

6 vols

Harold Gotoff

6 vols

Harold Gotff

ΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΔΕΙΠΝΟΣΟΦΙΣΤΩΝ
ΒΙΒΛΙΑ ΠΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑ

ATHENAEI
DEIPNOSOPHISTARUM
LIBRI QUINDECIM

GRAECE

TOMUS I.

LIBR. I—V CONTINENS.

LIPSIAE
IN BIBLIOPOLIO SCHÄFERIANO
MDCCXCVI.

ΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΔΕΙΠΝΟΣΟΦΙΣΤΩΝ
ΒΙΒΛΙΑ ΠΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑ

ATHENAEI
DEIPNOSOPHISTARUM
LIBRI QUINDECIM

AD
EDITIONEM LUGDUNENSEM POSTREMAM
EMENDATIUS EXPRESSI

ACCEDUNT
VILLEBRUNII INTERPRETATIO GALLICA ET NOTAE
ITEMQUE ISAACI CASAUBONI ANIMADVERSIONES
INTEGRAE

CURAVIT
VIRORUM DOCTORUM EMENDATIONES
ADNOTATIONES VEL EDITAS VEL INEDITAS
ADJECIT INDICES NOVOS CONFECIT

GODOFREDUS HENRICUS SCHÄFER
AA. LL. M.

PARS I.
ATHENAEI TEXTUM GRAECUM CONTINENS.

LIPSIAE
IN BIBLIOPOLIO SCHÄFERIANO
MDCCXCVI.

HENRICO CAROLO ABRAHAMO
EICHSTÄDTIO

AMICO SUO

ET

FAMILIARI

PROFESSIONEM PHILOSOPHIAE
EXTRA ORDINEM
IN ACADEMIA LIPSIENSI
AUSPICANTI

HANC NOVAM ATHENAEI EDITIONEM

CONSECRAVIT

GODOFR. HENR. SCHÄFER.

PRAEFATIO
EDITORIS LIPSIENSIS.

Ad novam Deipnosophistarum Athenaei editionem si quis eruditorum hoc tempore adjiciat animum, quo et ad historiam omnis literaturae antiquae pervestigandam, et ad veterem philologiae cum historiae naturalis studio necessitudinem instaurandam, et ad colligenda, expolienda atque illustranda scenicorum poëtarum graecorum monumenta magna est et exoptatissima doctorum hominum conspiratio: haud sane metuendum videtur, ne hoc tale *institutum in illorum*, penes quos judicandi de his rebus auctoritas est, reprehensionem ac vituperium incurrat. Sed illud mihi magnopere metuendum esse video, ne miraturi sint nonnulli, quod et ego potissimum, et hac potissimum ratione ad istum laborem aggressus sim. Ego vero vehementer fuissem laetatus, si quis, me et ingenio doctrinaque paratior, et criticis subsidiis instructior, *Athenaeo* consecravisset operam, quam post Is. Casauboni mortem diu a multis, sed frustra exspectavit. Ac nominare possum duumviros, quos ipse, et librariae et multo magis literariae rei rationibus motus, appellavi ob hanc rem, et ad procurandam Deipnosophistarum editionem invitavi. Satius enim existimaram, Athenaeo obstetriciam a me operam praeberi, quam meas manus admoveri. Verum quum nec elicere quicquam neque exprimere ab illis potuissem, nisi promissionem symbolarum quarumdam, quas et ipsi ad novam editionem lubenter essent collaturi; quum accessissent praeterea cohortationes aliae, quas, ne ambitionis suspicionem moveam, grata mente servare malo, quam publice com-

memorare: alacri tandem animo ipfe me ad hoc quicquid eft negotii fuscipiendum accinxi. Quod quo modo gesferim, judicabunt periti: qua ratione gerere voluerim, et quae fit omnino hujus editionis defcriptio ac forma, hoc loco breviter exponam.

Volui autem tripartitam effe operis divifionem, ita ut fingulae partes abfolverentur ternis voluminibus et exiguae molis et ad ufum commodis ac tractabilibus. Prima pars textum Athenaei graecum complectitur, ex If. Cafauboni recenfione tanta fide ac diligentia expreffum, ut ex hac parte profecto non fit, quare haec noftra editio feveriffimorum Criticorum judicia metuat, vel frons ejus, quod fieri hodie interdum folet, propter adjectam accurationis promiffionem erubefcat. Typothetis quae imitarentur tradidi folia editionis Lugdunenfis poftremae, repurgata illa a mendis operarum numero plurimis, conftanterque comparata cum editione Commeliniana, quam locis non paucis Graeca Athenaei faniora et integriora exhibere, meus me ufus docuiffet. Quo facilius autem promtiusque loci, quos fcriptores exemplis ufi Cafaubonianis laudarunt, in hac editione reperirentur, numeros paginarum Lugdunenfis poftremae, quae eaedem funt Cafaubonianarum priorum, in marginibus accurate notavi. Ad calcem tertii voluminis accedent novi indices auctorum, rerum verborumque et copiofi et fedulo confecti. Quanta enim negligentia, quam incredibili focordia confarcinatus fit auctorum index, qui Cafaubonianis exemplis adjunctus reperitur, nec ignorant hodie eruditi, et graviter jam olim, fed jure ac merito indignatus monuit L. C. Valckenarius in differtatione, quam de fcholiis in Homerum ineditis confcripfit.

Altera pars continet interpretationem viri clariffimi Lefebure de Villebrune gallicam, noftris in terris raram adhuc et oppido paucis vifam, quam in locum verfionis latinae Dalechampii lubenter adfcivi. Rectene fecerim, an fecus, viri intelligentes exiftimabunt: mihi interpretatio Dalechampiana, a Cafaubono toties exagitata, cum

melioris eligendae optio eſſet, prorſus indigna viſa fuit, quae nova repetitione ad poſteritatem transmitteretur. Docti eam non deſiderabunt, praeſertim quum, quoscunque illius locos Caſaubonus taxandos et emendandos cenſuit, in commentario ejus a nobis integros appoſitos, et ſi quae ſunt praeterea, quae Dalechampianis notis aliquam lucem affundant, quamquam ex hoc genere perpauca ſunt, etiam haec excerpta e verſione diligenter iſtisque notis adjecta deprehenderint: indoctos autem et, quos haud raro et legendarum verſionum et judicii de iis ferendi cupidiores vidi, ſemidoctos, multa erunt, quae ab lectione Athenaei avertant, horumque ipſorum rationibus, ſi quando Athenaeum evolvere in animum inducant, gallica verſione adjungenda conſuluiſſe longe melius nobis videmur. Villebrunianae interpretationi ſubjectae ſunt ejusdem doctiſſimi viri notae integrae, neque omnino quicquam eorum, quae in editione hujus verſionis Pariſina leguntur, omiſſum eſt. Atque ut expedita eſſet noſtrae editionis cum illa comparatio, marginibus adſcripti numeri paginarum illius ſunt.

Tertia parte primum continentur integrae Iſaaci Caſauboni animadverſiones, locupletiſſimus ille graecarum literarum theſaurus, itidem ad margines accurate notatis editionis Lugdunenſis numeris paginarum. Sequetur, quicquid amplius notarum editio tenet Lugdunenſis: quibus notis admiſcebuntur virorum doctorum emendationes adnotationesque adhuc per ingentem numerum librorum diſperſae ac paſſim ſic absconditae in latebris, ut, quod diuturnus me uſus edocuit, et facile ſit Athenaeum, juvandae lectionis cauſa, inſtruere permagno apparatu, et facilius omittere quaedam, quae, remotiſſimis ſaepe in angulis haerentia, vel oculatiſſimi hominis ejusque non ex indicibus librorum pendentis aciem effugiant. Tanto intentius et religioſius operam porro navabo in excerpendis digerendisque omnibus, quotquot invenire poſſim, animadverſionibus, conaborque adeo, quod jam dudum inſtitui, pro viribus efficere, ut futuro

Athenaei fospitatori in hac editione materies suppeditetur amplissima, quam suos in usus convertat et ad perficiendum id, quo Casaubonus immortalitatem nominis adeptus est, aemulo studio adhibeat. Magnum denique editioni nostrae decus accedet ab ingenio doctrinaque virorum aliquot in hoc literarum genere principum, qui symbolas ad Athenaeum etiam ex ea parte, quae adhuc minus culta fuit, ornandum roganti mihi promiserunt. Quibus ut, communis utilitatis studio moti, adjungi plures velint, ex animo opto, et, si evenerit, Athenaei causa laetabor. Caeterum ut omnia illa additamenta notis variorum excerptis, suo quodque loco, interserentur: ita indices in commentarium Casaubonianum ceterasque adnotationes pleni huic operis parti finem imponent.

Scribebam Lipsiae, mense Majo anni MDCCXCVI.

DOM. PETRO
B. EPINACO,
ARCHIEPISCOPO
LUGDUNENSI.

Annis circiter abhinc triginta, Allobrogum Cularonae, quam Gratianopolin vocant, medicinam cum olice profiterer, *Antistes inprimis Venerande*, ac illius o partem tractarem, in qua de salubribus et insalubribus mentis disputatur: venit in mentem, ex Athenaeo ci- 'e plurima, eaque minime pervulgata, Hermolaum, rcellum, et alios non paucos scriptores majorum genm, quae ad explicandam et illustrandam eam quaestio- n valde convenirent. Itaque protinus incessit me cu- lo ejus autoris perscrutandi ac evolvendi, qui tam co- ısum rerum dignarum scitu, et alioqui reconditarum, ıestantibus illis hominibus thesaurum suppeditasset. ıod statueram aggressus, diebus aliquot in eo studio nsumptis, summa cum admiratione et voluptate depre- ndi earum profecto rerum, quarum alliciebat me co- itio, multo plus, quam credebam et sperabam, ea le- one mihi comparatum fuisse: atque ideo, si reliqua ıs scriptoris pari diligentia excuterem, non poeniten- m fructum operae me percepturum. Haec vero mihi gitanti occurrerunt multa, quae incitatum et ad id fe- ıantem simul terrere ac inhibere possent. Primum qui- n considerabam, ex iis, qui autoris illius studiosissimi 're, et ingenio, doctrina, judicio, Graecaeque lin- ae peritia floruerunt, neminem ad id usque tempus, ondum enim versio Natalis a Comitibus prodierat) au- n fuisse autorem tantum, tam utilem omnibus, atque n exoptatum, Latino sermone interpretari, quamvis

rumor ſpargeretur, Sangam, patritium Romanum, virum, ut aiunt, eximiae doctrinae, id praeſtitiſſe. Deinde cum propoſitum urgerem, nec ullo prorſus modo ab incepto vellem abſiſtere, utererque exemplari Germanico, quod Aldino paulo eſt emendatius, (defuit enim Manuſcriptum, quod impreſſis non minus eſſe maculoſum audio) uſque adeo vitioſum codicem, erroribusque foedatum comperi, ut ad ſingulas propemodum lineas impeditus haererem, nec progredi longius poſſem, niſi divinatione conjecturisque adjutus: quae ratio maximis quidem eſt difficultatibus obſtructa, lubrica, et fallax. His quoque ſalebris accedebat et illud, incredibili jactura periiſſe nobis, cum vetuſtate, tum injuria temporum, majorem partem librorum, quos Athenaeus frequentiſſime laudat et nominat: ac propterea, ſiquid depravatum nos remoretur, ac distrahat, id corrigi non poſſe ſcriptorum fide ac teſtimoniis, quae annorum, ut ita dicam, carie interciderunt. Omnibus tamen impedimentis his contemptis, ſcabram admodum illam viam emenſus, tandem finem attigi: ad quem cum perveniſſem, illa dulcedine legendi, quam intimam ac jucundiſſimam ſenſeram, non tam expletus ac ſatiatus, quam provocatus ac inſtigatus, generoſius quidpiam tentandum eſſe duxi, nimirum autoris Latinam interpretationem, quantumvis arduam et operoſam: non quia mihi ſic placerem, ut moleſtiſſimas difficultates illas ſuperaturum me conſiderem, hoc enim pudoris mei non eſt, nec ignorabam, quam ancipiti et moroſa lectorum cenſura id ſuſcipiendum eſſet: verum ſi, quod percupiebam, non aſſequerer, exiſtimavi ſaltem, cotis vice me futurum, quae (ut inquit Poëta) exſors ſecandi gladios acuit, et iſtos nimium timidos ac verecundos, qui marcere domi potius et in latebris volunt ingeniorum ſuorum foetus, quam alieni judicii periculum ſubire, ſtimulatum iri, ut intrepide, quod naturae praeſtantia et eruditione ſibi paraverint, nobiscum liberaliter communicent. Ego equidem haud dubito, fore multa, quae in hoc ſcribendi et commentandi genere juſtam reprehenſionem ſeveri et attenti lectoris non effugiant, quod mehercule nunquam moleſte feram. Etenim, quod aiunt, homo ſum, et ab aliis diſcere nec dedignor, nec erubeſco, ſi quid eſt ignotum mihi, quod vel oratione, vel ſcriptis aliorum liquere poſſit: hoc unum tantum ab aequis judicibus laboris mei petam, ut, quod minus videbitur illis probandum, aeſtimata rei totius difficultate, lenius et

placidius rejiciant, aut inducant, absque contentionis et convitiorum ferocia et acerbitate, id quod in maximi beneficii loco poſiturus ſum. Multa namque ſcio poſt noſtras obſervationes ſuperfutura, quae a me praetermiſſa, vel non ſatis animadverſa, ut interdum hebeſcunt etiam perſpicacium oculi, acriora judicia poſtulent, a quibus nec odio commotis, nec invidia, facile, niſi fallor, impetrabo, ut veniam dent, aut ſedate arguant. Hoc ego pro ingenua mea ſimplicitate et inſito animi candore nec tacebo, nec diſſimulabo, aetatis noſtrae viris induſtriis, qui editis ſcriptis ſuis in hoc autore quaedam correxerunt, expoſuerunt, reſtituerunt, multa me debere, et accepta referre, quae ut innoteſcant omnibus, adſcribenda curavi margini. adnotatis illorum nominibus ac libris, ne maligne illorum dignitati et gloriae ſurreptum aliquid fuiſſe vel detractum quisquam arbitretur. Quinam illi ſint, non eſt, quod declarem hac epiſtola, ne, illos pro meritis laudare ſi adnitar, quidam calumnientur, conciliata per aſſentationem illorum gratia et benevolentia, tali patrocinio velle me tutum eſſe ab eorum criminatione, qui aliena carpere faſtidioſe, ne dicam ſuperbe, conſueverunt. Caeterum, quantulumcunque futurum ſit operae meae pretium, id totum dedicandum tibi, et nuncupandum cenſui, *Antiſtes omnibus eximiis virtutibus cumulatiſſime*, non ſolum ob tui generis illuſtrem nobilitatem, repetitam ab antiquiſſimis temporibus, ſed ob egregias plurimasque dotes et corporis et animi tuas, pietatem inſignem, facundiam ſingularem, doctrinam haud vulgarem, integritatem cunctis perſpectam, incredibilem humanitatem, mirificam in rebus gerendis ſapientiam et prudentiam, ingenii ſolertiam promptiſſimam, innumeras virtutes reliquas, ne fuſius proſequar, quae te in eum dignitatis et honoris gradum evexerunt, ut praeter Eccleſiae Lugdunenſis Pontificatum autoritatis et poteſtatis in Gallia primariae, quem vix natus annos triginta quinque adeptus es, (adeo praecox tuarum fuit virtutum lux et maturitas.) omnes ordinis tui Praeſules maximo te conſenſu delegerint, qui de Eccleſiae Gallicae publico ſtatu coram Majeſtate Regia et cunctis Galliae Proceribus orationem haberes in iis conventibus, quos Lutetiae nuper Rex Chriſtianiſſ. egit: quae illa tua in differendo facultas et gravitas cum inſigni quadam moderatione et temperantia conjuncta Regi videlicet in tantum grata fuit, ut te protinus inter concilii ſanctioris et ſecretioris Optimates allegi et

rumor ſpargeretur, Sangam, patritium Romanum, virum, ut aiunt, eximiae doctrinae, id praeſtitiſſe. Deinde cum propoſitum urgerem, nec ullo prorſus modo ab incepto vellem abſiſtere, utererque exemplari Germanico, quod Aldino paulo eſt emendatius, (defuit enim Manuſcriptum, quod impreſſis non minus eſſe maculoſum audio) uſque adeo vitioſum codicem, erroribusque foedatum comperi, ut ad ſingulas propemodum lineas impeditus haererem, nec progredi longius poſſem, niſi divinatione conjecturisque adjutus: quae ratio maximis quidem eſt difficultatibus obſtructa, lubrica, et fallax. His quoque ſalebris accedebat et illud, incredibili jactura periiſſe nobis, cum vetuſtate, tum injuria temporum, majorem partem librorum, quos Athenaeus frequentiſſime laudat et nominat: ac propterea, ſiquid depravatum nos remoretur, ac distrahat, id corrigi non poſſe ſcriptorum fide ac teſtimoniis, quae annorum, ut ita dicam, carie interciderunt. Omnibus tamen impedimentis his contemptis, ſcabram admodum illam viam emenſus, tandem finem attigi: ad quem cum perveniſſem, illa dulcedine legendi, quam intimam ac jucundiſſimam ſenſeram, non tam expletus ac ſatiatus, quam provocatus ac inſtigatus, generoſius quidpiam tentandum eſſe duxi, nimirum autoris Latinam interpretationem, quantumvis arduam et operoſam: non quia mihi ſic placerem, ut moleſtiſſimas difficultates illas ſuperaturum me conſiderem, hoc enim pudoris mei non eſt, nec ignorabam, quam ancipiti et moroſa lectorum cenſura id ſuſcipiendum eſſet: verum ſi, quod percupiebam, non aſſequerer, exiſtimavi ſaltem, cotis vice me futurum, quae (ut inquit Poëta) exſors ſecandi gladios acuit, et iſtos nimium timidos ac verecundos, qui marcere domi potius et in latebris volunt ingeniorum ſuorum foetus, quam alieni judicii periculum ſubire, ſtimulatum iri, ut intrepide, quod naturae praeſtantia et eruditione ſibi paraverint, nobiscum liberaliter communicent. Ego equidem haud dubito, fore multa, quae in hoc ſcribendi et commentandi genere juſtam reprehenſionem ſeveri et attenti lectoris non effugiant, quod mehercule nunquam moleſte feram. Etenim, quod aiunt, homo ſum, et ab aliis diſcere nec dedignor, nec erubeſco, ſi quid eſt ignotum mihi, quod vel oratione, vel ſcriptis aliorum liquere poſſit: hoc unum tantum ab aequis judicibus laboris mei petam, ut, quod minus videbitur illis probandum, aeſtimata rei totius difficultate, lenius et

placidius rejiciant, aut inducant, absque contentionis et convitiorum ferocia et acerbitate, id quod in maximi beneficii loco positurus sum. Multa namque scio post nostras observationes supersutura, quae a me praetermissa, vel non satis animadversa, ut interdum hebescunt etiam perspicacium oculi, acriora judicia postulent, a quibus nec odio commotis, nec invidia, facile, nisi fallor, impetrabo, ut veniam dent, aut sedate arguant. Hoc ego pro ingenua mea simplicitate et insito animi candore nec tacebo, nec dissimulabo, aetatis nostrae viris industriis, qui editis scriptis suis in hoc autore quaedam correxerunt, exposuerunt, restituerunt, multa me debere, et accepta referre, quae ut innotescant omnibus, adscribenda curavi margini. adnotatis illorum nominibus ac libris, ne maligne illorum dignitati et gloriae surreptum aliquid fuisse vel detractum quisquam arbitretur. Quinam illi sint, non est, quod declarem hac epistola, ne, illos pro meritis laudare si adnitar, quidam calumnientur, conciliata per assentationem illorum gratia et benevolentia, tali patrocinio velle me tutum esse ab eorum criminatione, qui *aliena carpere fastidiose*, ne dicam superbe, consueverunt. Caeterum, quantulumcunque futurum sit operae meae pretium, id totum dedicandum tibi, et nuncupandum censui, *Antistes omnibus eximiis virtutibus cumulatissime*, non solum ob tui generis illustrem nobilitatem, repetitam ab antiquissimis temporibus, sed ob egregias plurimasque dotes et corporis et animi tuas, pietatem insignem, facundiam singularem, doctrinam haud vulgarem, integritatem cunctis perspectam, incredibilem humanitatem, mirificam in rebus gerendis sapientiam et prudentiam, ingenii solertiam promptissimam, innumeras virtutes reliquas, ne fusius prosequar, quae te in eum dignitatis et honoris gradum evexerunt, ut praeter Ecclesiae Lugdunensis Pontificatum autoritatis et potestatis in Gallia primariae, quem vix natus annos triginta quinque adeptus es, (adeo praecox tuarum fuit virtutum lux et maturitas.) omnes ordinis tui Praesules maximo te consensu delegerint, qui de Ecclesiae Gallicae publico statu coram Majestate Regia et cunctis Galliae Proceribus orationem haberes in iis conventibus, quos Lutetiae nuper Rex Christianiss. egit: quae illa tua in differendo facultas et gravitas cum insigni quadam moderatione et temperantia conjuncta Regi videlicet in tantum grata fuit, ut te protinus inter concilii sanctioris et secretioris Optimates allegi et

advocari jusserit, cujus diligentiae, curae, fidei, quae praecipue ad Rempubl. pertinent, tractanda et administranda committeret. Plura de tuis laudibus ideo non adjiciam, quod verear, ne personae tuae gloriam, cum amplificare velim, minuam. Commemorare autem hic supervacuum fuerit, quanta comitate et facilitate consuetudine tua et accessu me frui volueris, ex quo ad te mihi patuit aditus, quem patefecit non quidem excellentis meae virtutis cujusdam aut eruditionis commendatio, sed nativa tua bonitas, quae me sic obstrinxit, ut, quamvis omnia conquiram et moliar, quae intelligo tibi placitura, officio meo tamen et iis, quae a me jure potes exigere, non posse me satisfacere prorsus existimem. Vale.

Amplitudini Dignitatique tuae Addictissimus
J. DALECHAMPIUS.

AD EUNDEM.

Aedes Athenaeus *tuas*
Adit, salutatque haud minus,
Quam qui Latine reddidit.
Munusculum, quaeso, boni
Ut consulas, Vir Maxime.
Offert, tuae qui plurimum
Est dignitati deditus.
Quis vero Athenaeus novus?
Quis sit, rogas? audi, eloquor.
Illustrium scientia
Narrat virorum qui tibi
Convivium lautissimum,
Non tam ciborum ferculis,
Et apparatu splendido
Vini, volucrum, piscium,
Rarissimorum et fructuum,
Quam mutuis sermonibus,
Scitisque acutis salibus,
Perelegantibus jocis,
Multis poëtarum locis
Belle explicatis, et aliis
Suavissimis leporibus,
Qui cognitu dignissimi,
Gratissimi, dulcissimi,
Toto libro sparsi nitent.
Haec si semel gustaveris,
Abiveris nunquam satur.
Strigosus is nuper foras,
Male edolatus, horridus,
Corruptus, incomptus, rudis
Inauspicato prodiit.
Nunc tersior, limatior,

Ornatior, politior,
Purgatus a naevis suis,
Cultu novo laetissimus,
Lucem videre non timet,
Gaudetque, se manu teri
Humanioris judicis:
Sed nunc tua potissimum,
Cujus favore nititur,
Et se putat gratum fore
Iis omnibus, qui litteras
Bonas colunt, laudant, amant.

TYPOGRAPHUS LUGDUNENSIS
AD LECTOREM PHILATHENAEUM.

Cum in animo esset, ATHENAEUM NOSTRUM post aliquot alias editiones iterum typis mandare, id aggressi sumus doctissimorum quorundam virorum sententiam secuti. Cum ergo in praecedenti nostra editione notae quaedam marginales D. JACOBI DALECHAMPII exstitissent, quae te, Humanissime Lector, a recta serie textus potius abducerent, quam levarent, illas ad calcem libri remittere visum est, notatis paginis et locis, ad quos quaeque referuntur, ita ut, cum quid subobscurum occurrerit, facile omnes suo loco reperire possis; hac in re praesertim D. ISAACI CASAUBONI, Viri doctissimi, cui emendationem et redintegrationem hujus operis non immerito debemus, sententiam secuti, qui nobis Notarum loco lectiones quasdam varias et conjecturas suppeditavit, quas, nequid inane subesset, margini attexuimus. Ne autem remorentur te lineolae quaedam trajectitiae *), quae verbis nonnullis praeponuntur, illis utere pro Ariadnes filo, ut ad ejusdem Casauboni Commentaria feliciter deducaris: eorundem commentariorum capita marginibus adscripsimus, ut magis in promptu quaeque, prout sese offerent, habeas: et tuus labor, qui suscipiendus esset, aliquot percuniolis plurima ex parte redimeretur. Quinetiam margini passim adjectis numeris principia paginarum Athenaei Graeci Basileae editi anno 1535., ut

*) Exemta est ex hac editione istarum lineolarum foeditas. Nam cum numeri capitum commentarii Casauboniani in marginibus notati sint, idque subinde accuratius, quam in editione Lugdunensi: lectores filo illo Ariadneo facile carebunt.

G. H. S.

noſtra editio cum celebri illa facilius conferri poſſit, deſignanda curavimus *). Sis praeterea monitus, praeter *indicem* ſuperiorum editionum copioſiſſimum *rerum* fere omnium *ac verborum*, quae toto hoc opere tractantur, adjectos et alios novos, quorum *prior* ampliſſimus, *authorum*, qui citantur, *et librorum* ac fabularum, tum quae nominantur, tum etiam quae tacentur, nomina complectens, cum accurata omnium obſervatione, tanquam aureus rerum cognitu digniſſimarum et antiquarum theſaurus. Et ne quid deſideraretur, adjectus etiam *alter vocum latinarum*, quae paſſim explicantur: nec non et *tertius*, *graecarum vocum* index: *ultimus* eſt de *paroemiis ſeu proverbiis*, ab authore noſtro citatis: cum emendationibus eorum, quae in priori editione exciderant: quae ſi tibi grata et accepta fuiſſe intelligamus, majora ſemper et meliora moliemur. Vale et fruere.

*) Nec hi numeri in hac editione notati ſunt, eorumque locum numeri paginarum editionum Caſaubonianarum occuparunt.

G. H. S.

QUAE APUD ATHENAEUM LEGUNTUR DEIPNOSOPHISTARUM NOMINA.

Aemilianus.
Alcides.
Arrbianus.
Athenaeus.
Daphnus.
Democritus.
Dionyſiocles.
Galenus.
Laurentius Convivator.
Leonides.
Magnus.
Maſurius.
Monius.
Myrtilus.
Palamedes.
Philadelphus.
Plutarchus.
Pontianus.
Rufinus.
Theodorus Cynulcus.
Uder.
Ulpianus Cetucetus.
Zoilus.

ELENCHUS TITULORUM,
QUO PRAECIPUA SINGULORUM LIBRORUM, QUOS TOMUS PRIMUS COMPLECTITUR, CAPITA AC SUMMAE CONTINENTUR *).

L. I.

*) Ex editione Lugdunensi emendatius repetitus.

ΑΘΗΝΑΙΟΥ

Sumtibus bibliopolii Schäferiani prodierunt:

υσανίυ Ἑλλάδος Περιήγησις. Pausaniae Graeciae Descriptio. Graece et Latine. Recensuit, ex codd. et aliunde emendavit, explanavit Jo. Frider. Facius. Tomus I. Libr. I—IV continens. 1794. 8. — Tomus II. Libr. V—VIII continens. 1795. — Tomus III. Libr. IX. X. et Rom. Amasaei interpretationem latinam omnium librorum continens. 1796. — Tomus IV. proximo anno proditurus continebit, quicquid notarum complectitur editio Kuhniana, notas excerptas variorum tum editas tum ineditas, indicesque plenos.

τάρχυ τῦ Χαιρωνέως τὰ Ἠθικά. Plutarchi Chaeronensis Moralia, id est Opera, exceptis Vitis, reliqua. Graeca emendavit, notationem emendationum, et latinam Xylandri interpretationem castigatam adjunxit, animadversiones explicandis rebus ac verbis, item indices copiosos adjecit Daniel Wyttenbach, Hist. Eloq. Litt. Gr. et Lat. in illustri Athen. Amstelod. Professor. *Ad editionem Oxoniensem emendatius expressa.* Tomi I. *Pars* I. 1796. 8.

ΑΘΗΝΑΙΟΥ

ΔΕΙΠΝΟΣΟΦΙΣΤΑΙ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΟΣ.

Ἀθήναιος μὲν ὁ τῆς βίβλου πατήρ· ποιεῖται δὲ τὸν λόγον πρὸς Τιμοκράτη. Δειπνοσοφιστὴς δὲ ταύτῃ τοὔνομα. C. 1. p. 1. ὑπόκειται δὲ τῷ λόγῳ Λαρήνσιος Ῥωμαῖος ἀνήρ, τῇ τύχῃ περιφανής, τοὺς κατὰ πᾶσαν παιδείαν ἐμπειροτάτους ἐν τοῖς ἑαυτοῦ δαιτυμόνας ποιούμενος. ἐν οἷς οὐκ ἔσθ᾽ οὗτινος τῶν καλλίστων οὐκ ἐμνημόνευσεν. ἰχθῦς τε γὰρ τῇ βίβλῳ ἐνέθετο, καὶ τὰς τούτων χρείας, καὶ τὰς τῶν ὀνομάτων ἀναπτύξεις· καὶ λαχάνων γένη παντοῖα, καὶ ζώων παντοδαπῶν, καὶ ἄνδρας ἱστορίας συγγεγραφότας, καὶ ποιητάς, καὶ ὅλως σοφούς, καὶ ὄργανα μουσικά, καὶ σκωμμάτων εἴδη μυρία, καὶ ἐκπωμάτων διαφοράς, καὶ πλοῦτον βασιλέων διηγήσατο, καὶ νηῶν μεγέθη, καὶ ὅσα ἄλλα οὐδ᾽ ἂν εὐχερῶς ἀπομνημονεύσαιμι, ἢ ἐπιλίποι με ἡ ἡμέρα κατ᾽ εἶδος διεξερχόμενον. καὶ ἔστιν ἡ τοῦ λόγου οἰκονομία, μίμημα τῆς τοῦ δείπνου πολυτελείας, καὶ ἡ τῆς βίβλου διασκευή, τῆς ἐν τῷ λόγῳ παρασκευῆς. τοιοῦτον ὁ θαυμαστὸς οὗτος τοῦ λόγου οἰκονόμος Ἀθήναιος ἥδιστον λογόδειπνον εἰσηγεῖται, κρείττων τε αὐτὸς ἑαυτοῦ γινόμενος, ὥσπερ οἱ Ἀθήνησι ῥήτορες, ὑπὸ τῆς ἐν τῷ λέγειν θερμότητος πρὸς τὰ ἑπόμενα τῆς βίβλου βαθμηδὸν ὑπεράλλεται. οἱ δ᾽ ἐν τῷ δείπνῳ δῆθεν ἐπιδημήσαντες δειπνοσοφισταὶ ἦσαν, Μασούριος, νόμων ἐξηγητής, καὶ πάσης παιδείας οὐ παρέργως ἐπιμέλειαν πεποιημένος· Μόνιος, ποιητής, ἀνὴρ καὶ κατὰ τὴν ἄλλην παιδείαν οὐδενὸς δεύτερος, καὶ τὴν ἐγκύκλιον οὐ παρέργως ἐξηλωκώς· ἅπασιν γάρ, ὧν ἐπεδείκνυτο, ὡς μόνον τοῦτο ἠσκηκὼς ἐφαίνετο, τοιαύτῃ πολυμαθείᾳ ἐκ παίδων συνετράφη· ἰάμβων δὲ ἦν ποιητής, οὐδενὸς δεύτερος, φησί, τῶν μετ᾽ Ἀρχίλοχον ποιητῶν· παρῆν δὲ καὶ Πλούταρχος, καὶ Λεωνίδης ὁ Ἠλεῖος, καὶ Αἰμιλιανὸς ὁ Μαυρούσιος, καὶ Ζωΐλος, γραμματικῶν οἱ χαριέστατοι. φιλοσόφων δὲ παρῆσαν Ποντιανὸς καὶ Δημόκριτος οἱ Νικομηδεῖς, πολυμαθείᾳ πάντας ὑπερηκοντικότες· Φιλάδελφός τε ὁ Πτολεμαιεύς,

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΟΣ.

Ἀθήναιος μὲν ὁ τῆς βίβλου πατήρ· ποιεῖται δὲ τὸν λόγον C. 1.
πρὸς Τιμοκράτην. Δειπνοσοφιστὴς δὲ ταύτῃ τοὔνομα. p. 1.
ὑπόκειται δὲ τῷ λόγῳ Λαρήνσιος Ῥωμαῖος ἀνήρ, τῇ τύχῃ περιφανής, τοὺς κατὰ πᾶσαν παιδείαν ἐμπειροτάτους ἐν τοῖς ἑαυτοῦ δαιτυμόνας ποιούμενος. ἐν οἷς οὐκ ἔσθ' οὗτινος τῶν καλλίστων οὐκ ἐμνημόνευσεν. ἰχθῦς τε γὰρ τῇ βίβλῳ ἐνέθετο, καὶ τὰς τούτων χρείας, καὶ τὰς τῶν ὀνομάτων ἀναπτύξεις· καὶ λαχάνων γένη παντοῖα, καὶ ζώων παντοδαπῶν, καὶ ἄνδρας ἱστορίας συγγεγραφότας, καὶ ποιητάς, καὶ ὅλως σοφούς, καὶ ὄργανα μουσικά, καὶ σκωμμάτων εἴδη μυρία, καὶ ἐκπωμάτων διαφοράς, καὶ πλούτους βασιλέων διηγήσατο, καὶ νηῶν μεγέθη, καὶ ὅσα ἄλλα οὐδ' ἂν εὐχερῶς ἀπομνημονεύσαιμι, ἢ ἐπιλίποι με ἡ ἡμέρα κατ' εἶδος διεξερχόμενον. καὶ ἔστιν ἡ τοῦ λόγου οἰκονομία, μίμημα τῆς τοῦ δείπνου πολυτελείας, καὶ ἡ τῆς βίβλου διασκευή, τῆς ἐν τῷ λόγῳ παρασκευῆς. τοιοῦτον ὁ θαυμαστὸς οὗτος τοῦ λόγου οἰκονόμος Ἀθήναιος ἥδιστον λογόδειπνον εἰσηγεῖται, κρείττων τε αὐτὸς ἑαυτοῦ γινόμενος, ὥσπερ οἱ Ἀθήνησι ῥήτορες, ὑπὸ τῆς ἐν τῷ λέγειν θερμότητος πρὸς τὰ ἑπόμενα τῆς βίβλου βαθμηδὸν ὑπεράλλεται. οἱ δ' ἐν τῷ δείπνῳ δῆθεν ἐπιδημήσαντες δειπνοσοφισταὶ ἦσαν, Μασούριος, νόμων ἐξηγητής, καὶ πάσης παιδείας οὐ παρέργως ἐπιμέλειαν ποιούμενος· Μόνιος, ποιητής, ἀνὴρ καὶ κατὰ τὴν ἄλλην παιδείαν οὐδενὸς δεύτερος, καὶ τὴν ἐγκύκλιον οὐ παρέργως ἐζηλωκώς· πᾶσαν γάρ, ὧν ἐπεδείκνυτο, ὡς μόνον τοῦτο ἠσκηκὼς ἐφαίνετο, τοσαύτῃ πολυμαθείᾳ ἐκ παίδων συνετράφη· ἰάμβων δὲ ἦν ποιητής, οὐδενὸς δεύτερος, φησί, τῶν μετ' Ἀρχίλοχον ποιητῶν· παρῆν δὲ καὶ Πλούταρχος, καὶ Λεωνίδης ὁ Ἠλεῖος, καὶ Αἰμιλιανὸς ὁ Μαυρούσιος, καὶ Ζωΐλος, γραμματικῶν οἱ χαριέστατοι. φιλοσόφων δὲ παρῆσαν Ποντιανὸς καὶ Δημόκριτος οἱ Νικομηδεῖς, πολυμαθείᾳ πάντας ὑπερηκοντικότες· Φιλάδελφός τε ὁ Πτολεμαεύς,

ἀνὴρ οὐ μόνον ἐν φιλοσόφῳ θεωρίᾳ τεθραμμένος, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν ἄλλον βίον ἐξητασμένος· τῶν δὲ Κυνικῶν εἷς ἦν, ὃν Κύνουλκον καλεῖ, ᾧ οὐ μόνον δύο κύνες ἀργοὶ εἵποντο, ὡς τῷ Τηλεμάχῳ ἐκκλησιάζοντι, ἀλλὰ τῶν Ἀκταίωνος πολὺ πλείονες. ῥητόρων τε ἦν ἄγυρις, τῶν Κυνικῶν κατ' οὐδὲν ἀπολειπομένη, ὧν κατέτρεχε μετὰ καὶ τῶν ἄλλων, ὅσοι τι ἐφθέγγοντο, Οὐλπιανὸς ὁ Τύριος, ὃς διὰ τὰς συνεχεῖς ζητήσεις, ἃς ἀνὰ πᾶσαν ὥραν ποιεῖται ἐν ταῖς ἀγυιαῖς, περιπάτοις, βιβλιοπωλείοις, βαλανείοις, ἔσχεν ὄνομα τοῦ κυρίου διασημότερον, Κειτούκειτος· οὗτος ὁ ἀνὴρ νόμον εἶχε, μηδενὸς ἀποτρώγειν, πρὶν εἰπεῖν, κεῖται ἢ οὐ κεῖται; οἷον, εἰ κεῖται ὥρα ἐπὶ τοῦ τῆς ἡμέρας μορίου· ἢ εἰ μήτρα κεῖται ἐπὶ τῶν ἐδωδίμων βρωμάτων· εἰ σύαγρος κεῖται τὸ σύνθετον ἐπὶ τοῦ συός. ἰατρῶν δὲ παρῆσαν Δάφνος Ἐφέσιος, ἱερὸς τὴν τέχνην, καὶ κατὰ τὰ ἤθη, τῶν Ἀκαδημαϊκῶν λόγων οὐ παρέργως ἁπτόμενος· Γαληνός τε ὁ Περγαμηνὸς, ὃς τοσαῦτ' ἐκδέδωκε συγγράμματα φιλόσοφά τε καὶ ἰατρικὰ, ὡς πάντας ὑπερβαλεῖν τοὺς πρὸ αὐτοῦ, καὶ κατὰ τὴν ἑρμηνείαν οὐδενὸς ὢν τῶν ἀρχαίων ἀδυνατώτερος· Ῥουφῖνός τε ὁ Νικαεύς. μουσικὸς δὲ παρῆν Ἀλκείδης ὁ Ἀλεξανδρεύς· καὶ ἦν ὁ κατάλογος οὗτος στρατιωτικὸς, φησὶ, μᾶλλον, ἢ συμποτικός. δραματουργεῖ δὲ τὸν διάλογον ὁ Ἀθήναιος ζήλῳ Πλατωνικῷ. οὕτως γοῦν ἄρχεται.

ΕΚ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΟΥ

ΔΕΙΠΝΟΣΟΦΙΣΤΩΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ.

ΤΙΜΟΚΡ. ΑΘΗΝ.

Αὐτὸς, ὦ Ἀθήναιε, μετειληφὼς τῆς καλῆς ἐκείνης συν- C. 1.
ουσίας τῶν νῦν ἐπικληθέντων Δειπνοσοφιστῶν, ἥτις p. 2.
ἀνὰ τὴν πόλιν πολυθρύλλητος ἐγένετο, ἢ παρ' ἄλλου μαθὼν τοῖς ἑτέροις διεξῄεις; ΑΘ. Αὐτὸς, ὦ Τιμόκρατες, μεταισχών. ΤΙ. Ἆρ' οὖν ἐθελήσεις καὶ ἡμῖν τῶν καλῶν ἐπικυλικείων λόγων μεταδοῦναι;

Τρὶς δ' ἀπομαξαμένοισι θεοὶ διδόασιν ἄμεινον,

ὥς που φησὶ ὁ Κυρηναῖος ποιητής. ἢ παρ' ἄλλου τινὸς ἡμᾶς ἀναπυνθάνεσθαι δεῖ;

Εἶτα εἰςβάλλει μετ' ὀλίγον εἰς τὸν τοῦ Λαρηνσίου ἔπαινον· καὶ λέγει, ὡς ὑπὸ φιλοτιμίας πολλοὺς τῶν ἀπὸ παιδείας συναθροίζων, οὐ μόνον τοῖς ἄλλοις, ἀλλὰ καὶ λόγοις εἱστία, τὰ μὲν προβάλλων τῶν ἀξίων ζητήσεως, τὰ δὲ ἀνευρίσκων, οὐκ ἀβασανίστως, οὐδ' ἐκ τοῦ παρατυχόντος τὰς ζητήσεις ποιούμενος, ἀλλ', ὡς ἔνι μάλιστα, μετὰ κριτικῆς τινος καὶ Σωκρατικῆς ἐπιστήμης, ὡς πάντας θαυμάζειν τῶν ζητήσεων τὴν τήρησιν. λέγει δ' αὐτὸν καὶ καθεσαμένον ἐπὶ τῶν ἱερῶν εἶναι

καὶ θυσιῶν ὑπὸ τοῦ πάντ' ἀρίστου βασιλέως Μάρκου, καὶ μὴ ἔλαττον τῶν πατρίων τὰ τῶν Ἑλλήνων μεταχειρίζεσθαι. καλεῖ δὲ αὐτὸν καὶ Ἀστεροπαῖόν τινα, ἐπίσης ἀμφοτέρων τῶν φωνῶν προϊστάμενον. λέγει δ' αὐτὸν καὶ ἔμπειρον εἶναι ἱεροεργιῶν τῶν νομισθεισῶν ὑπό τε τοῦ τῆς πόλεως ἐπωνύμου Ῥωμύλου καὶ Πομπιλίου Νουμᾶ, καὶ ἐπιστήμονα νόμων πολιτικῶν. πάντα δὲ ταῦτα μόνον ἐξευρεῖν ἐκ παλαιῶν ψηφισμάτων καὶ δογμάτων τηρήσεως· ἔτι δὲ νόμων συναγωγὴν *), οὓς ἔτι
p. 3. διδάσκουσιν, ὡς τὰ Πινδάρου, ὁ κωμῳδιοποιὸς Εὔπολίς φησι, ἤδη κατασεσιγασμένων **) ὑπὸ τῆς τῶν πολλῶν ἀφιλοκαλίας· ἦν δὲ, φησὶ, καὶ βιβλίων κτῆσις αὐτῷ ἀρχαίων Ἑλληνικῶν τε τοσαύτη, ὡς ὑπερβάλλειν πάντας τοὺς ἐπὶ συναγωγῇ τεθαυμασμένους, Πολυκράτη τε τὸν Σάμιον, καὶ Πεισίστρατον τὸν Ἀθηναίων τυραννήσαντα, Εὐκλείδην τε τὸν καὶ αὐτὸν Ἀθηναῖον, καὶ Νικοκράτη τὸν Κύπριον, ἔτι τε τοὺς Περγάμου βασιλέας, Εὐριπίδην τε τὸν ποιητὴν, Ἀριστοτέλη τε τὸν φιλόσοφον, καὶ τὸν τὰ τούτων ***) διατηρήσαντα βιβλία Νηλέα, παρ' οὗ πάντα, φησὶ, πριάμενος ὁ ἡμεδαπὸς βασιλεὺς Πτολεμαῖος, Φιλάδελφος δὲ ἐπίκλην, μετὰ τῶν Ἀθήνηθεν καὶ τῶν ἀπὸ Ῥόδου, εἰς τὴν καλὴν Ἀλεξάνδρειαν μετήγαγε. διόπερ ἐκεῖνα τῶν Ἀντιφάνους ἐρεῖ τις εἰς αὐτόν·

Ἀεὶ δὲ πρὸς Μούσαισι καὶ λόγοις πάρει,
Ὅπου τε σοφίας ἔργον ἐξετάζεται.

Ἀγλαΐζεται δὲ καὶ
Μουσικῆς ἐν ἀώτῳ,
Οἷα παίζομεν φίλαν
Ἄνδρες ἀμφὶ θαμὰ
Τράπεζαν,

κατὰ τὸν Θηβαῖον μελοποιόν. καὶ ἐπὶ τὰς ἑστιάσεις δὲ παρακαλῶν πατρίδα, φησὶ, τὴν Ῥώμην πᾶσιν ἀποφαίνει. τίς γὰρ τὰ οἴκοι ποθεῖ τούτῳ ξυνὼν, ἀναπεπταμένην ἔχοντι

*) γρ. νόμους συναγαγεῖν. **) γρ. κατασεσιγασμένων.
***) γρ. τούτου.

τοῖς φίλοις τὴν οἰκίαν· κατὰ γὰρ τὸν κωμῳδιοποιὸν Ἀπολλόδωρον

Εἰς οἰκίαν ὅταν τις εἰσίῃ φίλου,
Ἔστιν θεωρεῖν, Νικοφῶν, τὴν τοῦ φίλου
Εὔνοιαν εὐθὺς εἰσιόντι τὰς θύρας.
Ὁ θυρωρὸς ἱλαρὸς πρῶτόν ἐστιν. ἡ κύων
Ἔσηνε, καὶ προσῆλθεν. ὑπήντησέ τις,
Δίφρον εὐθέως ἔθηκε, κἂν μηδεὶς λέγῃ
Μηδέν.

τοιούτους ἔδει καὶ τοὺς λοιποὺς *) εἶναι πλείους. ὡς τοῖς C. 3
γε μὴ τοῦτο ποιοῦσιν ἐρεῖ τις, Τί μικρολογεῖς;

Πλεῖαί τοι οἴνου κλισίαι,
Δαίνυ δαῖτα γέρουσι θάλειαν, ἔοικέ τοι.

τοιοῦτος ἦν τῇ μεγαλοψυχίᾳ ὁ μέγας Ἀλέξανδρος. Κόνων δὲ τῇ περὶ Κνίδον ναυμαχίᾳ νικήσας Λακεδαιμονίους, καὶ τειχίσας τὸν Πειραιᾶ, ἑκατόμβην τῷ ὄντι θύσας καὶ οὐ ψευδωνύμως πάντας Ἀθηναίους εἱστίασεν. Ἀλκιβιάδης δὲ, Ὀλύμπια νικήσας ἅρματι, πρῶτος καὶ δεύτερος καὶ τέταρτος, (εἰς ἃς νίκας καὶ Εὐριπίδης ἔγραψεν ἐπινίκιον) θύσας Ὀλυμπίῳ Διὶ, τὴν πανήγυριν ἅπασαν εἱστίασε. τὸ αὐτὸ ἐποίησε καὶ Λεόφρων Ὀλυμπιάσιν, ἐπινίκιον γράψαντος τοῦ Κείου Σιμωνίδου. Ἐμπεδοκλῆς δ' ὁ Ἀκραγαντῖνος ἵπποις Ὀλύμπια νικήσας, Πυθαγορικὸς ὤν, καὶ ἐμψύχων ἀπεχόμενος, ἐκ σμύρνης καὶ λιβανωτοῦ καὶ τῶν πολυτελεστάτων ἀρωμάτων βοῦν ἀναπλάσας, διένειμε τοῖς εἰς τὴν πανήγυριν ἀπαντήσασιν. ὁ δὲ Χῖος Ἴων τραγῳδίαν νικήσας Ἀθήνησιν, ἑκάστῳ τῶν Ἀθηναίων ἔδωκε Χῖον κεράμιον.

Τοῦ γάρ τις ἄλλου, πρὸς θεῶν περ, οὕνεκα
Εὔξαιτο πλουτεῖν εὐπορεῖν τε χρημάτων,
Ἢ τοῦ δύνασθαι παραβοηθεῖν τοῖς φίλοις,
Σπείρειν τε καρπὸν χάριτος ἡδίστης θεῶν;
Τοῦ μὲν πιεῖν γὰρ καὶ φαγεῖν τὰς ἡδονὰς
Ἔχομεν ὁμοίας. οὐχὶ τοῖς λαμπροῖσι γὰρ
Δείπνοις τὸ πεινῆν παύεται,

Ἀντιφάνης φησίν. ἀλλὰ μὴν καὶ ὁ Ἀκραγαντῖνος Τελ- p 4
λίας **), φιλόξενος ὤν, καὶ πάντας πυλωρῶν, πεντακοσίοις ἱππεῦσι ἐκ Γέλας ποτὲ καταλύσασιν ὡς αὐτὸν χειμῶνος ὥρᾳ, ἔδωκεν ἑκάστῳ χιτῶνα καὶ ἱμάτιον.

*) γρ. τῶν λοιπῶν. **) γρ. Γελλίας.

c. 4. Ὁ τρεχέδειπνός φησι σοφιστὴς, Κλέαρχός φησι, Χάρμον τὸν Συρακούσιον εὐτρεπίσαι στιχίδια καὶ παροιμίας εἰς ἕκαστον τῶν ἐν τοῖς δείπνοις παρατιθεμένων. εἰς μὲν τὸν ἰχθὺν,

Ἥκω λιπὼν Αἰγαῖον ἁλμυρὸν βάθος.

εἰς δὲ τοὺς κήρυκας,

Χαίρετε, κήρυκες Διὸς ἄγγελοι.

εἰς δὲ τὴν χορδὴν,

Ἑλικτὰ, κοὐδὲν ὑγιές.

εἰς δὲ τὴν ἀνθυλευμένην τευθίδα,

Σοφὴ, σοφὴ σύ.

εἰς δὲ τὸ ἐν τοῖς ἑψητοῖς ὡραῖον,

Οὐκ ἀπ' ἐμοῦ σκεδάσεις ὄχλον;

εἰς δὲ τὴν ἀποδεδαρμένην ἔγχελυν,

Οὐ προκαλυπτομένα βοστρυχώδεα.

Τοιούτους πολλούς φησι τῷ Λαρηνσίῳ παρεῖναι δείπνῳ, ὥσπερ συμβολὰς κομίζοντας τὰ ἀπὸ τῶν στρωματοδέσμων γράμματα. φησὶ δὲ καὶ, ὅτι ὁ Χάρμος εἰς ἕκαστον τῶν παρατιθεμένων ἔχων τι πρόχειρον, ὡς προείρηται, ἐδόκει τοῖς Μεσσηνίοις πεπαιδευμένος εἶναι, ὡς καὶ Καλλιφάνης ὁ τοῦ Παραβρύκοντος κληθεὶς, ἀρχὰς ποιημάτων πολλῶν ἐγγραψάμενος, ἀνειλήφει μέχρι τριῶν καὶ τεσσάρων στίχων, πολυμαθείας δόξαν προσποιούμενος. Πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι διὰ στόματος εἶχον τὰς ἐν τῷ Σικελικῷ μυραίνας, τὰς πλωτὰς ἐγχέλεις, τῶν Παχύνου θύννων τὰς ἠτριαίας, τοὺς ἐν Μήλῳ ἐρίφους, τοὺς ἐν Συμαίθῳ κεστρέας, καὶ τῶν ἀδόξων δὲ τὰς Πελωρίδας κόγχας, τὰς ἐκ Λιπάρας μαινίδας, τὴν Μαντινικὴν γογγυλίδα, τὰς ἐκ Θηβῶν βουνιάδας, καὶ τὰ παρ' Ἀσκραίοις τεῦτλα. Κλεάνθης δὲ ὁ Ταραντῖνος, ὥς φησι Κλέαρχος, πάντα παρὰ τοὺς πότους ἔμμετρα ἔλεγε· καὶ Πάμφιλος δὲ ὁ Σικελὸς, ὡς ταῦτα·

Ἔγχει πιεῖν μοι,

καὶ,

Τὸ πέρδικος σκέλος.
Ἀμίδα δότω τις,

ἢ,

Πλακοῦντά τις δότω.

Τὸν βίον, φησὶν, εὐσταθεῖς, οὐκ ἐγχειρογάστορες, γυργάθους ψηφισμάτων φέροντες, Ἀριστοφάνης φησίν.

Ὅτι Ἀρχέστρατος ὁ Συρακούσιος ἢ Γελῷος, ἐν τῇ, ὡς Χρύσιππος, ἐπιγραφομένῃ Γαστρονομίᾳ· ὡς δὲ Λυγκεὺς καὶ Καλλίμαχος, Ἡδυπαθείᾳ· ὡς δὲ Κλέαρχος, Δειπνολογίᾳ· ὡς δ' ἄλλοι, Ὀψοποιΐᾳ· ἐπικὸν δὲ τὸ ποίημα, οὗ ἡ ἀρχή·

Ἱστορίης ἐπίδειγμα ποιούμενος Ἑλλάδι πάσῃ,

φησί·

Πρὸς δὲ μιᾷ πάντας δειπνεῖν ἁβροδαίτι τραπέζῃ.
Ἔστωσαν δ' ἢ τρεῖς, ἢ τέσσαρες, οἱ ξυνάπαντες,
Ἢ τῶν πέντε γε μὴ πλείους· ἤδη γὰρ ἂν εἴη
Μισθοφόρων ἁρπαξιβίων σκηνὴ στρατιωτῶν.

ἀγνοεῖ δ', ὅτι οἱ ἐν τῷ Πλάτωνος συσσιτίῳ ὀκτὼ καὶ εἴκοσι C. 5.
ἦσαν.

Οὗτοι δὲ τὰ δεῖπνα τῶν ἐν τῇ πόλει ἀφορῶσι,
Καὶ πέτονται δεξιῶς ἐπὶ ταῦτα ἄκλητοι,

Ἀντιφάνης φησὶ, καὶ ἐπάγει, οὓς ἐκ κοινῶν ἔδει τρέφειν τὸν δῆμον,

Ἀεί θ', ὥσπερ Ὀλυμπιάσι φασὶ τὰς μυίας ποιεῖν, p. 5.
Βὰν τὰς ἀκλήτας προκατακόπτειν πανταχῇ *).

— τὰ μὲν θέρεος, τὰ δὲ γίνεται ἐν χειμῶνι,

φησὶ ὁ Συρακούσιος ποιητής. οὐχ ἅμα μὲν ἦν πάντα παρασκευάζεσθαι δυνατὸν, λέγεσθαι δὲ ῥᾴδιον.

Ὅτι δείπνων ἀναγραφὰς πεποίηνται ἄλλοι τε, καὶ Τιμαχίδας ὁ Ῥόδιος δι' ἐπῶν ἐν ἕνδεκα βιβλίοις ἢ καὶ πλείοσι· καὶ Νουμήνιος Ἡρακλεώτης, ὁ Διεύχους τοῦ ἰατροῦ μαθητής· καὶ Μητρέας ὁ Πιταναῖος, ὁ παρῳδός· καὶ Ἡγήμων ὁ Θάσιος, ὁ ἐπικληθεὶς Φακῆ, ὃν τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ τινὲς ἐντάττουσιν. τοῦ Φιλοξένου δὲ τοῦ Λευκαδίου δείπνου Πλάτων ὁ κωμῳδιοποιὸς μέμνηται·

— ἐγὼ δ' ἐνθάδ' ἐν τῇ ἐρημίᾳ
Τουτὶ διελθεῖν βούλομαι τὸ βιβλίον
Πρὸς ἐμαυτόν. ἔστι δ', ἀντιβολῶ σε, τοῦτο τί;
Φ.. ἔνα καινή τις ὀψαρτυσία.

*) γρ. Αἰεὶ δὲ, ὥσπερ Ὀλυμπιάσιν φασὶ ταῖς μυίαις ποιεῖν,
Βὰν τοῖς ἀκλήτοις προκατακόπτειν πανταχοῦ.

'Επίδειξον αὐτὴν, ἥτις ἐςίν; ἄκουε δή.
Ἄρξομαι ἐκ βολβοῖο, τελευτήσω δ' ἐπὶ θύννον.
'Επὶ θύννον; ἐκοῦν τῆς τελευτῆς πολὺ *)
Κράτισον ἐνταῦθα **) τετάχθαι τάξεως.
Βολβὰς μὲν σποδιῇ δαμάσας καταχύσματι δεύσας
Ὡς πλείσους διάτρωγε· τὸ γὰρ δέμας .... ἀνορθοῖ †).
Καὶ τάδε μὲν δὴ ταῦτα· θαλάσσης δ' ἐς τέκν' ἄνειμι.

εἶτα μετὰ μικρόν·

Οὐδὲ λοπὰς κακόν ἐςιν· ἀτὰρ τὸ τάγηνον ἄμεινον
Οἶμαι.

καὶ μετ' ὀλίγον·

'Ορφῶν αἰολίαν συνόδοντά τε καρχαρίαν τε
Μὴ τέμνειν, μή σοι νέμεσις θεόθεν καταπνεύσῃ.
'Αλλ' ὅλον ὀπτήσας παράθες, πολλὸν γὰρ ἄμεινον.
Πουλύποδος πλεκτὴ δ' ††) ἂν ἐπεὶ λήψῃ κατὰ καιρὸν,
Ἑφθὴ τῆς ὀπτῆς, ἣν ᾖ μείζων, πολὺ κρείττων.
Ἢν ὀπταὶ δὲ δύ' ὦσ', ἑφθῇ κλαίειν ἀγορεύω.
Τρίγλη δ' οὐκ ἐθέλει νεύρων ἐπιήρανος εἶναι·
Παρθένου Ἀρτέμιδος γὰρ ἔφυ, καὶ σύματα μισεῖ.
Σκορπίος αὖ παύσειέ γέ σου τὸν πρωκτὸν ὑπελθών.

ἀπὸ τούτου τοῦ Φιλοξένου καὶ Φιλοξένειοί τινες πλακοῦντες ὠνομάσθησαν. περὶ τούτου Χρύσιππός φησιν· Ἐγὼ κατέχω τινὰ ὀψοφάγον ἐπὶ τοσοῦτον ἐκπεπτωκότα τοῦ μὴ ἐντρέπεσθαι τοὺς πλησίον ἐπὶ τοῖς γινομένοις, ὥςε φανερῶς ἐν τοῖς βαλανείοις τήν τε χεῖρα συνεθίζειν πρὸς τὰ θερμὰ, καθιέντα εἰς ὕδωρ θερμὸν, καὶ τὸ ςόμα ἀνακαργαρίζόμενον θερμῷ, ὅπως δηλονότι ἐν τοῖς θερμοῖς δυσκίνητος ᾖ. ἔφασαν γὰρ, αὐτὸν καὶ τοὺς ὀψοποιοῦντας ὑποποιεῖσθαι, ἵνα θερμότατα παρατιθῶσι, καὶ μόνος καταναλίσκῃ αὐτὸς, τῶν λοιπῶν συνακολουθεῖν μὴ δυναμένων. τὰ δ' αὐτὰ περὶ τοῦ Κυθηρίου Φιλοξένου ἱςοροῦσι, καὶ Ἀρχύτου, καὶ ἄλλων πλειόνων, ὧν τις παρὰ Κρωβύλῳ τῷ κωμικῷ φησιν·

Ἐγὼ δὲ πρὸς τὰ θερμὰ ταῦθ' ὑπερβολῇ
Τοὺς δακτύλους δήπουθεν ἰδαίους ἔχω,
Καὶ τὸν λάρυγγ' ἥδιςα πυρίῳ τεμαχίοις,
Κάμινος, οὐκ ἄνθρωπος.

*) γρ. τελευταίας vel παρὰ πολύ. **) γρ. ἐνταυθοῖ.
†) γρ. δέμας οὕτος ἀνορθοῖ, vel δέμας ἀνδρὸς ἀν. ††) γρ. Πουλύποδος πλεκτὴν δ'.

Τὸν βίον φησὶν, εὐςαθεῖς, οὐκ ἐγχειρογάςορες, γυργάθους ψηφισμάτων φέροντες. Ἀριςοφάνης φησίν.

Ὅτι Ἀρχέςρατος ὁ Συρακούσιος ἢ Γελῷος, ἐν τῇ, ὡς Χρύσιππος, ἐπιγραφομένῃ Γαςρονομίᾳ· ὡς δὲ Λυγκεὺς καὶ Καλλίμαχος, Ἡδυπαθείᾳ· ὡς δὲ Κλέαρχος, Δειπνολογίᾳ· ὡς δ' ἄλλοι, Ὀψοποιΐᾳ· ἐπικὸν δὲ τὸ ποίημα, ἧ ἡ ἀρχή·

Ἱςορίης ἐπίδειγμα ποιέμενος Ἑλλάδι πάσῃ,

φησί·

Πρὸς δὲ μιᾷ πάντας δειπνεῖν ἁβροδαιτι τραπέζῃ.
Ἔςωσαν δ' ἢ τρεῖς, ἢ τέσσαρες, οἱ ξυνάπαντες,
Ἢ τῶν πέντε γε μὴ πλείους. ἤδη γὰρ ἂν εἴη
Μισθοφόρων ἁρπαξιβίων σκηνὴ ςρατιωτῶν.

ἀγνοεῖ δ', ὅτι οἱ ἐν τῷ Πλάτωνος συσσιτίῳ ὀκτὼ καὶ εἴκοσι ἦσαν. C. 5.

Οὗτοι δὲ τὰ δεῖπνα τῶν ἐν τῇ πόλει ἀφορῶσι,
Καὶ πέτονται δεξιῶς ἐπὶ ταῦτα ἄκλητοι,

Ἀντιφάνης φησὶ, καὶ ἐπάγει, οὓς ἐκ κοινῶν ἔδει τρέφειν τὸν δῆμον,

Ἀεί θ', ὥσπερ Ὀλυμπιᾶσι φασὶ τὰς μυίας ποιεῖν, p. 5.
*Θῦν τοὺς ἀκλήτας προκατακόπτειν πανταχῆ. *)*

Τὰ μὲν θέρεος, τὰ δὲ γίνεται ἐν χειμῶνι,

φησὶ ὁ Συρακούσιος ποιητής. οὐχ ἅμα μὲν ὧν πάντα παρασκευάζεσθαι δυνατὸν, λέγεσθαι δὲ ῥᾴδιον.

Ὅτι δείπνων ἀναγραφὰς πεποίηνται ἄλλοι τε, καὶ Τιμαχίδας ὁ Ῥόδιος δι' ἐπῶν, ἐν ἕνδεκα βιβλίοις ἢ καὶ πλείοσι· καὶ Νεμήνιος Ἡρακλεώτης, ὁ Διεύχους τοῦ ἰατροῦ μαθητής· καὶ Ματρέας ὁ Πιταναῖος, ὁ παρῳδός· καὶ Ἡγήμων ὁ Θάσιος, ὁ ἐπικληθεὶς Φακῆ, ὃν τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ τινὲς ἐντάττουσιν. τοῦ Φιλοξένου δὲ τοῦ Λευκαδίου δεῖπνου Πλάτων ὁ κωμῳδιοποιὸς μέμνηται·

— ἐγὼ δ' ἐνθάδ' ἐν τῇ ἐρημίᾳ
Τουτὶ διελθεῖν βούλομαι τὸ βιβλίον
Πρὸς ἐμαυτόν. ἔςι δ', ἀντιβολῶ σε, τοῦτο τί;
Φιλοξένου καινή τις ὀψαρτυσία.

*) γρ. Αἰεὶ δὲ, ὥσπερ Ὀλυμπιάσιν φασὶ ταῖς μυίαις ποιεῖν, Θεῖν τοῖς ἀκλήτοις προκατακάπτειν πανταχοῦ.

Ἐπίδειξον αὐτὴν, ἥτις ἐστίν; ἄκουε δή.
Ἄρξομαι ἐκ βολβοῖο, τελευτήσω δ' ἐπὶ θύννον.
Ἐπὶ θύννον; οὐκοῦν τῆς τελευτῆς πολὺ *)
Κράτιστον ἐνταῦθα **) τετάχθαι τάξεως.
Βολβὰς μὲν σποδιῇ δαμάσας καταχύσματι δεύσας
Ὡς πλείστους διάτρωγε. τὸ γὰρ δέμας. . . . ἀνορθοῖ ***).
Καὶ τάδε μὲν δὴ ταύτῃ· θαλάσσης δ' ἐς τέκν' ἄνειμι.

εἶτα μετὰ μικρόν·

Οὐδὲ λοπὰς κακόν ἐστιν· ἀτὰρ τὸ τάγηνον ἄμεινον
Οἶμαι.

καὶ μετ' ὀλίγον·

Ὀρφῶν αἰολίαν συνόδοντά τε καρχαρίαν τε
Μὴ τέμνειν, μή σοι νέμεσις θεόθεν καταπνεύσῃ.
Ἀλλ' ὅλον ὀπτήσας παράθες, πολλὸν γὰρ ἄμεινον.
Πουλύποδος πλεκτὴ δ' †) ἂν ἐπεὶ λήψῃ κατὰ καιρὸν,
Ἑφθὴ τῆς ὀπτῆς, ἢν ᾖ μείζων, πολὺ κρείττων.
Ἢν ὀπταὶ δὲ δύ' ὦσ', ἑφθῇ κλαίειν ἀγορεύω.
Τρίγλη δ' οὐκ ἐθέλει νεύρων ἐπιήρανος εἶναι.
Παρθένου Ἀρτέμιδος γὰρ ἔφυ, καὶ στύματα μισεῖ.
Σκορπίος αὖ παύσειέ γε σου τὸν πρωκτὸν ὑπελθών.

Ἀπὸ τούτου τοῦ Φιλοξένου καὶ Φιλοξένειοί τινες πλακοῦντες ὠνομάσθησαν. περὶ τούτου Χρύσιππός φησιν, Ἐγὼ κατέχω τινὰ ὀψοφάγον ἐπὶ τοσοῦτον ἐκπεπτωκότα τοῦ μὴ ἐντρέπεσθαι τοὺς πλησίον ἐπὶ τοῖς γινομένοις, ὥστε φανερῶς ἐν τοῖς βαλανείοις τήν τε χεῖρα συνεθίζειν πρὸς τὰ θερμὰ, καθιέντα εἰς ὕδωρ θερμὸν, καὶ τὸ στόμα ἀναγαργαριζόμενον θερμῷ, ὅπως δηλονότι ἐν τοῖς θερμοῖς δυσκίνητος ᾖ. ἔφασαν γὰρ, αὐτὸν καὶ τοὺς ὀψοποιοῦντας ὑποποιεῖσθαι, ἵνα θερμότατα παρατιθῶσι, καὶ μόνος καταναλίσκῃ αὐτὸς, τῶν λοιπῶν συνακολουθεῖν μὴ δυναμένων. τὰ δ' αὐτὰ περὶ τοῦ Κυθηρίου Φιλοξένου ἱστοροῦσι, καὶ Ἀρχύτου, καὶ ἄλλων πλειόνων, ὧν τις παρὰ Κρωβύλῳ τῷ κωμικῷ φησιν·

Ἐγὼ δὲ πρὸς τὰ θερμὰ ταῦθ' ὑπερβολῇ
Τοὺς δακτύλους δήπουθεν ἰδαίους ἔχω,
Καὶ τὸν λάρυγγ' ἥδιστα πυρίῳ τεμαχίοις,
Κάμινος, οὐκ ἄνθρωπος.

*) γρ. τελευταίας vel παρὰ πολύ. **) γρ. ἐνταυθοῖ.
***) γρ. δέμας ἔντος ἀνορθοῖ, vel δέμας ἀνδρὸς ἄν.
†) γρ. Πουλύποδος πλεκτὴν δ'.

Κλέαρχος δὲ φησι, Φιλόξενον προλεόμενον περιέρχεσθαι τὰς οἰκίας, ἀκολουθούντων αὐτῷ παίδων, καὶ φερόντων ἔλαιον, οἶνον καὶ ὄξος, καὶ ἄλλα ἡδύσματα· ἔπειτα εἰσ- p. 6.
ιόντα εἰς τὸν ἀλλότριον οἶκον, τὰ ἑψημένα τοῖς ἄλλοις ἀρτύειν ἐμβάλλοντα, ὧν ἐστι χρεία· εἶθ᾽ οὕτως ἀνακύψαντα εὐωχεῖσθαι. οὗτος εἰς Ἔφεσον καταπλεύσας, εὑρὼν τὴν ὀψοπωλίαν κενὴν, ἐπύθετο τὴν αἰτίαν. καὶ μαθὼν, ὅτι πᾶν εἰς γάμους συνηγόρασαι, λουσάμενος παρῆν ἄκλητος ὡς τὸν νυμφίον. καὶ μετὰ τὸ δεῖπνον ᾄσας ὑμέναιον, οὗ ἡ ἀρχὴ,

Γάμε θεῶν λαμπρότατε,

πάντας ἐψυχαγώγησεν. ἦν δὲ διθυραμβοποιός. καὶ ὁ νυμφίος, Φιλόξενε, εἶπε, καὶ αὔριον ὧδε δειπνεῖς; καὶ ὁ Φιλόξενος, ἂν ὄψον, ἔφη, μὴ πωλῇ τις. Θεόφιλος δέ φησιν, οὐχ ὥσπερ Φιλόξενον τὸν Ἐρύξιδος· ἐκεῖνος γὰρ, ὡς ἔοικε, ἐπιμεμφόμενος τὴν φύσιν, εἰς τὴν ἀπόλαυσιν ηὔξατό ποτε γεράνου τὴν φάρυγγα σχεῖν· ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἵππον ὅλως ἢ βοῦν ἢ κάμηλον ἢ ἐλέφαντα δεῖ σπουδάζειν γενέσθαι. οὕτω γὰρ καὶ αἱ ἐπιθυμίαι καὶ αἱ ἡδοναὶ πολλῷ μείζους καὶ σφοδρότεραι. πρὸς γὰρ τὰς δυνάμεις ποιοῦνται τὰς ἀπολαύσεις. Κλέαρχος δὲ Μελάνθιόν φησι τοῦτ᾽ εὔξασθαι, λέγων· Τιθωνοῦ Μελάνθιος ἔοικε βουλεύσασθαι βέλτιον· ὁ μὲν γὰρ ἀθανασίας ἐπιθυμήσας, ἐν θαλάμῳ κρέμαται πάντων ὑπὸ γήρως ἐστερημένος τῶν ἡδέων· Μελάνθιος δὲ τῶν ἀπολαύσεων ἐρῶν, ηὔξατο τῆς μακραύχενος ὄρνιθος τὸν τράχηλον ἔχειν, ἵν᾽ ὅτι πλεῖστον τοῖς ἡδέσιν ἐνδιατρίβῃ. ὁ αὐτός φησι, Πίθυλλον τὸν Τένθην καλούμενον οὐ περιγλωττίδα μόνον ὑμενίνην φορεῖν, ἀλλὰ C. 6.
καὶ προσελυτροῦν τὴν γλῶσσαν πρὸς τὰς ἀπολαύσεις. καὶ τέλος ἰχθὺν τρίβων ἀπεκάθαιρεν αὐτήν. μόνος δ᾽ οὗτος τῶν ἀπολαυστικῶν καὶ δακτυλήθρας ἔχων ἐσθίειν λέγεται τὸ ὄψον, ἵν᾽ ὡς θερμότατα ὁ τρισάθλιος ἀναδιδῷ τῇ γλώττῃ. ἄλλοι δὲ φιλιχθυν καὶ αὐτὸν Φιλόξενόν φασιν· Ἀριστοτέλης δὲ φιλόδειπνον ἁπλῶς. ὅς καὶ γράφει που ταῦτα· Δημηγοροῦντες ἐν τοῖς ὄχλοις, κατατρίβουσιν ὅλην τὴν ἡμέραν ἐν τοῖς θαύμασι, καὶ πρὸς τοὺς ἐκ τοῦ Φάσιδος ἢ Βορυσθένους καταπλέοντας, ἀνεγνωκότες οὐδὲν, πλὴν εἰ τὸ Φιλοξένου δεῖπνον οὐχ ὅλον *). Φαινίας δέ φησι, ὅτι Φιλόξενος ὁ Κυθήριος ποιητὴς περιπα-

*) γρ. καὶ τοῦτο οὐχ ὅλον, vel οὐχ ὅλον οὐδὲ τοῦτο.

θὴς ὢν τοῖς ὄψοις, δειπνῶν ποτε παρὰ Διονυσίῳ, ὡς εἶδεν
ἐκείνῳ μὲν μεγάλην τρίγλαν παρατεθεῖσαν, ἑαυτῷ δὲ μι-
κρὰν, ἀναλαβὼν αὐτὴν εἰς τὰς χεῖρας πρὸς τὸ οὖς προσή-
νεγκε· πυθομένου δὲ τοῦ Διονυσίου, τίνος ἕνεκεν τοῦτο ποιεῖ,
εἶπεν ὁ Φιλόξενος, ὅτι γράφων τὴν Γαλάτειαν βούλοιτό τινα
παρ' ἐκείνης τῶν κατὰ Νηρέα πυθέσθαι· τὴν δέ ποτε ἠρω-
τημένην οὐκ ἀποκεκρίσθαι, διότι *) νεωτέρα ἁλοίη· διὸ μὴ
παρακολουθεῖν· τὴν δὲ τῷ Διονυσίῳ παρατεθεῖσαν, πρεσβυ-
τέραν οὖσαν, εἰδέναι πάντα σαφῶς, ἃ βούλεται μαθεῖν.
τὸν οὖν Διονύσιον γελάσαντα ἀποστεῖλαι αὐτῷ τὴν τρί-
γλην τὴν παρ' αὐτῷ. συνεμέθυε δὲ τῷ Φιλοξένῳ
ἡδέως ὁ Διονύσιος. ἐπεὶ δὲ τὴν ἐρωμένην Γαλάτειαν ἐφω-
p. 7. ράθη διαφθείρων, εἰς τὰς Λατομίας ἐνεβλήθη, ἐν αἷς
ποιῶν τὸν Κύκλωπα, συνέθηκε τὸν μῦθον εἰς τὸ περὶ
αὐτὸν γενόμενον πάθος, τὸν μὲν Διονύσιον Κύκλωπα ὑπο-
στησάμενος, τὴν δ' αὐλητρίδα Γαλάτειαν, ἑαυτὸν δ' Ὀδυσσέα.

Ἐγένετο δὲ κατὰ τοὺς Τιβερίου χρόνους ἀνήρ τις Ἀπί-
κιος, πλουσιώτατος, τρυφητὴς, ἀφ' οὗ πλακούντων γένη πολ-
λὰ Ἀπίκια ὀνομάζεται. οὗτος ἱκανὰς μυριάδας καταναλώσας
εἰς τὴν γαστέρα, ἐν Μιντούρναις (πόλις δὲ Καμπανίας) διέ-
τριβε τὰ πλεῖστα, καρίδας ἐσθίων πολυτελεῖς, αἳ γίνονται
αὐτόθι ὑπέρ γε τὰς ἐν Σμύρνῃ μέγισται, καὶ τοὺς ἐν
Ἀλεξανδρείᾳ ἀστακούς. ἀκούσας οὖν, καὶ κατὰ Λιβύην γίνεσθαι
ὑπερμεγέθεις, ἐξέπλευσεν οὐδ' ἀναμείνας μίαν ἡμέραν. καὶ
πολλὰ κακοπαθήσας κατὰ τὸν πλοῦν, ὡς πλησίον ἧκε τῶν
τόπων, πρὶν ἐξορμῆσαι τῆς νεὼς, (πολλὴ δ' ἐγεγόνει παρὰ
Λίβυσι φήμη τῆς ἀφίξεως αὐτοῦ) προσπλεύσαντες ἁλιεῖς
προσήνεγκαν αὐτῷ τὰς καλλίστας καρίδας. ὁ δ' ἰδὼν ἐπύθετο,
εἰ μείζους ἔχουσιν **)· εἰπόντων δὲ, μὴ γίνεσθαι, ὧν ἤνεγ-
καν, ὑπομνησθεὶς τῶν ἐν Μιντούρναις, ἐκέλευσε τῷ κυβερ-
νήτῃ, τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἐπὶ Ἰταλίαν ἀναπλεῖν, μηδὲ προσπε-
C. 7. λάσαντι τῇ γῇ. Ἀριστόξενος δ' ὁ Κυρηναῖος φιλόσοφος, ὁ
ὄντως μετελθὼν τὴν πάτριον φιλοσοφίαν, ἀφ' οὗ καὶ κω-
λῆν τις καλεῖται Ἀριστόξενος ***), ἰδίως σκευαζόμενος, ὑπὸ
τῆς ἀνυπερβλήτου τρυφῆς καὶ τὰς ἐν τῷ κήπῳ γινομένας

*) γρ. πολλάκις ἠρωτημένην οὐ ἀποκεκρίσθαι, διότι. **) γρ. εἰ μείζους οὐκ ἔχ. ***) γρ. Ἀριστοξένειος.

θριδακίνας οἰνομέλιτι ἐπότιζεν ἑσπέρας, καὶ ὑπὸ τὴν ἕω λαμβάνων χλωρὰς ἔχειν ἔλεγε πλακοῦντας ὑπὸ τῆς γῆς ἀναπεμπομένας αὐτῷ. Τραϊανῷ δὲ τῷ αὐτοκράτορι ἐν Παρθίᾳ ὄντι, καὶ τῆς θαλάσσης ἀπέχοντι ἡμερῶν παμπόλλων ὁδὸν, Ἀπίκιος ὄςρεα νεαρὰ διεπέμψατο, ὑπὸ σοφίας αὐτῷ τεθησαυρισμένα, καὶ οὐχ ὡς Νικομήδει τῷ Βιθυνῷ τῷ βασιλεῖ *) ἐπιθυμήσαντι ἀφύης (μακρὰν δὲ καὶ οὗτος ἦν τῆς θαλάσσης) μάγειρός τις μιμησάμενος τὸ ἰχθύδιον παρέθηκεν ὡς ἀφύας. ὁ γοῦν παρ' Εὔφρονι τῷ κωμικῷ μάγειρός φησι·

Ἐγὼ μαθητὴς ἐγενόμην Σωτηρίδα,
Ὃς ἀπὸ θαλάσσης Νικομήδει δώδεκα
Ὁδὸν ἀπέχοντι πρῶτον **) ἡμερῶν ποτε
Ἀφύης ἐπιθυμήσαντι, χειμῶνος μέσε
Παρέθηκεν, ἡδεῖς ὥστε πάντας ἀνακραγεῖν.
Πῶς δὲ δυνατὸν τοῦτ' ἐςι; θήλειαν λαβὼν
Γογγυλίδα, ταύτην ἔτεμεν εἰς λεπτὰ σφόδρα,
Τὴν ὄψιν αὐτῆς τῆς ἀφύης μεμέμενος,
Ἀποζέσας δ' ἔλαιον ἐπιχέας, ἅλας
Δὰς μετρικῶς, μήκωνος ἐπιπάσσας ἄνω
Κόκκους μελαίνης τὸν ἀριθμὸν δυώδεκα,
Περὶ τὴν Σκυθίαν ἔλυσε τὴν ἐπιθυμίαν.
Καὶ Νικομήδης γογγυλίδα μασσώμενος,
Ἀφύης τότ' ἔλεγε τοῖς φίλοις ἐγκώμιον.
Οὐδὲν ὁ μάγειρος τοῦ ποιητοῦ διαφέρει·
Ὁ νοῦς γάρ ἐςιν ἑκατέρῳ τούτων τέχνη.

Ὅτι περὶ Περικλέους φησὶν Ἀρχίλοχος ὁ Πάριος ποιητὴς, ὡς ἀκλήτου ἐπεισπαίοντος εἰς τὰ συμπόσια Μυκωνίων ***) δίκην. δοκοῦσι δ' οἱ Μυκώνιοι †), διὰ τὸ πένεσθαι καὶ λυπρὰν νῆσον οἰκεῖν, ἐπὶ γλισχρότητι καὶ πλεονεξίᾳ διαβάλλεσθαι. τὸν γοῦν γλίσχρον Ἰσχόμαχον Κρατῖνος Μυκώνιον ††) p. 8.
καλεῖ·

Πῶς ἂν Ἰσχομάχε γεγονὼς Μυκωνίε,
Φιλόδωρος ἂν εἴης; ἀγαθὸς ἂν πρὸς ἀγαθὰς ἄνδρας
Ἑςιασόμενος ἦκον. κοινὰ γὰρ τὰ τῶν φίλων.

*) γρ. τῷ Βιθυνῶν βασιλεῖ. **) γρ. πρὸς ἄρκτον. ***) γρ. Μυκωνίων. †) γρ. Μυκόνιοι. ††) γρ. Μυκόνιον.

Πολλὸν δὲ πίνων καὶ χαλίκρητον μεθύων ὄτε τι
Τίμον εἰσήνεγκας, ὄδὲ μὴν κληθεὶς ἦλθες,
οἷα δὴ φίλος. ἀλλά σε γαστὴρ νῶν τε καὶ φρένας
παρήγαγεν εἰς ἀναιδείην *).

Ἀρχίλοχός φησι.

Εὔβυλός ὁ κωμικός φησι πυ·

— εἰσὶν ἡμῖν τῶν κεκλημένων δύο
Ἐπὶ δεῖπνον ἄμαχοι, Φιλοκράτης καὶ Φιλοκράτης.
Ἕνα γὰρ ἐκεῖνον ὄντα δύο λογίζομαι,
Μεγάλυς, μᾶλλον δὲ τρεῖς.
Ὅν φασι παρακληθέντ' ἐπὶ δεῖπνον πρὸς φίλυ τινὸς,
Εἰπόντος **) αὐτῷ τῷ φίλυ, ὁπηνίκ' ἂν
Εἴκοσι ποδῶν μετροῦντι τὸ σοιχεῖον ᾖ,
Ἥκειν, ἕωθεν αὐτὸν εὐθὺς ἡλίυ
Μετρεῖν ἀνέχοντος, μακροτέρας δ' ὄσης ἔτι
Πλεῖν ἢ δυοῖν ποδοῖν παρεῖναι τῆς σκιᾶς.
Ἔπειτα φᾶναι, μικρὸν ὀψιαίτερον
Δι' ἀσχολίαν παρόνθ' ἥκειν ἅμ' ἡμέρᾳ.

Ἀσυμβόλυ δείπνυ γὰρ ὅσις ὑσερεῖ,
Τῦτον ταχέως νόμιζε καὶ τάξιν λιπεῖν,

Ἄμφις φησὶ ὁ κωμικός. Χρύσιππος δέ φησιν·

Ἀσύμβολον κώθωνα μὴ παραλίμπανε.
Κώθων δ' ὐ παραλειπτὸς ἀσύμβολος, ἀλλὰ διωκτός.

Ἀντιφάνης δέ φησι·

Βίος θεῶν γάρ ἐστιν, ὅταν ἔχῃς ποθὲν
Τἀλλότρια δειπνεῖν μὴ προσέχων λογίσμασι.

καὶ πάλιν·

Μακάριος ὁ βίος, ᾧ δεῖ μ' ἀεὶ καινὸν πόρον
Εὑρίσκειν, ὡς μάσημα ταῖς γνάθοις ἔχω ***).

C. 8. Ταῦτα οἴκοθεν ἔχων εἰς τὸ συμπόσιον ἦλθον, καὶ προμελετήσας, ἵνα κἀγὼ τὸ σεγανόμιον κομίζων παραγένωμαι· ἄκαπνα γὰρ αἰεὶ ἀοιδοὶ θύομεν.

*) γρ. Πολλὸν δὲ πίνων καὶ χαλίκρητον μέθυ, Ὧν ὄτε τιμὴν εἰσήνεγκας, ὄτε μὴν Κληθεὶς ἐσῆλθες, οἷα δὴ φίλος, ἀλλά σε Γαστὴρ νόον τε καὶ φρένας παρήγαγεν Ἐς ἀναιδείην. **) γρ. Ἕνα γὰρ ἐκεῖνον ὄντα, ὡς ὄντας δύο Λογίζομαι, νὴ Δία, μεγάλους, μᾶλλον δὲ τρεῖς. Ὅν φασι παρακληθέντα πρὸς φίλυ τινὸς, Εἰπ. ***) γρ. Μάκαρς ὁ βίος· ὐ δεῖ μ' ἀεὶ καινὸν πόρον Εὑρεῖν ποθ', ὡς μάσημα ταῖς γνάθοις ἔχω.

"Οτι τὸ μονοφαγεῖν ἐςιν ἐν χρήσει τοῖς παλαιοῖς.
ντιφάνης·

Μονοφαγεῖς ἤδη τι καὶ βλάπτεις ἐμέ.

μειψίας·

Ἔῤῥ' ἐς κόρακας, μονοφάγε καὶ τοιχωρύχε.

"Οτι "Ομηρος ὁρῶν τὴν σωφροσύνην οἰκειοτάτην ἀρετὴν
αν τοῖς νέοις καὶ πρώτην, ἔτι δὲ ἁρμόζουσαν καὶ πάν-
ιν τῶν καλῶν χορηγὸν ἐσαν, βελόμενος ἐμφῦσαι πᾶσιν
ιτὴν ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἐφεξῆς, ἵνα τὴν σχολὴν καὶ τὸν
ίλον ἐπὶ τοῖς καλοῖς ἔργοις ἀναλίσκωσι, καὶ ὦσιν εὐεργε-
ιοὶ καὶ κοινοὶ πρὸς ἀλλήλες, εὐτελῆ κατεσκεύασε πᾶσι
ν βίον καὶ αὐτάρκη· λογιζόμενος, τὰς ἐπιθυμίας καὶ τὰς
ονὰς ἰσχυροτάτας γίνεσθαι περὶ ἐδωδὴν καὶ πόσιν· τοὺς
διαμεμενηκότας ἐν εὐτελείᾳ εὐτάκτους, καὶ περὶ τὸν
λον βίον γίνεσθαι ἐγκρατεῖς. ἁπλῆν οὖν ἀποδέδωκε
ν δίαιταν πᾶσι, καὶ τὴν αὐτὴν ὁμοίως βασιλεῦσιν, ἰδιώ-
ις, νέοις, πρεσβύταις, ὀπτὰ παρατιθεὶς πᾶσι κρέα, καὶ p. 9.
ῦτα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ βόεια, ἔν τε ἑορταῖς καὶ γάμοις, καὶ
λῃ συνόδῳ, καὶ οὐ θρία καὶ κανδύλην καὶ ἄμητας, μελίπη-
ά τε τοῖς βασιλεῦσιν ἐξαίρετα παρατίθησιν "Ομηρος, ἀλλ'
ρ' ὧν εὖ ἕξειν ἔμελλον τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν. Αἴαντα
ν μετὰ τὴν μονομαχίαν νώτοισι βοῶν γέραιρεν ὁ Ἀγαμέ-
ιων, καὶ Νέςορι δ' ἤδη ὄντι γηραιῷ, καὶ Φοίνικι δὲ κρέας
ττὸν δίδωσι, καὶ Ἀλκίνῳ δὲ τῷ τὸν τρυφερὸν ᾑρημένῳ
ίον, ἀφιςῶν ἡμᾶς τῶν ἀτάκτων ἐπιθυμιῶν. καὶ Μενέλαος
ι τοὺς τῶν παίδων γάμους ποιῶν, Τηλεμάχῳ νῶτον βοὸς
ιρέθηκεν·

Ὀπτὰ, τά ῥά οἱ γέρας πάρθεσαν αὐτῷ.

ι Νέςωρ δὲ βόας θύει Ποσειδῶνι παρὰ τῇ θαλάσσῃ διὰ
ῶν φιλτάτων καὶ οἰκειοτάτων τέκνων, βασιλεὺς ὢν καὶ πολ-
ὺς ἔχων ὑπηκόους. ὁσιωτάτη γὰρ αὕτη ἡ θυσία θεοῖς καὶ
ροςφιλεςέρα, ἡ διὰ τῶν οἰκείων καὶ συνουςάτων ἀνδρῶν.
ι τὰς μνηςῆρας δὲ ὑβριςὰς ὄντας, καὶ πρὸς ἡδονὰς ἀνει-
ένους. οὔτε ἰχθῦς ἐσθίοντας ποιεῖ, οὔτε ὄρνιθας, οὔτε
ιλίπηκτα· περιελὼν παντὶ σθένει τὰς μαγειρικὰς μαγγα-
ίας, καὶ τὰ, ὡς ὁ Μένανδρός φησι, ὑποβινητιῶντα βρώ-

ματα, καὶ τὸ παρὰ πολλοῖς λαςαυροκάκαβον καλούμενον
βρῶμα, ὥς φησι Χρύσιππος, οὗ ἡ κατασκευὴ περιεργοτέρα.
Πρίαμος δὲ παρὰ τῷ ποιητῇ καὶ ὀνειδίζει τοῖς υἱοῖς ἀναλί-
σκουσι τὰ μὴ νενομισμένα·

Ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἁρπακτῆρες.

Φιλόχορος δὲ ἱστορεῖ, καὶ κεκωλύσθαι Ἀθήνησιν ἀπέκτου ἀρ-
νὸς μηδένα γεύσασθαι, ἐπιλειπούσης ποτὲ τῆς τῶν ζώων τού-
των γενέσεως. Ἑλλήσποντον δὲ Ὅμηρος ἰχθυόεντα προσα-
γορεύων, καὶ τοὺς Φαίακας πλωτικωτάτους ποιῶν, καὶ ἐν
τῇ Ἰθάκῃ εἰδὼς λιμένας πλείους καὶ νήσους προσεχεῖς πολ-
λὰς, ἐν αἷς ἰχθύων ἐγίνετο πλῆθος καὶ ἀγρίων ὀρνίθων, καὶ
εἰς εὐδαιμονίαν δὲ καταριθμῶν τὸ τὴν θάλασσαν ἰχθῦς παρέ-
χειν, ὅμως τούτων οὐδὲν οὐδένα ποιεῖ προςφερόμενον, καὶ μὴν
οὐδ' ὀπώραν παρατίθησί τινι, καίπερ οὖσαν πολλὴν, καὶ ἥδιστα
ταύτης μνημονεύων καὶ πάντα χρόνον παρασκευάζων ἀθάνα-
τον. Ὄγχνη γὰρ, φησὶν, ἐπ' ὄγχνῃ, καὶ τὰ ἑξῆς. ἀλλὰ μὴν
οὐδὲ ςεφανουμένους, οὐδὲ μυρουμένους ποιεῖ, ὥσπερ οὐδὲ θυ-
μιῶντας, ἀλλὰ πάντων τούτων ἀπολύων τοὺς ἀνθρώπους. εἰς
ἐλευθερίαν καὶ αὐτάρκειαν ἐξαιρέτως τοὺς βασιλεῖς ἀποκαθί-
ςησι. καὶ θεοῖς δὲ ἁπλῆν ἀποδίδωσι δίαιταν, νέκταρ καὶ
ἀμβροσίαν. καὶ τοὺς ἀνθρώπους δὲ ποιεῖ τιμῶντας αὐτοὺς
ἀπὸ τῆς διαίτης. ἀφελὼν λιβανωτὸν καὶ σμύρναν καὶ ςεφά-
νους, καὶ τὴν περὶ ταῦτα τρυφήν. καὶ τῆς ἁπλῆς δὲ ταύτης
διαίτης οὐκ ἀπλήςως ἀπολαύοντας παρίςησιν, ἀλλ', ὡς οἱ κρά-
τιςοι τῶν ἰατρῶν, ἀφαιρεῖ τὰς πλησμονάς·

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,

καὶ τὴν ἐπιθυμίαν πληρώσαντες. οἱ μὲν ἐξώρμων ἐπὶ μελέ-
p. 10. την ἀθλητικὴν, δίσκοισι τερπόμενοι καὶ αἰγανέαις, τῇ παι-
διᾷ τὰ πρὸς σπουδὴν ἐκμελετῶντες· οἱ δὲ κιθαρῳδῶν ἠκροῶν-
το, τὰς ἡρωϊκὰς πράξεις ἐν μέλει καὶ ῥυθμῷ ποιούντων.
διὸ οὐδὲν θαυμαςὸν, τοὺς οὕτω τεθραμμένους ἀφλεγμάντους
εἶναι τὰ σώματα καὶ τὰς ψυχάς. ἐνδεικνύμενος οὖν καὶ
τὴν εὐταξίαν, ὡς ὑγιεινόν ἐςι καὶ εὔχρηςον καὶ κοινὸν, τὸν
σοφώτατον Νέςορα πεποίηκε Μαχάονι τῷ ἰατρῷ τετρωμένῳ
τὸν δεξιὸν ὦμον προφέροντα οἶνον, ταῖς φλεγμοναῖς ἐναν-
τιώτατον ὄντα, καὶ τοῦτον Πράμνειον, ὃν ἴσμεν παχὺν καὶ
πολύτροφον· οὐ διψήσεως ἄκος, ἀλλ' ἐμφορήσεως ἕνεκα.

πεπωκότι γοῦν παρακελεύεται συνεχῶς τοῦτο ποιεῖν, Σὺ μὲν, φησὶ, καθήμενος πῖνε, καὶ ἐπιξύοντα τυρὸν αἴγειον· ἐπὶ δὲ κρόμυον, ποτῷ ὄψον, ἵνα πλεῖον πίνῃ. καί τοι ἀλλαχοῦ λέγων, τὸν οἶνον ἐκλύειν τὴν ἰσχὺν καὶ ἀπογυιοῦν. περὶ δὲ τοῦ Ἕκτορος Ἑκάβη οἰομένη, μένειν αὐτὸν τὸ καταλειπόμενον τῆς ἡμέρας, παρακαλεῖ πιεῖν σπείσαντα, προτρεπομένη εἰς θυμηδίαν. ὁ δ᾽ ὑπερτίθεται πρὸς πρᾶξιν ἐξιών. καὶ ἡ μὲν ἀπερισπάστως ἐπαινεῖ τὸν οἶνον, ὁ δὲ μετὰ ἄσθματος ἥκων ἀπωθεῖ. καὶ ἡ μὲν ἀξιοῖ σπείσαντα πιεῖν, ὁ δὲ καθῃμαγμένος ἀσεβὲς ἡγεῖτο. οἶδε δὲ ὁ Ὅμηρος καὶ τὸ ὠφέλιμον καὶ τὸ σύμμετρον τοῦ οἴνου, οἷς τὸν χανδὸν ἕλκοντα αὐτὸν βλάπτεσθαί φησι. καὶ κράσεων δὲ γένη διάφορα ἐπίσταται· οὐκ ἂν γὰρ Ἀχιλλεὺς τὸ ζωρότερον κεραίρειν δεῖν ἔλεγε, μὴ οὔσης τινὸς καθημερινῆς κράσεως. ἴσως οὖν οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτὸν εὐδιαφόρητον ἄνευ στερεμνίου σιτίου μίγματος, ὃ τοῖς ἰατροῖς διὰ τὴν τέχνην ἐστὶ δῆλον· τοῖς γοῦν καρδιακοῖς μετὰ οἴνου σιτῶδες ἀναμίσγουσί τι πρὸς κατοχὴν τῆς δυνάμεως. ἀλλ᾽ ἐκεῖνος τῷ μὲν Μαχάονι μετ᾽ ἀλφίτου καὶ τυροῦ δέδωκε τὸν οἶνον· τὸν δ᾽ Ὀδυσσέα ποιεῖ συνάπτοντα τὴν ἀπὸ τῶν σιτίων καὶ οἴνων ὠφέλειαν.

Ὃς δέ κ᾽ ἀνὴρ οἴνοιο κορεσσάμενος καὶ ἐδωδῆς.

τῷ δὲ κωθωνιζομένῳ δίδωσι τὸν ἡδύποτον, οὕτω καλέσας αὐτόν·

Ἐν δὲ πίθοι οἴνοιο παλαιοῦ ἡδυπότοιο.

Ποιεῖ δὲ Ὅμηρος καὶ τὰς κόρας καὶ τὰς γυναῖκας λούσας τοὺς ξένους, ὡς οὔτε φλεγμονὴν οὔτε ἀκρασίαν πασχόντων τῶν εὖ βεβιωκότων, καὶ σωφρόνως ἁπτομένας. ἀρχαῖον δὲ τοῦτο ἔθος. λούουσι γοῦν καὶ αἱ Κωκάλου θυγατέρες, ὡς νενομισμένον, τὸν Μίνω παραγενόμενον εἰς Σικελίαν.

Τῆς μέθης δὲ κατατρέχων ὁ ποιητὴς, τὸν τηλικοῦτον Κύκλωπα ὑπὸ μικροῦ σώματος διὰ ταύτην ἀπολλύμενον παρίστησιν, καὶ Εὐρυτίωνα τὸν Κένταυρον, τοὺς τε παρὰ Κίρκῃ λέοντας ποιεῖ καὶ λύκους ταῖς ἡδοναῖς παρακολουθήσαντας. τὸν δὲ Ὀδυσσέα σώζει τῷ Ἑρμοῦ λόγῳ πεισθέν-

τα· διὸ καὶ ἀπαθὴς γίνεται. Ἐλπήνορα δὲ πάροινον ὄντα καὶ τρυφερὸν κατακρημνίζει. καὶ Ἀντίνοος δὲ λέγων πρὸς Ὀδυσσέα,

Οἶνός σε τρώει μελιηδής,

αὐτὸς οὐκ ἀπείχετο τοῦ πόματος· διὸ καὶ τρωθεὶς ἀπώλετο, ἔτι κρατῶν τὸ ποτήριον. ποιεῖ δὲ καὶ τοὺς Ἕλληνας ἐν τῷ ἀπόπλῳ μεθύοντας, διὸ καὶ ςασιάζοντας· ὅθεν καὶ ἀπόλ-
p. 11. λυνται. ἱςορεῖ δὲ καὶ τὸν δεινότατον Αἰνείαν τῶν Τρώων ἐν τῷ βουλεύεσθαι, διὰ τὴν ἐν τῇ μέθῃ παῤῥησίαν καὶ τὰς ἀπειλὰς, ἃς Τρωσὶν ὑπέσχετο οἰνοποτάζων, ὑπομείναντα
C. 9. τὴν Ἀχιλλέως ὁρμὴν, καὶ μικροῦ παραπολλύμενον. καὶ Ἀγαμέμνων δὲ λέγει που περὶ αὐτῆς·

Ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην φρεσὶ λευγαλέῃσι πιθήσας,
Ἢ οἴνῳ μεθύων, ἤ μ' ἔβλαψαν θεοὶ αὐτοί·

εἰς τὴν αὐτὴν τιθεὶς πλάςιγγα τὴν μέθην τῇ μανίᾳ *). οὕτω δὲ τὰ ἔπη ταῦτα προηνέγκατο Διοσκουρίδης ὁ Ἰσοκράτους μαθητής. καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς δ' ὀνειδίζων τῷ Ἀγαμέμνονί φησιν·

Οἰνοβαρὲς, κυνὸς ὄμματ' ἔχων.

Ταῦτ' εἶπε τὸ Θετταλὸν σόφισμα, ὁ ἐκ Θετταλίας σοφιςής. παίζει δ' ἴσως πρὸς τὴν παροιμίαν ὁ Ἀθήναιος.

Ὅτι τροφαῖς ἐχρῶντο ἥρωες παρ' Ὁμήρῳ, πρῶτον μὲν τῷ καλουμένῳ ἀκρατίσματι, ὃ λέγει ἄριςον, οὗ ἅπαξ μέμνηται ἐν Ὀδυσσείᾳ·

Ὀδυσεὺς καὶ δῖος ὑφορβὸς
Ἐντύνοντ' ἄριςον κειαμένω πῦρ **).

καὶ ἅπαξ ἐν Ἰλιάδι·

Ἐσσυμένως τε πένοντο καὶ ἐντύνοντο ἄριςον.

λέγει δὲ τὸ πρωϊνὸν ἔμβρωμα, ὃ ἡμεῖς ἀκρατισμὸν καλοῦμεν, διὰ τὸ ἐν ἀκράτῳ βρέχειν καὶ προσίεσθαι ψωμούς. ὡς Ἀντιφάνης·

Ἄριςον ἐν ὅσῳ ὁ μάγειρος ποιεῖ.

εἶτ' ἐπάγει·

Συνακρατίσασθαί πως ἔχεις μετ' ἐμοῦ.

*) γρ. θεομηνίᾳ. **) γρ. Ἐντύνοντο ἄριςον ἅμ' ἠοῖ κ. π.

καὶ Κάνθαρος·

Οὐκοῦν ἀκρατισώμεθ᾽ αὐτοῦ μηδαμῶς *)·
Ἐν Ἰσθμῷ γὰρ ἀριστήσομεν.

Ἀριστομένης·

Ἀκρατιοῦμαι μικρὸν, εἶθ᾽ ἥξω πάλιν,
Ἄρτου δὶς ἢ τρὶς ἀποδακών.

Φιλήμων δέ φησι, ὅτι τροφαῖς ἐχρῶντο οἱ παλαιοὶ ἀκρατίσματι, ἀρίστῳ, ἑσπερίσματι, δείπνῳ. τὸν μὲν οὖν ἀκρατισμὸν, διανηστισμὸν ἔλεγον· τὸ δ᾽ ἄριστον, δορπιστόν· τὸ δὲ δεῖπνον, ἐπιδορπίδα. ἔστι δ᾽ ἡ τάξις καὶ παρ᾽ Αἰσχύλῳ τῶν ὀνομάτων, ἐν οἷς ὁ Παλαμήδης πεποίηται λέγων·

Καὶ ταξιάρχας καὶ στρατάρχας καὶ ἑκατοντάρχας
Ἔταξα, σῖτον δ᾽ εἰδέναι διώρισα **).
Ἄριστα, δεῖπνα, δόρπα θ᾽ αἱρεῖσθαι τρίτα.

τῆς δὲ τετάρτης τροφῆς οὕτως Ὅμηρος μέμνηται· C. 10.

— σὺ δ᾽ ἔρχεο δειελιήσας,

ὃ καλοῦσί τινες δειλινὸν, ὅ ἐστι μεταξὺ τοῦ ὑφ᾽ ἡμῶν λεγομένου ἀρίστου καὶ δείπνου. καὶ ἄριστον μέν ἐστι, τὸ ὑπὸ τὴν ἕω λαμβανόμενον· δεῖπνον δὲ μεσημβρινὸν, ὃ ἡμεῖς ἄριστον· δόρπον δὲ, τὸ ἑσπερινόν. μήποτε δὲ καὶ συνωνυμεῖ τὸ ἄριστον τῷ δείπνῳ, ἐπὶ γὰρ τῆς πρωϊνῆς που τροφῆς ἔφη·

Οἱ δ᾽ ἄρα δεῖπνον ἕλοντ᾽, ἀπὸ δ᾽ αὐτοῦ θωρήσσοντο.

μετὰ γὰρ τὴν ἀνατολὴν εὐθὺς δειπνοποιησάμενοι, προήρχοντο εἰς τὴν μάχην.

Εὐωχοῦνται δὲ παρ᾽ Ὁμήρῳ καθήμενοι. οἴονται δέ τινες, καὶ ἑκάστῳ τῶν δαιτυμόνων κατ᾽ ἄνδρα παρακεῖσθαι τράπεζαν. τῷ γοῦν Μέντῃ, φασὶν, ἀφικομένῳ πρὸς Τηλέμαχον τῶν τραπεζῶν παρακειμένων, ξεστὴ παρετέθη τράπεζα. οὐκ ἔστι δὲ τοῦτο ἐμφανῶς τοῦ προκειμένου κατασκευαστικόν. δύναται γὰρ ἡ Ἀθηνᾶ ἀπὸ τῆς Τηλεμάχου τραπέζης δαίνυσθαι. παρ᾽ ὅλην δὲ τὴν συνουσίαν παρέκειντο αἱ τράπεζαι πλήρεις, (ὡς παρὰ p. 12.
πολλοῖς τῶν βαρβάρων ἔτι καὶ νῦν ἔθος ἐστὶ) κατηρεφέες παν-

*) γρ. αὐτοῦ. μηδαμῶς. **) γρ. Καὶ ταξιάρχας καὶ στρατάρχας καὶ ἑκατον — τάρχας ἔταξα. σῖτον αὖ διώρισα.

τοίων ἀγαθῶν κατὰ Ἀνακρέοντα. μετὰ δὲ τὴν ἀναχώρησιν κἀμωαὶ ἀπὸ μὲν σῖτον πάλιν ἦρον καὶ τράπεζαν καὶ δέπας. ἰδιάζον δὲ τὸ παρὰ Μενελάῳ εἰσάγει συμπόσιον. δειπνήσαντας γὰρ ποιεῖ ὁμιλοῦντας, εἶτ' ἀπονιψαμένους ποιεῖ πάλιν δειπνοῦντας, καὶ δόρπου ἐξαῦτις μεμνημένους μετὰ τὸν κλαυθμόν. τῷ δὲ μὴ αἴρεσθαι τὰς τραπέζας ἐναντιοῦσθαι δοκεῖ τὸ ἐν Ἰλιάδι·

Ἔσθων καὶ πίνων, ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα.

ἀναγνωστέον οὖν οὕτω·

Ἔσθων καὶ πίνων ἔτι, καὶ παρέκειτο τράπεζα,

ἢ τὸν καιρὸν αἰτιᾶσθαι τὸν παρόντα δεῖ. πῶς γὰρ ἦν πρέπον τῷ Ἀχιλλεῖ πενθοῦντι παρακεῖσθαι τράπεζαν, καθάπερ τοῖς εὐωχουμένοις, παρ' ὅλην τὴν συνουσίαν; παρετίθεντο δὲ οἱ μὲν ἄρτοι σὺν τοῖς κανοῖς, τὰ δὲ δεῖπνα κρέα· μόνον ἦν ὀπτά, ζωμὸν δὲ οὐκ ἐποίει Ὅμηρος, θύαν βοῦς, οὐδ' ἧψε κρέα.

Οὐδ' ἐγκέφαλον, ὥπτα δὲ καὶ τὰς κοιλίας·
Οὕτω σφόδρα ἦν ἀρχαῖος,

Ἀντιφάνης φησί. καὶ τῶν κρεῶν δὲ μοῖραι ἐνέμοντο. ὅθεν εἴσας φησὶ τὰς δαῖτας, ἀπὸ τῆς ἰσότητος. τὰ γὰρ δεῖπνα δαῖτας ἔλεγον, ἀπὸ τοῦ δατεῖσθαι, οὐ μόνον τῶν κρεῶν διανεμομένων, ἀλλὰ καὶ τοῦ οἴνου.

Ἤδη μὲν δαιτὸς κεκορήμεθα δαιτὸς ἐΐσης.

καὶ,

Χαῖρ' Ἀχιλεῦ, δαιτὸς μὲν ἐΐσης οὐκ ἐπιδευεῖς.

ἐκ τούτων δ' ἐπείσθη Ζηνόδοτος, δαῖτα εἴσην τὴν ἀγαθὴν λέγεσθαι. ἐπεὶ γὰρ ἡ τροφὴ τῷ ἀνθρώπῳ ἀγαθὴ ἀναγκαῖον ἦν, ἐπεκτείνας, φησί, εἴρηκεν εἴσην. ἐπεὶ οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι, οἷς δὴ οὐ παρῆν ἄφθονος τροφή, ἄρτι φαινομένης, ἀθρόον ἐπ' αὐτὴν ἰόντες βίᾳ ἥρπαζον, καὶ ἀφῃροῦντο τοὺς ἔχοντας, καὶ μετὰ τῆς ἀκοσμίας ἐγένοντο καὶ φόνοι. ἐξ ὧν εἰκὸς λεχθῆναι καὶ τὴν ἀτασθαλίαν, ὅτι ἐν ταῖς θαλίαις τὰ πρῶτα ἐξημάρτανον οἱ ἄνθρωποι εἰς ἀλλήλους. ὡς δὲ παρεγένετο αὐτοῖς πολλὴ ἐκ τῆς Δήμητρος, διένεμον ἑκάστῳ ἴσην, καὶ οὕτως εἰς κόσμον ἦλθε τοῖς ἀνθρώποις τὰ δόρπα. διὸ

ἄρτου τε ἐπίνοια πέμματός τε εἰς ἴσον διαμεμοιραμένων,
καὶ τοῖς διακινοῦσιν ἄλεισα· καὶ γὰρ ταῦτα ἐς ἴσον χωροῦν-
τα ἐγίνετο. ὥστε ἡ τροφὴ δαὶς ἐπὶ τοῦ δαίεσθαι λέγεται, ὅ
ἐστι διαμοιρᾶσθαι ἐπίσης, καὶ ὁ τὰ κρέα ὀπτῶν δαιτρὸς,
ἐπεὶ ἴσην ἑκάστῳ μοῖραν ἐδίδου. καὶ ἐπὶ μόνων ἀνθρώπων δαῖ-
τας λέγει ὁ ποιητὴς, ἐπὶ δὲ θηρίων οὐκ ἔτι. ἀγνοῶν δὲ ταύτης
τῆς φωνῆς τὴν δύναμιν ὁ Ζηνόδοτος ἐν τῇ κατ' αὐτὸν ἐκ-
δόσει γράφει·

— αὐτοὺς δ' ἑλώρια τεῦχε κύνεσσιν,
Οἰωνοῖσί τε δαῖτα·

τὴν τῶν γυπῶν καὶ τῶν ἄλλων οἰωνῶν τροφὴν οὕτω καλῶν,
μόνου ἀνθρώπου χωροῦντος τὸ ἴσον ἐκ τῆς προαιρετικῆς βίας.
διὸ καὶ μόνου τούτου ἡ τροφὴ δαὶς, καὶ μοῖρα τὸ ἑκάστῳ διδόμε- p. 13.
νον. οὐκ ἔφερον δὲ οἴκαδε οἱ παρ' Ὁμήρῳ δαιτυμόνες τὰ
λειπόμενα, ἀλλὰ κορεσθέντες κατέλιπον, παρ' οἷς ἦν ἡ
δαίς· καὶ ἡ ταμία λαβοῦσα εἶχεν, ἵνα, ἄν τις ἀφίκηται
ξεῖνος, ἔχοι δοῦναι αὐτῷ.

Καὶ ἰχθύσι δὲ Ὅμηρος ποιεῖ χρωμένους τοὺς τότε καὶ
ὄρνισι. κατὰ γοῦν τὴν Θρινακίαν οἱ Ὀδυσσέως ἑταῖροι θηρεύ-
ουσιν

Ἰχθῦς, ὄρνιθάς τε, φίλας θ' ὅ, τι χεῖρας ἵκοιτο,
Γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν.

οὐ γὰρ ἐν τῇ Θρινακίᾳ ἐκεχάλκευτο τὰ ἄγκιστρα, ἀλλ' ἐπε-
φέροντο ἐν τῷ πλῷ, δηλονότι ὥστε ἦν αὐτοῖς θήρας
ἰχθύων ἐπιμέλεια καὶ τέχνη. εἰκάζει δὲ καὶ τοὺς ὑπὸ Σκύλ-
λης ἁρπαζομένους Ὀδυσσέως ἑταίρους ἰχθύσι προμήκει ῥά-
βδῳ ἁλισκομένοις, καὶ θύραζε ῥιπτομένοις· οὕτω καὶ ταύτην
τὴν τέχνην ἀκριβοῖ μᾶλλον τῶν τοιαῦτα προηγουμένως ἐκ-
δεδωκότων ποιήματα ἢ καὶ συγγράμματα, Καίκλου λέγω
τὸν Ἀργεῖον, καὶ Νουμήνιον τὸν Ἡρακλεώτην, Παγκράτιον
τὸν Ἀρκάδα, Ποσειδώνιον τὸν Κορίνθιον, καὶ τὸν ὀλίγῳ
πρὸ ἡμῶν γενόμενον Ὀππιανὸν τὸν Κίλικα. τοσούτοις γὰρ
ἐνετύχομεν ἐποποιοῖς ἁλιευτικὰ γεγραφόσι· καταλογάδην δὲ
τῷ Σελεύκου τοῦ Ταρσέως, καὶ Λεωνίδου τοῦ Βυζαντίου. οὐ C. 11.
μνημονεύει δὲ τοιαύτης ἐδωδῆς ἐπὶ τῶν δείπνων, ὡς οὐκ
οἰκείας νομιζομένης τῆς τροφῆς τοῖς ἐν ἀξιώμασιν ἥρωσι
κειμένοις, ὡς οὐδὲ τῆς τῶν νεογνῶν ἱερείων.

Οὐ μόνον δὲ ἰχθύσιν, ἀλλὰ καὶ ὀστρείοις ἐχρῶντο, καίτοι τῆς τούτων ἐδωδῆς ἐ πολὺ ἐχέσης τὸ ὠφέλιμον καὶ ἡδὺ, ἀλλὰ κἂν τῷ βυθῷ κατὰ βάθος κειμένων. καὶ οὐκ ἔστιν εἰς ταῦτα ἄλλῃ τινὶ τέχνῃ χρήσασθαι, ἢ δύντα κατὰ βυθοῦ·

Ἦ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνὴρ, ὃς ῥεῖα κυβιστᾷ.

ὃν καὶ λέγει πολλὰς ἂν κορέσαι, τήθεα διφῶντα.

Ἑκάστῳ δὲ τῶν δαιτυμόνων παρ' Ὁμήρῳ παράκειται. παντὶ γοῦν *) παρατίθεται κάνεον, καὶ τράπεζα, καὶ δέπας,

— πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγει.

ἐπιστέφονται δὲ ποτοῖο οἱ κρατῆρες, ἤτοι ὑπερχειλεῖς οἱ κρατῆρες ποιοῦνται, ὥστε διὰ τοῦ ποτοῦ ἐπιστεφανοῦσθαι. καὶ ταῦτα ἔπρασσον πρὸς οἰωνοῦ τιθέμενοι. κοῦροι δὲ διανέμουσι

— πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσι.

τὸ δὲ πᾶσιν, οὐ τοῖς ποτηρίοις, ἀλλὰ τοῖς ἀνδράσιν, Ἀλκίνους γοῦν τῷ Ποντονόῳ φησί·

— μέθυ νεῖμον

Πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον.

καὶ ἑξῆς ἐπάγει·

Νώμησε δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενος δεπάεσσιν.

Εἰσὶ δὲ καὶ τοῖς ἀρίστοις κατὰ δεῖπνα τιμαί. Τυδείδης γοῦν καὶ κρέασι καὶ πλείοις δεπάεσσι τιμᾶται· καὶ Αἴας νώτοισι διηνεκέεσσι γεραίρεται· καὶ οἱ βασιλεῖς δὲ τοῖς αὐτοῖς,

— νῶτα βοὸς —

— τά ῥά οἱ — πάρθεσαν αὐτῷ,

Μενελάῳ δηλονότι. καὶ Ἰδομενέα δὲ καὶ Ἀγαμέμνονα πλείονι δέπαϊ τιμᾷ· καὶ Σαρπηδὼν δὲ παρὰ Λυκίων τοῖς αὐτοῖς τιμᾶται, καὶ ἕδρῃ, καὶ κρέασιν. ἦν δέ τις αὐτοῖς καὶ διὰ τῆς προπόσεως ἀσπασμός. οἱ γοῦν θεοὶ

— χρυσέοις δεπάεσσι

Δειδέχατ' ἀλλήλους,

*) γρ. παράκειται ποτήρια. παντὶ γ.

[redacted]

ἤτοι ἐδεξιοῦντο προπίνοντες ἑαυτοῖς ταῖς δεξιαῖς. καί τις δὲ p. 14.
δείδεκτ' Ἀχιλλῆα, ἀντὶ τοῦ ἐδεξιοῦτο, ὅ ἐστιν, προέπινεν
αὐτῷ, τῇ δεξιᾷ διδοὺς τὸ ποτήριον. ἐδωροῦντο δὲ καὶ ἀπὸ
τῶν αὐτῶν μοίρας, οἷς ἠβούλοντο· ὡς Ὀδυσσεὺς νώτου ἀπο-
προταμὼν, ὃ αὐτῷ παρέθεντο, τῷ Δημοδόκῳ.

Ἐχρῶντο δ' ἐν τοῖς συμποσίοις καὶ κιθαρῳδοῖς καὶ C. 12.
ὀρχησταῖς, ὡς οἱ μνηστῆρες. καὶ παρὰ Μενελάῳ

— ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδός.
— δύω δὲ κυβιστητῆρες —
Μολπῆς ἐξάρχοντες, ἐδίνευον —

μολπῆς, ἀντὶ τοῦ παιδιᾶς. σῶφρον δέ τι ἦν τὸ τῶν ἀοιδῶν γένος, καὶ φιλοσόφων διάθεσιν ἐπέχον. Ἀγαμέμνων γοῦν τὸν ἀοιδὸν καταλείπει τῇ Κλυταιμνήστρᾳ φύλακα, καὶ παραινετῆρά τινα· ὃς πρῶτον μὲν ἀρετὰς γυναικῶν διερχόμενος ἐνέβαλλέ τινα φιλοτιμίαν εἰς καλοκαγαθίαν· εἶτα διατριβὴν παρέχων ἡδεῖαν, ἀπεπλάνα τὴν διάνοιαν φαύλων ἐπινοιῶν. διὸ Αἴγισθος οὐ πρότερον διέφθειρε τὴν γυναῖκα, πρὶν τὸν ἀοιδὸν ἀποκτεῖναι ἐν νήσῳ ἐρήμῃ. τοιοῦτός ἐστι καὶ ὁ παρὰ τοῖς μνηστῆρσιν ἀείδων ἀνάγκῃ, ὃς τοὺς ἐφεδρεύοντας τῇ Πηνελόπῃ ἐβδελύττετο. κοινῶς δέ που πάντας τοὺς ἀοιδοὺς αἰδοίους τοῖς ἀνθρώποις εἶναί φησι.

— τοὔνεκ' ἄρα σφέας
Οἴμας Μοῦσ' ἐδίδαξε, φίλησε τε φῦλον ἀοιδῶν,

ὁ δὲ παρὰ Φαίαξι Δημόδοκος ᾄδει Ἄρεος καὶ Ἀφροδίτης συνουσίαν, οὐ διὰ τὸ ἀποδέχεσθαι τὸ τοιοῦτον πάθος, ἀλλ' ἀποτρέπων αὐτοὺς παρανόμων ὀρέξεων, εἰδὼς ἐν τρυφερῷ τινι βίῳ τεθραμμένους. κἀντεῦθεν ὁμοιότατα τοῖς τρόποις αὐτῶν τὰ πρὸς ἀνάπαυσιν προφέρων. καὶ τοῖς μνηστῆρσιν ᾄδει πρὸς τὴν αὐτῶν βουλὴν ὁ Φήμιος νόστον Ἀχαιῶν. καὶ αἱ Σειρῆνες δὲ ᾄδουσι τῷ Ὀδυσσεῖ τὰ μάλιστα αὐτὸν τέρψοντα, καὶ τὰ οἰκεῖα τῇ φιλοτιμίᾳ αὐτοῦ καὶ πολυμαθείᾳ λέγουσαι. Ἴσμεν γὰρ, φασὶ, τά τ' ἄλλα, καὶ ὅσσα γίνεται ἐν χθονὶ πουλυβοτείρῃ.

Ὀρχήσεις δ' εἰσὶ παρ' Ὁμήρῳ αἱ μέν τινες τῶν κυβιστητήρων, αἱ δὲ διὰ τῆς σφαίρας, ἧς τὴν εὕρεσιν Ἀγαλλὶς ἡ Κερκυραία γραμματικὴ Ναυσικάᾳ ἀνατίθησι, ὡς πολίτιδι χαριζομένη· Δικαίαρχος δὲ Σικυωνίοις, Ἵππασος

δὲ Λακεδαιμονίοις, ταύτην τε καὶ τὰ γυμνάσια, πρώτοις *), ταύτην δὲ μόνην τῶν ἡρωΐδων Ὅμηρος παράγει σφαιρίζουσαν.

Διαβόητοι δὲ ἐπὶ σφαιρικῇ Δημοτέλης ὁ Θεόγνιδος τοῦ Χίου σοφιστοῦ ἀδελφὸς, καί τις Χαιρεφάνης· ὃς ἀσελγεῖ τινι νέῳ παρακολουθῶν, οὐ διελέγετο μὲν, ἐκώλυε δὲ πράττειν τὸν νεανίσκον. εἰπόντος δὲ, ὅτι, Χαιρέφανες, ἐὰν παύσῃ ἀκολουθῶν, πάντα σοι ἔσται παρ' ἡμῶν, ἐγὼ δ' ἂν, ἔφη, σοι διαλεχθείην; τί οὖν, εἶπε, παρακολουθεῖς; χαίρω σε θεωρῶν, ἔφη, τὸ δὲ ἦθος οὐ δοκιμάζω. τὸ δὲ καλούμενον διὰ τῆς σφαίρας ἁρπαστὸν φαινίνδα ἐκαλεῖτο, ὃ ἐγὼ πάντων μάλιστα ἀσπάζομαι· πολὺ δὲ τὸ σύντονον καὶ καματηρὸν, τῆς περὶ τὴν σφαιριστικὴν ἁμίλλης, τό τε κατὰ τοὺς τραχηλισμοὺς ῥωμαλέον, διηγεῖται δὲ τὴν φαινίνδα παιδιὰν οὕτως Ἀντιφάνης·

P. 15. Σφαῖραν λαβὼν,
Τῷ μὲν διδοὺς ἔχαιρε, τὸν δ' ἔφευγ' ἅμα,
Τοῦ δ' ἐξέκρουσε, τὸν δ' ἀνέστησεν πάλιν
Κλαγκταῖσι φωναῖς.

ἐκαλεῖτο δὲ φαινίνδα ἀπὸ τῆς ἀφέσεως τῶν σφαιριζόντων **). ἢ ὅτι εὑρετὴς αὐτοῦ, ὥς φησι Ἰόβας ὁ Μαυρούσιος, Φαινέσιος ὁ παιδοτρίβης. καὶ Ἀντιφάνης·

Φαινίνδα παίζων ἧεις ἐν Φαινεστίου †).

ἐφρόντιζον δὲ εὐρυθμίας οἱ σφαιρίζοντες. Δημόξενος οὖν φησι·

Νεανίας τις ἐσφαίριζεν ὢν ἐτῶν
Ἴσως ἑπτακαίδεκα,
Κῷος. θεοὺς γὰρ φαίνεθ' ἡ νῆσος φέρειν.
Ὃς ἐπεί ποτ' ἐμβλέψειε τοῖς καθημένοις,
Ἢ λαμβάνων τὴν σφαῖραν, ἢ διδοὺς, ἅμα
Πάντες ἐβοῶμεν. ἡ δ' εὐρυθμία,

*) γρ. Δικαίαρχος μὲν Σικυωνίους, Ἵππασος δὲ Λακεδαιμονίους ταύτην τε καὶ τὰ γυμνάσια πρώτους. vel, — — ταύτης τε καὶ τῶν γυμνασίων πρώτοις. **) γρ. ἐφετίνδα ἀπὸ τῆς ἀφέσεως (vel ἐφέσεως) τῶν σφ. †) γρ. ἧει ἐς Φαιν.

Τό τ' ἦθος, ἥ τε τάξις ὅση
Ἐν τῷ τι λέγειν ἢ πράττειν ἐφαίνετο *).
Πέρας ἔτι **) κάλλους, ἄνδρες· οὔτ' ἀκήκοα
Ἔμπροσθεν, οὔθ' ἑώρακα τοιαύτην χάριν.
Κακὸν ἄν τι μεῖζον ἔλαβον, εἰ πλείω χρόνον
Ἔμεινα· καὶ νῦν δ' οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκῶ.

ἐσφαίριζε δ' οὐκ ἀηδῶς καὶ Κτησίβιος Χαλκιδεὺς φιλόσοφος, καὶ πολλοὶ διὰ τὴν σφαιρικὴν αὐτῷ συναπεδύοντο τῶν Ἀντιγόνου τοῦ βασιλέως φίλων. συνέγραψε δὲ περὶ σφαιριστικῆς Τιμοκράτης ὁ Λάκων.

Οἱ Φαίακες δὲ παρ' Ὁμήρῳ καὶ ἄνευ σφαίρας ὠρχοῦντο ***). καὶ ὀρχοῦνταί που ἀνὰ μέρος πυκνῶς. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ, C. 15

Ταρφέ' ἀμειβόμενοι,

ἄλλων ἐφεστώτων καὶ ἐπικροτούντων τοῖς λιχανοῖς δακτύλοις, ὅ φησι ληκεῖν. οἶδε δὲ ὁ ποιητὴς καὶ τὴν πρὸς ᾠδὴν ὄρχησιν. Δημοδόκου γοῦν ᾄδοντος, κοῦροι πρωθῆβαι ὠρχοῦντο. καὶ ἐν τῇ ὁπλοποιΐᾳ δὲ παιδὸς κιθαρίζοντος ἄλλοι δ' ὁμαρτῇ μολπῇ τε ὀρχηθμῷ τε ἔσκαιρον. ὑποσημαίνεται δὲ ἐν τούτοις ὁ ὑπορχηματικὸς τρόπος, ὃς ἤνθησεν ἐπὶ Ξενοδήμου καὶ Πινδάρου. καὶ ἔστιν ἡ τοιαύτη ὄρχησις μίμησις τῶν ὑπὸ τῆς λέξεως ἑρμηνευομένων πραγμάτων, ἣν παρίστησι γινομένην Ξενοφῶν ὁ καλὸς ἐν τῇ Ἀναβάσει ἐν τῷ παρὰ Σεύθῃ τῷ Θρᾳκὶ συμποσίῳ. φησὶ γοῦν· Ἐπειδὴ σπονδαὶ ἐγένοντο καὶ ἐπαιώνισαν, ἀνέστησαν πρῶτοι Θρᾷκες, καὶ πρὸς αὐλὸν ὠρχοῦντο σὺν ὅπλοις, καὶ ἥλλοντο ὑψηλά τε καὶ κούφως, καὶ ταῖς μαχαίραις ἐχρῶντο· τέλος δ' ὁ ἕτερος τὸν ἕτερον παίει, ὡς πᾶσι δοκεῖ πεπληγέναι τὸν ἄνδρα· ὁ δ' ἔπεσε τεχνικῶς πως, καὶ πάντες ἀνέκραγον. καὶ ὁ μὲν σκυλεύσας τὰ ὅπλα τοῦ ἑτέρου, ἐξῄει, ᾄδων Σιτάλκαν· ἄλλοι δὲ τῶν Θρᾳκῶν τὸν ἕτερον ἐξέφερον, ὡς τεθνηκότα. ἦν δὲ οὐδὲν πεπονθώς. μετὰ τοῦτον Αἰνιᾶνες καὶ Μάγνητες ἀνέστησαν,

*) γρ. ἡ δὲ δὴ εὐρυθμία, Τό τ' ἦθος, ἥ τε τάξις, ἥ τε χάρις ὅση Ἐν τῷ τι πράττειν ἢ λέγειν ἐφαίνετο. **) γρ. Πέρας ἐστί. ***) γρ. καὶ ἄνευ σφαίρας καὶ μετὰ σφαίρας ὠρχ.

οἱ ὠρχοῦντο τὴν Καρπαίαν καλουμένην ἐν τοῖς ὅπλοις. ὁ δὲ τρόπος τῆς ὀρχήσεως ἦν ὅδε· ὁ μὲν παραθέμενος τὰ ὅπλα σπείρει καὶ ζευγηλατεῖ πυκνὰ μεταστρεφόμενος, ὡς φοβούμενος· λῃστὴς δὲ προσέρχεται· ὁ δὲ ἐπὰν προΐδηται, ἁρπάσας τὰ ὅπλα μάχεται πρὸ ζεύγους ἐν ῥυθμῷ πρὸς τὸν αὐλόν. καὶ τέλος ὁ λῃστὴς δήσας τὸν ἄνδρα, τὸ ζεῦγος ἀπάγει. p.16. ἐνίοτε δὲ καὶ ὁ ζευγηλάτης τὸν λῃστήν· εἶτα παρὰ τοὺς βοῦς δήσας, ὀπίσω τὼ χεῖρε δεδεμένον ἐλαύνει. καί τις, φησί, τὸ Περσικὸν ὠρχεῖτο, καὶ κροτῶν τὰς πέλτας ὤκλαζε, καὶ ἐξανίστατο· καὶ ταῦτα πάντα ἐν ῥυθμῷ πρὸς τὸν αὐλὸν ἐποίει. καὶ Ἀρκάδες δὲ, φησὶ, ἀναστάντες ἐξοπλισάμενοι, ᾖεσαν ἐν ῥυθμῷ πρὸς τὸν ἐνόπλιον ῥυθμὸν αὐλούμενοι, καὶ ἐπαιώνισαν, καὶ ὠρχήσαντο.

Ἐχρῶντο δὲ καὶ αὐλοῖς καὶ σύριγξιν ἥρωες. ὁ γοῦν Ἀγαμέμνων αὐλῶν συρίγγων τ' ἐνοπῆς ἀκούει. εἰς δὲ τὰ συμπόσια οὐ παρήγαγε, πλὴν ἐν τῇ ὁπλοποιΐᾳ, γάμων γινομένων, αὐλῶν μνημονεύει. τοῖς δὲ βαρβάροις ἀποδίδωσι τοὺς αὐλούς· παρὰ Τρωσὶν οὖν ἦν αὐλῶν συρίγγων τ' ἐνοπή.

C.14. Ἔσπενδον δὲ ἀπὸ τῶν δείπνων ἀναλύοντες, καὶ τὰς σπονδὰς ἐποιοῦντο Ἑρμῇ, καὶ οὐχ, ὡς ὕστερον, Διὶ τελείῳ. δοκεῖ γὰρ Ἑρμῆς ὕπνου προστάτης εἶναι. σπένδουσι δ' αὐτῷ καὶ ἐπὶ ταῖς γλώσσαις ἐκ τῶν δείπνων ἀπιόντες. προσνέμονται δ' αὐτῷ αἱ γλῶσσαι διὰ τὴν ἑρμηνείαν.

Οἶδε δ' Ὅμηρος καὶ ποικίλας ἐδωδάς. λέγει γοῦν ἐδωδὴν παντοίην, καί,

Ὄψα, οἷα ἔδουσι διοτρεφέες βασιλῆες.

οἶδε δὲ καὶ πᾶσαν τὴν νῦν πολυτέλειαν. οἴκων μὲν οὖν λαμπρότατος ὁ Μενελάου. τοιοῦτον δέ τινα ὑφίσταται τῇ κατασκευῇ καὶ λαμπρότητι Πολύβιος Ἴβηρός τινος βασιλέως οἰκίαν, ὃν καὶ ἐζηλωκέναι λέγει τὴν τῶν Φαιάκων τρυφὴν, πλὴν τοῦ τοὺς κρατῆρας ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας ἑστάναι, πλήρεις οἴνου κριθίνου, ἀργυροῦς ὄντας καὶ χρυσοῦς. Ὅμηρος δὲ τοπογραφῶν καὶ τὴν Καλυψοῦς οἰκίαν, ἐκπλήττει τὸν Ἑρμῆν. ἀπολαυστικὸς δέ ἐστι παρ' αὐτῷ καὶ ὁ τῶν Φαιάκων βίος·

Αἰεὶ γὰρ ἡμῖν δαίς τε φίλη κίθαρίς τε,

καὶ τὰ ἑξῆς. ἃ ἔπη Ἐρατοσθένης οὕτω δεῖν γεγράφθαι φησίν·

Οὐ γὰρ ἔγωγέ τι φημὶ τέλος χαριέστερον εἶναι,
Ἢ ὅταν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ, κακότητος ἀπούσης *),
Δαιτυμόνες δ᾽ ἀνὰ δώματ᾽ ἀκουάζωνται ἀοιδοῦ.

κακότητος ἀποίσης φάσκων, τῆς ἀφροσύνης. ἀδύνατον γὰρ, μὴ φρονίμους εἶναι Φαίακας, οἳ μάλα φίλοι εἰσὶ θεοῖσιν, ὡς ὁ Ναυσικράτης φησί. καὶ οἱ μνηστῆρες δὲ παρ᾽ αὐτῷ πεσσοῖσι προπάροιθε θυράων ἐτέρποντο, οὐ παρὰ τοῦ Μεγαλοπολίτου Διοδώρου ἢ Θεοδώρου μαθόντες τὴν πεττείαν, οὐδὲ τοῦ Μιτυληναίου Λέοντος, τοῦ ἀνέκαθεν Ἀθηναίου, ὃς ἀήττητος ἦν κατὰ τὴν πεττευτικὴν, ὥς φησι Φαινίας. Ἀπίων δὲ ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἀκηκοέναι φησὶ παρὰ τοῦ Ἰθακησίου Κτήσωνος τὴν τῶν μνηστήρων πεττείαν, οἵα ἦν. Ὀκτὼ γὰρ, φησὶ, καὶ ἑκατὸν ὄντες οἱ μνηστῆρες, διετίθεσαν ψήφους ἐναντίας ἀλλήλαις, ἴσας πρὸς ἴσας τὸν ἀριθμὸν, ὅσοιπερ ἦσαν καὶ αὐτοί. γίνεσθαι οὖν ἑκατέρωθεν τέσσαρας καὶ πεντήκοντα. τὸ δ᾽ ἀνὰ μέσον τούτων διαλιπεῖν ὀλίγον κενόν· ἐν δὲ τῷ μεταιχμίῳ τούτῳ μίαν τιθέναι ψῆφον, ἣν καλεῖν μὲν αὐτοὺς Πηνελόπην· σκοπὸν δὲ ποιεῖσθαι, εἴ τις βάλοι ψήφῳ p. 17.
ἑτέρᾳ. καὶ κλήρου μὲν τὸν λαχόντα στοχάζεσθαι ταύτης. εἰ δέ τις τύχοι καὶ ἐκκρούσειε πρόσω τὴν Πηνελόπην, ἀποτίθεσθαι τὴν αὐτοῦ εἰς τὴν τῆς βληθείσης καὶ ἐξωσμένης χώραν, ἐν ᾗ πρότερον ἦν. καὶ πάλιν στάντα τὴν Πηνελόπην, ἐν ᾧ τὸ δεύτερον ἐγένετο χωρίῳ, ἐντεῦθεν βαλεῖν τὴν ἑτέραν. εἰ δὲ τύχοι, ἄνευ τοῦ μηδεμιᾶς τῶν ἄλλων ψαῦσαι, νικᾶν, καὶ ἐλπίδας ἔχειν πολλὰς, γαμήσειν αὐτήν. τὸν δὲ Εὐρύμαχον πλείστας εἰληφέναι ταύτῃ **) τῇ παιδιᾷ, καὶ εὔελπιν εἶναι τῷ γάμῳ. οὕτω δὲ διὰ τὴν τρυφὴν τὰς χεῖρας οἱ μνηστῆρες ἔχουσιν ἁπαλὰς, ὡς μηδὲ τὸ τόξον ἐντεῖναι δύνασθαι. πολυτελεῖς δ᾽ αὐτοῖς καὶ οἱ διακονούμενοι.

Δυνατωτάτη δὲ παρ᾽ Ὁμήρῳ καὶ ἡ τῶν μύρων εὐωδία·

Οὗ καὶ κινυμένοιο Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
Ἔμπης εἰς γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἵκετ᾽ ἀϋτμή.

*) γρ. ἔχῃ κάτα δῆμον ἅπαντα. **) γρ. τὸν δ᾽ Εὐρύμαχον πλείστας εἰληφέναι νίκας τ.

καὶ στρωμνὰς δὲ οἶδε διαπρεπούσας. τοιαύτας οὖν Ἀρήτη Ὀδυσσεῖ ὑποστρωννύναι κελεύει, καὶ Νέστωρ αὐχεῖ πρὸς Τηλέμαχον, πολλῶν τοιούτων εὐπορεῖν. τῶν δ' ἄλλων ποιητῶν ἔνιοι τὰς καθ' αὐτοὺς πολυτελείας καὶ ῥαθυμίας ἀνέπεμπον, ὡς οὔσας καὶ κατὰ τὰ Τρωϊκά. Αἰσχύλος οὖν ἀπρεπῶς πως παράγει μεθύοντας τοὺς Ἕλληνας, ὡς καὶ τὰς ἀμίδας ἀλλήλοις περικαταγνύναι. λέγει γοῦν·

Ὅδ' ἐστὶν, ὅς ποτ' ἀμφ' ἐμοὶ βέλος
Γελωτοποιὸν, τὴν κάκοσμον οὐράνην,
Ἔῤῥιψεν, οὐδ' ἥμαρτε. περὶ δ' ἐμῷ κάρᾳ
Πληγεῖσ' ἐναυάγησεν ὀστρακουμένη
Χωρὶς μυρηρῶν τευχέων πνέουσ' ἐμοί.

καὶ Σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἀχαιῶν συνδείπνῳ·

Ἀλλ' ἀμφὶ θυμῷ τὴν κάκοσμον οὐράνην
Ἔῤῥιψεν, οὐδ' ἥμαρτε. περὶ δ' ἐμῷ κάρᾳ
Κατάγνυται τὸ τεῦχος οὐ μύρου πνέον.
Ἐδειματούμην δ' οὐ φίλης ὀσμῆς ὕπο.

Εὔπολις δὲ τὸν πρῶτον εἰσηγησάμενον τὸ τῆς ἀμίδος ὄνομα ἐπιπλήττει λέγων·

Μιαῦ λακωνίζειν, τανηνίζειν δὲ κἂν πριαίμην,
Πολλὰς δ' οἶμαι νῦν βεβινῆσθαι.
Ὃς δὲ πρῶτος ἐξεῦρε τὸ πρῶτ' ἐπιπίνειν,
Πολλήν γε λακκοπρωκτίαν ἐπίσταθ' ἡμῖν *) εὑρών.
Εἶεν· τίς εἶπεν ἀμίδα πάμπρωτος μεταξὺ πίνων;
Παλαμηδικόν γε τοῦτο τοὐξεύρημα καὶ σοφόν. 4

οἱ παρ' Ὁμήρῳ δὲ ἀριστεῖς κοσμίως δειπνοῦσιν ἐν Ἀγαμέμνονος. εἰ δ' ἐν Ὀδυσσείᾳ φιλονεικοῦσιν Ἀχιλλεὺς καὶ Ὀδυσσεὺς, καὶ Ἀγαμέμνων χαῖρε νόῳ, ἀλλ' ὠφέλιμοι αἱ φιλοτιμίαι, ζητούντων, λόγῳ ἢ μάχῃ αἱρεθῆναι δεῖ τὸ Ἴλιον. ἀλλ' οὐδ' ὅτε μνηστῆρας εἰσάγει μεθύοντας, οὐδὲ τότε τοιαύτην ἀκοσμίαν εἰσήγαγεν, ὡς Σοφοκλῆς καὶ Αἰσχύλος πεποιήκασιν· ἀλλὰ πόδα βόειον ἐπὶ τὸν Ὀδυσσέα ῥιπτόμενον. καθέζονται δ' ἐν τοῖς συνδείπνοις οἱ ἥρωες, οὐ κατακέκλινται. τοῦτο δὲ καὶ παρ' Ἀλεξάνδρῳ τῷ βασιλεῖ ἐνίοτε ἦν, ὥς φησι Δοῦρις. τετρακοσίους οὖν ποτε ἡγεμόνας ἑστιῶν **) ἐκάθισεν ἐπὶ δί-

*) γρ. ἐπίσταιθ' ἡμ. **) γρ. εἰς ϛζ.

θρόνων ἀργυρῶν καὶ κλιντήρων ἁλουργοῖς περιστρώσας ἱματίοις. Ἡγήσανδρος δέ φησι, οὐδὲ ἔθος εἶναι ἐν Μακεδονίᾳ, κα- p. 18.
τακλίνεσθαί τινα ἐν δείπνῳ, εἰ μή τις ἔξω λίνων ὗν κεντήσειεν· ἕως δὲ τότε καθήμενοι ἐδείπνουν. Κάσανδρος οὖν πέντε καὶ τριάκοντα ὢν ἐτῶν, ἐδείπνει παρὰ τῷ πατρὶ καθήμενος, οὐ δυνάμενος τὸ ἆθλον ἐκτελέσαι, καίπερ ἀνδρεῖος γεγονὼς, καὶ κυνηγὸς ἀγαθός. ἐς τὸ πρέπον δὲ Ὅμηρος ἀφορῶν τοὺς ἥρωας οὐ παρήγαγεν ἄλλο τι δαινυμένους, ἢ κρέα, καὶ ταῦτα αὐτοῖς σκευάζοντας. οὐ γὰρ ἔχει γέλωτα οὐδ' αἰσχύνην, ὀψαρτύοντας αὐτοὺς καὶ ἕψοντας ὁρᾷν. ἐπετήδευον γὰρ τὴν αὐτοδιακονίαν, καὶ ἐκαλλωπίζοντο, φησὶ Χρύσιππος, τῇ ἐν τούτοις εὐστροφίᾳ. Ὀδυσσεὺς γοῦν δαιτρεῦσαί τε καὶ πῦρ νῆσαι, οἷος οὐκ ἄλλος, δεξιὸς εἶναί φησι. καὶ ἐν Λιταῖς δὲ Πάτροκλος καὶ Ἀχιλλεὺς πάντα εὐτρεπίζει. καὶ Μενελάου δὲ τελοῦντος γάμους, ὁ νυμφίος Μεγαπένθης οἰνοχοεῖ. νῦν δὲ ἐπὶ τοσοῦτον ἐκπεπτώκαμεν, ὡς κατακεῖσθαι δαινύμενοι. προσφάτως δὲ καὶ τὰ βαλανεῖα παρῆκται, τὴν ἀρχὴν οὐδὲ ἔνδον τῆς πόλεως ἐώντων εἶναι αὐτά. ὧν τὸ βλαπτικὸν Ἀντιφάνης δηλοῖ·

Εἰς μακαρίαν τὸ λουτρόν· ὡς διέθηκέ με:
Ἑφθὸν κομιδῇ πεποίηκ', ἀποκναίσειεν ἂν
Καὶ ὁστισοῦν μου λαβόμενος τοῦ δέρματος.
Οὕτω στερεὸν πρᾶγμα *) θερμόν ἐσθ' ὕδωρ.

Ἕρμιππος·

Μὰ Δί' οὐ μὲν τοι μεθύειν τὸν ἄνδρα χρὴ
Τὸν ἀγαθὸν, οὐδὲ θερμολουτεῖν, ἃ σὺ ποιεῖς.

ηὔξηται δὲ καὶ ἡ τῶν ὀψοποιῶν περιεργία, καὶ ἡ τῶν μυρεψῶν· ὥστ' οὐδ' ἂν κολυμβᾷν εἰς κολυμβήθραν μύρου ἀρκεῖσθαί τις ἂν δύναιτο, φησὶ Ἄλεξις. ἀνθοῦσι δὲ καὶ αἱ τῶν περὶ τὰ πέμματα δημιουργίαι, καὶ αἱ περὶ τὰς συνουσίας περιεργίαι, ὥστ' ἐπιτεχνᾶσθαι σπόγγους ὑποτίθεσθαι· ἐπακτικὸν γὰρ εἶναι τὸ τοιοῦτον πρὸς ἀφροδισίων πλῆθος. Θεόφρα- C. 15.
στος δ' οὕτω φησί τινας ὀχευτικὰς δυνάμεις εἶναι, ὡς καὶ μέχρις ἑβδομήκοντα συνουσιῶν ἐπιτελεῖν, καὶ τὸ τελευταῖον αὐτοῖς αἷμα ἀποκρίνεσθαι. Φύλαρχος δὲ Σανδρόκοττόν φησι

*) γρ. στερεόν τι πρ.

τὸν Ἰνδῶν βασιλέα Σελεύκῳ, μεθ' ὧν ἔπεμψε δώρων, ἀποστελεῖν τινας δυνάμεις στυπτικὰς *) τοιαύτας, ὡς ὑπὸ τοὺς πόδας τιθεμένας τῶν συνουσιαζόντων, οἷς μὲν ὁρμὰς ἐμποιεῖν ὀρνίθων δίκην, οὓς δὲ καταπαύειν. ηὔξηται δὲ νῦν καὶ ἡ τῆς μουσικῆς διαστροφὴ, καὶ ἡ περὶ τὰς ἐσθήσεις καὶ ὑποδέσεις ἐπήκμασε πολυτέλεια. Ὅμηρος δὲ τὴν τοῦ μύρου φύσιν εἰδὼς, οὐκ εἰσήγαγε μύροις ἀλειφομένους τοὺς ἥρωας, πλὴν τὸν Πάριν, ἐν οἷς φησι, κάλλει στίλβων· ὡς καὶ Ἀφροδίτη κάλλει τὰ πρόσωπα καθαίρει. ἀλλ' οὐδὲ στεφανουμένους εἰσάγει. καί τοι τῷ ἐκ τῆς μεταφορᾶς ὁμοιώματι σημαίνεται, ὅτι ᾔδει τὸν στέφανον. φησὶ γοῦν·

> Νῆσον, ἣν περὶ πόντος ἀπείριτος ἐστεφάνωτο.

καὶ,

> Πάντη γάρ στέφανος πολέμοιο δεδήει.

παρατηρητέον δὲ καὶ, ὅταν Ὀδυσσέα ἀπονιζόμενον τὰς χεῖρας ποιῇ, πρὶν μεταλαβεῖν τροφῆς· ἐν Ἰλιάδι δὲ τοῦτο ποιοῦντας οὐκ ἔστιν εὑρεῖν. σχολαζόντων γὰρ βίος ὁ ἐν Ὀδυσσείᾳ, καὶ διὰ τὴν εἰρήνην τρυφώντων. διὸ οἱ ἐνταῦθα ἐθε-
p. 19. ράπευον τὸ σῶμα διὰ λουτρῶν καὶ κατανιμμάτων. διὰ τοῦτο καὶ ἀστραγαλίζουσιν ἐν ταύτῃ τῇ πολιτείᾳ καὶ ὀρχοῦνται καὶ σφαιρίζουσιν. Ἡρόδοτος δὲ οὐ καλῶς εἴρηκεν, ἐπὶ Ἄτυος διὰ λιμὸν εὑρεθῆναι τὰς παιδιάς. πρεσβεύει γὰρ τοῖς χρόνοις τὰ ἡρωϊκά. οἱ δ' ἐν τῇ Ἰλιακῇ πολιτείᾳ μόνους βοῶσι·

> Κλῦθ' ἀλάλα πολέμου θύγατερ,

ἐγχέων προοίμιον.

Ὅτι Ἀριστόνικον τὸν Καρύστιον, τὸν Ἀλεξάνδρου σφαιριστὴν, Ἀθηναῖοι πολίτην ἐποίησαν διὰ τὴν τέχνην, καὶ ἀνδριάντα ἀνέστησαν. τὰς γὰρ βαναύσους τέχνας Ἕλληνες ὕστερον περὶ πλείστου μᾶλλον ἐποιοῦντο ἢ τὰς κατὰ παιδείαν γινομένας ἐπινοίας. Ἱστιαιεῖς οὖν καὶ Ὠρεῖται Θεοδώρου τοῦ ψηφοκλέπτου ἐν θεάτρῳ χαλκῆν εἰκόνα ἀνέθηκαν ψῆφον κρατοῦσαν· ὡς δὲ αὕτως Μιλήσιοι Ἀρχελάου τοῦ κιθαριστοῦ.
C. 16. ἐν δὲ Θήβαις, Πινδάρου μὲν οὐκ ἔστιν εἰκὼν, Κλέωνος δὲ τοῦ ᾠδοῦ, ἐφ' ἧς ἐπιγέγραπται·

*) γρ. δυν. στυτικάς.

> Πυθέα υἱὸς ὅδ' ἐστὶ Κλέων, Θηβαῖος ἀοιδὸς,
> Ὃς πλείστους θνητῶν ἀμφέθετο στεφάνους,
> Κρατὸς ἐπὶ σφετέρης· καὶ οἱ κλέος οὐρανόμηκες.
> Χαῖρε Κλέων, Θήβας πατρίδ' ἐπευκλείσας.

ὑπὸ τοῦτον τὸν ἀνδριάντα, ὅτε Ἀλέξανδρος τὰς Θήβας κατέσκαπτε, φησὶ Πολέμων φεύγοντά τινα χρυσίον εἰς τὸ ἱμάτιον κοῖλον ὂν ἐνθέσθαι, καὶ συνοικιζομένης τῆς πόλεως ἐπανελθόντα εὑρεῖν τὸ χρυσίον μετὰ ἔτη τριάκοντα *). Ἡρόδοτος δὲ ὁ λογόμιμος, ὥς φησι Ἡγήσανδρος, καὶ Ἀρχέλαος ὁ ὀρχηστὴς παρὰ Ἀντιόχῳ τῷ βασιλεῖ μάλιστα ἐτιμῶντο τῶν φίλων. ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ Ἀντίοχος τοὺς Σωστράτου τοῦ αὐλητοῦ υἱεῖς σωματοφύλακας ἐπεποίητο. ἐθαυμάζετο δὲ παρ' Ἕλλησι καὶ Ῥωμαίοις Ματρέας ὁ Πλάνος, ὁ Ἀλεξανδρεύς. ὃς ἔλεγε καὶ θηρίον τρέφειν, ὃ αὐτὸ ἑαυτὸ κατεσθίει· ὡς καὶ ζητεῖσθαι μέχρι νῦν τὸ Ματρέου θηρίον, τί ἐστιν. ἐποίησε δ' οὗτος καὶ παρὰ τὰς Ἀριστοτέλους ἀπορίας, καὶ ἀνεγίνωσκε δημοσίᾳ· διὰ τί ὁ ἥλιος δύνει μὲν, κολυμβᾷ δ' οὔ· καὶ διὰ τί οἱ σπόγγοι συμπίνουσι μὲν, συγκωθωνίζονται δ' οὔ· καὶ τὰ τετράδραχμα καταλλάττεται μὲν, ὀργίζεται δ' οὔ. Ἀθηναῖοι δὲ Ποθεινῷ τῷ νευροσπάστῳ τὴν σκηνὴν ἔδωκαν, ἀφ' ἧς ἐνεθουσίων οἱ περὶ Εὐριπίδην. Ἀθηναῖοι δὲ καὶ Εὐριπίδην **) ἐν τῷ θεάτρῳ ἀνέστησαν μετὰ τῶν περὶ Αἰσχύλον. ἐθαυμάζετο δὲ καὶ Ξενοφῶν ὁ θαυματοποιὸς, ὃς μαθητὴν κατέλιπε Κρατισθένη τὸν Φλιάσιον· ὃς πῦρ τε αὐτόματον ἐποίει ἀναφύεσθαι, καὶ ἄλλα πολλὰ φάσματα ἐτεχνᾶτο, ἀφ' ὧν ἐξίστα τῶν ἀνθρώπων τὴν διάνοιαν. τοιοῦτος ἦν καὶ Νυμφόδωρος ὁ θαυματοποιὸς, ὃς προσκρούσας Ῥηγίνοις, ὥς φησι Δοῦρις, εἰς δειλίαν αὐτοὺς ἔσκωψε πρῶτος. Εὔδικος δὲ ὁ γελωτοποιὸς ηὐδοκίμει μιμούμενος παλαιστὰς, καὶ πύκτας, ὥς φησιν Ἀριστόξενος. Στράτων δ' ὁ Ταραντῖνος ἐθαυμάζετο τοὺς διθυράμβους μιμούμενος· τὰς δὲ κιθαρῳδίας οἱ περὶ τὸν ἐξ Ἰταλίας Οἰνωνᾶν· ὃς καὶ Κύκλωπα εἰσήγαγε τερετίζοντα, καὶ ναυαγὸν Ὀδυσσέα σολοικίζοντα, ὁ αὐτός φησι. Διοπείθης δὲ ὁ Λοκρὸς, ὥς φησι Φανόδημος, παραγενόμενος εἰς Θήβας, καὶ ὑποζαννύμενος οἴνου κύστεις μεστὰς καὶ γά-

C. 17. p. 20.

*) γρ. εἴκοσιν. **) γρ. Εὐρυκλείδην.

λακτὸς, καὶ ταύτας ἀποθλίβων, ἀνιμᾷν ἔλεγεν ἐκ τοῦ στόματος. ἔνδοξοι δ' ἦσαν καὶ παρ' Ἀλεξάνδρῳ θαυματοποιοὶ, Σκύμνος ὁ Ταραντῖνος, Φιλιστίδης ὁ Συρακούσιος, Ἡράκλειτος ὁ Μιτυληναῖος. γεγόνασι δὲ καὶ πλάνοι ἔνδοξοι, ὧν Κηφισόδωρος καὶ Πανταλέων. Φιλιππίδου δὲ τοῦ γελωτοποιοῦ Ξενοφῶν μνημονεύει.

Ὅτι οἰκουμένης δῆμον τὴν Ῥώμην φησί. λέγει δὲ καὶ, ὅτι οὐκ ἄν τις σκοπῷ πόῤῥω τοξεύοι, λέγων τὴν Ῥωμαίων πόλιν ἐπιτομὴν τῆς οἰκουμένης. ἐν ᾗ συνιδεῖν ἐστιν οὕτως πάσας τὰς πόλεις ἱδρυμένας; καὶ κατ' ἰδίαν δὲ τὰς πολλάς· ὡς Ἀλεξανδρέων μὲν τὴν χρυσῆν, Ἀντιοχέων δὲ τὴν καλὴν, Νικομηδέων δὲ τὴν περικαλλῆ, προσέτι τε τὴν λαμπροτάτην πόλεων πασῶν, ὁπόσας ὁ Ζεὺς ἀναφαίνει, τὰς Ἀθήνας λέγω. ἐπιλείποι δ' ἄν με οὐχ ἡμέρα μία ἐξαριθμούμενον τὰς ἐν τῇ Ῥωμαίων οὐρανοπόλει Ῥώμῃ ἀριθμουμένας πόλεις, ἀλλὰ πᾶσαι αἱ κατὰ τὸν ἐνιαυτὸν ἀριθμούμεναι, διὰ τὸ πλῆθος. καὶ γὰρ ὅλα ἔθνη ἀθρόως αὐτόθι συνῴκισται, ὡς τὸ Καππαδοκῶν καὶ Σκυθῶν, καὶ Ποντικῶν, καὶ ἄλλων πλειόνων. οὗτοι οὖν πάντες ὁ σύμπας δῆμος τῆς οἰκουμένης.

Τὸν ἐφ' ἡμῶν, φησὶ, φιλόσοφον ὀρχηστὴν Μέμφιν ἐκάλεσαν· ἀπαρχαΐζοντες τὴν διὰ τοῦ σώματος αὐτοῦ κίνησιν τῇ τῶν πόλεων ἀρχαιοτέρᾳ καὶ βασιλικωτέρᾳ· περὶ ἧς Βακχυλίδης φησί·

Τὴν ἀχείμαντόν τε Μέμφιν, καὶ δονακώδεα Νεῖλον.

οὗτος τὴν Πυθαγόρειον φιλοσοφίαν ἐπιδείκνυσιν, ἥτις ἐστὶ, μετὰ σιωπῆς πάνθ' ἡμῖν ἐμφανίζων σαφέστερον, ἢ οἱ τὰς τῶν λόγων τέχνας ἐπαγγελλόμενοι διδάσκειν. τῆς δὲ κατὰ τοῦτον ὀρχήσεως τῆς τραγικῆς καλουμένης πρῶτος εἰσηγητὴς γέγονε Βάθυλλος ὁ Ἀλεξανδρεὺς, ὅν φησιν νομίμως ὀρχήσασθαι Σέλευκος. τοῦτον τὸν Βάθυλλόν φησιν Ἀριστόνικος καὶ Πυλάδης*), οὗ ἐστι καὶ σύγγραμμα περὶ ὀρχήσεως, τὴν Ἰταλικὴν ὄρχησιν συστήσασθαι ἐκ τῆς κωμικῆς, ἣ ἐκαλεῖτο κόρδαξ, καὶ τῆς τραγικῆς, ἣ ἐκαλεῖτο ἐμμέλεια, καὶ τῆς σατυρικῆς, ἣ ἐλέγετο σίκιννις· διὸ καὶ οἱ σάτυροι σικιννισταί.

*) γρ. καὶ Πυλάδην.

ἧς εὑρετὴς Σίκιννός τις βάρβαρος· οἱ δέ φασιν, ὅτι Κρὴς ἦν ὁ Σίκιννος. ἦν δὲ ἡ Πυλάδȣ ὄρχησις ὀγκώδης, παθητική τε καὶ πολύκοπος· ἡ δὲ Βαθύλλειος ἱλαρωτέρα. καὶ γὰρ ὑπόρχημά τι τȣ̃τον διατίθεσθαι. Σοφοκλῆς δὲ πρὸς τῷ καλὸς γεγενῆσθαι τὴν ὥραν ἦν καὶ ὀρχηστικὴν δεδιδαγμένος καὶ μουσικὴν ἔτι παῖς ὢν παρὰ Λάμπρῳ. μετὰ γοῦν τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν περὶ τρόπαιον γυμνὸς ἀληλιμμένος ἐχόρευσε μετὰ λύρας· οἱ δὲ ἐν ἱματίῳ φασί· καὶ τὸν Θάμυριν διδάσκων αὐτὸς ἐκιθάρισεν. ἄκρως δὲ ἐσφαίρισεν, ὅτε τὴν Ναυσικάαν ἔθηκε *). τῆς δὲ Μέμφιδος ὀρχήσεως ἤρα καὶ Σωκράτης ὁ σοφὸς, καὶ πολλάκις καταλαμβανόμενος ὀρχούμενος, ὥς φησι Ξενοφῶν, ἔλεγε τοῖς γνωρίμοις, παντὸς εἶναι μέλους τὴν ὄρχησιν γυμνάσιον. ἔταττον γὰρ τὸ p. 21. ὀρχεῖσθαι ἐπὶ τοῦ κινεῖσθαι καὶ ἐρεθίζεσθαι. Ἀνακρέων·

Καλλίκομοι κοῦραι Διὸς ὠρχήσαντ' ἐλαφρῶς.

Ἴων·

Ἐκ τῶν ἀέλπτων μᾶλλον ὤρχησε φρένας.

Ἕρμιππος δέ φησι, Θεόφραστον παραγίνεσθαι εἰς τὸν περίπατον καθ' ὥραν λαμπρὸν καὶ ἐξησκημένον, εἶτα καθίσαντα διατίθεσθαι τὸν λόγον, ȣ̉δεμιᾶς ἀπεχόμενον κινήσεως, ȣ̉δὲ σχήματός τινος· καί ποτε ὀψοφάγον μιμέμενον, ἐξάραντα τὴν γλῶσσαν, περιλείχειν τὰ χείλη.

Ἔμελε δὲ αὐτοῖς καὶ τοῦ κοσμίως ἀναλαμβάνειν τὴν C. 18. ἐσθῆτα, καὶ τȣ̀ς μὴ τοῦτο ποιοῦντας ἔσκωπτον. Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ· Πάντα δυναμένου ὀξέως τε καὶ τορῶς διακονεῖν, ἀναβάλλεσθαι δὲ οὐκ ἐπισαμένου ἐπιδέξια ἐλευθέρως, ȣ̉δὲ ἁρμονίαν λόγων λαβόντος ὀρθῶς ὑμνῆσαι θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων εὐδαιμόνων βίον. Σαπφὼ περὶ Ἀνδρομέδας σκώπτει· Τίς δ' ἀγριῶτίς **) τοι θέλγει νόον, οὐκ ἐπισαμένη τὰ βράκεα ἕλκειν ἐπὶ τῶν σφυρῶν; Φιλέταιρος ἢ Ἄμφις· Ἀμφίβαλλε ςέρνοις φάρος· ȣ̉ καθήσεις, τάλαν, μηδ' ἀγροίκως ἄνω γόνατος ἀμφέξῃ; Ἕρμιππος δέ φησι, Θεόκριτον τὸν Χῖον ὡς ἀπαίδευτον μέμφεσθαι ***) τὴν

*) γρ. Ναυσικάαν καθῆκε. **) γρ. Τίς ἀγριῶτίς.
***) γρ. ὡς ἀπαιδεύτου μ.

Ἀναξιμένους περιβολήν. Καλλίστρατός τε ὁ Ἀριστοφάνειος
Ἀρίσταρχον ἐν συγγράμματι κακῶς εἴρηκεν ἐπὶ τῷ μὴ εὐ-
ρύθμως ἀμπέχεσθαι, φέροντός τι καὶ τοῦ τοιούτου πρὸς *)
παιδείας ἐξέτασιν. διὸ καὶ Ἄλεξίς φησι·

Ἓν γὰρ νομίζω τοῦτο τῶν ἀνελευθέρων
Εἶναι, τὸ βαδίζειν ἀῤῥύθμως ἐν ταῖς ὁδοῖς,
Ἐξὸν καλῶς· οὐ μήτε πράττεται τέλος
*Μηδεὶς ἡμᾶς, μήτε μὴν δόντας δι' ἑτέρων λαβεῖν **),*
*Φέρει δὲ τοῖς μὲν χρωμένοισιν εὖ ***)*
Δόξης τιν' ὄγκον, τοῖς δ' ὁρῶσιν ἡδονήν,
Κόσμον δὲ τῷ βίῳ· τὸ τοιοῦτον γέρας
Τίς οὐκ ἂν αὐτῷ κτῷτο, φάσκων νοῦν ἔχειν;

Καὶ Αἰσχύλος δὲ οὐ μόνον ἐξεῦρε τὴν τῆς στολῆς εὐ-
πρέπειαν καὶ σεμνότητα, ἣν ζηλώσαντες οἱ ἱεροφάνται
καὶ δᾳδοῦχοι ἀμφιέννυνται, ἀλλὰ καὶ πολλὰ σχήματα ὀρ-
χηστικὰ αὐτὸς ἐξευρίσκων, ἀνεδίδου τοῖς χορευταῖς. Χαμαι-
λέων γοῦν πρῶτον αὐτόν φησι σχηματίσαι τοὺς χορούς, ὀρ-
χηστοδιδασκάλοις οὐ χρησάμενον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τοῖς χο-
ροῖς τὰ σχήματα ποιοῦντα τῶν ὀρχήσεων, καὶ ὅλως πᾶ-
σαν τὴν τῆς τραγῳδίας οἰκονομίαν εἰς ἑαυτὸν περιϊστᾷν.
ὑπεκρίνετο γοῦν μετὰ τοῦ εἰκότος τὰ δράματα. Ἀριστοφά-
νης γοῦν (παρὰ δὲ τοῖς κωμικοῖς ἡ περὶ τῶν τραγικῶν ἀπό-
κειται πίστις) ποιεῖ αὐτὸν τὸν Αἰσχύλον λέγοντα· τοῖσι χο-
C.19. ροῖς αὐτὸς τὰ σχήματα ἐποίουν. καὶ πάλιν· τοὺς Φρύγας
οἶδα †) θεωρῶν, ὅτε τῷ Πριάμῳ συλλυσόμενοι τὸν παῖδα
ἦλθον τεθνεῶτα, πολλὰ τοιαυτὶ καὶ τοιαυτὶ καὶ δεῦρο σχη-
ματίσαντας. καὶ Τέλεσις δὲ ἢ Τελεστὴς ††) ὁ ὀρχηστοδιδάσκαλος
πολλὰ ἐξεύρηκε σχήματα, ἄκρως ταῖς χερσὶ τὰ λεγόμενα
p.22. δεικνυούσαις. Ἀριστοκλῆς γοῦν φησιν, ὅτι Τελεστὴς ὁ Αἰ-
σχύλου ὀρχηστὴς οὕτως ἦν τεχνίτης, ὥστε ἐν τῷ ὀρχεῖ-
σθαι τοὺς ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας φανερὰ ποιῆσαι τὰ πράγματα
δι' ὀρχήσεως. Φασὶ δὲ καὶ, ὅτι οἱ ἀρχαῖοι ποιηταί, Θε-

*) γρ. τι τοῦ τοιούτου καὶ πρ. **) γρ. οὐ μήτε πράττεται τέλος, Ἡμᾶς τε μηδὲν δόντας ἑτέρῳ δεῖ λαβεῖν. ***) γρ. Φέρει δὲ τοῦτο τοῖσι χρωμένοισιν εὖ, vel Φέρει δὲ τοῖς μὲν χρωμένοισιν εὖ τόδε. †) γρ. οἶσθα. ††) γρ. Τελέστης.

σπίας, Πρατίνας *), Κρατῖνος, Φρύνιχος, ὀρχηστικοὶ ἐκαλοῦντο, διὰ τὸ μὴ μόνον τὰ ἑαυτῶν δράματα ἀναφέρειν εἰς ὄρχησιν τοῦ χορῦ, ἀλλὰ καὶ ἔξω τῶν ἰδίων ποιημάτων διδάσκειν τὰς βουλομένας ὀρχεῖσθαι. μεθύων δὲ ἐποίει τὰς τραγῳδίας Αἰσχύλος, ὥς φησι Χαμαιλέων. Σοφοκλῆς οὖν ὠνείδιζεν αὐτῷ, ὅτι, εἰ καὶ τὰ δέοντα ποιεῖ, ἀλλ' οὐκ εἰδώς γε.

Ὀρχήσεις ἐθνικαὶ αἵδε· Λακωνικαί, Τροιζηνικαί **), Ἐπιζεφύριοι, Κρητικαί, Ἰωνικαί, Μαντινικαί, ἃς προκρίνει Ἀριςόξενος διὰ τὴν τῶν χειρῶν κίνησιν. οὕτως δ' ἦν ἔνδοξον καὶ σοφὸν ἡ ὄρχησις, ὥςε Πίνδαρος τὸν Ἀπόλλω ὀρχηςὴν καλεῖ·

Ὀρχηςά, ἀγλαΐας ἀνάσσων, εὐρυφάρετρ' Ἄπολλον.

καὶ Ὅμηρος δὲ ἢ τῶν Ὁμηριδῶν τις †) ἐν τοῖς εἰς Ἀπόλλωνα ὕμνοις φησίν·

— — Ἀπόλλων,
Φόρμιγγ' ἐν χείρεσσιν ἔχων, χαρίεν κιθάριζε ††),
Καλὰ καὶ ὕψι βιβάς.

Εὔμηλος δὲ ἢ Ἀρκτῖνος ὁ Κορίνθιος τὸν Δία ὀρχούμενόν πυ παράγει, λέγων·

Μέσσοισιν δ' ὠρχεῖτο πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

Θεόφραςος δέ φησι, πρῶτον Ἄνδρωνα τὸν Καταναῖον αὐλητὴν κινήσεις καὶ ῥυθμὰς ποιῆσαι τῷ σώματι αὐλοῦντα, ὅθεν σικελίζειν τὸ ὀρχεῖσθαι παρὰ τοῖς παλαιοῖς· μεθ' ὃν Κλεόφαντον Θηβαῖον.

Ὀρχηςαὶ δὲ ἔνδοξοι, Βολβὸς μὲν παρὰ Κρατίνῳ καὶ Καλλίᾳ· Ζήνων δὲ ὁ Κρὴς, ὁ πάνυ Ἀρταξέρξῃ προσφιλέςατος, παρὰ Κτησίᾳ. Ἀλέξανδρος δὲ ἐν τῇ πρὸς Φιλόξενον ἐπιςολῇ μέμνηται Θεοδώρυ καὶ Χρυσίππυ.

Ὅτι τὸ Μυσεῖον ὁ Φλιάσιος Τίμων, ὁ σιλλογράφος, τάλαρόν πυ φησὶν, ἐπισκώπτων τὰς ἐν αὐτῷ τρεφομένας φιλοσόφους, ὅτι ὥσπερ ἐν πανάγρῳ τινὶ σιτοῦνται, καθάπερ οἱ πολυτιμότατοι ὄρνιθες·

*) γρ. Θέσπις, Πρ.

**) γρ. Τροιζηνιακαί.

†) γρ. τῶν τις Ὁμηριδῶν.

††) γρ. ἄγατὸν κιθαρίζων.

Πολλοὶ μὲν βόσκονται ἐν Αἰγύπτῳ πολυφύλῳ
Βιβλιακοὶ χαρακεῖται ἀπείριτα δηριόωντες
Μουσέων ἐν ταλάρῳ.

Ἕως ἂν τῆς λογοδιαῤῥοίας ἀπαλλαγῶσιν οὗτοι οἱ τραπεζορήτορες, οἳ ὑπὸ γλωσσαλγίας ἐπιλελῆσθαί μοι δοκοῦσι καὶ τοῦ Πυθικοῦ χρησμοῦ, ὃν ἀναγράφει Χαμαιλέων·

Εἴκοσι τὰς πρὸ κυνὸς, καὶ εἴκοσι τὰς μετέπειτα,
Οἴκῳ ἐνὶ σκιερῷ Διονύσῳ χρῆσθαι ἰατρῷ.

καὶ Μνησίθεος δὲ Ἀθηναῖος Διόνυσον Ἰατρόν φησι τὴν Πυθίαν χρῆσαι τιμᾷν Ἀθηναίοις. φησὶ δὲ καὶ Ἀλκαῖος ὁ Μιτυληναῖος ποιητής·

Οἴνῳ πνεύμονα τέγγε, τὸ γὰρ ἄστρον περιτέλλεται,
Ἡ δ' ὥρη χαλεπὴ, πάντα δὲ διψῇ ὑπὸ καύματος.

καὶ ἀλλαχοῦ·

Πίνωμεν, τὸ γὰρ ἄστρον περιτέλλεται.

Εὔπολίς τε τὸν Καλλίαν φησὶ ἀναγκάζεσθαι ὑπὸ Πρωταγόρου πίνειν, ἵνα πρὸ τοῦ κυνὸς τὸν πνεύμονα ἔκλυτον φορῇ *). ἡμῖν δ' οὐ μόνον ὁ πνεύμων ἀπεξήρανται, κινδυνεύει δὲ καὶ ἡ καρδία. καί τοι Ἀντιφάνης λέγει·

— — τὸ δὲ
Ζῆν, εἰπέ μοι, τί ἐστι; Τὸ πίνειν, φήμ' ἐγώ.
p. 23. Ὁρᾷς παρὰ ῥείθροισι χειμάῤῥοις ὅσα
Δένδρων ἀεὶ τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν
Βρέχεται, μέγεθος καὶ κάλλος οἷα γίνεται·
Τὰ δ' ἀντιτείνονθ', οἱονεὶ δίψαν τινὰ
Ἢ ξηρασίαν ἔχοντ' αὐτόπρεμν' ἀπόλλυται.

οὕτω τούτοις, φησὶ, κυνολογήσασιν ἐδόθη πιεῖν.

Εἴρηται δὲ τὸ βρέχειν καὶ ἐπὶ τοῦ πίνειν. Ἀντιφάνης·

Δεῖ γὰρ φαγόντας δαψιλῶς βρέχειν.

Εὔβουλος·

— — Σίκων ἐγὼ
Βεβρεγμένος **) ἥκω καὶ κεκωθωνισμένος.
Πέπωκας οὗτος; Πέπωκ' ἐγὼ μὰ Δία τὸν
Μενδαῖον.

*) γρ. ἄκλυτον vel ἄκλυστον οὐ φορῇ. **) γρ. Εὔβουλος Ἴωνι· Ἐγὼ Β.

Ὅτι τὸ ἀναπίπτειν κυρίως ἐπὶ ψυχήν ἐστιν, οἷον ἀθυμεῖν, ὀλιγωρεῖν. Θουκυδίδης πρώτῃ· Νικώμενοι ἐπ' ἐλάχιστον ἀναπίπτουσι. Κρατῖνος δ' ἐπὶ ἐρετῶν χρῆται τῇ λέξει·

Ῥοθίαζε κἀνάπιπτε.

καὶ Ξενοφῶν ἐν οἰκονομικῷ· Διὰ τί ἄλυποι ἀλλήλοις εἰσὶν οἱ ἐρέται, ἢ ὅτι ἐν τάξει μὲν κάθηνται, ἐν τάξει δὲ προνεύουσιν, ἐν τάξει δὲ ἀναπίπτουσιν;

Ἀνακεῖσθαι δέ φαμεν ἐπὶ ἀνδριάντος. ὅθεν τοὺς ἐπὶ κατακειμένων χρωμένους τῇ λέξει διέσυρον. Δίφιλος·

Ἐγὼ δ' ἕως μέν τινος ἀνεκείμην.

πρὸς ὃν δυσχεραίνων ὁ ἑταῖρός φησι·

Ἀνάκεισο.

Φιλιππίδης·

Καὶ δειπνῶν ἀεὶ ἀνακείμενος παρ' αὐτόν.

καὶ ἐπάγει·

Πότερον ἀνδριάντα εἱστία;

κατακεῖσθαι δὲ λέγεται, καὶ κατακεκλίσθαι, ὡς ἐν συμποσίοις Ξενοφῶν καὶ Πλάτων. Ἄλεξις·

Ὡς ἔστι κατακεῖσθαι πρὸ δείπνου συμφορά.
Οὔτε γὰρ ὕπνος δήπουθεν ἡδὺν ἂν λάβοι,
Οὐδ' ἂν λέγῃ τις, οὐδαμῶς μάθοιμεν ἄν.
Ὁ νοῦς γάρ ἐστι τῆς τραπέζης πλησίον.

ἔστι δὲ εὑρεῖν καὶ ἐπὶ τῆς ἐννοίας ταύτης σπανίως τὸ ἀνακεῖσθαι. Σάτυρος παρὰ Σοφοκλεῖ τοῦτό φησιν·

Ἐπικαιόμενος τῷ Ἡρακλεῖ ἀνακειμένῳ
Μέσον εἰς τὸν αὐχέν' εἰσαλοίμην.

Ἀριστοτέλης ἐν Τυῤῥηνῶν νομίμοις· Οἱ δὲ Τυῤῥηνοὶ δειπνοῦσι μετὰ τῶν γυναικῶν ἀνακείμενοι ὑπὸ τῷ αὐτῷ ἱματίῳ. Θεόπομπος·

Ἐπίνομεν μετὰ ταῦτα κατακείμενοι
Μαλακώτατ' ἐπὶ τρικλινίῳ,
Τελαμῶνος οἰμώζοντες ἀλλήλοις μέλη.

Φιλωνίδης·

Κατάκειμαι, ὡς ὁρᾶτε, διακόπαλαι.

Εὐριπίδης Κύκλωπι·

'Ανέπεσε φάρυγγος αἰθέρ' ἐξανιεὶς βαρύν.

"Αλεξις·

Μετὰ ταῦτ' ἀναπεσεῖν ἐκέλευον αὐτὴν παρ' ἐμέ.

"Οτι τὸ πάσασθαι ἐπὶ τοῦ ἀπογεύσασθαι τίθεται. Φησὶ γοῦν Φοίνιξ πρὸς 'Αχιλλέα·

Οὐκ ἔθελες ἅμ' ἄλλῳ ἰέν' μεγάροισι πάσασθαι,

καὶ ἀλλαχοῦ·

Εἶθ' οἱ σπλάγχν' ἐπάσαντο,

τῶν γὰρ σπλάγχνων ἀπογεύονται μόνων *), ὡς ἂν ὀλίγων πολὺς ὅμιλος. καὶ ὁ Πρίαμος δὲ πρὸς 'Αχιλλέα φησί·

p. 24. Νῦν δὴ καὶ σίτου πασάμην.

οἰκεῖον γὰρ τοῦ τηνικάδε ἀτυχήσαντος, ἀπογεύσασθαι μόνον. εἰς κόρον γὰρ ἐλθεῖν οὐκ εἶα τὸ πένθος. διὸ καὶ ὁ τὸ σύνολον οὐ γευσάμενος τροφῆς κεῖται ἄσιτος, ἄπαςος. ἐπὶ δὲ τῶν ἀποπληρεμένων οὐδέποτε λέγει τὸ πάσασθαι, ἀλλ' ὁπόσα δηλοῖ κόρον.

Αὐτὰρ ἐπεὶ σίτου τάρφθεν.

καί·

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο.

οἱ δὲ νεώτεροι καὶ ἐπὶ τοῦ πληρωθῆναι τιθέασι τὸ πάσασθαι. Καλλίμαχος·

— — μύθου δὲ πασαίμην

"Ηδιον.

Ἐρατοσθένης·

— — ὀπταλέα κρέα

Ἐκ τέφρης ἐπάσαντο, τά τ' ἀγρώσσοντες ἕλοντο.

Ποτικολλῶν ἅτε ξύλον παρὰ ξύλῳ,

φησὶ ὁ Θηβαῖος μελοποιός.

"Οτι Σέλευκός φησι τὴν παρ' 'Ομήρῳ δαῖτα θάλειαν ςοιχείων μεταθέσει δίαιταν εἶναι. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ δαίσασθαι λέγειν, βιαιότερόν ἐςι.

*) γρ. ἀπογεύονται μόνον.

Σφαιρίζουσι δὲ παρ' Ὁμήρῳ οὐ μόνον ἄνδρες, ἀλλὰ καὶ γυναῖκες· καὶ δίσκοις δὲ καὶ ἀκοντίοις μετά τινος συμμετρίας ἐχρῶντο·

Δίσκοισιν τέρποντο, καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες.

τὸ γὰρ τερπνὸν τὴν κακοπάθειαν κουφίζει. καὶ ἐπὶ κυνηγεσίᾳ δὲ ἐξιᾶσιν *) οἱ νέοι πρὸς μελέτην τῶν πολεμικῶν κινδύνων, καὶ ἐπὶ θήρας παντοίας, ἀφ' ὧν ῥωμαλεώτεροι καὶ ὑγιεινότεροι διετέλουν·

Ὡς ὅτε πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες,

καὶ ἀντίον ἱστάμενοι ἀκοντίζουσιν. Ἴσασι δὲ καὶ λουτρὰ ἄκη πόνων παντοίων· κόπον μὲν θαλάττῃ λύοντες, ἣ μάλιστα τοῖς νεύροις ἐστὶ πρόσφορος· ἀναχαλῶντες δὲ ταῖς ἐμβάσεσι τὰς τῶν μυῶν συντάσεις, εἶτ' ἐπαλείφοντες λίπα, πρὸς τὸ μὴ ξηρανθέντος τοῦ ὕδατος ἀπεσκληρυμένα γίνεσθαι τὰ σώματα. οἱ γοῦν ἀπὸ τῆς σκοπιῆς ἐπανελθόντες,

— ἱδρῶ πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάσσῃ
— κνήμας, ἠδὲ λόφον, ἀμφί τε μηρούς.

καὶ οὕτως ἀναψύξαντες,

Ἐς ἀσαμίνθους βάντες ἐΰξέστας λούσαντο.
— — καὶ ἀλειψάμενοι λίπ' ἐλαίῳ,
Δείπνῳ ἐφιζανέτην.

Ἔστι καὶ τρόπος ἕτερος καμάτων λύσεως· ἐκ τῶν κατὰ κεφαλῆς καταιονήσεων.

Θυμήρες κεράσασα κατὰ κρατός τε καὶ ὤμων.

αἱ γὰρ ἐμβάσεις, περικεχυμένου πανταχόθεν τοῖς πόροις τοῦ ὕδατος, φράττουσι τὴν τῶν ἱδρώτων ἔκκρισιν, καθάπερ ἂν εἴ τις ἠθμὸς εἰς ὕδωρ βληθείη. διέξεισι γὰρ οὐδὲν, ἣν μή τις αὐτὸν μετεωρίσας τοῖς πόροις ἀναψυχὴν καὶ διέξοδον εἰς τὸ ἔξω παράσχῃ, ὡς Ἀριστοτέλης εἴρηκεν ἐν τοῖς Φυσικοῖς προβλήμασι, ζητῶν, διὰ τί οἱ ἱδροῦντες, ἐπὰν ἔλθωσιν εἰς θερμὸν ἢ ψυχρὸν ὕδωρ, οὐκ ἔτι ἱδροῦσι, ἕως πάλιν ἐπανέλθωσιν ἀπὸ τῶν ἐμβάσεων.

Παρετίθετο δὲ τοῖς ἥρωσι δειπνοῦσι καὶ λάχανα. ὅτι δὲ οἴδασι τὰς λαχανείας, δῆλον ἐκ τῶν παρὰ νείατον ὄρχον

*) γρ. ἐπὶ κυνηγέσια δὲ ἐξ.

κοσμητῶν πρασιῶν. ἀλλὰ μὴν καὶ τοῖς κακοχυμωτάτοις κρομύοις ἐχρῶντο.

— ἐπὶ δὲ κρόμυον, ποτῷ ὄψον,

ἐπιμελουμένους δὲ αὐτοὺς εἰσάγει καὶ τῶν ἀκροδρύων. ὄχνη
p. 25. γὰρ ἐπ' ὄχνῃ που γηράσκει, σῦκον δ' ἐπὶ σύκῳ. διὸ καὶ
τῶν δένδρων τὰ μὲν καρποφόρα, καλὰ προσαγορεύει·

Ἔνθα — δένδρεα καλὰ πεφύκει —
Ὄχναι, καὶ ῥοιαί, καὶ μηλέαι.

τὰ δ' εἰς ξυλείαν εὔθετα, μακρά, τοῖς ἐπιθέτοις τὰς χρήσεις διαστέλλων· ἔνθεν

δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
Κλήθρη τ', αἴγειρός τ', ἐλάτη τ' ἦν οὐρανομήκης.

ἀρχαιοτέρα δ' ἦν καὶ τῶν Τρωϊκῶν ἡ τούτων χρῆσις. Τάνταλος οὖν οὐδὲ θανὼν ἀπηλλάττετο τῆς τούτων ἐπιθυμίας· εἴπερ ὁ κολάζων αὐτὸν θεὸς, πρόσιων, καθάπερ οἱ τὰ ἄλογα τῶν ζώων τοῖς θαλλοῖς ἄγοντες, τοῖς τοιούτοις καρποῖς, ἀποκρούεται *) αὐτὸν τῆς ἀπολαύσεως, ὅτε τῆς ἐλπίδος ἐγγὺς ἔλθοι. καὶ Λαέρτην δ' Ὀδυσσεὺς ἀναμιμνήσκει, ὧν ἐδωκε αὐτῷ παιδὶ ὄντι·

Ὄχνας μοὶ δῶκας τρισκαίδεκα,

καὶ τὰ ἑξῆς.

Ὅτι δὲ καὶ ἰχθῦς ἤσθιον, Σαρπηδὼν δῆλον ποιεῖ, ὁμοιῶν τὴν ἅλωσιν πανάγρου δικτύου θήρᾳ. καί τοι Εὔβουλος κατὰ τὴν κωμικὴν χάριν φησὶ παίζων·

Ἰχθὺν δὲ ποῦ γ' Ὅμηρος ἐσθίοντ' εἴρηκέ γε
Τινὰ τῶν Ἀχαιῶν; κρέα δὲ μόνον ὤπτων, ἐπεὶ
Ἕψοντά γ' οὐ πεποίηκεν αὐτῶν οὐδένα.
Ἀλλ' οὐδὲ μίαν ἄλλην ἑταίραν εἶδέ τις
Αὐτῶν· ἑαυτοὺς δ' ἔδεφον ἐνιαυτοὺς δέκα,
Πικρὰν στρατείαν δ' εἶδον, οἵτινες πόλιν
Μίαν λαβόντες, εὐρυπρωκτότεροι πολὺ
Τῆς πόλεως ἀπεχώρησαν, ἧς εἷλον τότε,

*) γρ. εἴπερ ὁ κολάζων αὐτὸν θεὸς, προσείων, (καθάπερ οἱ τὰ ἄλογα τῶν ζώων τοῖς θαλλοῖς ἄγοντες) τοὺς τοιούτους καρποὺς, ἀποκρ.

οὐδὲ τὸν ἀέρα δ' ἥρωες τοῖς ὄρνισιν εἴων ἐλεύθερον, παγίδας καὶ νεφέλας ἐπὶ ταῖς κίχλαις καὶ πελειάσιν ἱςάντες. ἐγυμνάζοντο δὲ πρὸς ὀρνεοθηρευτικὴν, καὶ τὴν πελειάδα τῇ μηρίνθῳ κρεμάντες ἀπὸ νηὸς ἱςᾶ, καὶ τοξεύοντες ἐκηβόλως εἰς αὐτὴν, ὡς ἐν τῷ ἐπιταφίῳ δηλᾶται. παρέλιπε δὲ τὴν χρῆσιν τῶν λαχάνων, καὶ ἰχθύων, καὶ τῶν ὀρνίθων, διά τε τὴν λιχνείαν, καὶ προσέτι τὴν ἐν ταῖς σκευασίαις ἀπρέπειαν, ἐλάττω κεκρικὼς ἡρωϊκῶν καὶ θείων ἔργων. ὅτι δὲ καὶ ἑφθοῖς ἐχρῶντο κρέασιν, ἐμφανίζει, ἐν οἷς λέγει·

Ὡς δὲ λέβης ζεῖ — — —
Κνίσση μελδόμενος ἁπαλοτρεφέος σιάλοιο.

καὶ ὁ κατ' Ὀδυσσέως ἀφεθεὶς τῆς βοὸς τᾶτο σημαίνει· πόδα γὰρ βόειον ἀδεὶς ὀπτᾷ. καὶ τὸ,

Κρειῶν δὲ πίνακας παρέθηκεν ἀείρας
Παντοίων,

ἀ μόνον τὴν τῶν κρεῶν ἐξαλλαγὴν δηλοῖ, ὡς ὀρνίθεια, χοίρεια, ἐρίφεια, βόεια λέγων, ἀλλὰ τὴν σκευασίαν, ὡς ποικίλην ἔχοντα, καὶ ἀ μονοειδῆ, ἀλλὰ περιττήν· ὡς ἀνακύπτειν τὰς Σικελικὰς, καὶ Συβαριτικὰς, καὶ Ἰταλικὰς τραπέζας, ἤδη δὲ καὶ Χίας. μαρτυροῦνται γὰρ καὶ Χῖοι οὐκ ἔλαττον τῶν προειρημένων ἐπὶ ὀψαρτυτικῇ. Τιμοκλῆς·

— — Χῖοι πολὺ
Ἄριςτ' ἀνευρήκασιν ὀψαρτυτικήν.

Κοιμῶνται δὲ μετὰ γυναικῶν παρ' Ὁμήρῳ ἀ μόνον οἱ νέοι, ἀλλὰ καὶ οἱ γέροντες, Φοῖνίξ τε καὶ Νέςωρ· μόνῳ Μενελάῳ ἀ συνέζευκται γυνὴ, διὰ γυναῖκα γαμετὴν ἡρπασμένην τὴν ςρατείαν πεποιημένῳ.

Παλαιὸν μὲν οἶνον, ἄνθεα δ' ὕμνων νεωτέρων Πίνδαρος ἐπαινεῖ. Εὔβουλος δέ φησι· Ἄτοπόν τε, τὸν μὲν οἶνον εὐδοκιμεῖν ἀεὶ παρὰ ταῖς ἑταίραις τὸν παλαιὸν, ἄνδρα δὲ μὴ τὸν παλαιὸν, ἀλλὰ τὸν νεώτερον *). τὸ αὐτὸ δὲ καὶ p. 26.
Ἄλεξις σχεδὸν ἀπαραλλάκτως, τοῦ σφόδρα μόνα κειμένα ἀντὶ τοῦ ἀεί. ὄντως δὲ παλαιὸς οἶνος ἀ πρὸς ἡδονὴν μόνον, C. 21

*) γρ. Ἄτοπόν γε, τὸν μὲν οἶνον εὐδοκιμεῖν ἀεὶ Παρὰ ταῖς ἑταίραις τὸν παλαιὸν, ἄνδρα δὲ [Μὴ τὸν παλαιὸν, ἀλλὰ τὸν νεώτερον.

ἀλλὰ καὶ πρὸς ὑγίειαν προσφορώτερος· πέσσει τε γὰρ μᾶλλον τὰ σῖτα, καὶ λεπτομερὴς ὢν εὐανάδοτός ἐστι. δύναμιν δὲ τοῖς σώμασιν ἐμποιεῖ, τὸ αἷμά τε ἐνερευθὲς καὶ εὐανάδοτον κατασκευάζει, καὶ τοὺς ὕπνους ἀταράχους παρέχει. ἐπαινεῖ δὲ Ὅμηρος τὸν ἐπιδεχόμενον ἱκανὴν κρᾶσιν, ὡς τὸν τοῦ Μάρωνος. ἐπιδέχεται δὲ πλείω κρᾶσιν ὁ παλαιὸς οἶνος, διὰ τὸ μᾶλλον θερμὸς γίνεσθαι παλαιούμενος. ἔνιοι δὲ καὶ τὴν Διονύσου φυγὴν εἰς τὴν θάλασσαν οἰνοποιΐαν σημαίνειν φασὶ, πάλαι γνωριζομένην· ἡδὺν γὰρ εἶναι τὸν οἶνον παρεγχεομένης θαλάσσης. ἐπαινῶν δὲ Ὅμηρος τὸν μέλανα οἶνον, πολλάκις αὐτὸν καὶ αἴθοπα καλεῖ· δυναμικώτατος γάρ ἐστι, καὶ μένων ἐν ταῖς ἕξεσι τῶν πινόντων πλεῖστον χρόνον. Θεόπομπος δέ φησι, παρὰ Χίοις πρώτοις γενέσθαι τὸν μέλανα οἶνον, καὶ τὸ φυτεύειν δὲ καὶ θεραπεύειν ἀμπέλους Χίους πρώτους μαθόντας παρ' Οἰνοπίωνος τοῦ Διονύσου, ὃς καὶ συνῴκισε τὴν νῆσον, τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις μεταδοῦναι. ὁ δὲ λευκὸς οἶνος ἀσθενὴς καὶ λεπτός. ὁ δὲ κιῤῥὸς πέπτει ῥᾷον, ξηραντικώτερος ὤν.

C. 21. Περὶ Ἰταλικῶν οἴνων φησὶ παρὰ τούτῳ τῷ σοφιστῇ Γαληνός· Ὁ Φαλερῖνος οἶνος ἀπὸ ἐτῶν δέκα ἐστὶ πότιμος, καὶ ἀπὸ πεντεκαίδεκα μέχρις εἴκοσιν· ὁ δ' ὑπὲρ τοῦτον ἐκπίπτων τὸν χρόνον κεφαλαλγικὸς, καὶ τοῦ νευρώδους καθάπτεται. εἴδη δ' αὐτοῦ δύο, ὁ αὐστηρὸς, καὶ ὁ γλυκάζων. οὗτος δὲ τοιοῦτος γίνεται, ὅταν ὑπὸ τὸν τρυγητὸν νότοι πνεύσωσι, παρ' ὃ καὶ μελάντερος γίνεται. ὁ δὲ μὴ οὕτω τρυγηθεὶς, αὐστηρός τε, καὶ τῷ χρώματι κιῤῥός. καὶ τοῦ Ἀλβανοῦ δὲ οἴνου εἴδη δύο, ὁ μὲν γλυκάζων, ὁ δ' ὀμφακίας· ἀμφότεροι δὲ ἀπὸ πεντεκαίδεκα ἐτῶν ἀκμάζουσι. Συῤῥεντῖνος δὲ ἀπὸ πέντε καὶ εἴκοσιν ἐτῶν ἄρχεται γίνεσθαι πότιμος· ὢν γὰρ ἀλιπὴς καὶ λίαν ψαφαρὸς, μόλις πεπαίνεται· καὶ παλαιούμενος, σχεδὸν μόνος ἐστὶν ἐπιτήδειος τοῖς χρωμένοις διηνεκῶς. ὁ δὲ Ῥηγῖνος τοῦ Συῤῥεντίνου λιπαρώτερος ὢν, χρήσιμος ἀπὸ ἐτῶν πεντεκαίδεκα. χρήσιμος καὶ ὁ Πριβέρνος, λεπτομερέστερος ὢν τοῦ Ῥηγίνου, ἥκιστά τε καθαπτόμενος κεφαλῆς. τούτῳ ἐμφερὴς ὁ Φορμιανὸς, ταχὺ δὲ ἀκμάζει, καὶ λιπαρώτερός ἐστιν αὐτοῦ. βράδιον δ' ἀκμάζει ὁ Τριφολῖνος· ἔστι δὲ τοῦ Συῤῥεντίνου γεωδέστερος. ὁ δὲ Σετῖ-

νος τῶν πρώτων ἐςὶν οἴνων, ἐμφερὴς τῷ Φαλέρνῳ, κουφότερος, ὀ πληκτικός. ὁ Τιβουρτῖνος λεπτὸς, εὐδιάπνευςος, ἀκμάζων ἀπὸ ἐτῶν δέκα· κρείττων δὲ γίνεται παλαιέμενος. ὁ Λαβικανὸς ἡδὺς, λιπαρὸς τῇ γεύσει, μεταξὺ Φαλέρνου καὶ Ἀλβανϐ· ἡ δὲ αὐτοῦ πόσις ἀπὸ ἐτῶν δέκα. ὁ Γαύρανος δὲ καὶ ὀλίγος καὶ κάλλιςος, προσέτι τε εὔτονος καὶ παχὺς, Πραινεςίνϐ δὲ καὶ Τιβουρτίνου λιπαρώτερος. ὁ Μαρσικὸς πάνυ αὐςηρὸς, εὐςόμαχος δέ. γίνεται δὲ καὶ περὶ τὴν Καμπανίας Κύμην ὁ καλούμενος Οὐλβανὸς, πότιμος, κοῦφος ἀπὸ ἐτῶν πέντε. ὁ Ἀγκωνιτανὸς χρηςὸς, λιπαρός πως. ὁ Βικεντῖνος ἐμφερὲς ἔχει τῷ Ἀλβανῷ, p. 27. τὸ ὀμφακίας εἶναι· ἔςι δὲ δυνατὸς καὶ εὐςόμαχος. ὁ Οὐέτερος δὲ ἡδὺς πινόμενος, εὐςόμαχος· ἴδιον δ' αὐτϐ, τὸ μὴ δοκεῖν ἀπαρέγχυτος εἶναι· ἐμφαίνει γὰρ ὡς ἐμμεμιγμένϐ αὐτῷ ἑτέρου. ὁ Καληνὸς κϐφος, τϐ Φαλέρνϐ εὐςομαχώτερος. εὐγενὴς δὲ καὶ ὁ Καίκουβος, πληκτικὸς, εὔτονος· παλαιϐται δὲ μετὰ ἱκανὰ ἔτη. ὁ Φουνδανὸς εὔτονος, πολύτροφος, κεφαλῆς καὶ ςομάχϐ ἅπτεται· διὸ ὀ πολὺς ἐν συμποσίοις πίνεται. πάντων δὲ τϐτων ὁ Σαβῖνος κουφότερος, ἀπὸ ἐτῶν ἑπτὰ ἐπιτήδειος πίνεσθαι μέχρις πέντε καὶ δέκα. ὁ δὲ Σιγνῖνος μέχρις ἐτῶν ἓξ χρήσιμος, παλαιωθεὶς δὲ πολὺ χρησιμώτερος. ὁ Νϐμεντᾶνος ἀκμάζει ταχὺ, καὶ ἀπὸ ἐτῶν πέντε πότιμός ἐςι· ἔςι δ' ὄτε λίαν ἡδὺς, ὄτε λεπτός. ὁ Σπολητῖνος δὲ οἶνος καὶ πινόμενος ἡδὺς, καὶ τῷ χρώματι χρυσίζει. Καπυανὸς κατὰ πολλὰ τῷ Συῤῥεντίνῳ ἐμφερής. ὁ Βαρβῖνος λίαν αὐςηρὸς, καὶ ἀεὶ ἑαυτϐ κρείττων γίνεται. εὐγενὴς καὶ ὁ Καυκῖνος, καὶ τῷ Φαλερίνῳ παρεμφερής. ὁ Βενεφράνος εὐςόμαχος, καὶ κϐφος. ὁ ἐν Νεαπόλει Τρεβελλικὸς εὔκρατος τῇ δυνάμει, εὐςόμαχος, εὔςομος. ὁ Ἔρβϐλος ἐν ἀρχῇ μέν ἐςι μέλας, μετ' ὀ πολλὰ δὲ ἔτη λευκὸς γίνεται· ἔςι δὲ λίαν κϐφος, καὶ τρυφερός. ὁ Μασσαλιώτης καλός· ὀλίγος δὲ γίνεται, παχὺς, σαρκώδης. Ταραντῖνος δὲ καὶ οἱ ἀπὸ τϐ κλίματος τϐτου πάντες ἁπαλοὶ· ὀ πλῆξιν, ὀ τόνον ἔχοντες, ἡδεῖς, εὐςόμαχοι. ὁ δὲ Μαμερτῖνος ἔξω μὲν τῆς Ἰταλίας γίνεται· καὶ γινόμενος ἐν Σικελίᾳ, καλεῖται Ἰωταλῖνος *)· ἡδὺς δ' ἐςι, κοῦφος, εὔτονος.

*) γρ. Πωταλῖνος.

Ὅτι παρ' Ἰνδοῖς τιμᾶται δαίμων, ὥς φησι Χάρης ὁ Μιτυληναῖος, ὃς καλεῖται Σοροάδειος. ἑρμηνεύεται δὲ Ἑλλάδι φωνῇ οἰνοποιός.

Ὅτι Ἀντιφάνης που ὁ χαρίεις τὰ ἐξ ἑκάστης πόλεως ἰδιώματα οὕτω καταλέγει·

Ἐξ Ἤλιδος μάγειρος, ἐξ Ἄργους λέβης,
Φλιάσιος οἶνος, ἐκ Κορίνθου στρώματα,
Ἰχθῦς Σικυῶνος, Αἰγίου δ' αὐλητρίδες,
Τυρὸς Σικελικὸς, μύρον ἐξ Ἀθηνῶν, ἐγχέλυς Βοιώτιαι *).

Ἕρμιππος δ' οὕτως·

Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
Ἐξ οὗ ναυκληρεῖ Διόνυσος ἐπ' οἴνοπα πόντον,
Ὅσσ' ἀγάθ' ἀνθρώποις δεῦρ' ἤγαγε νηΐ μελαίνῃ.
Ἐκ μὲν Κυρήνης καυλὸν καὶ δέρμα βόειον·
Ἐκ δ' Ἑλλησπόντου σκόμβρους καὶ πάντα ταρίχη·
Ἐκ δ' αὖ Ἰταλίας χόνδρον καὶ πλευρὰ βόεια·
Καὶ παρὰ Σιτάλκου ψώραν Λακεδαιμονίοισι·
Καὶ παρὰ Περδίκκου ψεύδη ναυσὶν πάνυ πολλαῖς.
Αἱ δὲ Συράκουσαι σῦς καὶ τυρὸν παρέχουσι **).
Καὶ Κερκυραίους ὁ Ποσειδῶν ἐξολέσειε
Ναυσὶν ἐπὶ γλαφυραῖς, ὅτι δίχα θυμὸν †) ἔχουσι.
Ταῦτα μὲν ἐντεῦθεν. ἐκ δ' Αἰγύπτου τὰ κρεμαστὰ
Ἱστία καὶ βύβλους· ἀπὸ δ' αὖ Συρίας λιβανωτόν.
Ἡ δὲ καλὴ Κρήτη κυπάριττον τοῖσι θεοῖσιν·
Ἡ Λιβύη δ' ἐλέφαντα πολὺν παρέχει κατὰ πρᾶσιν·
Ἡ Ῥόδος ἀσταφίδας τε καὶ ἰσχάδας ἡδυονείρους.
Αὐτὰρ ἀπ' Εὐβοίας ἀπίους καὶ ἴφια μῆλα·
Ἀνδράποδ' ἐκ Φρυγίας· ἀπὸ δ' Ἀρκαδίας ἐπικούρους.
Αἱ Παγασαὶ δούλους καὶ στιγματίας παρέχουσι·
p. 28. Τὰς δὲ Διὸς βαλάνους καὶ ἀμύγδαλα σιγαλόεντα
Παφλαγόνες παρέχουσι· τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός·
Φοινίκη αὖ καρπὸν φοίνικος καὶ σεμίδαλιν·
Καρχηδὼν δάπιδας καὶ ποικίλα προσκεφάλαια.

C. 22. Πίνδαρος δ' ἐν τῇ εἰς Ἱέρωνα Πυθικῇ ᾠδῇ·

Ἀπὸ Ταϋγέτου μὲν Λάκαιναν ἐπὶ θηρσὶ

*) γρ. Τυρὸς Σικελικὸς, ἐκ Συρακουσῶν σύες, Μύρον ἐξ Ἀθηνῶν, ἐγχέλυς Βοιώτιαι. **) γρ. σῖτον ἠδὲ τυρὸν π.
†) γρ. ὅτι δὴ δίχα θ.

Κύνα, τρέχειν πυκνώτατον ἑρπετόν·
Σκύριαι δ' ἐς ἄμελξιν γάλακτος
Αἶγες ἐξοχώταται·
Ὅπλα δ' ἀπ' Ἄργεος· ἅρμα
Θηβαίων ἀπὸ γᾶς ἀγλαοκάρπου·
Σικελίας δ' ὄχημα δαιδάλεον ματεύειν.

Κριτίας δ' οὕτως·

Κότταβος ἐκ Σικελῆς ἐστι χθονὸς ἐκπρεπὲς ἔργον,
Ὃν σκοπὸν ἐς λατάγων τόξα καθιστάμεθα.
Εἶτα δ' ὄχος Σικελὸς, καλλιδαπάνη τε κρατίστη *).
* * *
Θεσσαλικὸς δὲ θρόνος γυίων τρυφερωτάτη ἕδρα.
Εὐναίου δὲ λέχους ἔξοχα κάλλος ἔχει
Μίλητός τε, Χίος τ', ἐναλοῦς πόλις Οἰνοπίωνος.
Τυρσηνὴν δὲ κρατεῖ χρυσότυπος **) φιάλη,
Καὶ πᾶς χαλκὸς, ὅτις κοσμεῖ δόμον ἔν τινι χρείᾳ.
Φοίνικες δ' εὗρον γράμματ' ἀλεξίλογα.
Θήβη δ' ἁρματόεντα δίφρον συνεπήξατο πρώτη·
Φορτηγοὺς δ' ἀκάτους Κᾶρες, ἁλὸς ταμίαι.
Τὸν δὲ τροχὸν γαίης τε καμίνου τ' ἔκγονον εὗρε
Κλεινότατον κέραμον, χρήσιμον οἰκονόμον,
Ἡ τὸ καλὸν Μαραθῶνι καταστήσασα τρόπαιον.

καὶ ἐπαινεῖται ὄντως ὁ Ἀττικὸς κέραμος. Εὔβουλος δέ φησι·

Κνίδια κεράμια, Σικελικὰ βατάνια, Μεγαρικὰ πιθάκνια.

Ἀντιφάνης δέ·

Νάπυ Κύπρου καὶ σκαμμωνίας ὀπὸν,
Κάρδαμον Μιλήσιον, κρόμυον Σαμοθρᾴκιον,
Καυλὸν ἐκ Καρχηδόνος καὶ σίλφιον, θύμον Ὑμήττιον,
Ὀρίγανον Τενέδιον.

Ὅτι ὁ Περσῶν βασιλεὺς τὸν Χαλυβώνιον μόνον οἶνον ἔπινεν, ὅν φησι Ποσειδώνιος κἀν Δαμασκῷ τῆς Συρίας γίνεσθαι, Περσῶν αὐτόθι καταφυτευσάντων τὰς ἀμπέλους. ἐν δὲ Ἴσσῃ τῇ κατὰ τὸν Ἀδρίαν νήσῳ Ἀγαθαρχίδης φησὶ οἶνον γίνεσθαι, ὃν πᾶσι συγκρινόμενον καλλίω εὑρίσκεσθαι. Χίου δὲ οἴνου καὶ Θασίου μέμνηται Ἐπίλυκος·

*) γρ. κάλλει δαπάνη τε κράτιστος. **) γρ. Τυρσηνὴ δὲ κρατεῖ χρ.

Χῖος καὶ Θάσιος ἠθημένος.

οἶνος Λέσβιος, ὃν αὐτὸς ἐποίησεν ὁ Μάρων, μοι δοκῶ, φησὶ Κλέαρχος.

Λεσβίου πόματος
Οὐκ ἔστιν ἄλλος οἶνος ἡδίων πιεῖν,

φησὶ Ἄλεξις, Θασίοις καὶ Λεσβίοις οἰναρίοις τῆς ἡμέρας τὸ λοιπὸν ὑποβρέχει μέρος, καὶ νωγαλίζει *). ὁ αὐτός·

Ἡδὺς ὁ Βρόμιος, τὴν ἀτέλειαν Λεσβίου **)
Ποιῶν, τὸν οἶνον εἰσάγουσιν ἐνθάδε·
Ὃς δ' ἂν εἰς ἑτέραν ληφθῇ γ' ἀποστέλλων πόλιν
Κἂν κύαθον, ἱερὰν ἐγγράφων τὴν οὐσίαν.

Ἔφιππος·

Φιλῶ γε Πράμνιον οἶνον Λέσβιον.
Πολλὴ δὲ Λεσβία σταγὼν ἐκπίνεται ἄγαν.

Ἀντιφάνης·

Ἔστιν ὄψον χρηστὸν ἐπαγωγὸν πάνυ
Οἶνός τε Θάσιος, καὶ μύρον καὶ στέμματα.
Ἐν πλησμονῇ γὰρ Κύπρις, ἐν δὲ τοῖς κακῶς
Πράσσουσιν οὐκ ἔνεστιν Ἀφροδίτη βροτοῖς.

Εὔβουλος·

Θάσιον ἢ Χῖον λαβὼν,
Ἢ Λέσβιον γέροντα νεκταροσταγῆ.

μέμνηται δ' οὗτος καὶ Ψυθίου οἴνου·

Οἶνον γάρ με Ψύθιον γεύσας ἡδὺν ἄκρατον,
Διψῶντα λαβὼν ὄξει παίει πρὸς τὰ στήθη.

καὶ Ἀναξανδρίδης·

Χοῦς κεκραμένος Ψυθίου.

p. 29. C. 23. Ὅτι Ἀριστοφάνους τὰς δευτέρας Θεσμοφοριαζούσας Δημήτριος ὁ Τροιζήνιος Θεσμοφοριασάσας ἐπιγράφει, ἐν ταύτῃ ὁ κωμικὸς μέμνηται Πεπαρηθίου οἴνου·

Οἶνον δὲ πίνειν οὐκ ἐάσω Πράμνιον,
Οὐ Χῖον, οὐ Θάσιον, οὐ Πεπαρήθιον,
Οὐδ' ἄλλον, ὅστις ἐπεγείρει τὸν ἔμβολον.

*) γρ. Θασίοις καὶ Λεσβίοις οἰναρίοις Τῆς ἡμέρας τὸ λοιπὸν ὑποβρέχει μέρος, Καὶ νωγαλίζει. **) γρ. Λεσβίοις.

Εὔβυλος·

Ὁ Λευκάδιος πάρεσι καὶ Μιλήσιος
Οἰνίσκος ἔπω πότιμος.

Ἀρχεςράτυ τοῦ δειπνολόγυ·

Εἶθ' ὁπόταν πλήρωμα Διὸς σωτῆρος ἔλησθε,
Ἤδη χρὴ γεραιὸν πολιὸν σφόδρα κρατοφορῦντα *)
Οἶνον, ὑγρᾷ χαίτᾳ λευκῷ πεπυκασμένον ἄνθει,
Πίνειν ἐκ Λέσβυ περικύμονος ἐκγεγαῶτα.
Τὸν δ' ἀπὸ Φοινίκης ἱερῦς τὸν βύβλινον αἰνῶ·
Οὐ μέν τοί κείνῳ γε παρεξισῶ αὐτόν. ἐὰν γὰρ
Ἐξαίφνης αὐτῦ γεύσῃ μὴ πρόσθεν ἐθισθεὶς,
Εὐώδης μέν σοι δόξει τοῦ Λεσβίυ εἶναι
Μᾶλλον· ἔχει γὰρ τῦτο χρόνυ διὰ μῆκος ἄπλατον.
Πινόμενος δ' ἥσσων πολλῷ, κεῖνος δὲ δοκήσει
Οὐκ οἴνῳ σοὶ ἔχειν ὅμοιον γέρας, ἀμβροσίᾳ δέ.
Εἰ δέ τινες σκώπτυσιν ἀλαζονοχαυνοφλύαροι
Ὡς ἥδιςος ἔφυ πάντων Φοινίκιος οἶνος,
Οὐ προσέχω τὸν νοῦν αὐτοῖς — — **)
Ἔςι δὲ καὶ Θάσιος πίνειν γενναῖος, ἐὰν ᾖ
Πολλαῖς πρεσβεύων οἴνυ περικαλλέσιν ὥραις.
Οἶδα δὲ κἀξ ἄλλων πόλεων βοτρυοςαγῆ ἔρνη
Εἰπεῖν αἰνῆσαί τε, καὶ ὔ με λέληθ' ὀνομῆναι.
Ἀλλ' ἐθὲν τ' ἄλλ' ἔςιν ἁπλῶς πρὸς Λέσβιον οἶνον.
Ἀλλά τινες χαίρυσιν ἐπαινῦντες τὰ παρ' αὐτοῖς.

Φοίνικος δὲ οἴνυ μέμνηται καὶ Ἔφιππος· Κάρυα, ῥοιὰς, φοινίκια ἕτερα νωγαλίσματα, ςαμνάριά τε οἴνυ τοῦ Φοινικικῦ ***). καὶ πάλιν·

Φοινικίνυ βίκος †) τις ὑπανεῴγνυται·

μνημονεύει αὐτοῦ καὶ Ξενοφῶν Ἀναβάσει. Μενδαίυ δὲ ὁ Κρατῖνος·

Νῦν δ' ἂν ἴδοι Μενδαῖον ἡβῶντ' ἀρτίως
Οἰνίσκον, ἕπεται κἀκολυθεῖ, καὶ λέγει·
Οἴμ', ὡς ἁπαλὸς, καὶ λευκὸς ἆρ' οἴσει τρία ††).

*) γρ. κρᾶτα φορῦντα. **) γρ. αὐτοῖς τάδε μυθεύυσι, vel ὥς τις ταχυπειθής. ***) γρ. Κάρυα, ῥοιὰς, φοίνικας, ἕτερα νώγαλα, Σταμνάριά τ' οἴνυ μικρὰ τῦ Φοινικικῦ, Ωάρια, τοιαῦθ' ἕτερα πολλὰ παίγνια. †) γρ. Φοινικικῦ βι ††) γρ. λευκός. ἆρ' οἴσει τρία;

Ἕρμιππος δέ πε ποιεῖ τὸν Διόνυσον πλειόνων μεμνημένον·

Μενδαίῳ μὲν ἐνερῦσιν καί τοι θεοὶ αὐτοὶ
Στρώμασιν ἐν μαλακοῖς, Μάγνητα δὲ μειλιχόδωρον,
Καὶ Θάσιον, τῷ δὴ μήλων ἐπιδέδρομεν ὀδμή.
Τοῦτον ἐγὼ κρίνω πολὺ πάντων εἶναι ἄριστον
Τῶν ἄλλων οἴνων μετ' ἀμύμονα Χῖον ἄλυπον.
Ἔστι δέ τις οἶνος, ὃν δὴ σαπρίαν καλέουσι,
Οὗ καὶ ἀπὸ στόματος στάμνων ἀνοιγομενάων *)
Ὄζει ἴων, ὄζει δὲ ῥόδων, ὄζει δ' ὑακίνθου ·
Ὀσμὴ θεσπεσία, κατὰ πᾶν δ' ἔχει ὑψερεφὲς δῶ
Ἀμβροσία καὶ νέκταρ ὁμοῦ. τοῦτ' ἔστι τὸ νέκταρ,
Τούτου χρὴ παρέχειν πίνειν ἐν τῇσι θαλείης
Τοῖσιν ἐμοῖσι φίλοις, τοῖς δ' ἐχθροῖς ἐκ Πεπαρήθου.

Φησὶ δὲ Φανίας ὁ Ἐρέσιος, Μενδαίους τοὺς βότρυς ἐπὶ τῇ ἀμπέλῳ ῥαίνειν τῷ ἐλατηρίῳ· διὸ γίνεσθαι τὸν οἶνον μαλακόν **).

Ὅτι Θεμιστοκλῆς ὑπὸ βασιλέως ἔλαβεν δωρεὰν τὴν Λάμψακον εἰς οἶνον, Μαγνησίαν δ' εἰς ἄρτον, Μυοῦντα δ' εἰς ὄψον, Περκώπην δὲ καὶ τὴν Παλαισκῆψιν εἰς στρωμνὴν καὶ ἱματισμόν. ἐκέλευσε δὲ τούτῳ, στολὴν φορεῖν βαρβαρι-
p. 30. κὴν, ὡς καὶ Δημαράτῳ δοὺς τὰ πρότερον ὑπάρχοντα †), καὶ στολὴν γάμβριον προσθεὶς, ἐφ' ᾧ τε μηκέτι Ἑλληνικὸν ἱμάτιον περιβάληται. καὶ Κῦρος δὲ ὁ μέγας Πυθάρχῳ τῷ Κυζικηνῷ φίλῳ ὄντι ἐχαρίσατο ἑπτὰ πόλεις, ὥς φησι ὁ Βαβυλώνιος Ἀγαθοκλῆς, Πήδασον, Ὀλύμπιον, Καμάντιον ††), Σκῆπτρα, Ἀρτύψον, Τορτύρην. ὁ δ' εἰς ὕβριν, φασὶ, καὶ ἄνοιαν προελθὼν, τυραννεῖν ἐπεχείρησε τῆς πατρίδος, στρατιὰν συναγαγών. καὶ οἱ Κυζικηνοὶ ἐξορμήσαντες ἐπ' αὐτὸν ἐβοηδρόμουν, πρόκροσσοι φερόμενοι ἐπὶ τὸν κίνδυνον.

Τιμᾶται δὲ παρὰ Λαμψακηνοῖς ὁ Πρίαπος, ὁ αὐτὸς ὢν τῷ Διονύσῳ, ἐξ ἐπιθέτου καλούμενος οὕτως, ὡς Θρίαμβος καὶ Διθύραμβος.

C. 24. Ὅτι Μιτυληναῖοι τὸν παρ' αὐτοῖς γλυκὺν οἶνον πρόδρομον καλοῦσιν· ἄλλοι δὲ πρότροπον ἢ πρόδρομον. θαυμάζεται δὲ καὶ ὁ Ἰκάριος οἶνος, ὡς Ἄμφις·

*) γρ. ὑπανοιγομ. **) γρ. μαλακτικόν. †) γρ. ὡς καὶ Δημαράτῳ, δοὺς τὰ πρότερον αὐτῷ ὑπάρχοντα. ††) γρ. Κάμαν, Τίον.

Ἐν Θουρίοις τοὔλαιον, ἐν Γέλᾳ φακοί·
Ἰκάριος οἶνος, ἰσχάδες Κιμώλιαι.

γίνεται δὲ ἐν Ἰκάρῳ, φησὶν Ἐπαρχίδης, ὁ Πράμνειος. ἔστι δὲ οὗτος γένος τι οἴνου· καὶ ἔστιν οὗτος οὔτε γλυκὺς, οὔτε παχὺς, ἀλλ᾽ αὐστηρὸς, καὶ σκληρὸς, καὶ δύναμιν ἔχων διαφέρουσαν· οἴῳ Ἀριστοφάνης οὐχ ἥδεσθαι Ἀθηναίους φησὶ, λέγων, τὸν Ἀθηναίων δῆμον οὔτε ποιηταῖς ἥδεσθαι σκληροῖς καὶ ἀστεμφέσιν, οὔτε Πραμνίοις σκληροῖσιν οἴνοις, συνάγουσι τὰς ὀφρῦς τε καὶ τὴν κοιλίαν, ἀλλ᾽ ἀνθοσμίᾳ καὶ πέπονι νεκταροσταγεῖ. εἶναι γὰρ ἐν Ἰκάρῳ φησὶ Σῆμος Πράμνιον πέτραν, καὶ παρ᾽ αὐτῇ ὄρος μέγα, ἀφ᾽ οὗ τὸν Πράμνιον οἶνον, ὃν καὶ φαρμακίτην τινὰς καλεῖν. ἐκαλεῖτο δὲ ἡ Ἴκαρος πρότερον Ἰχθυόεσσα διὰ τὸ ἐν αὐτῇ τῶν ἰχθύων πλῆθος, ὡς καὶ Ἐχινάδες ἀπὸ τῶν ἐχίνων καὶ Σηπιὰς ἄκρα ἀπὸ τῶν περὶ αὐτὴν σηπιῶν, καὶ Λαγοῦσσαι νῆσοι ἀπὸ τῶν ἐν αὐταῖς λαγῶν, καὶ ἕτεραι Φυκοῦσσαι καὶ Λαπαδοῦσσαι ἀπὸ τῶν παραπλησίων. προσαγορεύεται δὲ, φησὶ Ἐπαρχίδης, ἡ ἄμπελος, ἡ τὸν Ἰκάριον Πράμνιον φέρουσα, ὑπὸ τῶν ξένων μὲν Ἱερὰ, ὑπὸ δὲ τῶν Οἰνοέων Διονυσιάς. Οἰνόη δὲ πόλις ἐν τῇ νήσῳ ἐστί. Δίδυμος δὲ πράμνιόν φησι οἶνον ἀπὸ πραμνίας ἀμπέλου οὕτω καλουμένης. οἱ δὲ ἰδίως τὸν μέλανα. ἔνιοι δὲ ἐν τῇ καθόλου *) τὸν πρὸς παραμονὴν ἐπιτήδειον, οἱονεὶ παραμένειον ὄντα. οἱ δὲ τὸν πραΰνοντα τὸ μένος, ἐπεὶ οἱ πιόντες προσηνεῖς. ἐπαινεῖ Ἄμφις καὶ τὸν ἐξ Ἀκάνθου πόλεως οἶνον, λέγων·

Ποδαπὸς εἶ, φράσον. Ἀκάνθιος. Εἶτα πρὸς θεῶν
Οἴνου πολίτης ὢν κρατίστου στρυφνὸς εἶ,
Καὶ τοὔνομ᾽ αὐτὸ τῆς πατρίδος ἐν τοῖς τρόποις
Ἔχεις, τὰ δ᾽ ἤθη τῶν πολιτῶν οὐκ ἔχεις.

Κορινθίου οἴνου Ἄλεξις μνημονεύει, ὡς σκληροῦ·

Οἶνος ξενικὸς παρῆν. ὁ γὰρ Κορίνθιος
Βασανισμός ἐστι.

καὶ Εὐβοϊκοῦ δέ·

— — πολὺν πιὼν
Εὐβοϊκὸν οἶνον.

*) γρ. ἐν τῷ καθ.

Ἀρχίλοχος τὸν Νάξιον τῷ νέκταρι παραβάλλει, ὅς καί που φησί·

> Ἐν δορὶ μέν μοι μάζα μεμαγμένη, ἐν δορὶ δ' οἶνος
> Ἰσμαρικός. πίνω δ' ἐν δορὶ κεκλιμένος.

Στράττις δὲ τὸν Σκιάθιον ἐπαινεῖ·

> Οἶνος κοκκύζει τοῖς *) ὁδοιπόροις πιεῖν,
> Μέλας Σκιάθιος ἴσον ἴσῳ κεκραμένος.

Ἀχαιὸς δὲ τὸν Βίβλινον·

p. 31. Ἐδεξιοῦτο Βιβλίου μέθης ἐκπώματι **).

καλεῖται δὲ οὕτως ἀπό τινος χωρίου οὕτω προσαγορευομένου. Φησὶ δὲ καὶ Φιλῖνος·

> Ὅτι παρέξω Λέσβιον, Χῖον,
> Πεπ....†) Θάσιον, Βίβλινον, Μενδαῖον, ὥστε μηδὲν κραιπαλᾷν.

Ἐπίχαρμος δὲ ἀπό τινων ὀρῶν Βιβλίνων φησὶ αὐτὸν ὠνομάσθαι. Ἀρμενίδας δὲ τῆς Θρᾴκης φησὶ εἶναι χώραν τὴν Βιβλίαν, ἣν αὖθις Τισάρην ††) καὶ Οἰσύμην προσαγορευθῆναι. ἐπιεικῶς δὲ ἡ Θρᾴκη ἐθαυμάζετο ὡς ἡδύοινος, καὶ συνόλως τὰ πλησίον αὐτῆς χωρία.

> Νῆες δ' ἐκ Λήμνοιο παρέστασαν οἶνον ἄγουσαι.

Ἱππίας δ' ὁ Ῥηγῖνος τὴν εἱλεὸν καλουμένην ἄμπελον Βιβλίαν φησὶ καλεῖσθαι· ἣν Πόλλιν τὸν Ἀργεῖον, ὃς ἐβασίλευσε Συρακουσίων, πρῶτον εἰς Συρακούσας κομίσαι ἐξ Ἰταλίας. εἴη ἂν οὖν ὁ παρὰ Σικελιώταις γλυκὺς καλούμενος Πόλλιος ὁ Βίβλινος οἶνος. χρησμός·

> Πῖν' οἶνον τρυγίαν, ἐπεὶ οὐκ Ἀνθηδόνα ναίεις,
> Οὐδ' ἱερὰν Ὑπέραν, ὅθι γ' ἄτρυγον οἶνον ἔπινες.

ὠνομάζετο δὲ παρὰ Τροιζηνίοις, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν τῇ αὐτῶν πολιτείᾳ, ἄμπελος Ἀνθηδονιὰς καὶ Ὑπεριὰς ἀπὸ Ἄνθου τινὸς καὶ Ὑπέρου, ὡς καὶ Ἀλθηφιὰς ἀπὸ Ἀλθηφίου τινὸς, ἑνὸς τῶν Ἀλφειοῦ ἀπογόνων. Ἀλκμὰν δέ που ἄπυρον οἶνον καὶ ἄνθεος ὄσδοντά φησι τὸν ἐκ πέντε λόφων, ὅς ἐστι τόπος Σπάρτης ἀπέχων σταδίους ἑπτά. καὶ τὸν ἐκ Δευ-

*) γρ. Κοκκύζει οἶνος τ.

**) γρ. Βιβλίνου μέθυος ἐκπ.

†) γρ. Πεπαρήθιον.

††) γρ. ἣν Ἀντισάρην ἢ Τισάρην.

θιάδων ἐρύματός τινος, καὶ τὸν ἐξ Οἰνοῦντος, καὶ τὸν ἐξ
Ὀνόγλων καὶ Σταθμῶν. χωρία δὲ ταῦτα τὰ καὶ πλησίον
Πιτάνης. Φησὶν οὖν· Οἶνον δ᾽ Οἰνουντιάδην, ἢ Δένθιν, ἢ
Παρύσιον *), ἢ Ὄνογλιν **), ἢ Σταθμίταν, καὶ τὸν ἐκ
Καρύσε, ὅς ἐςι πλησίον †) Ἀρκαδίας. ἄπυρον δὲ εἶπε τὸν
ἐχ ἑψημένον· ἐχρῶντο γὰρ ἑφθοῖς οἴνοις. Πολύβιος δὲ
διάφορον οἶνον ἐν Καπύῃ φησὶ γίνεσθαι, τὸν ἀναδενδρίτην
καλέμενον, ᾧ μηδένα συγκρίνεσθαι. Ἀλκίφρων δ᾽ ὁ Μαιάν-
δριος, περὶ τὴν Ἐφεσίαν εἶναι ὀρείαν κώμην, τὴν πρότε-
ρον μὲν καλουμένην Λητοΐδα, νῦν δὲ Λατωρείαν ἀπὸ Λα-
τωρείας ἀμαζόνος, ἐν ᾗ γίνεσθαι τὸν Πράμνειον οἶνον. Τι-
μαχίδας δὲ ὁ Ῥόδιος ὑπόχυτόν τινα οἶνον ἐν Ῥόδῳ καλεῖ
παραπλήσιον τῷ γλυκεῖ. καὶ γλύξις δ᾽ οἶνος καλεῖται, ὁ τὸ
ἕψημα ἔχων. Πολύζηλος δὲ αὐτίτην καλεῖ οἶνον ἐν Ῥόδῳ.
Πλάτων δ᾽ ὁ κωμικὸς καπνίαν· κάλλιςος δ᾽ ὗτος γίνεται ἐν
Βενεβεντῷ, πόλει Ἰταλίας. ἄμφις δ᾽ οἶνος ὁ φαῦλος καλεῖ-
ται παρὰ Σωσικράτει. ἐχρῶντο δ᾽ οἱ ἀρχαῖοι καὶ πόματί
τινι ἐξ ἀρωμάτων κατασκευαζομένῳ, ὃ ἐκάλουν τρίμμα.
Θεόφραςος δὲ ἐν τῇ περὶ φυτῶν ἱςορίᾳ φησὶ, ἐν Ἡραίᾳ
τῆς Ἀρκαδίας γίνεσθαι οἶνον, ὃς τὰς μὲν ἄνδρας πινόμενος
ἐξίςησι, τὰς δὲ γυναῖκας τεκέσας ποιεῖ. περὶ δὲ Καρυνίαν
τῆς Ἀχαΐας ἀμπέλε τι γένος εἶναι, ἀφ᾽ ἧς τὸν οἶνον ἐξαμ-
βλοῦν ποιεῖν τὰς γυναῖκας τὰς ἐγκύμονας· κἂν τῶν βοτρύων
δὲ, φησὶ, φάγωσι, ἐξαμβλέσιν. ὁ δὲ Τροιζήνιος οἶνος
ἀγόνους, φησὶ, ποιεῖ τὰς πίνοντας. ἐν Θάσῳ δὲ λέγει, ὡς
αὐτοὶ ποιέσιν οἶνόν τινα ὑπνητικὸν, καὶ ἕτερον ἀγρυπνεῖν
ποιοῦντα τὰς πίνοντας. περὶ δὲ τῆς τοῦ ἀνθοσμίε οἴνου σκευα-
σίας Φανίας ὁ Ἐρέσιός φησι τάδε· Γλεύκει παρεγχεῖται
περὶ) τὰς πεντήκοντα εἷς θαλάσσης, καὶ γίνεται ἀνθο- p. 32.
σμίας. καὶ πάλιν· Ἀνθοσμίας γίνεται ἐκ νέων ἀμπέλων ἰσχυ-
ρότερος, ἢ ἐκ παλαιῶν. ἑξῆς τέ φησι· Τὰς ὀμφακώδεις
συμπατήσαντες ἀπέθεντο, καὶ ἀνθοσμίας ἐγένετο. Θεόφρα-
ςος δ᾽ ἐν Θάσῳ φησὶ τὸν ἐν τῷ πρυτανείῳ διδόμενον θαυ-
μαςὸν εἶναι τὴν ἡδονήν· ἠρτυμένος γάρ ἐςιν. ἐμβάλλουσι

*) γρ. Καρύσιον. **) γρ. Ὀνογλίταν. †) γρ. Σταθμί-
ταν. Καρύσιον λέγει τὸν ἐκ Καρύσε, ὅς ἐςι τόπος πλ.
††) γρ. παρά.

γὰρ εἰς τὸ κεράμιον σταῖς μέλιτι φυράσαντες, ὥστε τὴν ὀσμὴν ἀπ' αὐτοῦ, τὴν δὲ γλυκύτητα ἀπὸ τοῦ στιτὸς λαμβάνειν τὸν οἶνον. καὶ ἑξῆς δέ φησιν· Ἐὰν τις κεράσῃ σκληρὸν καὶ ἄοσμον μαλακῷ καὶ εὐόσμῳ, καθάπερ τὸν Ἡρακλεώτην καὶ τὸν Ἐρυθραῖον, τοῦ μὲν τὴν μαλακότητα, τοῦ δὲ τὴν εὐστομαχίαν παρεχομένου. μυρτίτης δὲ ἢ μυῤῥίνης οἶνος κεῖται παρὰ Ποσειδίππῳ·

Διψηρὸς ἄτοπος ὁ μυῤῥίνης οὐ τίμιος.

C.25. Καὶ Ἑρμῆς δ' εἶδος πόσεως παρὰ Στράττιδι.

Χαιρέας δὲ ἐν Βαβυλῶνι οἶνόν φησι γίνεσθαι, τὸν καλούμενον νέκταρ.

Ἦ γὰρ ἔπος τόδ' ἀληθὲς, ὅτ' οὐ μόνον ὕδατος αἶσαν,
Ἀλλά τι καὶ λέσχης οἶνος ἔχειν ἐθέλει.

Οὐδὲ γὰρ ἀπόβλητον *) Διονύσιον, οὐδὲ γίγαρτον,

ὁ Κεῖός φησι ποιητής.

Τῶν οἴνων ὁ μὲν λευκὸς, ὁ δὲ κιῤῥὸς, ὁ δὲ μέλας. καὶ ὁ μὲν λευκὸς, λεπτότατος τῇ φύσει, οὐρητικὸς, θερμὸς, πεπτικός τε ὢν, τὴν κεφαλὴν ποιεῖ διάπυρον· ἀναφερὴς γὰρ ὁ οἶνος. ὁ δὲ μέλας, ὁ μὴ γλυκάζων, τροφιμώτατος, στυπτικός. ὁ δὲ γλυκάζων, καὶ τῶν λευκῶν, καὶ τῶν κιῤῥῶν τροφιμώτατος. λεαίνει γὰρ κατὰ τὴν πάροδον, καὶ παχύνων τὰ ὑγρὰ μᾶλλον, κεφαλὴν ἧττον παρενοχλεῖ. ὄντως γὰρ ἡ τοῦ γλυκέος οἴνου φύσις ἐγχρονίζει περὶ τὰ ὑποχόνδρια, καὶ πτυέλου ἐστὶν ἀναγωγὸς, ὡς Διοκλῆς καὶ Πραξαγόρας ἱστοροῦσι. Μνησίθεος δ' ὁ Ἀθηναῖός φησιν· Ὁ μέλας οἶνός ἐστι θρεπτικώτατος, ὁ δὲ λευκὸς οὐρητικώτατος καὶ λεπτότατος, ὁ δὲ κιῤῥὸς ξηρὸς, καὶ τῶν σιτίων πεπτικώτερος. οἱ δ' ἐπιμελέστερον τεθαλαττωμένοι οἶνοι ἀκραίπαλοί τε εἰσὶ, καὶ κοιλίαν λύουσιν, ἐπιδάκνουσί τε τὸν στόμαχον, ἐμφυσήσεις τε ἐνεργάζονται, καὶ συγκατεργάζονται τὴν τροφήν. τοιοῦτος δ' ἐστιν ὅ τε Μύνδιος, καὶ ὁ ἀπὸ Ἁλικαρνασσοῦ. ὁ γοῦν κυνικὸς Μένιππος ἁλμοπότιν τὴν Μύνδον φησί. ἱκανῶς δὲ καὶ ὁ Κῷος τεθαλάττωται. καὶ ὁ Ῥόδιος δὲ ἐλάττονος μὲν τετύχηκε θαλάσσης· ὁ δὲ πολὺς αὐτοῦ ἀχρεῖός ἐστιν. ὁ δὲ νησιώτης εἴς τε τοὺς πότους ἐστὶν εὖ πεφυκὼς, καὶ πρὸς τὴν καθημερινὴν

*) γρ. Οὐ γὰρ ἀπ.

χρῆσιν οὐκ ἀνοίκειος. ὁ δὲ Κνίδιος αἵματος γεννητικὸς, τρόφιμος, κοιλίαν εὔλυτον κατασκευάζων· πλείων δὲ πινόμενος, ἐκλύει τὸν ςόμαχον. ὁ δὲ Λέσβιος σύψιν μικροτέραν ἔχει, καὶ μᾶλλον οὐρεῖται. χαριέςερος δ' ἐςιν ὁ Χῖος. καὶ τῶ Χίω ὁ καλούμενος Ἀριούσιος. διαφοραὶ δὲ αὐτῶ εἰσι τρεῖς. ὁ μὲν γὰρ αὐςηρός ἐςιν, ὁ δὲ γλυκάζων, ὁ δὲ μέσος τούτων τῇ γεύσει αὐτόκρατος καλεῖται. ὁ μὲν οὖν αὐςηρὸς εὔςομός ἐςι. καὶ τρόφιμος, καὶ μᾶλλον οὐρεῖται. ὁ δὲ γλυκάζων τρόφιμος, πλήσμιος, κοιλίας μαλακτικός. ὁ δ' αὐτό- p. 33.
κρατος τῇ χρείᾳ μέσος ἐςί. κοινῶς δ' ὁ Χῖος πεπτικὸς, τρόφιμος, αἵματος χρηςοῦ γεννητικὸς, προσηνέςατος, πλήσμιος, διὰ τὸ πολὺ εἶναι *) τῇ δυνάμει. τῶν δ' οἴνων χαριέςατος ὁ κατὰ τὴν Ἰταλίαν Ἀλβανὸς, καὶ ὁ Φαλέρνος. ὁ δὲ τούτων πεπαλαιωμένος καὶ κεχρονικὼς, φαρμακώδης ὢν, καροῖ λίαν ταχέως. ὁ δὲ Ἀδριανὸς καλούμενος εὔπνους, εὐαγάδοτος, ἄλυπος τὸ σύνολον. οἰνοποιητέον δὲ αὐτοὺς πρό τινος χρόνου, καὶ εἰς ἀναπεπταμένον τόπον θετέον, εἰς τὸ διαπνεῦσαι τὸ πολὺ **) τῆς δυνάμεως αὐτῶν. χαριέςατος δ' οἶνος εἰς παλαίωσιν ὁ Κερκυραῖος. ὁ δὲ Ζακύνθιος καὶ ὁ Λευκάδιος, διὰ τὸ γύψον λαβεῖν, καὶ κεφαλὴν ἀδικοῦσιν. ὁ δὲ ἀπὸ Κιλικίας Ἀβάτης καλούμενος κοιλίας μόνου ἐςὶ μαλακτικός. Κώῳ δὲ καὶ Μυνδίῳ, καὶ Ἁλικαρνασίῳ, καὶ παντὶ τῷ ἱκανῶς τεθαλαττωμένῳ συμφέρει τὰ σκληρὰ τῶν ὑδάτων, οἷα κρηναῖα, καὶ ὄμβρια, ἐὰν ᾖ διϋλισμένα καὶ πλείονα χρόνον καθεςαμένα. χρήσιμοι δ' εἰσὶν οὗτοι Ἀθήνῃσι καὶ Σικυῶνι· ἐν ταύταις γὰρ σκληρὰ τὰ τοιαῦτα ὕδατα. τοῖς δὲ θαλασσίοις τῶν οἴνων, καὶ τοῖς παρέχουσιν ἱκανωτέραν σύψιν, τῷ Χίῳ καὶ Λεσβίῳ, τὰ ἀποιότατα τῶν ὑδάτων εὐθετεῖ.

Εὖ γλῶσσα †) σιγήσασα τὸν πολὺν χρόνον,
Πῶς δῆτα τλήσῃ πρᾶγμ' ὑπεξελθεῖν τόδε;
Ἦ τῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἐμβριθέςερον,
Ὑφ' ἧς τὸ κρυφθὲν ἐκφανεῖς ἀνάκτορον,

φησὶ Σοφοκλῆς.

Ὅτι ὁ Μαρεώτης οἶνος, ὁ Ἀλεξανδρεωτικὸς, τὴν μὲν προσηγορίαν ἔσχεν ἀπὸ τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κρήνης Μαρείας,

*) γρ. διὰ τὸ πολὺς εἶναι. **) γρ. τὸ παχύ. †) γρ. Φεῦ γλ.

καὶ τῆς παρ' αὐτὴν πόλεως ὁμωνύμου, ἣ πρότερον μὲν ἦν μεγίστη, νῦν δὲ κώμη· παρείληφε μέντοι τὴν προσηγορίαν λαβοῦσα ἀπὸ Μάρωνος *), ἑνὸς τῶν μετὰ Διονύσου τὰς στρατείας πεποιημένων. πολλὴ δὲ ἡ περὶ τὴν γῆν ταύτην ἄμπελος, ἧς καὶ ἡ σταφυλὴ βρωθῆναι πάνυ εὔστομος, καὶ ὁ γινόμενος οἶνος κάλλιστος· λευκός τε γὰρ καὶ ἡδὺς, εὔπνους, εὐανάδοτος, λεπτὸς, κεφαλῆς οὐ καθικνέμενος, διουρητικός. τούτου δὲ καλλίων ὁ Ταινιωτικὸς καλούμενος. ταινία δ' ἐστιν ἐπιμήκης περὶ τοὺς αὐτοὺς τόπους, ἀφ' ἧς οἱ γινόμενοι οἶνοί εἰσι μὲν ἠρέμα ὑπόχλωροι, ἐμφαίνοντές τι ἐν αὐτοῖς λιπαρὸν, ὃ κατὰ τὴν τοῦ ὕδατος κρᾶσιν ἀναλύεται κατὰ βραχὺ, ὡς καὶ τὸ μέλι τὸ Ἀττικὸν ἀνακιρνάμενον. οὗτος ὁ Ταινιωτικὸς, πρὸς τὸ ἡδὺς εἶναι, ἔχει τι καὶ ἀρωματῶδες, ἠρέμα ἐπιστύφων. ἡ δὲ περὶ τὸν Νεῖλον ἄμπελος πλείστη μὲν αὐτὴ, ὅσος καὶ ὁ ποταμός. καὶ πολλαὶ τῶν οἴνων αἱ ἰδιότητες κατά τε τὰ χρώματα καὶ τὴν προσφοράν. τούτους δ' ὑπερβάλλει ὁ κατὰ Ἄντυλλαν πόλιν, οὐ μακρὰν οὖσαν Ἀλεξανδρείας, ἧς τοὺς φόρους οἱ τότε βασιλεῖς, Αἰγύπτιοί τε καὶ Πέρσαι, ταῖς γαμεταῖς ἐδίδοσαν εἰς ζώνας. ὁ δὲ κατὰ τὴν Θηβαΐδα, καὶ μάλιστα ὁ κατὰ τὴν Κόπτον πόλιν, οὕτως ἐστὶ λεπτὸς, καὶ εὐανάδοτος, καὶ ταχέως πεπτικὸς, ὡς τοῖς πυρεταίνουσι διδόμενος μὴ βλάπτειν.

Σαυτὴν ἐπαινεῖς, ὥσπερ Ἀστυδάμας, γύναι.

p. 34. ἦν δὲ τραγικὸς ποιητὴς ὁ Ἀστυδάμας.

Ὅτι Θεόπομπος ὁ Χῖος τὴν ἄμπελον ἱστορεῖ εὑρεθῆναι ἐν Ὀλυμπίᾳ παρὰ τὸν Ἀλφειὸν, καὶ ὅτι τῆς Ἠλείας τόπος ἐστὶν ἀπέχων ὀκτὼ σταδίους, ἐν ᾧ οἱ ἐγχώριοι κατακλείοντες τοῖς Διονυσίοις χαλκεῖς λέβητας τρεῖς κενοὺς, παρόντων τῶν ἐπιδημούντων ἀποσφραγίζονται, καὶ ὕστερον ἀνοίγοντες, εὑρίσκουσιν οἴνου πεπληρωμένους. Ἑλλάνικος δέ φησι, ἐν τῇ Πλινθίνῃ πόλει Αἰγύπτου πρώτῃ εὑρεθῆναι τὴν ἄμπελον. διὸ καὶ Δίων ὁ ἐξ Ἀκαδημίας, φιλοίνους καὶ φιλοπότας τοὺς Αἰγυπτίους γενέσθαι, εὑρεθῆναί τε παρ' αὐτοῖς βοήθημα, ὥστε τοὺς διὰ πενίαν ἀποροῦντας οἴνου τὸν ἐκ τῶν κριθῶν γενόμενον πίνειν· καὶ οὕτως ἥδεσθαι τοὺς τοῦτον προσ-

*) γρ. κώμη περιελείφθη, τὴν προσηγορίαν λαβοῦσα ἀπὸ Μ.

φερομένυς, ὡς καὶ ᾄδειν, καὶ ὀρχεῖσθαι, καὶ πάντα ποιεῖν, ὅσα τὺς ἐξοίνυς γινομένυς. Ἀριστοτέλης δέ φησι, ὅτι οἱ μὲν ἀπ' οἴνυ μεθυσθέντες ἐπὶ πρόσωπον φέρονται, οἱ δὲ τὸν κρίθινον πεπωκότες ἐξυπτιάζονται τὴν κεφαλήν· ὁ μὲν γὰρ οἶνος καρηβαρικὸς, ὁ δὲ κρίθινος καρωτικός. ὅτι δὲ φίλοινοι Αἰγύπτιοι, σημεῖον καὶ τὸ παρὰ μόνοις αὐτοῖς ὡς νόμιμον*) ἐν τοῖς δείπνοις, πρὸ πάντων ἐδεσμάτων κράμβας ἔσθειν ἑφθὰς, καὶ μέχρι τῦ δεῦρο παρασκευάζεσθαι. καὶ πολλοὶ εἰς τὰς κατασκευαζομένας ἀμεθύσυς προσλαμβάνυσι τὸ τῆς κράμβης σπέρμα. καὶ ἐν ᾧ δ' ἂν ἀμπελῶνι κράμβαι φύονται, ἀμαυρότερος ὁ οἶνος γίνεται. διὸ καὶ Συβαρῖται, φησὶ Τίμαιος, πρὸ τοῦ πίνειν κράμβας ἤσθιον. Ἄλεξις·

Ἐχθὲς ὑπέπινες, εἶτα νυνὶ κραιπαλᾷς.
Κατανύςασον. παύσῃ γάρ. εἶτά σοι δότω
Ῥάφανόν τις ἑφθήν.

Εὔβυλος δέ πυ φησί·

— — Γύναι,
Ῥάφανόν γε 'κομίσασ' εἰς ἐμὲ σὺ, τὴν κραιπάλην
Μέλλεις ἀφεῖναι πᾶσαν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖς.

ὅτι δὲ τὴν κράμβην ῥάφανον ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ, Ἀπολλόδωρος δηλοῖ ὁ Καρύσιος·

Οἶδ', ὅτι καλῦμεν ῥάφανον, ἡμεῖς δ' οἱ ξένοι
Κράμβην, γυναιξὶ διαφέρειν οἴει δὲ τί;

Ἀναξανδρίδης·

— — Ἐὰν λάσησθε νῦν,
Ῥάφανόν τε πολλὴν ἐντρώγητε, παύσετε
Τὸ βάρος, διασκεδᾶτε τὸ πρεσὸν νῦν νέφος
Ἐπὶ τοῦ μετώπου.

Νικοχάρης·

Εἰς αὔριον ἀντὶ ῥαφάνων ἑψήσομεν
Βαλανεῖον**), ἵνα νῦν ἐξάρῃ τὴν κραιπάλην.

*) γρ. ὃν νόμιμον. **) γρ. ἑψήσομεν Βαλάνιον.

"Αμφις·

Οὐκ ἔστιν, ὡς ἔοικε, φάρμακον μέθης
Οὐδὲν τοιοῦτον, ὡς τὸ προσπεσεῖν ἄφνω
Λύπην τιν' οὕτως. ἐξελαύνει γὰρ σφόδρα
Λήρους, ὥστε τὰς ῥαφάνας οὕτω δοκεῖν *).

περὶ δὲ τῆς δυνάμεως ταύτης, ἣν ἡ κράμβη ποιεῖ, ἱστορεῖ καὶ Θεόφραστος, φεύγειν φάσκων καὶ ζῶσαν τὴν ἄμπελον τῆς ῥαφάνου τὴν ὀδμήν.

*) γρ. ἐξελαύνει γὰρ σφόδρα. Ὡς λῆρον εἶναι τὰς ῥαφάνους οὕτως (vel ὄντως) δοκεῖν.

ΕΚ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΟΥ

ΔΕΙΠΝΟΣΟΦΙΣΤΩΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ.

Τὸ πολὺ τῆς ἡμέρας προσεπιμετρεῖν τῷ ὕπνῳ, οὐκ εἴων C. 1.
με οἱ λόγοι, ὓς ἀπεμνημόνευσας, ὄντες ποικίλοι. ὕπνῳ δι- p. 35.
δόναι σχολήν.

Ὅτι τὸν οἶνον ὁ Κολοφώνιος Νίκανδρος ὠνομάσθαι φησὶν ἀπὸ Οἰνέως·

Οἰνεὺς δ' ἐν κοίλοισιν ἀποθλίψας δεπάεσσιν
Οἶνον ἔκλησε.

Φησὶ δὲ καὶ Μελανιππίδης ὁ Μιλήσιος·

Ἐπώνυμον, ὦ δέσποτ', οἶνον Οἰνέως.

Ἑκαταῖος δ' ὁ Μιλήσιος τὴν ἄμπελον ἐν Αἰτωλίᾳ λέγων εὑρεθῆναι, φησὶ καὶ τάδε· Ὀρεσθεὺς ὁ Δευκαλίωνος ἦλθεν εἰς Αἰτωλίαν ἐπὶ βασιλέα *), καὶ κύων αὐτῷ στέλεχος ἔτεκε· καὶ ὃς ἐκέλευσεν αὐτὸν κατορυχθῆναι. καὶ ἐξ αὐτοῦ ἔφυ ἄμπελος πολυστάφυλος. διὸ καὶ τὸν αὐτοῦ παῖδα Φύτιον ἐκάλεσε. τούτου δ' Οἰνεὺς ἐγένετο, κληθεὶς ἀπὸ τῶν ἀμπέλων. οἱ γὰρ παλαιοί, φησί, Ἕλληνες οἴνας ἐκάλουν τὰς ἀμπέλους. Οἰνέως δ' ἐγένετο Αἰτωλός. Πλάτων δ' ἐν Κρατύλῳ ἐτυμολογῶν τὸν οἶνον, οἰόνουν αὐτόν φησι εἶναι, διὰ τὸ οἰήσεως ἡμῶν τὸν νοῦν ἐμπιπλᾶν. ἢ τάχα ἀπὸ τῆς ὀνήσεως κέκληται. παρετυμολογῶν γὰρ Ὅμηρος τὴν φωνήν, ὧδέ πως φησί·

Ἔπειτα δὲ κ' αὐτὸς ὀνήσεαι, αἴκε πίησθα.

*) γρ. ἐπὶ βασιλείᾳ.

καὶ γὰρ τὰ βρώματα ὀνείατα καλεῖν εἰώθαν, ἀπὸ τοῦ ὀνίσκειν ἡμᾶς.

Οἶνόν τοι, Μενέλαε, θεοὶ ποίησαν ἄριστον
Θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἀποσκεδάσαι μελεδῶνας.

Δίφιλος δ' ὁ κωμικός φησιν·

Ὦ πᾶσι τοῖς φρονοῦσι προσφιλέστατε,
Διόνυσε, καὶ σοφώτατ', ὡς ἡδύς τις εἶ,
Ὅταν ταπεινὸν μέγα φρονεῖν ποιῇς μόνος.
Τὸν τὰς ὀφρῦς αἴροντα συμπείθεις γελᾶν·
Τόν τ' ἀσθενῆ τολμᾶν τι· τὸν δειλὸν θρασύν.

ὁ δὲ Κυθήριος Φιλόξενος λέγει·

Εὔρρειτας οἶνος πάμφωνος.

Χαιρήμων δὲ ὁ τραγῳδὸς παρασκευάζειν φησὶ τὸν οἶνον τοῖς χρωμένοις γέλωτα, σοφίαν, εὐμάθειαν, εὐβουλίαν. Ἴων δ' ὁ Χῖος φησι·

Ἄδαμον *) παῖδα, ταυρωπὸν, νέον οὐ νέον,
Ἥδιστον πρόπολον βαρυγδούπων ἐρώτων,
Οἶνον ἀερσίπνουν †), ἀνθρώπων πρύτανιν.

Μνησίθεος δὲ ἔφη·

p. 36. Τὸν οἶνον τοὺς θεοὺς
Θνητοῖς καταδεῖξαι, τοῖς μὲν ὀρθῶς χρωμένοις,
Ἀγαθὸν μέγιστον· τοῖς δ' ἀτάκτως, τοὔμπαλιν.
Τροφήν τε γὰρ δίδωσι τοῖσι χρωμένοις,
Ἰσχύν τε ταῖς ψυχαῖσι καὶ τοῖς σώμασιν.
Εἰς τὴν ἰατρικήν τε χρησιμώτατον.
Καὶ τοῖς ποτοῖς γὰρ φαρμάκοις κεράννυται,
Καὶ τοῖσιν ἑλκωθεῖσιν ὠφέλημ' ἔχει.
Ἐν ταῖς συνουσίαις τε ταῖς καθ' ἡμέραν,
Τοῖς μὲν μέτριον πίνουσι καὶ κεκραμένον,
Εὐθυμίαν φέρει γ'· ἐὰν δ' ὑπερβάλλῃς, ὕβριν.
Ἐὰν δ' ἴσον ἴσῳ προσφέρῃ, μανίαν ποιεῖ·
Ἂν δ' ἄκρατον, παράλυσιν τῶν γε σωμάτων.
Διὸ καὶ καλεῖσθαι τὸν Διόνυσον πανταχοῦ
Ἰατρόν· ἡ δὲ Πυθίας εἴρηκέ τισι,
Διόνυσον Ὑγιάτην καλεῖν.

*) γρ. Ἄδαμνον. †) γρ. ἀερσίνοον.

Εὔβουλος δὲ ποιεῖ τὸν Διόνυσον λέγοντα·

Τρεῖς γὰρ μόνους κρατῆρας ἐγκεραννύω
Τοῖς εὖ φρονοῦσι· τὸν μὲν ὑγείας ἕνα,
Ὃν πρῶτον ἐκπίνουσι· τὸν δὲ δεύτερον
Ἔρωτος, ἡδονῆς τε· τὸν τρίτον δ' ὕπνου,
Ὃν εἰσπιόντες οἱ σοφοὶ κεκλημένοι,
Οἴκαδε βαδίζουσ'. ὁ δὲ τέτρατος
Οὐκ ἔθ' ἁμέτερος ἐστ', ἀλλ' ὕβρεως· ὁ δὲ πέμπτος βοῆς *)·
Ἕκτος δὲ κώμων· ἕβδομος δ' ὑπωπίων·
Ὄγδοος κλήτορος **)· ὁ δὲ ἔννατος χολῆς·
Δέκατος δὲ μανίας, ὥστε καὶ βάλλειν ποιεῖ.
Πολὺς γὰρ εἰς ἓν μικρὸν ἀγγεῖον χυθεὶς,
Ὑποσκελίζει ῥᾷστα τοὺς πεπωκότας.

Ἐπίχαρμος δὲ φησι· Ἐκ μὲν θυσίας θοίνη, ἐκ δὲ θοίνης C. 2.
πόσις ἐγένετο. Χαρίεν, ὥς γε μοι. ἐκ δὲ πόσιος κῶμος, ἐκ
κώμου δὲ ἐγένετο θυανία· ἐκ δὲ θυανίας δίκη· ἐκ δὲ κατα-
δίκης †) πέδαι τε καὶ σφάκελος καὶ ζημία. Πανύασις δ'
ὁ ἐποποιὸς τὴν μὲν πρώτην πόσιν ἀπονέμει Χάρισιν, Ὥραις
καὶ Διονύσῳ· τὴν δὲ δευτέραν Ἀφροδίτῃ, καὶ πάλιν Διονύσῳ·
Ὕβρει δὲ καὶ Ἄτῃ τὴν τρίτην. κατὰ γὰρ τὸν Εὐριπίδην

Πληγὰς ὁ κῶμος λοίδορόν θ' ὕβριν φέρει.

ὅθεν τινὲς τὴν Διονύσου γένεσιν καὶ τὴν τῆς Ὕβρεως κατὰ ταυτὰ γενέσθαι φασίν. Ἄλεξις δέ που φησίν, ὡς

Ὁμοιότατος ἄνθρωπος οἴνῳ τὴν φύσιν
Τρόπον τίν' ἐστιν. τὸν γὰρ οἶνον τὸν νέον
Πολλή γ' ἀνάγκη καὶ τὸν ἄνδρ' ἀποζέσαι·
Πρώτιστον ἀφυβρίσαι κ' ἀπανθῆσαι· πάλιν
Σκληρὸν γενέσθαι ††). παρακμάσαντα δ', ὧν λέγω,
Τούτων ἁπάντων, ἀπαρυθέντα τὴν ἄνω
Ταύτην ἄνοιαν ἐπιπολάζουσάν ποτε
Πότιμον γενέσθαι, καὶ καταστῆναι πάλιν.
Ἡδὺν θ' ἅπασι τἀπίλοιπον διατελεῖν.

*) γρ. Οἴκαδε βαδίζουσ'. ὁ δὲ τέταρτος οὐκέτι Ἡμέτερός ἐστιν, ἀλλ' ὕβρεως· πέμπτος βοῆς. **) γρ. Ὁ δ' ὄγδοος κλήτορος. †) γρ. ἐκ δὲ θυανίας δίκη· ἐκ δὲ δίκης καταδίκη· ἐκ δὲ κατ. ††) γρ. Πολλή γ' ἀνάγκη καὶ τὸν ἄνδρ' ἀποζέσαι Πρώτιστον, ἀφρῆσαί τε, κ' ἀνθῆσαι, πάλιν Σκληρὸν γεν.

κατὰ δὲ τὸν Κυρηναῖον ποιητὴν

Οἶνός τοι πυρὶ *) ἶσον ἔχει μένος, εὖτ' ἂν ἐς ἄνδρας
Ἔλθῃ· κυμαίνει δ', οἷα Λίβυσσαν ἅλα
Βορρῆς ἠὲ νότος. τὰ δὲ τοι κεκρυμμένα φαίνει
Βυσσόθεν· ἐκ δ' ἀνδρῶν πάντ' ἐτίναξε νόον.

ἀλλαχοῦ δὲ τοὐναντίον φησὶ Ἄλεξις·

Οὐδὲν γ' ἔοικ' ἄνθρωπος οἴνῳ τὴν φύσιν.
Ὁ μὲν γὰρ ἀπογηράσκων ἀηδὴς γίνεται·
Οἶνον δὲ τὸν παλαιότατον σπουδάζομεν.
Ὁ μὲν δάκνει γὰρ, ὁ δ' ἱλαροὺς ἡμᾶς ποιεῖ.

Πανύασις δὲ λέγει·

p. 37. Οἶνος γὰρ πυρὶ ἶσον ἐπιχθονίοισιν ὄνειαρ
Ἐσθλὸν, ἀλεξίκακον, πάσῃ συνοπηδὸν ἀοιδῇ.
Ἐν μὲν γὰρ θαλίης ἐρατὸν μέρος ἀγλαΐης τε,
Ἐν δὲ χοροιτυπίης, ἐν δ' ἱμερτῆς φιλότητος.
Τῷ σε χρὴ παρὰ δαιτὶ δεδεγμένον εὔφρονι θυμῷ
Πίνειν, μηδὲ βορῆς κεκορημένον ἠΰτε γῦπα
Ἧσθαι πλημμύροντα λελησμένον εὐφροσυνάων.

καὶ πάλιν·

Οἶνος δὲ θνητοῖσι θεῶν πάρα δῶρον ἄριστον
Ἀγλαός· ᾧ πᾶσαι μὲν ἐφαρμόζουσιν ἀοιδαὶ,
Πάντες δ' ὀρχησμοὶ, πᾶσαι δ' ἐραταὶ φιλότητες.
Πάσας δ' ἐκ κραδίας ἀνίας ἀνδρῶν ἀλαπάζει
Πινόμενος κατὰ μέτρον, ὑπὲρ μέτρον δὲ χερείων.

Τίμαιος δὲ ὁ Ταυρομενίτης ἐν Ἀκράγαντι οἰκίαν τινὰ φησι καλεῖσθαι Τριήρη ἐξ αἰτίας τοιαύτης. Νεανίσκους τινὰς ἐν αὐτῇ μεθυσκομένους, ἐς τοσοῦτον ἐλθεῖν μανίας ἐκθερμανθέντας ἀπὸ τῆς μέθης, ὡς νομίζειν μὲν ἐπὶ τριήρους πλεῖν, χειμάζεσθαι δὲ χαλεπῶς κατὰ τὴν θάλασσαν, καὶ τοσοῦτον ἔκφρονας γενέσθαι, ὡς τὰ ἀπὸ τῆς οἰκίας πάντα σκεύη καὶ στρώματα ῥίπτειν ὡς ἐπὶ τὴν θάλασσαν, τὴν ναῦν διὰ τὸν χειμῶνα ἀποφορτίζεσθαι δόξαν αὐτοῖς λέγειν τὸν κυβερνήτην. συναθροιζομένων οὖν πολλῶν, καὶ τὰ ῥιπτόμενα διαρπαζόντων, οὐδ' ὡς παύεσθαι τῆς μανίας τοὺς νεανίσκους. καὶ τῇ ἐπιούσῃ τῶν ἡμερῶν, παραγενομένων τῶν στρατηγῶν ἐπὶ τὴν οἰκίαν, ἐγκλιθέντες οἱ νεανίσκοι ἔτι ναυ-

*) γρ. τῷ πυρί.

τιῶντες, ἀπεκρίναντο πυνθανομένων τῶν ἀρχόντων, ὑπὸ χειμῶνος ἐνοχλούμενοι ἠναγκάσθαι ἀποφορτίσασθαι τῇ θαλάσσῃ τὰ περιττὰ τῶν φορτίων. θαυμαζόντων δὲ τῶν στρατηγῶν τὴν ἔκπληξιν τῶν ἀνδρῶν, εἷς τῶν νεανίσκων, καί τοι δοκῶν τῶν ἄλλων πρεσβεύειν κατὰ τὴν ἡλικίαν, Ἐγὼ δ', ἔφη, ἄνδρες Τρίτωνες, ὑπὸ τοῦ δέους καταβαλὼν ἐμαυτὸν ὑπὸ τοὺς θαλάμους, ὡς ἔνι μάλιστα κατωτάτω ἐκείμην. συγγνόντες οὖν τῇ αὐτῶν ἐκστάσει, ἐπιτιμήσαντες, μὴ πλείονος οἴνου ἐμφορεῖσθαι, ἀφῆκαν. καὶ οἱ χάριν ἔχειν ὁμολογήσαντες, ἂν λιμένος, ἔφη, τύχωμεν ἀπαλλαγέντες τοσούτου κλύδωνος, σωτῆρας ὑμᾶς ἐπιφανῶς μετὰ τῶν θαλασσίων δαιμόνων ἐν τῇ πατρίδι ἱδρυσόμεθα, ὡς αἰσίως ἡμῖν ἐπιφανέντας. ἐντεῦθεν ἡ οἰκία Τριήρης ἐκλήθη.

Φιλόχορος δέ φησιν, ὅτι οἱ πίνοντες οὐ μόνον ἑαυτοὺς ἐμφανίζουσιν, οἵ τινες εἰσὶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστον ἀνακαλύπτουσι παῤῥησίαν ἄγοντες· ὅθεν, οἶνος καὶ ἀλήθεια, λέγεται· καὶ

— ἀνδρὸς δ' οἶνος ἔδειξε νόον.

καὶ τὸ νικητήριον ἐν Διονύσου τρίπους. καὶ γὰρ ἐκ τρίποδος λέγειν φαμὲν τοὺς ἀληθεύοντας. δεῖ δὲ νοεῖν τρίποδα τοῦ Διονύσου τὸν κρατῆρα. ἦν γὰρ τὸ ἀρχαῖον δύο γένη τριπόδων, οὓς καλεῖσθαι λέβητας συνέβαινεν ἀμφοτέρους· ἐμπυριβήτης, ὁ καὶ λοετροχόος. Αἰσχύλος·

Τὸν μὲν τρίπους ἐδέξατ' οἰκεῖος λέβης,
Αἰεὶ φυλάσσων τὴν ὑπὲρ πυρὸς στάσιν.

ὁ δ' ἕτερος ὁ κρατὴρ καλούμενος. Ὅμηρος· p. 38.

Ἕπτ' ἀπύρους τρίποδας.

ἐν τούτοις δὲ τὸν οἶνον ἐκίρνων, καὶ οὗτός ἐστιν ὁ τῆς ἀληθείας οἰκεῖος τρίπους. διὸ Ἀπόλλωνος μὲν οἰκεῖος, διὰ τὴν ἐκ μαντικῆς ἀλήθειαν· Διονύσου δὲ, διὰ τὴν ἐν μέθῃ. Σῆμος δ' ὁ Δήλιός φησι· Τρίπους χαλκοῦς, οὐχ ὁ Πυθικὸς, ἀλλ' ὃν νῦν λέβητα καλοῦσι. οὗτοι δ' ἦσαν οἱ μὲν ἄπυροι, εἰς οὓς τὸν οἶνον ἐξεκεράννυον· οἱ δὲ λοετροχόοι, ἐν οἷς τὸ ὕδωρ ἐθέρμαινον, καὶ ἐμπυριβῆται· καὶ τούτων ἔνιοι ὠτώεντες. τρίποδα δὲ τὴν ὑπόβασιν ἔχοντες, τρίποδες ὠνομάζοντο.

Φησί πυ Ἔφιππος·

Οὔκ σὲ πλῆθος πόλλ' ἀναγκάζει λαλεῖν.
Οὐκοῦν μεθύοντάς φασι τἀληθῆ λέγειν.

Ἀντιφάνης·

— — κρύψαι, Φειδία,
Ἅπαντα τἄλλα τις δύναιτ' ἄν, πλὴν δυοῖν·
Οἶνόν τε πίνων, εἰς ἔρωτά τ' ἐμπεσών.
Ἀμφότερα μηνύει γὰρ ἀπὸ τῶν βλεμμάτων
Καὶ τῶν λόγων τ' αὖ· ὥστε *) τὰς ἀρνουμένας
Μάλιστα ταῦτα καταφανεῖς πολλοῖς ποιεῖ.

Φιλόχορος δέ φησι, Ἀμφικτύονα τὸν Ἀθηναίων βασιλέα μαθόντα παρὰ Διονύσου τὴν τοῦ οἴνου κρᾶσιν, πρῶτον κεράσαι. διὸ καὶ ὀρθοὺς γενέσθαι τοὺς ἀνθρώπους οὕτω πίνοντας, πρότερον ὑπὸ τοῦ ἀκράτου καμπτομένους. καὶ διὰ τοῦτο ἱδρύσασθαι βωμὸν ὀρθοῦ Διονύσου ἐν τῷ τῶν Ὡρῶν ἱερῷ· αὗται γὰρ καὶ τὸν τῆς ἀμπέλου καρπὸν ἐκτρέφουσι. πλησίον δ' αὐτοῦ καὶ ταῖς νύμφαις βωμὸν ἔδειμεν, ὑπόμνημα τοῖς χρωμένοις τῆς κράσεως ποιούμενος. καὶ γὰρ Διονύσου τροφοὶ αἱ Μοῦσαι λέγονται. καὶ θεσμὸν ἔθετο, προσφέρεσθαι μετὰ τὰ σῖτα ἄκρατον, μόνον ὅσον γεύσασθαι, δεῖγμα τῆς δυνάμεως τοῦ ἀγαθοῦ θεοῦ· τὸ δὲ λοιπὸν ἤδη κεκραμένον, ὁπόσον ἕκαστος βούλεται· προσεπιλέγειν δὲ τούτῳ τὸ τοῦ Διὸς σωτῆρος ὄνομα, διὰ. . . . καὶ μνήμης **) ἕνεκα τῶν πινόντων, ὅτι οὕτω πίνοντες ἀσφαλῶς σωθήσονται. Πλάτων δ' ἐν δευτέρῳ νόμων τὴν τοῦ οἴνου χρῆσίν φησι ὑγείας ἕνεκα ὑπάρχειν. ἀπὸ τοῦ κατὰ μέθην δὲ κατασήματος καὶ ταύρῳ παρεικάζουσιν τὸν Διόνυσον καὶ παρδάλει, διὰ τὸ πρὸς βίαν τρέπεσθαι τοὺς ἐξοινωθέντας. Ἀλκαῖος·

Ἄλλοτε μὲν μελιαδέος, ἄλλοτε δ' ὀξυτέρου τριβόλων ἀρξήτου μένος †).

εἰσὶ δ' οἳ καὶ θυμικοὶ γίνονται. τοιοῦτος δ' ὁ ταῦρος. Εὐριπίδης·

Ταῦροι δ' ὑβρισταί, κ' εἰς κέρας θυμούμενοι.

διὰ δὲ τὸ μάχιμον καὶ θηριώδεις ἔνιοι γίνονται. ὅθεν καὶ τὸ παρδαλῶδες. καλῶς οὖν Ἀρίστων ὁ Χῖός φησι, ἥδιστον

*) γρ. Ἀμφότερα μηνύει γὰρ ἀπὸ τῶν βλεμμάτων Καὶ τῶν λόγων ταῦθ'· ὥστε. **) γρ. διά τε τὸν οἰωνὸν καὶ μν. alii, διδαχῆς καὶ μν. †) γρ. ἀρητυμένου. alii, ἀρυτόμενοι.

ιτὸν εἶναι τὸν ἅμα μὲν γλυκύτητος, ἅμα δ' εὐδίας κοινωῦντα. διὸ καὶ τὸ καλέμενον νέκταρ κατασκευάζειν τινὰς ερὶ τὸν Λυδίας Ὄλυμπον, οἶνον καὶ κηρία συγκιρνάντας ἰς ταυτὰ καὶ τὰ τῶν ἀνθῶν εὐώδη.

Οἶδα δ', ὅτι Ἀναξανδρίδης τὸ νέκταρ ἐ ποτὸν, ἀλλὰ p. 39.
ροφὴν εἶναι λέγει θεῶν· Τὸ νέκταρ πάνυ μάττων ἐσθίω, απίνω τ' ἀμβροσίαν, καὶ τῷ Διῒ διακονῶ, καὶ σεμνὸς 'μ' ἑκάσοθ' Ἥρᾳ λαλῶν καὶ Κύπριδι παρακαθήμενος *). αὶ Ἀλκμὰν δέ φησι·

Τὸ νέκταρ ἔδμεναι αὐτάς.

αὶ Σαπφὼ δέ φησι·

Ἀμβροσίας μὲν κρατὴρ ἐκέκρατο,
Ἑρμᾶς δ' ἑλὼν ὄρπιν θεοῖς οἰνοχοήσαι †).

δ' Ὅμηρος θεῶν πόμα τὸ νέκταρ οἶδεν. Ἴβυκος δέ φησι, ὴν ἀμβροσίαν τῦ μέλιτος κατ' ἐπίτασιν ἐννεαπλασίαν ἔχειν λυκύτητα, τὸ μέλι λέγων ἔνατον εἶναι μέρος τῆς ἀμβροσίας κατὰ τὴν ἡδονήν.

Οὐδεὶς φιλοπότης ἄνθρωπός ἐςι κακὸς ††).
Ὁ γὰρ διμάτωρ Βρόμιος ἐ χαίρει συνὼν
Ἀνδράσι πονηροῖς, ἐδ' ἀπαιδεύτῳ βίῳ,

ησὶ Ἄλεξις· καὶ ὅτι οἶνος φιλολόγες πάντας ποιεῖ τὲς λέον πίνοντας αὐτόν. ὁ δὲ ποιήσας τὸ εἰς Κρατῖνον ἐπί- C. 3.
ραμμά φησι·

Οἶνός τοι χαρίεντι πέλει μέγας ἵππος ἀοιδῷ·
Ὕδωρ δὲ πίνων, χρηςὸν ἐδὲν ἂν τέκοις.
Ταῦτ' ἔλεγεν, Διόνυσε, καὶ ἔπνεεν, ἐχ' ἑνὸς ἀσκᾶ
Κρατῖνος, ἀλλὰ παντὸς ὠδωδὼς πίθε.
Τοιγάρτοι ςεφάνων δόμος ἔβρυεν· εἶχε δὲ κιττῶν
Μέτωπον, οἷα καὶ σὺ, κεκροκωμένον †††).

Πολέμων φησὶ, ἐν Μουνυχίᾳ ἥρωα Ἀκρατοπότην τιμᾶσθαι· παρὰ δὲ Σπαρτιάταις Μάττωνα καὶ Κέρδωνα ἥρωας

*) γρ. — τὸ νέκταρ ἐσθίω πάνυ Μάττων, διαπίνω τ' ἀμβροσίαν, καὶ τῷ Διῒ διακονῶ, καὶ σεμνὸς εἶμ' ἑκάστοτε Ἥρᾳ λαλῶν καὶ Κύπριδι παρακαθήμενος. †) γρ. ὄρπιν θεοῖς ᾠνοχόησεν. ††) γρ. ἐςὶν ἄνθρωπος κακός. †††) γρ. εἶχο δὲ κιττῷ Μέτωπον, οἷα καὶ σὺ, κεκρικωμένον.

ὑπό τινων μαγείρων ἱδρῦσθαι ἐν τοῖς Φειδιτίοις. τιμᾶται δὲ καὶ ἐν Ἀχαΐα Δειπνεύς, ἀπὸ τῶν δείπνων σχὼν τὴν προσηγορίαν.

Ἐκ τροφῆς ξηρᾶς ἔτ' ἂν σκώμματα γένοιτο, ἔτ' αὐτοσχέδια ποιήματα, ἀλλὰ μὴν ἐδὲ κόμπος, ἐδὲ ψυχῆς ἀλαζονεία. καλῶς οὖν ἐν τῷ,

Πῆ ἔβαν εὐχωλαί, ὅτε δὴ φάμεν εἶναι ἄριστοι,
Ἃς, ὁπότ' ἐν Λήμνῳ, κενεαυχέες ἠγοράασθε,
Ἔσθοντες κρέα πολλὰ καὶ πίνοντες κρητῆρας
Οἴνου ἐπιστεφέας,

ἐπεσημήνατο ὁ γραμματικὸς Ἀρίσαρχος περιγράφειν τὸν σίχον, ὃς ὑπὲρ κρεωφαγίας *) αὐχεῖν ποιεῖ τὲς Ἕλληνας. ἐ γὰρ ἀπὸ πάσης εὐθυμίας καὶ πληρώσεως τὸ καυχᾶσθαι, καὶ σκώπτειν, καὶ γελοιάζειν· ἀπὸ δὲ τῆς ἀλλοιέσης τὴν γνώμην, καὶ πρὸς τὸ ψευδὲς τρεπέσης, ἣ γίνεται κατὰ τὴν μέθην. διὸ Βακχυλίδης φησί·

Γλυκεῖ' ἀνάγκη γευομένα κυλίκων,
Θάλπησι θυμὸν Κύπριδος.
Ἐλπὶς δ' αἰθύσσει φρένας
Ἀναμιγνυμένα Διονυσίοισι δώροις·
Ἀνδράσι δ' ὑψοτάτω
Πέμπει μερίμνας.
Αὐτὸς μὲν πολέων
Κρήδεμνον λύει·
Πᾶσι δ' ἀνθρώποις
Μοναρχήσειν δοκεῖ.
Χρυσῷ δ' ἐλέφαντί τε
Μαρμαίρεσιν οἶκοι·
Πυροφόροι δὲ κάτ' αἰγλήεντα
Νῆες ἄγεσι ἀπ' Αἰγύπτε
Μέγιστον πλῆτον,
Ὡς πίνοντος ὁρμαίνει κέαρ.

Σοφοκλῆς δέ φησι·

p. 40. τὸ μεθύειν πημονῆς λυτήριον.

οἱ δ' ἄλλοι ποιηταί φασι τὸν οἶνον

εὔφρονα καρπὸν ἀρέρης.

*) γρ. ὑπὸ κρεωφ.

καὶ ὁ τῶν ποιητῶν δὲ βασιλεὺς τὸν Ὀδυσσέα παράγει λέγοντα·

Ὃς δέ κ' ἀνὴρ οἴνοιο κορεσσάμενος καὶ ἐδωδῆς,
Ἀνδράσι δυσμενέεσσι πανημέριος πολεμίζει,
Θαρσαλέον νύ οἱ ἦτορ,

καὶ τὰ ἑξῆς.

Ἀπὸ μέθης καὶ ἡ τῆς κωμῳδίας, καὶ ἡ τῆς τραγῳδίας εὕρεσις ἐν Ἰκαρίῳ *) τῆς Ἀττικῆς εὑρέθη, καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τῆς τρύγης καιρόν. ἀφ' ἧ δὴ καὶ τρυγῳδία τὸ πρῶτον ἐκλήθη ἡ κωμῳδία.

Τὴν παυσίλυπον ἄμπελον δοῦναι βροτοῖς.
Οἴνε δὲ μηκέτ' ὄντος, οὐκ ἔςιν Κύπρις,
Οὐδ' ἄλλο τερπνὸν ἐδὲν ἀνθρώποις ἔτι,

Εὐριπίδης ἐν Βάκχαις φησί. καὶ Ἀςυδάμας δέ φησι·

Θνητοῖσι τὴν ἀκεσφόρον λύπης
Ἔφηνεν οἰνομήτορ' ἄμπελον **).

Συνεχῶς μὲν γὰρ ἐμπιπλάμενος ἄνθρωπος ἀμελὴς γίνεται· ὑποπίνων δὲ πάνυ φροντιςικὸς †), Ἀντιφάνης φησί.

Οὐ μεθύω τὴν φρόνησιν, ἀλλὰ τὸ τοιϰτὸν μόνον,
Τὸ διορίζεσθαι βεβαίως τῷ ςόματι τὰ γράμματα,

φησὶ Ἄλεξις.

Σέλευκος δέ φησι, τὸ παλαιὸν οὐκ εἶναι ἔθος, ἔτ' οἶνον ἐπὶ πλεῖον ἔτ' ἄλλην ἡδυπάθειαν προςφέρεσθαι, μὴ θεῶν ἕνεκα τϰτο δρῶντας· διὸ καὶ θοίνας, καὶ θαλίας, καὶ μέθας ὠνόμαζον, τὰς μὲν, ὅτι διὰ θεὰς οἰνϰσθαι δεῖν ὑπελάμβανον· τὰς δ', ὅτι θεῶν χάριν ἠλίζοντο καὶ συνήεσαν· τϰτο γάρ ἐςι τὸ, δαῖτα θάλειαν· τὸ δὲ μεθύειν φησὶ Ἀριςοτέλης, τὸ μετὰ τὸ θύειν αὐτῷ χρῆσθαι.

— θεοῖσι μικρὰ θύοντας τέλη
Τῶν βϰθυτούντων ὄντας εὐσεβεςέρους,

*) γρ. ἐν Ἰκαρίᾳ. **) γρ. — θνητοῖσι τὴν ἀκεσφόρον λύπης ἔφηνεν οἰνομήτορ' ἄμπελον. †) γρ. Συνεχῶς γὰρ ἐμπιπλάμενος ἀμελὴς γίγνεται ἄνθρωπος· ὑποπίνων δὲ πάνυ φρ.

Εὐριπίδης φησί. καὶ σημαίνει ὧδε τὸ τέλος τὴν θυσίαν. καὶ Ὅμηρος·

Οὐ γάρ ἔγωγέ τι φημὶ τέλος χαριέστερον εἶναι,
Ἢ ὅταν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ κατὰ δῆμον ἅπαντα.

τελετάς τε καλοῦμεν τὰς ἔτι μείζους, καὶ μετά τινος μυστικῆς παραδόσεως ἑορτὰς, τῶν εἰς αὐτὰς δαπανημάτων ἕνεκα. τελεῖν γὰρ, τὸ δαπανᾶν· καὶ πολυτελεῖς οἱ πολλὰ ἀναλίσκοντες, καὶ εὐτελεῖς οἱ ὀλίγα.

Φησὶν Ἄλεξις·

Τοὺς εὐτυχοῦντας ἐπιφανῶς δεῖ ζῆν *),
Φανεράν τε τὴν δόσιν τὴν τοῦ θεοῦ ποιεῖν.
Ὁ γὰρ δεδωκὼς τ' ἀγαθὰ, τὸν μὲν ὢν **)
Πεποίηκεν, οἴεται †) χάριν τινὰ
Ἔχειν ἑαυτῷ· τοὺς ἀποκρυπτομένους δὲ καὶ
Μετρίως πράττειν φάσκοντας ††), ἀχρήστους ὁρῶν
Ἀνελευθέρως τε ζῶντας, ἐπὶ καιροῦ τινος
Λαβὼν, ἀφείλεθ', ὅσα δεδωκὼς ἦν πάλαι.

C. 4. Οὐ χαίρει τῷ πόματι ἐκ πρώτης ἐθισθεὶς ἀνατροφῆς ὑδροποτεῖν.

Ἡδὺ γάρ ἐστ' ἐν δαιτὶ καὶ εἰλαπίνῃ τεθαλυίῃ
Τέρπεσθαι μύθοισιν, ἐπὴν δαιτὸς κορέσωνται,

Ἡσίοδος ἐν τῇ Μελαμποδίᾳ φησί.

Οὔ τινι ἡμῶν ἐπῆλθε, περὶ ὑδάτων εἰπεῖν τι, ἀφ' ὧν καὶ ὁ οἶνος φύεται· καί τοι Πινδάρου τοῦ μεγαλοφωνοτάτου
p. 41. ἄριστον πάντων εἶναι τὸ ὕδωρ φήσαντος. Ὅμηρος μὲν οὖν ὁ θειότατος καὶ τροφιμώτατον αὐτὸ οἶδεν, ἐν οἷς αἰγείρων ὑδατοτροφέων ἄλσος λέγει. ἐπαινεῖ δὲ καὶ τὸ διαυγὲς αὐτοῦ·

Κρῆναι πίσυρες ῥέον ὕδατι λευκῷ.

τὸ δὲ δὴ κοῦφον καὶ πλείονος τιμῆς ἄξιον ἱμερτὸν καλεῖ. ἱμερτὸν οὖν φησι τὸν Τιταρήσιον, ὅς τῷ Πηνειῷ συμμίσγεται †††). καὶ τοῦ ῥυπτικοῦ δὲ ὕδατος μέμνηται, ὁ ἀποδεχόμενος καὶ Πραξαγόρας ὁ Κῷος καλὸν εἶναι λέγει.

Καλὸν ὑπεκπροῤῥέει μάλα περ ῥυπόωντα καθῆραι.

*) γρ. δεῖ ζῆν ἀεί. **) γρ. τ' ἀγαθὰ δαίμων, τὸν μὲν, ὤν,
†) γρ. αὐτὸς, οἴεται. ††) γρ. Πράττειν μετρίως φ.
†††) γρ. οὐ μίσγεται, vel οὐ συμμίσγεται.

διαςέλλει δὲ καὶ γλυκὺ ὕδωρ ἀπὸ πλατέος· τὸν μὲν Ἑλλήσποντον εἶναι λέγων πλατὺν, ὑπὲρ δὲ θατέρε φράζων·

Στῆσαν μὲν νῆας ἀγχῦ ὕδατος γλυκεροῖο.

οἶδε δὲ καὶ τὴν χλιαρᾶ φύσιν πρὸς τὰ τραύματα. τὸν γοῦν Εὐρύπυλον τρωθέντα ἐκ τέτε καταιονεῖ· καίτοι, εἰ ἐπισχεῖν ἔδει τὴν αἱμοῤῥαγίαν, τὸ ψυχρὸν ἐπιτήδειον ἦν συςρέφον καὶ συσφίγγον. εἰς δὲ τὸ παρηγορῆσαι τὰς ὀδύνας, τῷ θερμῷ ἐπαιονεῖ θέλγειν δυναμένῳ. ἔςι δὲ παρ' αὐτῷ τὸ λιαρὸν θερμόν. ἐναργῶς δὲ τἕτο δείκνυσιν ἐν τῷ περὶ τῶν Σκαμάνδρε πηγῶν·

Ἡ μὲν γὰρ (φησὶν) ὕδατι λιαρῷ ῥέει· ἀμφὶ δὲ καπνὸς
Γίνεται ἐξ αὐτῆς, ὡσεὶ πυρὸς αἰθομένοιο.

ἆρά γε τἕτο λιαρόν ἐςιν, ἀφ' ἕ πυρὸς ἀτμὶς καὶ καπνὸς ἔμπυρος ἀναφέρεται; περὶ δὲ τῆς ἑτέρας πηγῆς λέγει, ὡς

— θέρεϊ ῥέει εἰκυῖα χαλάζῃ,
Ἢ χιόνι ψυχρῇ, ἢ ἐξ ὕδατος κρυςάλλῳ.

εἰωθὼς δὲ λέγειν καὶ τὰς νεοτρώτες θερμῷ περιῤῥεῖσθαι αἵματι, ἐπὶ μὲν Ἀγαμέμνονός φησι·

Ὄφρα οἱ αἷμ' ἔτι θερμὸν ἀνήνοθεν ἐξ ὠτειλῆς.

ἐπὶ δὲ τοῦ φεύγοντος μετὰ τὸ βληθῆναι ἐλάφε μεταφράζων φησίν·

Ὄφρ' αἷμα λιαρὸν, καὶ γούνατ' ὀρώρει.

Ἀθηναῖοι δὲ μετάκερας καλῦσι τὸ χλιαρὸν, ὡς Ἐρατοσθένης φησί. ὑδαρὲς, φησὶ, καὶ μετάκερας. τῶν δ' ἄλλων ὑδάτων τὰ μὲν ἐκ πετρῶν φερόμενα δνοφερὰ καλεῖ, ὡς ἀχρεῖα δηλονότι. τὰ δὲ κρηναῖα καὶ διὰ πλείονος γῆς καὶ εὐκάρπε φερόμενα τῶν ἄλλων προκρίνει. ὡς καὶ Ἡσίοδος·

Κρήνης ἀενάε καὶ ἀποῤῥύτε, ἅ τ' ἀθόλωτος.

καὶ Πίνδαρος·

Μελιγαθὲς ἀμβρόσιον ὕδωρ,
Τιλφώσσας ἀπὸ καλλικρήνε.

κρήνη δὲ ἐν Βοιωτίᾳ ἡ Τιλφῶσσα, ἀφ' ἧς Ἀριςοφάνης φησὶ Τειρεσίαν πιόντα, διὰ γῆρας ἐχ' ὑπομείναντα τὴν ψυχρότητα, ἀποθανεῖν.

Θεόφραστος δέ φησιν ἐν τῷ περὶ ὑδάτων τὸ Νείλου
ὕδωρ πολυγονώτατον καὶ γλυκύτατον· διὸ καὶ λύειν τὰς κοι-
λίας *) τῶν πινόντων, μίξιν ἔχον νιτρώδη **). ἐν δὲ τῷ
περὶ φυτῶν ἐνιαχοῦ φησι ὕδωρ γίνεσθαι παιδογόνιον †), ὡς
ἐν Θεσπιαῖς· ἐν Πύῤῥᾳ δὲ ἄγονον. καὶ τῶν γλυκέων δέ φησιν
ὑδάτων ἔνια ἄγονα, ἢ οὐ πολύγονα, ὡς τὸ ἐν Φέτᾳ, καὶ
p. 42. τὸ ἐν Τάῤῥᾳ. αὐχμῶν δέ ποτε γενομένων περὶ τὸν Νεῖ-
λον, ἐῤῥύη τὸ ὕδωρ ἰῶδες, καὶ πολλοὶ τῶν Αἰγυπτίων ἀπώ-
λοντο. μεταβάλλειν τέ φησι οὐ μόνον τὰ πικρὰ τῶν ὑδά-
των, ἀλλὰ καὶ τὸ ἁλυκὸν, καὶ ὅλους ποταμοὺς, καθὰ τὸν
ἐν Κιθαιρῶνι, παρ' ᾧ Ζηνὸς, καὶ τὸν ἐν Καρίᾳ, παρ' ᾧ
Ποσειδῶνος ἱερόν ἐστιν. αἴτιον δὲ τὸ πολλοὺς κεραυνοὺς πί-
πτειν περὶ τὸν τόπον. τἄλλα δὲ τῶν ὑδάτων καὶ σωματώδη
εἰσὶ, καὶ ἔχει ὥσπερ τι βάρος ἐν ἑαυτοῖς, ὡς τὸ ἐν Τροι-
ζῆνι· τοῦτο γὰρ καὶ τῶν γευομένων εὐθὺς ποιεῖ πλῆρες τὸ
στόμα. τὰ δὲ πρὸς τοῖς περὶ Πάγγαιον μετάλλοις, τοῦ μὲν
χειμῶνος τὴν κοτύλην ἄγουσαν ἔχει ἐννενήκοντα ἓξ, θέρους
δὲ τεσσαράκοντα ἕξ. συστέλλει δὲ αὐτὰ καὶ πυκνοῖ μᾶλλον
C. 5. τὸ ψύχος. διὸ καὶ ἐν τοῖς γνώμοσι ῥέον οὐκ ἀναδίδωσι [τὰς]
ὥρας ἐν τῷ χειμῶνι, ἀλλὰ περιττεύει, βραδυτέρας οὔσης
τῆς ἐκροῆς, διὰ τὸ πάχος. καὶ ταῦτα περὶ Αἰγύπτου φησὶ,
ὅπου μαλακώτερος ὁ ἀήρ. τὸ δὲ ἁλυκὸν ὕδωρ γεωδέστερόν
ἐστι, καὶ πλείονος δεῖται κατεργασίας· ὡς καὶ τὸ θαλάτ-
τιον, θερμοτέραν ἔχον τὴν φύσιν, καὶ μὴ ὅμοιον πάσχει.
μόνον δ' ἀτέραμνον τῶν ἁλυκῶν τὸ τῆς Ἀρεθούσης. χεῖρω
δ' ἐστὶ τὰ βαρυσταθμότερα, καὶ τὰ σκληρότερα, καὶ τὰ ψυ-
χρότερα, διὰ τὰς αὐτὰς αἰτίας. δυσκατεργαστότερα γάρ ἐστι,
τὰ μὲν τῷ πολὺ τὸ γεῶδες ἔχειν, τὰ δὲ ψυχρότητος ὑπερ-
βολῇ. τὰ δὲ ταχὺ θερμαινόμενα κοῦφα καὶ ὑγιεινά. ἐν
Κραννῶνι δ' ἐστὶν ὕδωρ ἡσυχῆ θερμαῖνον, ὃ διατηρεῖ ††)
κραθέντα τὸν οἶνον ἐπὶ δύο καὶ τρεῖς ἡμέρας. τὰ δ' ἐπίῤ-
ῥυτα καὶ ἐξ ὀχετοῦ ὡς ἐπίπαν βελτίω τῶν στασίμων, κο-
πτόμενά τε μαλακώτερα γίνονται. διὰ τοῦτο καὶ τὰ ἀπὸ τῆς
χιόνος δοκεῖ χρηστὰ εἶναι. καὶ γὰρ ἀνάγεται τὸ ποτιμώτε-

*) γρ. καὶ ὅτι λύει τὰς κ. **) γρ. μίξιν ἔχοντα λιτρώδη.
†) γρ. παιδογόνον, vel γυναιξὶ παιδογόνον. ††) γρ. ὃ θερ-
μὸν διατηρεῖ.

ρον· καὶ τοῦτο κεκομμένον ἐστὶ τῷ ἀέρι. διὸ καὶ τῶν ὀμβρίων βελτίω, καὶ τὰ ἐκ κρυστάλλου δὲ, διὰ τὸ κουφότερα εἶναι· σημεῖον δ', ὅτι καὶ ὁ κρύσταλλος αὐτὸς κουφότερος τοῦ ἄλλου ὕδατος. τὰ δὲ ψυχρὰ σκληρὰ, διότι γεωδέστερα. τὸ δὲ σωματῶδες καὶ θερμανθὲν θερμότερον, καὶ ψυχθὲν ψυχρότερόν ἐστι. κατὰ τὴν αὐτὴν δ' αἰτίαν καὶ τὰ ἐν τοῖς ὄρεσι ποτιμώτερα τῶν ἐν τοῖς πεδίοις· ἧττον γὰρ μέμικται τῷ γεώδει. ποιεῖ δὲ τὸ γεῶδες καὶ τὰς ἐπιχροὰς τῶν ὑδάτων. τὸ γοῦν τῆς ἐν Βαβυλῶνι λίμνης ἐρυθρὸν γίνεται ἐπί τινας ἡμέρας. τὸ δὲ τοῦ Βορυσθένους κατά τινας χρόνους ἰοβαφὲς, καίπερ ὄντος καθ' ὑπερβολὴν λεπτοῦ. σημεῖον δὲ τούτου, τὸ ἐπάνω Ὑπάνιος νήχεσθαι, γίνεται διὰ κουφότητα τὴν ἐν τοῖς βορείοις. πολλαχοῦ δ' εἰσὶ κρῆναι αἱ μὲν ποτιμώτεραι, καὶ οἰνωδέστεραι, ὡς ἡ περὶ Παφλαγονίαν, πρὸς ἣν φησι τοὺς ἐγχωρίους ὑποπίνειν προσιόντας· ἁλμώδεις δ' ἅμα τῷ ὀξεῖ ἐν Σικανοῖς τῆς Σικελίας. ἐν τῇ Καρχηδονίων δὲ ἐπικρατείᾳ κρήνη ἐστὶν, ᾗ τὸ ἐφιστάμενον ἐλαίῳ ἐστὶν ὅμοιον, μελάντερον τὴν χρόαν, ὃ ἀποσφαιροῦντες χρῶνται πρὸς τὰ πρόβατα καὶ τὰ κτήνη. καὶ παρ' ἄλλοις δ' εἰσὶ λίπος ἔχουσαι τοιοῦτον, ὡς ἡ ἐν Ἀσίᾳ, ὑπὲρ ἧς Ἀλέξανδρος ἐπέστειλεν ὡς ἐλαίου κρήνην εὑρηκώς. καὶ τῶν θερμῶν δ' ἐκ φύσεως ὑδάτων ἔνια γλυκέα ἐστὶν, ὡς τὰ ἐν Αἰγαῖς τῆς Κιλικίας, καὶ περὶ Τραγασὰς, τὰς ἐν τῇ Τρωϊκῇ Λαρίσσῃ *), καὶ περὶ Μαγνησίαν, καὶ ἐν Μήλῳ, καὶ Λιπάρᾳ· ἐν δὲ Προύσῃ, τῇ πρὸς τὸν Μύσιον p. 43.
Ὄλυμπον, τὰ βασιλικὰ καλούμενα. τὰ δ' ἐν Ἀσίᾳ περὶ Τράλλις καὶ τὸν Χαρακωμήτην ποταμὸν, ἔτι δὲ Νύσσαν πόλιν, οὕτως ἐστὶ λιπαρὰ, ὡς μὴ δεῖσθαι τοὺς ἐναπολουομένους ἐλαίου. τοιαῦτα καὶ τὰ ἐν Δασκύλου κώμῃ. τὰ δὲ ἐν Καρούροις κατάξηρα καὶ σφόδρα θερμά. τὰ δὲ περὶ Μηνὸς κώμην, ἣ ἐστι Φρυγίας, τραχύτερά ἐστι καὶ λιτρωδέστερα· ὡς καὶ τὰ ἐν τῇ καλουμένῃ Λέοντος κώμῃ τῆς Φρυγίας. τὰ δὲ περὶ Δονύλαιον **) καὶ πινόμενά ἐστιν ἥδιστα. τὰ γὰρ περὶ Βαΐας ἢ Βαΐων λιμένα †) τῆς Ἰταλίας παντελῶς ἄποτα.

Σταθμήσας τὸ ἀπὸ τῆς ἐν Κορίνθῳ Πειρήνης καλουμένης ὕδωρ, κουφότερον πάντων εὗρον τῶν κατὰ τὴν Ἑλ-

*) γρ. τά τ' ἐν τῇ Τρωϊκῇ Λαρίσσῃ. **) γρ. περὶ Δορύλαιον. †) γρ. ἢ Βαΐου λιμένα.

λάδα. ὀ γὰρ Ἀντιφάνει τῷ κωμικῷ πεπίστευκα, λέγοντι, κατὰ πολλὰ τὴν Ἀττικὴν διαφέρουσαν τῶν ἄλλων, καὶ ὕδωρ κάλλιστον ἔχειν. Φησὶ γάρ· Οἷα δὴ χώρα φέρει Διαφέροντα πάσης, Ἱππόνικε, τῆς οἰκουμένης, Τὸ μέλι, τοὺς ἄρτους, τὰ σῦκα. σῦκα μὲν, νὴ τὸν Δία, πάνυ φέρει, Βοσκήματ', ἔρια, μύρτα, θύματα, τυροὺς, ὕδωρ διαφέρον, ὥστε καὶ γνοίην ἂν εὐθὺς Ἀττικὸν πίνων ὕδωρ.

C. 6. Τὸ ὕδωρ ποταμοῦ σῶμά φησί που Εὔβουλος ὁ κωμῳδοποιὸς εἰρηκέναι Χαιρήμονα τὸν τραγικόν·

Ἐπεὶ δὲ σηκῶν περιβολὰς ἠμείψαμεν,
Ὕδωρ τε, ποταμοῦ σῶμα, διεπεράσαμεν,
Καὶ ἡμῶν δὲ πᾶσα δύναμις ἐξ ὑδάτων ἄρδεται.

Ἐν Τήνῳ κρήνη ἐστὶν, ἧς τῷ ὕδατι οἶνος οὐ μίγνυται. Ἡρόδοτος δὲ ἐν τετάρτῃ τὸν Ὕπανίν φησιν ἀπὸ μὲν τῶν πηγῶν φερόμενον ἐπὶ πέντε ἡμέρας βραχὺν εἶναι καὶ γλυκὺν, μετὰ δὲ ἄλλων τεσσάρων ἡμερῶν πλόον πικρὸν γίνεσθαι, ἐκδιδούσης εἰς αὐτὸν κρήνης τινὸς πικρᾶς. Θεόπομπος δέ φησι, παρὰ τὸν Ἐργάνην ποταμὸν ὀξὺ εἶναι ὕδωρ, καὶ τοὺς πίνοντας αὐτὸ μεθύσκεσθαι, καθὰ καὶ τοὺς τὸν οἶνον. Ἀριστόβουλος δ' ὁ Κασανδρεύς φησι, ἐν Μιλήτῳ κρήνην εἶναι Ἀχίλλειον καλουμένην, ἧς τὸ μὲν ῥεῦμα εἶναι γλυκύτατον, τὸ δ' ἐφεστηκὸς ἁλμυρὸν, ἀφ' ἧς οἱ Μιλήσιοι περιῤῥάνασθαί φασι τὸν ἥρωα, ὅτε ἀπέκτεινε Στράμβηλον, τὸν τῶν Λελέγων βασιλέα. Φασὶ δὲ καὶ, ὅτι τὸ περὶ Καππαδοκίαν ὕδωρ, πολύ τε ὂν καὶ κάλλιστον, οὐ σήπεται ἀπόῤῥοιαν οὐκ ἔχον, πλὴν εἰ μὴ ὑπὸ γῆν ῥέοι. Πτολεμαῖος δὲ ὁ βασιλεὺς ἐν ἑβδόμῳ Ὑπομνημάτων ἐπὶ Κορίνθου προάγουσί φησι ἡμῖν διὰ τῆς Κοντοπορίας καλουμένης, κατὰ τὴν ἀκρώρειαν προσβαίνουσιν, εἶναι κρήνην νᾶμα ἀνιεῖσαν χιόνος ψυχρότερον, ἐξ ἧς πολλοὺς μὴ πίνειν ἀποπαγήσεσθαι προσδοκῶντας· αὐτὸς δὲ λέγει πεπωκέναι. Φύλαρχος δέ φησιν, ἐν Κλείτορι εἶναι κρήνην, ἀφ' ἧς τοὺς πιόντας οὐκ ἔτ' ἀνέχεσθαι τὴν τοῦ οἴνου ὀδμήν.

Κλέαρχός φησι, τὸ μὲν ὕδωρ, ὥσπερ καὶ τὸ γάλα, λευκὸν λέγεσθαι· οἶνον δὲ, καθάπερ καὶ τὸ νέκταρ, ἐρυθρόν· μέλι δὲ καὶ ἔλαιον χλωρόν· τὸ δ' ἐκ τῶν μύρων θλιβόμενον μέλαν.

Εὔβελος εὑρετικούς φησι τὸ ὕδωρ ποιεῖν τὲς πίνοντας αὐτὸ μόνον· τὸν δ᾽ οἶνον ἡμῶν τῷ φρονεῖν ἐπισκοτεῖν *). τὰ αὐτὰ δὲ ἰαμβεῖα καὶ ὁ Φιλητᾶς φησι.

Τοσαῦτα ὥσπερ οἱ ῥήτορες πρὸς ὕδωρ εἶπον **), καὶ p. 44.
βραχὺ ἀναπαυσάμενος· αὖθις, ἔφη †), Ἄμφις ὁ κωμικός που φησί·

Ἐνῆν ἄρ᾽, ὡς ἔοικε, κἂν οἴνῳ λόγος.
Ἔνιοι δ᾽ ὕδωρ πίνοντές εἰσ᾽ ἀβέλτεροι.

Ἀντιφάνης δέ·

Οἴνῳ τὸν οἶνον ἐξελαύνειν, κόπῳ κόπον,
Σάλπιγγι τὴν σάλπιγγα, τῷ κήρυκι τὸν βοῶντα,
Καὶ ψόφῳ ψόφον, τριωβόλῳ δὲ πόρνην,
Αὐθάδειαν αὐθαδείᾳ, Καλλίστρατον μαγείρῳ,
Στάσιν στάσει, μάχην μάχῃ, ὑπωπίοις δὲ πύκτην,
Πόνῳ πόνον, δίκην δίκῃ, γυναικὶ τὴν γυναῖκα.

Ὅτι καὶ ἐπὶ τοῦ ὕδατος ἔταττον οἱ παλαιοὶ τὸ ἄκρατον. Σώφρων·

Ὕδωρ ἄκρατον εἰς τὴν κύλικα.

Ὅτι Φύλαρχός φησι, Θεόδωρον τὸν Λαρισσαῖον ὑδροπότην γενέσθαι, τὸν ἀλλοτρίως ἀεί ποτε πρὸς Ἀντίγονον ἐσχηκότα τὸν βασιλέα. Φησὶ δὲ, καὶ τὲς Ἴβηρας πάντας ὑδροποτεῖν, καί τοι πλεσιωτάτες ἀνθρώπων ὄντας· μονοσιτεῖν τε αὐτὲς ἀεὶ λέγει διὰ μικρολογίαν, ἐσθῆτας δὲ φορεῖν πολυτελεστάτας. Ἀριστοτέλης δ᾽ ἢ Θεόφραστος Φιλῖνόν τινα ἱστορεῖ μήτε ποτῷ χρήσασθαί ποτε, ἢ ἐδέσματι ἄλλῳ, ἢ μόνῳ γάλακτι πάντα τὸν βίον. Πύθερμος δὲ ἐν τοῖς Πειραιῶς τυραννήσασι καταγράφει καὶ Γλαύκωνα ὑδροπότην. Ἡγήσανδρος δ᾽ ὁ Δελφὸς Ἀγχίμολον καὶ Μόσχον φησὶ τὲς ἐν Ἤλιδι σοφιστεύσαντας ὑδροποτῆσαι πάντα τὸν βίον, καὶ μόνα σῦκα προσφερομένες ὐδενὸς ἧττον διακεῖσθαι σώμασιν ἐρρωμενεστέρες ††)· τὸν δ᾽ ἱδρῶτα αὐτῶν δυσώδη ὅτως ἔχειν, ὡς πάντας αὐτὲς ἐκκλίνειν ἐν τοῖς βαλανείοις. Μάτρις δ᾽

*) γρ. Ὁ μὲν οἶνος ἡμῶν τῷ φρονεῖν ἐπισκοτεῖ· Ὕδωρ δὲ τὲς πίνοντας εὑρετικὲς ποιεῖ. **) γρ. πρὸς ὕδωρ εἰπών.
†) γρ. ἀναπαυσάμενος, αὖθις ἔφη. ††) γρ. ἐρρωμένες.

ὁ Ἀθηναῖος, ὃν ἐβίω χρόνον †), οὐδὲν ἐσιτεῖτο ἢ μυρίνης ὀλίγον· οἴνου δὲ καὶ τῶν ἄλλων πάντων ἀπείχετο, πλὴν ὕδατος. ὑδροπότης δ' ἦν καὶ Λάμπρος ὁ μουσικὸς, περὶ οὗ Φρύνιχός φησι λάρους θρηνεῖν, ἐν οἷσι Λάμπρος ἐναπέθνησκεν, ἄνθρωπος ὑδατοπότας, μίνυρος ὑπερσοφιστὴς, μουσῶν σκελετὸς, ἀηδόνων ἠπίαλος, ὕμνος ᾅδου. Μάχων δ' ὁ κωμικὸς ὑδροπότου Μοσχίωνος μέμνηται. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῷ περὶ μέθης φησὶ, ὅτι ἁλμυρὰς τινες προσφερόμενοι τροφὰς ἄδιψοι διέμειναν, ὧν ἦν Ἀρχωνίδης ὁ Ἀργεῖος. Μάγων δὲ ὁ Καρχηδόνιος τρὶς τὴν ἄνυδρον διῆλθεν, ἄλφιτα ξηρὰ σιτούμενος καὶ μὴ πίνων. Πολέμων δ' ὁ Ἀκαδημαϊκὸς, ἀρξάμενος ἀπὸ τριάκοντα ἐτῶν, ὑδροπότησε μέχρι θανάτου, ὡς ἔφη Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος. Διοκλῆ τε τὸν Πεπαρήθιόν φησι Δημήτριος ὁ Σκήψιος μέχρι τέλους ψυχρὸν ὕδωρ πεπωκέναι, αὐτὸς δὲ περὶ αὐτοῦ μάρτυς ἀξιόχρεως Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ, φάσκων, χρόνον τινὰ ὕδωρ μόνον πεπωκέναι, καὶ Πυθέας γοῦν φησι· Ἀλλὰ τοὺς νῦν δημαγωγοὺς ὁρᾶτε, Δημοσθένη καὶ Δημάδην, ὡς ἐναντίως τοῖς βίοις διάκεινται· ὁ μὲν γὰρ ὑδροποτῶν καὶ μεριμνῶν τὰς νύκτας, ὥς φασιν· ὁ δὲ πορνοβοσκῶν καὶ μεθυσκόμενος, κατὰ τὴν ἡμέραν ἑκάστην προγάστωρ ἡμῖν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἀνακυκλεῖται. Εὐφορίων δὲ ὁ Χαλκιδεὺς οὕτω που γράφει· Λασύρτας Λασιώνιος οὐδὲ προσεδεῖτο ποτοῦ, καθάπερ οἱ ἄλλοι, οὖρον δὲ προΐετο ††), καθάπερ πάντες ἄνθρωποι. καὶ πολλοὶ διὰ φιλοτιμίαν ἐπεχείρησαν παρατηρῆσαι, καὶ ἀπέστησαν πρὸ
p. 45. τοῦ εὑρεῖν τὸ πραττόμενον. θέρους γὰρ ὥρᾳ καὶ τριακονθήμερον προσεδρεύοντες, καὶ οὐδενὸς μὲν ὁρῶντες ἀπεχόμενον ἁλμυροῦ, τὴν κύστιν δ' αὐτοῦ ἔχοντα, συνεπείσθησαν ἀληθεύειν. ἐχρῆτο δὲ καὶ τῷ ποτῷ, ἀλλ' οὐδὲν ἧττον οὐ προσεδεῖτο τούτου. μεταλλάξαι βρώματα διάφορα,

> Ἔσθ' ἡδὺ *), (φησὶ Ἀντιφάνης) καὶ τῶν πολλάκις θρυλλουμένων
> Διάμεσον ὄντα τὸ παραγεύσασθαί τινος
> Καινοῦ, διπλασίαν παρέσχε τὴν ἡδονήν **),

†) γρ. ὅσον ἐβίω χρόνον. ††) γρ. οὐδ' οὖρον προΐετο. *) γρ. Τὸ γὰρ μεταλλάξαι διάφορα βρώματα Ἔσθ' ἡδύ. **) γρ. παρέσχε διπλασίαν τὴν ἡδ.

Ὁ Περσῶν βασιλεὺς, ὥς φησι ἐν τῇ πρώτῃ Ἡρόδοτος, ὕδωρ ἀπὸ τοῦ Χοάσπεος πιεῖν ἄγεται τοῦ παρὰ Σοῦσα ῥέοντος· τοῦ δὲ μόνου πίνει ὁ βασιλεύς. τοῦ δὲ τοιούτου ὕδατος ἀπεψημένου πολλαὶ κάρτα ἅμαξαι τετράκυκλοι ἡμιόνειαι κομίζουσαι ἐν ἀγγείοις ἀργυρέοισιν ἕπονταί οἱ. Κτησίας δὲ ὁ Κνίδιος καὶ ἱστορεῖ, ὅπως ἕψεται τὸ βασιλικὸν τοῦτο ὕδωρ, καὶ ὅπως ἐναποτιθέμενον τοῖς ἀγγείοις φέρεται τῷ βασιλεῖ, λέγων, αὐτὸ καὶ ἐλαφρότατον καὶ ἥδιστον εἶναι. καὶ ὁ τῆς Αἰγύπτου δὲ βασιλεὺς δεύτερος, ὁ Φιλάδελφος ἐπίκλην, ἐκδοὺς τὴν αὐτοῦ θυγατέρα Βερενίκην Ἀντιόχῳ τῷ Συρίας βασιλεῖ, ἐν ἐπιμελείᾳ εἶχε, πέμπειν αὐτῇ τὸ ἀπὸ τοῦ Νείλου ὕδωρ, ἵνα μόνου τούτου τοῦ ποταμοῦ ἡ παῖς πίνῃ, ὡς ἱστορεῖ Πολύβιος. Ἡλιόδωρος δέ φησι, τὸν Ἐπιφανῆ Ἀντίοχον, ὃν διὰ τὰς πράξεις Πολύβιος Ἐπιμανῆ καλεῖ, τὴν κρήνην τὴν ἐν Ἀντιοχείᾳ κεράσαι οἴνῳ. καθάπερ καὶ τὸν Φρύγα Μίδαν φησὶ Θεόπομπος, ὅτε ἑλεῖν τὸν Σειληνὸν ὑπὸ μέθης ἠθέλησεν. ἔστι δὲ ἡ κρήνη, ὥς φησι Βίων, μέση Μήδων *) καὶ Παιόνων, Ἴννα καλουμένη. Στάφυλος δέ φησι, τὴν τοῦ οἴνου κρᾶσιν Μελάμποδα πρῶτον εὑρεῖν. φησὶ δὲ πεπτικώτερον τοῦ οἴνου τὸ ὕδωρ Πλειστόνικος.

Ὅτι τοῖς προπίνουσιν ἐπιτεταμένως οὐκ οἰκείως διατίθεται ὁ στόμαχος, ἀλλὰ μᾶλλον κακοῦται, καὶ πολλάκις φθορὰς τῶν ληφθέντων παρασκευάζει. δεῖ οὖν τὸν ὑγείας ἀντιποιούμενον καὶ συμμέτροις γυμνασίοις χρᾶσθαι, διὰ τοὺς πολλοὺς ἱδρῶτας, καὶ λουτροῖς, ὡς διανεῖναί τε τὸ σῶμα καὶ μαλαχθῆναι· μετὰ δὲ ταῦτα προπίνειν ὕδωρ ὡς χρηστότατον, ἐν μὲν χειμῶνι καὶ ἔαρι θερμὸν ὡς μάλιστα, ἐν δὲ τῷ θέρει ψυχρὸν, ὡς μὴ προσεκλύειν τὸν στόμαχον· προπίνειν δὲ σύμμετρον τῷ πλήθει, χάριν τοῦ προαναληφθῆναι τοῦτο εἰς τὴν ἕξιν, καὶ μὴ ἀκέραιον ἀναδίδοσθαι τὴν ἀπὸ τοῦ οἴνου δύναμιν, μηδὲ τοῖς πέρασι τῶν ἀγγείων προσπίπτουσαν ἐπιδάκνειν. ἐὰν δέ τις ἡμῶν τοῦτο δυσκόλως ποιῇ, C. 7.
γλυκὺ ὕδωρ ἢ θερμὸν **) προλαμβανέτω, μάλιστα δὲ τὸν καλούμενον πρότροπον, τὸν γλυκὺν Λέσβιον, ὄντα εὐστόμαχον. καὶ ὁ γλυκάζων δ' οἶνος οὐ βαρύνει τὴν κεφαλὴν, ὡς Ἱπποκράτης ἐν τῷ περὶ διαίτης φησί· ὅ τινες μὲν ἐπιγρά-

*) γρ. Μαίδων. **) γρ. γλυκὺν ἢ ὕδωρ θερμόν.

φησι περὶ ὀξέων νοσημάτων· οἱ δὲ περὶ πτισάνης· ἄλλοι
δὲ πρὸς τὰς Κνιδίας γνώμας. λέγει δέ· Ὁ γλυκὺς ἧσσόν
ἐστι καρηβαρικὸς τοῦ οἰνώδεος, καὶ ἧσσον φρενῶν απτόμενος,
διαχωρητικώτερος τοῦ ἑτέρου κατ᾽ ἔντερον. οὐ δεῖ δὲ προπίνειν
κατὰ τοὺς Καρμανοὺς, φησὶ Ποσειδώνιος· τούτους γὰρ, φιλοφρονουμένους ἐν τοῖς συμποσίοις, λύειν τὰς ἐπὶ τῷ προσώπῳ φλέβας, καὶ τὸ καταῤῥέον αἷμα μιγνύντας τῷ πόματι,
προσφέρεσθαι, τέλος φιλίας νομίζοντας τὸ γεύσασθαι τοῦ
p. 46. ἀλλήλων αἵματος. μετὰ δὲ τὴν προσφορὰν ταύτην συγχρίεσθαι τὴν κεφαλὴν μύρῳ, μάλιστα μὲν ῥοδίνῳ, εἰ δὲ μὴ,
μηλίνῳ, εἰς τὸ ἀποκρούεσθαί τι ἀπὸ τοῦ ποτοῦ *), καὶ μὴ
βλάπτεσθαι ἀπὸ τῆς τοῦ οἴνου ἀναθυμιάσεως· εἰ δὲ μὴ, ἰρίνῳ
ἢ ναρδίνῳ. οὐ κακῶς οὖν Ἄλεξίς φησι·

Ἐναλείφεται τὰς ῥῖνας, ὑγιείας μέρος
Μέγιστον, ὀσμὰς ἐγκεφάλῳ χρηστὰς ποιῶν.

ἐκκλίνειν δὲ δεῖ τὰ παχέα τῶν μύρων· ὕδωρ τε πίνειν τὸ
κατὰ πρόσοψιν λεπτὸν καὶ διαυγὲς, ὃ δὴ καὶ κατὰ τὸν σταθμόν ἐστι κοῦφον, καὶ οὐδὲν ἐν αὐτῷ γεῶδες ἔχει. τὸ δὲ συμμέτρως θερμαινόμενον καὶ ψυχόμενον ὕδωρ χρηστόν ἐστι, καὶ
εἰς χάλκεον ἢ ἀργύρεον ἄγγος ἐγχεόμενον οὐ ποιεῖ τὸ ἰῶδες.
φησὶ δὲ καὶ ὁ Ἱπποκράτης· Ὕδωρ τὸ ταχέως θερμαινόμενον
καὶ ψυχόμενον ἀεὶ κουφότερον. μοχθηρὰ δέ ἐστι τὰ βραδέως
τὰ ὄσπρια τήκοντα· τοιαῦτα δὲ τὰ νιτρώδη καὶ ἁλμυρά.

Ἐν τῷ περὶ ὑδάτων Ἱπποκράτης καλεῖ τὸ χρηστὸν ὕδωρ
πολύτιμον. τὰ δὲ τῶν ὑδάτων στάσιμα χαλεπά· ὡς τὰ λιμναῖα καὶ τὰ ἑλώδη. ἔστι δὲ καὶ τῶν κρηναίων τὰ πλεῖστα σκληρότερα. Ἐρασίστρατος δέ φησι, ὡς δοκιμάζουσί τινες τὰ
ὕδατα σταθμῷ, ἀνεξετάστως. ἰδοὺ γὰρ, τοῦ ἐξ Ἀμφιαράου
ὕδατος καὶ τοῦ ἐξ Ἐρετρίας συμβαλλομένων, τοῦ μὲν φαύλου,
τοῦ δὲ χρηστοῦ, ὄντως οὐδ᾽ ἥτις ἐστὶ διαφορὰ κατὰ τὸν σταθμόν.
Ἱπποκράτης δ᾽ ἐν τῷ περὶ τόπων ἄριστά φησιν εἶναι τῶν
ὑδάτων, ὅσα ἐκ μετεώρων χωρίων ῥεῖ καὶ ἐκ λόφων ξηρῶν †).
ταῦτα γὰρ λευκὰ, καὶ γλυκέα, καὶ τὸν οἶνον ὀλίγον φέρειν
οἷά τέ ἐστι, τόν τε χειμῶνα θερμαίνεται, καὶ τὸ θέρος
ψυχρά ἐστιν. ἐπαινεῖ δὲ μάλιστα, ὧν τὰ ῥεύματα πρὸς ἀνα-

*) γρ. τὸ ἀπὸ τοῦ ποτοῦ. †) γρ. ἐκ λόφων γεηρῶν.

τολὴν ἡλίου ἐῤῥωγε, καὶ μάλιστα πρὸς τὰς θερινάς· τὰ γὰρ ἀνατολικὰ λαμπρὰ εἶναι, καὶ εὐώδη, καὶ κοῦφα.

Διοκλῆς δὲ φησι, τὸ ὕδωρ πεπτικὸν εἶναι, καὶ ἄφυσον, ψυκτικόν τε μετρίως, ὀξυδερκές τε, καὶ ἥκιστα καρηβαρικὸν, κινητικόν τε ψυχῆς καὶ σώματος. Πραξαγόρας τέ φησι ταὐτά· ἐπαινεῖ δὲ τὸ ὄμβριον. Εὐήνωρ δὲ τὰ λακκαῖα· χρηστόν τε εἶναι φάσκει τὸ ἐξ Ἀμφιαράτου †), συμβαλλόμενον τῷ ἐν Ἐρετρίᾳ.

Ὅτι δὲ τὸ ὕδωρ ὁμολογουμένως ἐστὶ τρόφιμον, δῆλον ἐκ τοῦ τρέφεσθαί τινα ἐξ αὐτοῦ μόνου τῶν ζώων, ὥσπερ τοὺς τέττιγας. πολλὰ δὲ καὶ τῶν ἄλλων ὑγρῶν ἐστι τρόφιμα, οἷον γάλα, πτισάνη, οἶνος. τὰ γοῦν ὑποτίτθια γάλακτι διοικεῖται. καὶ πολλὰ δὲ ἔθνη γαλακτοποτοῦντα ζῇ. Δημόκριτον δὲ τὸν Ἀβδηρίτην λόγος ἔχει, διὰ γῆρας ἐξάξαι αὐτὸν διεγνωκότα τοῦ ζῆν, καὶ ὑφαιροῦντα τῆς τροφῆς καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ἐπεὶ αἱ τῶν Θεσμοφορίων ἡμέραι ἐνέστησαν, δεηθεισῶν τῶν οἰκείων γυναικῶν, μὴ ἀποθνήσκειν κατὰ τὴν πανήγυριν, ὅπως ἑορτάσωσι, πεισθῆναι, κελεύσαντα μέλιτος ἀγγεῖον αὐτῷ πλησίον παρατεθῆναι· καὶ διαζῆσαι ἡμέρας ἱκανὰς τὸν ἄνδρα τῇ ἀπὸ τοῦ μέλιτος ἀναφορᾷ μόνῃ χρώμενον· καὶ μετὰ τὰς ἡμέρας βασταχθέντος τοῦ μέλιτος, ἀποθανεῖν. ἔχαιρε δὲ ὁ Δημόκριτος αἰεὶ τῷ μέλιτι. καὶ πρὸς τὸν πυθόμενον, πῶς ἂν ὑγιῶς τις διάγοι, ἔφη, εἰ τὰ μὲν ἐντὸς μέλιτι βρέχοι, τὰ δ' ἐκτὸς ἐλαίῳ. καὶ τῶν Πυθαγορικῶν δὲ τροφὴ ἦν ἄρτος μετὰ μέλιτος, ὥς φησι Ἀριστόξενος, τοὺς προσφερομένους αὐτὰ ἀεὶ ἐπ' ἀρίστῳ λέγων ἀνό- P. 47. σως διατελεῖν. Λύκος δὲ πολυχρονίους φησὶν εἶναι τοὺς Κυρνίους, (οἰκοῦσι δ' οὗτοι περὶ Σαρδὼ) διὰ τὸ μέλιτι ἀεὶ χρῆσθαι. πλεῖστον δὲ τοῦτο γίνεται παρ' αὐτοῖς.

Ὅρα τὸ ἀνατιθεμένων πάντων τὴν ζήτησιν, ἤτοι ἀναβαλλομένων.

Ὅτι τὸ ἄνηστις, ἤτοι νῆστις, πλεονασμῷ τοῦ α, ὡς στάχυς ἄσταχυς, παρὰ Κρατίνῳ κεῖται·

Οὐ γάρ τοι σύγε πρῶτος φοιτᾷς ἐπὶ δεῖπνον ἄνηστις.

†) γρ. ἐξ Ἀμφιαράου.

τὸ δὲ ὀξύπεινος παρὰ Διφίλῳ·

— — τέρπομαι γυμνὰς ὁρῶν
Τὰς ὀξυπείνας, καὶ πρὸ τῶν καιρῶν ἀεὶ
Πάντ' εἰδέναι σπεύδοντας.

καὶ Ἀντιφάνης·

— — ἓν νόσημα τοῦτ' ἔχει·
Ἀεὶ γὰρ ὀξύπεινός ἐστι. Θετταλὸν λέγεις
Κομιδῇ τὸν ἄνδρα.

C. 8. καὶ Εὔβουλος·

Ζῆθον μὲν ἐλθεῖν ἁγνὸν ἐς Θήβης πέδον
Οἰκεῖν κελεύει: καὶ γὰρ ἀξιωτέρους
Πωλοῦσιν, ὡς ἔοικε, τοὺς ἄρτους ἐκεῖ.
Σὺ δ' ὀξύπεινος. τὸν δὲ μουσικώτατον
Κλεινὰς Ἀθήνας ἐκπερᾷν Ἀμφίονα,
Οὗ ῥᾷστα δὴ πεινῶσι Κεκροπιδῶν κόροι,
Κάπτοντες αὔρας, ἐλπίδας σιτούμενοι.

ὁ δὲ μονοσιτῶν κεῖται παρ' Ἀλέξιδι·

Ἐπὰν ἰδιώτην ἄνδρα μονοσιτοῦντ' ἴδῃς,
Ἢ μὴ ποθοῦντ' ᾠδὰς ποιητικὰς *) καὶ μέλη,
Τὸν μὲν ἰδιώτην τοῦ βίου τὸν ἥμισυν
Ἀπολωλεκέναι νόμιζε, τὸν δὲ τῆς τέχνης
Τὴν ἡμίσειαν· ζῶσι δ' ἀμφότεροι μόλις.

Πλάτων· Οὐ μονοσιτῶν ἑκάστοτε, ἀλλὰ κἀνίοτε δειπνῶν δὶς τῆς ἡμέρας.

Ὅτι νωγαλεύματα ἐκάλουν τὰ ἡδέα βρώματα. Ἀραρώς·

Τὰ κομψὰ ταῦτα νωγαλεύματα.

Ἄλεξις·

— — Θασίοις οἰνάροις †)
Τῆς ἡμέρας τὸ λοιπὸν ὑποβρέχει μέρος,
Καὶ νωγαλίζει.

Ἀντιφάνης·

Βότρυς, ῥοιάς, φοίνικας, ἕτερα νωγαλεύματα.

Ἀπόσιτον δ' εἴρηκε Φιλωνίδης. αὐτόσιτον δὲ Κρώβυλος

*) γρ. ποιητήν. alii: ποιητάς. †) γρ. οἰναρίοις.

Παράσιτον αὐτόσιτον. ἀναρίστητον δ' εἴρηκεν Εὔπολις. ἀναγκόσιτον δὲ Κράτης. καὶ Νικόστρατος δέ· Μειράκιον κατὰ τύχην ὑποσκαφιόκαρτόν τι, καὶ κεχλαμυδωμένον, κατὰ γῆς ἀναγκοσιτῶ.

Ἀριστόδειπνον εἶπεν Ἄλεξις·

— ἀφ' ὧν γένοιτ' ἂν ἡμῖν συντόμως
Ἀριστόδειπνον.

Μετὰ ταῦτα ἀναστάντες κατεκλίνθημεν, ὡς ἕκαστος ἤθελεν, οὐ περιμείναντες ὀνομακλήτορα, τὸν τῶν δείπνων ταξίαρχον.

Ὅτι καὶ τρίκλινοι οἶκοι, καὶ τετράκλινοι, καὶ ἑπτάκλινοι, καὶ ἐννεάκλινοι, καὶ κατὰ τοὺς ἑξῆς ἀριθμοὺς ἦσαν παρὰ τοῖς παλαιοῖς. Ἀντιφάνης·

Συναγαγὼν τρεῖς ὄντας εἰς τρίκλινον ὑμᾶς.

Φρύνιχος·

Ἑπτάκλινος οἶκος ἦν καλὸς, εἶτ' ἐννεάκλινος ἕτερος οἶκος.

Εὔβουλος·

Θὲς ἑπτάκλινον. ἑπτάκλινος οὑτοσί.
Καὶ πέντε κλίνας Σικελικάς. λέγ' ἄλλο τι.
Σικελικὰ προσκεφάλαια πέντε.

Ἄμφις·

Οὐχ ὑποστρώσεις ποτὲ τρίκλινον; p. 48.

Ἀναξανδρίδης· C. 9.

Τρίκλινον δ' εὐθέως συνήγετο, καὶ συναυλίαι γέροντι *).
Ἀλλὰ ξενῶνας οἶγε, καὶ ῥαῖον δόμους,
Στρώννυ τε κοίτας, καὶ πυρὸς φλέξον μένος,
Κρατῆρά τ' αἶρε, καὶ τὸν ἥδιστον κέρα.

Νῦν δὲ τὴν τῶν στρωμάτων σύνθεσιν περιβολῇ χωρίζουσι καὶ ὑποβολῇ, φησὶ Πλάτων ὁ φιλόσοφος. ὁ δ' ὁμώνυμος αὐτῷ ποιητής φησι· Κᾆτ' ἐν κλίναις ἐλεφαντόποσι καὶ στρώμασι πορφυροβάπτοις, κᾆν φοινικίσι Σαρδιανικαῖσι κοσμησάμενοι †) κατάκεινται. ἤκμασε δ' ἡ τῶν ποικίλων ὑφὴ, μά-

*) γρ. — τρίκλινον δ' εὐθέως Συνήγετο, καὶ συναυλίαι γεροντικαί. †) γρ. κοιμησόμενοι.

λιστα ἐντέχνων περὶ αὐτὰ γενομένων Ἀκεσᾶ καὶ Ἑλικῶνος τῶν Κυπρίων. ὑφάνται δ' ἦσαν ἔνδοξοι. καὶ ἦν Ἑλικὼν υἱὸς Ἀκεσᾶ, ὥς φησι Ἱερώνυμος. ἐν Πυθοῖ γοῦν ἐπί τινος ἔργου ἐπιγέγραπται·

Τεῦξ' Ἑλικὼν Ἀκεσᾶ Σαλαμίνιος, ὧν ἐνὶ χερσὶ
Πότνια θεσπεσίην Παλλὰς ἔτευξε χάριν.

τοιοῦτος ἦν καὶ Παθυμίας ὁ Αἰγύπτιος.

Ὡς ἐγὼ σκιρτῶ πάλαι, ὅπου ῥοδόπνοα στρώματ' ἐστὶ, καὶ λέομαι μύροις ψακαστοῖς, φησὶν Ἔφιππος. Ἀριστοφάνης· Ὅστις ἐν ἡδυόσμοις στρώμασι παννυχίζων, τὴν δέσποιναν ἐρείδεις. Σώφρων δὲ στρουθωτὰ ἐλίγματα φησι ἐντετιμημένα. Ὅμηρος δὲ ὁ θαυμασιώτατος τῶν στρωμάτων τὰ μὲν κατώτερα λῖτα εἶναι φάσκει, ἤτοι λευκὰ, καὶ μὴ βεβαμμένα, ἢ πεποικιλμένα· τὰ δὲ περιστρώματα ῥήγεα καλὰ, πορφύρεα.

Καὶ πρῶτοι δὲ Πέρσαι, ὥς φησιν Ἡρακλείδης, καὶ τοὺς λεγομένους στρώτας ἐφεῦρον, ἵνα κόσμον ἔχῃ ἡ στρῶσις καὶ εὐάφειαν. τὸν οὖν Κρῆτα Τιμαγόραν, ἢ τὸν ἐκ Γόρτυνος, ὥς φησι Φανίας ὁ περιπατητικὸς, Ἔντιμον, ὃς ζήλῳ Θεμιστοκλέους ἀνέβη ὡς βασιλέα, τιμῶν Ἀρταξέρξης, σκηνὴν μὲν ἔδωκεν αὐτῷ διαφέρουσαν τὸ κάλλος καὶ τὸ μέγεθος, καὶ κλίνην ἀργυρόποδα. ἔπεμψε δὲ καὶ στρώματα πολυτελῆ, καὶ τὸν ὑποστρώσοντα, φάσκων, οὐκ ἐπίστασθαι τοὺς Ἕλληνας ὑποστρωννύειν. καὶ ἐπὶ τὸ συγγενικὸν ἄριστον ἐκαλεῖτο ὁ Κρὴς οὗτος τὸν βασιλέα ψυχαγωγήσας, ὅπερ οὐδενὶ πρότερον τῶν Ἑλλήνων ἐγένετο, ἀλλ' οὐδ' ὕστερον. αὕτη γὰρ ἡ τιμὴ τοῖς συγγενέσι διεφυλάττετο. Τιμαγόρᾳ μὲν γὰρ τῷ Ἀθηναίῳ, τῷ προσκυνήσαντι βασιλέα, καὶ μάλιστα τιμηθέντι, τοῦτο οὐχ ὑπῆρξε. τῶν δὲ παρατιθεμένων βασιλεῖ, τούτων τινὰ *) ἀπὸ τῆς τραπέζης ἀπεστέλλετο. Ἀνταλκείδᾳ δὲ τῷ Λάκωνι τὸν αὐτοῦ στέφανον εἰς μύρον βάψας ἔπεμψε. τῷ δ' Ἐντίμῳ τοιαῦτα πολλὰ ἐποίει, καὶ ἐπὶ τὸ συγγενικὸν ἄριστον ἐκάλει· ἐφ' ᾧ οἱ Πέρσαι χαλεπῶς ἔφερον, ὡς τῆς τε τιμῆς δημευομένης, καὶ στρατείας ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα πάλιν ἐσομένης. ἔπεμψε δὲ καὶ κλίνην αὐτῷ ἀργυρόποδα,

*) γρ. τούτῳ τινά.

καὶ ϛρωμνὴν, καὶ σκηνὴν χρυσόροφον ἀνθίνην, καὶ θρόνον ἀργυροῦν, καὶ ἐπίχρυσον σκιάδιον, καὶ φιάλας λιθοκολλήτους χρυσᾶς, καὶ ἀργυρᾶς δὲ μεγάλας ἑκατὸν, καὶ κρατῆρας ἀργυροῦς, καὶ παιδίσκας ἑκατὸν, καὶ παῖδας ἑκατὸν, χρυσοῦς τε ἑξακισχιλίους, χωρὶς τῶν εἰς τὰ ἐπιτήδεια P. 49. καθ' ἡμέραν διδομένων, τραπέζας ἐλεφαντόποδας, τῶν ἐπιθημάτων ἐκ τῆς καλυμένης σφενδάμνυ πεποιημένων. Κρατῖνος·

Τράπεζαι τρισκελεῖς σφενδάμιναι.

Εἰπόντος τινὸς Κυνικῦ τρίποδα τὴν τράπεζαν, δυσχεραίνει ὁ παρὰ τῷ σοφιςῇ Οὐλπιανὸς, καὶ λέγει· Τήμερον ἐγὼ πράγματα ἕξω ἐξ ἀπραξίας. πόθεν γὰρ τύτῳ ὁ τρίπυς; εἰ μὴ τὴν Διογένυς βακτηρίαν, σὺν καὶ τὼ πόδε ἀριθμῶν ὅτος τρίποδα προσηγόρευσε, πάντων τραπέζας καλούντων τὰς παραθέσεις ταύτας. C. 10.

Ὅτι Ἡσίοδος ἐν Κήϋκος γάμῳ, (κἂν γὰρ γραμματικῶν παῖδες ἀποξενῶσι τοῦ ποιητῦ τὰ ἔπη ταῦτα, ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ ἀρχαῖα εἶναι,) τρίποδας τὰς τραπέζας φησί. καὶ Ξενοφῶν δ' ὁ μυσικώτατος ἐν ἑβδόμῳ Ἀναβάσεως γράφει· Τρίποδες εἰσηνέχθησαν πᾶσιν· ὗτοι δὲ ὅσον εἴκοσι κρεῶν μεςοὶ νενεμημένων. καὶ ἐπάγει· Μάλιςα δ' αἱ τράπεζαι κατὰ τὺς ξένυς ἀεὶ ἐτίθεντο. Ἀντιφάνης·

Ἐπεὶ δ' ὁ τρίπυς ἤρθη, κατὰ χειρῶν τ' εἴχομεν.

Εὔβυλος·

— — τρίποδες ὗτοι πέντε σοὶ,
Καὶ πέντε, πεντηκοςολόγος γενήσομαι *).

Ἐπίχαρμος· Τί δὲ τάδ' ἐςι; δηλαδὴ τρίπυς. τί μὰν οὐκ ἔχει πόδας τέτταρας; οὐκ ἔςι τρίπυς, ἀλλ', οἶμαι, τετράπυς. ἔςι δ' ὄνομ' αὐτῷ τρίπυς, τέτοράς γε μὰν ἔχει πόδας. Οἰδίπυς τοίνυν πόθ' ἦν αἰνίγματ' ὐ νοεῖς **). Ἀριςοφάνης·

— — τράπεζαν ἡμῖν φέρε
Τρεῖς πόδας ἔχυσαν· τέσσαρας δὲ μὴ 'χέτω.
Καὶ πόθεν ἐγὼ τρίπουν τράπεζαν λήψομαι;

*) γρ. — τρίποδες πέντε σοὶ, Κρίω πέντε. Πεντ. γ. **) γρ. Οἰδίπυς τύνη ποτ' ὤν, αἰνίγματ' ὐ νοεῖς; vel Οἰδίπυς τοίνυν ποτ' ἦν (melius ἧς), αἴνιγμά τοι νοεῖς.

"Οτι ἔθος ἦν ἐν τοῖς δείπνοις, τῷ ἑςιάτορι κατακλινθέντι προδίδοσθαι γραμματίδιόν τι, περιέχον ἀναγραφὴν τῶν παρεσκευασμένων, ἐφ' ᾧ εἰδέναι, ὅ τί μέλλοι ὄψον φέρειν ὁ μάγειρος.

ΔΑΜΑΣΚΗΝΑ'. Δαμασκȣ̃ τῆς πόλεως ἐνδόξȣ ȣ̈σης καὶ μεγάλης πολλοὶ τῶν ἀρχαίων μέμνηνται. ἐπεὶ δὲ πλεῖςον ἐν τῇ τῶν Δαμασκηνῶν ἐςι χώρᾳ τὸ κοκκύμηλον καλȣ́μενον, καὶ κάλλιςα γεωργεῖται, ἰδίως καλεῖται τὸ ἀκρόδρυον Δαμασκηνὸν, ὡς διάφορον τῶν κατὰ τὰς ἄλλας χώρας γινομένων. κοκκύμηλα οὖν ἐςιν ταῦτα, ὧν ἄλλοι τε μέμνηνται καὶ Ἱππῶναξ·

Στέφανον εἶχον κοκκυμήλων καὶ μίνθης.

"Αλεξις·

Καὶ μὴν ἐν ὕπνῳ οἴομαι ἑωρακέναι
Νικητήριον. λέγ' *) αὐτό. τὸν νοῦν πρόσεχε δή.
Ἐν τῷ ςαδίῳ τῶν ἀνταγωνιςῶν μέ τις
Ἐδόκει ςεφανοῦν γυμνὸς προσελθὼν
Στεφάνῳ κυλιςῇ **) κοκκυμήλων, Ἡράκλεις,
Πεπόνων.

πάλιν·

Ἑώρακας πώποτε ἤνυςρον ἐσκευασμένον,
Ἢ σπλῆν' ὀπτὸν μεμονθυλευμένον †),
Ἢ κοκκυμήλων σπυρίδα πεπόνων; τοιȣ̃τον ἔχει τὸ
μέτωπον ††).

Νίκανδρος·

— — μῆλον, ὃ κόκκυγος καλέȣσι.

Κλέαρχος δ' ὁ περιπατητικός φησι, Ῥοδίȣς καὶ Σικελιώτας βράβυλα καλεῖν τὰ κοκκύμηλα. ὡς καὶ Θεόκριτος ὁ Συρακȣ́σιος·

p. 50. "Ορπηκες βραβύλοισι καταβρίθοντες ἔραζε.

καὶ πάλιν·

— — ὅσον μῆλον βραβύλοιο
"Ηδιον.

*) γρ. Νίκατρον ἐγώ. λ. **) γρ. Ἐδόκει ςεφανȣ̃ν γυμνὸς προσελθὼν ὡς ἐμὲ Στεφάνῳ κυλιςῷ. †) γρ. Ἑώρακας πώποτε εὖ ἐσκευασμένον Ἤνυςρον, ἢ ὀπτὸν σπλῆνα μ.
††) γρ. τὸ πρόσωπον.

ἔστι δὲ τοῦτο τὸ ἀκρόδρυον μικρότερον μὲν τῇ περιφορᾷ τῶν κοκκυμήλων, τῇ δ' ἐδωδῇ τὸ αὐτὸ, πλὴν ὀλίγον δριμύτερον. Σέλευκος δὲ ἐν Γλώσσαις βράβυλά φησι. ἦλα, κοκκύμηλα, μάδρυα, ταὐτὰ εἶναι. τὰ μὲν μάδρυα, οἷον μαλόδρυα. τὰ δὲ βράβυλά φησι, ὅτι εὐκοίλια, καὶ τὴν βορὰν ἐκβάλλοντα. ἦλα δὲ, οἷον μῆλα, ὡς Δημήτριος ὁ Ἰξίων λέγει ἐν ἐτυμολογίᾳ. Θεόφραστος δὲ λέγει κοκκύμηλα καὶ σποδιάς. τοῦτο δ' ἐστὶν ὥσπερ ἄγρια κοκκύμηλα. Ἀραρὼς δὲ κοκκυμηλέαν καλεῖ τὸ δένδρον, κοκκύμηλον δὲ τὸ ἀκρόδρυον. Δίφιλος δὲ ὁ Σίφνιος μέσως φησὶ εἶναι ταῦτα εὔχυλα, εὔφθαρτα, εὐέκκριτα, ὀλιγότροφα.

ΚΕΡΑ'ΣΙΑ. Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ φυτῶν· Ἴδιον δὲ C. 11.
τῇ φύσει δένδρον ὁ κέρασός ἐστι, καὶ μεγέθει μέγα· καὶ γὰρ εἰς εἴκοσι καὶ τέσσαρας πήχεις αὔξεται. Φύλλον δὲ ὅμοιον ἔχει τῷ τῆς μεσπίλης· σκληρὸν δὲ καὶ παχύτερον· φλοιὸν δ' ὅμοιον φιλύρᾳ· ἄνθος δὲ λευκὸν, ἀπίῳ καὶ μεσπίλῃ ὅμοιον, ἐκ μικρῶν ἀνθῶν συγκείμενον, κηριῶδες. ὁ δὲ καρπὸς ἐρυθρὸς, ὅμοιος διοσπύρῳ τὸ σχῆμα· τὸ δὲ μέγεθος, ἡλίκον κύαμος· πλὴν τοῦ διοσπύρου μὲν ὁ πυρὴν σκληρὸς, τοῦ δὲ κεράσου μαλακός. καὶ πάλιν· Κράταιγος, οἱ δὲ κραταιγόνα καλοῦσιν. ἔχει δὲ τὸ μὲν φύλλον τεταμένον, ὅμοιον μεσπίλῃ, πλὴν μεῖζον ἐκείνου, καὶ πλατύτερον, ἢ προμηκέστερον. τὸν δὲ χαραγμὸν οὐκ ἔχει, ὥσπερ ἐκεῖνο. γίνεται δὲ τὸ δένδρον οὔτε μέγα λίαν, οὔτε παχύ. τὸ δὲ ξύλον ποικίλον, ξανθὸν, ἰσχυρόν. φλοιὸν δ' ἔχει λεῖον, ὅμοιον μεσπίλῃ. μονόῤῥιζον εἰς βάθος ὡς ἐπὶ πολύ. καρπὸν δ' ἔχει στρογγύλον ἡλίκον ὁ κότινος. πεπαινόμενος δὲ ξανθός τε ἐστὶ καὶ ἐπιμελαίνεται. ἔχει δὲ τὴν γεῦσιν καὶ τὸν χυλὸν μεσπίλης, διόπερ ἀγρία μεσπίλη δόξειε μᾶλλον εἶναι. ἐκ τούτων μοι δοκεῖ, φησὶ, ὁ φιλόσοφος τὸ νῦν κεράσιον καλούμενον ἐμφανίζειν. Ἀσκληπιάδης δὲ ὁ Μυρλεανὸς χαμαικέρασόν τινα καλῶν δένδρον, ἔφη οὕτως· Ἐν τῇ Βιθυνῶν γῇ γίνεται ἡ χαμαικέρασος, ἧς ἡ μὲν ῥίζα ἐστὶν οὐ μεγάλη, ἀλλ' οὐδὲ τὸ δένδρον, ἀλλὰ τῇ ῥοδῇ ἴσον. ὁ δὲ καρπὸς τὰ μὲν ἄλλα πάντα ὅμοιος, τοὺς δὲ πλείονι χρησαμένους, καθότι οἶνος, βαρύνει τε τὴν κεφαλὴν, καὶ ἀλγεῖν τίθησι. ταῦτα ὁ Ἀσκληπιάδης, φησὶ, μοὶ δοκεῖ λέγειν περὶ τῶν μιμαικύλων. τότε

γὰρ ... φέρει αὐτὰ δένδρα τοιοῦτον, καὶ ὁ πλέον †) τῶν ἑπτὰ τοῦ καρποῦ φαγὼν κεφαλαλγὴς γίνεται. Ἀριστοφάνης·

Ἐν τοῖς ὄρεσιν αὐτομάτοισι τὰ μιμαίκυλα φύεται πολλά.

Θεόπομπος·

Τράγουσι μύρτα *) καὶ πέπονα μιμαίκυλα.

Κράτης·

— πάνυ γάρ ἐστιν ὑρικωτάτη·
Τὰ τιτθία, ὥσπερ μῆλον ἢ μιμαίκυλα.

Ἄμφις·

Ὁ συκάμινος συκάμιν', ὁρᾷς, φέρει,
Ὁ πρῖνος ἀκύλους, ὁ κόμαρος μιμαίκυλα.

Θεόφραστος· Ἡ κόμαρος ἡ τὸ μιμαίκυλον φέρουσα τὸ ἐδώδιμον.

Ὅτι Ἀγῆνα Σατυρικόν τι δρᾶμα ἀμφιβάλλεται, εἴτε Πύθων ἐποίησεν ὁ Καταναῖος, ἢ Βυζάντιος, ἢ καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς Ἀλέξανδρος.

Φησὶ ὁ παρὰ τῷ ῥήτορι Λαρήνσιος· Πολλὰ ὑμεῖς οἱ Γραικοὶ ἐξιδιοποιεῖσθε, ὡς αὐτοὶ ἢ ὀνομάσαντες, ἢ πρῶτοι εὑρόντες. ἀγνοεῖτε δὲ, ὅτι Λεύκολλος ὁ Ῥωμαίων στρατηγὸς,
p. 51. ὁ τὸν Μιθριδάτην καὶ Τιγράνην καταγωνισάμενος, πρῶτος διεκόμιζεν εἰς Ἰταλίαν τὸ φυτὸν τοῦτο ἀπὸ Κερασοῦντος Ποντικῆς πόλεως. καὶ οὗτός ἐστιν ὁ καὶ τὸν καρπὸν καλέσας κεράσιον ὁμωνύμως τῇ πόλει, ὡς ἱστοροῦσιν οἱ ἡμέτεροι συγγραφεῖς. πρὸς ὃν Δάφνος τίς φησιν· Ἀλλὰ μὴν παμπόλλοις ἐνιαυτοῖς πρεσβύτερος Λευκόλλου ἀνὴρ ἐλλόγιμος, Δίφιλος ὁ Σίφνιος, γεγονὼς κατὰ Λυσίμαχον τὸν βασιλέα (εἷς δὲ οὗτος τῶν Ἀλεξάνδρου διαδόχων), μνημονεύει τῶν κερασίων, λέγων· Τὰ κεράσια εὐστόμαχα, εὔχυλα, ὀλιγότροφα. ἐκ ψυχροῦ δὲ λαμβανόμενα εὐστόμαχα. καλλίω δὲ τὰ ἐρυθρότερα καὶ τὰ Μιλήσια· εἰσὶ γὰρ διουρητικά.

ΣΥΚΑ'ΜΙΝΑ. Ὅτι πάντων ἁπλῶς οὕτω καλούντων αὐτὰ, Ἀλεξανδρεῖς μόνοι μόρα ὀνομάζουσι· συκάμινα δὲ οὐ τὰ ἀπὸ τῆς Αἰγυπτίας συκῆς, ἅ τινες συκόμορα λέγουσιν. ἅπερ οἱ

†) γρ. τό τε γὰρ φέρον αὐτὰ δένδρον τοιοῦτον, καὶ ὁ πλ. *) γρ. Τρώγουσι μ.

ἐπιχώριοι ἐπὶ βραχὺ κνίσαντες σιδηρίῳ, ἐῶσιν ἐπὶ τοῖς φυτοῖς· καὶ ὑπὸ τοῦ ἀνέμου κινούμενα, ἐντὸς ἡμερῶν τριῶν *) οὕτω πέπονα καὶ εὐώδη γίνονται, (μάλιστα δὲ ζεφύρων πνευσάντων) καὶ ἐδώδιμα, ὡς τὸ ἐν αὐτοῖς ἠρέμα ψυχρὸν, καὶ τοῖς πυρεταίνουσι μετὰ ῥοδίνου ἐλαίου καταπλαττόμενον, ἐπὶ τοῦ στομάχου ἐπιτίθεσθαι, καὶ οὐκ ὀλίγα παρηγορεῖσθαι τοὺς νοσοῦντας. φέρει δὲ τὸν καρπὸν τοῦτον ἡ Αἰγυπτία συκάμινος ἀπὸ τοῦ ξύλου, καὶ οὐκ ἀπὸ τῶν ἐπικαρπίων. μόρα δὲ τὰ συκάμινα καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Φρυξὶν ἐπὶ τοῦ Ἕκτορος·

> Ἀνὴρ δ' ἐκεῖνος ἦν πεπαίτερος μόρων.

ἐν δὲ Κρήσσαις καὶ κατὰ τῆς βάτου·

> Λευκοῖς τε γὰρ μόροισι καὶ μελαγχύμοις,
> Καὶ μιλτοπρέποις βρίθεται ταὐτῷ χρόνῳ.

Σοφοκλῆς·

> Πρῶτον μὲν ὄψει λευκὸν ἀνθοῦντα στάχυν,
> Ἔπειτα φοινίξαντα γογγύλον μόρον.

καὶ Νίκανδρος δὲ ἐν Γεωργικοῖς ἐμφανίζει, καὶ ὅτι πρότερον τῶν ἄλλων ἀκροδρύων φαίνεται, μορέην τε καλῶν τὸ δένδρον αἰεὶ, ὡς καὶ οἱ Ἀλεξανδρεῖς·

> Καὶ μορέης, ἣ παισὶ πέλει μείλιγμα νέοισι,
> Πρῶτον ἀπαγγέλλουσα βροτοῖς ἡδεῖαν ὀπώρην.

Φανίας δὲ Ἐρέσιος, ὁ Ἀριστοτέλους μαθητὴς, τὸν τῆς ἀγρίας συ- C.12.
καμίνου καρπὸν μόρον καλεῖ, ὄντα καὶ αὐτὸν γλυκύτατον καὶ ἥδιστον, ὅτε πεπανθείη. γράφει δὲ οὕτως· Τὸ μόρον τὸ βατῶδες, ξηρανθείσης τῆς σφαίρας τῆς συκαμινώδους, σπερματικὰς ἔχει τὰς συκαμινώδεις διαγονὰς, καθάπερ ὑφαινούσας. καὶ διαφορὰς ἔχει ψαθυρὰς καὶ εὐχύμους. Παρθένιος δὲ ἄβρυνά φησι συκάμινα, ἃ καλοῦσιν ἔνιοι μόρα. Σαλμώνιος δὲ τὰ αὐτὰ ταῦτα βάτια. Δημήτριος δὲ ὁ Ἰξίων τὰ αὐτὰ συκάμινα καὶ μόρα· Οἷον αἱμόῤῥοα μόρα καὶ σύκων ἀμείνω †). Δίφιλος δὲ ὁ Σίφνιος ἰατρὸς γράφει οὕτως· Τὰ δὲ συκάμινα, ἃ καὶ μόρα λέγεται, εὔχυλα μέν εἰσι μέσως, ὀλιγότροφα δὲ καὶ εὐστόμαχα καὶ εὐέκκριτα. ἰδίως δὲ τούτων τὰ ἄνωμα ἕλμινθας ἐκτινάσσει. Πύθερμος δὲ ἱστορεῖ, ὥς φησιν Ἡγή-

*) γρ. ἡμερῶν τεττάρων. †) γρ. οἷον αἱμόῤῥοα καὶ σύκων ἀμ.

p. 52. σανδρος, κατ᾽ αὐτὸν τὰς συκαμίνους οὐκ ἐνεγκεῖν καρπὸν ἐτῶν εἴκοσι, καὶ γενέσθαι ἐπιδημίαν ποδαγρικῶν τοσαύτην, ὥστε μὴ μόνον ἄνδρας τῷ πάθει ἐνσχεθῆναι, ἀλλὰ καὶ παῖδας καὶ κόρας καὶ εὐνούχους, ἔτι δὲ γυναῖκας· περιπεσεῖν δὲ ὅτω τὸ δεινὸν καὶ αἰπολίῳ †), ὡς τὰ δύο μέρη τῶν προβάτων ἐνσχεθῆναι τῷ αὐτῷ πάθει.

ΚΑ'ΡΥΑ. οἱ Ἀττικοὶ καὶ οἱ ἄλλοι συγγραφεῖς κοινῶς πάντα τὰ ἀκρόδρυα κάρυα λέγουσιν. Ἐπίχαρμος δὲ κατ᾽ ἐξοχὴν, ὡς ἡμεῖς·

Καπυροτρώγονα κάρυα, ἀμυγδάλας.

Φιλύλλιος· Ὠὰ, κάρυα, ἀμυγδάλαι. Ἡρακλέων δέ φησιν ὁ Ἐφέσιος· Κάρυα ἐκάλουν καὶ τὰς ἀμυγδάλας καὶ τὰ νῦν καστάνεια. τὸ δὲ δένδρον καρύα παρὰ Σοφοκλεῖ· Καρύαι μελίαι τε. Εὔβουλος· Φηγὸς, κάρυα, καρύστια. καλεῖται δέ τινα καὶ μόστηνα κάρυα.

ἈΜΥΓΔΑ'ΛΑΙ. Ὅτι αἱ Νάξιαι ἀμυγδάλαι διὰ μνήμης ἦσαν τοῖς παλαιοῖς· καὶ γίνονται ὄντως ἐν Νάξῳ τῇ νήσῳ διάφοροι, ὡς ἐμαυτὸν, φησὶ, πείθω. Φρύνιχος·

— — τοὺς δὲ γομφίους
Ἅπαντας ἐξέκοψεν, ὥστε
Οὐκ ἂν δυναίμην *) Ναξίαν ἀμυγδάλην
Κατάξαι.

διάφοροι δ᾽ ἀμυγδάλαι γίνονται κἀν Κύπρῳ τῇ νήσῳ. παρὰ γὰρ τὰς ἀλλαχόθι **) καὶ ἐπιμήκεις εἰσὶ, καὶ κατὰ τὸ ἄκρον ἐπικαμπεῖς. Λάκωνας δὲ Σέλευκος ἐν Γλώσσαις φησὶ καλεῖν τὰ μεγάλα κάρυα μυκήρους, Τηνίους δὲ τὰ γλυκέα κάρυα. Ἀμερίας δέ φησι, μύκηρον τὴν ἀμυγδάλην καλεῖσθαι. ἐπακτικώτατα δὲ πρὸς ποτὸν τὰ ἀμύγδαλα προεσθιόμενα. Εὔπολις·

Δίδου μασᾶσθαι Ναξίας ἀμυγδάλας,
Οἶνόν τε πίνειν Ναξίων ἀπ᾽ ἀμπέλων.

ἦν δέ τις ἄμπελος Ναξία καλουμένη. Πλούταρχος δὲ ὁ Χαιρωνεύς φησι, παρὰ Δρούσῳ τῷ Τιβερίου Καίσαρος υἱῷ

†) γρ. περιπεσεῖν δὲ τούτῳ τῷ δεινῷ καὶ αἰπόλια. *) γρ. Ἅπαντας οὕτως ἐξέκοψεν, ὥστε νῦν Οὐκ ἂν δ. **) γρ. ἀλλαχόθεν.

ἰατρόν τινα ὑπερβάντα πάντας ἐν τῷ πίνειν φωραθῆναι πρὸ τοῦ ποτοῦ προεσθίοντα πικρὰς ἀμυγδάλας πέντε ἢ ἕξ, ὥσπερ κωλυθεὶς προσενέγκασθαι οὐδὲ πρὸς τὸ μικρότατον ἀντέσχε τοῦ ποτοῦ. αἴτιος οὖν ἦν ἡ τῆς πικρότητος δύναμις ξηραντικὴ καὶ δάπανος ὑγρῶν οὖσα. κληθῆναι δὲ ἀμυγδάλας φησὶν Ἡρωδιανὸς *ὁ* Ἀλεξανδρεὺς *παρὰ τὸ ἐν τῷ μετὰ τὸ χλωρὸν ὥσπερεὶ ἀμυχὰς ἔχειν πολλάς,*

Ὄνος *βαδίζεις εἰς ἄχυρα τραγημάτων,*

φησί που Φιλήμων.

Φηγίνεον Πανὸς *ἄγαλμα, φησὶ* Νίκανδρος *ἐν δευτέρῳ Γεωργικῶν.*

Ὅτι *καὶ οὐδετέρως ἀμύγδαλα λέγεται.* Δίφιλος·

Τρωγάλια, *μυρτίδες, πλακοῦς, ἀμύγδαλα.*

Ὅτι *περὶ τῆς προφορᾶς τοῦ τόνου τῆς ἀμυγδάλης* Πάμφιλος *μὲν ἀξιοῖ ἐπὶ τοῦ καρποῦ βαρύνειν ὁμοίως τῷ ἀμυγδάλῳ· τὸ μέν τοι δένδρον θέλει περισπᾷν, ἀμυγδαλῆ καὶ ῥοδῆ. καὶ* Ἀντίλοχος·

Ῥοδῆς *τε καλὸν ἄνθος.*

Ἀρίσαρχος *δὲ καὶ τὸν καρπὸν καὶ τὸ δένδρον ὁμοίως προ-* P. 53.
φέρεται κατ' ὀξεῖαν τάσιν. Φιλόξενος *δὲ ἀμφότερον περισπᾷ.*

Εὔπολις·

Ἀπολεῖς *με καὶ μὰ τὴν ἀμυγδάλην.*

Ἀριστοφάνης·

Ἄγε *νῦν τὰς ἀμυγδαλὰς λαβὼν τασδί, κάταξον τὴν κεφαλὴν σαυτοῦ λίθῳ.*

Φρύνιχος·

Ἀμυγδάλη *τῆς βηχὸς ἀγαθὸν φάρμακον.*

Ἄλλοι *δὲ ἀμυγδαλάς, ὡς καλάς.* Τρύφων *δὲ ἐν* Ἀτ- C. 13.
τικῇ προσῳδίᾳ ἀμυγδάλην μὲν τὸν καρπὸν βαρέως, ὃν ἡμεῖς οὐδετέρως ἀμύγδαλον λέγομεν, ἀμυγδαλῆ δὲ τὰ δένδρα, κτητικοῦ παρὰ τὸν καρπὸν ὄντος τοῦ χαρακτῆρος, καὶ διὰ τοῦτο περισπωμένου.

Ὅτι Πάμφιλος *ἐν* Γλώσσαις *μουκηρόβατόν φησι καλεῖσθαι τὸν καρυοκατάκτην ὑπὸ τῶν* Λακώνων *ἀντὶ τοῦ ἀμυ-*

γδαλοκατάκτην. μυκῆρυς γὰρ Λάκωνες καλοῦσι τὰ ἀμύγδαλα.

Ὅτι Ποντικῶν *) καλουμένων καρύων, ἃ λόπιμά τινες ὀνομάζουσι, μνημονεύει Νίκανδρος. Ἑρμώναξ δὲ καὶ Τιμαχίδας ἐν Γλώσσαις Διὸς βάλανόν φησι καλεῖσθαι τὸ Ποντικὸν κάρυον.

Ἡρακλείδης δὲ ὁ Ταραντῖνος ζητεῖ, πότερον προπαρατίθεσθαι δεῖ τὰ τραγήματα, καθάπερ ἔν τισι τόποις τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Ἑλλάδα γίνεται, ἢ οὔ, ἀλλὰ μετὰ τὸ δεῖπνον. ἐὰν μὲν οὖν μετὰ τὸ δεῖπνον, συμβαίνει, πλείονος τροφῆς παρενδυομένης ἐν τῇ κοιλίᾳ καὶ τοῖς ἐντέροις, τὰ ἐπεισφερόμενα κάρυα χάριν τῆς πρὸς τὸ πίνειν ὁρμῆς ἐμπλεκόμενα τοῖς σιτίοις ἐμπνευματώσεις καὶ φθορὰς τῆς τροφῆς παρασκευάζειν, διὰ τὸ παρακολουθοῦν αὐτοῖς ἐπιπολαστικὸν φύσει καὶ δυσκατέργαστον, ἐξ ὧν ἀπεψίαι γίνονται καὶ κοιλίας καταφοραί.

Τὰ δὲ ἀμύγδαλα, φησὶ Διοκλῆς, τρόφιμα μέν ἐστι καὶ εὐκοίλια, θερμαντικὰ δὲ διὰ τὸ ἔχειν κεγχρῶδές †) τι. λυπεῖ δ' ἧττον τὰ χλωρὰ τῶν ξηρῶν, καὶ τὰ βεβρεγμένα τῶν ἀβρόχων, καὶ τὰ πεφρυγμένα τῶν ὠμῶν. τὰ δὲ Ἡρακλεωτικὰ καλούμενα καὶ Διὸς βάλανοι τρέφει μὲν οὐχ ὁμοίως τοῖς ἀμυγδάλοις, ἔχει δέ τι κεγχρῶδες καὶ ἐπιπολαστικόν· πλείω δὲ βρωθέντα βαρύνει τὴν κεφαλήν. ἧττον δὲ ἐνοχλεῖ καὶ τούτων τὰ χλωρὰ τῶν ξηρῶν. τὰ δὲ Περσικὰ κεφαλαλγητικὰ μέν ἐστιν οὐχ ἧττον τῶν Διὸς βαλάνων· τρέφει δὲ μᾶλλον, καὶ φάρυγγα τραχύνει καὶ στόμα. ὀπτηθέντα δὲ ἀλυπότερα γίνεται· διαχωρεῖ δὲ μάλιστα τῶν καρύων ἐσθιόμενα μετὰ μέλιτος. τὰ δὲ πλατέα φυσωδέστερά ἐστιν. ἀλυπότερα δὲ τὰ ἑφθὰ τῶν ὠμῶν καὶ πεφρυγμένων, τὰ δὲ πεφρυγμένα τῶν ὠμῶν.

Φιλότιμος δὲ ἐν τοῖς περὶ τροφῆς φησι· Τὸ πλατὺ καὶ τὸ καλούμενον Σαρδιανὸν δυσκατέργαστά ἐστιν ὠμὰ πάντα καὶ δυσδιάλυτα, κατεχόμενα ὑπὸ τοῦ φλέγματος ἐν τῇ κοιλίᾳ, καὶ στρυφνότητα ἔχοντα· τὸ δὲ Ποντικὸν λιπαρὸν καὶ δυσκατέργαστον, τὸ δὲ ἀμύγδαλον ἧττον δυσκατέργαστον, φα-

*) γρ. Εὐβοϊκῶν. †) γρ. καγχρυῶδες vel καχρυῶδες.

γόντες οὖν πλείονα, οὐκ ἐνοχλοῦμεθα. λιπαρώτερά τε φαίνεται, καὶ ἀναδίδωσι χυμὸν γλυκὺν καὶ λιπαρόν.

Δίφιλος δ' ὁ Σίφνιος, τὰ κάρυα, φησὶ, τὰ βασιλικὰ κεφαλαλγῆ ἐστιν καὶ ἐπιπολαστικά. τούτων δὲ τὰ ἁπαλὰ ἔτι καὶ λελευκασμένα εὐχυλώτερα καὶ κρείττονα ὑπάρχει. τὰ δ' ἐν τοῖς ἰπνοῖς φρυγόμενα ὀλιγότροφα. τὰ δὲ ἀμύγδαλά ἐστι λεπτυντικὰ καὶ οὐρητικὰ, καὶ καθαρτικὰ καὶ ὀλιγότροφα. τῶν μέν τοι χλωρῶν κακοχύλων ὄντων καὶ ἀτροφωτέρων, πολὺ μᾶλλον φυσωδέστερα καὶ ἐπιπολαστικώτερά ἐστι τὰ ξηρά. τὰ δὲ ἁπαλὰ καὶ πλήρη καὶ λελευκασμένα, γαλακτώδη ὄντα, εὐχυλώτερά ἐστι. τῶν δὲ ξηρῶν τὰ Θάσια καὶ Κύπρια, ἁπαλὰ ὄντα, εὐεκκριτώτερά ἐστι. τὰ δὲ Ποντικὰ κάρυα κεφαλαλγῆ· ἧττον δ' ἐπιπολαστικὰ τῶν βασιλικῶν. p. 54.

Μνησίθεος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ ἐδεστῶν, τῶν Εὐβοϊκῶν, φησὶ, καρύων ἢ καστάνων (ἀμφοτέρως γὰρ καλεῖται) δύσπεπτος μὲν ἡ κατεργασία τῇ κοιλίᾳ, καὶ φυσώδης ἡ πέψις γίνεται· παχύνει δὲ τὰς ἕξεις, ἐάν τις αὐτῶν κρατήσῃ. τὰ δὲ ἀμύγδαλα, καὶ τὰ Ἡρακλεωτικὰ καὶ τὰ Περσικὰ κάρυα, καὶ τἄλλα τὰ τοιαῦτα, χεῖρω ἐστὶ τούτων. χρὴ δὲ μηδὲν ὅλως τῆς τοιαύτης ἰδέας ἄπυρον ἐσθίειν, ἔξω τῶν χλωρῶν ἀμυγδάλων, ἀλλὰ τὰ μὲν ἕψειν, τὰ δὲ φρύγειν. τὰ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐστι λιπαρὰ τῇ φύσει, καθάπερ αἱ ἀμυγδάλαι τε αἱ ξηραὶ καὶ Διὸς βάλανοι· τὰ δὲ ξηρὰ καὶ στρυφνὰ, καθάπερ αἵ τε φηγοὶ καὶ πᾶν τὸ τοιοῦτον γένος. τῶν οὖν λιπαρῶν ἀφαιρεῖται τὸ λίπος ἡ πύρωσις· ἔστι γὰρ τοῦτο χείριστον. τὰ δὲ σκληρὰ καὶ στρυφνὰ πεπαίνεται, ἐάν τις ὀλίγῳ καὶ μαλακῷ πυρὶ χρῆται.

Ὁ δὲ Δίφιλος τὰ κάστανα καὶ Σαρδιανὰς βαλάνους καλεῖ, εἶναι λέγων αὐτὰς καὶ πολυτρόφους καὶ εὐχύλους, δυσοικονομήτους δὲ διὰ τὸ ἐπιμένειν τῷ στομάχῳ· τὰς δὲ φρυγείσας ἀτροφωτέρας μὲν γίνεσθαι, εὐοικονομήτους δέ· τὰς δὲ ἑψομένας ἐμπνευματοῦν μὲν ἧττον, τρέφειν δὲ τούτων μᾶλλον.

— — λόπιμον κάρυόν τε
Εὐβοίεις, βάλανον δὲ μετεξέτεροι καλέσαντο,

Νίκανδρός φησι ὁ Κολοφώνιος ἐν Γεωργικοῖς.

Ἀγέλοχος δὲ ἄμωτα καλεῖ τὰ καστάνεια. ὅπου δὲ γίνεται τὰ κάρυα τὰ Σινωπικὰ, ταῦτα δένδρα ἐκάλουν ἄμωτα.

ἘΡΕΒΙΝΘΟΙ. Κράβυλος· Χλωρὸν ἐρέβινθόν τιν' ἐκοττάβιζον κενὸν ὅλως. τραγήματα δ' ἐςι πιθήκου τῦτο δή που δυςιχῦς †). Ὅμηρος·

Θρώσκεσιν κύαμοι μελανόχροες ἢ ἐρέβινθοι.

C. 14. Ξενοφάνης ὁ Κολοφώνιος ἐν παρῳδαῖς·

Πὰρ πυρὶ χρὴ τοιαῦτα λέγειν χειμῶνος ἐν ὥρῃ,
Ἐν κλίνῃ μαλακῇ κατακείμενον ἔμπλεον ὄντα,
Πίνοντα γλυκὺν οἶνον, ὑποτρώγοντ' ἐρεβίνθυς.
Τίς, πόθεν εἶς ἀνδρῶν, πόσα τοι ἔτη ἐςὶ, φέριςε;
Πηλίκος ἦσθ', ὅθ' ὁ Μῆδος ἀφίκετο;

Σαπφώ·

Χρύσειοι ἐρέβινθοι ἐπ' αἰόνων ἐφύοντο.

Θεόφραςος δ' ἐν Φυτικοῖς τῶν ἐρεβίνθων τινὰς καλεῖ κρεῖυς. καὶ Σόφιλος· Ὁ πατὴρ ὁ ταύτης πολὺ μέγιςός ἐςι, κρεῖος ἐρέβινθος. Φαινίας δ' ἐν τοῖς περὶ Φυτῶν φησι· Τραγήματος ἔχει χώραν ἁπαλὰ μὲν, ὦχρος, κύαμος, ἐρέβινθος· ξηρὰ δὲ ἑφθὰ καὶ φρυκτὰ σχεδὸν τὰ πλεῖςα.

p. 55. Ἄλεξις· Ἔςιν ἀνήρ μοι πτωχὸς, κἀγὼ γραῦς, καὶ θυγάτηρ, καὶ παῖς υἱὸς, καὶ ἥδ' ἡ χρηςή· πένθ' οἱ πάντες. τύτων οἱ τρεῖς δειπνῦμεν· δύο δ' αὐτοῖς συγκοινωνῦμεν μάζης μιᾶς *). Φθόγγυς δ' ἀλύρους θρηνῦμεν, ἐπὰν μηδὲν ἔχωμεν. χρῶμα δ' ἀσίτων ἡμῶν ὄντων γίνεται ὠχρόν. τὰ μέρη δ' ἡμῶν χ' ἡ σύνταξις τοῦ βίυ ἐςὶ κύαμος, θέρμος, λάχανον, γογγυλὶς, ὦχρος, λάθυρος, φηγὸς, βολβὸς, τέττιξ, ἐρέβινθος, ἀχρὰς, τό τε θεισπαγὲς μητρῷον ἐμοὶ μελέδημ', ἰσχὰς, Φρυγίας εὕρημα συκῆς.

Φερεκράτης·

Ταχερὰς ποιήσεις τὰς ἐρεβίνθυς εὐθέως **).

πάλιν·

Τρώγων ἐρεβίνθους ἀπεπνίγη πεφρυγμένυς.

Δίφιλος δέ φησι· Οἱ ἐρέβινθοι δύσπεπτοι, σμηκτικοὶ, ὐρητικοὶ, πνευματικοί. κατὰ δὲ Διοκλέα ζυμωτικοὶ τῆς σαρ-

†) γρ. —χλωρὸν ἐρέβινθόν τινα Ἐκοττάβιζον κενὸν ὅλως. τράγημα δὴ Ἔςιν πιθήκυ τῦτο δή που δυςυχῦς. *) γρ. μικρᾶς. **) γρ. αὐτόθι vel αὐτόθεν.

κός. κρείττες δ' οἱ λευκοὶ τῶν μελάνων καὶ πυξοειδεῖς, καὶ οἱ Μιλήσιοι τῶν λεγομένων κρείων, οἵ τε χλωροὶ τῶν ξηρῶν, καὶ οἱ βεβρεγμένοι τῶν ἀβρόχων.

Ὅτι Ποσειδῶνος εὕρεμα οἱ ἐρέβινθοι.

ΘΕΡΜΟΙ.

Μὴ ὥραισι μετὰ τῶν κακῶν ἵκοιθ' ὁ τὲς θέρμους
φαγὼν †),
Ἐν τῷ προθύρῳ τὰ λέμμαθ' ὅτι ἢ κατέλιπεν,
Ἀλλ' οὐκ ἀπεπνίγη καταφαγών. μάλιστα δὲ ††)
Κλεαίνετος μὲν οὐκ ἐδήδοκ' οἶδ' ὅτι
Ὁ τραγικὸς αὐτές· ἐδενὸς γὰρ πώποτε
Ἀπέβαλλεν ὀσπρίε λέπος *).
Οὕτως ἐκεῖνός ἐστιν εὐχερὴς ἀνήρ.

Λυκόφρων δ' ὁ Χαλκιδεὺς ἐν σατυρικῷ δράματι, ὃ ἐπὶ καταμωκήσει ἔγραψεν εἰς Μενέδημον τὸν φιλόσοφον, ἀφ' ἐ ἡ τῶν Ἐρετρικῶν ὠνομάσθη αἵρεσις, διασκώπτων τῶν φιλοσόφων τὰ δεῖπνα, φησί·

Καὶ δημόκριτος ἐπεχόρευσε **) δαψιλὴς
Θέρμος πενήτων καὶ τρικλίνων συμπότης.

Δίφιλος· C.15.

Οὐκ ἔστιν ἐδὲν τεχνίον ἐξωλέστερον.
Τε πορνοβοσκε. Κατὰ τὴν ὁδὸν πωλεῖν περιπατῶν βέλομαι
Ῥόδα, ῥαφανίδας, θερμοκυάμες, στέμφυλα,
Ἄλλως ἅπαντα μᾶλλον, ἢ ταύτας τρέφειν.

καὶ σημείωσαι, φησὶ, τὸ θερμοκυάμες, ἐπεὶ καὶ νῦν ἕτω λέγεται. Πολέμων δέ φησι, τὲς Λακεδαιμονίες τὲς θέρμες λυσιλαΐδας καλεῖν.

Θεόφραστος δὲ ἱστορεῖ ἐν αἰτίοις φυτικοῖς, ὅτι θέρμος καὶ ὄροβος καὶ ἐρέβινθος μόνα ἐ ζωῦται τῶν χεδροπῶν διὰ τὴν δριμύτητα καὶ πικρότητα. ὁ δ' ἐρέβινθος, φησὶ, μέλας γίνεται διαφθειρόμενος. γίνεσθαι δὲ λέγει κάμπας ἐν τοῖς

†) γρ. Μὴ ὥραισι δὴ ἵκοιθ' ὁ τὲς θέρμες φαγών. ††) γρ. Ἀλλ' οὐκ ἀπεπνίγη καταφαγών. τίς δ' ὅδε; *) γρ. Ἀπέβαλεν ὀσπρίε λέπος Κλεαίνετος. **) γρ. Καὶ δημόκοινος ἐπεχόρ.

ἐρεβίνθοις ὁ αὐτὸς ἐν τῷ τετάρτῳ τῆς αὐτῆς πραγματείας. Δίφιλος δὲ ὁ Σίφνιος τοὺς θέρμους φησὶν εἶναι σμηκτικοὺς καὶ πολυτρόφους, μάλιϛα δὲ τοὺς ἐπὶ πλεῖον ἀπεγλυκασμένους. διὸ καὶ Ζήνων ὁ Κιττιεὺς, σκληρὸς ὢν καὶ πάνυ θυματικὸς πρὸς τοὺς γνωρίμους, ἐπὶ πλεῖον τοῦ οἴνου σπάσας ἡδὺς ἐγίνετο καὶ μείλιχος. πρὸς τοὺς πυνθανομένους οὖν τοῦ τρόπου τὴν διαφορὰν, ἔλεγε, τὸ αὐτὸ τοῖς θέρμοις πάσχειν· καὶ γὰρ ἐκείνους, πρὶν διαβραχῆναι, πικροτάτους εἶναι,
p. 56. ποτισθέντας δὲ γλυκεῖς καὶ προσηνεϛάτους.

ΦΑ'ΣΗΛΟΙ. Λακεδαιμόνιοι ἐν τοῖς δείπνοις τοῖς καλουμένοις κοπίσι διδόασι τραγήματα σῦκα τὰ ξηρὰ καὶ κυάμους καὶ φασήλους χλωρούς. ἱϛορεῖ Πολέμων. Ἐπίχαρμος·

Φασήλους φῶγε θᾶσσον, αἴχ' ὁ Διόνυσος φιλῇ.

Δημήτριος·

Ἢ σῦκον, ἢ φάσηλον, ἢ τοιοῦτό τι.

ἘΛΑ'ΑΙ. Εὔπολις·

Σηπίαι, δρυπετεῖς τ' ἐλάαι.

ταύτας Ῥωμαῖοι δρύππας λέγουσι. Δίφιλος δέ φησιν ὁ Σίφνιος, τὰς ἐλάας ὀλιγοτρόφους εἶναι καὶ κεφαλαλγεῖς· τὰς δὲ μελαίνας καὶ κακοϛομαχωτέρας, καὶ βαρύνειν τὴν κεφαλήν· τὰς δὲ κολυμβάδας καλουμένας εὐϛομαχωτέρας εἶναι, καὶ κοιλίας ϛατικάς· τὰς δὲ θλαϛὰς μελαίνας εὐϛομαχωτέρας εἶναι. μνημονεύει τῶν θλαϛῶν ἐλαιῶν Ἀριϛοφάνης·

Θλαϛὰς ποιεῖν ἐλαίας.

πάλιν·

Οὐ ταὐτόν ἐϛιν ἁλμάδες καὶ ϛέμφυλα.

καὶ μετ' ὀλίγα·

Θλαϛὰς γὰρ εἶναι κρεῖσσόν ἐϛιν ἁλμάδος.

Ἀρχέϛρατος ἐν τῇ γαϛρονομίᾳ·

Ῥυσσαὶ καὶ δρυπεπεῖς παρακείσθωσάν σοι ἐλαῖαι.

Ὥϛε Μαραθῶνος τὸ λοιπὸν ἐπ' ἀγαθῷ μεμνημένοι,
Πάντες ἀεὶ ἐμβάλλουσι μάραθον ἐς τὰς ἁλμάδας,

φησὶν Ἕρμιππος.

Φιλήμων φησίν· Πιτυρίδες καλοῦνται αἱ φαῦλαι ἐλάαι, ϛαμφυλίδες δὲ αἱ μέλαιναι. Καλλίμαχος δὲ ἐν τῇ Ἐκάλῃ

γένη ἐλαῶν καταλέγει γεργέριμον πίτυρίν τε. ἔλεγον δὲ τὰς δρυπεπεῖς ἐλάας καὶ ἰσχάδας καὶ γεργερίμες, ὥς φησι Δίδυμος. καὶ χωρὶς δὲ τοῦ φάσκειν ἐλάας αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ἐλέγοντο μόνον δρυπεπεῖς. Τηλεκλείδης· Ξυγγενέσθαι διὰ χρόνε λιπαρεῖτό με δρυπέπεσι μάζαις καὶ διασκανδικίσαι †). Ἀθηναῖοι δὲ τὰς τετριμμένας ἐλαίας σέμφυλα ἐκάλεν. βρύτεα δὲ τὰ ὑφ' ἡμῶν σέμφυλα, τὰ ἐκπιέσματα τῆς σαφυλῆς. παρὰ δὲ τὰς βότρυς γέγονεν ἡ φωνή.

ῬΑΦΑΝΙ´ΔΕΣ. ἔτως κέκληνται διὰ τὸ ῥᾳδίως φαίνεσθαι. καὶ ἐκτεταμένως δὲ καὶ κατὰ συσολὴν λέγεται παρὰ Ἀττικοῖς. Κρατῖνος·

Ταῖς ῥαφανῖσι δοκεῖ, τοῖς δ' ἄλλοις ἐ λαχάνοις.

Εὔπολις·

Ῥαφανίδες ἄπλυτοι, σηπίαι.

ὅτι δὲ τὸ ἄπλυτον ἐπὶ τῶν ῥαφανίδων ἀκέειν δεῖ, οὐκ ἐπὶ τῶν σηπιῶν, δηλοῖ Ἀντιφάνης γράφων· Νήττας, σχαδόνας, κάρυ' ἐντρώγειν, ὠὰ, ἐγκρίδας, ῥαφανίδας ἀπλύτες, γογγυλίδας, χόνδρον, μέλι. ἰδίως δ' ἔτως ἐκαλοῦντο ἄπλυτοι ῥαφανίδες, ἃς καὶ Θασίας ὠνόμαζον. Φερεκράτης· Ῥαφανίς τ' ἄπλυτος ὑπάρχει, καὶ θερμὰ λετρὰ, καὶ ταρίχη πνικτὰ, καὶ κάρυα. ὑποκοριστικῶς δ' εἴρηκεν Πλάτων ἐν Υπερβόλῳ· Φύλλον ἢ ῥαφανίδιον.

Θεόφρασος δὲ ἐν τοῖς περὶ φυτῶν γένη ῥαφανίδων φησὶν εἶναι πέντε, Κορινθίαν, Λειοθασίαν, Κλεωναίαν, Ἀμωρέαν, Βοιωτίαν· καλεῖσθαι δὲ ὑπό τινων τὴν Λειοθασίαν Θρᾳκίαν· γλυκυτάτην δὲ εἶναι τὴν Βοιωτίαν, καὶ τῷ σχήματι σρογγύλην. ἁπλῶς δέ φησιν, ὧν ἐσι λεῖα τὰ φύλλα, γλυκύτεραί εἰσι.

Καλλίας δὲ ἐπὶ τῆς ῥαφανίδος εἴρηκε τὴν ῥάφανον. περὶ p. 57.
γοῦν τῆς ἀρχαιότητος τῆς κωμῳδίας διεξιὼν, φησίν· Ἔτνος, C.16.
πῦρ, γογγυλίδες, ῥάφανοι, δρυπεπεῖς, ἐλατῆρες. ὅτι δ' ἔτω τὰς ῥαφανίδας εἴρηκε, δῆλον Ἀρισοφάνης ποιεῖ περὶ τῆς τοιαύτης ἀρχαιότητος ἐν Δαναΐσι γράφων καὶ αὐτὸς λέγων· Ὁ χορὸς δ' ὠρχεῖτ' ἂν ἐναψάμενος δάπιδας καὶ

†) γρ. μάζαις τε· ἀεὶ γὰρ σκανδικίσαι, vel διασκ vel δηρὰν δὲ σκανδ.

ϛρωματόδεσμα, διαμασχαλίσας αὐτὸν σχελίσι καὶ φύσκαις καὶ ῥαφανίσιν.

Εὐτελὲς δὲ σφόδρα ἔδεσμα ἡ ῥαφανίς. Ἄμφις·

> Ὅστις, ἀγοράζειν ὄψον ἐξὸν, Ἄπολλον, ἰχθύων
> Ἀληθινῶν, ῥαφανῖδας ἐπιθυμεῖ πρίασθαι, μαίνεται.

ΚΩΝΟΙ. Μνησίθεος ὁ Ἀθηναῖος ἰατρὸς ἐν τῷ περὶ ἐδεστῶν ὀστρακίδας καλεῖ τῶν κώνων τὰς πυρῆνας, ἔτι δὲ κώνας. Διοκλῆς δ' ὁ Καρύστιος πιτύϊνα κάρυα. ὁ δὲ Μύνδιος Ἀλέξανδρος πιτυΐνους κώνους. Θεόφραστος δὲ τὸ μὲν δένδρον πεύκην ὀνομάζει, τὸν δὲ καρπὸν κῶνον. Ἱπποκράτης δὲ ἐν τῷ περὶ πτισάνης, ὃ τὰ ἐκ τοῦ ἡμίσους μὲν νοθεύεται, ὑπ' ἐνίων δὲ καὶ ὅλον, κοκκάλους· οἱ πολλοὶ δὲ πυρῆνας, ὡς καὶ Ἡρόδοτος, ὅταν περὶ τῦ Ποντικῦ καρύε λέγῃ. φησὶ γάρ· Πυρῆνα δ' ἔχει· τῦτο ἐπὰν γένηται πέπον †).

Δίφιλος δ' ὁ Σίφνιός φησιν· Οἱ στρόβιλοι πολύτροφοι μέν εἰσι, λεαντικοὶ δὲ ἀρτηρίας, καὶ θώρακος καθαρτικοὶ, διὰ τὸ ἔχειν παρεμπεπλεγμένον τὸ ῥητινῶδες. Μνησίθεος δέ φησιν, πιαίνειν αὐτὰς τὸ σῶμα, καὶ πρὸς εὐπεψίαν ἀλύπους εἶναι, ὑπάρχειν δὲ καὶ ὐρητικοὺς καὶ οὐκ ἐφεκτικοὺς κοιλίας.

ὨΑ. Ἀναξαγόρας ἐν τοῖς Φυσικοῖς τὸ καλούμενόν φησιν ὄρνιθος γάλα τὸ ἐν τοῖς ᾠοῖς εἶναι λευκόν. Ἀριστοφάνης· Τίκτει πρῶτον ὑπηνέμιον ᾠὸν νύξ. Σαπφὼ δ' αὐτὸ τρισυλλάβως καλεῖ· Φασὶ δή ποτε Λήδαν ὤϊον εὑρεῖν. καὶ πάλιν· Ὠΐῳ πολὺ λευκότερον. ὤεα δ' ἔφη Ἐπίχαρμος· Ὤεα χανὸς κἀλεκτορίδων πετεηνῶν. Σιμωνίδης ἐν δευτέρῳ ἰάμβων· Οἷόν τε χηνὸς ὤεον Μαιανδρίε. διὰ τεσσάρων δὲ αὐτὰ προενήνεκται Ἀναξανδρίδης, ὠάρια εἰπών. καὶ Ἔφιππος·

> Σταμνάριά τ' οἴνου μικρὰ τοῦ Φοινικικῦ,
> Ὠάρια, τοιαῦθ' ἕτερα πολλὰ παίγνια.

Ἄλεξις δὲ ἡμίτομά που ᾠῶν λέγει. ᾠὰ δὲ ὐ μόνον ἀνεμιαῖα ἐκάλουν, ἀλλὰ καὶ ὑπηνέμια.

†) γρ. τοῦτον, ἐπεὰν γίνηται πέπων.

Ἐκάλουν δὲ καὶ τὰ νῦν τῶν οἰκιῶν παρ' ἡμῖν καλούμενα ὑπερῷα ὤϊα, ὥς φησι Κλέαρχος ἐν ἐρωτικοῖς, τὴν Ἑλένην φάσκων, ἐν τοιούτοις οἰκήμασι τρεφομένην δόξαν ἀπενέγκασθαι παρὰ πολλοῖς, ὡς ἐξ ὠοῦ εἴη γεγεννημένη. οὐκ εὖ δὲ Νεοκλῆς ὁ Κροτωνιάτης ἔφη, ἀπὸ τῆς σελήνης πεσεῖν τὸ ὠὸν, ἐξ ὃ τὴν Ἑλένην γεννηθῆναι· τὰς γὰρ σεληνίτιδας γυναῖκας ὠοτοκεῖν, καὶ τοὺς ἐκεῖ γεννωμένους πεντεκαιδεκαπλασίονας ἡμῶν εἶναι, ὡς Ἡρόδωρος ὁ Ἡρακλεώτης ἱστορεῖ.

Ἴβυκος δὲ ἐν πέμπτῳ μελῶν περὶ Μολιονιδῶν φησι·

Τοὺς τε λευκίππους κόρους, τέκνα Μολιόνας, p. 58.
Κτανόντα, ἅλικας, ἰσοκεφάλους, ἑνιγυίους,
Ἀμφοτέρους γεγαῶτας ἐν ὠέῳ ἀργυρέῳ.

Ἔφιππος·

Ἴτρια, τραγήματα, πυραμοῦς, ἅμης,
Ὠῶν ἑκατόμβη. πάντα ταῦτ' ἐχνανόμεν.

Ὠῶν δὲ ῥοφητῶν μνημονεύει Νικόμαχος·

Οὐσείδιον γὰρ καταλιπόντος μοι τοῦ πατρὸς,
Οὕτω συνεστρογγύλικα κἀξεκόκκισα
Ἐν μησὶν ὀλίγοις, ὥσπερ ὠὸν τις ῥοφῶν.

Χηνείων δ' ὠῶν Ἔριφος·

Ὠὰ λευκά γε
Καὶ μεγάλα χήνει' ἐστὶν, ὥς γέ μοι δοκεῖ.
Οὗτος δέ φησι ταῦτα τὴν Λήδαν τεκεῖν.

Ἐπαίνετος δὲ καὶ Ἡρακλείδης ὁ Συρακούσιος ἐν Ὀψαρτυτικῷ τῶν ὠῶν φησι πρωτεύειν τὰ τῶν ταῶν, μεθ' ἃ εἶναι τὰ χηναλωπέκεια, τρίτα καταλέγει τὰ ὀρνίθεια.

ΠΡΟΠΟΜΑ. Τούτου φησὶ περιενεχθέντος ὁ τῶν δείπνων ταμίας, Οὐλπιανὸς ἔφη, εἰ κεῖται παρά τινι τὸ πρόπομα οὕτω καλούμενον, ὡς νῦν ἡμεῖς φαμεν. καὶ ζητούντων πάντων, αὐτὸς, ἔφη, ἐγὼ ἐρῶ. Φύλαρχος ὁ Ἀθηναῖος ἢ Ναυκρατίτης, ἐν οἷς ὁ λόγος ἐστὶν αὐτῷ περὶ Ζηλᾶ τοῦ Βιθυνῶν βασιλέως, ὃς ἐπὶ ξενίᾳ καλέσας τοὺς τῶν Γαλατῶν ἡγεμόνας ἐπιβουλεύσας αὐτοῖς καὶ αὐτὸς διεφθάρη, φησὶ οὕτως, εἰ μνήμης εὐτυχῶ· Πρόπομά τι πρὸ τοῦ δείπνου περιεφέρετο, καθὼς εἰώθει τὸ πρῶτον. καὶ ταῦτα εἰπὼν ὁ Οὐλ- C. 17.

πιανὸς ᾔτει πιεῖν ἐν ψυκτῆρι, ἀρέσκειν ἑαυτῷ φάσκων διὰ τὸ ἐτείμας ἀπεμνημονευκέναι.

Ἦν δὲ τῶν ἐν τοῖς προπόμασι, φησὶ, παρασκευαζομένων ἄλλα τε καὶ δὴ καὶ ταῦτα.

C. 18. ΜΑΛΑ'ΧΑΙ. Ἡσίοδος·

Οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ.

τοῦτο Ἀττικῶς. ἐγὼ δὲ, φησὶν, ἐν πολλοῖς ἀντιγράφοις εὗρον τοῦ Ἀντιφάνους τὸ μο καὶ λο διὰ τοῦ ο γεγραμμένον.

Τρώγοντες μολόχης ῥίζαν.

καὶ Ἐπίχαρμος·

Πραΰτερος ἔγωγε μολόχης.

Φανίας δὲ ἐν τοῖς Φυτικοῖς φησι· Τῆς ἡμέρου μαλάχης ὁ σπερματικὸς τύπος καλεῖται πλακοῦς. ἐμφερὴς ὢν αὐτῷ· τὸ μὲν γὰρ κτενῶδες ἀνάλογον, καθάπερ ἡ τοῦ πλακοῦντος κρηπὶς, κατὰ μέσον δὲ τοῦ πλακουντικοῦ ὄγκου τὸ κέντρον ὀμφαλικόν· καὶ περιληφθείσης τῆς κρηπῖδος ὅμοιον γίνεται τοῖς θαλαττίοις περιγεγραμμένοις ἐχίνοις. ὁ δὲ Σίφνιος Δίφιλος ἱστορεῖ. ὡς ἡ μαλάχη ἐστὶν εὔχυλος, λεαντικὴ ἀρτηρίας, τὰς ἐπιπολαίους ἀποκρίνουσα δριμύτητας. ἐπιτήδειόν τε εἶναί φησι αὐτὴν τοῖς τῶν νεφρῶν καὶ τῆς κύστεως ἐρεθισμοῖς· εὐέκκριτόν τε. εἶναι μετρίως καὶ τρόφιμον· κρείττω δὲ τὴν ἀγρίαν τῆς κηπευομένης. Ἕρμιππος δ' ὁ Καλλιμάχειος καὶ εἰς τὴν καλουμένην φησὶν ἄλιμον, προσέτι τε ἄδιψον, ἐμβάλλεσθαι τὴν μαλάχην οὖσαν χρησιμωτάτην.

ΚΟΛΟΚΥ'ΝΤΑΙ. Εὐθύδημος Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ λαχάνων σικύαν Ἰνδικὴν καλεῖ τὴν κολοκύντην. διὰ τὸ κεκομίσθαι τὸ σπέρμα ἐκ τῆς Ἰνδικῆς. Μεγαλοπολῖται δ' αὐτὴν σικυωνίαν ὀνομάζουσι.

Θεόφραστος δὲ τῶν κολοκυντῶν φησι οὐκ εἶναι ἓν μέρος ἰδέας, ἀλλ' εἶναι τὰς μὲν βελτίους, τὰς δὲ χείρους. Μηνόδωρος δὲ ὁ Ἐρασιστράτειος, Ἱκεσίου φίλος. τῶν κολο-
p. 59. κυντῶν, φησὶν, ἡ μὲν Ἰνδικὴ, ἡ καὶ αὐτὴ καὶ σικύα, ἡ δὲ κολοκύντη. καὶ ἡ μὲν Ἰνδικὴ κατὰ τὸ πλεῖστον ἕψεται· ἡ δὲ κολοκύντη καὶ ὀπτᾶται. ἄχρι δὲ τοῦ νῦν λέγεσθαι παρὰ

Κνιδίοις τὰς κολοκύντας Ἰνδικὰς †). Ἑλλησπόντιοι δὲ σικύας μὲν τὰς μακρὰς καλῦσι, κολοκύντας δὲ τὰς περιφερεῖς. Διοκλῆς δὲ κολοκύντας μὲν καλλίςας γίνεσθαι περὶ Μαγνησίαν, προσέτι τε γογγύλην ὑπερμεγέθη, γλυκεῖαν καὶ εὐςόμαχον· ἐν Ἀντιοχείᾳ δὲ σικυόν· ἐν δὲ Σμύρνῃ καὶ Γαλατείᾳ θρίδακα· πήγανον δ' ἐν Μύροις. Δίφιλος δέ φησι· Ἡ δὲ κολοκύντη ὀλιγότροφός ἐςι καὶ εὔφθαρτος, καὶ ὑγραντικὴ τῆς ἕξεως, καὶ εὐέκκριτος, εὔχυλος. εὐςομαχωτέρα δέ ἐςιν ἡ δι' ὕδατος καὶ ὄξυς λαμβανομένη. εὐχυλοτέρα δὲ ἡ ἀρτυτή. λεπτυντικωτέρα δέ ἐςιν ἡ μετὰ νάπυος. εὐπεπτοτέρα δὲ καὶ εὐεκκριτωτέρα ἡ κάθεφθος *). Μνησίθεος δέ φησιν· Ὅσα εὐφυῶς διάκεινται πρὸς τὴν τοῦ πυρὸς κατεργασίαν, οἷον ὅ τε σικυὸς καὶ ἡ κολοκύντη, καὶ μῆλα Κυδώνια, καὶ ςρέθεια, καὶ εἴ τι τοιῦτο, ταῦθ', ὅταν προσενεχθῇ πυρωθέντα, δίδωσι τῷ σώματι τροφὴν ὀ πολλὴν μὲν, ἄλυπον δὲ καὶ μᾶλλον ὑγράν. ἐςι δὲ καὶ ταῦτα τῆς κοιλίας ἐφεκτικὰ πάντα. δεῖ δὲ αὐτὰ λαμβάνειν ἑφθὰ μᾶλλον.

Ἀττικοὶ δὲ μόνως καλῦσιν αὐτὴν κολοκύντην. Ἕρμιππος·

Τὴν κεφαλὴν ὅσην ἔχει, ὅσην κολοκύντη **).

Φρύνιχος ὑποκοριςικῶς·

Ἢ μαζίῳ τι μικρὸν ἢ κολοκυντίῳ.

Ἐπίχαρμος·

Ὑγιέςερόν τ' ἦν ἔτι κολοκύντας πολύ.

Ἐπικράτης ὁ κωμῳδιοποιός·

Τί Πλάτων καὶ Σπεύσιππος καὶ Μενέδημος;
πρὸς τίσι νῦν διατρίβουσι; ποία φροντίς;
ποῖος δὲ λόγος διερευνᾶται παρὰ τοῖσι;
τάδε μοι πινυτῶς, εἴ τι κατειδὼς ἥκεις,
λέξον πρὸς γᾶς. Ἀλλ' οἶδα λέγειν περὶ τῶνδε σαφῶς.
Παναθηναίοις γὰρ ἰδὼν ἀγέλην μειρακίων
ἐν γυμνασίοις Ἀκαδημίας ἤκουσα

†) γρ. τὰς κολοκύντας σικύας Ἰνδικάς, vel τινὰς κολοκύντας Ἰνδικάς. *) γρ. vel κάτεφθος. **) γρ. ὅση κολοκύντη.

λόγων ἀφάτων, ἀτόπων. περὶ γὰρ φύσεως
ἀφοριζόμενοι, διεχώριζον ζώων τε
βίον, δένδρων τε φύσιν, λαχάνων τε γένη. κᾆτ'
ἐν τούτοις τὴν κολοκύντην ἐξήταζον,
τίνος ἐστὶ γένους. Καὶ τί ποτ' ἄρ' ὡρίσαντο;
καὶ τίνος γένους εἶναι τὸ φυτόν; δήλωσον,
εἰ κάτοισθά τι. Πρώτιστα μὲν πάντες
ἀναυδεῖς τότ' ἐπέστησαν, καὶ κύψαντες
χρόνον οὐκ ὀλίγον διεφρόντιζον· κᾆξαίφνης,
ἔτι κυπτόντων καὶ ζητούντων τῶν μειρακίων,
λάχανόν τις ἔφη στρογγύλον εἶναι, ποίαν
δ' ἄλλος, δένδρον δ' ἕτερος. ταῦτα δ' ἀκούων
ἰατρός τις Σικελᾶς ἀπὸ γᾶς, κατεπέρδετ'
αὐτῶν ὡς ληρούντων. ἦ που δεινῶς
ὠργίσθησαν, χλευάζεσθαι ἐβόησαν.
τὸ γὰρ ἐν λέσχαις τοιαῖσδε τοιαῦτα ποιεῖν
εὐπρεπές, οὐδ' ἐμέλησε †) τοῖς μειρακίοις.
ὁ Πλάτων δὲ παρὼν καὶ μάλα πρᾴως, οὐδὲν
ὀρινθείς, ἐπέταξ' αὐτοῖς, πάλιν ἀφορίζεσθαι, τίνος ἐστὶ
γένους. οἱ δὲ διῄρουν.

Ἄλεξις ὁ χαρίεις πρόπομα ὅλον παρατίθησι τοῖς διακρίνειν δυναμένοις·

p. 60. Ἔλαθον γενόμενος, οὗ τὸ πρᾶγμ' ἠβούλετο.
Κατὰ χειρὸς ἐδόθη. τὴν τράπεζαν ††) ἧκ' ἔχων,
Ἐφ' ἧς ἐπέκειτ' οὐ τυρός, οὐδ' ἐλαῶν γένη,
Οὐδὲ παρέχουσαι κνίσσαν ἡμῖν πλείονα
Παροψίδες καὶ λῆροι· ἀλλὰ παρετέθη
Ὑπερήφανος ὄζουσα τῶν ὡρῶν λοπὰς *),
Τὸ τοῦ πόλου τοῦ παντὸς ἡμισφαίριον.
Ἅπαντ' ἐνῆν τἀκεῖ γὰρ ἐν ταύτῃ καλά·
Ἰχθῦς, ἔριφοι, διέτρεχε τούτων σκορπίος,
Ὑπέφαινεν ᾠὸν ἡμίτομον τοὺς ἀστέρας.
Ἐπεβάλομεν τὰς χεῖρας. ὁ μὲν ἐμοὶ λαλῶν
Ἅμα καὶ διανεύων ἠσχολεῖτο· πᾶς δ' ἀγὼν
Ἐπ' ἐμὲ κατήντα. τὸ πέρας οὐκ ἀνῆχ', ἕως
Τὴν λοπάδ' ὀρύττων ἀποδέδειχα κόσκινον.

†) γρ. ἀπρεπὲς, οὐδ' ἠμέλ. ††) γρ. τὶς τρ. *) γρ. Ὑπερηφάνως ὄζουσα τῶν Ὡρῶν λοπάς.

ΜΥΚΑΙ. Ἀριςίας· C. 19.

Μύκαισι δ᾽ ὀρέχθει *) τὸ λάϊνον πέδον †).

Ἰολίοχος·

— — μεμαγμένην
Μικρὰν μελαγχρῆ μᾶζαν ἠχυρωμένην
Ἑκάτερος ἡμῶν εἶχε δὶς τῆς ἡμέρας,
Καὶ σῦκα βαιά· καὶ μύκης τις ἐνίοτ᾽ ἂν
Ὠπτᾶτο, καὶ κοχλίας γενομένου ψακαδίῳ
Ἀνηγρεύετ᾽ ἄν, καὶ λάχανα τῶν αὐτοχθόνων,
Θλαςή τ᾽ ἐλαία, καὶ πιεῖν οἰνάριον
Ἦν ἀμφίβολον.

Ἀντιφάνης·

Τὸ δεῖπνόν ἐςι μᾶζα κεχαρακωμένη
Ἀχύροις, πρὸς εὐτέλειαν ἐξωπλισμένη,
Καὶ βολβὸς εἷς, καὶ παροψίδες τινές,
Σόγχος τις, ἢ μύκης τις, ἢ τοιαῦθ᾽, ἃ δὴ
Δίδωσιν ἡμῖν ὁ τόπος ἆθλ᾽ ἀθλίοις.
Τοιοῦτος ὁ βίος ἀπύρετος, φλέγμ᾽ οὐκ ἔχων.
Οὐδεὶς κρέως παρόντος ἐσθίει θύμον,
Οὐδ᾽ οἱ δοκοῦντες πυθαγορίζειν.

κὶ προελθών·

Τίς γὰρ οἶδ᾽ ἡμῶν τὸ μέλλον, ὅ τι παθεῖν
Πέπρωθ᾽ ἑκάςῳ τῶν φίλων; ταχὺ δὴ λαβὼν
Ὄπτα μύκητας πρινίνας τουσδὶ δύο.

Ὅτι Κηφισόδοτος ὁ Ἰσοκράτους μαθητὴς ἐν τοῖς κατὰ Ἀριςοτέλους, τέσσαρα δ᾽ ἐςὶ ταῦτα βιβλία, ἐπιτιμᾷ τῷ φιλοσόφῳ, ὡς οὐ ποιήσαντι λόγου ἄξιον τὸ παροιμίας ἀθροῖ-κι, Ἀντιφάνους ὅλον ποιήσαντος δρᾶμα τὸ ἐπιγραφόμενον Παροιμία ††)· ἐξ οὗ καὶ παρατίθεται τάδε·

Ἐγὼ γὰρ ἄν τι τῶν ὑμετέρων φάγοιμι,
Μύκητας ὠμὰς ἂν φαγεῖν δοκῶ,
Καὶ ςρυφνὰ μῆλα, κ᾽ εἴ τι πνίγοι βρῶμά τι †††).

*) γρ. ὀρεχθεῖ. †) γρ. vel δάπεδον. ††) γρ. Παροιμίαι. †††) γρ. Ἐγὼ γὰρ ἂν τῶν ὑμετέρων φάγοιμί τι, Μύκητας ὠμὰς ἂν φαγεῖν ἐμοὶ δοκῶ, Καὶ ςρυφνὰ μῆλα, κ᾽ εἰ ἀποπνίγοι βρῶμά τι.

Φύονται δὲ οἱ μύκητες γηγενεῖς, καὶ εἰσὶν αὐτῶν ἐδώδιμοι ὀλίγοι· οἱ γὰρ πολλοὶ ἀποπνίγουσιν. διὸ καὶ Ἐπίχαρμος παίζων ἔφη·

Οἷον αἱ μύκαι ἄρ' ἐπεσκληκότες πνιξεῖσθε.

Νίκανδρος δὲ ἐν Γεωργικοῖς καταλέγει, καὶ τίνες αὐτῶν εἰσιν οἱ θανάσιμοι, λέγων·

— — ἐχθρὰ δ' ἐλαίης,
Ῥοιῆς τε, πρίνε τε, δρυός τ' ἄπο πήματα κεῖται,
Οἰδαλέα σύκολλα *) βαρὺ πνιγόεντα μυκήτων.

φησὶ δὲ καὶ, ὅτι

p. 61. — συκέης ὁπότε στέλεχος βαθὺ κόπρῳ
Κακκρύψας ὑδάτεσσιν ἀειναέεσσι νοτίζεις,
Φύονται πυθμέσσιν ἀκήριοι, ὧν σὺ μύκητα
Θρεπτικὰ μήτι χαμαιζήλης ἀπὸ ῥίζης προτάμοιο †).

τὰ δ' ἄλλα οὐκ ἦν ἀναγνῶναι.

— καί τε μύκητας ἀμανίτας τότ' ἐφεύσαις,

φησὶ ὁ αὐτὸς Νίκανδρος ἐν τῷ αὐτῷ.

Ἔφιππος·

Ἴν', ὥσπερ οἱ μύκητες, ἀποπνίξαιμί σε.

Ἐπαρχίδης Εὐριπίδην φησὶ τὸν ποιητὴν ἐπιδημῆσαι τῇ Ἰκάρῳ, καὶ γυναικός τινος μετὰ τέκνων κατὰ τοὺς ἀγροὺς, δύο μὲν ἀῤῥένων τελείων, μιᾶς δὲ παρθένου, φαγούσης θανασίμους μύκητας καὶ ἀποπνιγείσης μετὰ τῶν τέκνων, ποιῆσαι τουτὶ τὸ ἐπίγραμμα·

Ὦ τὸν ἀγήραντον πόλον αἰθέρος ἥλιε τέμνων,
Ἆρ' εἶδες τοιόνδ' ὄμματι πρόσθε πάθος;
Μητέρα, παρθενικήν τε κόρην, δισσούς τε συναίμους
Ἐν ταὐτῷ φέγγει μοιριδίῳ φθιμένους.

Διοκλῆς ὁ Καρύστιος ἐν πρώτῳ ὑγιεινῶν φησιν· Ἄγρια ἑψήματα τεῦτλον, μαλάχη, λάπαθον, ἀκαλήφη, ἀνδράφαξις, βολβοὶ, ὕδνα, μύκαι.

ΣΙΑ. Σπεύσιππος ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων φησὶν ἐν ὕδατι

*) γρ. σύγκολλα. †) γρ. — ὧν σὺ μύκητα Θρεπτὸν μήτι χαμηλὸν ἀπαὶ ῥίζης προτάμοιο.

γίνεσθαι, σελίνῳ ἐλείῳ τὸ φύλλον ἐοικός. διὸ καὶ Πτολεμαῖος ὁ δεύτερος Εὐεργέτης Αἰγύπτου βασιλεύσας παρ' Ὁμήρῳ ἀξιοῖ γράφειν·

Ἀμφὶ δὲ λειμῶνες μαλακοὶ σίου ἠδὲ σελίνου.

σία γὰρ μετὰ σελίνου φύεσθαι, ἀλλὰ μὴ ἴα.

Δίφιλός φησι, τοὺς μύκητας εἶναι εὐστομάχους, κοιλίας διαχωρητικούς, θρεπτικούς· δυσπέπτους δὲ καὶ φυσώδεις. τοιούτους δὲ εἶναι τοὺς ἐκ Κέω τῆς νήσου. πολλοὶ μέντοι καὶ κτείνουσι. δοκοῦσι δὲ οἰκεῖοι εἶναι οἱ λεπτότατοι καὶ ἁπαλοὶ καὶ εὔθρυπτοι, οἱ ἐπὶ πτελέαις καὶ πεύκαις γινόμενοι. ἀνοίκειοι δὲ οἱ μέλανες καὶ πελιοὶ καὶ σκληροί, καὶ οἱ μετὰ τὸ ἑψηθῆναι καὶ τεθῆναι πησσόμενοι, οἵ τινες λαμβανόμενοι κτείνουσι. βοηθοῦνται δὲ ἀπὸ ὑδρομέλιτος πόσεως, καὶ ὀξυμέλιτος, νίτρου, καὶ ὄξους· μετὰ τὴν πόσιν δὲ ἐμεῖν δεῖ. διόπερ καὶ δεῖ μάλιστα σκευάζειν αὐτοὺς μετὰ ὄξους καὶ ὀξυμέλιτος, ἢ μέλιτος, ἢ ἁλῶν. οὕτω γὰρ αὐτῶν τὸ πνιγῶδες ἀφαιρεῖται. Θεόφραστος δὲ ἐν τῷ περὶ φυτῶν ἱστορίας γράφει· Ὑπόγεια δὲ τὰ τοιαῦτά ἐστι καὶ ἐπίγεια, καθάπερ οὓς καλοῦσί τινες πέζιας ἅμα τοῖς μύκησι γινομένους. ἄῤῥιζοι γὰρ καὶ αὐτοὶ τυγχάνουσιν. ὁ δὲ μύκης ἔχει προσφύσεως ἀρχὴν, τὸν καυλὸν εἰς μῆκος, καὶ ἀποτείνουσιν ἀπ' αὐτοῦ ῥιψί *). φησὶ δὲ καὶ, ὅτι ἐν τῇ περὶ τὰς Ἡρακλέους στήλας C.20. θαλάσσῃ ὅταν πλείω ὕδατα γένηται, μύκητες φύονται πρὸς τῇ θαλάσσῃ, οὓς καὶ ἀπολιθοῦσθαι ὑπὸ τοῦ ἡλίου φησί. καὶ Φαινίας δὲ ἐν πρώτῳ περὶ φυτῶν, τὰ μὲν φύειν, τὰ δὲ οὐδὲ φύειν τὴν ἀνθίνην, οὐδὲ τῆς σπερματικῆς †) ἴχνος κορυνήσεως ††), οὐδὲ σπερματώσεως, οἷον μύκης, ὕδνον, πτέρις, ἕλιξ. ὁ αὐτός φησι· Πτέρις, ἣν ἔνιοι βλάχνον καλοῦσι. Θεόφραστος ἐν φυτικοῖς· Λειόφλοια, καθάπερ ὕδνον, μύκης, πέζις, γεράνειον.

ΥΔΝΑ. γίνεται καὶ ταῦτα αὐτόματα ἀπὸ γῆς, μάλι- p. 62. στα περὶ τοὺς ἀμμώδεις τόπους. λέγει δὲ περὶ αὐτῶν Θεο- C.21,

*) γρ. τὸν καυλὸν εὐμήκη, καὶ ἔχεται τοῖς ἀποτείνουσιν ἀπ' αὐτοῦ ῥιψί. vel: τὸν καυλὸν ἐς μῆκος ἀποτείνοντα, καὶ τρέφεται τοῖς ἀπ' αὐτοῦ ῥ. , †) γρ. τὴν ἀρχὴν, οὐδὲ τῆς σπ. ††) alii: κορυνώσεως.

φρασος· Τὸ ὕδνον, ὃ καλοῦσί τινες γεράνειον, καὶ εἴ τι ἄλλο ὑπόγειον. καὶ πάλιν· Ἡ τῶν ἐγγεοτόκων τέτων γέννησις ἅμα καὶ φύσις, οἷον τοῦ τε ὕδνου καὶ τοῦ φυομένου περὶ Κυρήνην, ὃ καλοῦσι μίσυ. δοκεῖ δ' ἡδὺ σφόδρα τοῦ εἶναι, καὶ τὴν ὀσμὴν ἔχειν κρεώδη, καὶ τὸ ἐν τῇ Θράκῃ δὲ γενόμενον ἴσον †). περὶ δὲ τέτων ἴδιόν τι λέγεται· φασὶ γὰρ, ὅταν ὕδατα μετοπωρινὰ καὶ βρονταὶ γίνωνται σκληραὶ, τότε γίνεσθαι· καὶ μᾶλλον ὅταν αἱ βρονταὶ, ὡς ταύτης αἰτιωτέρας ἔσης· ἐ διετίζειν δὲ, ἀλλ' ἐπέτειον εἶναι. τὴν δὲ χρείαν καὶ τὴν ἀκμὴν ἔχει τῷ ἦρος. ἐ μὴν ἀλλ' ἔνιοί γε ὡς σπερματικῆς ἔσης τῆς ἀρχῆς ὑπολαμβάνεσι. ἐν γοῦν τῷ αἰγιαλῷ τῶν Μιτυληναίων ἐ φασι πρότερον εἶναι, πρὶν ἢ γενομένης ἐπομβρίας τὸ σπέρμα κατενεχθῇ ἀπὸ Τιαρῶν. τῦτο δ' ἐςὶ χωρίον, ἐν ᾧ πολλὰ γίνεται. γίνεται δὲ ἔν τε τοῖς αἰγιαλοῖς μάλιςα, καὶ ὅπε χώρα ὕπαμμος. καὶ γὰρ αἰτίαι τοιαῦται. φύεται δὲ καὶ περὶ Λάμψακον ἐν τῇ Ἀκαρνίδι, καὶ ἐν Ἀλωπεκοννήσῳ, κἀν τῇ Ἠλείων.

Λυγκεὺς ὁ Σάμιός φησιν· Ἀκαλήφην ἡ θάλασσ' ἀνίησιν, ἡ δὲ γῆ ὕδνα. καὶ Μάτρων ὁ παρῳδὸς ἐν τῷ δείπνῳ·

Ὄςρεά τ' ἤνεγκεν Θέτιδος Νηρηΐδος ὕδνα.

Δίφιλος δὲ φύσει δύσπεπτά φησιν εἶναι τὰ ὕδνα, εὔχυλα δὲ καὶ παραλεαντικά· προσέτι δὲ διαχωρητικὰ, καὶ ἔνια αὐτῶν ὅμοια τοῖς μύκαις πνιγώδη εἶναι. Ἡγήσανδρος δ' ὁ Δελφὸς ἐν Ἑλλησπόντῳ φησὶ ἔτε ὕδνον γίνεσθαι, ἔτε γλαυκίσκον, ἔτε θύμον· διὸ Ναυσικλείδας ἐρημίαν *), μήτε ἔαρ, μήτε φίλας.

Ὑδνόφυλλον δέ φησι Πάμφιλος ἐν Γλώσσαις τὴν φυομένην τῶν ὕδνων ὕπερθε πόαν, ἀφ' ἧς τὸ ὕδνον γινώσκεσθαι.

C.22. ἈΚΑΛΉΦΗ. λέγεται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς ἔτως καὶ τὸ βοτανῶδες καὶ κνησμῶν αἴτιον. Ἀριςοφάνης Φοινίσσαις· Πρῶτον πάντων ἶφυα φῦναι· εἶθ' ἑξῆς τὰς κραναὰς ἀκαλήφας.

ἈΣΠΆΡΑΓΟΙ. ἔτοι καὶ ἕλειοι καὶ ὄρειοι καλοῦνται. ὧν οἱ κάλλιςοι ἐ σπείρονται, πάντων ὄντες τῶν ἐντὸς θεραπευτικοί. οἱ δὲ σπαρτοὶ καὶ σφόδρα ὑπερμεγέθεις γίνονται. ἐν Λιβύῃ δέ φασιν ἐν Γαιτουλίᾳ γίνεσθαι πάχος μὲν Κυ-

†) γρ. ἴτον. *) γρ. διὸ Ναυσικλείδην εἰρηκέναι.

τρίων καλάμων, μῆκος δὲ ποδῶν δώδεκα. ἐν δὲ τῇ ὀρεινῇ καὶ παρακεκαυΐτιδι πάχος μὲν μεγάλων ναρθήκων, μῆκος δὲ περὶ τοὺς εἴκοσι πήχεις.

Κρατῖνος δὲ διὰ τοῦ φ ἀσφάραγον ὀνομάζει. καὶ Θεόπομπος·

Κάπειτ' ἰδὼν ἀσφάραγον ἐν θάμνῳ τινί.

Ἀμειψίας·

Οὐ σχῖνος, οὐδ' ἀσφάραγος, οὐ δάφνης κλάδοι.

Δίφιλος δέ φησιν, ὡς ὁ τῆς κράμβης ἀσφάραγος, λεγόμενος ἰδίως ὅρμενος, εὐστομαχώτερός ἐστι καὶ εὐεκκριτικώτερος *), ὄψεων δὲ βλαπτικός. ἐστι δὲ δριμὺς καὶ οὐρητικός, καὶ ἀδικεῖ νεφροὺς καὶ κύστιν. Ἀττικοὶ δ' εἰσὶν οἱ λέγοντες ὅρμενον τὸν ἀπὸ τῆς κράμβης ἐξηνθηκότα. Σοφοκλῆς Ἰχνευταῖς·

Κἀξορμενίζει κοὐκ ἐπισχολάζεται
Βλάστη.

p. 63.

παρὰ τὸ ἐξορμεῖν καὶ βλαστάνειν.

Ἀντιφάνης δὲ διὰ τοῦ π φησὶ ἀσπάραγον·

Ἀσπάραγος ἠγλάϊζεν, ὦχρος ἐξήνθηκέ τις.

Ἀριστοφῶν· Κάππαριν, βληχὼ, θύμον, ἀσπάραγον, πίτταν, ῥάμνον, σφάκελον, τύμπανον.

ΚΟΧΛΙΑΣ. Φιλύλλιος·

Οὐκ εἰμὶ τέττιξ οὐδὲ κοχλίας, γύναι.

καὶ πάλιν·

Μαινίδες, σκόμβροι, κοχλίαι, κορακῖνοι.

Ἡσίοδος δὲ τὸν κοχλίαν φερέοικον καλεῖ. καὶ Ἀναξίλας δέ·

Ἀπιστότεροι εἶ τῶν κοχλιῶν πολλῷ πάνυ,
Οἳ περιφέρουσ' ὑπ' ἀπιστίας τὰς οἰκίας.

Ἀχαιός·

Ἦ τοσοῦσδ' Αἴτνη τρέφει κοχλίας κεράστας.

προβάλλεται δὲ κἀν τοῖς συμποσίοις γρῖφος τάξιν ἔχων περὶ τῶν κοχλιῶν οὕτως·

Ὑλογενὴς, ἀνάκανθος, ἀναίματος, ὑγροκέλευθος.

*) γρ. εὐεκκριτώτερος.

'Αριστέλης δὲ ἐν πέμπτῳ περὶ ζώων φησίν· Οἱ κοχλίαι φαίνονται κύοντες ἐν τῷ μετοπώρῳ καὶ τȣ̃ ἔαρος· μόνοι τε ȣ̃τοι τῶν ὀστρακοδέρμων συνδυαζόμενοι ὤφθησαν. Θεόφραστος δὲ ἐν τῷ περὶ φωλευόντων, οἱ κοχλίαι, φησὶ, φωλεύȣσι μὲν καὶ τȣ̃ χειμῶνος, μᾶλλον δὲ τȣ̃ θέρȣς. διὸ καὶ πλεῖστοι φαίνονται τοῖς μετοπωρινοῖς ὕδασιν. ἡ δὲ φωλεία τȣ̃ θέρους καὶ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐπὶ τῶν δένδρων.

Λέγονται δέ τινες τῶν κοχλιῶν καὶ σέσιλοι. 'Επίχαρμος·

Τȣ́των ἁπάντων ἀκρίδας ἀνταλλάσσονται.
Κόγχον δὲ τὸν σέσιλον ἅπαγ' ἐς τὸν φθόρον.

'Απελλᾶς δὲ Λακεδαιμονίȣς φησὶ σέμελον τὸν κοχλίαν λέγειν. 'Απολλόδωρος δὲ ἐν δευτέρῳ 'Ετυμολογιῶν τῶν κοχλιῶν φησί τινας καλεῖσθαι πολυσιδείπνȣς.

C.23. ΒΟΛΒΟΙ'. τȣ́των 'Ηρακλῆς ἐσθίειν παραιτεῖται ἐν 'Αμαλθείᾳ Εὐβȣ́λȣ λέγων·

Θερμότερον, ἢ κραυρότερον*), ἢ μέσως ἔχον,
Τȣ̃τ' ἔσθ' ἑκάστῳ μεῖζον, ἢ Τροίαν ἑλεῖν.
Κἀγὼ γὰρ ȣ̓ καυλοῖσιν, ȣ̓δὲ σιλφίῳ,
Οὐδ' ἱεροσύλοις καὶ πικραῖς παροψίσι,
Βολβοῖς τ' ἐμαυτὸν χορτάσων ἐλήλυθα·
Ἃ δ' εἴς τ' ἐδωδὴν πρῶτα καὶ ῥώμης ἀκμὴν,
Καὶ πρὸς ὑγίειαν, πάντα ταῦτ' ἐδαινύμην·
Κρέας βόειον ἑφθὸν ἀσόλοικον μέγα,
'Ακροκώλιόν τε γεννικὸν, ὀπτὰ δελφάκια
Λιπαστὰ τρία**).

'Αλεξις ἐμφανίζων τὴν τῶν βολβῶν πρὸς τὰ ἀφροδίσια δύναμίν φησι·

Πίννας, κάραβον,
Βολβȣ̀ς, κοχλίας, κήρυκας, ᾠὰ, ἀκροκώλια,
Τοσαῦτα τȣ́των ἄν τις εὕροι φάρμακα,
'Ερῶν θ' ἑταίρας ἕτερα χρησιμώτερα.

Ξέναρχος †)·

Φθίνει δόμος ἀστύτοισι δεσποτῶν κεχρημένος
Τύχαις ††), ἀλάστωρ τ' εἰσπέπαικε Πελοπιδῶν.

*) γρ. κρυερώτερον. **) γρ. 'Αλίπαστα τρία. †) γρ. Ξέναρχος Βȣταλίωνι. ††) γρ. — φθίνει δόμος 'Ασυντάτοισι δεσποτῶν κεχρημένος Τύχαις.

Ἄτυτος οἶκος, κ' ἔτε βυσαύχην θεῷ
Δηοῖ σύνοικος γηγενὴς βολβὸς φίλοις
Ἑφθὸς βοηθῶν δυνατὸς ἐσ' ἐπαρκέσαι,
Μάτην δὲ πόντε κυανέαις δίναις τραφεὶς
Φλεβὸς τροπωτὴρ πηλύκας, ἁλὰς βροτῶν p. 64.
Πλεκταῖς ἀνάγκαις τῆς τροχηλάτε κόρης
Πίμπλησι λοπάδος στερνοσώματον κύτος.

ρχέςρατος·

Βολβῶν καὶ καυλῶν χαίρειν λέγω ὀξυβάφοισι,
Ταῖς τ' ἄλλαισι παροψίσι πάσαις *).

Ἡρακλείδης ὁ Ταραντῖνος ἐν Συμποσίῳ· Βολβὸς, καὶ χλίας, καὶ ὠὸν, καὶ τὰ ὅμοια δοκεῖ σπέρματος εἶναι ποιηκὰ, ἐ διὰ τὸ ὁμοειδεῖς **) ἔχειν τὰς πρώτας φύσεις, καὶ ς αὐτὰς δυνάμεις τῷ σπέρματι. Δίφιλος· Οἱ βολβοὶ δύςπτοι μέν εἰσι, πολύτροφοι δὲ καὶ εὐςόμαχοι· ἔτι δὲ σμηικοὶ καὶ ἀμβλυντικοὶ ὄψεως, διεγερτικοὶ τ' ἀφροδισίων. ἡ παροιμία φησίν·

Οὐδέν σ' ὀνήσει βολβὸς, ἂν μὴ νεῦρ' ἔχῃς.

ἐγείρεσι δ' ὄντως αὐτῶν πρὸς ἀφροδίσια οἱ βασιλικοὶ λεγόμενοι, οἳ καὶ κρείττονες τῶν ἄλλων εἰσί. μεθ' ὃς οἱ πυῤῥοὶ, δὲ λευκοὶ καὶ Λιβυκοὶ σκυλλώδεις †)· χείρονες δὲ πάντων Αἰγύπτιοι. αἱ δὲ βολβίναι καλέμεναι εὐχυλότεραι μέν εἰσι ῖν βολβῶν, ἐ μὴν ἔτω εὐςόμαχοι, διὰ τὸ γλυκάζον ἔχειν κχύ τι. καί γε ἱκανῶς εἰσι, διὰ τὴν πολλὴν σκληρότητα, εὐέκκριτοι.

Μνημονεύει δὲ βολβίνης Μάτρων ἐν Παρῳδαῖς·

Σόγχους δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι ἐδ' ὀνομήνω,
Μυελόεν βλάςημα, καρηκομόωντας ἀκάνθαις,
Βολβίνας θ', αἳ Ζηνὸς Ὀλυμπίε εἰσὶν ἀοιδοὶ,
Ἃς ἐν χέρσῳ θρέψε Διὸς παῖς ἄσπετος ὄμβρος,
Λευκοτέρας χιόνος, ἰδεῖν ἀμύλοισιν ὁμοίας.
Τάων φυομένων ἠράσσατο πότνια γαςήρ.

Ὅτι Νίκανδρος Μεγχρῆας βολβὲς ἐπαινεῖ.

Θεόφραςος δὲ ἐν ζ φυτῶν, ἐνιαχῆ, φησὶ, ἔτω γλυκεῖς εἰσιν οἱ βολβοὶ, ὥςε καὶ ὠμὲς ἐσθίεσθαι, ὥςπερ καὶ

*) γρ. Ταῖς τ' ἄλλαις πάσῃσι παρόψισι. **) γρ. ἐ διὰ τὸ πολύτροφα εἶναι, ἀλλὰ διὰ τὸ ὁμ. †) γρ. σκιλλώδεις.

ἐν τῇ Ταυρικῇ Χεῤῥονήσῳ. τὰ αὐτὰ ἱϛορεῖ καὶ Φαινίας. ἔϛι δὲ καὶ γένος φησὶ βολβῶν Θεόφραϛος ἐριοφόρων, ὃ φύεται ἐν αἰγιαλοῖς. ἔχει δὲ τὸ ἔριον ὑπὸ τὰς πρώτας χιτῶνας, ὥϛε ἀνὰ μέσον εἶναι τῦ ἐδωδίμυ τῦ ἐντὸς καὶ τῦ ἔξω. ὑφαίνεται δ' ἐξ αὐτῦ καὶ πέδεια καὶ ἄλλα ἱμάτια, ὡς καὶ Φαινίας φησί. τὸ δὲ ἐν Ἰνδοῖς τριχῶδές ἐϛι.

Περὶ δὲ τῆς τῶν βολβῶν σκευασίας Φιλήμων φησί·

— τὸν βολβὸν, εἰ βύλει, σκόπει,
Ὅσα δαπανήσας εὐδοκιμεῖ, τυρὸν, μέλι,
Σήσαμον, ἔλαιον, κρόμυον, ὄξος, σίλφιον·
Αὐτὸς δ' ἐφ' αὐτῦ ἐϛι πονηρὸς καὶ πικρός.

Ἡρακλείδης δὲ ὁ Ταραντῖνος τῶν συμποσίων περιγράφων τὺς βολβὺς, φησί· Περιγράφειν δεῖ τὴν πολλὴν βρῶσιν, καὶ μάλιϛα τῶν ἐχόντων ὁλκιμόν τι καὶ γλίσχρον, οἷον ὠῶν, βολβῶν, ἀκροκωλίων, κοχλιῶν, καὶ τῶν ὁμοίων· ἐπιμένει γὰρ τῇ κοιλίᾳ πλείονας χρόνυς, καὶ ἐμπλεκόμενα παρακατέχει τὰ ὑγρά.

C. 24. ΚΙΧΛΑΙ. καὶ τύτων ἦσαν καὶ ἄλλων ὀρνίθων ἀγέλαι ἐν τοῖς προπόμασι.

Τηλεκλείδης·

Ὀπταὶ δὲ κίχλαι μετ' ἀμητίσκων εἰς τὴν φάρυγγ' εἰσεπέτοντο.

Συρακούσιοι δὲ τὰς κίχλας κιχήλας λέγουσιν. Ἐπίχαρμος·

Τάς τ' ἐλαιοφυλλοφάγους κιχήλας †).

Μέμνηται τύτων καὶ Ἀριϛοφάνης ἐν Νεφέλαις.

p. 65. Τρία δὲ εἶναι γένη κιχλῶν Ἀριϛοτέλης ἱϛορεῖ· ὧν τὴν πρώτην καὶ μεγίϛην κίσσῃ πάρισον εἶναι, ἣν καὶ καλεῖσθαι ἰξοφάγον, ἐπειδὴ ἰξὸν ἐσθίει· τὴν δὲ τῷ κοσσύφῳ ἴσην, ἣν ὀνομάζεσθαι τριχάδα· τὴν δὲ τρίτην ἐλαχίϛην τῶν προειρημένων ὖσαν ἰλλάδα ὀνομάζεσθαι. οἱ δὲ τυλάδα λέγουσιν, ὡς Ἀλέξανδρος ἱϛορεῖ ὁ Μύνδιος· ἣν καὶ συναγελαϛικὴν εἶναι, καὶ νεοττεύειν, ὡς καὶ τὰς χελιδόνας.

Ὅτι τὸ εἰς Ὅμηρον ἀναφερόμενον ἐπύλλιον, ἐπιγραφόμενον δὲ Ἐπικιχλίδας, ἔτυχε ταύτης τῆς προσηγορίας,

†) γρ. ἐλαιοφιλοφάγους κ.

διὰ τὸ τὸν Ὅμηρον ᾄδοντα αὐτὸ τοῖς παισὶ κίχλας δῶρον λαμβάνειν. ἱστορεῖ Μένιχμος ἐν τῷ περὶ τεχνιτῶν.

ΣΥΚΑΛΙ'ΔΕΣ. Ἀλέξανδρος ὁ Μύνδιος ἱστορεῖ· Ἄτερος τῶν αἰγιθαλλῶν ὑφ' ὧν μὲν ἐλαιὸς καλεῖται, ὑπὸ δέ τινων πιρίας, συκαλὶς δ', ὅταν ἀκμάζῃ τὰ σῦκα †). δύο δ' εἶναι γένη αὐτῆς, συκαλίδα καὶ μελαγκόρυφον.

Ἐπίχαρμος· Ἀγλαὰς συκαλλίδας. καὶ πάλιν· Ἦν δ' ἐρωδιοὶ μακροκαμπυλαύχενοι, τέτρακές τε σπερματολόγοι, κἄγλααὶ συκαλλίδες.

Ἁλίσκονται δ' αὗται τῷ τῶν σύκων καιρῷ. διὸ βέλτιον ὀνομάζοιτ' ἂν δι' ἑνὸς λ·, διὰ δὲ τὸ μέτρον Ἐπίχαρμος διὰ λλ δυοῖν εἴρηκεν.

ΣΠΙ'ΝΟΙ. Εὔβουλος ††)·

Ἀμφιδρομίων ὄντων, ἐν οἷς νομίζεται,
Ὀπτᾷν τε τυροῦ Χερρονησίτου τόμον,
Ἕψειν τ' ἐλαίῳ ῥάφανον ἠγλαϊσμένην,
Πνίγειν τε παχέων ἀρνίων στηθύνια,
Τίλλειν τε φάττας καὶ κίχλας ὁμοῦ σπίνοις,
Ὁμοῦ τε χναύειν μαινίσι σηπίδια,
Πιλοῦν τε πολλὰς πλεκτάνας ἐπιστρεφῶς,
Πίνειν τε πολλὰς κύλικας εὐζωροτέρας.

ΚΟ'ΨΙΧΟΙ. Νικόστρατος ἢ Φιλέταιρος·

Τί οὖν ἀγοράζω; φράζε γάρ. μὴ πολυτελῶς,
Ἀλλὰ καθαρίως *). δασύποδ', ἐὰν περιτύχῃς, ἀγόρασον,
Καὶ νηττί', ὁπόσα σὺ βούλει, καὶ κίχλας, καὶ κοψίχους,
Ὀρνιθίων τε τῶν ἀγρίων τούτων συγχνά, χαίρειν **).

ΨΑ'ΡΕΣ. Ἀντιφάνης δὲ καὶ ψάρας ἐν τοῖς βρώμασι καταλέγει· Μέλι, πέρδικες, φάτται, νῆτται, χῆνες, ψάρες, κίττα, κολοιός, κόψιχος, ὄρτυξ, ὄρνις θήλεια. Πάντων ἡμᾶς λόγον ἀπαιτεῖς, καὶ οὐδ' ὁτιοῦν ἔξεστιν εἰπεῖν ἀνυπεύθυνον.

Ὅτι τὸ στρουθάριον παρ' ἄλλοις τε καὶ δὴ καὶ παρ' Εὐβούλῳ· Περδίκια λάβε τέτταρ' ἢ καὶ πέντε, δασύποδας

†) γρ. συκαλίς, ὅτι ἁλίσκεται, ὅταν ἀκμάζῃ τὰ σῦκα.
††) forte Ἔφιππος. *) γρ. καθαρείως. **) γρ. συχνά. χαίρειν γάρ.

τρεῖς, ϛρυθάρια θ', οἷον ἐντραγεῖν, ἀκανθυλλίδας, βιττάκους, σπινία, κερχνῆδας, τά τ' ἄλλα, ἅ τ' ἂν ἐπιτύχῃς.

ἘΓΚΕ΄ΦΑΛΟΙ ΧΟΙ΄ΡΕΙΟΙ. Τούτων ἡμᾶς ἐσθίειν
οὐκ εἴων οἱ φιλόσοφοι, φάσκοντες, τοὺς αὐτῶν μεταλαμβάνοντας ἴσον καὶ κυάμους τρώγειν, κεφαλάς τε οὐ τοκήων μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων βεβήλων. οὐδένα οὖν τῶν ἀρχαίων βεβρωκέναι, διὰ τὸ τὰς αἰσθήσεις ἁπάσας σχεδὸν ἐν αὐτῷ εἶναι. Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Ἀθηναῖος οὐδ' ὀνομάζειν τινὰ τῶν
p. 66. παλαιῶν φησιν ἐγκέφαλον· καὶ Σοφοκλέα γοῦν ἐν Τραχινίαις
ποιήσαντα τὸν Ἡρακλέα ῥιπτοῦντα τὸν Λίχαν ἐς θάλασσαν οὐκ ὀνομάσαι ἐγκέφαλον, ἀλλὰ λευκὸν μυελὸν, ἐκκλίνοντα τὸ μὴ ὀνομαζόμενον·

Κόμης δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκραίνει, μέσα
Κρατὸς διασπαρέντος, αἵματός θ' ὁμοῦ,

C. 25. καί τοι τἄλλα διαῤῥήδην ὀνομάσαντα. καὶ Εὐριπίδης δὲ τὴν
Ἑκάβην θρηνοῦσαν εἰσαγαγὼν τὸν Ἀϛυάνακτα ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ῥιφθέντα, φησί·

Δύϛηνε, κρατὸς ὥς σ' ἔκειρεν ἀθλίως
Τείχη πατρῷα Λοξίου πυργώματα,
Ὃν πόλλ' ἐκήπευσ' ἡ τεκοῦσα βόϛρυχον,
Φιλήμασίν τ' ἔδωκεν, ἔνθεν ἐκγελᾷ
Ὀϛέων ῥαγέντων φόνος, ἵν' αἰσχρὰ μὴ λέγω.

ἔχει δὲ ἐπιϛασίαν ἡ τῶν ποιημάτων †) τούτων ἐκδοχή. καὶ γὰρ Φιλοκλῆς τε ἐγκέφαλόν φησιν·

Οὐδ' ἂν ἐγκέφαλόν γ' ἔσθων λίποι ††).

καὶ Ἀριϛοφάνης·

Ἀπολέσαι μ' ἂν ἐγκεφάλου θρίω δύω.

καὶ ἄλλοι. λευκὸν οὖν ἂν εἴη μυελὸν εἰρηκὼς Σοφοκλῆς ποιητικῶς, Εὐριπίδης τε τὸ τῆς προσόψεως εἰδεχθὲς καὶ αἰσχρὸν οὐχ αἱρέμενος ἐναργῶς ἐμφανίσαι, ἐδήλωσεν, ὡς ἐβούλετο.

Ὅτι δ' ἱερὸν ἐνόμιζον τὴν κεφαλὴν, δῆλον ἐκ τοῦ καὶ κατ' αὐτῆς ὀμνύειν, καὶ τοὺς γινομένους ὑπ' αὐτῆς πταρμοὺς

†) γρ. ἔχει δ' ἐπίϛασιν ἡ τῶν π. ††) γρ. Ὡς οὐδ' ἂν ἐγκεφάλων γ' ἔσθων λίποι.

προσκυνεῖν ὡς ἱερὰς· ἀλλὰ μὴν καὶ τὰς συγκαταθέσεις βεβαιουμένας τῇ ταύτης ἐπινεύσει. ὡς καὶ ὁ Ὁμηρικὸς Ζεύς φησιν·

Εἰ δ' ἄγε τοι κεφαλῇ ἐπινεύσομαι.

Ὅτι εἰς τὸ πρόπομα καὶ ταῦτα ἐνεβάλλοντο· πέπερι, φύλλης *), σμύρνα, κύπειρον, μύρον Αἰγύπτιον. Ἀντιφάνης·

Ἂν μὲν ἄρα πέπερί τις φέρῃ πριάμενος,
Στρεβλοῦν γράφουσι τοῦτον ὡς κατάσκοπον.

πάλιν·

Νῦν δεῖ περιϊόντα πέπερι καὶ καρπὸν βλίτου
Ζητεῖν.

Εὔβουλος·

Κόκκον λαβοῦσα Κνίδιον, ἢ τοῦ πεπέριος,
Τρίψασ' ὁμοῦ σμύρνῃ διάπαττε τὴν ὁδόν·

Ὠφελίων·

Λιβυκὸν πέπερι, θυμίαμα καὶ βιβλίον
Πλάτωνος ἐμβρόντητον.

Νίκανδρος Θηριακοῖς·

Ἢ καὶ λεπτοθρίοιο πολύχνοα φύλλα κονίζης.
Πολλάκι δ' ἢ πέπερι κόψας νέον, ἢ ἀπὸ Μήδων
Κάρδαμον.

Θεόφραστος ἐν Φυτῶν Ἱστορίᾳ· Τὸ πέπερι καρπὸς μέν ἐστι· διττὸν δὲ αὐτοῦ τὸ γένος. τὸ μὲν στρογγύλον, ὥσπερ ὄροβος κέλυφος ἔχων, ὑπέρυθρον· τὸ δὲ πρόμηκες μέλαν, σπερμάτια μηκωνικὰ ἔχον. ἰσχυρότερον δὲ πολὺ τοῦτο θατέρου, θερμαντικὰ δὲ ἄμφω. διὸ καὶ πρὸς τὸ κώνειον βοηθεῖ ταῦτα. ἐν δὲ τῷ περὶ πνιγμοῦ γράφει· Ἡ δὲ τούτων ἀνάκλησις ὄξους ἐγχύσει καὶ πεπέριδος, ἢ κνίδης καρπῷ τριφθείσης. τοῦτο δ' ἡμᾶς τηρῆσαι δεῖ, ὅτι οὐδέτερον ὄνομα οὐδέν ἐστι παρὰ τοῖς Ἕλλησιν εἰς ι λῆγον, εἰ μὴ μόνον τὸ μέλι· τὸ γὰρ πέπερι καὶ κόμμι καὶ κοῖφι ξενικά.

*) γρ. φυλλίς.

ἘΛΑΙΟΝ. Σαμικῦ †) ἐλαίε μνημονεύει Ἀντιφάνης ἢ Ἄλεξις·

— — ἄτοσὶ δέ σοι
Τῦ λευκοτάτε πάντων ἐλαίε Σαμικῦ ††)
Ἐστὶν μετρητής.

Καρικῦ δὲ Ὠφελίων·

p.67. Ἐλαίῳ Καρικῷ ἀλείφετο.

Ἀμύντας ἐν σταθμοῖς Περσικοῖς φησι· Φέρει τὰ ὄρη τέρμινθον καὶ σχίνον καὶ κάρυα τὰ Περσικά, ἀφ' ὧν ποιῦσι τῷ βασιλεῖ ἔλαιον πολύ. Κτησίας δὲ ἐν Καρμανίᾳ φησὶ γίνεσθαι ἔλαιον ἀκάνθινον, ᾧ χρῆσθαι βασιλέα· ὃς καὶ καταλέγων ἐν τῷ περὶ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν φόρων τρίτῳ βιβλίῳ πάντα τὰ τῷ βασιλεῖ παρασκευαζόμενα ἐπὶ τὸ δεῖπνον, ὔτε πεπέρεως μέμνηται, ὔτε ὄξυς, ὃ μόνον ἄριστόν ἐστι τῶν ἡδυσμάτων. ἀλλὰ μὴν ὐδὲ Δείνων ἐν τῇ Περσικῇ πραγματείᾳ, ὅς γέ φησι καὶ ἅλας Ἀμμωνιακὸν ἀπ' Αἰγύπτου ἀναπέμπεσθαι βασιλεῖ, καὶ ὕδωρ ἐκ τῦ Νείλυ. ἐλαίε δὲ τῦ ὠμοτριβῦς καλυμένυ μέμνηται Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ ὀδμῶν, φάσκων, αὐτὸ γίνεσθαι ἐκ τῶν φαυλιῶν ἐλαιῶν καὶ ἐξ ἀμυγδάλων. τῦ δὲ ἐν Θυρίοις γινομένυ ἐλαίυ ὡς διαφόρυ μνημονεύει Ἄμφις·

Ἐν Θυρίοις τἔλαιον, ἐν Γέλᾳ φακῆ.

ΓΑΡΟΣ. Κρατῖνος·

Ὁ τάλαρος ἡμῶν διάπλεως ἔσται γάρυ.

Φερεκράτης· Ἀνεμολύνθη τὴν ὑπήνην τῷ γάρῳ. Σοφοκλῆς Τριπτολέμῳ· Τῦ ταριχηρῦ γάρου. Πλάτων·

Ἐν σαπρῷ γάρῳ βάπτοντες ἀποπνίξουσί με.

Ὅτι δ' ἀρσενικόν ἐστιν τοὔνομα, Αἰσχύλος δηλοῖ εἰπών· Καὶ τὸν ἰχθύων γάρον.

C.26. ὈΞΟΣ. τῦτο μόνον Ἀττικοὶ τῶν ἡδυσμάτων εἶδος καλῦσι. κάλλιστον δ' ὄξος εἶναί φησι Χρύσιππος ὁ φιλόσοφος τό τε Αἰγύπτιον καὶ τὸ Κνίδιον. Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Πλύτῳ φησί·

Ὄξει διέμενος Σφηττίῳ.

†) γρ. Σαμιακῦ. ††) γρ. Σαμιακῦ.

Δίδυμος δ' ἐξηγέμενος τὸ ἰαμβεῖόν φησιν· Ἴσως, διότι οἱ Σφήττιοι ὀξεῖς. μνημονεύει δέ πε καὶ τε ἐκ Κλεωνῶν ὄξες ὡς διαφόρου· Ἐν δὲ Κλεωναῖς ὀξύτιδές εἰσι*). καὶ Δίφιλος·

Δειπνεῖ τε καταδὺς, πῶς δοκεῖς; Λακωνικῶς.
Ὄξες δὲ κοτύλην **), πάξ. τί πάξ, ὀξὶς μέτρον
Χωρεῖ †) τοσῦτο τῶν Κλεωναίων.

Φιλωνίδης·

Τὰ καταχύσματ' τέτοισιν ὄξος οὐκ ἔχει.

Ὁ δὲ Ταραντῖνος Ἡρακλείδης ἐν τῷ συμποσίῳ φησί· Τὸ ὄξος τινὰ τῶν ἐκτὸς συνιςάνει, παραπλησίως δὲ καὶ τὰ ἐν κοιλίᾳ, τὰ ἐν τῷ ὄγκῳ, διαλύει, διὰ τὸ δηλονότι διαφόρες ἐν ἡμῖν μίγνυσθαι χυμές.

Ἐθαυμάζετο δὲ καὶ τὸ Δεκελεικὸν ὄξος. Ἄλεξις·

Τέτταρας κοτύλας
Ἀναγκάσας με μεςὰς αὐτε σπάσαι
Ὄξες Δεκελεικε, δι' ἀγορᾶς μέσης ἄγεις.

Λεκτέον δὲ .... ὀξὺ γὰρ διὰ τε υ ††), καὶ τὸ δεχόμενον αὐτὸ ἀγγεῖον ὀξύβαφον. ἐπεὶ καὶ Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Θεοπόμπε †††) αἰκίας εἴρηκεν· Ἐγὼ δ' ὀξύμελι πίνω. ὅτως οὖν ἐρεμεν καὶ ὀξυρόδινον.

Ὅτι ἀρτύματα εὕρηται παρὰ Σοφοκλεῖ:

Καὶ βορᾶς ἀρτύματα.

καὶ παρ' Αἰσχύλῳ·

Διαβρέχεις τἀρτύματα.

καὶ Θεόπομπος δέ φησι· Πολλοὶ μὲν ἀρτύματος μέδιμνοι, πολλοὶ δὲ σάκκοι καὶ θύλακοι βιβλίων, καὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων τῶν χρησίμων πρὸς τὸν βίον. τὸ δὲ ῥῆμα κεῖται παρὰ Σοφοκλεῖ·

Ἐγὼ μάγειρος ἀρτύσω σοφῶς. p. 68.

Κρατῖνος Γλαύκῳ·

Οὐ πρὸς παντός ἐςιν ἀρτύσαι καλῶς ††††).

*) γρ. Ἐν δὲ καὶ Κλεωναῖαι ὀξίδες, vel ὀξύδες. **) γρ. Ὄξες τε κ. †) γρ. ὄξους μέτρον Χ. ††) γρ. Λεκτέον δὲ ὀξύβαφον διὰ τε υ. †††) γρ. κατὰ Θεόπομπον. ††††) γρ. Οὐ παντὸς ἀνδρός ἐςιν ἀρτύσαι κ.

Εὔπολις·

Ὄψῳ πονηρῷ πολυτελῶς ἠρτυμένῳ.

Ὅτι ἀρτύματα ταῦτα καταλέγει πυ Ἀντιφάνης· Ἀσταφίδος, ἁλῶν, σιραίυ, σιλφίου, τυρῦ, θύμου, σησάμυ, νίτρυ, κυμίνου, ὀριγάνου, βοτανίων, ὄξυς, ἐλαῶν εἰς ἁβυρτάκην, χλόης, καππάριδος, ὠῶν, ταρίχων, καρδάμων, θρίων, ὀπῦ.

Ὅτι οἴδασιν οἱ παλαιοὶ τὸ Αἰθιοπικὸν καλύμενον κύμινον.

C.27. Ὅτι εἴρηται ἀρσενικῶς ὁ θύμος καὶ ὁ ὀρίγανος. Ἀναξανδρίδης· Ἀσφάραγον σχῖνόν τε τέμνων καὶ ὀρίγανον, ὃς δὴ σεμνύνει τὸ τάριχον ὁμῦ μιχθὲν κοριαννῷ *). Ἴων·

Αὐτὰρ ὅγ' ἐμμαπέως τὸν ὀρίγανον ἐν χερὶ κεύθει.

Θηλυκῶς δὲ Πλάτων ἢ Κάνθαρος· Ἡ ἐξ Ἀρκαδίας ὗτω δριμυτάτην ὀρίγανον. ὐδετέρως Ἐπίχαρμος καὶ Ἀμειψίας. τὸν δὲ θύμιον ἀρσενικῶς Νίκανδρος ἐν Μελισσυργικοῖς.

Ὅτι τὺς πέπονας Κρατῖνος μὲν σικυοὺς σπερματίας κέκληκεν ἐν Ὀδυσσεῦσι·

Πώποτ' εἶδες μοι τὸν ἄνδρα παῖ Λαέρτα φίλον
Ἐν Πάρῳ σικυὸν μέγιστον σπερματίαν ὠνύμενον **).

Πλάτων Λαΐῳ·

— — ὐχ ὁρᾷς,
Ὅθ' ὁ Μελέαγρος Γλαύκωνος ὢν μεγάλυ γένους,
Κόκκυξ ἠλίθιος περιέρχεται †),
Σικυῦ πέπονος εὐνυχίυ κνήμας ἔχων.

Ἀναξίλας·

Τὰ δὲ σφυρὰ ὄζει μᾶλλον, ἢ σικυὸς πέπων.

Θεόπομπος· Μαλακωτέρα πέπονος καὶ σικυῦ μοι γέγονε. Φαινίας· Βρωτὰ μὲν ἁπαλὰ τῷ ἐπικαρπίῳ σικυὸς καὶ πέπων ἄνευ τῦ σπέρματος· πεττόμενον δὲ τὸ περικάρπιον μόνον. κολοκύντη δὲ ὠμὴ μὲν ἄβρωτος, ἑφθὴ δὲ καὶ ὀπτὴ βρωτή.

*) γρ. Ἀσφάραγον σχῖνόν τε τεμὼν καὶ ὀρίγανον, ὃς δὴ Σεμνύνει τὸ τάριχον ὁμῦ μιχθὲν κοριαννῷ. **) γρ. — πώποτ' εἶδες, εἰπέ μοι, Τὸν ἄνδρα, παῖ Λαέρτα φίλος, ἐν Πάρῳ Σικυὸν μέγιστον σπ. ὠν. †) γρ. Μέγας τε, κόκκυξ ἠλίθιος π.

Διοκλῆς δ' ὁ Καρύςιος ἐν πρώτῳ ὑγιεινῶν φησιν, ἕψανα ἄγρια εἶναι θρίδακα· ταύτης κρατίςην τὴν μέλαιναν· κάρδαμον, ἀδριανὸν *), σίναπυ, κρόμυον· τούτου εἶδος Ἀσκαλώνιον καὶ γήτειον· σκόροδον, φύσιγγες, σικυὸς πέπων, μήκων. καὶ μετ' ὀλίγα· Ὁ πέπων δ' ἐςιν εὐκαρδιώτερος καὶ εὐπεπτότερος. ἑφθὸς δ' ὁ σικυὸς ἁπαλὸς, ἄλυπος, οὐρητικός. ὁ δὲ πέπων ἑψηθεὶς ἐν μελικράτῳ διαχωρητικώτερος. Σπεύσιππος δ' ἐν τοῖς Ὁμοίοις τὸν πέπονα καλεῖ σικύαν. Διοκλῆς δὲ πέπονα ὀνομάσας οὐκ ἔτι καλεῖ σικύαν. καὶ ὁ Σπεύσιππος δὲ σικύαν εἰπὼν πέπονα οὐκ ὀνομάζει. Δίφιλος δέ φησιν· Ὁ πέπων εὐχυλότερός ἐςι καὶ ἐπικρατητικός. † κακοχυλότερος δὲ, ὀλιγότροφος δὲ καὶ εὔφθαρτος **), καὶ εὐεκκριτώτερος.

ΘΡΙ'ΔΑΞ. ταύτην Ἀττικοὶ θριδακίνην καλοῦσιν. Ἐπίχαρμος·

Θρίδακος ἀπολελεμμένας τὸν καυλόν.

θριδακινίδας δ' εἴρηκε Στράττις· Πρασοκουρίδες, αἳ κατ' p. 69.
εὐφύλλους ἀνὰ κήπους πεντήκοντα ποδῶν ἴχνεσι βαίνουσί τ' C. 28.
ἐφαπτόμεναι ποδοῖν σατυριδίων μακροκέρκων χορὸς ἑλίσσουσαι παρ' ὠκίμων πέταλα καὶ θριδακινίδων εὐόσμων τε σελίνων †).

Θεόφραςος δέ φησι· Τῆς θριδακίνης ἡ λευκὴ γλυκυτέρα καὶ ἁπαλωτέρα. γένη δ' αὐτῆς τρία, τὸ πλατύκαυλον, καὶ ςρογγυλόκαυλον, καὶ τρίτον τὸ Λακωνικόν. αὕτη δ' ἔχει τὸ μὲν φύλλον σκολυμῶδες, ὀρθὴ δὲ καὶ εὐαυξὴς ἀπαράβλαςός ἐςιν ἐκ τοῦ καυλοῦ. τῶν δὲ πλατέων οὕτω τινὲς γίνονται πλατύκαυλοι, ὥς' ἐνίους χρῆσθαι καὶ θύραις κηπουριαῖς. τῶν δὲ καυλῶν φησι κολουσθέντων ἡδίους τοὺς παλαιβλαςεῖς εἶναι.

Νίκανδρος δὲ ὁ Κολοφώνιος ἐν δευτέρῳ Γλωσσῶν βρένθιν λέγεσθαί φησι παρὰ Κυπρίοις θρίδακα, οὗ ὁ Ἄδωνις

*) γρ. κοριανὸν, aut ſimile aliud. **) γρ. Ὁ πέπων εὐχυλότερός ἐςι καὶ ἐπικεραςικός. ὁ σικυὸς κακοχυλότερος, ὀλιγότροφός τε καὶ εὔφθ. †) γρ. σελινίων vel σελινιδίων.

καταφαγὼν *) ὑπὸ τȣ̃ κάπρȣ διαφθάρῃ. Ἄμφις τε ἐν Ἰαλέμῳ φησί·

Ἐν ταῖς θριδακίναις ταῖς κάκις᾽ ἀπολȣμέναις,
Ἃς εἰ φάγοι τις ἐντὸς ἑξήκοντ᾽ ἐτῶν,
Ὁπότε γυναικὸς λαμβάνοι κοινωνίαν,
Στρέφοιθ᾽ ὅλην τὴν νύκτα μηδὲν τι πλέον,
Ὧν βȣ́λεται, δρῶν, ἀντὶ τῆς ὑπουργίας
Τῇ χειρὶ τρίβων τὴν ἀναγκαίαν τύχην.

καὶ Καλλίμαχος δέ φησιν, ὅτι ἡ Ἀφροδίτη τὸν Ἄδωνιν ἐν θριδακίνῃ κρύψειεν· ἀλληγορούντων τῶν ποιητῶν, ὅτι ἀσθενεῖς εἰσι πρὸς ἀφροδίσια οἱ συνεχῶς χρώμενοι θρίδαξι. καὶ Εὔβȣλος δ᾽ ἐν Ἀςύτοις φησί·

Μὴ παρατίθει μοι θριδακίνας, ὦ γύναι,
Ἐπὶ τὴν τράπεζαν, ἢ σεαυτὴν αἰτιῶ.
Ἐν τῷ λαχάνῳ τούτῳ γὰρ, ὡς ὁ λόγος, ποτὲ
Τὸν Ἄδωνιν ἀποθανόντα προὔθηκε Κύπρις·
Ὥς᾽ ἐςι νεκύων βρῶμα.

Κρατῖνος δέ φησι, Φάωνος ἐρασθεῖσαν τὴν Ἀφροδίτην ἐν καλαῖς θριδακίναις αὐτὸν ἀποκρύψαι· Μαρσύας δ᾽ ὁ νεώτερος, ἐν χλόῃ κριθῶν.

Ἱππώνακτα δὲ τετρακίνην τὴν θρίδακα καλεῖν Πάμφιλος ἐν Γλώσσαις φησί· Κλείταρχος δὲ, Φρύγας ȣ̔́τω καλεῖν. Ἴβυκος δ᾽ ὁ Πυθαγόρειος τὴν ἐκ γενέσεώς φησι θρίδακα πλατύφυλλον, τετανὴν, ἄκαυλον, ὑπὸ μὲν τῶν Πυθαγορείων λέγεσθαι εὐνȣ̃χον, ὑπὸ δὲ τῶν γυναικῶν ἀςυτίδα. διȣρητικȣ̀ς γὰρ παρασκευάζει, καὶ ἐκλύτȣς πρὸς τὰ ἀφροδίσια· ἔςι δὲ κρατίςη ἐσθίεσθαι.

Δίφιλος δέ φησιν, ὡς ὁ τῆς θρίδακος καυλὸς πολύτροφός ἐςι, καὶ δυσέκκριτος μᾶλλον τῶν φύλλων· ταῦτα δὲ πνευματικώτερά ἐςι, καὶ τροφιμώτερα, καὶ εὐεκκριτώτερα. κοινῶς μέν τοι ἡ θρίδαξ εὐςόμαχος, ψυκτικὴ, εὐκοίλιος, ὑπνωτικὴ, εὔχυλος, ἐφεκτικὴ τῆς πρὸς τὰ ἀφροδίσια ὁρμῆς. ἡ δὲ τρυφερωτέρα θρίδαξ εὐςομαχωτέρα, καὶ μᾶλλον ὕπνον ποιȣ̃σα· ἡ δὲ σκληροτέρα καὶ ψαθυρὰ ἧττόν ἐςι καὶ εὐςόμαχος καὶ εὐκοίλιος, ὕπνον τε ποιεῖ. ἡ δὲ μέλαινα θρίδαξ ψύχει μᾶλλον, εὐκοίλιός τέ ἐςι. καὶ αἱ μὲν

*) γρ. καταφυγών.

θεριναὶ εὐχυλότεραι καὶ τροφιμώτεραι· αἱ δὲ φθινοπωριναὶ ἄτροφοι καὶ ἀχυλότεραι. ὁ δὲ καυλὸς τῆς θρίδακος ἄδιψος εἶναι δοκεῖ.

Θρίδαξ δ' ἑψομένη ὁμοίως τῷ ἀπὸ κράμβης ἀσπαράγῳ ἐν λοπάδι, ὡς Γλαυκίας ἱστορεῖ, κρείττων τῶν ἄλλων ἑψητῶν λαχάνων. ἐν ἄλλοις δὲ Θεόφραστος ἐπίσπορά φησι καλεῖσθαι τευτλίον, θριδακίνην, εὔζωμον, νάπυ, λάπαθον, κορίαννον, ἄνηθον, κάρδαμον. P. 70.

Δίφιλος δὲ κοινῶς φησιν εἶναι πάντα τὰ λάχανα ἄτροφα, καὶ λεπτυντικὰ, καὶ κακόχυλα, ἔτι τε ἐπιπολαστικὰ καὶ δυσοικονόμητα.

Θερινῶν δὲ λαχάνων Ἐπίχαρμος μέμνηται.

ΚΙΝΑΡΑ. ταῦτα Σοφοκλῆς *) ἐν Κοχλίσι **) κυνάραν καλεῖ· ἐν δὲ Φοίνικι·

Κύναρος ἄκανθα πάντα πληθύει γύην.

Ἑκαταῖος δ' ὁ Μιλήσιος ἐν Ἀσίας περιηγήσει, εἰ γνήσιον τῷ συγγραφέως τὸ βιβλίον, (Καλλίμαχος γὰρ αὐτὸ ἀναγράφει Νησιώτου †)) ὅςις οὖν ὁ ποιήσας ††), λέγει ὅτω· Περὶ τὴν Ὑρκανίην θάλασσαν καλεομένην ὄρεα ὑψηλὰ καὶ δασέα ὕλῃσι, ἐπὶ δὲ τοῖσιν ὄρεσιν ἄκανθα κυνάρα. καὶ ἑξῆς· Πάρθων πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα Χοράσμιοι οἰκοῦσι, γῆν ἔχοντες καὶ πεδία καὶ ὄρεα· ἐν δὲ τοῖσιν ὄρεσι δένδρεα ἔνι ἄγρια, ἄκανθα, κυνάρα, ἰτέα, μυρίκη. καὶ περὶ τὸν Ἰνδὸν δὲ φησι ποταμὸν γίνεσθαι τὴν κυνάραν. καὶ Σκύλαξ δὲ ἢ Πολέμων, εἶναι †††) δὲ τὴν γῆν ὑδρηλὴν κρήνῃσι καὶ ὀχετοῖσιν. ἐν δὲ τοῖς ὄρεσι πέφυκε κυνάρα καὶ βοτάνη ἄλλη. καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς· Ἐντεῦθεν δὲ ὄρος παρέτεινε τῷ ποταμῷ ††††), καὶ ἔνθεν καὶ ἔνθεν ὑψηλόν τε καὶ δασὺ ἀγρίῃ ὕλῃ καὶ ἀκάνθῃ κυνάρᾳ.

Δίδυμος δ' ὁ γραμματικὸς, ἐξηγούμενος παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ τὸ κύναρος ἄκανθα, μή ποτε, φησὶ, τὴν κυνόσβατον λέγει, διὰ τὸ ἀκανθῶδες καὶ τραχὺ εἶναι τὸ φυτόν. καὶ γὰρ ἡ Πυθία ξυλίνην κύνα αὐτὸ εἶπεν. καὶ ὁ Λοκρὸς χρη-

*) γρ. ταύτην Σοφοκλῆς. **) γρ. Κολχίσι. †) γρ. Νησιώτα. ††) γρ. ὅςις οὖν ἐςιν ὁ π. †††) γρ. καὶ Σκύλαξ δὲ ἢ Πολέμων γράφει, εἶναι. ††††) γρ. τῷ ποταμῷ τῷ Ἰνδῷ.

σμὸν λαβὼν. ἐκεῖ πόλιν οἰκίζειν, ὅπȣ ἂν ὑπὸ ξυλίνης κυνὸς δηχθῇ, καταμυχθεὶς τὴν κνήμην ὑπὸ κυνοσβάτȣ, ἔκτισε τὴν πόλιν. ἔςι δὲ ὁ κυνόσβατος μεταξὺ θάμνȣ καὶ δένδρȣ, ὥς φησι Θεόφραςος· καὶ τὸν καρπὸν ἔχει ἐρυθρὸν παραπλήσιον τῇ ῥοιῇ· ἔχει δὲ καὶ τὸ φύλλον ἀγνῶδες.

Φαινίας δὲ ἐν πέμπτῳ περὶ φυτῶν κάκτον Σικελικήν τινα καλεῖ ἀκανθῶδες φυτὸν, ὡς καὶ Θεόφραςος ἐν ἕκτῳ περὶ φυτῶν. ἡ δὲ κάκτος καλȣμένη περὶ Σικελίαν μόνον, ἐν τῇ Ἑλλάδι δ' οὐκ ἔςι· ἀφίησι δ' εὐθὺς πρὸς τῆς ῥίζης καυλȣς ἐπιγείȣς. τὸ δὲ φύλλον ἔχει πλατὺ καὶ ἀκανθῶδες· καυλȣς δὲ τȣς καλȣμένȣς κάκτȣς. ἐδώδιμοι δ' εἰσὶ περιλεπόμενοι, καὶ μικρὸν ὑπόπικροι. καὶ ἀποθησαυρίζȣσιν αὐτȣς ἐν ἅλμῃ. ἕτερον δὲ καυλὸν ὀρθὸν ἀφίησιν, ὃν καλȣσι πτέρνικα, καὶ τȣτον ἐδώδιμον. τὸ δὲ περικάρπιον, ἀφαιρεθέντων τῶν παππωδῶν, ἐμφερὲς τῷ τȣ φοίνικος ἐγκεφάλῳ, ἐδώδιμον καὶ τȣτο· καλȣσι δ' αὐτὸ ἀσκάληρον. τίς δὲ τȣτοις ȣχὶ πειθόμενος θαῤῥῶν ἂν εἴποι, τὴν κάκτον εἶναι ταύτην τὴν ὑπὸ Ῥωμαίων μὲν καλȣμένην κάρδυον, ȣ μακρὰν ὄντων τῆς Σικελίας, περιφανῶς δ' ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων κινάραν ὀνομαζομένην· ἀλλαγῇ γὰρ δύο γραμμάτων κάρδος καὶ κάκτος ταὐτὸν ἂν εἴη. σαφῶς δ' ἡμᾶς διδάσκει καὶ Ἐπίχαρμος, μετὰ τῶν ἐδωδίμων λαχάνων καὶ τὴν κάκτον καταλέγων ȣ̓́τως· Μήκων, μάραθοι, τραχέες τε κάκτοι. Τοῖς ἄλλοις μὲν φαγεῖν ἐντὶ λαχάνοις εἰς † τὸ πιὸν αἴκα τις ἐκτρίψας καλῶς *) παρατιθῇ νιν, ἀδύς ἐςιν· αὐτὸς δ' ἐπ' αὐ-
p. 71. τȣ χαιρέτω. καὶ πάλιν· Θρίδακας, ἐλάταν **), σχῖνον, ῥαφανίδας, κάκτȣς. καὶ πάλιν· Ὁ δέ τις ἀγρόθεν ἔοικε μάραθα καὶ κάκτȣς φέρειν †), ἴφυον, λάπαθον, ὀτόςυλλον, σκόλιον, σερίδια, δράκτυλον, πτέριν, κάκτον, ὀνόπορδον ††). καὶ Φιλητᾶς ὁ Κῶος·

Γηρύσαιτο δὲ νεβρὸς ἀπὸ ψυχὴν ὀλέσασα,
Ὀξείης κάκτȣ τύμμα φυλαξαμένη.

ἀλλὰ μὴν καὶ κινάραν ὠνόμασε παραπλησίως ἡμῖν Σώπατρος

*) γρ. κἂν ἄλλοις· Κάκτον φαγεῖν ἐντὶ λάχανον. εἰς τὸ πῖον αἴκα τις ἐντρίψας κ. **) γρ. ἐλαίαν. †) γρ. φέρων. ††) γρ. καὶ τὸν ὀνόπορδον.

ὁ Πάφιος, γεγονὼς τοῖς χρόνοις κατ' Ἀλέξανδρον τὸν Φιλίππε, ἐπιβιὰς δὲ καὶ ἕως τῦ δευτέρε τῆς Αἰγύπτε βασιλέως, ὡς αὐτὸς ἐμφανίζει ἔν τινι τῶν συγγραμμάτων αὐτῦ. Πτολεμαῖος δ' ὁ Εὐεργέτης, βασιλεὺς Αἰγύπτε, εἷς ὢν τῶν Ἀριςάρχε τῦ γραμματικῦ μαθητῶν, ἐν δευτέρῳ Ὑπομνημάτων γράφει ὅτως· Περὶ Βερενίκην τῆς Λιβύης Λήθων ποταμός, ἐν ᾧ γίνεται ἰχθὺς λάβραξ, καὶ χρυσόφρυς, καὶ ἐγχέλεων πλῆθος, καὶ τῶν καλεμένων βασιλικῶν, αἳ τῶν τε ἐκ Μακεδονίας καὶ τῆς Κωπαΐδος λίμνης τὸ μέγεθός εἰσιν ἡμιόλιαι· πᾶν τε τὸ ῥεῖθρον αὐτῦ ἰχθύων ποικίλων ἐςὶ πλῆρες. πολλῆς δ' ἐν τοῖς τόποις κινάρας φυομένης, οἵ τε συνακολεθοῦντες ἡμῖν ςρατιῶται πάντες δρεπόμενοι συνεχρῶντο, καὶ ἡμῖν προσέφερον ψιλοῦντες τῶν ἀκανθῶν.

Οἶδα δὲ καὶ Κίναρον καλεμένην νῆσον, ἧς μνημονεύει Σῆμος.

ἘΓΚΈΦΑΛΟΣ ΦΟΊΝΙΚΟΣ. Θεόφραςος περὶ φοίνικος τῦ φυτῦ εἰπὼν ἐπιφέρει· Ἡ μὲν οὖν ἀπὸ τῶν καρπῶν φυτεία τοιαύτη τις· ἡ δ' ἀπ' αὐτῦ, ὅταν ἀφέλωσι τὸ ἄνω, ἐν ᾧπερ ὁ ἐγκέφαλος. καὶ Ξενοφῶν ἐν δευτέρῳ Ἀναβάσεως γράφει τάδε· Ἐνταῦθα καὶ τὸν ἐγκέφαλον τῦ φοίνικος πρῶτον ἔφαγον οἱ ςρατιῶται· καὶ οἱ πολλοὶ ἐθαύμαζον τό τε εἶδος καὶ τὴν ἰδιότητα τῆς ἡδονῆς· ἦν δὲ σφόδρα καὶ τῦτο κεφαλαλγές. ὁ δὲ φοίνιξ, ὅταν ἐξαιρεθείη ὁ ἐγκέφαλος, ὅλως ἐξαυαίνετο. Νίκανδρος Γεωργικῷ *)·

> Σὺν καὶ φοίνικος παραφυάδας ἐκκόπτοντες,
> Ἐγκέφαλον φορέεσι, νέοις ἀσπαςὸν ἔδεσμα.

Δίφιλος δ' ὁ Σίφνιος ἱςορεῖ· Οἱ τῶν φοινίκων ἐγκέφαλοι πλήσμιοι καὶ πολύτροφοι, ἔτι δὲ βαρεῖς καὶ δυσοικονόμητοι, διψώδεις τε καὶ ςατικοὶ κοιλίας.

Ἡμεῖς δὲ, φησὶν ἐτὸς, ἑταῖρε Τιμόκρατες, δόξομεν ἐγκέφαλον ἔχειν μέχρι τῦ τέλες, εἰ καταπαύσομεν ἐνταῦθα καὶ τήνδε τὴν συναγωγήν.

*) γρ. Γεωργικοῖς.

ΕΚ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΔΕΙΠΝΟΣΟΦΙΣΤΩΝ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ.

p. 72. Καλλίμαχος ὁ γραμματικὸς τὸ μέγα βιβλίον ἴσον ἔλεγε
C. 1. εἶναι τῷ μεγάλῳ κακῷ.

ΚΙΒΩ'ΡΙΑ. Νίκανδρος ἐν Γεωργικοῖς·

Σπείρειας κύαμον Αἰγύπτιον, ὄφρα θερείης
Ἄνθεα μὲν στεφάνους ἀνύῃς, τὰ δὲ πεπτηῶτα
Ἀκμαίη καρποῖο κιβώρια δαινυμένοισιν
Ἐς χέρας ἠϊθέοισι πάλαι ποθέουσιν ὀρέξῃς.
Ῥίζας δ' ἐν θοίνῃσιν ἀφεψήσας προτίθημι.

ῥίζας λέγει Νίκανδρος τὰ ὑπ' Ἀλεξανδρέων κολοκάσια καλούμενα. ὡς ὁ αὐτός·

— *κυάμους λέψας κολοκάσιον, ἐντμήξας τε* *).

Ἐστι δ' ἐν Σικυῶνι Κολοκασίας Ἀθηνᾶς ἱερόν.

Ἐστι δὲ καὶ κιβώριον εἶδος ποτηρίου.

Θεόφραστος δὲ ἐν τῷ περὶ φυτῶν οὕτω γράφει· Ὁ κύαμος ἐν Αἰγύπτῳ φύεται μὲν ἐν ἕλεσι καὶ λίμναις· καυλὸς δ' αὐτοῦ μῆκος μὲν ὁ μακρότατος εἰς τέσσαρας πήχεις, πάχος δὲ δακτυλιαῖος, ὅμοιος καλάμῳ μακρῷ ἀγονάτῳ. διαφύσεις δ' ἔνδοθεν ἔχει διόλου διειλημμένας ὁμοίας τοῖς κηρίοις. ἐπὶ τούτῳ δ' ἡ κωδία καὶ τὸ ἄνθος διπλάσιον ἢ μήκωνος· χρῶμα δ' ὅμοιον ῥόδῳ κατακορές. παραφύεται δὲ φύλλα μεγάλα

*) γρ. — κυάμους λ. κ., vel — κυάμους λέψας, κολοκάσιον ἐντμ. τε.

ἡ δὲ ῥίζα παχυτέρα καλάμου τοῦ παχυτάτου, καὶ διαφύσεις ὁμοίας ἔχουσα τῷ καυλῷ. ἐσθίουσι δ' αὐτὴν καὶ ἑφθὴν καὶ ὠμὴν καὶ ὀπτὴν, καὶ οἱ περὶ τὰ ἕλη τούτῳ σίτῳ χρῶνται. γίνεται δὲ καὶ ἐν Συρίᾳ κατὰ Κιλικίαν, ἀλλ' οὐκ ἐκπέπτουσιν αἱ χῶραι. καὶ περὶ Τορώνην τῆς Χαλκιδικῆς ἐν λίμνῃ τινὶ μετρίᾳ τῷ μεγέθει καὶ αὐτὴ πέπτει, καὶ τελεοκαρπεῖ. Δίφιλος δ' ὁ Σίφνιός φησιν· Ἡ τοῦ κυάμου τοῦ Αἰγυπτίου ῥίζα, ἥτις λέγεται κολοκάσιον, εὐστόμαχός τέ ἐστι P. 73. καὶ τρόφιμος, δυσέκκριτος διὰ τὸ παραστύφειν· κρεῖττον δ' ἐστὶ τὸ ἥκιστα ἐριῶδες. οἱ δὲ γινόμενοι, φησὶ, κύαμοι ἐκ τῶν κιβωρίων, χλωροὶ μὲν, εἰσὶ δύσπεπτοι, ὀλιγότροφοι, διαχωρητικοὶ, πνευματικώτατοι· ξηρανθέντες δὲ, ἧττον πνευματοῦσι. γίνεται δὲ οὕτως ἐκ τῶν κιβωρίων καὶ ἄνθος στεφανωτικόν. καλοῦσι δ' Αἰγύπτιοι μὲν αὐτὸ λωτόν· Ναυκρατῖται δὲ οἱ ἐμοὶ, λέγει οὗτος ὁ Ἀθήναιος, μελίλωτον, ἀφ' οὗ καὶ μελιλώτινοι στέφανοι, πάνυ εὐώδεις, καὶ καύσωνος ὥρᾳ ψυκτικώτατοι. Φύλαρχος δέ φησιν· Οὐδέποτε πρότερον ἐν οὐδενὶ τόπῳ κυάμων Αἰγυπτίων οὔτε σπαρέντων, οὔτ', εἰ σπείρειέ τις, τικτομένων, εἰ μὴ κατὰ Αἴγυπτον, ἐπὶ τοῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου τοῦ Πύῤῥου παρὰ τὸν Θύαμιν ποταμὸν τῆς ἐν Ἠπείρῳ Θεσπρωτίας ἐν ἕλει τινὶ συνέβη φῦναι. δύο μὲν οὖν ἤνεγκέ πως ἔτη καρπὸν ἐκτενῶς, καὶ ηὔξησε· τοῦ δ' Ἀλεξάνδρου φυλακὴν ἐπιστήσαντος καὶ κωλύοντος οὐχ ὅτι λαμβάνειν τὸν βουλόμενον, ἀλλὰ μηδὲ προσέρχεσθαι πρὸς τὸν τόπον, ἀνεξηράνθη τὸ ἕλος· καὶ τὸ λοιπὸν οὐχ ὅτι τὸν προειρημένον ἤνεγκε καρπὸν, ἀλλ' οὐδὲ ὕδωρ εἴποτε ἔσχε, φαίνεται. τὸ παραπλήσιον ἐγένετο καὶ ἐν Αἰδεψῷ. χωρὶς γὰρ τῶν ἄλλων ὑδάτων ναμάτιόν τι ἐφάνη ψυχρὸν ὕδωρ προϊέμενον οὐ ῥοίζῳ τῆς θαλάσσης. τούτου πίνοντες οἱ ἀῤῥωστοῦντες τὰ μέγιστα ὠφελοῦντο· διὸ πολλοὶ παρεγίνοντο καὶ μακρόθεν τῷ ὕδατι χρησόμενοι. οἱ οὖν τοῦ βασιλέως Ἀντιγόνου στρατηγοὶ βουλόμενοι οἰκονομικώτεροι εἶναι, διάφορόν τι ἔταξαν διδόναι τοῖς πίνουσι, καὶ ἐκ τούτου ἀπεξηράνθη τὸ νᾶμα. καὶ ἐν Τρωάδι δὲ ἐξουσίαν εἶχον οἱ βουλόμενοι τὸν πρὸ τοῦ χρόνου τὸν Τραγασαῖον ἅλα λαμβάνειν. Λυσιμάχου δὲ τέλος ἐπιβαλόντος, ἠφανίσθη· θαυμάσαντος δὲ καὶ ἀφέντος τὸν τόπον ἀτελῆ, πάλιν ηὐξήθη.

ΣΙΚΥΟΣ. παροιμία·

Τὸν σικυὸν τρώγουσα, γύναι, τὴν χλαῖναν ὕφαινε.

Μάτρων ἐν Παρῳδαῖς·

Καὶ σικυὸν εἶδον γαίης ἐρικυδέος υἱὸν,
Κείμενον ἐν λαχάνοις, ὁ δ' ἐπ' ἐννέα κεῖτο τραπέζας.

καὶ Λάχης·

Ὡς δ' ὅτ' αὔξηται σικυὸς δροσερῷ ἐνὶ χώρῳ.

Ἀττικοὶ μὲν οὖν ἀεὶ τρισυλλάβως. Ἀλκαῖος δὲ δάκη φησὶ τῶν σικύων, ἀπὸ εὐθείας τῆς σίκυς, ὡς στάχυς στάχυος. Φρύνιχος δ' ἐν Τραγῳδοῖς φησὶ σικύδιον ὑποκοριστικῶς.

Μέχρι τῶδε τὰ τῆς ἐπιτομῆς. ἐντεῦθεν αὐτὸς ὁ Ἀθήναιος.

* σελέων ῥαφανίδας σικύες τέτταρας. σικύδιον δ' ὑποκορισι- P. 74.
κῶς εἴρηκε Φρύνιχος ἐν Τραγῳδοῖς. C. 2.

Θεόφραστος δέ φησι, σικυῶν τρία εἶναι γένη, Λακωνικὸν, Σκυταλίαν, Βοιώτιον. καὶ τούτων τὸ μὲν Λακωνικὸν *) ὑδρευόμενον βελτίω γίνεσθαι, τοὺς δ' ἄλλους ἀνύδρους **). γίνονται δὲ, φησὶ, καὶ εὐχυλότεροι οἱ σικυοὶ, ἐὰν τὸ σπέρμα ἐν γάλακτι βραχὲν σπαρῇ, ἢ ἐν μελικράτῳ. ἱστορεῖ δὲ ταῦτα ἐν Φυτικοῖς Αἰτίοις θᾶττον αὔξεσθαι, κἂν ἐν ὕδατι, κἂν ἐν γάλακτι πρότερον, ἢ εἰς τὴν γῆν κατατεθῆναι, βραχῇ. Εὐθύδημος δὲ ἐν τῷ περὶ λαχάνων, εἶδος σικυῶν εἶναι τοὺς προσαγορευομένους δρακοντίας. ὠνομάσθαι δὲ σικυούς φησι Δημήτριος ὁ Ἰξίων ἐν πρώτῃ Ἐτυμολογουμένων ἀπὸ τοῦ σεύεσθαι καὶ κύειν· ὁρμητικὸν γὰρ ὑπάρχειν. Ἡρακλείδης δ' ὁ Ταραντῖνος ἐν τῷ Συμποσίῳ ἡδύγαιον καλεῖ τὸν σικυόν. Δίφιλος δέ φησιν ὁ Καρύστιος, τὸν σικυὸν ἐν πρώτοις λαμβανόμενον ἐνοχλεῖν· φέρεσθαι γὰρ ἄνω, καθάπερ τὴν ῥάφανον· τελευταῖον δὲ λαμβανόμενον ἀλυπότερον εἶναι καὶ εὐπεπτότερον· ἑφθὸν δὲ καὶ διουρητικὸν μετρίως ὑπάρχειν. Δίφιλος δέ φησιν· Ὁ σικυὸς ψυκτικὸς ὑπάρχων δυσοικονόμητός ἐστι καὶ δυσυποβίβαστος· ἔτι δὲ φρικοποιὸς, καὶ γεννητικὸς χολῆς, ἀφροδισίων τε ἐφεκτικός. αὔξονται δὲ ἐν τοῖς κήποις οἱ σικυοὶ κατὰ τὰς πανσελήνους, καὶ φανερὰν ἴσχουσι τὴν ἐπίδοσιν, καθάπερ καὶ οἱ θαλάττιοι ἐχῖνοι.

ἩΣΥΚΗ, Οὐδενὶ γὰρ τῶν περὶ συκῶν λόγων παραχωρήσαιμι, κἂν ἀποκρέμασθαι δέῃ. φιλόσυκος γάρ εἰμι δαιμονίως. λέξω τά μοι προσπίπτοντα. ἡ συκῆ, ἄνδρες φίλοι, ἡγεμὼν τοῦ καθαρίου βίου τοῖς ἀνθρώποις ἐγένετο. δῆλον δὲ τοῦτο ἐκ τοῦ καλεῖν τοὺς Ἀθηναίους ἱερὰν συκῆν τὸν τόπον, ἐν ᾧ τὸ πρῶτον εὑρέθη· τὸν δ' ἀπ' αὐτῆς καρπὸν ἡγητηρίαν, διὰ τὸ πρῶτον εὑρεθῆναι τῆς ἡμέρου τροφῆς.

Τῶν δὲ σύκων ἐστὶ γένη πλείονα. Ἀττικὸν μὲν, οὗ μνημονεύει Ἀντιφάνης ἐν Ὁμωνύμοις· ἐπαινῶν δὲ τὴν χώραν τὴν Ἀττικὴν, τάδε λέγει: Οἷα δ' ἡ χώρα φέρει, Διαφέροντα πάσης, Ἱππόνικε, τῆς οἰκουμένης· Τὸ μέλι, τοὺς ἄρτους, τὰ σῦκα. σῦκα μὲν, νὴ τὸν Δία, Πάνυ φέρει †).

*) γρ. τὸν μὲν Λακ. **) γρ. ἀνυδρεύτους. †) γρ. — οἷα δ' ἡ χώρα φέρει, Διαφέροντα πάσης, Ἱππόνικε, τῆς οἰκου-

Ἴςρος δ' ἐν τοῖς Ἀττικοῖς οὐδ' ἐξάγεσθαί φησι τῆς Ἀττικῆς τὰς ἀπ' αὐτῶν γινομένας ἰσχάδας, ἵνα μόνοι ἀπολαύοιεν οἱ κατοικοῦντες. καὶ ἐπεὶ πολλοὶ ἐνεφανίζοντο διαλάπτοντες, οἱ τούτους μηνύοντες τοῖς δικαςαῖς ἐκλήθησαν τότε πρῶτον συκοφάνται. Ἄλεξις δ' ἐν Ποιητῇ φησιν·

Ὁ συκοφάντης οὐ δικαίως τοὔνομα
Ἐν τοῖσι μοχθηροῖσίν ἐςι κείμενον.
Ἔδει γὰρ, ὅςις χρηςὸς ἦν ἡδύς τ' ἀνὴρ,
Τὰ σῦκα προςτεθέντα δηλοῦν τὸν τρόπον.
Νυνὶ δὲ πρὸς μοχθηρὸν ἡδὺ προςτεθὲν
Ἀπορεῖν πεποίηκε, διὰ τί τοῦθ' οὕτως ἔχει.

C. 3. Φιλόμνηςος δ' ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Ῥόδῳ Σμινθείων φησίν· Ἐπεὶ καὶ ὁ συκοφάντης ἐντεῦθεν προσηγορεύθη, διὰ τὸ εἶναι τότε τὰ ἐπιζήμια καὶ τὰς εἰσφορὰς σῦκα, καὶ οἶνον,
P. 75. καὶ ἔλαιον, ἀφ' ὧν τὰ κοινὰ διῴκουν· καὶ τοὺς ταῦτα πράττοντας καὶ εἰσφαίνοντας ἐκάλουν, ὡς ἔοικε, συκοφάντας, αἱρούμενοι τοὺς ἀξιοπιςοτάτους τῶν πολιτῶν. Λακωνικοῦ δὲ σύκου μνημονεύει ἐν Γεωργοῖς Ἀριςοφάνης, τάδε λέγων·

Συκᾶς φυτεύω πάντα πλὴν Λακωνικῆς.
Τοῦτο γὰρ τὸ σῦκον ἐχθρόν ἐςι καὶ τυραννικόν·
Οὐ γὰρ ἦν ἂν μικρὸν, εἰ μὴ μισόδημον ἦν σφόδρα.

μικρὸν δὲ αὐτὸ εἶπε, διὰ τὸ μὴ μέγα εἶναι φυτόν. Ἄλεξις δ' ἐν Ὀλυνθίῳ Φρυγίων σύκων μνημονεύων φησί· Τό τε θειοφαγὲς μητρῷον ἐμοὶ μελέδημ', ἰσχὰς, Φρυγίας εὕρεμα συκῆς. τῶν δὲ καλουμένων Φιβαλέων σύκων πολλοὶ μὲν μέμνηνται τῶν κωμῳδοποιῶν, ἀτὰρ καὶ Φερεκράτης ἐν Κραπατάλλοις·

Ὦ δαιμόνιε, πύρεττε μηδὲν φροντίσας,
Καὶ τῶν Φιβαλέων τρῶγε σύκων τοῦ θέρους,
Κἀμπιμπλάμενος κάθευδε τὰς μεσημβρίας,
Κᾆτα σφακέλιζε, καὶ πέπρησο, καὶ βόα.

Τηλεκλείδης δ' ἐν Ἀμφικτυόσι· Ὡς καλοὶ καὶ Φιβαλέοι.

μένης· Τὸ μέλι, τοὺς ἄρτους, τὰ σῦκα· σῦκα μὲν, νὴ τὸν Δία, Διαφέροντα καὶ πάνυ γ' αὕτη φέρει, βοσκήματα, Ἔρια, μύρτα, θύματα, τυροὺς, ὕδωρ διαφέρον σφόδρ', ὥςε καὶ γνοίην ἂν εὐθὺς Ἀττικὸν πίνων ὕδωρ.

καὶ τὰς μυῤῥίνας δὲ φιβαλέας *) λέγουσιν, ὡς Ἀντιφάνης ἐν Κρησί·

Πρώτιστα δὲ
Τῶν μυῤῥινῶν ἐπὶ τὴν τράπεζαν βάλομ', ἃς
Διαμασῶμ', ὅταν τι βουλεύειν δέῃ·
Τασδὶ φιβάλεως πάνυ καλὰς στεφανωτρίδας.

χελιδονίων δὲ σύκων μνημονεύει Ἐπιγένης ἐν Βραγχίᾳ·

Εἶτ' ἔρχεται χελιδονίων μετ' ὀλίγον
Σκληρῶν ἁδρὸς πινακίσκος.

Ἀνδροτίων δὲ, ἢ Φίλιππος, ἢ Ἡγήμων ἐν τῷ Γεωργικῷ γένη σύκων τάδε ἀναγράφει οὕτως· Ἐν μὲν τῷ πεδίῳ φυτεύειν χρὴ χελιδονέων, ἐρινεῶν, λευκερινεῶν, φιβαλέων· ὀπωροβασιλίδας δὲ πανταχοῦ. ἔχει γάρ τι χρήσιμον ἕκαστον τὸ γένος. ἐπὶ δὲ τὸ πλεῖστον αἱ κόλουροι, καὶ φορύνισι, καὶ δίφοροι, καὶ Μεγαρικαὶ, καὶ Λακωνικαὶ συμφέρουσιν, ἐὰν ἔχωσιν ὕδωρ. τῶν δὲ ἐν Ῥόδῳ γινομένων σύκων μνημονεύει Λυγκεὺς ἐν ἐπιστολαῖς, σύγκρισιν ποιούμενος τῶν Ἀθήνησι γινομένων καλλίστων πρὸς τὰ Ῥοδιακά. γράφει δὲ οὕτως: Τὰ δὲ ἐρινεὰ τοῖς Λακωνικοῖς, ὥστε συκάμινα σύκοις δοκεῖν ἐρίζειν. καὶ ταῦτ' οὐκ ἀπὸ δείπνου, καθάπερ ἐκεῖ, διεφθαρμένης ἤδη διὰ τὴν πλησμονὴν τῆς γεύσεως, ἀλλ' ἀθίκτου τῆς ἐπιθυμίας οὔσης πρὸ δείπνου παρατέθεικα. τῶν δ' ἐν τῇ καλῇ Ῥώμῃ καλλιστρουθίων καλουμένων σύκων εἰ ὁ Λυγκεὺς ἐγεύσατο, ὥσπερ ἐγὼ, ὀξυωπέστερος ἂν ἐγεγόνει παρὰ πολὺ τοῦ ὁμωνύμου· τοσαύτην ὑπεροχὴν ἔχει ταῦτα τὰ σῦκα πρὸς τὰ ἐν τῇ πάσῃ οἰκουμένῃ γινόμενα. ἐπαινεῖται δὲ καὶ ἄλλα σύκων γένη κατὰ τὴν Ῥώμην γινομένων, τά τε καλούμενα Χῖα, καὶ τὰ Λιβιανὰ, ἔτι δὲ καὶ τὰ Χαλκιδικὰ ὀνομαζόμενα, καὶ τὰ Ἀφρικανὰ, ὡς καὶ Ἡρόδοτος ὁ Λύκιος μαρτυρεῖ ἐν τῷ περὶ σύκων συγγράμματι. Παρμένων ὁ Βυζάντιος ἐν τοῖς Ἰάμβοις, τὰ ἀπὸ Καύνων †) τῆς Αἰολικῆς πόλεως ὡς διάφορα ἐπαινῶν, φησίν·

Ἦλθον μακρὴν θάλασσαν οὐκ ἄγων σῦκα
Καύνεα φόρτα. p. 76.

ὅτι δὲ καὶ τὰ ἀπὸ Καύνου τῆς Καρίας ἐπαινεῖται, κοινόν,

*) γρ. φιβάλεως. †) γρ. Καυνῶν.

τοξαλίων δὲ σύκων οὕτως καλουμένων μνημονεύει Ἡρακλέων ὁ Ἐφέσιος, καὶ Νίκανδρος ὁ Θυατειρηνὸς, παρατιθέμενοι Ἀπολλοδώρου τοῦ Καρυστίου ἐκ δράματος Προικιζομένης ἱματιοπώλιδος τάδε·

— πλὴν τὸ οἰνάριον πάνυ
Ἦν ὀξὺ καὶ πονηρὸν, ὥστ' ᾐσχυνόμην.
Τὰ λοιπὰ μὲν γὰρ τοξαλίας χωρία
Συκᾶς φέρει· τἀμὸν δὲ καὶ τὰς ἀμπέλους.

τῶν δ' ἐν Πάρῳ τῇ νήσῳ, (διάφορα γὰρ κἀνταῦθα γίνεται σῦκα, τὰ καλούμενα παρὰ τοῖς Παρίοις αἱμώνια, ταὐτὰ ὄντα τοῖς Λυδίοις καλουμένοις, ἅπερ διὰ τὸ ἐρυθρῶδες καὶ τῆς προσηγορίας ταύτης ἔτυχε) Ἀρχίλοχος μνημονεύει, λέγων οὕτως·

Ἔα Πάρον καὶ σῦκα κεῖνα καὶ θαλάσσιον
Βίον.

τὰ δὲ σῦκα ταῦτα τοσαύτην ἔχει τὴν παραλλαγὴν πρὸς τὰ πολλαχοῦ γινόμενα, ὡς τὸ τοῦ ἀγρίου συὸς κρέας πρὸς τὰ ἄλλα τὰ μὴ τῶν ἀγρίων χοίρων κρέα. λευκερινεὸς δέ τι εἶδός ἐστι συκῆς, καὶ ἴσως αὕτη ἐστὶν ἡ τὰ λευκὰ σῦκα φέρουσα. μνημονεύει δ' αὐτῆς Ἕρμιππος ἐν Ἰάμβοις οὕτως·

Τὰς λευκερινεὼς δὲ χωρὶς ἰσχάδας.

τῶν δὲ ἐρινῶν σύκων Εὐριπίδης ἐν Σκίρωνι·

Ἢ προσπηγνῦναι κραδαῖς ἐρίναις.

καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Σφιγγί· Ἀλλ' οὐχ ὅμοια γ' ἐρίνοις οὐδαμῶς. Σοφοκλῆς δ' ἐν Ἑλένης γάμῳ τροπικῶς τῷ τοῦ δένδρου ὀνόματι τὸν καρπὸν ἐκάλεσεν εἰπών·

Πέπων δ' ἔρινος ἀχρεῖος ὢν *)
Ἐς βρῶσιν, ἄλλους ἐξερινάζεις λόγῳ.

C. 4. πέπων δ' ἔρινος εἴρηκεν ἀντὶ τοῦ πέπον ἔρινον, καὶ Ἄλεξις ἐν Λέβητι·

— καί τι δεῖ λέγειν
Ἔθ' ἡμᾶς τὰς τὰ σῦχ' ἑκάστοτε
Ἐν τοῖς συρίχοις πωλοῦντας **), οἳ κάτωθε μὲν
Τὰ σκληρὰ καὶ μοχθηρὰ τῶν σύκων ἀεὶ

*) γρ. Πέπων ἐρινὸς αὐτὸς ὢν ἀχρήιος. **) γρ. — καὶ τί δεῖ Λέγειν ἔθ' ἡμᾶς τὰς τὰ σῦχ' ἑκάστοτε Ἐν τοῖς συρίχοις π.

Τιθέασιν, ἐπιπολῆς δὲ πέπονα καὶ καλά.
Εἶθ' ὁ μὲν ἔδωκεν, ὡς τοιαῦτ' ὠνέμενος,
Τιμήν· ὁ δ' ἐγκάψας τὸ κέρμ' εἰς τὴν γνάθον
Ἔριν' ἀπέδοτο, σῦκα πωλεῖν ὀμνύων.

ἐνδρον ἡ ἀγρία συκῆ, ἐξ ἧς τὰ ἔρινα, ἐρινὸς κατὰ τὸ
ν λέγεται, Στράττις Τρωΐλῳ·

Ἐρινὸν οὖν τιν' αὐτῆς πλησίον
Νενόηκας ὄντα.

Ὅμηρος·

Τῷ δ' ἐν ἐρινεὸς ἐςι μέγας φύλλοισι τεθηλώς.

ιρίας δ' ἐριναχὰς καλεῖσθαι τὰς ὀλύνθας. Ἑρμώναξ δ'
Γλώτταις Κρητικαῖς σύκων γένη ἀναγράφει ἀμάδεα καὶ
λεα. Φιλήμων δ' ἐν Ἀττικαῖς Λέξεσι καλεῖσθαί φησι
σῦκα βασίλεια, ἀφ' ὧν καλεῖσθαι καὶ τὰς βασιλίδας
ἰδας, προσιςορῶν, ὅτι κόλυτρα καλεῖται τὰ πέπονα σῦ-
. Σέλευκος δ' ἐν ταῖς Γλώσσαις καὶ γλυκυσίδην τινὰ κα-
θαί φησι, σύκῳ τὴν μορφὴν μάλιςα ἐοικυῖαν· φυλάτ-
θαι δὲ τὰς γυναῖκας ἐσθίειν, διὰ τὸ ποιεῖν ματαϊσμὰς·
καὶ Πλάτων ὁ κωμῳδοποιός φησιν ἐν Κλεοφῶντι. τὰ δὲ p. 77.
ιερινὰ σῦκα Πάμφιλος καλεῖσθαί φησι κυδωναῖα ὑπὸ
αιῶν, τοῦτο λέγων Ἀριςοφάνην εἰρηκέναι ἐν Λακωνικαῖς
ίσσαις. κορακέων δὲ σύκων εἶδος Ἕρμιππος ἐν Στρατιώ-
; παραδίδωσι διὰ τούτων·

Ἢ τῶν φιβαλέων μάλις' ἄν, ἢ τῶν κορακέων.

ἰφραςος δ' ἐν δευτέρῳ Φυτῶν Ἱςορίας σύκων φησὶ γένος
τόν τι εἶναι, οἷον ἡ χαρίτιος Ἀράτειος καλουμένη. ἐν δὲ τῷ
τῳ περὶ τὴν Τρωϊκήν φησιν Ἴδην γίνεσθαι συκῆν θαμνώδη,
λλον ὅμοιον ἔχουσαν τῷ τῆς φιλύρας· φέρειν δὲ σῦκα
θρὰ, ἡλίκα ἐλαία τὸ μέγεθος, ςρογγυλώτερα, εἶναι δὲ τὴν
σιν μεσπιλώδη. περὶ δὲ τῆς ἐν Κρήτῃ καλουμένης Κυπρίας
ῆς ὁ αὐτὸς Θεόφραςος ἐν τῷ τετάρτῳ τῆς Φυτικῆς Ἱςο-
; τάδε γράφει· Ἡ ἐν Κρήτῃ καλουμένη Κυπρία συκῆ
ει τὸν καρπὸν ἐκ τοῦ ςελέχους καὶ τῶν παχυτάτων ἀ-
μόνων, βλαςὸν δέ τινα ἀφίησι μικρὸν ἄφυλλον, ὥσπερ
ίον, πρὸς ᾧ ὁ καρπός. τὸ δὲ ςέλεχος μέγα καὶ παρόμοιον
λεύκῃ, φύλλον δὲ τῇ πτελέᾳ. πεπαίνει δὲ τέτταρας καρ-

πὰς, ὅσαι παρ' αὐτοῦ *) καὶ αἱ βλαστήσεις. ἡ δὲ γλυκύτης προσεμφερὴς τῷ σύκῳ, καὶ ἔσωθεν τοῖς ἐρίνοις, μέγεθος δὲ, ἡλίκον κοκκύμηλον. τῶν δὲ προδρόμων καλουμένων σύκων ὁ αὐτὸς Θεόφραστος μνημονεύει ἐν τρίτῃ Φυτικῶν Αἰτίων οὕτως· Τῇ συκῇ ὅταν ἀὴρ ἐπιγένηται μαλακὸς, καὶ ὑγρὸς, καὶ θερμὸς, ἐξεκαλέσατο τὴν βλάστησιν. ὅθεν καὶ οἱ πρόδρομοι. καὶ προελθὼν τάδε λέγει· Πάλιν δὲ τοὺς προδρόμους αἱ μὲν φέρουσιν, ἥ τε Λακωνικὴ, καὶ ἡ λευκομφάλιος, καὶ ἕτεραι πλείους· αἱ δ' οὐ φέρουσι. Σέλευκος δ' ἐν Γλώσσαις προτερικὴν φησι καλεῖσθαι γένος τι συκῆς, ἥτις φέρει πρώϊον τὸν καρπόν. διφόρου δὲ συκῆς μνημονεύει καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ἐκκλησιαζούσαις·

Ὑμᾶς δέ γ' ὡς θρῖα λαβόντας διφόρου συκῆς.

καὶ Ἀντιφάνης ἐν Σκληρίαις·

Ἔστι γὰρ παρ' αὐτὴν τὴν δίφορον συκῆν κάτω.

ὁ Θεόπομπος δὲ ἐν τῇ πεντηκοστῇ τετάρτῃ τῶν ἱστοριῶν κατὰ τὴν Φιλίππου φησὶν ἀρχὴν περὶ τὴν Βισαλτίαν, Ἀμφίπολιν καὶ Γραιστωνίαν τῆς Μακεδονίας, ἔαρος μέσου ὄντος, τὰς μὲν συκᾶς σῦκα, τὰς δ' ἀμπέλους βότρυς, τὰς δ' ἐλαίας, ἐν ᾧ χρόνῳ βρύειν εἰκὸς ἦν, αὐτὰς ἐλαίας ἐνεγκεῖν, καὶ εὐτυχῆσαι πάντα Φίλιππον. ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ περὶ φυτῶν ὁ Θεόφραστος καὶ τὸν ἐρινεὸν εἶναί φησι δίφορον. οἱ δὲ καὶ τρίφορον, ὥσπερ ἐν Κέῳ. λέγει δὲ καὶ, τὴν συκῆν, ἐὰν ἐν σκίλλῃ φυτευθῇ, θᾶττον παραγίνεσθαι, καὶ ὑπὸ σκωλήκων μὴ διαφθείρεσθαι, καὶ πάντα δὲ τὰ ἐν σκίλλῃ φυτευθέντα καὶ θᾶττον αὐξάνεσθαι, καὶ εὐβλαστῆ γίνεσθαι. πάλιν δὲ ὁ Θεόφραστος ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Αἰτίων· Ἡ Ἰνδικὴ καλουμένη, θαυμαστὴ οὖσα τῷ μεγέθει, μικρὸν ἔχει τὸν καρπὸν καὶ ὀλίγον, ὡς ἂν εἰς τὴν βλάστησιν ἐξαναλίσκουσα ἅπασαν τὴν τροφήν. ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ τῆς Φυτικῆς ἱστορίας ὁ φιλόσοφός φησιν· Ἔστι καὶ ἄλλο γένος συκῆς ἔν τε τῇ Ἑλλάδι καὶ περὶ Κιλικίαν καὶ Κύπρον ὀλυνθοφόρον, ὃ τὸ μὲν σῦκον ἔμπροσθεν φέρει τοῦ φυτοῦ **), τὸν δὲ ὄλυνθον ἐξόπισθεν, αἱ δὲ ὅλως ἐκ τοῦ ἔνου βλαστοῦ, καὶ οὐκ ἐκ τοῦ νέου.

*) γρ. ἴσαι περ αὐτοῦ.

**) γρ. τοῦ φύλλου.

πρῶτον δὲ τοῦτο τῶν σύκων πέπονά †) τε καὶ γλυκὺ ἔχει, καὶ οὐχ ὥσπερ τὸν παρ' ἡμῖν. γίνεται δὲ καὶ μείζων ἔτος πολὺ τῶν p. 78. σύκων. ἡ δ' ὥρα μετὰ τὴν βλάστησιν οὐ πολύ. οἶδα δὲ καὶ C. 5. ἄλλα σύκων ὀνόματα λεγόμενα· βασίλεια, συκοβασίλεια, κιῤῥοκοιλάδια καὶ ὑλάδια, σαρκελάφεια, λαπύρια, πικρίδια, δρακόντια, λευκόφια, μελανόφια, κρήνεια, μυλαϊκὰ, Ἀσκαλώνια.

Περὶ δὲ τῆς προσηγορίας τῶν σύκων λέγων Τρύφων ἐν δευτέρᾳ φυτῶν ἱστορίας Δωρίωνά φησιν ἐν Γεωργικῷ ἱστορεῖν, Συκέαν, ἕνα τινὰ τῶν Τιτάνων, διωκόμενον ὑπὸ Διὸς τὴν μητέρα γῆν ὑποδέξασθαι, καὶ ἀνεῖναι τὸ φυτὸν εἰς διατριβὴν τῷ παιδὶ, ἀφ' οὗ καὶ Συκέαν πόλιν εἶναι ἐν Κιλικίᾳ. Φερένικος δὲ ὁ ἐποποιὸς, Ἡρακλεώτης δὲ γένος, ἀπὸ Συκῆς τῆς Ὀξύλου θυγατρὸς προσαγορευθῆναι· Ὀξύλον γὰρ τὸν Ὀρίου Ἁμαδρυάδι τῇ ἀδελφῇ μιγέντα μετ' ἄλλων γεννῆσαι Καρύαν, Βάλανον, Κράνειον, Ὀρέαν, Αἴγειρον, Πτελέαν, Ἄμπελον, Συκῆν, καὶ ταύτας Ἁμαδρυάδας νύμφας καλεῖσθαι, καὶ ἀπ' αὐτῶν πολλὰ τῶν δένδρων προσαγορεύεσθαι. ὅθεν καὶ τὸν Ἱππώνακτα φάναι·

Συκῆν μέλαιναν, ἀμπέλου κασιγνήτην.

Σωσίβιος δ' ὁ Λάκων, ἀποδεικνὺς εὕρημα Διονύσου τὴν συκὴν, διὰ τοῦτό φησι καὶ Λακεδαιμονίους Συκίτην Διόνυσον τιμᾷν. Νάξιοι δὲ, ὡς Ἀνδρίσκος, ἔτι δ' Ἀγλαοσθένης ἱστοροῦσι, Μειλίχιον καλεῖσθαι τὸν Διόνυσον διὰ τὴν τοῦ συκίνου καρποῦ παράδοσιν· διὸ καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ θεοῦ παρὰ τοῖς Ναξίοις, τὸ μὲν τοῦ Βακχέος Διονύσου καλουμένου εἶναι ἀμπέλινον, τὸ δὲ τοῦ Μειλιχίου σύκινον· τὰ γὰρ σῦκα μείλιχα καλεῖσθαι.

Ὅτι δὲ πάντων τῶν καλουμένων ξυλίνων καρπῶν ὠφελιμώτερά ἐστι τοῖς ἀνθρώποις τὰ σῦκα, ἱκανῶς Ἡρόδοτος ὁ Λύκιος διὰ πολλῶν ἀποδείκνυσιν ἐν τῷ περὶ σύκων συγγράμματι, εὐτραφῆ τε λέγων γίγνεσθαι τὰ νεογνὰ τῶν παιδίων ἐν τῷ χυλῷ τῶν σύκων, εἰ διατρέφοιτο. Φερεκράτης ἢ ὁ πεποιηκὼς τοὺς Πέρσας φησίν·

Ἠν δ' ἡμῶν σῦκόν τις ἴδῃ διὰ χρόνου νέον ποτὲ,
Τῷ 'φθαλμῷ περιμάττομέν γε τοῦτο τῶν παιδίων *),

†) γρ. καρπὸν δὲ τοῦτο τῶν σύκων π, *) γρ. Τὼ 'φθαλμὼ περιμάττομέν γε τούτῳ τῶν π,

ὡς καὶ ἰάματος οὐ τοῦ τυχόντος τῶν σύκων ὑπαρχόντων. ὁ δὲ θαυμασιώτατος καὶ μελίγηρυς Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἱστοριῶν καὶ μέγα ἀγαθόν φησιν εἶναι τὰ σῦκα, οὑτωσί λέγων· Ὦ βασιλεῦ, σὺ δ' ἐπ' ἄνδρας τοιούτους παρασκευάζῃ στρατεύεσθαι, οἳ σκυτίνας μὲν ἀναξυρίδας, σκυτίνην δὲ τὴν ἄλλην ἐσθῆτα φορέουσι. σιτέονται δ', οὐχ ὅσα ἐθέλουσιν, ἀλλ' ὅσα ἔχουσι, χώρην ἔχοντες τραχείην. πρὸς δὲ νὴ Δί' οὐκ οἴνῳ χρέονται, ἀλλ' ὑδροποτέουσιν. οὐ σῦκα ἔχουσι τρώγειν, οὐκ ἄλλο οὐδὲν ἀγαθόν. Πολύβιος δ' ὁ Μεγαλοπολίτης ἐν τῇ δωδεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν, Φίλιππος, φησὶ, ὁ Περσέως πατὴρ, ὅτε τὴν Ἀσίαν κατέτρεχεν, ἀπορῶν τροφῶν, τοῖς στρατιώταις παρὰ Μαγνήτων, ἐπεὶ σῖτον οὐκ εἶχον, σῦκα ἔλαβε. διὸ καὶ Μυοῦντος κυριεύσας, τοῖς Μάγνησιν ἐχαρίσατο τὸ χωρίον ἀντὶ τῶν σύκων. καὶ Ἀνάνιος δ' ὁ Ἰαμβοποιὸς ἔφη·

Εἴ τις καθείρξε χρυσὸν ἐν δόμοις πολλὸν,
Καὶ σῦκα βαιὰ, καὶ δύ' ἢ τρεῖς ἀνθρώπους,
Γνοίη χ', ὅσῳ τὰ σῦκα τοῦ χρυσοῦ κρέσσω.

p. 79. Τοσαῦτα τοῦ Μάγνου συκολογήσαντος, Δάφνος ὁ ἰατρὸς ἔφη· Φιλότιμος ἐν τῷ τρίτῳ περὶ τροφῆς, τὰ ἁπαλὰ, φησὶ, σῦκα διαφορὰς μὲν ἔχει πλείους πρὸς ἄλληλα καὶ τοῖς γένεσι, καὶ τοῖς χρόνοις, ἐν οἷς ἕκαστα γίγνεται, καὶ ταῖς δυνάμεσιν. οὐ μὴν ἀλλὰ, καθόλου εἰπεῖν, τά τε ὑγρὰ τὰ πεπεμμένα καὶ μάλιστα αὐτῶν διαλύεται ταχέως, καὶ κατεργάζεται μᾶλλον τῆς ἄλλης ὀπώρας, καὶ τὴν λοιπὴν τροφὴν οὐ κωλύει κατεργάζεσθαι. δυνάμεις δ' ἔχει τῶν ὑγρῶν κολλώδεις τε, καὶ γλυκείας, ὑπονιτρώδεις τε, καὶ τὴν διαχώρησιν ἀθρουστέραν, καὶ διακεχυμένην, καὶ θᾶττον, καὶ λίαν ἄλυπον παρασκευάζει. χυλὸν δ' ἁλυκὸν δριμύτητα ἔχοντα ἀναδίδωσι μεθ' ἁλῶν ἐπιπινόμενα. διαλύεται μὲν οὖν ταχέως· διότι πολλῶν καὶ †) μεγάλων ὄγκων εἰσενεχθέντων, μετὰ μικρὸν χρόνον λαγαροὶ γινόμεθα καθ' ὑπερβολήν. ἀδύνατον δ' ἦν τοῦτο συμβαίνειν, διαμενόντων καὶ μὴ ταχὺ διαλυομένων τῶν σύκων. κατεργάζεται δὲ μᾶλλον τῆς ἄλλης, οὐ μόνον ὅτι πολλαπλάσιον λαμβάνοντες αὐτὴν τῆς λοιπῆς ὀπώρας ἀλύπως διάγομεν, ἀλλ' οὐδὲ τὴν εἰωθυῖαν τροφὴν ἴσην λαμ-

†) γρ. δῆλον δὲ, διότι π. κ.

βάνοντες, τούτων προχειρισθέντων, οὐδὲν ἐνοχλούμεθα. δῆλον οὖν, ὡς, εἰ κρατοῦμεν ἀμφοτέρων, ταῦτά τε πέπτεται μᾶλλον, καὶ τὴν λοιπὴν οὐ κωλύει κατεργάζεσθαι τροφήν. τὰς δὲ δυνάμεις ἔχει τὰς λεγομένας· τὴν μὲν κολλώδη τε καὶ τὴν ἁλυκήν· ἐκ τοῦ κολλᾶν τε καὶ ῥύπτειν τὰς χεῖρας· τὴν δὲ γλυκεῖαν ἐν τῷ στόματι γινομένην ὁρῶμεν· τὴν δὲ διαχώρησιν ἄνευ στρόφων τε καὶ ταραχῆς, καὶ πλείω, καὶ θᾶττον, καὶ μαλακωτέραν ὅτι παρασκευάζει. λόγου προσδεῖν οὐδὲν νομίζομεν· ἀλλοιοῦται δ' οὐ λίαν, οὐ διὰ τὸ δύσπεπτον αὐτῶν, ἀλλ' ὅτι καταπίνομέν τε ταχέως οὐ λεάναντες, καὶ τὴν διέξοδον διότι ταχεῖαν ποιεῖται. χυμὸν δ' ἁλυκὸν ἀναδιδῶσι, C. 6.
διότι τὸ μὲν νιτρῶδες ἀπεδείχθη τὰ σῦκα ἔχοντα, ἁλυκώτερον δὲ ποιήσει ἢ δριμὺν ἐκ τῶν ἐπιγινομένων. οἱ μὲν γὰρ ἅλες τὸν ἁλυκόν· τὸ δ' ὄξος καὶ τὸ θύμον τὸν δριμὺν αὔξει χυμόν. Ἡρακλείδης δ' ὁ Ταραντῖνος ἐν τῷ Συμποσίῳ ζητεῖ, πότερον ἐπιλαμβάνειν δεῖ μετὰ τὴν τῶν σύκων προσφορὰν θερμὸν ὕδωρ, ἢ ψυχρόν. καὶ τοὺς μὲν λέγοντας, θερμὸν δεῖν ἐπιλαμβάνειν, προορῶντας τὸ τοιοῦτο παρακελεύεσθαι, διότι καὶ τὰς χεῖρας ταχέως τὸ θερμὸν ῥύπτει· διὸ πιθανὸν εἶναι, καὶ ἐν κοιλίᾳ συντόμως αὐτὰ τῷ θερμῷ διαλύεσθαι. καὶ ἐπὶ τῶν ἐκτὸς δὲ σύκων τὸ θερμὸν διαλύει τὴν συνέχειαν αὐτῶν, καὶ εἰς λεπτομερεῖς τόπους *) ἄγει· τὸ δὲ ψυχρὸν συνίστησιν. οἱ δὲ ψυχρὸν λέγοντες προσφέρεσθαι, ἡ τοῦ ψυχροῦ, φασί, πόματος λῆψις τὰ ἐπὶ τοῦ στομάχου καθήμενα τῷ βάρει καταφέρει. τὰ γὰρ σῦκα οὐκ ἀστείως διατίθησι τὸν στόμαχον, καυσώδη καὶ ἀτονώτερον αὐτὸν ποιοῦντα· διόπερ τινὲς καὶ τὸν ἄκρατον συνεχῶς προσφέρονται. μετὰ δὲ ταῦτα ἑτοίμως καὶ τὰ ἐν τῇ κοιλίᾳ προωθεῖ. δεῖ δὲ πλέονι καὶ ἀθρουστέρῳ χρῆσθαι τῷ πόματι p. 80.
μετὰ τὴν τῶν σύκων προσφορὰν, ἕνεκα τοῦ μὴ ὑπομένειν αὐτὰ ἐν κοιλίᾳ, φέρεσθαι δὲ εἰς τὰ κάτω μέρη τῶν ἐντέρων. ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι μὴ δεῖ σῦκα προσφέρεσθαι μεσημβρίας· νοσώδη γὰρ εἶναι τότε, ὡς καὶ Φερεκράτης ἐν Κραπατάλλοις εἴρηκεν. Ἀριστοφάνης δ' ἐν Προαγῶνι·

Κάμνοντα δ' αὐτὸν τοῦ θέρους ἰδών ποτε,
Ἔτρωγ', ἵνα κάμνοι, σῦκα τῆς μεσημβρίας,

*) γρ. τόμους.

καὶ Εὔβουλος ἐν Σφιγγοκαρίωνι·

> Νὴ τὸν Δί', ἠσθένει γάρ, ὦ βέλτιστε σύ,
> Φαγοῦσα πρώην σῦκα τῆς μεσημβρίας.

Νικοφῶν δ' ἐν Σειρῆσιν·

> Ἐὰν δέ γ' ἡμῶν σῦκά τις μεσημβρίας
> Τρώγων καθεύδῃ χλωρά, πυρετὸς εὐθέως
> Ἥκει τρέχων οὐκ ἄξιος τριωβόλου,
> Κᾆθ' οὗτος ἐπιπεσὼν ἐμεῖν ποιεῖ χολήν.

Δίφιλος δ' ὁ Σίφνιός φησι, τῶν σύκων εἶναι τὰ μὲν ἁπαλὰ ὀλιγότροφα καὶ κακόχυλα, εὐέκκριτα δέ, καὶ ἐπιπολαστικά, καὶ εὐοικονομικώτερα δὲ τῶν ξηρῶν. τὰ δὲ πρὸς τῷ χειμῶνι γινόμενα, βίᾳ πεπαινόμενα, χείρονα τυγχάνει· τὰ δ' ἐν τῇ ἀκμῇ τῶν ὡρῶν κρείττονα, ὡς ἂν κατὰ φύσιν πεπαινόμενα. τὰ δὲ πολὺν ὀπὸν ἔχοντα καὶ τὰ σπανύδρα δ' εὐστομαχώτερα μέν, βαρύτερα δέ. τὰ δὲ Τραλλιανὰ ἀνάλογεῖ τοῖς Ῥοδίοις. τὰ δὲ Χῖα καὶ τἄλλα πάντα τούτων εἶναι κακοχυλώτερα. Μνησίθεος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ ἐδεσμάτων φησίν· Ὅσα δὲ ὠμὰ προσφέρεται τῶν τοιούτων, οἷον ἄπιοι, καὶ σῦκα, καὶ μῆλα Δελφικά, καὶ τὰ τοιαῦτα, δεῖ παραφυλάττειν τὸν καιρόν, ἐν ᾧ τοὺς χυλοὺς τοὺς ἐν αὐτοῖς μήτε ἀπέπτους, μήτε σαπρούς, μήτε κατεξηραμμένους λίαν ὑπὸ τῆς ὥρας ἕξει. Δημήτριος δ' ὁ Σκήψιος ἐν τῷ πεντεκαιδεκάτῳ τοῦ Τρωϊκοῦ διακόσμου εὐφώνους φησὶ γίνεσθαι τοὺς μὴ σύκων ἐσθίοντας. Ἡγησιάνακτα οὖν τὸν Ἀλεξανδρέα, τὸν τὰς ἱστορίας γράψαντα, κατ' ἀρχὰς ὄντα πένητα, καὶ τραγῳδόν φησι γενέσθαι καὶ ὑποκριτικὸν καὶ εὔηχον, ὀκτωκαίδεκα ἐτῶν σύκων μὴ γευσάμενον. καὶ παροιμίας δὲ οἶδα περὶ σύκων λεγομένας τοιάσδε·

> Σῦκον μετ' ἰχθύν, ὄσπρεον μετὰ κρέα.
> Σῦκα φίλ' ὀρνίθεσσι φυτεύειν οὐκ ἐθέλουσι.

ΜΗΛΑ. ταῦτα Μνησίθεος ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ ἐδεσμάτων μῆλα Δελφικὰ καλεῖ. Δίφιλος δέ φησι, τῶν μήλων τὰ χλωρὰ καὶ μηδέπω πέπονα κακόχυμα εἶναι καὶ κακοστόμαχα, ἐπιπολαστικά τε καὶ χολῆς γεννητικά, νοσοποιά τε καὶ φρίκης παραίτια. τῶν δὲ πεπόνων εὐχυλώτερα μὲν εἶναι τὰ γλυκέα καὶ εὐεκκριτώτερα, διὰ τὸ στῦψιν μὴ ἔχειν.

ιοχυμώτερα δὲ εἶναι τὰ ὀξέα καὶ ςαλτικώτερα. τὰ δὲ τῆς
νκύτητος ὑφειμένα, προσλαμβάνοντα δὲ εὐςομεῖν, διὰ
ν ποσὴν ςύψιν εὐςομαχώτερα. εἶναι δὲ αὐτῶν τὰ μὲν θε-
ιὰ κακοχυλώτερα, τὰ δὲ φθινοπωρινὰ εὐχυλώτερα. τὰ
καλέμενα ὀρβικάτα, μετὰ ςύψεως ἡδείας ἔχοντα καὶ
νκύτητα, εὐςόμαχα εἶναι. τὰ δὲ σητάνια λεγόμενα, προσ- p. 81.
δὲ πλατάνια, εὔχυλα μὲν καὶ εὐέκκριτα, οὐκ εὐςό-
χα δέ. τὰ δὲ Μορδιανὰ καλέμενα γίνεται μὲν κάλλιςα ἐν
ςολλωνίᾳ τῇ Μορδίῳ λεγομένῃ, ἀναλογεῖ δὲ τοῖς ὀρβι-
ταις. τὰ δὲ κυδώνια, ὧν ἔνια καὶ ςρέθεια λέγεται κοινῶς,
ἐντων ἐςὶ τῶν μήλων εὐςομαχώτερα, καὶ μάλιςα τὰ πέ-
ια. Γλαυκίδης δέ φησιν, ἄριςα τῶν ἀκροδρύων εἶναι μῆ-
κυδώνια, φαυλία, ςρέθεια. Φιλότιμος δ' ἐν τῷ τρίτῳ
δεκάτῳ περὶ τροφῆς, τὰ μῆλα, φησὶ, τὰ μὲν ἐαρινὰ
πεπτότερα πολὺ τῶν ἀπίων, καὶ τὰ ὠμὰ τῶν ὠμῶν,
τὰ πέπονα τῶν πεπόνων. τὰς δὲ δυνάμεις ἔχει τῶν ὑ-
ῶν, τὰ μὲν ὀξέα καὶ μήπω πέπονα ςρυφνοτέρας καὶ πο-
ς ὀξείας, χυμόν τε ἀναδίδωσιν εἰς τὸ σῶμα τὸν καλέ-
ον ξυςικόν. καθόλε τε τὰ μῆλα τῶν ἀπίων δυσπεπτότε-
εἶναι· διότι τὰ μὲν ἐλάττω φαγόντες ἧττον, τὰς δὲ
ίας προσαράμενοι μᾶλλον πέττομεν. ξυςικὸς δὲ γίνεται
ιὸς ἐξ αὐτῶν ὁ λεγόμενος ὑπὸ Πραξαγόρε· διότι τὰ
κατεργαζόμενα παχυτέρες ἕξει τὲς χυμές. ἀπεδείχθη
καθόλε τὰ μῆλα δυσκατεργαςότερα τῶν ἀπίων, καὶ ὅτι
ςρυφνὰ μᾶλλον ἔτι παχυτέρες παρασκευάζειν εἴωθε τὲς
μές. τὰ δὲ χειμερινὰ τῶν μήλων, τὰ μὲν κυδώνια ςρυφνο-
ες, τὰ δὲ ςρέθεια τὲς χυμὲς ἐλάττες ἀναδίδωσι, καὶ
φνοτέρες ἧττον, πέπτεσθαί τε μᾶλλον δύναται. Νίκαν-
ς δ' ὁ Θυατειρηνὸς τὰ κυδώνια μῆλα τὰ ςρέθειά φησι
λεῖσθαι, ἀγνοῶν. Γλαυκίδης γὰρ ἱςορεῖ, ἄριςα λέγων,
ἀκροδρύων εἶναι μῆλα κυδώνια, φαυλία, ςρέθεια. κυ-
ίων δὲ μήλων μνημονεύει Στησίχορος ἐν Ἑλένῃ ἕτως·

Πολλὰ μὲν κυδώνια μᾶλα ποτεῤῥίπτουν ποτὶ δίφρον
ἄνακτι,
Πολλὰ δὲ μύῤῥινα φύλλα καὶ ῥοδίνες ςεφάνες ἴων τε
κορωνίδας ἔλας.

καὶ Ἀλκμάν. ἔτι δὲ Κάνθαρος ἐν Τηρεῖ·

Κυδωνίοις μήλοισιν. εἰς τὰ τιτθία.

καὶ Φιλήμων δ' ἐν Ἀγροίκῳ τὰ κυδώνια μῆλα στρούθεια καλεῖ. Φύλαρχος δ' ἐν τῇ ἕκτῃ τῶν ἱστοριῶν τὰ κυδώνιά φησι μῆλα τῇ εὐωδίᾳ καὶ τὰς τῶν θανασίμων φαρμάκων δυνάμεις ἀπαμβλύνειν. τό γ' οὖν Φαρικὸν φάρμακον ἐμβληθέν φησιν εἰς ῥοΐσκον ἔτι ὀδωδότα ἀπὸ τῆς τῶν μήλων τούτων συνθέσεως, ἐξίτηλον γενέσθαι, μὴ τηρῆσαν τὴν ἰδίαν δύναμιν. κερασθὲν γοῦν καὶ δοθὲν πιεῖν τοῖς εἰς τοῦτο ἐνεδρευθεῖσιν, ἀπαθεῖς αὐτοὺς διατηρῆσαι. ἐπιγνωσθῆναι δὲ τοῦτο ὕστερον ἐξ ἀνακρίσεως τοῦ τὸ φάρμακον πωλήσαντος καὶ ἐπιγνόντος τὸ γενόμενον ἐκ τῆς τῶν μήλων συνθέσεως. Ἕρμων δ' ἐν Κρητικαῖς Γλώσσαις κοδύμαλα καλεῖσθαί φησι τὰ κυδώνια μῆλα. Πολέμων δ' ἐν πέμπτῃ τῶν πρὸς Τίμαιον, ἄνθους γένος τὸ κοδύμαλον εἶναί τινας ἱστορεῖν. Ἀλκμὰν δὲ τὸ στρουθίον μῆλον, ὅταν λέγῃ μεῖον, ἢ κοδύμαλον. Ἀπολλόδωρος δὲ καὶ Σωσίβιος τὸ κυδώνιον μῆλον ἀκούουσιν. ὅτι δὲ διαφέρει τὸ κυδώνιον μῆλον τοῦ στρου-
p. 82. θείου, σαφῶς εἴρηκεν ὁ Θεόφραστος ἐν τῷ β τῆς ἱστορίας. διάφορα δὲ μῆλα γίνεται ἐν Σιδοῦντι. κώμη δ' ἐστιν αὕτη Κορίνθου, ὡς Εὐφορίων ἢ Ἀρχύτας ἐν Γεράνῳ φησίν·

Ὥριον οἷά τε μῆλον, ὅ δ' ἀργιλλάδεσιν ὄχθαις
Πορφύρεον ἐλαχείῃ ἐνιτρέφεται Σιδόεντι.

C. 7. μνημονεύει δ' αὐτῶν καὶ Νίκανδρος ἐν Ἑτεροιουμένοις οὕτως·

Αὐτίχ' ὅγ' ἐκ Σιδόεντος ἢ' Πλείστου ἀπὸ κήπων
Μῆλα ταμὼν χλοάοντα τύπους νωμήσατο Κάδμου.

ὅτι δ' ἡ Σιδοῦς τῆς Κορίνθου ἐστὶ κώμη. Ἀρειανὸς εἴρηκεν ἐν πρώτῃ Ἡρακλείας, καὶ Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος ἐν ε περὶ νεῶν καταλόγου. Ἀντίγονος δ' ὁ Καρύστιος ἐν Ἀντιπάτρῳ φησίν·

Ἧκέ μοι ὡραίων πολὺ φίλτερος ἠδ' ἀριμήλων †)
Πορφυρέων, Ἐφύρῃ τάπερ αὔξεται ἠνεμοέσσῃ.

φαυλίων δὲ μήλων μνημονεύει Τηλεκλείδης ἐν Ἀμφικτύοσιν οὕτως·

Ὦ τὰ μὲν κομψοί, τὰ δὲ φαυλότεροι φαυλίων μήλων.

†) γρ. ἠδ' ἄρα μήλων.

καὶ Θεόπομπος ἐν Θησεῖ. Ἀνδροτίων δ' ἐν τῷ Γεωργικῷ, τὰς δὲ μηλίας, φησὶ, φαυλίας καὶ ἐρυθείας. ὁ γὰρ ἀπορρεῖ τὸ μῆλον ἀπὸ τοῦ μίσχου τῶν ἐρυθειῶν. τὰς δὲ ἐρινὰς ἢ Λακωνικὰς, ἢ Σιδουντίας, ἢ χυσωδίας. ἐγὼ δ', ἄνδρες φίλοι, πάντων μάλιστα τεθαύμακα τὰ ἐν Ῥώμῃ πιπρασκόμενα μῆλα, τὰ Ματτιανὰ καλούμενα, ἅπερ κομίζεσθαι λέγεται ἀπό τινος κώμης ἱδρυμένης ἐπὶ τῶν πρὸς Ἀκυληΐᾳ Ἄλπεων. τούτων δ' οὐ πολὺ ἀπολείπεται τὰ ἐν Γάγγροις, πόλει Παφλαγονικῇ. ὅτι δὲ καὶ τῶν μήλων εὑρετής ἐστι Διόνυσος, μαρτυρεῖ Θεόκριτος ὁ Συρακούσιος, ὧδέ πως λέγων·

> Μᾶλα μὲν ἐν κόλποισι Διωνύσοιο φυλάσσων,
> Κρατὶ δ' ἔχων λεύκαν, Ἡρακλέος ἱερὸν ἔρνος.

Νεοπτόλεμος δ' ὁ Παριανὸς ἐν τῇ Διονυσιάδι καὶ αὐτὸς ἱστορεῖ, ὡς ὑπὸ Διονύσου εὑρεθέντων τῶν μήλων, καθάπερ καὶ τῶν ἄλλων ἀκροδρύων. ἐπιμηλὶς δὲ καλεῖται, φησὶ Πάμφιλος, τῶν ἀπίων τι γένος. Ἑσπερίδων δὲ μήλων οὕτως καλεῖσθαί τινά φησι Τιμαχίδας ἐν τῷ τετάρτῳ, εἰπών. καὶ ἐν Λακεδαίμονι *) παρατίθεσθαι τοῖς θεοῖς φησι Πάμφιλος ταῦτα. εὔοσμα δὲ εἶναι καὶ ἄβρωτα, καλεῖσθαι δ' Ἑσπερίδων μῆλα. Ἀριστοκράτης γοῦν ἐν τετάρτῳ Λακωνικῶν· Ἔτι δὲ μῆλα καὶ τὰς λεγομένας Ἑσπερίδας.

ΠΕΡΣΙΚΑ'. Θεόφραστος ἐν δευτέρῳ περὶ φυτῶν ἱστορίας λέγων περὶ ὧν ὁ καρπὸς οὐ φανερὸς, γράφει καὶ τάδε· Ἐπεὶ τῶν γε μειζόνων φανερὰ πάντων ἡ ἀρχὴ, καθάπερ ἀμυγδαλῆς καὶ καρύου καὶ τῶν †) ἄλλων, ὅσα τοιαῦτα, πλὴν τοῦ Περσικοῦ, τούτου δ' ἥκιστα. καὶ πάλιν· Ῥόας ἀπὸ θηλείας. Δίφιλος δ' ὁ Σίφνιος ἐν τῷ περὶ τῶν προσφερομένων τοῖς νοσοῦσι καὶ τοῖς ὑγιαίνουσί φησι τάδε· Περσικὰ λεγόμενα μῆλα, ὑπό τινων δὲ Περσικὰ κοκκύμηλα, μέσως ἐστὶν εὔχυλα, θρεπτικώτερα δὲ τῶν μήλων. Φιλότιμος δ' ἐν τῷ τρίτῳ καὶ δεκάτῳ περὶ τροφῆς τὸ Περσικόν φησι λιπαρώτερον καὶ κεγχρῶδες εἶναι· χαυνότερον δ' ὑπάρχειν, καὶ πιεζόμενον πλεῖστον ἔλαιον ἀνιέναι. Ἀριστοφάνης δὲ ὁ p. 83.

*) γρ. εἰπών. . . . . καὶ ἐν Λακεδ. †) γρ. καὶ καρύου καὶ βαλάνου καὶ τ.

γραμματικὸς ἐν Λακωνικαῖς Γλώσσαις τὰ κοκκύμηλά φησι τοὺς Λάκωνας καλεῖν ὀξύμαλα Περσικὰ, ἅτινα ἄδρια *).

ΚΙΤΡΙΟΝ. περὶ τούτου πολλὴ ζήτησις ἐνέπεσε τοῖς δειπνοσοφισταῖς, εἴτις ἐστὶν αὐτοῦ μνήμη παρὰ τοῖς παλαιοῖς. Μυρτίλος μὲν γὰρ ἔφασκεν, ὥσπερ εἰς αἶγας ἡμᾶς ἀγρίας ἀποπέμπων τοὺς ζητοῦντας, Ἡγήσανδρον τὸν Δελφὸν ἐν τοῖς Ὑπομνήμασιν αὐτοῦ μνημονεύειν, τῆς λέξεως τὰ νῦν οὐ μεμνῆσθαι. πρὸς ὃν ἀντιλέγων ὁ Πλούταρχος, ἀλλὰ μὴν ἔγωγε, φησὶ, διορίζομαι, μηδ᾽ ὅλως τὸν Ἡγήσανδρον τοῦτ᾽ εἰρηκέναι, δι᾽ αὐτὸ τοῦτ᾽ ἐξαναγνοὺς αὐτοῦ πάντα τὰ ὑπομνήματα, ἐπεὶ καὶ ἄλλος τις τῶν ἑταίρων τοῦτ᾽ ἔχειν οὕτω διεβεβαιοῦτο, ὁρμώμενος ἔκ τινων σχολικῶν ὑπομνημάτων ἀνδρὸς οὐκ ἀξίου· ὥστε ὥρα σοι, φίλε Μυρτίλε, ἄλλον ζητεῖν μάρτυρα. Αἰμιλιανὸς δὲ ἔλεγεν, Ἰόβαν τὸν Μαυρουσίων βασιλέα, ἄνδρα πολυμαθέστατον, ἐν τοῖς περὶ Λιβύης συγγράμμασι μνημονεύοντα τοῦ κίτρου, καλεῖσθαι φάσκειν αὐτὸ παρὰ τοῖς Λίβυσι μῆλον Ἑσπερικὸν, ἀφ᾽ ὧν καὶ Ἡρακλέα κομίσαι εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ χρύσεα διὰ τὴν ἰδέαν λεγόμενα μῆλα· ὅτι ἐς τοὺς Διὸς καὶ Ἥρας λεγομένους γάμους ἀνῆκεν ἡ γῆ, Ἀσκληπιάδης εἴρηκε ἐν ἑξηκοστῷ Αἰγυπτιακῶν. πρὸς τούτοις ἀποβλέψας ὁ Δημόκριτος ἔφη· Εἰ μέν τι τούτων Ἰόβας ἱστορεῖ, χαιρέτω Λιβυκαῖσι βίβλοις, ἔτι ταῖς Ἄννωνος πλάναις. ἐγὼ δὲ τὸ μὲν ὄνομα οὔ φημι κεῖσθαι τοῦ κιτρίου παρὰ τοῖς παλαιοῖς τοῦτο, τὸ δὲ πρᾶγμα ὑπὸ τοῦ Ἐρεσίου Θεοφράστου οὕτως λεγόμενον ἐν ταῖς περὶ φυτῶν ἱστορίαις ἀναγκάζει με ἐπὶ τῶν κιτρίων ἀκούειν τὰ σημαινόμενα. φησὶ γὰρ ὁ φιλόσοφος ἐν τῷ τετάρτῳ τῆς περὶ Φυτῶν ἱστορίας οὕτως· Ἡ δὲ Μηδία χώρα καὶ ἡ Περσὶς ἄλλα ἔχει πλείω, καὶ τὸ μῆλον τὸ Περσικὸν ἢ Μηδικὸν καλούμενον. ἔχει δὲ τὸ δένδρον τοῦτο φύλλον μὲν ὅμοιον καὶ σχεδὸν ἴσον τῷ τῆς δάφνης, ἀνδράχνης, καὶ καρύας· ἀκάνθας δ᾽, οἵας ἄπιος, ἢ ὀξυάκανθος· λείας δὲ καὶ ὀξείας σφόδρα καὶ ἰσχυράς. τὸ δὲ μῆλον οὐκ ἐσθίεται μὲν, εὔοσμον δὲ πάνυ καὶ αὐτὸ, καὶ τὰ φύλλα τοῦ δένδρου. κἂν εἰς ἱμάτια τεθῇ τὸ μῆλον, ἄκοπα διατηρεῖ. χρήσιμον δὲ, ἐπειδὰν καὶ τύχῃ τις πεπωκὼς θανάσιμον φάρμακον· δοθὲν γὰρ ἐν οἴνῳ διακό-

*) γρ. ἅ τινας ἄδρια.

πτει τὴν κοιλίαν. καὶ ἐξάγει τὸ φάρμακον. καὶ πρὸς στόματος εὐωδίαν· ἐὰν γάρ τις ἑψήσῃ ἐν ζωμῷ ἢ ἐν ἄλλῳ τινὶ τὸ εἴσω τοῦ μήλου, ἐκπιέσῃ τε εἰς τὸ στόμα. καὶ καταῤῥοφήσῃ, ποιεῖ τὴν ὀσμὴν ἡδεῖαν. σπείρεται δὲ τοῦτο τοῦ ἦρος εἰς πρασιὰς ἐξαιρεθὲν τὸ σπέρμα, διειργασμένον ἐπιμελῶς. εἶτ' ἄρδεται διὰ τετάρτης ἢ πέμπτης ἡμέρας. ὅταν δὲ ἁδρὸν ᾖ, διαφυτεύεται πάλιν τοῦ ἔαρος εἰς χωρίον μαλακὸν, καὶ ἔφυδρον, καὶ οὐ λίαν λεπτόν. φέρει δὲ τὰ μῆλα πᾶσαν ὥραν· τὰ μὲν γὰρ ἀφῄρηται, τὰ δ' ἀνθεῖ, τὰ δ' ἐκπίπτει. τῶν δ' ἀνθῶν ὅσα ἔχει καθάπερ ἠλακάτην ἐκ μέσου ἀνέχουσαν, ταῦτά ἐστι γόνιμα· ὅσα δὲ μὴ, ἄγονα. κἀν τῷ πρώτῳ δὲ τῆς αὐτῆς πραγματείας τὰ περὶ τῆς ἠλακάτης καὶ τῶν γονίμων εἴρηκεν. ἐκ τούτων ἐγὼ κινούμενος, ὦ ἑταῖροι, ὧν φησὶν ὁ Θεόφραστος περὶ τῆς χρόας, περὶ ὀδμῆς, περὶ φύλλων, τὸ κίτριον εἶναι λέγεσθαι πεπίστευκα. καὶ μηδεὶς ὑμῶν θαυμαζέτω, εἴ φησι, μὴ ἐσθίεσθαι αὐτό· ὁπότε γε p. 84.
καὶ μέχρι τῶν κατὰ τοὺς πάππους ἡμῶν χρόνων οὐδεὶς ἤσθιεν, ἀλλ' ὥς τι μέγα κειμήλιον ἀπετίθεντο ἐν ταῖς κιβωτοῖς μετὰ τῶν ἱματίων. ὅτι δ' ὄντως ἐκ τῆς ἄνω χώρας ἐκείνης κατέβη εἰς τοὺς Ἕλληνας τὸ φυτὸν τοῦτο, ἐστὶν εὑρεῖν λεγόμενον καὶ παρὰ τοῖς τῆς κωμῳδίας ποιηταῖς, οἳ καὶ περὶ μεγέθους αὐτῶν τι λέγοντες τῶν κιτρίων μνημονεύειν φαίνονται. Ἀντιφάνης μὲν ἐν Βοιωτίῳ *)· C. 8.

Καὶ περὶ μὲν ὄψα γ' ἠλίθιον τὸ καὶ λέγειν
Ὥσπερ πρὸς ἀπλήστους. ἀλλὰ ταυτὶ λάμβανε,
Παρθένε, τὰ μῆλα. καλά γε. καλὰ δῆτ', ὦ θεοί.
Νεωστὶ γὰρ τὸ σπέρμα τοῦτ' ἀφιγμένον
Εἰς τὰς Ἀθήνας ἐστὶ παρὰ τοῦ βασιλέως.
Παρ' Ἑσπερίδων ᾤμην γε, νὴ τὴν Φωσφόρον,
Φασὶν τὰ χρυσᾶ μῆλα ταῦτ' εἶναι τρία
Μόν'. ἔστιν ὀλίγον τὸ καλὸν, ἔστι πανταχοῦ
Καὶ τίμιον.

Ἔριφος δ' ἐν Μελιβοίᾳ, αὐτὰ ταῦτα τὰ ἰαμβεῖα προσθεὶς ὡς ἴδια, τὰ τοῦ Ἀντιφάνους, ἐπιφέρει·

Παρ' Ἑσπερίδων ᾤμην γε, νὴ τὴν Ἄρτεμιν,
Φησὶ τὰ χρυσᾶ μῆλα ταῦτ' εἶναι τρία

*) γρ. ἐν Βοιωτίᾳ.

γραμματικὸς ἐν Λακωνικαῖς Γλώτταις τὰ κοκκύμηλά φησι τοὺς Λάκωνας καλεῖν ὀξύμαλα Περσικὰ, ἅτινα ἄδρια *).

ΚΙΤΡΙΟΝ. περὶ τούτου πολλὴ ζήτησις ἐνέπεσε τοῖς δειπνοσοφισταῖς, εἴτις ἐστὶν αὐτοῦ μνήμη παρὰ τοῖς παλαιοῖς. Μυρτίλος μὲν γὰρ ἔφασκεν, ὥσπερ εἰς αἶγας ἡμᾶς ἀγρίας ἀποπέμπων τοὺς ζητοῦντας, Ἡγήσανδρον τὸν Δελφὸν ἐν τοῖς Ὑπομνήμασιν αὐτοῦ μνημονεύειν. τῆς λέξεως τὰ νῦν οὐ μεμνῆσθαι. πρὸς ὃν ἀντιλέγων ὁ Πλούταρχος, ἀλλὰ μὴν ἔγωγε, φησὶ, διορίζομαι, μηδ' ὅλως τὸν Ἡγήσανδρον τοῦτ' εἰρηκέναι, διὰ τὸ τοῦτ' ἐξαναγνοὺς αὐτοῦ πάντα τὰ ὑπομνήματα. ἐπεὶ καὶ ἄλλος τις τῶν ἑταίρων τοῦτ' ἔχειν οὕτω διεβεβαιοῦτο, ὁρμώμενος ἔκ τινων σχολικῶν ὑπομνημάτων ἀνδρὸς οὐκ ἀδόξου· ὥστε ἄρα σοι, φίλε Μυρτίλε, ἄλλον ζητεῖν μάρτυρα. Αἰμιλιανὸς δὲ ἔλεγεν, Ἰόβαν τὸν Μαυρουσίων βασιλέα, ἄνδρα πολυμαθέστατον, ἐν τοῖς περὶ Λιβύης συγγράμμασι μνημονεύοντα τοῦ κίτρου, καλεῖσθαι φάσκειν αὐτὸ παρὰ τοῖς Λίβυσι μῆλον Ἑσπερικὸν, ἀφ' ὧν καὶ Ἡρακλέα κομίσαι εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ χρύσεα διὰ τὴν ἰδέαν λεγόμενα μῆλα. ὅτι ἐς τοὺς Διὸς καὶ Ἥρας λεγομένους γάμους ἀνῆκεν ἡ γῆ, Ἀσκληπιάδης εἴρηκεν ἐν ἑξηκοστῷ Αἰγυπτιακῶν. πρὸς τούτους ἀποβλέψας ὁ Δημόκριτος ἔφη· Εἰ μέν τι τούτων Ἰόβας ἱστορεῖ, χαιρέτω Λιβυκαῖσι βίβλοις, ἔτι ταῖς Ἄννωνος πλάναις. ἐγὼ δὲ τὸ μὲν ὄνομα οὔ φημι κεῖσθαι τοῦ κιτρίου παρὰ τοῖς παλαιοῖς τοῦτο, τὸ δὲ πρᾶγμα ὑπὸ τοῦ Ἐρεσίου Θεοφράστου οὕτως λεγόμενον ἐν ταῖς περὶ Φυτῶν ἱστορίαις ἀναγκάζει με ἐπὶ τῶν κιτρίων ἀκούειν τὰ σημαινόμενα. φησὶ γὰρ ὁ φιλόσοφος ἐν τῷ τετάρτῳ τῆς περὶ Φυτῶν ἱστορίας οὕτως· Ἡ δὲ Μηδία χώρα καὶ ἡ Περσὶς ἄλλα ἔχει πλείω, καὶ τὸ μῆλον τὸ Περσικὸν ἢ Μηδικὸν καλούμενον. ἔχει δὲ τὸ δένδρον τοῦτο φύλλον μὲν ὅμοιον καὶ σχεδὸν ἴσον τῷ τῆς δάφνης, ἀνδράχνης, καὶ καρύας· ἀκάνθας δ', οἵας ἄπιος, ἢ ὀξυάκανθος· λείας δὲ καὶ ὀξείας σφόδρα καὶ ἰσχυράς. τὸ δὲ μῆλον οὐκ ἐσθίεται μὲν, εὔοσμον δὲ πάνυ καὶ αὐτὸ, καὶ τὰ φύλλα τοῦ δένδρου. κἂν εἰς ἱμάτια τεθῇ τὸ μῆλον, ἄκοπα διατηρεῖ. χρήσιμον δὲ, ἐπειδὰν καὶ τύχῃ τις πεπωκὼς θανάσιμον φάρμακον· δοθὲν γὰρ ἐν οἴνῳ διακ-

*) γρ. ἅ τινες ἄδρια.

ι τὴν κοιλίαν. καὶ ἐξάγει τὸ φάρμακον. καὶ πρὸς στόμα-
εὐωδίαν· ἐὰν γάρ τις ἑψήσῃ ἐν ζωμῷ ἢ ἐν ἄλλῳ τινὶ
εἴσω τοῦ μήλου. ἐκπιέσῃ τε εἰς τὸ στόμα. καὶ καταῤῥοφή-
ι, ποιεῖ τὴν ὀσμὴν ἡδεῖαν. σπείρεται δὲ τοῦτο τοῦ ἦρος εἰς
ασιὰς ἐξαιρεθὲν τὸ σπέρμα, διειργασμένας ἐπιμελῶς. εἶτ'
δεται διὰ τετάρτης ἢ πέμπτης ἡμέρας. ὅταν δὲ ἁδρὸν ᾖ,
αφυτεύεται πάλιν τοῦ ἔαρος εἰς χωρίον μαλακόν. καὶ ἔφυ-
ον, καὶ οὐ λίαν λεπτόν. φέρει δὲ τὰ μῆλα πᾶσαν ὥραν·
ὰ μὲν γὰρ ἀφῄρηται. τὰ δ' ἀνθεῖ. τὰ δ' ἐκπέττει. τῶν
ἀνθῶν ὅσα ἔχει καθάπερ ἠλακάτην ἐκ μέσου ἀνέχουσαν,
ῦτά ἐστι γόνιμα· ὅσα δὲ μή, ἄγονα. κἂν τῷ πρώτῳ δὲ
ς αὐτῆς πραγματείας τὰ περὶ τῆς ἠλακάτης καὶ τῶν γο-
μων εἴρηκεν. ἐκ τούτων ἐγὼ κινούμενος, ὦ ἑταῖροι, ὧν φη-
ν ὁ Θεόφραστος περὶ τῆς χρόας, περὶ ὀδμῆς. περὶ φύλ-
ου, τὸ κίτριον εἶναι λέγεσθαι πεπίστευκα. καὶ μηδεὶς ὑμῶν
υμαζέτω, εἴ φησι, μὴ ἐσθίεσθαι αὐτό· ὁπότε γε p. 84.
ὶ μέχρι τῶν κατὰ τοὺς πάππους ἡμῶν χρόνων οὐδεὶς ἤσθιεν,
λλ' ὥς τι μέγα κειμήλιον ἀπετίθεντο ἐν ταῖς κιβωτοῖς
ετὰ τῶν ἱματίων. ὅτι δ' ὄντως ἐκ τῆς ἄνω χώρας ἐκείνης
ατέβη εἰς τοὺς Ἕλληνας τὸ φυτὸν τοῦτο, ἐστὶν εὑρεῖν λεγό-
ενον καὶ παρὰ τοῖς τῆς κωμῳδίας ποιηταῖς. οἳ καὶ περὶ
εγέθους αὐτῶν τι λέγοντες τῶν κιτρίων μνημονεύειν φαίνον-
αι. Ἀντιφάνης μὲν ἐν Βοιωτίῳ *)· C. 8.

> Καὶ περὶ μὲν ὄψα γ' ἠλίθιον τὸ καὶ λέγειν
> Ὥσπερ πρὸς ἀπληστας. ἀλλὰ ταυτὶ λάμβανε,
> Παρθένε, τὰ μῆλα. καλά γε. καλὰ δῆτ', ὦ θεοί.
> Νεωστὶ γὰρ τὸ σπέρμα τοῦτ' ἀφιγμένον
> Εἰς τὰς Ἀθήνας ἐστὶ παρὰ τοῦ βασιλέως.
> Παρ' Ἑσπερίδων ὤμην γε, νὴ τὴν Φωσφόρον,
> Φασὶν τὰ χρυσᾶ μῆλα ταῦτ' εἶναι τρία
> Μόν'. ἔστιν ὀλίγον τὸ καλόν, ἔστι πανταχοῦ
> Καὶ τίμιον.

Ἔριφος δ' ἐν Μελιβοίᾳ, αὐτὰ ταῦτα τὰ ἰαμβεῖα προσθεὶς
ὡς ἴδια, τὰ τοῦ Ἀντιφάνους, ἐπιφέρει·

> Παρ' Ἑσπερίδων ὤμην γε, νὴ τὴν Ἄρτεμιν,
> Φησὶ τὰ χρυσᾶ μῆλα ταῦτ' εἶναι τρία

*) γρ. ἐν Βοιωτ

Μόν'. ἔστιν ὀλίγον τὸ καλὸν, ἔστι πανταχοῦ
Καὶ τίμιον. τούτων μὲν ὀβολὸν οὐ πολὺ
Τίθημι, λογιοῦμαι γὰρ, αὗται δὲ εἰσὶ
Ὡς εὐγενεῖς. τὴν γὰρ Ἀφροδίτην ἐν Κύπρῳ
Δένδρον φυτεῦσαι τοῦτό φασιν ἓν μόνον,
Βέρβεια πολυτίμητε. κᾆτα τρεῖς μόνας;
Καὶ τάσδε κομίσαις. οὐ γὰρ εἶχον πλείονας.

τούτοις εἴ τις ἀντιλέγειν ἔχοι, ὅτι μὴ τὸ νῦν κίτριον λεγόμενον σημαίνεται, σαφέστερα μαρτύρια παρατιθέσθω. καί τοι καὶ Φαινίου τοῦ Ἐρεσίου ἔννοιαν ἡμῖν διδόντος, μή ποτε ἀπὸ τῆς κέδρου τὸ κεδρίον ὠνόμασαι. καὶ γὰρ τὴν κέδρον φησὶν ἐν πέμπτῳ περὶ φυτῶν ἀκάνθας ἔχειν περὶ τὰ φύλλα, ὅτι δὲ τὰ αὐτὸ τοῦτο καὶ περὶ τὸ κίτριόν ἐστι, παντὶ δῆλον. ὅτι δὲ καὶ προσλαμβανόμενον τὸ κίτριον πάσης τροφῆς ξηρᾶς τε καὶ ὑγρᾶς ἀντιφάρμακόν ἐστι παντὸς δηλητηρίου, εὖ οἶδα, μαθὼν παρὰ πολίτου ἐμοῦ πιστευθέντος τὴν τῆς Αἰγύπτου ἀρχήν. οὗτος κατεδεδίκασέν τινας γενέσθαι θηρίων βορὰν κακούργους εὑρεθέντας, καὶ ἔδει αὐτοὺς ἅπασι τοῖς ζώοις παραβληθῆναι. εἰσιοῦσι δὲ αὐτοῖς εἰς τὸ τοῖς λῃσταῖς εἰς τιμωρίαν ἀποδεδειγμένον θέατρον, κατὰ τὴν ὁδὸν καπηλίς τις κατ' ἔλεον ἔδωκεν, οὓ μετὰ χεῖρας εἶχεν ἐσθίουσα κιτρίου, καὶ λαβόντες ἔφαγον, καὶ μετ' οὐ πολὺ παραβληθέντες πελωρίοις καὶ ἀγριωτάτοις ζώοις, ταῖς ἀσπίσι, δηχθέντες οὐδὲν ἔπαθον. ἀπορία δὲ κατέσχε τὸν ἄρχοντα· καὶ τὸ τελευταῖον ἀνακρίνων τὸν αὐτοὺς φυλάττοντα στρατιώτην, εἴ τι ἔφαγον ἢ ἔπιον, ὡς ἔμαθεν κατὰ τὸ αὐτὸ ἐξ ἀκεραίου τὸ κίτριον δεδομένον, τῇ ἐπιούσῃ τῶν ἡμερῶν τῷ μὲν πάλιν ἐκέλευσε δοθῆναι κιτρίου, τῷ δ' οὔ· καὶ ὁ μὲν φαγὼν, δηχθεὶς οὐδὲν ἔπαθεν, ὁ δὲ παραυτίκα πληγεὶς ἀπέθανε. δοκιμασθέντος οὖν διὰ πολλῶν τοῦ τοιούτου, εὑρέθη τὸ κίτριον ἀντιφάρμακον παντὸς
p. 85. δηλητηρίου φαρμάκου. ἐὰν δέ τις ἐν μέλιτι Ἀττικῷ ὅλον τὸ κίτριον, ὡς ἔχει φύσεως, συνεψήσῃ μετὰ τοῦ σπέρματος, διαλύεται μὲν ἐν τῷ μέλιτι, καὶ ὁ ἀπ' αὐτοῦ λαμβάνων ἕωθεν δύο ἢ τρεῖς δακτύλους οὐδὲν ὁτιοῦν ὑπὸ φαρμάκου πείσεται. εἴ τις τούτοις ἀπιστεῖ, μαθέτω καὶ παρὰ Θεοπόμπου τοῦ Χίου, ἀνδρὸς φιλαλήθους καὶ πολλὰ χρήματα καταναλώσαντος εἰς τὴν περὶ τῆς ἱστορίας ἐξέτασιν ἀκριβῆ.

φησὶ γὰρ οὗτος ἐν τῇ ὀγδόῃ καὶ τριακοστῇ τῶν ἱστοριῶν. περὶ Κλεάρχου διηγούμενος τοῦ Ἡρακλεώτου, τῶν ἐν τῷ Πόντῳ*) τυράννου, ὡς βιαίως ἀνῄρει πολλοὺς, καὶ ὡς τοῖς πλείστοις ἐδίδου κώνειον πιεῖν. ἐπειδὴ οὖν, φησὶ, πάντες ἔγνωσαν τὴν τοῦ φαρμάκου ταύτην φιλοτησίαν, οὐ προῄεσαν τῶν οἰκιῶν, πρὶν φαγεῖν πήγανον· τοῦτο γὰρ τοὺς προφαγόντας μηδὲν πάσχειν, πίνοντας τὸ ἀκόνιτον· ὃ κληθῆναί φησι, διὰ τὸ φύεσθαι ἐν τόπῳ Ἀκόναις καλουμένῳ, ὄντι περὶ τὴν Ἡράκλειαν.

Ταῦτ' εἰπόντος τοῦ Δημοκρίτου, θαυμάσαντες οἱ πολλοὶ τὴν τοῦ κιτρίου δύναμιν, ἀπήσθιον, ὡς μὴ πρότερον φαγόντες ἢ πιόντες τι. Πάμφιλος δ' ἐν ταῖς Γλώσσαις Ῥωμαίας φησὶ αὐτὸ κίτρον καλεῖν.

Ἑξῆς δὲ τοῖς προειρημένοις κατ' ἰδίαν ἐπεισενεχθέντων ἡμῖν πολλῶν ὀστρέων, καὶ τῶν ἄλλων ὀστρακοδέρμων, σχεδὸν τὰ πλεῖστα αὐτῶν μνήμης ἠξιωμένα παρ' Ἐπιχάρμῳ ἐν Ἥβης γάμῳ εὑρίσκω διὰ τούτων·

Ἄγει δὲ παντοδαπὰ κογχύλια,
Λεπάδας, ἀσπέδους**), κραβύλας, κηκιβάλους, τηθυνάκια,
Βαλάνους, πορφύρας, ὄστρεα συμμεμυκότα·
Τὰ διελεῖν μέν ἐστι χαλεπὰ, καταφαγεῖν δ' εὐμαρέα·
Μύας, ἀναρίτας τε, καρύκας τε, καὶ σκιφύδρια·
Τὰ γλυκέα μὲν ἐντὶ ἐπέσθειν, ἐν πάγει μὲν δ' ὀξέα †)·
Τούς τε μακρογογγύλους σωλῆνας, ἡ μέλαινά τε
Κόγχος, ἅπερ κογχοθήρᾳ παῖσιν ἐς τρισώνια,
Θάτεραι δέ τ' αἱ κόγχοι αἱ ἀμαθίτιδές τε κακοδόκιμοί τε κηυγόνοι ††)·
Τὰς ἀνδροφυκτίδας πάντες ἄνθρωποι καλέοντι,
Ἄμμες δὲ λεύκας τοὶ θεοί.

ἐν δὲ Μούσαις γράφεται·

Ἀντὶ τοῦ κόγχος ἀντέλλην καλέομες †††)· ἔστιν δ' ἅδιστον κρέας.

*) γρ. Ἡρακλεωτῶν τῷ ἐν τῷ Π., vel τοῦ Ἡρακλ. **) γρ. Λεπάδας ἀσπέτους. †) γρ. Τὰ γλυκέα μὲν ἐντὶ ἐπέσθεν, ἐμπαγέμεν δ' ὀξέα. ††) γρ. κήγονοι. †††) γρ. Ἐντὶ κόγχος, ἂν τέλλην καλέομες.

τὴν τελλίναν λεγομένην ἴσως δηλοῖ, ἣν Ῥωμαῖοι μύτλον ὀνομάζουσι. μνημονεύων δ' αὐτῆς Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς ἐν τῷ περὶ τῆς ἀχνυμένης σκυτάλης συγγράμματι, ὁμοίας φησὶ εἶναι τὰς λεπάδας ταῖς καλουμέναις τελλίναις.
C. 9. Καλλίας δ' ὁ Μιτυληναῖος ἐν τῷ περὶ τῆς παρ' Ἀλκαίῳ λεπάδος παρὰ τῷ Ἀλκαίῳ φησὶν εἶναι ᾠδήν, ἧς ἡ ἀρχή·

Πέτρας καὶ πολιᾶς θαλάσσης τέκνον,

ἧς ἐπὶ τέλει γεγράφθαι·

Ἐκ λεπάδων χαύνοις φρένας ἁ θαλασσία λεπάς *).

ὁ δ' Ἀριστοφάνης γράφει ἀντὶ τοῦ λεπὰς χέλυς· καί φησιν, οὐκ εὖ Δικαίαρχον ἐκλεξάμενον λέγειν τὰς λεπάδας· τὰ παιδάρια δὲ, ἡνίκ' ἂν εἰς τὸ στόμα λάβωσιν, αὐλεῖν ἐν ταύταις καὶ παίζειν, καθάπερ καὶ παρ' ἡμῖν τὰ σπερμολόγα
p. 86. τῶν παιδαρίων ταῖς καλουμέναις τελλίναις. ὡς καὶ Σώπατρός φησιν ὁ φλοιακογράφος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Εὐβουλοθεομβρότῳ·

Ἀλλ' ἴσχε· τελλίνης γὰρ ἐξαίφνης μέ τις **)
Ἀκοὰς μελῳδὸς ἦχος εἰς ἐμὰς ἔβη.

Πᾶ δ' ὁ Ἐπίχαρμος ἐν Πύῤῥᾳ καὶ Προμαθεῖ †) φησι·

Κἄν τις Ἑλλήνων τὸν ἀνδρί τ' ἂν θᾶσαι δὴ καὶ λεπὰς ὅσσα ††).

παρὰ Σώφρονι δ' οἱ κόγχοι μελαινίδες λέγονται· Μελαινίδες γάρ τοι νησοῦν τι ἐμὶν †††) ἐκ τοῦ μικροῦ λιμένος. ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἁλιευτικῷ τὸν ἀγροιώταν χηράμβας ††††) ὀνομάζει. καὶ Ἀρχίλοχος δὲ τῆς χηράμβος μέμνηται· τοῦ δ' ἀναρίτου Ἴβυκος. καλεῖται δ' ὁ ἀναρίτης καὶ ἀνάρτας. κογχῶδες δὲ ὂν τὸ ὄστρεον προσέχεται ταῖς πέτραις, ὥσπερ αἱ λεπάδες. Ἡρώνδας δ' ἐν Συνεργαζομέναις·

Προσφὺς, ὅκως τις χοιράδων ἀναρίτης.

*) γρ. Ἐκ λυπάων δ' ἐκίνει σε φρένας ἁ θαλασσία λεπάς. vel: ἐκίνοις, ὦ θαλασσία λεπάς. **) γρ. μέγας. †) γρ. Ἐπίχαρμος ἐν πυρκαεῖ Προμ. ††) γρ. Καὶ τελλίναν τε κ' ἀναρίταν θᾶσαι δὴ καὶ λεπὰς (vel λεπάδ'), ὅσα. †††) γρ. Μελαινίδες γάρ τοι νίσσονται, vel νισσοῦνται. ††††) γρ. χηράβαν, vel χηράμβαν.

Αἰσχύλος δ' ἐν Πέρσαις, Τίς ἀνήρει τὰς νήσους ἀναριτοτρόφους, εἴρηκεν. Ὅμηρος δὲ τῶν τηθέων μέμνηται. Διοκλῆς δ' ὁ Καρύστιος ἐν τοῖς Ὑγιεινοῖς κράτιστά φησιν εἶναι τῶν κογχυλίων πρὸς διαχώρησιν καὶ οὔρησιν μύας, ὄστρεα, κτένας, χήμας. Ἄρχιππος δ' ἐν Ἰχθύσι· Λεπάσιν, ἐχίνοις, ἐσχάραις, βελόναις τε, τοῖς κτένεσί τε. ῥωμαλεώτερα δὲ τῶν κογχίων φησὶν εἶναι ὁ Διοκλῆς κόγχας, πορφύρας, κήρυκας. περὶ δὲ τῶν κηρύκων ὁ Ἄρχιππος τάδε λέγει· Κῆρυξ θαλάσσης τρόφιμος, υἱὸς πορφύρας. Σπεύσιππος δ' ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων, παραπλήσια εἶναι κήρυκας, πορφύρας, στραβήλους, κόγχους. τῶν στραβήλων μνημονεύει καὶ Σοφοκλῆς ἐν Καμικοῖς οὕτως·

Ἀλίας στραβήλου τῆσδε τέκνον, εἴ τινα
Δυναίμεθ' εὑρεῖν.

ἔτι ὁ Σπεύσιππος ἑξῆς πάλιν ἰδίᾳ καταριθμεῖται κόγχους, κτένας, μῦς, πίννας, σωλῆνας· καὶ ἐν ἄλλῳ μέρει ὄστρεα, λεπάδας. Ἀραρὼς δὲ Καμπυλίωνί φησιν·

Τὰ κομψὰ δήπου ταῦτα νωγαλεύματα·
Κόγχαι τε, καὶ σωλῆνες, αἵ τε καμπύλαι
Καρῖδες ἐξήλλοντο δελφίνων δίκην.

Σώφρων δ' ἐν Μίμοις·

Τίνες δὲ ἐντί ποκα, φίλα; τὸ δέ τοι,
Μακραὶ κόγχαι· σωλῆνες τοῦτί γα
Γλυκύκρεων κογχύλιον, χηρᾶν γυναικῶν λίχνευμα.

τῶν δὲ πιννῶν μνημονεύει Κρατῖνος ἐν Ἀρχιλόχοις·

Ἡ μὲν σηπίῃσι *) καὶ ὀστρέοισιν ὁμοίη.

Φιλύλλιος δ', ἢ Φρύνιχος, ἢ Ἀριστοφάνης ἐν Πόλεσι·

Πολυπόδιον, σηπιδάριον, κάραβον, ἀστακὸν, ὄστρεα †),
χήμας,
Λεπάδας, σωλῆνας, μῦς, πίννας, κτένας ἐκ Μηθύμνης
Αἴρετ' ἀνθρακίδας, τρίγλη, σαργὸς, κεστρεὺς, πέρκη,
κορακῖνος.

Ἀγίας δὲ καὶ Δερκύλος ἐν Ἀργολικοῖς τοὺς στραβήλους ἀστραβήλους C. 10.
ὀνομάζουσι, μνημονεύοντες αὐτῶν ὡς ἐπιτηδείων ὄντων εἰς τὸ

*) γρ. πίννῃσι. †) γρ. ὄστρεια.

σαλπίζειν. τὰς δὲ κόγχας ἐστὶν εὑρεῖν λεγομένας καὶ θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς. Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις·

> Ἀνέχασκον εἷς ἕκαστος ἐμφερέστατα
> p. 87. Ὀπτωμέναις κόγχαισιν ἐπὶ τῶν ἀνθράκων.

Τηλεκλείδης δ' ἐν Ἡσιόδοις κόγχην φησὶν διελεῖν. καὶ Σώφρων Γυναικείοις·

> Αἴ γα μὰν κόγχαι, ὥσπερ αἴκ' ἐξ ἑνὸς κελεύσματος,
> Κεχάναντι ἄμμιν πᾶσαι· τὸ δὲ κρῆς ἑκάστας ἐξέχει.

ἀρσενικῶς δ' Αἰσχύλος ἐν Ποντίῳ Γλαύκῳ*)·

> Κόγχοι, μύες, κ' ὄστρεα.

Ἀριστώνυμος Θησεῖ·

> Κόγχος ἦν βάπτων ἄλλων †) ὁμοίως.

παραπλησίως δ' εἴρηκε καὶ Φρύνιχος Σατύροις. Ἱκέσιος δὲ ὁ Ἐρασιστράτειος τῶν χημῶν φησι τὰς μὲν τραχείας λέγεσθαι, τὰς δὲ βασιλικάς· καὶ τὰς μὲν τραχείας καὶ κακοχύλους εἶναι ὀλιγοτρόφους καὶ εὐεκκρίτους. χρῆσθαι δὲ αὐταῖς καὶ δελέασι τοὺς πορφυρευομένους. τῶν δὲ λείων κατὰ τὰ μεγέθη καὶ τὰς διαφορὰς εἶναι κρατίστας. Ἡγήσανδρος δ' ἐν Ὑπομνήμασι τὰς τραχείας φησὶ κόγχας ὑπὸ μὲν Μακεδόνων καρύκους καλεῖσθαι, ὑπὸ δὲ Ἀθηναίων κρείας. τὰς δὲ λεπάδας ὁ Ἱκέσιος τῶν προειρημένων εὐεκκρίτους μᾶλλον εἶναι· τὰ δ' ὄστρεα ἀτροφώτερά τε τούτων καὶ πλήσμια, εὐεκκριτώτερά τε τούτων. οἱ δὲ κτένες τροφιμώτεροι μέν εἰσι τούτων. κακοχυλώτεροι δὲ καὶ δυσεκκριτώτεροι. τῶν δὲ μυῶν οἱ μὲν Ἐφέσιοι καὶ οἱ τούτοις ὅμοιοι τῇ εὐχυλίᾳ τῶν μὲν κτενῶν βελτίονες, τῶν δὲ χημῶν λειπόμενοι. οὐρητικώτεροι δὲ μᾶλλον, ἢ ἐπὶ τὴν κοιλίαν φερόμενοι. εἰσὶ δ' αὐτῶν ἔνιοι καὶ σκιλλώδεις, κακόχυλοί τε καὶ πρὸς τὴν γεῦσιν ἀπειθεῖς· οἱ δ' ἐλάσσονες τούτων καὶ δασεῖς ἔξωθεν οὐρητικώτεροι μέν εἰσι καὶ εὐχυλώτεροι τῶν σκιλλωδῶν, ἀτροφώτεροι δὲ διά τε τὸ μέγεθος, καὶ τῷ γένει ὄντες τοιοῦτοι. οἱ δὲ τῶν κηρύκων τράχηλοι εὐστόμαχοί τέ εἰσι, καὶ ἀτροφώτεροι μυῶν τε, καὶ χημῶν. καὶ κτενῶν. τοῖς δ' ἀσθενῆ τὸν στόμαχον ἔχουσι καὶ μὴ ῥᾳδίως ἀποδιωθοῦσι τὴν τροφὴν εἰς τὸ κύτος

*) γρ. Ποντιεῖ Γλαύκῳ. †) γρ. ἄλλον.

τῆς κοιλίας χρήσιμοι, δυσδιάφθαρτοί τε ὄντες. τὰ γὰρ ὁμολογουμένως εὔπεπτα κατὰ τοὐναντίον ἀλλότρια τῆς διαθέσεως ταύτης ἐστίν, εὐχερῶς διαφθειρόμενα, διὰ τὸ ἁπαλὰ καὶ εὐδιάλυτα εἶναι. ὅθεν αἱ μήκωνες αὐτῶν πρὸς μὲν τὰς τῶν στομάχων ἀτονίας οὐκ εὐθετοῦσι· πρὸς δὲ τὴν τῆς κοιλίας ἀσθένειαν χρήσιμοι. τροφιμώτεραι δὲ τούτων εἰσὶ καὶ ἀπολαυστικώτεραι αἱ τῆς πορφύρας μήκωνες. πλὴν σκιλλαδέστεραι ὑπάρχουσι· καὶ γὰρ ὅλον τὸ κογχύλιον τοιοῦτόν ἐστιν. ἥδιον δὲ καὶ ταύταις καὶ τοῖς σωλῆσι παρέπεται τὸ ἑψομέναις παχὺν ποιεῖν τὸν ζωμόν. ἑψόμενοι δὲ τὸ καθ' ἑαυτοὺς καὶ οἱ τράχηλοι τῶν πορφυρῶν εὐθετοῦσι πρὸς τὰς τῶν στομάχων διαθέσεις. μνημονεύει δ' αὐτῶν Ποσείδιππος ἐν Λοκροῖσιν οὕτως·

Ὥρα περαίνειν ἐγχέλια, καὶ καράβους,
Κόγχας, ἐχίνους προσφάτους, μηκώνια,
Πίννας, τραχήλους, μύας.

αἱ βάλανοι δ' αἱ μείζονες, εὐέκκριτοι καὶ εὔστομοι. τὰ δὲ ὠτάρια, (γίνεται δὲ ταῦτα κἀν τῇ κατὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν λεγομένῃ Φάρῳ νήσῳ) τροφιμώτερα τῶν προειρημένων ἁπάντων, οὐκ εὐέκκριτα δέ. Ἀντίγονος δ' ὁ Καρύστιος ἐν τῷ περὶ λέξεως, τὸ ὄστρεον τοῦτο ὑπὸ Αἰολέων καλεῖσθαι οὖς Ἀφροδίτης. αἱ δὲ φωλάδες πολυτροφώτεραι, βρωμώδεις δέ. τὰ δὲ τήθη παραπλήσια τοῖς προειρημένοις, καὶ πολυτροφώτερα. γίνεται δέ τινα καὶ ἄγρια λεγόμενα ὄστρεα· πολύτροφα δ' ἐστί, καὶ βρωμώδη, προσέτι τε εὐτελῆ κατὰ τὴν γεῦσιν. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ ζώων, ὄστρεα, φησί, πίννη, ὄστρεον, μῦς, κτείς, σωλήν, κόγχη, λεπάς, τῆθος, βάλανος· πορευτικὰ δὲ κῆρυξ, πορφύρα, ἡδυπορφύρα, ἐχῖνος, στράβηλος. ἔστι δ' ὁ μὲν κτεὶς τραχυόστρακος, ῥαβδωτός· τὸ δὲ τῆθος ἀρράβδωτον, λειόστρακον· ἡ δὲ πίννη λεπτόστομον· τὸ δὲ ὄστρεον παχύστομον, μονόθυρον δὲ καὶ λειόστρακον· λεπὰς δὲ δίθυρον *) καὶ λειόστρακον †)· συμφυὲς δὲ μῦς· μονοφυὲς δὲ καὶ λειόστρακον σωλὴν καὶ βάλανος· κοινὸν δ' ἐξ ἀμφοῖν κόγχη. τὸ δ' ἐντὸς τῆς πίννης Ἐπαίνετος ἐν Ἀρτυτικῷ καλεῖσθαί φησι μήκωνα. ἐν δὲ πέμπτῳ ζώων μο-

p. 88. C. 11.

*) γρ. μονόθυρον. †) γρ. τραχυόστρακον.

ρίων ἱστορίας ὁ Ἀριστοτέλης, γίνονται, φησὶν, αἱ μὲν πορ-
φύραι περὶ τὸ ἔαρ, οἱ δὲ κήρυκες λήγοντος τοῦ χειμῶνος.
ὅλως δὲ, φησὶ, τὰ ὀστρακόδερμα ἐν τῷ ἔαρι φαίνεται ἔχον-
τα τὰ καλούμενα ᾠά· καὶ τῷ μετοπώρῳ δὲ, πλὴν τῶν ἐχί-
νων τῶν ἐδωδίμων. οὗτοι δὲ μάλιστα μὲν ἐν ταύταις ταῖς
ὥραις ἀεί τε ἰσχύουσι καὶ τὸ πλέον ἐν ταῖς πανσελήνοις
καὶ ταῖς ἀλεειναῖς ἡμέραις, πλὴν τῶν ἐν τῷ Εὐρίπῳ τῶν
Πυῤῥαίων· ἐκεῖνοι δ' ἀμείνονες τοῦ χειμῶνος, καί εἰσι μι-
κροὶ, πλήρεις δὲ ᾠῶν. κύοντες δὲ φαίνονται καὶ οἱ κοχλίαι
πάντες ὁμοίως τὴν αὐτὴν ὥραν. προελθὼν δὲ πάλιν φησὶν
ὁ φιλόσοφος· Αἱ μὲν οὖν πορφύραι τοῦ ἔαρος συναθροιζό-
μεναι εἰς τὸ αὐτὸ ποιοῦσι τὴν καλουμένην μελικήραν. τοῦτο δ'
ἐστιν οἷον κηρίον· ἀλλ' οὐχ οὕτω γλαφυρὸν, ἀλλ' ὥσπερ ἂν
εἰ ἐκ λεπύρων ἐρεβίνθων λευκῶν πολλὰ συμπαγείη. ἔχει
δὲ ἀνεῳγμένον πόρον οὐδὲν τούτων. οὐδὲ γίνονται ἐκ τούτων
αἱ πορφύραι. ἀλλὰ φύονται αὗται καὶ τἄλλα ὀστρακόδερμα
ἐξ ἰλύος καὶ σήψεως. τοῦτο δὲ συμβαίνει ὥσπερ ἀποκάθαρ-
μα καὶ ταύταις καὶ τοῖς κήρυξιν. κηριάζουσι γὰρ καὶ οὗτοι·
ἀφιᾶσι δ' ἀρχόμεναι κηριάζειν γλισχρότητα μυξώδη, ἐξ
ὧν τὰ λεπυρώδη συνίσταται. ταῦτα μὲν οὖν ἅπαντα διαχεῖ-
ται· ἀφίησι δ' ἰχῶρα εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ
γίνεται ἐν τῇ γῇ συστάντα πορφύρια μικρὰ, ἃ ἔχουσαι ἁλί-
σκονται αἱ πορφύραι· ἐὰν δὲ, πρὶν ἐκτεκεῖν, ἁλῶσιν, ἐνίο-
τε ἐν ταῖς φορμίσιν. εἰς δὲ τοῦτο συνιοῦσαι, ἐκτίκτουσι, καὶ
γίνεται οἱονεὶ βότρυς. ἔστι δὲ τῶν πορφυρῶν γένη πλείονα.
καὶ ἔνιαι μὲν μεγάλαι, οἷον αἱ περὶ τὸ Σίγειον καὶ τὸ
Λέκτον· αἱ δὲ μικραὶ, οἷον ἐν τῷ Εὐρίπῳ καὶ περὶ Καρίαν.
p. 89. καὶ αἱ μὲν ἐν τοῖς κόλποις μεγάλαι καὶ τραχεῖαι· καὶ τὸ
ἄνθος αἱ μὲν πλεῖσται μέλαν ἔχουσιν, ἔνιαι δ' ἐρυθρὸν μι-
κρόν· γίνονται δ' ἔνιαι τῶν μεγάλων καὶ μναϊαῖαι. αἱ δ' ἐν
τοῖς αἰγιαλοῖς καὶ περὶ τὰς ἀκτὰς τὸ μὲν μέγεθός εἰσι μικραὶ,
τὸ δὲ ἄνθος ἐρυθρὸν ἔχουσιν. ἔτι δ' ἐν μὲν τοῖς προσβό-
ροις μέλαιναι, ἐν δὲ τοῖς νοτίοις ἐρυθραὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖ-
στον. Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τοῖς περὶ Σώφρονος,
προσθεὶς τὰ, λιχνότερα ταν πορφυρᾶν, ὅτι παροιμία ἐστὶ,
καὶ λέγει, ὡς μέν τινες, ἀπὸ τοῦ βάμματος· οὗ γὰρ ἂν προσ-
ψαύσῃ, ἕλκει ἐφ' ἑαυτὸ, καὶ τοῖς προσπαρατεθειμένοις

ποιαῖ χρώματος αὐγήν· ἄλλοι δ' ἀπὸ τοῦ ζώου. ἁλίσκονται δὲ, φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης, τοῦ ἔαρος. ὑπὸ κύνα δ' οὐχ ἁλίσκονται· οὐ γὰρ νέμονται, ἀλλὰ κρύπτουσιν ἑαυτὰς, καὶ φωλεύουσι. τὸ δὲ ἄνθος ἔχουσιν ἀνὰ μέσον τοῦ μήκωνος καὶ τοῦ τραχήλου. ἔχει δὲ καὶ αὐτὴ καὶ ὁ κήρυξ τὰ ἐπικαλύμματα κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ τὰ ἄλλα τὰ στρομβώδη ἐκ γενετῆς ὄντα. νέμονται δ' ἐξείροντα τὴν καλουμένην γλῶτταν ὑπὸ τὸ κάλυμμα. τὸ δὲ μέγεθος τῆς γλώσσης ἔχει ἡ πορφύρα μεῖζον δακτύλου, ᾧ νέμεται καὶ διατρυπᾷ καὶ τὰ κογχύλια καὶ τὸ ἑαυτῆς ὄστρακον. μακρόβια δ' ἐστὶ καὶ ἡ πορφύρα, καὶ ὁ κήρυξ, καὶ ζῇ περὶ ἔτη ἕξ. φανερὰ δὲ ἡ αὔξησις ἐκ τῆς ἐν τῷ ὀστράκῳ ἕλικος. αἱ δὲ κόγχαι, καὶ χῆμαι, καὶ σωλῆνες, καὶ κτένες ἐν τοῖς ἀμμώδεσι λαμβάνουσι τὴν σύστασιν. αἱ δὲ πίνναι ὀρθαὶ φύονται ἐκ τοῦ βυθοῦ· ἔχουσί τε ἐν αὑταῖς τὸν πιννοφύλακα, αἱ μὲν καρίδιον, αἱ δὲ καρκίνιον· οὗ στερόμεναι θᾶττον διαφθείρονται. τοῦτο δὲ Πάμφιλος ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τοῖς περὶ ὀνομάτων συμπεφυκέναι φησὶν αὐταῖς. Χρύσιππος δ' ὁ Σολεὺς ἐν τῷ πέμπτῳ περὶ τοῦ καλοῦ καὶ τῆς ἡδονῆς, ἡ πίννη, φησὶ, καὶ ὁ πιννοτήρης συνεργὰ ἀλλήλοις, κατ' ἰδίαν οὐ δυνάμενα συμμένειν. ἡ μὲν οὖν πίννη ὄστρεόν ἐστιν, ὁ δὲ πιννοτήρης καρκῖνος μικρός. καὶ ἡ πίννη διαστήσασα τὸ ὄστρακον ἡσυχάζει, τηροῦσα τὰ ἐπεισιόντα ἰχθύδια. ὁ δὲ πιννοτήρης παρεστὼς, ὅταν εἰσέλθῃ τι, δάκνει αὐτὴν, ὥσπερ σημαίνων· ἡ δὲ δηχθεῖσα συμμύει. καὶ οὕτως τὸ ἀποληφθὲν ἔνδον κατεσθίουσι κοινῇ. φασὶ δέ τινες, καὶ συγγεννᾶσθαι αὐτὰ αὐτοῖς, καὶ ὡς ἂν ἐξ ἑνὸς σπέρματος γίνεσθαι. πάλιν δὲ ὁ Ἀριστοτέλης φησί· Πάντα τὰ ὀστρακώδη γίνεται καὶ ἐν τῇ ἰλύϊ. ἐν μὲν τῇ βορβορώδει τὰ ὄστρεα, ἐν δὲ τῇ ἀμμώδει κόγχαι, καὶ τὰ ῥηθέντα. περὶ δὲ τὰς σήραγγας τῶν πετρῶν τήθεα, καὶ βάλανοι, καὶ τὰ ἐπιπολάζοντα, οἷον λεπάδες, καὶ νηρῖται. τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον γίνεται τοῖς ὀστρακοδέρμοις καὶ τὰ μὴ ἔχοντα ὄστρακον, καθάπερ αἵ τε κνίδαι, καὶ οἱ σπόγγοι ἐν ταῖς σήραγξι τῶν πετρῶν. ἔστι δὲ τῶν κνιδῶν δύο γένη. αἱ μὲν γὰρ ἐν τοῖς κοίλοις οὐκ ἀπολύονται τῶν πετρῶν, αἱ δὲ ἐν τοῖς λείοις καὶ πλαταμώδεσιν ἀπολυόμεναι μεταχωροῦσι. τὰς δὲ κνίδας ὁ Εὔπολις ἐν Αὐτολύκῳ ἀκαλήφας ὀνομάζει. ἔτι τε Ἀριστοφάνης ἐν Φοινίσσαις, οὕτως, p. 90. C. 12.

Ἔχε, τὸ πρῶτον †) πάντων ἴφυα φῦναι· εἶθ' ἑξῆς τὰς
κραναὰς ἀκαλήφας.

καὶ ἐν Σφηξί. Φερεκράτης δ' ἐν Αὐτομόλοις· Κἂν ἀκαλήφαις τὸν ἴσον χρόνον ἐςεφανῶσθαι ††). Δίφιλος δ' ὁ Σίφνιος ἰατρὸς, ἡ δὲ ἀκαλήφη, φησὶν, ἐστιν εὐκοίλιος, οὐρητική, εὐστόμαχος· κνησμὸν δὲ ποιεῖ τοῖς συνάγουσιν, ἐπειδὰν μὴ προαλείψωνται. οὕτως γὰρ ἀνιᾷ τοὺς θηρεύοντας αὐτὴν ὑφ' ὧν κατὰ παραφθορὰν νῦν ἀκαλήφη ὀνομάζεται. τάχα δὲ ἴσως διὰ ταύτην καὶ ἡ βοτάνη· κατ' εὐφημισμὸν γὰρ τῆς ἀντιφράσεως ὠνόμασαι. οὐ γὰρ πραεῖα ἐστι καὶ ἀπαλὴ τῇ ἀφῇ τραχεῖα δὲ καὶ ἀηδής. τῆς μέντοι θαλασσίας ἀκαλήφης μνημονεύει καὶ Φιλιππίδης ἐν Ἀμφιαράῳ οὕτως·

Ὄστρε', ἀκαλήφας, λεπάδας παρέθηκέ μοι.

τὸ δ' ἐν Λυσιστράτῃ Ἀριστοφάνους πέπαικται·

Ἀλλ' ὦ τηθῶν ἀνδρειοτάτη καὶ μητριδίων ἀκαληφῶν.

ἐπεὶ τήθεα τὰ ὄστρεα. μέμνηται γὰρ κωμῳδικῶς πρὸς τὴν τηθὴν καὶ μητέρα *). καὶ περὶ τῶν ἄλλων ὀστρέων ὁ Δίφιλος τάδε φησίν· Χημῶν δὲ τῶν παχεστῶν αἱ μικραὶ **) καὶ λεπτὴν ἔχουσαι τὴν σάρκα ὄστρεα λέγονται· καὶ εὐστόμαχοί εἰσι καὶ εὐέκκριτοι. αἱ δὲ παχεῖαι, βασιλικαὶ δὲ πρός τινων καλούμεναι, πελώριαί τε λεγόμεναι, τρόφιμοι, δυσέκκριτοι, εὔχυλοι, εὐστόμαχοι, καὶ μάλιστα αἱ μείζους. τελλῖναι γίνονται μὲν ἐν Κανώβῳ πολλαὶ, καὶ ὑπὸ τὴν τοῦ Νείλου ἀνάβασιν πληθύουσιν. ὧν λεπτότεραι μέν εἰσιν αἱ βασιλικαὶ, διαχωρητικαί τε καὶ κοῦφαι, ἔτι δὲ τρόφιμοι· αἱ δὲ ποτάμιαι γλυκύτεραι. οἱ δὲ μύες μέσως εἰσὶ τρόφιμοι, διαχωρητικοὶ, οὐρητικοί. κράτιστοι δὲ οἱ Ἐφέσιοι, καὶ τούτων οἱ φθινοπωρινοί. αἱ δὲ μύες, καὶ τῶν μυῶν οὗσαι μικρότεραι, γλυκεῖαί τε καὶ εὔχυλοί εἰσι, προσέτι τε καὶ τρόφιμοι. οἱ δὲ σωλῆνες μὲν πρός τινων καλούμενοι, πρός τινων δὲ καὶ αὐλοὶ, καὶ δόνακες, καὶ ὄνυχες, πολύχυλοι, καὶ κακόχυλοι,

†) γρ. ἐν Φοινίσσαις· Οὕτως ἔχε· τὸ πρ. alii: Εἰκὸς δήπου πρ.
††) γρ. Νὴ τὴν Δήμητρ', ἀνιαρὸν ἦν τὸ κακῶς ᾄδοντος ἀκούειν, βουλοίμην κἂν ἀκαλήφαις τὸν ἴσον χρ. ἐς. *) γρ. μέμικται κωμῳδία β πρὸς τὴν τροφὸν καὶ μ. **) γρ. Χημῶν δὲ τῶν τραχειῶν αἱ μ.

λώδεις· καὶ οἱ μὲν ἄῤῥενες αὐτῶν ῥαβδωτοί εἰσι καὶ ὑ ιοχρώματοι. εἰσὶ δὲ τοῖς λιθιῶσι καὶ ἄλλοις δυσκρῦσιν εὔτοι. οἱ δὲ θήλεις μονοχρώματοί τέ εἰσι καὶ γλυκύτεροι· μβάνονται δὲ ἑφθοὶ καὶ τηγανιςοί. κρείττονες δ' εἰσὶν μέχρι τῦ χανεῖν ἐπ' ἀνθράκων ὀπτώμενοι. σωληνιςαὶ δ' ιλοῦντο οἱ συνάγοντες τὰ ὄςρεα ταῦτα, ὡς ἱςορεῖ Φανίας Ερέσιος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Τυράννων ἀναίρεσις ἐκ τιρίας, γράφων οὕτως· Φιλόξενος ὁ καλέμενος Σωληνιςὴς δημαγωγῦ τύραννος ἀνεφάνη, ζῶν τὸ μὲν ἐξαρχῆς ἁλιἰμενὸς, καὶ σωληνοθήρας ὢν, ἀφορμῆς δὲ λαβόμενος ἐμπορευσάμενος βίον ἐκτήσατο. τῶν δὲ κτενῶν ἁπαλώτεμέν εἰσιν οἱ λευκοί· ἄβρωμοι γὰρ καὶ εὐκοίλιοι. τῶν μελάνων καὶ πυῤῥῶν οἱ μείζονες καὶ ἐνεάριοι †) εὔςομοι. νῶς δὲ πάντες εὐςόμαχοι, εὔπεπτοι, εὐκοίλιοι, λαμβακενοι μετὰ κυμίνε καὶ πεπέρεως. μνημονεύει δ' αὐτῶν καὶ ρχιππος ἐν Ἰχθύσιν·

> Λεπάσιν, ἐχίνοις, ἰσχάραις, βελόναις τε, τοῖς κτένεσίν τε.

δὲ βάλανοι καλέμεναι ἀπὸ τῆς πρὸς τὰς δρῦϊνας ὁμοιό- p.91. τος διαφέρυσι παρὰ τὲς τόπες. αἱ μὲν γὰρ Αἰγύπτιαι γλυῖαι, ἁπαλαὶ, εὔςομοι, θρεπτικαὶ, πολύχυλοι, ὑρητικαὶ, κοίλιοι· αἱ δὲ ἄλλαι ἁλυκώτεραι. τὰ δὲ ὠτία δύσπεπτα, όφιμα δὲ μᾶλλον τηγανιζόμενα. αἱ δὲ φωλάδες εὔςομοι, ωμώδεις δὲ καὶ κακόχυλοι. ἐχῖνοι δὲ ἁπαλοὶ μὲν, εὔυλοι, βρωμώδεις, πλήσμιοι, εὔφθαρτοι· μετὰ δὲ ὀξυμέτος λαμβανόμενοι καὶ σελίνε καὶ ἡδυόσμε εὐςόμαχοι, γλυῖς τε καὶ εὔχυλοι. προσηνέςεροι δ' αὐτῶν οἱ ἐρυθροὶ, καὶ μήλινοι, καὶ οἱ παχύτατοι, καὶ οἱ ἐν τῷ ξύεσθαι τὴν ἱρκα γαλακτῶδες ἀνιέντες. οἱ δὲ περὶ τὴν Κεφαληνίαν γιμενοι, καὶ περὶ τὴν Ἰκαρίαν, καὶ τὸν Ἀδρίαν, τινὲς τῶν καὶ ὑπόπικροί εἰσιν. οἱ δ' ἐπὶ τῦ σκοπέλυ τῆς Σικελίας ιλίας λυτικοί. Ἀριςοτέλης δέ φησι, τῶν ἐχίνων πλείω νη εἶναι· ἓν μὲν τὸ ἐσθιόμενον, ἐν ᾧ τὰ καλέμενά ἐςιν ἐ· ἄλλα δὲ δύο, τό τε τῶν σπατάγγων *), καὶ τὸ τῶν ιλεμένων βρίσσων **). μνημονεύει τῶν σπατάγγων καὶ Σώ-

†) γρ. καὶ ἐαρινοί. *) γρ. σπαταγγῶν. **) γρ. βρυσῶν.

φρων, καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ὁλκάσιν οὕτως· Διαδάκνοντα,
C.13. μιστύλλοντα, διαλείχοντά μου τὸν κάτω σπαταγγήν. καὶ Ἐπίχαρμος δὲ ἐν Ἥβης γάμῳ περὶ τῶν ἐχίνων φησί· Καρκῖνός θ' ἵκοντι, ἐχῖνός τε, τοὶ καθ' ἁλμυρὰν ἅλα νεῖν μὲν οὐκ ἴσαντι, πεζαὶ †) δ' ἐμπορεύονται μόνοι. Δημήτριος δ' ὁ Σκήψιος ἐν ἕκτῳ καὶ εἰκοστῷ τοῦ Τρωϊκοῦ διακόσμου Λάκωνά φησί τινα κληθέντα ἐπὶ θοίνην, παρατεθέντων ἐπὶ τὴν τράπεζαν θαλαττίων ἐχίνων, ἐπιλαβέσθαι ἑνὸς, οὐκ εἰδότα τὴν χρῆσιν τοῦ ἐδέσματος, ἀλλ' οὐδὲ προσέχοντα τοῖς συνδειπνοῦσιν, πῶς ἀναλίσκουσιν· ἐνθέντα δὲ εἰς τὸ στόμα σὺν τῷ κελύφει βρύκειν τοῖς ὀδοῦσι τὸν ἐχῖνον· δυσχρηστούμενον οὖν τῇ βρώσει, καὶ οὐ συνιέντα τὴν ἀντιτυπίαν τῆς τραχύτητος, εἰπεῖν· Ὦ φάγημα μιαρὸν, οὔτε μὴ νῦν σε ἀφέω μαλακισθεὶς, οὔτ' αὖθις ἔτι λάβοιμι. ὅτι δὲ οἱ ἐχῖνοι, λέγω δὲ καὶ τοὺς χερσαίους καὶ τοὺς θαλαττίους, καὶ ἑαυτῶν εἰσι φυλακτικοὶ πρὸς τοὺς θηρῶντας προβαλλόμενοι τὰς ἀκάνθας, ὥσπερ τι χαράκωμα, Ἴων ὁ Χῖος μαρτυρεῖ ἐν Φοινίκῃ καινῇ *), λέγων οὕτως·

Ἀλλ' ἔν τε χέρσῳ τὰς λέοντος ᾔνεσα,
Ἢ τὰς ἐχίνου μᾶλλον οἰζυρὰς τέχνας,
Ὃς, εὖτ' ἂν ἄλλων θηρίων ὀσμὴν μάθῃ,
Στρόβιλος ἀμφ' ἄκανθαν εἱλίξας δέμας,
Κεῖται δακεῖν τε καὶ θίγειν ἀμήχανος.

Τῶν δὲ λεπάδων, φησὶν ὁ Δίφιλος, τινὲς μέν εἰσι μικραὶ, τινὲς δὲ καὶ ὀστρέοις ἐοικυῖαι. εἰσὶ δὲ σκληραὶ, καὶ ὀλιγόχυλοι, καὶ οὐκ ἄγαν δριμεῖαι, εὔστομοι δὲ καὶ εὐκατέργαστοι· ἑφθαὶ δὲ ποσῶς εὔστομοι. αἱ δὲ πίνναι οὐρητικαὶ, τρόφιμοι, δύσπεπτοι, δυσανάδοτοι. ἐοίκασι δ' αὐταῖς καὶ οἱ κήρυκες· ὧν οἱ μὲν τράχηλοι εὐστόμαχοι, δυσκατέργαστοι δὲ, διὸ τοῖς ἀσθενοῦσι τὸν στόμαχον οἰκεῖοι, δυσέκκριτοί τε καὶ μέσως τρόφιμοι. τούτων δὲ αἱ μήκωνες λεγόμεναι πρὸς τοῖς πυθμέσιν ἁπαλαὶ, εὔφθαρτοι· διὸ τοῖς τὴν γαστέρα ἀσθενοῦσιν οἰκεῖαι. αἱ δὲ πορφύραι μεταξὺ πίννης εἰσὶ καὶ τοῦ κήρυκος· ὧν οἱ μὲν τράχηλοι πολύχυλοι, εὔστομοι, τὸ δὲ λοιπὸν αὐτῶν ἁλυκὸν καὶ γλυκὺ, καὶ εὐανάδοτον, εἰς ἐπί-
p. 92. κρασίν τε ἐπιτήδειον. τὰ δὲ ὄστρεα γεννᾶται μὲν καὶ ἐν πο-

†) γρ. πεζῇ.

*) γρ. ἐν Φοίνικι ἢ Καινεῖ.

ταμοῖς, καὶ ἐν λίμναις, καὶ ἐν θαλάσσῃ. κράτιστα δὲ τὰ θαλάττια, ὅταν λίμνη ἢ ποταμὸς παρακέηται· γίνεται γὰρ εὔχυλα, καὶ μείζονα, καὶ γλυκύτερα. τὰ δὲ πρὸς ῥόσι καὶ πέτραις, ἰλύος καὶ ὕδατος ἀμιγῆ, μικρὰ, σκληρὰ, δηκτικά. τὰ δὲ ἐαρινὰ ὄστρεα καὶ τὰ κατὰ τὴν τοῦ θέρους ἀρχὴν κρείσσονα, πλήρη, θαλασσίζοντα μετὰ γλυκύτητος, εὐστόμαχα, εὐέκκριτα. τὰ δὲ συνεψόμενα μαλάχῃ, ἢ λαπάθῳ, ἢ ἰχθύσιν, ἢ καθ' αὑτὰ, τρόφιμα καὶ εὐκοίλια. Μνησίθεος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ ἐδεστῶν φησιν· Ὄστρεα καὶ κόγχαι καὶ μύες καὶ τὰ ὅμοια τὴν μὲν σάρκα δυσκατέργαστά ἐστι διὰ τὴν ὑγρότητα τὴν ἐν αὐτοῖς ἁλυκήν. διόπερ ὠμὰ μὲν ἐσθιόμενα κοιλίας ἐστὶν ὑπακτικὰ διὰ τὴν ἁλυκότητα. τὰ δὲ ἑψόμενα ἀφίησιν ἤτοι πᾶσαν, ἢ τὴν πλείστην ἅλμην εἰς τὴν συνέψουσαν αὐτὴν ὑγρότητα. διόπερ αἱ μὲν ὑγρότητες, ἐν αἷς ἂν ἑψηθῇ τι τῶν ὀστρείων, ταρακτικαὶ, καὶ ὑπακτικαὶ κοιλίας εἰσίν· αἱ δὲ σάρκες τῶν ἑψημένων ὀστρέων ψόφους †) ποιοῦσιν ἐστερημέναι τῶν ὑγρῶν. τὰ δὲ ὀπτὰ τῶν ὀστρέων, ἐάν τις αὐτὰ καλῶς ὀπτήσῃ, ἀλυποτάτην ἔχει διάθεσιν· πεπύρωται γάρ. διὸ οὐχ ὁμοίως τοῖς ὠμοῖς ἐστι δύσπεπτα, καὶ τὰς ὑγρότητας ἐν αὐτοῖς ἔχει κατεξηρασμένας, δι' ὧν ἄλυτος ἡ κοιλία γίνεται· τροφήν τε δίδωσιν ὑγράν τε καὶ δύσπεπτον ἅπαν ὄστρεον, καὶ πρὸς τὰς οὐρήσεις ἐστὶν οὐκ εὔοδα. ἐγκέφαλοι δὲ καὶ ἐχίνων ὠὰ καὶ τὰ τοιαῦτα τροφὴν μὲν δίδωσιν ὑγρὰν καὶ μικράν· τῆς δὲ κοιλίας ἐστὶ λυτικὰ καὶ οὐρήσεως κινητικά. Νίκανδρος δ' ὁ Κολοφώνιος ἐν Γεωργικοῖς τάδε τῶν ὀστρέων καταλέγει·

Ἠὲ καὶ ὄστρεια τόσσα, βυθοὺς ἅ τε βόσκεται ἅλμης,
Νηρῖται, στρόμβοι τε, πελωριάδες τε, μύες τε,
Γλίσχραι τ' ἀλλὰ σῦνες τε ††), καὶ αὐτῆς φωλεὰ πίννης.

καὶ Ἀρχέστρατος δ' ἐν Γαστρονομίᾳ φησί·

Τοὺς μῦς Αἶνος ἔχει μεγάλους, ὄστρεια δ' Ἄβυδος,
Τὰς ἄρκτους Πάριον, τοὺς δὲ κτένας ἡ Μιτυλήνη·
Πλείστους δ' Ἀμβρακία παρέχει, καὶ ἄπλατα † μετ' αὐτῶν *)·

†) γρ. ψόφους. ††) γρ. Γλίσχραι τελλῖναί τε.
*) γρ. κάπρους τε μετ' αὐτῶν.

Μεσσήνη δὲ πελωριάδας στενοπορθμίδι κόγχας,
Κἂν Ἐφέσῳ λήψῃ τὰς χήμας οὔτι πονηράς·
Τήθεα Καλχηδών· τοὺς κήρυκας δ' ἐπιτρίψαι
Ὁ Ζεὺς, τούς τε θαλασσογενεῖς καὶ τοὺς ἀγοραίους,
Πλὴν ἑνὸς ἀνθρώπου· κεῖνος δέ μοί ἐστιν ἑταῖρος,
Λέσβον ἐριστάφυλον ναίων, Ἀγάθων δὲ καλεῖται.

καὶ Φιλύλλιος δὲ, ἢ ὅστις ἐστὶν ὁ ποιήσας τὰς Πόλεις, φησί· Χήμας, λεπάδας, σωλῆνας, μῦς, πίννας, κτένας ἐκ Μηθύμνης. ὄστρεια δὲ μόνως οὕτως ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι. Κρατίνος Ἀρχιλόχοις· Πίννῃσι καὶ ὀστρείοισιν ὁμοίη. καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Ἥβας γάμοις· Ὄστρεα συμπεφυκότα. ὄστρεον δὲ, ὄρνεον. Πλάτων ἐν Φαίδρῳ ὀστρέου τρόπον φησὶ δεδεσμευμένοι. καὶ ἐν τῷ Τιμαίῳ· Τὸ τῶν ὀστρέων γένος συμπάντων. ἐν δὲ τῷ τῆς πολιτείας δεκάτῳ ὄστρεα εἶπε συμπεφυκέναι, ὄστρεά τε καὶ φυκίας. αἱ δὲ πελωρίδες ὠνομάσθησαν παρὰ τὸ πελώ-
p. 93. ριον. μείζων γὰρ ἐστι χήμης καὶ παρηλλαγμένον. Ἀριστοτέλης δέ φησι, καὶ ἐν ἄμμῳ αὐτὰς γίνεσθαι. τῶν δὲ χημῶν μνημονεύει Ἴων ὁ Χῖος ἐν Ἐπιδημίαις. καὶ ἴσως οὕτως ὠνόμασται τὰ κογχύλια παρὰ τὸ κεχηνέναι. περὶ δὲ τῶν κατὰ τὴν Ἰνδικὴν γινομένων ὀστρέων, (οὐ γὰρ ἄκαιρον καὶ τούτων μνησθῆναι διὰ τὴν τῶν μαργαριτῶν χρῆσιν) Θεόφραστος μὲν ἐν τῷ περὶ λίθων γράφει οὕτως· Τῶν θαυμαζομένων δὲ λίθων ἐστὶ καὶ ὁ μαργαρίτης καλούμενος, διαφανὴς μὲν τῇ φύσει· ποιοῦσι δ' ἐξ αὐτοῦ τοὺς πολυτελεῖς ὅρμους. γίνεται δὲ ἐν ὀστρέῳ τινὶ παραπλησίῳ ταῖς πίνναις, πλὴν ἐλάττονι· μέγεθος δὲ, ἡλίκον ἰχθύος ὀφθαλμὸς εὐμεγέθης. Ἀνδροσθένης δ' ἐν τῷ τῆς Ἰνδικῆς παράπλῳ γράφει οὕτως· Τῶν δὲ στρόμβων καὶ χοιρίων καὶ τῶν λοιπῶν κογχυλίων αἱ ποικίλαι ἡδεῖαι, καὶ πολὺ διάφοροι τῶν παρ' ἡμῖν. γίνονται δὲ πορφύρα τε καὶ ὀστρέων πολὺ πλῆθος τῶν λοιπῶν. ἓν δὲ ἴδιον, ὃ καλοῦσιν ἐκεῖνοι βέρβερι, ἐξ οὗ ἡ μαργαρῖτις λίθος γίνεται. αὕτη δ' ἐστι πολυτελὴς κατὰ τὴν Ἀσίαν, καὶ πωλεῖται περὶ Πέρσας τε καὶ τοὺς ἄνω τόπους πρὸς χρυσίον. ἔστι δ' ἡ μὲν τοῦ ὀστρέου ὄψις παραπλησία τῷ κτενί· οὐ διέγλυπται δὲ, ἀλλὰ λεῖον τὸ ὄστρακον ἔχει καὶ δασύ, οὐδὲ ὦτα ἔχει δύο, ὥσπερ ὁ κτεὶς, ἀλλὰ ἕν. ἡ δὲ λίθος γίνεται ἐν τῇ σαρκὶ τοῦ ὀστρέου, ὥσπερ ἐν τοῖς συείοις ἡ χάλαζα. καὶ ἔστιν ἡ

ρυσοειδὴς σφόδρα, ὥστε μὴ ῥᾳδίως διαγνῶναι, ὅταν
…εθῇ παρὰ τὸ χρυσίον· ἡ δὲ ἀργυροειδής· ἡ δὲ τελέως
, ὁμοία τοῖς ὀφθαλμοῖς τῶν ἰχθύων. Χάρης δ' ὁ C. 14.
…ναῖος ἐν ἑβδόμῃ τῶν περὶ Ἀλέξανδρον ἱστοριῶν φησι·
…εται δὲ κατὰ τὴν Ἰνδικὴν θάλασσαν, ὡσαύτως δὲ
…τὰ τὴν Ἀρμενίαν, καὶ Περσικὴν, καὶ Σουσιανὴν, καὶ
…λωνίαν παρόμοιον ὀστρέῳ· τὸ δ' ἐστιν ἁδρὸν καὶ πρόμη-
ἔχον ἐν αὑτῷ σάρκα καὶ μεγάλην καὶ λευκὴν, εὐώδη
…ρα. ἐξ ὧν ἐξαιροῦντες ὀστᾶ λευκὰ, προσαγορεύουσι μὲν
…ρίτην· κατασκευάζουσι δ' ἐξ αὐτῶν ὁρμίσκους τε καὶ
…α περὶ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας· περὶ ἃ σπουδάζουσιν οἱ
…αι καὶ Μῆδοι καὶ πάντες Ἀσιανοὶ πολὺ μᾶλλον τῶν
χρυσίου γεγενημένων. Ἰσίδωρος δ' ὁ Χαρακηνὸς ἐν τῷ
Πάρθίας περιηγητικῷ κατὰ τὸ Περσικὸν πέλαγος νῆσόν
…ιν εἶναί τινα, ἔνθα πλείστην μαργαρῖτιν εὑρίσκεσθαι. διό-
σχεδίας καλαμίνας πέριξ εἶναι τῆς νήσου· ἐξ ὧν καθαλ-
…ένους εἰς τὴν θάλασσαν ἐπ' ὀργυίας εἴκοσιν ἀναφέρειν δι-
…ς κόγχους. φασὶ δ', ὅταν βρονταὶ συνεχεῖς ὦσι καὶ ὄμ-
…ιν ἐκχύσεις, τότε μᾶλλον τὴν πίνναν κύειν, καὶ πλεί-
γίγνεσθαι μαργαρῖτιν καὶ εὐμεγέθη. τοῦ δὲ χειμῶνος
τὰς ἐμβυθίους θαλάσσας δύνειν εἰώθασιν αἱ πίνναι· θέ-
δὲ τὰς μὲν νύκτας κεχήνασι διανηχόμεναι, ἡμέρας δὲ
σιν. ὅσαι δ' ἂν πέτραις ἢ σπιλάσι προσφυῶσι, ῥιζο-
…σι· κἀνταῦθα ἐνοῦσαι τὴν μαργαρῖτιν γεννῶσι. ζωογο-
…νται δὲ καὶ τρέφονται διὰ τοῦ προσπεφυκότος τῇ σαρκὶ μέ-
. τοῦτο δὲ συμπέφυκε τῷ τοῦ κόγχου στόματι χηλὰς ἔχον
νομὴν εἰσφέρον. ὃ δή ἐστιν ἐοικὸς καρκίνῳ μικρῷ, καλού-
ον πιννοφύλαξ. διήκει δὲ ἐκ τούτου ἡ σὰρξ μέχρι μέσου τοῦ
χου οἱονεὶ ῥίζα. παρ' ἣν ἡ μαργαρῖτις γεννωμένη αὔξε-
διὰ τοῦ στερεοῦ τῆς κόγχης, καὶ τρέφεται, ὅσον ἂν ᾖ προσ-
…υκυῖα χρόνον. ἐπειδὰν δὲ παρὰ τὴν ἔκφυσιν ὑποδυομένη p. 94.
…ὰρξ καὶ μαλακῶς ἐντέμνουσα χωρίσῃ τὴν μαργαρῖτιν ἀπὸ
κόγχου, ἀμπέχουσα μὲν οὐκέτι τρέφει, λειοτέραν δ' αὐ-
καὶ διαυγεστέραν ποιεῖ καὶ καθαρωτέραν. ἡ μὲν οὖν ἐμ-
…ιος πίννα διαυγεστάτην ποιεῖ καὶ καθαρωτέραν, καὶ με-
…ην γεννᾷ μαργαρῖτιν· ἡ δὲ ἐπιπολάζουσα καὶ ἀναφερὴς,
τὸ ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἀκτινοβολεῖσθαι, δύσχρους καὶ ἥσσων.

κινδυνεύουσι δ' οἱ θηρῶντες τοὺς μαργαρίτας, ὅταν [illegible] χηνότα κόγχον κατ' εὐθὺ ἐκτείνωσι τὴν χεῖρα· μόνον τότε, καὶ πολλάκις οἱ δάκτυλοι αὐτῶν ἀποπρίονται· ἔνι καὶ παραχρῆμα ἀποθνήσκουσιν· ὅσοι δ' ἂν ἐκ πλαγίου θέντες τὴν χεῖρα τύχωσι, ῥᾳδίως τοὺς κόγχους ἀπὸ τ θου ἀποσπῶσιν. μαράγδων δὲ μνημονεύει Μένανδρος ἐν δίῳ *)·

Μαράγδων εἶναι ταῦτ' ἔδει, καὶ σάρδια.

ἄνευ δὲ τοῦ σ λεκτέον· παρὰ γὰρ τὸ μαρμαίρειν ὠνόμ τῷ διαυγὴς ὑπάρχειν.

Μετὰ ταῦτα παρηνέχθησαν πίνακες ἔχοντες τῶ ὕδατος κρεῶν πολλά· πόδας καὶ κεφαλὰς, καὶ ὠτία, σιαγόνας· ἔτι δὲ καὶ χορδὰς, καὶ κοιλίας, καὶ γλώσσας, ὥ ἔθος ἐστὶν ἐν τοῖς κατὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν λεγομένοι φθοπωλίοις. εἴρηται γὰρ, Οὐλπιανὲ, καὶ τὸ ἑφθοπώλιον ρὰ Ποσειδίππῳ ἐν Πεδίῳ **). καὶ πάλιν ζητούντων τοὺς μάσαντάς τι τούτων, ὁ μέν τις ἔλεγε· Τῶν ἐδωδίμων λιῶν μνημονεύει Ἀριστοφάνης ἐν Ἱππεῦσι·

Φήσω σ' ἀδεκατεύτους κοιλίας πωλεῖν.

καὶ ἑξῆς·

Τί μ', ὦ ἀγάθ', οὐ πλύνειν ἐᾷς τὰς κοιλίας,
Πωλεῖν τε τοὺς ἀλλᾶντας, ἀλλὰ καταγελᾷς;

καὶ πάλιν·

Ἐγὼ δέ γ' ἤνυστρον βοὸς καὶ κοιλίαν ὑείνην †)
Καταβροχθίσας, κᾆτ' ἐκπιὼν τὸν ζωμὸν ἀναπόνιπτ
Λαρυγγιῶ τοὺς ῥήτορας, καὶ Νικίαν ταράξω.

καὶ πάλιν·

Ἡ δ' ὀβριμοπάτρα γ' ἑφθὸν ἐκ ζωμοῦ κρέας,
Καὶ χόλικος, ἠνύστρου τε, καὶ γαστρὸς τόμον.

σιαγόνος δὲ Κρατῖνος Πλούτοις·

Περὶ σιαγόνος βοείας μαχόμενος.

καὶ Σοφοκλῆς Ἀμύκῳ·

Σιαγόνας τε δὴ μαλθακὰς τίθησι.

*) γρ. Μένανδρος ἐν Παιδίῳ. **) γρ. ἐν Παιδίῳ. †) κοιλίαν ὑείαν.

Πλάτων δ' ἐν Τιμαίῳ γράφει· Καὶ τὰς σιαγόνας ἄκρας αὐτοῖς συνέδησεν ὑπὸ τὴν φύσιν τοῦ προσώπου. καὶ Ξενοφῶν ἐν τῷ περὶ Ἱππικῆς· Σιαγόνα μακρὰν συνεσταλμένην. οἱ δὲ συαγόνα *) διὰ τοῦ υ στοιχείου ἐκφέροντες κατ' ἀναλογίαν λέγουσιν ἀπὸ τοῦ ὑός. χορδῶν τε μέμνηται Ἐπίχαρμος, ἃς ὀρύας ὀνομάζει, ἐπιγράψας τι καὶ τῶν δραμάτων Ὀρύαν. Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις·

Ἐκ μοῦ χορδὴν τοῖς φροντισταῖς παραθέντων.

Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ·

Ὡς λεπτὸς, ἦ δ' ὅς, ἐσθ' ὁ τῆς χορδῆς τόμος.

καὶ Εὔπολις ἐν Αἰξίν. Ἄλεξις δ' ἐν Λευκαδίᾳ ἢ Δραπέταις· C. 15.

Χορδαρίου τόμος ἧκεν, καὶ περικομματίων **). P. 95.

Ἀντιφάνης ἐν Γάμοις·

Ἐκτεμὼν χορδῆς μέσαιον †).

ποδῶν δὲ, καὶ ὠτίων, ἔτι δὲ ῥύγχους Ἄλεξις ἐν Κρατίᾳ ††) ἢ Φαρμακοπώλῃ· τὸ δὲ μαρτύριον ὀλίγον ὕστερον ἐκθήσομαι πολλὰ ἔχον τῶν ζητουμένων ὀνομάτων. Θεόφιλος Παγκρατιαστῇ·

Ἑφθῶν μὲν σχεδὸν
Τρεῖς μνᾶς. λέγ' ἄλλο. ῥυγχίον, κωλῆν, πόδας
Τέτταρας ὑείους. Ἡράκλεις. βοὸς δὲ τρεῖς.

Αναξίλας Μαγείροις·

Τῶν Αἰσχύλου πολὺ μᾶλλον εἶναί μοι δοκεῖ
Ἰχθύδι' ὀπτᾶν. τί σὺ λέγεις ἰχθύδια;
Συσσίτιον μέλλεις νοσηλεύειν, ὅσον
Ἀκροκώλι' ἑψεῖν ἐστι ῥύγχη, πόδας †††).

Αναξίλας δ' ἐν Κίρκῃ·

Δεινὸν μὲν γὰρ ἔχοντ' ὑὸς ῥύγχος, ὦ φίλε Κινησία.

καὶ ἐν Καμψοῖ ††††)·

Ῥύγχος φορῶν ὕειον ᾐσθόμην τότε.

*) γρ. ὑαγόνα. **) γρ. καὶ περίκομμά τι. †) γρ. μέσαιτον, vel μεσάτιον. ††) γρ. ἐν Κρατεύᾳ. †††) γρ. ἐστι, ῥύγχη, καὶ πόδας. ††††) γρ. Καλυψοῖ.

ὠτάρια δ' ὠνόμασε καὶ Ἀναξανδρίδης ἐν Σατύρῳ. Ἀξιόνικος δὲ ἐν Χαλκίδι φησί·

> Ζωμοποιῶ θερμὸν ἰχθὺν ἐπανακλάττων, ἡμίβρωτα λείψανα συντιθείς. . . .
> Οἴονται ἄνω ἐτεράλικα σιλφίῳ
> Σφενδονῶν †) ἀλλάντά τέμνω· παραφέρω χορδῆς τόμον·
> Ῥύγχος εἰς ὄξος πιέζω· ὥστε πάντας ὁμολογεῖν,
> Τῶν γάμων κρείττω γεγονέναι τὴν ἕωλον ἡμέραν.

Ἀριστοφάνης ἐν Προαγῶνι·

> Ἐγευσάμην χορδῆς ὁ δύστηνος, τέκνον.
> Πῶς εἰσίδω ῥύγχος περικεκαυμένον;

Φερεκράτης Λήροις·

> Ὡς οὐχὶ τουτὶ ῥύγχος ἀτεχνῶς ἔσθ' ὑός.

καὶ τόπος δέ τις οὕτω καλεῖται Ῥύγχος περὶ Στράτον τῆς Αἰτωλίας, ὥς φησι Πολύβιος ἐν ἕκτῃ ἱστοριῶν. Στησίχορός τέ φησιν ἐν Συοθήραις·

> Κρύψαι δὲ ῥύγχος ἄκρον γᾶς ὑπένερθεν.

ὅτι δὲ κυρίως λέγεται ῥύγχος ἐπὶ τῶν συῶν, προείρηται. ὅτι δὲ καὶ ἐπ' ἄλλων ζώων, Ἄρχιππος Ἀμφιτρύωνι δευτέρῳ κατὰ παιδιὰν εἴρηκε, καὶ ἐπὶ τοῦ προσώπου οὕτως·

> Καὶ ταῦτ' ἔχων τὸ ῥύγχος οὑτωσὶ μακρόν.

καὶ Ἀραρὼς Ἀδώνιδι·

> Ὁ γὰρ θεὸς τὸ ῥύγχος ὡς ἡμᾶς στρέφει.

ἀκροκωλίων δὲ μέμνηται Ἀριστοφάνης Αἰολοσίκωνι·

> Καὶ μὴν τὸ δεῖν' ἀκροκώλια δέ σοι τέτταρα ἥψησα τακερά *).

καὶ ἐν Γηρυτάδῃ·

> Ἀκροκώλια, ἄρτοι, κάραβοι.

Ἀντιφάνης Κορινθίᾳ· Ἔπειτα καὶ ἀκροκώλιον ὕειον Ἀφροδίτῃ γελοῖον, ἀγνοεῖς, ἐν τῇ Κύπρῳ δ' οὕτω φιληδεῖ ταῖς ὕεσι, δέσποτα, ὥστε καταφαγεῖν **) ἀπεῖρξε τὸ ζῶον, τοὺς δὲ βοῦς ἠνάγ-

†) γρ. Οἰὸς (vel potius Ὑὸς) ὠτάριά τε κ' ἀκροκώλια σιλφίῳ σφενδονῶν. *) γρ. Καὶ μὴν ἐς τὸ δεῖπνον ἀκροκώλιά σοι τέσσαρα ἥψησα τ. **) γρ. σκατοφαγεῖν.

κασεν. ὅτι δὲ ὄντως Ἀφροδίτῃ ὗς θύεται, μαρτυρεῖ Καλλίμαχος, ἢ Ζηνόδοτος ἐν Ἱςορικοῖς Ὑπομνήμασι, γράφων ὧδε· Ἀργεῖοι Ἀφροδίτῃ ὗς θύουσι, καὶ ἡ ἑορτὴ καλεῖται p. 96.
Ὑςηρία *). Φερεκράτης δ' ἐν Μεταλλεῦσι·

Σχελίδες δ' ὁλόκνημοι πλησίον τακερώταται
Ἐπὶ πινακίσκοις, καὶ δίεφθ' ἀκροκώλια.

Ἄλεξις Κυβευταῖς·

Ἠριςηκότων
Σχεδόν τι δ' ἡμῶν ἐξ ἀκροκωλίου τινός.

κἀν Παννυχίδι ἢ Ἐρίθοισιν·

— ἡμίοπτα μὲν
Τὰ κρεάδι' ἐςὶ, τὸ περίκομμ' ἀπόλλυται.
Ὁ γόγγρος ἑφθὸς, τὰ δ' ἀκροκώλι' ὀδέπω.

τῶν δ' ἑφθῶν ποδῶν μνημονεύει Φερεκράτης ἐν Δουλοδιδασκάλῳ· Ὡς παρασκευάζεται δεῖπνον πῶς ἂν εἴπαθ' ἡμῖν. καὶ δῆτα ὑπάρχει τέμαχος ἐγχέλιον ἡμῖν, τευθὶς, ἄρνειον κρέας, φύσκης τόμος, ποὺς ἑφθὸς, ἧπαρ, πλευρὸν, ὀρνίθια πλήθει πολλὰ, τυρὸς ἐν μέλιτι, μερὶς κρεῶν. Ἀντιφάνης C. 16.
Παρασίτῳ·

— χοιρέων
Σκέλη κακύρ'. ἀςεῖόν γε, νὴ τὴν Ἑςίαν,
Ἄριςον. ἑφθὸς †) τυρὸς ἐπεδόνει πολύς.

Ἐκφαντίδης δ' ἐν Σατύροις·

Πόδας τε, εἰ δέοι, πριάμενον καταφαγεῖν ἑφθοὺς ὑός.

γλώσσης δὲ μέμνηται Ἀριςοφάνης ἐν Ταγηνιςαῖς διὰ τούτων· Ἅλις ἀφύης μοι· παρατέταμαι γὰρ τὰ λιπαρὰ κάπτων. ἀλλὰ φέρετ' ἀπόβασιν ἡπάτιον, ἢ καπρίδιου νέου κόλλοπά τινα· εἰ δὲ μὴ, πλευρὸν ἢ γλῶτταν, ἢ σπληνὸς, ἣν ἔςιν, ἢ δέλφακος, ἢ ῥίνης, ἢ τριέα, φέρετε δεῦρο μετὰ κολλάβων χλιαρῶν.

Τοσούτων λεχθέντων καὶ περὶ τούτων, οὐδὲ τῶν ἰατρῶν C. 17.
οἱ παρόντες ἀσύμβολοι μετειλήφασιν. ἔφη γὰρ ὁ Διονυσιοκλῆς· Μνησίθεος ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ ἐδεςῶν ἔφη· Κεφαλὴ καὶ πόδες ὑῶν οὐ πολὺ τὸ τρόφιμον καὶ λιπαρὸν ἐν αὐ-

*) γρ. Ὑςήρια. †) γρ. ἑφθοῖς.

τοῖς ἔχουσι. καὶ ὁ Λεωνίδης· Δήμων ἐν τετάρτῳ Ἀτθίδος, Ἀφείδαντα, φησὶ, βασιλεύοντα Ἀθηνῶν Θυμοίτης ὁ νεώτερος ἀδελφὸς, νόθος ὢν, ἀποκτείνας, αὐτὸς ἐβασίλευσεν. ἐφ' οὗ Μέλανθος Μεσσήνιος ἐκπεσὼν τῆς πατρίδος, ἐπήρετο τὴν Πυθίαν, ὅπου κατοικήσῃ. ἡ δὲ ἔφη, ἔνθα ἂν ξενίοις πρῶτον τιμηθῇ, τοὺς πόδας αὐτῷ καὶ τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τῷ δείπνῳ παραθέντων. καὶ τοῦτ' ἐγένετο αὐτῷ ἐν Ἐλευσῖνι. τῶν ἱερειῶν γὰρ τότε πάτριόν τινα ἑορτὴν ἐπιτελουσῶν, καὶ πάντα τὰ κρέα καταναλωκυιῶν, τῶν δὲ ποδῶν καὶ τῆς κεφαλῆς ὑπολοίπων ὄντων, ταῦτα τῷ Μελάνθῳ ἀπέστειλαν.

Μήτρα ἑξῆς ἐπεισηνέχθη, μητρόπολίς τις ὡς ἀληθῶς οὖσα καὶ μήτηρ τῶν Ἱπποκράτους υἱῶν, οὓς εἰς ὑωδίαν κωμῳδουμένους οἶδα. εἰς ἣν ἀποβλέψας ὁ Οὐλπιανὸς, ἄγε δὴ, ἔφη, ἄνδρες φίλοι, παρὰ τίνι κεῖται ἡ μήτρα; ἱκανῶς γὰρ γεγαστρίσμεθα, καὶ καιρὸς ἤδη ἐστὶ καὶ λέγειν ἡμᾶς. τοῖς δὲ Κυνικοῖς τοῦτο παρακελεύομαι, σιωπᾷν κεχορτασμένοις ἀφειδῶς· πλὴν εἰ μὴ καὶ τῶν σιαγόνων καὶ τῶν κεφαλῶν κατατρῶξαι βούλωνται καὶ τὰ ὀστᾶ, ὧν οὐδεὶς φθόνος αὐτοῖς ἀπολαύειν ὡς κυσί· τοῦτο γὰρ εἰσὶ, καὶ εὔχονται καλεῖσθαι,

P. 97. — νόμος δὲ, λείψαν' ἐκβάλλειν κυσὶν,

ἐν Κρήσσαις ὁ Εὐριπίδης ἔφη. πάντα γὰρ ἐσθίειν καὶ πίνειν θέλουσιν, ἐπὶ νοῦν οὐ λαμβάνοντες, ὅπερ ὁ θεῖος Πλάτων ἔφη ἐν Πρωταγόρᾳ, τὸ περὶ ποιήσεως διαλέγεσθαι ὁμοιότατον εἶναι τοῖς συμποσίοις τοῖς τῶν φαύλων καὶ ἀγοραίων ἀνθρώπων. καὶ γὰρ οὗτοι, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ἀλλήλοις δι' αὐτῶν συνιέναι †) ἐν τῷ πότῳ, μηδὲ διὰ τῆς ἑαυτῶν φωνῆς καὶ λόγων τῶν ἑαυτῶν ὑπὸ ἀπαιδευσίας, τιμίας ποιοῦσι τὰς αὐλητρίδας, πολλοῦ μισθούμενοι ἀλλοτρίαν φωνὴν, τὴν τῶν αὐλῶν, καὶ διὰ τῆς ἐκείνων φωνῆς ἀλλήλοις ξύνεισιν· ὅπου δὲ καλοὶ καὶ ἀγαθοὶ ξυμπόται καὶ πεπαιδευμένοι εἰσὶν, οὐκ ἂν ἴδοις αὐλητρίδας, οὔτε ὀρχηστρίδας, οὔτε ψαλτρίας, ἀλλ' αὐτοὺς ἑαυτοῖς ἱκανοὺς ὄντας συνεῖναι ἄνευ τῶν λήρων τε καὶ παιδιῶν τούτων, διὰ τῆς ἑαυτῶν φωνῆς λέγοντάς τε, καὶ ἀκούοντας ἐν μέρει ἑαυτῶν κοσμίως, κἂν πάνυ πολὺν οἶνον πίωσι. τοῦτο δ' ὑμεῖς ποιεῖτε, ὦ Κύνουλκε, πίνοντες, μᾶλλον

†) γρ. συνεῖναι.

δ᾽ ἐκπίνοντες, αὐλητρίδων καὶ ὀρχηστρίδων δίκην ἐμποδίζετε τὴν διὰ τῶν λόγων ἡδονὴν, ζῶντες κατὰ τὸν αὐτὸν Πλάτωνα, ὡς ἐν τῷ Φιλήβῳ φησὶν, οὐκ ἀνθρώπου βίον, ἀλλά τινος πνεύμονος, ἢ τῶν, ὅσα θαλάττια μετ᾽ ὀστρέων ἐμψύχων ἐστὶ σωμάτων*). καὶ ὁ Κύνουλκος ὀργισθεὶς, γάστρων, ἔφη, καὶ κοιλιόδαιμον ἄνθρωπε, οὐδὲν ἄλλο σὺ οἶσθα, οὐ λόγους διεξοδικοὺς εἰπεῖν, οὐχ ἱστορίας μνησθῆναι, οὐ τῆς ἐν λόγοις χάριτος ἀπάρξασθαί ποτε, ἀλλὰ τὸν χρόνον ἅπαντα περὶ ταῦτα κατετρίβης, ζητῶν, κεῖται, οὐ κεῖται; εἴρηται, οὐκ εἴρηται; ἐξονυχίζεις τε πάντα τὰ προσπίπτοντα τοῖς συνδιαλεγομένοις, τὰς ἀκάνθας συνάγων,

Ὡς ἀν᾽ ἐχινόποδας καὶ ἀνὰ τρηχεῖαν ὄνωνιν

αἰεὶ διατρίβων, ἀνθέων τῶν ἡδίστων μηδὲν συναθροίζων. ἢ οὐ σὺ C.18.
εἶ ὁ καὶ τὴν ὑπὸ Ῥωμαίων καλουμένην στρήναν, κατά τινα πατρίαν παράδοσιν λεγομένην καὶ διδομένην τοῖς φίλοις, ἐπινομίδα καλῶν; καὶ εἰ μὲν τὴν Πλάτωνος ζηλώσας, μαθεῖν βουλόμεθα· εἰ δὲ παρά τινι οὕτως εὑρὼν λεγομένην, ἐμφάνισον τὸν εἰπόντα. ἐγὼ γὰρ οἶδα ἐπινομίδα καλουμένην καὶ μέρος τι τῆς τριήρους, ὡς Ἀπολλώνιος ἐν Τριηρικῷ παρατέθειται. οὐ σὺ εἶ ὁ καὶ τὸν καινὸν καὶ οὐδέπω ἐν χρείᾳ γενόμενον φαινόλην, (εἴρηται γὰρ, ὦ βέλτιστε, καὶ ὁ φαινόλης) εἰπών; Παῖ Λεῦκε, δός μοι τὸν ἄχρηστον φαινόλην. εἰς βαλανεῖον δέ ποτε πορευόμενος, οὐκ ἔφης πρὸς τὸν πυνθανόμενον, Ποῖ δή; Ἀπολούμενος, ἦν δ᾽ ἐγὼ, ἐπείγομαι; κἀκείνης σοι τῆς ἡμέρας ὁ καλὸς καυνσινὸς ὑπὸ λωποδυτῶν ἀνηρπάσθη· ὡς γέλωτα πάμπολυν ἐν τῷ βαλανείῳ γενέσθαι, ἀχρήστου ζητουμένου φαινόλου. ἄλλοτε δὲ, ὦ ἑταῖροι φίλτατοι, πρὸς γὰρ ὑμᾶς εἰρήσεται τἀληθὲς, προσέπταισε λίθῳ, καὶ τὴν κνήμην ἔλυσε· θεραπευθεὶς οὖν προῄει, καὶ πρὸς τοὺς πυνθανομένους, Τί τοῦτο, Οὐλπιανέ; Ὑπώπιον, ἔλεγε. κἀγὼ, (ξυνῆν γὰρ αὐτῷ) τότε τὸν γέλωτα φέρειν οὐ δυνάμενος, παρά τινι τῶν φίλων ἰατρῶν †) ὑπαλειψάμενος τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς παχεῖ φαρμάκῳ, πρὸς τοὺς πυνθανομένους, Τί
δὲ σύ; Πρόσκομμα, ἔφασκον. τῆς δ᾽ αὐτῆς ταύτης σοφίας C.19.
καὶ ἕτερός ἐστι ζηλωτὴς Πομπηϊανὸς ὁ Φιλαδελφεὺς, ἄνθρω- p. 98.

*) γρ. μετ᾽ ὀστρείων ἔμψυχά ἐστι σ. †) γρ. ἰατροῦ.

πος οὐκ ἀπάνουργος, ὀνοματοθήρας δὲ καὶ αὐτός. ὅστις πρὸς τὸν οἰκέτην διαλεγόμενος, μεγάλῃ τῇ φωνῇ καλέσας τοὔνομα, Στρομβιχίδη, ἔφη, κόμιζέ μοι ἐπὶ τὸ γυμνάσιον τὰς βλαύτας τὰς ἀφορήτους, καὶ τὴν ἐφεστρίδα τὴν ἄχρηστον. ἐγὼ γὰρ ὑποδησάμενος τὸν πώγωνα προσαγορεύσω τοὺς ἑταίρους. ὀπτὸς γάρ ἐστί μοι τάριχος. κόμιζε δὲ τοῦ ἐλαίου τὴν λήκυθον. πρότερον γὰρ συντριβησόμεθον, ἐπειθ᾽ οὕτως ἀπολούμεθον. ὁ δ᾽ αὐτὸς οὗτος σοφιστὴς Φεβρουαρίῳ μηνὶ, ὡς Ῥωμαῖοι λέγουσι, (τὸν δὲ μῆνα τοῦτον κληθῆναί φησιν ὁ Μαυρούσιος Ἰόβας ἀπὸ τῶν καταδαίων φόβων κατ᾽ ἀναίρεσιν τῶν δειμάτων, ἐν ᾧ τοῦ χειμῶνός ἐστι τὸ ἀκμαιότατον, καὶ ἔθος τότε τοῖς κατοιχομένοις τὰς χοὰς ἐπιφέρειν πολλαῖς ἡμέραις) πρός τινα τῶν φίλων, οὐκ εἶδές με, ἔφη,
C. 20. πολλῶν ἡμερῶν διὰ τὰ καύματα. τῆς δὲ τῶν Παναθηναίων ἑορτῆς ἐπιτελουμένης, δι᾽ ἣν καὶ τὰ δικαστήρια οὐ συνάγεται, ἔφη· Γενέθλιός ἐστι τῆς ἀλέκτορος Ἀθηνᾶς, καὶ ἄδικος ἡ τῆτες ἡμέρα. ἐκάλεσε δέ ποτε καὶ τὸν ἐκ Δελφῶν ἐπανελθόντα ἡμῶν ἑταῖρον, οὐδὲν αὐτῷ χρήσαντος τοῦ θεοῦ, ἄχρηστον. δεῖξιν δέ ποτε λόγων δημοσίᾳ ποιούμενος, καὶ ἐγκώμιον διεξερχόμενος τῆς βασιλευούσης πόλεως, ἔφη· Θαυμαστὴ δ᾽ ἡ Ῥωμαίων ἀρχὴ ἡ ἀνυπόστατος. τοιοῦτοί τινές εἰσιν, ὦ ἑταῖροι, οἱ Οὐλπιάνειοι σοφισταὶ, οἱ καὶ τὸ μιλιάριον καλούμενον ὑπὸ Ῥωμαίων, τὸ εἰς θερμοῦ ὕδατος κατεργασίαν κατασκευαζόμενον, ἰπνολέβητα ὀνομάζοντες, πολλῶν ὀνομάτων ποιηταὶ, καὶ πολλοῖς παρασάγγαις ὑπερδραμόντες τὸν Σικελιώτην Διονύσιον· ὃς τὴν μὲν παρθένον ἐκάλει μένανδρον, ὅτι μένει τὸν ἄνδρα· καὶ τὸν στύλον μενεκράτην, ὅτι μένει καὶ κρατεῖ· βαλλάντιον δὲ τὸ ἀκόντιον, ὅτι ἐναντίον βάλλεται· καὶ τὰς τῶν μυῶν δ᾽ ἐκδύσεις*) μυστήρια ἐκάλει, ὅτι τοὺς μῦς τηρεῖ. Ἄθανις δ᾽ ἐν πρώτῳ Σικελικῶν τὸν αὐτόν φησι Διονύσιον καὶ τὸν βοῦν γαρόταν καλεῖν, καὶ τὸν χοῖρον ἴακχον. τοιοῦτος ἦν καὶ Ἀλέξαρχος, ὁ Κασσάνδρου τοῦ Μακεδονίας βασιλεύσαντος ἀδελφὸς, ὁ τὴν Οὐρανόπολιν καλουμένην κτίσας. ἱστορεῖ δὲ περὶ αὐτοῦ Ἡρακλείδης ὁ Λέμβος ἐν τῇ τριακοστῇ ἑβδόμῃ τῶν ἱστοριῶν, λέγων οὕτως· Ἀλέξαρχος, ὁ τὴν Οὐρανόπολιν κτίσας, διαλέκτους ἰδίας εἰσήνεγκεν, ὀρ-

*) γρ. τῶν μυῶν διεκδύσεις.

θροβόαν μὲν τὸν ἀλεκτρυόνα καλέων, καὶ βροτοκέρτην τὸν κουρέα, καὶ τὴν δραχμὴν ἀργυρίδα, τὴν δὲ χοίνικα ἡμεροτροφίδα, καὶ τὸν κήρυκα ἀπύτην. καὶ τοῖς Κασσανδρέων δὲ ἄρχουσι τοιαῦτά ποτε ἐπέστειλε· Ἀλέξαρχος ὁ μάρμων †), πρόμοις γαθεῖν. τὰς ἡλιοκρεῖς οἰῶν, οἶδα λιποῦσα θεωτῶν ἔργων κρατήτορας μορσίμῳ τύχᾳ κεκυρωμένας θεοῦ πόγκις ζυτλώσαντες αὐτὰς, καὶ φύλακας ὀριγενεῖς. τί δὲ ἡ ἐπισολὴ αὕτη δηλοῖ, νομίζω ἐγὼ μηδὲ τὸν Πύθιον διαγνῶναι. κατὰ γὰρ τὸν Ἀντιφάνους Κλεοφάνη

— τόδε τυραννεῖν ἐστιν, ἢ
Τί δή ποτε τὸ σπουδαῖον, ἀκολουθεῖν, ἔρις,
Ἐν τῷ Λυκείῳ μετὰ σοφιστῶν, ἢ δια-
λίπτων ††), ἀσίτων, συκίνων λέγονθ', ὅτι
Τὸ πρᾶγμα τοῦτ' οὐκ ἔστιν, εἴπερ γίνεται· p. 99.
Οὐδ' ἔστι γάρ πω γινόμενον, ὅπερ γίνεται,
Οὔτ', εἰ πρότερον ἦν, ἐστὶν, ὅγε νῦν γίνεται.
Ἔστι γὰρ οὐκ ὂν οὐδέν. ὃ δὲ μὴ γέγονέ πω,
Οὐκ ἔστιν ὥσπερ γέγονε. ὃ δὲ μὴ γέγονέ πω *).
Ἐκ τοῦ γὰρ εἶναι γέγονεν. εἰ δ' οὐκ ἦν, ὅθεν;
Πῶς ἐγένετ' ἐξ οὐκ ὄντος; οὐχ οἷόν τε γάρ.
Εἰ δ' αὐτόθεν ποι γέγονε, οὐκ ἔσται πάλιν.
Κεἴποι δέ πω τις, εἴποθεν γενήσεται
Τὸ οὐκ ὂν, εἰς οὐκ ὂν γὰρ οὐ δυνήσεται.
Ταυτὶ δ' ὅτ' ἔστιν, οὐδ' ἂν Ἀπόλλων μάθοι **).

οἶδα δ', ὅτι καὶ Σιμωνίδης που ὁ ποιητὴς ἀρίσαρχον εἶπε τὸν Δία, καὶ Αἰσχύλος τὸν ᾅδην ἀγησίλαον. Νίκανδρος δὲ ὁ Κολοφώνιος ἰοχέαιραν τὴν ἀσπίδα, τὸ ζῶον. διὰ ταῦτα τοιαῦτα ὁ θαυμάσιος Πλάτων ἐν τῷ Πολιτικῷ εἰπὼν ξηροβατικά τινα ζῶα καὶ ὑδροβατικὰ ἄλλα, ξηροτροφικόν τε καὶ ὑγροτροφικὸν καὶ ξηρονομικὸν, ἐπὶ ζώων χερσαίων καὶ ἐνύγρων καὶ ἐναερίων, ἐπιλέγει, ὥσπερ παρακελευόμενος τούτοις τοῖς ὀνοματοποιοῖς, φυλάττεσθαι τὴν καινότητα, γράφων καὶ κατὰ λέξιν τάδε· Κἂν διαφυλάξῃς τὸ μὴ σπουδάζειν ἐπὶ τοῖς ὀνόμασι, πλουσιώτερος εἰς τὸ γῆρας ἀναφανήσῃ φρονήσεως. οἶδα δὲ καὶ Ἡρώδην τὸν Ἀττικὸν ῥήτορα ὀνομάζοντα τροχοπέδην C. 21.

†) γρ. μάρκων. ††) γρ. Ἐν τῷ Λυκείῳ μετὰ σοφιστῶν, νὴ Δία, Λεπτ. *) γρ. Οὐκ ἔστιν ὅτε περ γέγονεν, ὅτε μὴ γ. π. **) γρ. οὐδ' ἂν ὦ 'πόλλων μάθοι.

τὸ διαβαλλόμενον ξύλον διὰ τῶν τροχῶν, ὅτε καταντήσεως ὁ ὀχούμενος ἐπορεύετο, καίτοι Σιμαρίστου ἐν τοῖς Συνωνύμοις ἐποχλέα τὸ ξύλον τοῦτο ἐπονομάσαντος. καὶ Σοφοκλῆς δέ τε ὁ ποιητὴς τὸν φύλακα μοχλόν πε ὠνόμασεν ἐν τούτοις·

Θάρσει, μέγας σοι τοῦδ᾽ ἐγὼ φόβου μοχλός.

κἀν ἄλλοις δὲ τὴν ἄγκυραν ἰσχάδα κέκληκεν, διὰ τὸ κατέχειν τὴν ναῦν·

Ναῦται δ᾽ ἐμηρύσαντο νηὸς ἰσχάδα.

καὶ Δημάδης δὲ ὁ ῥήτωρ ἔλεγε τὴν μὲν Αἴγιναν εἶναι λήμην τοῦ Πειραιῶς, τὴν δὲ Σάμον ἀπορρῶγα τῆς πόλεως· ἔαρ δὲ τοῦ δήμου τοὺς ἐφήβους· τὸ δὲ τεῖχος ἐσθῆτα τῆς πόλεως· τὸν δὲ σαλπιγκτὴν κοινὸν Ἀθηναίων ἀλέκτορα. ὁ δ᾽ ὀνοματοθήρας οὗτος σοφιστὴς ἀκάθαρτον ἔφη γύναικα, ᾗ ἐπεσχημένα ἦν τὰ γυναικεῖα. πόθεν δέ σοι, ὦ Οὐλπιανὲ, καὶ κεχορτασμένοι εἰπεῖν ἐπῆλθε, δέον τῷ κορεσθῆναι χρήσασθαι. πρὸς ταῦτα ὁ Οὐλπιανός πως ἡδέως γελάσας, ἀλλὰ μὴ βαΰζε, εἶπεν, ὦ ἑταῖρε, μηδὲ ἀγριαίνου τὴν κυνικὴν προβαλλόμενος λύσσαν, τῶν ὑπὸ κύνα οὐσῶν ἡμερῶν δέον αἰκάλλειν μᾶλλον, καὶ προσσαίνειν τοῖς συνδείπνοις, μὴ καί τινα κυνοφόντιν ἑορτὴν ποιησώμεθα ἀντὶ τῆς παρ᾽ Ἀργείοις ἐπιτελουμένης. χορτασθῆναι εἴρηται, ὦ δαιμόνιε ἀνδρῶν, παρὰ μὲν Κρατίνῳ ἐν Ὀδυσσεῦσιν οὕτως·

*Ἦσθε πανημέριοι χορταζόμενοι γάλα *) λευκόν.*

καὶ Μένανδρος δὲ ἐν Τροφωνίῳ ἔφη χορτασθείς. Ἀριστοφάνης δ᾽ ἐν Γηρυτάδῃ·

Θεράπευε, καὶ χόρταζε τῶν μονῳδιῶν.

Σοφοκλῆς τε ἐν Τυροῖ·

*Οἳ τοῖσι παγχόρτοισιν **) ἐξενίζομεν.*

p. 160. Εὔβουλος δ᾽ ἐν Δόλωνι·

Ἐγὼ κεχόρτασμαι μὲν, ἄνδρες, οὐ κακῶς,
Ἀλλ᾽ εἰμὶ πλήρης, ὥστε καὶ μόλις πάνυ
Ὑπεδησάμην, ἅπαντα δρῶν, τὰς ἐμβάδας.

*) γρ. πανημέριος χορταζόμενος γ.   **) γρ. Ὃν τοῖσι π.

Σώφιλος δ' ἐν Φυλάρχῳ·

Γαστρισμὸς ἔσαι δαψιλὴς, τὰ προοίμια
Ὁρῶ, χορτασθήσομαι †).
Νὴ τὸν Διόνυσον, ἄνδρες, ἤδη ςρηνιῶ.

καὶ Ἄμφις ἐν Οὐρανῷ· Εἰς τὴν ἑσπέραν χορταζόμενα πᾶσιν ἀγαθοῖς. ταῦτα μὲν οὖν, ὦ Κύνουλκε, εἰπεῖν προχείρως ἔχω σοι τὰ νῦν, αὔριον δὲ ἢ ἔνηφι, (τὴν γὰρ εἰς τρίτην Ἡσίοδος εἴρηκεν ὕτως) πληγαῖς σε χορτάσω, ἐάν περ μὴ εἴπῃς, ὁ κοιλιοδαίμων παρὰ τίνι κεῖται. σιωπήσαντος δ' ἐκείνυ, ἀλλὰ μὴν καὶ τῦτο αὐτός σοι, ὦ κύον, ἐρῶ, ὅτι Εὔπολις τὺς κόλακας ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι ὕτω κέκληκεν. τὸ δὲ μαρτύριον ἀναβαλῦμαι, ἕς' ἂν ἀποδῶ σοι τὰς πληγάς.

Ἡσθέντων οὖν ἐπὶ τοῖς πεπαιγμένοις ἁπάντων, ἀλλὰ μὴν, ἔφη ὁ Οὐλπιανὸς, καὶ τὸν περὶ τῆς μήτρας λόγον ἀποδώσω. Ἄλεξις γὰρ ἐν τῷ Ποντικῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι, Καλλιμέδοντα τὸν ῥήτορα, Κάραβον δὲ ἐπικαλέμενον, κωμῳδῶν, (ἦν δ' ὗτος εἷς τῶν κατὰ Δημοσθένη τὸν ῥήτορα πολιτευομένων) φησίν·

Ὑπὲρ πάτρας μὲν πᾶς τις ἀποθνήσκειν θέλει,
Ὑπὲρ δὲ μήτρας Καλλιμέδων ὁ Κάραβος
Ἐφθῆς ἴσω . . . . . πρὸς ἴταλῶν ἀποθανεῖν ††).

ἦν δὲ ὁ Καλλιμέδων καὶ ἐπὶ ὀψοφαγίᾳ διαβόητος. μνημονεύει τῆς μήτρας καὶ Ἀντιφάνης ἐν Φιλομήτορι ὕτως·

Ἔμμητρον ἐὰν ᾖ τὸ ξύλον, βλάςην ἔχει,
Μητρόπολίς ἐςιν, ὐχὶ πατρόπολις.
Μήτραν τινὲς πωλῦσιν, ἥδιςον κρέας.
Μήτρας ὁ Χῖός ἐςι τῷ δήμῳ φίλος.

Εὔφρων δ' ἐν Παραδιδομένῃ·

Οὑμὸς διδάσκαλος δὲ μήτραν σκευάσας,
Παρέθηκε Καλλιμέδοντι, κᾆσθίονθ' ἅμα
Ἐποίησε πηδᾷν, ὅθεν ἐκλήθη Κάραβος.

Διώξιππος δὲ ἐν Ἀντιπορνοβοσκῷ·

— οἵων δ' ἐπιθυμεῖ βρωμάτων,
Ὡς μασικῶν, ἤνυςρα, μήτρας, χόλικας.

†) γρ. — γαςρισμὸς ἔσαι δαψιλὴς, Τὰ προοίμι' ὡς ὁρῶ δὴ, χορτασθήσομαι. ††) γρ. Ἐφθῆς ἴσως προσίετ' ἂν ὁ τάλας ἀποθανεῖν.

ἐν δὲ Ἱσοριογράφῳ· Τὴν σοὰν διεξέπαιον. Ἀμφικλῆς, μήτρας δύο κρεμαμένας, Δείξας ἐκεῖνον πέμπε. Φῆς, ἐὰν ἴδῃς †). Εὔβυλος δ' ἐν Δευκαλίωνι·

Ἡπάτια, νῆστις, πλεύμονες, μήτρα.

ὁ Λυγκεὺς δ' ὁ Σάμιος, ὁ Θεοφράσυ γνώριμος, καὶ τὴν σὺν ὀπῷ χρῆσιν αὐτῆς οἶδεν. ἀναγράφων γ' οὖν τὸ Πτολεμαίυ συμπόσιον, φησὶν ὕτως· Μήτρας τινὸς περιφερομένης
C.22. ἐν ὄξει καὶ ὀπῷ. τῦ δὲ ὀπῦ μέμνηται Ἀντιφάνης ἐν Δυσέρωσι, περὶ Κυρήνης τὸν λόγον ποιύμενος·

— ἐκεῖσε δ' ἐκπλέω,
Ὅθεν διεσπάσθημεν ἐῤῥῶσθαι λέγων,
Ἅπασιν ††) ἵπποις, σιλφίῳ, συνωρίσι,
Καυλῷ, κέλησι, μασοῖς, πυρετοῖς, ὀποῖς.

p.101. τῆς δὲ διαφορᾶς τῆς περὶ τὴν ἐκτομίδα *) μνημονεύει Ἵππαρχος, ὁ τὴν Αἰγυπτιακὴν Ἰλιάδα συνθεὶς, ἐν τύτοις·

— ἀλλὰ
Ἐν λοπάσιν μ' εὐφραίνει μήτρης καλὰ πρόσωπα
Ἐκβολάδος, δέλφαξ ἐν κλιβάνῳ ἡδέα ὄζων.

Σώπατρος δ' ἐν μὲν Ἱππολύτῳ φησίν·

Ἀλλ' οἷα μήτρα καλλίκαρπος ἐκβολὰς
Δίεφθα, λευκανθεῖσα, τυρῦ τε δέμας **).

ἐν δὲ Φυσιολόγῳ·

Μήτρας ὑείας οὐκ ἀφεψηθεὶς τόμος,
Τὴν δηξίθυμον ἐντὸς ὀξάλμην ἔχων.

ἐν δὲ Σίλφαις·

Μήτρας ὑείας ἑφθὸν ὡς φάγῃς τόμον,
Δριμεῖαν ὠθῶν πηγανῖτιν εἰς χολήν.

οἱ μέντοι ἀρχαῖοι πάντες πρὸ τῦ δειπνεῖν ὖ παρέφερον ὔτε μήτρας, ὔτε θρίδακας, ὔτ' ἄλλο τι τῶν τοιύτων, ὥσπερ

†) γρ. — τὴν σοὰν Διεξέπαιεν Ἀμφικλῆς, μήτρας δύο Κρεμαμένας Δείξας, ἐκεῖνον πέμπε, φησίν, ἐὰν ἴδῃς. ††) γρ. Ὅθεν διεσπάσθημεν· ἐῤῥῶσθαι λέγων Ἅπ. *) γρ. τῆς ἐκβολάδος παρὰ τὴν ἐκτοκίδα, vel παρὰ τὴν ἐκτοκάδος. **) γρ. τυρῦται δέμας.

νῶν γίνεται. Ἀρχέστρατος γοῦν ὁ ὀψοδαίδαλος μετὰ τὸ δεῖπνον καὶ τὰς προπόσεις καὶ τὸ μύροις χρήσασθαί φησιν·

Ἀεὶ δὲ στεφάνοισι κάρα παρὰ δαῖτα πυκάζου
Παντοδαποῖς, οἷς ἂν γαίας πέδον ὄλβιον ἀνθεῖ,
Καὶ στακτοῖσι μύροις ἀγαθοῖς χαίτην θεράπευε,
Καὶ σμύρναν λίβανόν τε πυρὸς μαλακὴν ἐπὶ τέφραν
Βάλλε πανημέριος, Συρίης εὐώδεα καρπόν.
Ἐμπίνοντι δέ σοι φερέτω τοιόνδε τράγημα,
Γαστέρα καὶ μήτραν ἑφθὴν ὑὸς, ἔν τε κυμίνῳ,
Ἔν τ' ὄξει δριμεῖ καὶ σιλφίῳ ἐμβεβαῶσαν,
Ὀρνίθων τ' εἴη ὀπτῶν ἁπαλὸν γένος, ὡς ἂν ὑπάρχῃ †)
Ὥρη. τῶν δὲ Συρακοσίων τούτων ἀμέλησον,
Οἳ πίνουσι μόνον, βατράχων τρόπον, οὐδὲν ἔδοντες ††).
Ἀλλὰ σὺ μὴ πείθου κείνοις. ἃ δ' ἐγὼ λέγω, ἔσθε
Βρωτά· τὰ δ' ἄλλα γ' ἐκεῖνα τραγήματα πάντα πέφυκε
Πτωχείας παράδειγμα κακῆς ἑφθῆς, ἐρέβινθοι *),
Καὶ κύαμοι, καὶ μῆλα, καὶ ἰσχάδες. ἀλλὰ πλακοῦντα
Αἴνει Ἀθήνῃσι γεγενημένον. εἰ δὲ μὴ ἄν που
Αὐτὸν ἔχῃς, ἑτέρωθι μέλι ζήτησον ἀπελθὼν
Ἀττικόν· ὡς τοῦτ' ἐστιν, ὃ ποιεῖ κεῖνον ὑβριστήν.
Οὕτω τοι δεῖ ζῆν τὸν ἐλεύθερον, ἢ κατὰ τῆς γῆς,
Καὶ κατὰ τοῦ βαράθρου καὶ ταρτάρου ἐς τὸν ὄλεθρον
Ἥκειν, καὶ κατορωρύχθαι σταδίους ἀναρίθμους.

Λυγκεὺς δὲ διαγράφων τὸ Λαμίας τῆς αὐλητρίδος δεῖπνον, ὅτε ὑπεδέχετο Δημήτριον τὸν Πολιορκητὴν, εὐθέως τοὺς εἰσελθόντας ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἐσθίοντας ποιεῖ ἰχθῦς παντοίους καὶ κρέα· ὁμοίως καὶ τὸ Ἀντιγόνου τοῦ βασιλέως δεῖπνον διατιθεὶς ἐπιτελοῦντος Ἀφροδίσια, καὶ τὸ Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως, ἰχθῦς πρῶτον παρατίθησι καὶ κρέα. θαυμάζειν δ' ἐστιν ἄξιον τοῦ τὰς καλὰς ὑποθήκας παραδιδόντος ἡμῖν Ἀρχεστράτου, ὃς Ἐπικούρῳ τῷ σοφῷ τῆς ἡδονῆς καθηγεμὼν γενόμενος, κατὰ τὸν Ἀσκραῖον ποιητὴν γνωμικῶς καὶ ὑμῖν συμβουλεύει, τισὶ μὲν μὴ πείθεσθαι, αὐτῷ δὲ προσέχειν τὸν νοῦν, καὶ ἐσθίειν παρακελεύεται τὰ καὶ τὰ, οὐδὲν ἀποδέων τοῦ παρὰ Δαμοξένῳ τῷ κωμῳδοποιῷ μαγείρου, ὃς ἐν Συντρόφοις φησίν·

†) γρ. ὧν ἂν ὑπ. ††) γρ. οὐδὲν ἔδοντες. *) γρ. κακῆς, ἑφθοί τ' ἐρέβινθοι.

p. 102. 'Επικούρου δέ με
C. 23. Ὁρᾷς μαθητὴν ὄντα τοῦ σοφοῦ, παρ' ᾧ
Ἐν δύ' ἔτεσιν καὶ μησὶν οὐχ ὅλοις δέκα
Τάλαντ' ἐγώ σοι κατεπύκνωσα τέτταρα.
Τοῦτο δὲ τί ἐστιν, εἰπέ μοι, καθήγησαι *). μάγειρο
κἀκεῖνος οὐκ ᾔδει, θεοί,
Ποῖος μάγειρος, ἡ φύσις πάσης τέχνης
Ἀρχέγονόν ἐστιν, ὦ ἀλητήρια **).
Οὐκ ἔστιν οὐθὲν τοῦ πονεῖν ***) σοφώτερον.
Ἦν τ' εὐχερὲς τὸ πρᾶγμα τοῦ λόγου τριβὴν
Ἔχοντι τούτου· πολλὰ γὰρ συμβάλλεται.
Διόπερ μάγειρον ὅταν ἴδῃς ἀγράμματον,
Μὴ Δημοκρίτου τε πάντα διανέγνωκότα †),
Μᾶλλον δὲ κατέχοντα, καταγέλα σύ γ' ὡς κενοῦ.
Καὶ τὸν Ἐπικούρου κανόνα μισθώσω σαφεῖ,
Ὡς ἐκ διατριβῆς. τοῦτο δεῖ γὰρ εἰδέναι,
Τίν' ἔχει διαφορὰν πρῶτος, ὦ βέλτιστέ σύ,
Γλαυκίσκος ἐν χειμῶνι καὶ θέρει. πάλιν,
Ποῖος ἐπὶ δύσιν πλειάδος συνειδέναι ††),
Ἰχθὺς, ὑπὸ τροπάς ἐστι χρησιμώτατος·
Αἱ μεταβολαὶ γὰρ, αἵ τε κινήσεις κακὸν
Ἤλίβατον ἐν ἀνθρώποισιν· ἀλλοιώματα
Ἐν ταῖς τροπαῖς ποιοῦσι. μανθάνεις; τὸ δὲ
Ληφθὲν καθ' ὥραν ἀποδίδωσι τὴν χάριν.
Τίς παρακολουθεῖ ταῦτα; τοιγαροῦν
Στρόφοι, καὶ πνευμάτια †††) γινόμενα, τὸν
μενον
Ἀσχημονεῖν ποιοῦσι. παρὰ δ' ἐμοὶ τρέφει
Τὸ προσφερόμενον βρῶμα, καὶ λεπτύνεται,
Ὀρθῶς τε διαπνεῖ· τοιγαροῦν εἰς τοὺς πόρους
Ὁ χυμὸς ὁμαλῶς πανταχοῦ συνίσταται.
Χυμὸς λέγεις. Δημόκριτος οὐδὲν πρᾶγμα τὰ
Γινόμενα ποιεῖ ††††) τὸν φαγόντ' ἀθρητικόν.

*) γρ. καθηγέτα. **) γρ. Μάγειρος ἦν κἀκεῖνος; οὐκ
Θεοί, Ποῖος μάγειρος! ἡ φύσις πάσης τέχνης Ἀρχέγ
στιν, ὦ ἀλιτηρία σύ γε. ***) γρ. τοῦ ποιεῖν. †) γ
Δημόκριτόν τε πάντα δ. ††) γρ. ἐπὶ δύσιν Πλει
†††) γρ. Τίς παρακολουθεῖ ταῦτα; τοιγαροῦν στρόφοι
††††) γρ. Χυμὸς λέγεις; Δημόκριτος οὐδέν. ταῦτα δ
μενα π.

τῆς ἰατρικῆς τι μετέχειν μοι δοκεῖς.
πᾶς ὁ φύσεως ἐντός. ἡ δ' ἀπειρία
τῶν μαγείρων, κατανόει πρὸς τῶν θεῶν,
τιν' ὀσμήν. ὅταν ἴδῃς ἐξ ἰχθύων
ναντίων αὐτοῖσι ποιούντων μίαν *),
σήσαμ' ὑποτρίβοντας εἰς ταύτην λαβὼν
ισον **) αὐτῶν κατὰ μέρος προσπαρδέτω,
μοι κέχρησαι ***). τί γὰρ ἂν εὖ γένοιτό τι,
ἰδιότητος πρὸς ἑτέραν μεμιγμένης,
συμπλεκομένας †) οὐχὶ συμφώνους ἁφάς.
ταῦτα διορᾷν ἐστιν εὐψύχου τέχνης,
τὸ διανίζειν λοπάδας, οὐδ' ὄζειν καπνοῦ.
γὰρ εἰς τὀπτανεῖον οὐκ εἰσέρχομαι,
ά τι θεωρῶ πλησίον καθήμενος·
σι δ' ἕτεροι. σοὶ δὲ ††) λέγω τὰς αἰτίας,
τἀποβαῖνον ὀξύ. τὸ περίκομμ' ἄφες,
ιονικὸς, ὦ μάγειρος, ἐπίτεινον τὸ πῦρ,
αλιζέτω τοῖς τάχεσι. πρώτη λοπὰς
, τῆς ἐφεξῆς οὐχὶ συμφώνως νοεῖς
τύπον Ἄπολλον, καὶ τί φαίνεται τέχνη †††). p. 103.
οὐθὲν εἰκῇ παρατίθεμαι τοῖς συμπόταις
α', ἀλλὰ μίξας πάντα κατὰ συμφωνίαν.
ἐστιν αὐτοῖς; ἃ διὰ τεττάρων ἔχει
ωνίαν, διὰ πέντε, διὰ πασῶν πάλιν,
τα προσάγω πρὸς αὐτὰ τὰ διαστήματα,
ταῖς ἐπιφοραῖς εὐθὺς οἰκείως πλέκω.
τε δ' ἀφεστὼς παρακελεύομαι, πόθεν
τει, τί τούτων μιγνύειν μέλλεις, ὅρα,
ῴωνον ἕλκεις, οὐχ ὑπερβήσῃ. σοφόν.
ιαρος οὕτω κατεπύκνου τὴν ἡδονήν·
σατ' ἐπιμελῶς· εἶδε τἀγαθὸν μόνος
νος, οἷόν ἐστιν· οἱ δ' ἐν τῇ στοᾷ
ῦσι συνεχῶς, οἷον ἔστ', οὐκ εἰδότες.
οῦν ὅτ' οὐκ ἔχουσιν, ἀγνοοῦσί τε,

* ἐστιν. ἰδωδὴν ὅταν ἴδῃς ἐξ ἰχθύων Ὑπεναντίων αὐ-
οιοῦντας μίαν. **) γρ. εἰς ταύτην, λαβὼν Ἐκ.
Ὅς μοι κέχρηται. †) γρ. συμπλεκομένης.
ὺ δέ; vel σὺ δὲ τί; †††) γρ. Ζεῖ ταῖς ἐφεξῆς
αφώνως. νοεῖς Τὸν τύπον. Ἄπολλον. καὶ τί φαίνεται

Οὐδ' ἂν ἑτέρῳ δοίησαν. οὕτω σοι δοκεῖ;
Ἀφῶμεν οὖν τὰ λοιπὰ δηλαδὴ πάλαι*).

C. 24. καὶ Πλάτων δ' ἐν Συνεξαπατῶντι δυσχεραίνοντα ποιήσας μειρακίου πατέρα, ὡς διαφθαρέντος κατὰ τὴν δίαιταν ὑπὸ τοῦ παιδαγωγοῦ, φησίν·

Ἀπολώλεκάς μου τὸ μειράκιον παραλαβών,
Ἀκάθαρτε, καὶ πέπεικας ἐλθεῖν εἰς βίον
Ἀλλότριον αὐτοῦ, καὶ πότους ἑωθινὰς
Πίνει διά σε νῦν, πρότερον οὐκ εἰθισμένον.
Εἴ τι μεμάθηκε, δέσποτα, ζῆν, ἐγκαλεῖς;
Ζῆν δ' ἐστὶ τὸ τοιοῦθ', ὡς λέγουσιν οἱ σοφοί.
Ὁ γοῦν Ἐπίκουρός φησιν εἶναι τἀγαθὸν,
Τὴν ἡδονὴν δήπουθεν. οὐκ ἔστιν δ' ἔχειν
Ταύτην ἑτέρωθεν, ἐκ δὲ τοῦ ζῆν δὴ καλῶς.
Ὦ Σωσία, πάντη τυχὸν δώσεις ἐμοί**).
Ἑώρακας σὺ φιλόσοφον, εἰπέ μοι, τινὰ
Μεθύοντ', ἐπὶ τούτοις, οἷς λέγεις, κηλούμενον;
Ἅπαντας. οἱ γοῦν τὰς ὀφρῦς ἐπηρκότες,
Καὶ τὸν φρόνιμον ζητοῦντες ἐν τοῖς περιπάτοις
Καὶ ταῖς διατριβαῖς, ὥσπερ ἀποδεδρακότα,
Οὕτως ἐπὰν γλαυκίσκος αὐτοῖς παρατεθῇ,
Ἴσασιν, οὗ δεῖ πρῶτον ἅψασθαι τόπου,
Καὶ τὴν κεφαλὴν ζητοῦσιν ὡς περὶ πράγματος,
Ὥστ' ἐκπεπλῆχθαι πάντας.

καὶ παρ' Ἀντιφάνη δ' ἐν Στρατιώτῃ τυχὼν †) παραινέσεις εἰσφέρων ἄνθρωπος τοιοῦτός ἐστιν, ὅς φησιν·

— — ὅς τις ἄνθρωπος ††)
Ἀσφαλές τι κτῆμ' ὑπάρχειν τῷ βίῳ λογίζεται,
Πλεῖστον ἡμάρτηκεν. ἢ γὰρ εἰσφορά τις ἥρπασε
Τἄνδοθεν πάντ', ἢ δίκη τις περιπεσὼν ἀπώλετο,
Ἢ στρατηγήσας προσῶφλεν, χορηγὸς θ' αἱρεθεὶς †††)
Ἱμάτια καὶ χρυσᾶ παρασχὼν τῷ χορῷ ῥάκος φορεῖ,
Ἢ τριηραρχῶν ἀπήγξατ', ἢ πλέων ἥλωκέ που,
Ἢ βαδίζων, ἢ καθεύδων κατακέκοφθ' ὑπ' οἰκετῶν.
Οὐ βέβαιον οὐδέν ἐστι, πλὴν ὅ ἂν καθ' ἡμέραν
p. 104. Εἰς ἑαυτὸν ἡδέως τις εἰσαναλίσκειν τύχοι.

*) γρ. λοιπά. δηλαδὴ πάλαι. **) γρ. Ὦ Σωσία, πάντη τάχ' ἐνδώσεις ἐμοί. †) γρ. ἐν Στρατιώτῃ ἢ Τύχωνι. ††) γρ. — — ὥς τις ἄνθρωπος φύς. †††) γρ. ἢ χορηγὸς αἱρ.

Οὐδὲ ταῦτα σφόδρα τι· καὶ γὰρ τὴν τράπεζαν ἁρπάσαι
Κειμένην ἄν τις προσελθών. ἀλλ᾽ ὅταν τὴν ἔνθεσιν
Ἐντὸς ἤδη τῶν ὀδόντων τυγχάνῃ κατεσπακὼς,
Τοῦτ᾽ ἐν ἀσφαλεῖ νόμιζε τῶν ὑπαρχόντων μόνον.

τὰ αὐτὰ εἴρηκε καὶ ἐν Ὑδρίᾳ. εἰς ταῦτ᾽ οὖν τις ἀποβλέπων, ἄνδρες φίλοι, εἰκότως ἂν ἐπαινέσειεν τὸν καλὸν Χρύσιππον, κατιδόντα ἀκριβῶς τὴν Ἐπικούρου φύσιν, καὶ εἰπόντα, μητρόπολιν εἶναι τῆς φιλοσοφίας αὐτοῦ τὴν Ἀρχεστράτου γαστρολογίαν, ἣν πάντες οἱ τῶν φιλοσόφων γαστρίμαργοι θεογονίαν τινὰ αὐτῶν εἶναι λέγουσιν τὴν καλὴν ταύτην ἐποποιΐαν. πρὸς οὓς καὶ Θεόγνητος ἐν Φάσματι ἢ Φιλαργύρῳ φησὶν ἐκ τούτων·

Ἄνθρωπ᾽, ἀπολεῖς με. τῶν γὰρ ἐκ τῆς ποικίλης
Στοᾶς λογαρίων ἀναπεπλησμένος νοσεῖς.
Ἐρεῖς, ἀλλότριον ἐσθ᾽ ὁ πλοῦτος ἀνθρώπῳ πάχνης *),
Σοφία δ᾽ ἴδιον [illegible]άλλος. οὐδεὶς πώποτε
Ταύτην λαβὼν [illegible]λεσ᾽. ὦ τάλας ἐγὼ,
Οἵῳ μ᾽ ὁ δαίμων φιλοσόφῳ συνῴκισεν!
Ἐπαρίστερ᾽ ἔμαθες, ὦ πόνηρε, γράμματα·
Ἀντέστροφέν σου τὸν βίον τὰ βιβλία.
Πεφιλοσόφηκας γῇ τε κ᾽ οὐρανῷ λαλῶν,
Οἷς οὐδέν ἐστιν ἐπιμελὲς τῶν σῶν λόγων.

Ἔτι τοῦ Οὐλπιανοῦ διαλεγομένου, παῖδες ἐπεισῆλθον φέροντες ἐπὶ δίσκων καράβους μείζονας Καλλιμέδοντος τοῦ ῥήτορος, ὃς διὰ τὸ φιληδεῖν τῷ βρώματι Κάραβος ἐπεκλήθη. Ἄλεξις μὲν οὖν αὐτὸν ἐν Δορκίδι ἢ Ποππυζούσῃ φίλιχθυν εἶναι κοινῶς παραδίδωσι, καθάπερ καὶ ἄλλοι τῶν κωμῳδοποιῶν, λέγων οὕτως·

Τοῖς ἰχθυοπώλαις ἐστὶν ἐψηφισμένον,
Ὥς φασι, χαλκῆν Καλλιμέδοντος εἰκόνα
Στῆσαι Παναθηναίοισιν ἐν τοῖς ἰχθύσιν,
Ἔχουσαν ὀπτὸν κάραβον ἐν τῇ δεξιᾷ,
Ὡς αὐτὸν ὄντ᾽ αὐτοῖσιν τῆς τέχνης μόνον
Σωτῆρα, τοὺς ἄλλους δὲ πάντας ζημίαν.

περισπούδαστος δὲ ἦν πολλοῖς ἡ τοῦ καράβου βρῶσις, ὡς ἐκ

*) γρ. ἀνθρώπῳ, πάχνη.

δεῖξαι διὰ πολλῶν τῆς κωμῳδίας μερῶν. ἀρκέσει δὲ ταυτὶ Ἀριστοφάνης ἐν ταῖς Θεσμοφοριαζούσαις, οὕτως λέγων·

Ἰχθύς τις ἐώνηται, ἢ σηπίδιον,
Ἢ τῶν πλατειῶν καρίδων, ἢ πολύπους,
Ἢ νῆστις, ὀπτᾶτ᾽ ἢ γαλεὸς, ἢ τευθίδες.
Μὰ τὸν Δί᾽ οὐ δῆτ᾽ οὐ καὶ βάτις, οὐδὲ φήμ᾽ ἐγώ.
Οὐδὲ χόριον, οὐδὲ πυὸς, οὐδ᾽ ἧπαρ κάπρου,
Οὐ δὴ σχαδόνες, οὐδ᾽ ἠτριαῖον δέλφακος,
Οὐδ᾽ ἐγχέλειον, οὐδὲ κάραβον μέγαν,
Γυναιξὶ κοπιώσαις ἐπεκουρήσατε.

πλατείας δὲ καρίδας ἂν εἴη λέγων τοὺς ἀστακοὺς καλουμένους, ὧν μνημονεύει Φιλύλλιος ἐν Πόλεσι. καὶ Ἀρχέστρατος γὰρ ἐν τῷ διαβοήτῳ ποιήματι, οὐδ᾽ ὅλως που κάραβον ὀνομάζων, ἀστακὸν προσαγορεύει, ὥσπερ κἀν τούτοις·

p.105. — ἀλλὰ παρεὶς λῆρον πολὺν, ἀστακὸν ὠνοῦ,
Τὸν τὰς χεῖρας ἔχοντα μακρὰς, ἄλλως τε βαρείας,
Τοὺς δὲ πόδας μικροὺς, βραδ[illegible] δ᾽ ἐπὶ γαῖαν ὀρχεῖ.
Εἰσὶ δὲ πλεῖστοι μὲν πάντων [illegible]ῃ τε κράτιστοι
Ἐν Λιπάραις, πολλοὺς δὲ καὶ Ἑλλήσποντος ἀθροίζει.

καὶ Ἐπίχαρμος δ᾽ ἐν Ἥβης γάμῳ τὸν προειρημένον ἀστακὸν ὑπὸ τοῦ Ἀρχεστράτου δηλοῖ, ὅτι κάραβός ἐστι, λέγων οὕτως· Ἐντὶ δ᾽ ἀστακοί, κολύβδαιναί τ᾽ ἔχουσαι ποδία μικρὰ, τὰς χεῖρας δὲ μακρὰς, κάραβος δὲ τὤνυμα †). Ἴδιον δ᾽ ἐστὶ γένος καράβων τε καὶ ἀστακῶν ἄλλο, ἔτι δὲ καρίδων. τὸν δ᾽ ἀστακὸν οἱ Ἀττικοὶ διὰ τοῦ ο ὀστακὸν λέγουσι, καθάπερ καὶ ὀσταφίδας. Ἐπίχαρμος δὲ ἐν Γᾷ καὶ Θαλάσσᾳ φησί· Κὠστακοὶ γαμψώνυχοι. Σπεύσιππος δὲ ἐν β Ὁμοίων παραπλήσιά φησιν εἶναι τῶν μαλακοστράκων κόρακον, ἀστακὸν, νύμφην, ἄρκτον, καρκῖνον, πάγουρον. Διοκλῆς δ᾽ ὁ Καρύστιός φησι· Καρίδες, καρκῖνοι, κάραβοι, ἀστακοὶ εὔστομα καὶ διουρητικά. κολύβδαιναν δ᾽ εἴρηκεν Ἐπίχαρμος ἐν τοῖς προεκκειμένοις, ὡς μὲν Νίκανδρός φησι, τὸ θαλάσσιον αἰδοῖον, ὡς δ᾽ ὁ Ἡρακλείδης ἐν Ὀψαρτυτικῷ, τὴν καρίδα. Ἀριστοτέλης δ᾽ ἐν πέμπτῳ ζώων μορίων ἱστορίας, τῶν μαλακοστράκων ὀχεύονται, φησὶ, κάραβοι, ἀστακοί, καρίδες, καὶ τὰ τοιαῦτα, ὥσπερ καὶ τὰ ὀπισθουρητικὰ τῶν τετραπόδων, ὀχεύονται δὲ τοῦ ἔαρος ἀρχομένου πρὸς τῇ γῇ· ἤδη γὰρ ὦπται ἡ

†) γρ. κάραβοι δὲ τὤνυμα.

ὀχεία πάντων τῶν τοιούτων. ἐνιαχοῦ δὲ, ὅταν τὰ σῦκα ἄρξηται πεπαίνεσθαι. γίνονται δ᾽ οἱ μὲν κάραβοι ἐν τοῖς τραχέσι καὶ πετρώδεσιν· οἱ δ᾽ ἀστακοὶ ἐν τοῖς λείοις· ἐν δὲ τοῖς πηλώδεσιν οὐδέτεροι. διὸ καὶ ἐν Ἑλλησπόντῳ μὲν καὶ περὶ Θάσον ἀστακοὶ γίνονται, περὶ δὲ τὸ Σίγειον καὶ τὸν Ἄθω κάραβοι. εἰσὶ δ᾽ οἱ κάραβοι μακρόβιοι πάντες. Θεόφραστος δ᾽ ἐν τῷ περὶ τῶν φωλευόντων τοὺς ἀστακοὺς καὶ καράβους καὶ καρίδας ἐκδύεσθαί φησι τὸ γῆρας. περὶ δὲ τῶν καρίδων, ὅτι καὶ πόλις ἦν Καρίδες περὶ Χῖον τὴν νῆσον, Ἔφορος ἐν τῇ πρώτῃ ἱστορεῖ, κτίσαι φάσκων αὐτὴν τοὺς διασωθέντας ἐκ τοῦ ἐπὶ Δευκαλίωνος γενομένου κατακλυσμοῦ μετὰ Μάκαρος, καὶ μέχρι νῦν τὸν τόπον καλεῖσθαι Καρίδας. ὁ δὲ ὀψοδαίδαλος Ἀρχέστρατος παραινεῖ τάδε·

Ἢν δέ ποτ᾽ εἰς Ἴασον Καρῶν πόλιν εἰσαφίκηαι,
Καρῖδ᾽ εὐμεγέθη λήψῃ· σπανίαι δὲ πρίασθαι.
Ἐν δὲ Μακηδονίᾳ τε καὶ Ἀμβρακίᾳ μάλα πολλαί.

ἐκτεταμένως δ᾽ εἴρηκε καρῖδα Ἀραρὼς μὲν ἐν Καμπυλίωνι·

— — αἵ τε καμπύλαι
Καρῖδες ἐξήλλοντο δελφίνων δίκην
Εἰς σχοινόπλεκτον ἄγγος.

καὶ Εὔβουλος ἐν Ὀρθάνῃ·

Καρῖδα καθῆκα κάτω, κἀνέσπασ᾽ αὖθις.

Ἀναξανδρίδης Λυκούργῳ·

Καὶ συμπαίζει καριδαρίοις μετὰ περδικίων καὶ θριττιδίων,
Καὶ ψιτταδίοις †) μετὰ κωβιδαρίων, καὶ σκινδαρίοις μετὰ κωβιδίων.

ὁ δ᾽ αὐτὸς κἀν Πανδάρῳ φησίν·

Οὐκ ἐπικεκρυφὼς ††) ὀρθὸς, ὦ βέλτιστ᾽, ἔσῃ. p.106.
Αὕτη δὲ καριδοῖ τὸ σῶμα, καμπύλη
Ἀγκυρά τ᾽ ἐστὶν ἄντικρυς τοῦ σώματος.

ἐν δὲ Κερκίῳ·

Ἐρυθρότερον καρῖδος ὀπτῶν †††) σ᾽ ἀποφανῶ.

†) γρ. ψηττιδίοις. ††) γρ. Οὐκ ἐπικεκυφώς. †††) fors. ὀπτῆς.

Εὔβυλος Τηθαῖς· Καρίδα τε τῶν κυφῶν, καὶ Ὠφελίων Καλλαίσχρῳ·

> Κυρταὶ δ᾽ ὁμῦ καρῖδες ἐν ξηρῷ πέδῳ,

καὶ ἐν Ἰαλέμῳ·

> Ὠρχοῦντο δ᾽, ὡς καρῖδες ἀνθράκων ἔπι
> Πηδῶσι κυρταί.

συνεςαλμένως δ᾽ εἴρηκεν Εὔπολις ἐν Αἰξὶν ὅτως·

> Πλὴν ἅπαξ ποτ᾽ ἐν Φαίακος ἔφαγον καρίδας,

καὶ ἐν Δήμοις·

> Ἔχον τὸ πρόσωπον καρίδας μασθλητίνας,

ὠνομάσθησαν δὲ καρίδες ἀπὸ τῦ κάρα· τὸ πλεῖςον γὰρ μέρος τῦ σώματος ἡ κεφαλὴ ἀπηνέγκατο. καρίδας δὲ βραχέως οἱ Ἀττικοὶ ἀναλόγως· παρὰ γὰρ τὸ κάρη γέγονε, διὰ τὸ μείζονι κεχρῆσθαι κεφαλῇ. ὡς οὖν παρὰ τὸ γραφὴ γραφὶς, καὶ βολὴ βολὶς, ὅτω καὶ παρὰ τὸ κάρη καρίς, ταθείσης δὲ τῆς παρατελευταίας, ἐτάθη καὶ τὸ τέλος· καὶ ὁμοίως λέγεται τῷ ψηφὶς, κρηπὶς, καὶ τευθίς. περὶ δὲ τῶν ὀςρακοδέρμων τέτων Δίφιλος μὲν ὁ Σίφνιος ὅτως γράφει· Τῶν δ᾽ ὀςρακοδέρμων καρὶς, ἀςακὸς, κάραβος, καρκῖνος, λέων, τῦ αὐτῦ γένους ὄντα, διαφέρουσι. μείζων δ᾽ ἐςιν ὁ λέων τῦ ἀςακῦ. οἱ δὲ κάραβοι καὶ γραψαῖοι λέγονται· τῶν καρκίνων δ᾽ εἰσὶν σαρκωδέςεροι. ὁ δὲ καρκῖνος βαρὺς καὶ δύσπεπτος. Μνησίθεος δ᾽ ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ ἐδεςῶν, κάραβοι, φησὶ, καὶ καρκῖνοι, καὶ καρίδες, καὶ τὰ ὅμοια, δύσπεπτα μὲν ταῦτα, τῶν δὲ ἄλλων ἰχθύων εὐπεπτότερα πολλῷ. πρέπει δ᾽ αὐτοῖς ὀπτᾶσθαι μᾶλλον ἢ ἕψεσθαι. κουρίδας δὲ τὰς καρίδας εἴρηκε Σώφρων ἐν Γυναικείοις ὅτως· Ἴδε καλᾶν κουρίδων, ἴδε καμμάρων, ἴδε φίλα· θᾶσαι μὰν, ὡς ἐρυθραί τ᾽ ἐντὶ καὶ λειοτριχιῶσαι. Ἐπίχαρμος δ᾽ ἐν Γᾷ καὶ Θαλάσσᾳ· Κουρίδες τε φοινίκιαι *). ἐν δὲ Λόγῳ καὶ Λογίνᾳ διὰ τέτων εἴρηκεν· Ἀφύας τε, κωρίδας τε καμπύλας. Σιμωνίδης δέ·

> Θύννοισι τευθὶς, κωβιοῖσι κωρίδες.

*) vel φοινίκεαι.

Ἑξῆς εἰσεκομίσθη ταγηνιστὰ ἤπατα περιειλημμένα τῷ C.25.
καλουμένῳ ἐπίπλῳ, ὃν Φιλέταιρος ἐν Τηρεῖ ἐπίπλοιον εἴρη-
κεν. εἰς ἃ ἀποβλέψας ὁ Κύνουλκος, λέγε ἡμῖν, ἔφη, ὦ
σοφὲ Οὐλπιανὲ, εἶπου κεῖται οὕτως τὸ ἧπαρ ἐντετυλιγμέ-
νον. καὶ ὅς, ἐὰν πρότερον δείξῃς σὺ, παρὰ τίνι ὁ ἐπίπλους
εἴρηται ἐπὶ τοῦ λίπους καὶ τοῦ ὑμένος. ἀντικορυσσομένων οὖν
τούτων, ὁ Μυρτίλος ἔφη· Ὁ μὲν ἐπίπλους παρ' Ἐπιχάρμῳ ἐν
Βάκχαις· Καὶ τὸν ἄρτον ἐπικάμψας ἐπιπλόῳ. καὶ ἐν Θεά-
ροις· Ὀσφύος τε πέρι καὶ ἐπίπλου. καὶ ὁ Χῖος δὲ Ἴων ἐν p.107.
ταῖς Ἐπιδημίαις ἔφη τὸ ἐπικάμψας. ἀπέχεις, φίλη κεφα-
λὴ Οὐλπιανὲ, τὸν ἐπίπλουν, ἵν' ἤδη ποτε αὐτῷ ἐντυλι-
χθεὶς κατακαυθῇς, καὶ πάντας ἡμᾶς ζητήσεων ἀπαλλάξῃς.
τό τε μαρτύριον τοῦ οὕτως διεσκευασμένου ἥπατος δίκαιος εἶ
ἀπομνημονεῦσαι, προειρημένον σοι πάλαι, ὅτε περὶ τῶν
ὠτίων καὶ ποδῶν ἐζητοῦμεν. Ἄλεξις ἐν Κρατεύᾳ ἢ Φαρ-
μακοπώλῃ εἴρηκε. πᾶσα δ' ἡ ἐκλογὴ χρησίμη οὖσα εἰς πολλὰ,
ἐπεὶ τὰ νῦν διὰ μνήμης οὐ κρατεῖς, αὐτὸς ἐγὼ διεξελεύσο-
μαι. Φησὶ δ' οὕτως ὁ κωμικός·

Πρῶτον μὲν ὄστρεα παρὰ Νηρεῖ τινι ἰδὼν,
Γέροντι φυκίοισιν ἠμφιεσμένῳ,
Ἔλαβον, ἐχίνους τ'· ἔστι γὰρ προοίμιον
Δείπνου χαριέντως ταῦτα πεπρυτανευμένου.
Τούτων δ' ἀπολυθεὶς κειμένων ἰχθυδίων
Μικρῶν, τρεμόντων τῷ δέει, τί πείσεται,
Θαῤῥεῖν κελεύσας οὕνεκ' ἐμοῦ, ταυτοῦ δὲ ἓν
Φύσας ἀδικήσειν, ἐπριάμην †) γλαῦκον μέγαν.
Ἔπειτα νάρκην ἔλαβον ἐνθυμούμενος,
Ὅτι δὴ γυναικὸς ††) ἐπιφερούσης δακτύλους
Ἁπαλοὺς ὑπ' ἀκάνθης μηδὲ ἓν τούτων παθεῖν.
Ἐπὶ τὸ τάγηνον φυκίδας ψήττας τινὰς,
Καρίδα, φύκην, κωβιὸν, πέρκην, σπάρον,
Ἐποίησά τ' αὐτὸν ποικιλώτερον ταῶ,
Κρεάδια, ποδάρια, ῥύγχη τινὰ, ὠτάρια,
Ὕειον ἡπάτιον ἐγκεκαλυμμένον,
Αἰσχύνεται γὰρ πελιδνὸν τῷ χρώματι †††).

†) γρ. οὕνεκ' ἐμοῦ γ', ἅτ' οὐδὲ ἓν Φύσας ἀδικήσειν, ἐπρ. ††) γρ. Ὅτι δεῖ γυναικός. †††) γρ. Αἰσχύνεται πελιδνὸν εἶναι χρώματι.

Τούτοις μάγειρος οὐ πρόσεισ᾽, οὐκ ὄψεται·
Οἰμώξεται γὰρ νὴ Δί᾽· ἀλλ᾽ ἐγὼ σαφῶς
Ταῦτ᾽ οἰκονομήσω, καὶ γλαφυρῶς, καὶ ποικίλως,
Οὕτω ποιῶ γὰρ τοὖψον αὐτὸς, ὥστε τοὺς
Δειπνοῦντας εἰς τὰ λοιπὰ διεμβάλλειν ποιῶ *)
Ἐνίοτε τοὺς ὀδόντας ὑπὸ τῆς ἡδονῆς.
Τὰς σκευασίας πάντων δὲ καὶ τὰς σκευάσεις
Τούτων ἕτοιμός εἰμι δεικνύειν, λέγειν,
Προῖκα προδιδάσκειν, ἂν θέλῃ τις μανθάνειν.

ὅτι δὲ ἔθος τῷ ἐπίπλῳ περικαλύπτεσθαι τὰ ἡπάτια, Ἡγήσανδρος ὁ Δελφὸς ἐν Ὑπομνήμασί φησι Μετάνειραν, τὴν ἑταίραν, ὡς ἐν τοῖς κεκαλυμμένοις ἡπατίοις αὐτὴ πνευμόνιον ἔλαβεν· καὶ ὡς περιελοῦσα τὸ στέαρ ἴδεν, ἀνέκραγεν ἀστείως·

Ἀπόλωλα, πέπλων μ᾽ ὤλεσαν περιπτυχαί.

μήποτε δὲ καὶ Κρωβύλος ὁ κωμῳδοποιὸς αἰσχυνόμενον εἶπεν τὸ τοιοῦτο ἧπαρ, ὥσπερ καὶ Ἄλεξις, ἐν Ψευδυποβολιμαίῳ, λέγων οὕτως·

Καὶ πλεκτάνην στιφρὰν σφόδρ᾽, ἐν τούτοις τέ που
Αἰσχυνόμενον ἧπαρ, καὶ καπρίσκους καταφαγοῦ.

ἡπάτιον δ᾽ εἴρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς, καὶ Ἀλκαῖος ἐν Παλαίστρᾳ, Εὔβουλός τ᾽ ἐν Δευκαλίωνι. δασυντέον δὲ λέγοντας τὸ ἧπαρ· καὶ γὰρ ἡ συναλοιφή ἐστι παρ᾽ Ἀρχιλόχῳ διὰ δασέος. φησὶ γάρ·

Χολὴν γὰρ οὐκ ἔχεις ἐφ᾽ ἥπατι.

p.108. ἔστι δὲ καὶ ἰχθύς τις ἥπατος καλούμενος, ὃν φησιν αὐτὸς Εὔβουλος ἐν Λάκωσιν οὐκ ἔχειν χολήν·

Οὐκ ᾤου με
Χολὴν ἔχειν, ὡς δ᾽ ἡπάτῳ μοι διελέγου.
Ἐγὼ δέ γ᾽ εἰμὶ τῶν μελαμπύγων ἔτι.

Ἡγήσανδρος δ᾽ ἐν Ὑπομνήμασιν ἐν ταῖς κεφαλαῖς φησι τὸν ἥπατον δύο λίθους ἔχειν, τῇ μὲν αὐγῇ καὶ τῷ χρώματι παραπλησίους τοῖς ὀστρίοις, τῷ δὲ σχήματι ῥομβοειδεῖς. ταγηνιστῶν δ᾽ ἰχθύων μνημονεύει καὶ Ἄλεξις ἐν Δημητρίῳ, καθάπερ κἀν τῷ προκειμένῳ δράματι.

*) γρ. εἰς τὰ λοπάδι᾽ ἐμβάλλειν ποιῶ.

βουλος Ὀρθάνῃ·

Πᾶσα δ' εὔμορφος γυνὴ
Ἔρεισ' ἀπῇει, τηγάνων τε σύντροφα,
Τριβαλλοπανόθρεπτα μειρακύλλια †),
Ὁμοῦ δὲ τευθὶς, καὶ φάληρὶς ἡ κόρη,
Σπλάγχνοισιν ἀρνείοισι συμμεμιγμένη,
Πηδᾷ, χορεύει, πῶλος ὣς ὑπὸ ζυγοῦ.
Ῥιπὶς δ' ἐγείρει φύλακας Ἡφαίστου κύνας,
Θερμῇ παρεξύνουσα τηγάνου πνοῇ.
Ὀσμὴ δὲ πρὸς μυκτῆρας ἠρεθισμένη
Ἄσσει ††). μεμαγμένη δὲ δὴ μητρὸς κόρη *)
Κοίλῃ φάραγγος δακτύλου πιάσματι
Σύρει τριήρεις ἐμβολὰς, μεμαμένη
Δείπνου πρόδρομον ἄριστον.

ιθιον δὲ καὶ ταγηνιστὰς σηπίας. Φιλέταιρος ἢ Νικόστρατος ἐν Ἀντύλλῳ φησίν· Οὔποτ' αὖθις σηπίαν ἀπὸ τηγάνου λμήσαιμι φαγεῖν μόνος. Ἡγέμων δ' ἐν Φιλίννῃ καὶ γόνον ταγήνου ἐσθίοντας ποιεῖ ἐν τούτοις·

Μάλα ταχέως αὐτῶν πρίω πόλυπον,
Καὶ δὸς καταφαγεῖν κ' ἀπὸ τηγάνου γόνον.

Ἐπὶ τούτοις οὐχ ἥσθεις ὁ Οὐλπιανὸς, ἀνιχθεὶς δὲ, ἀποβλέψας ὡς ἡμᾶς, καὶ τὰ ἐξ Ὀρθάνης Εὐβούλου ἰαμβεῖα εἰπών·

Ὡς εὖ νενανάγηκεν ἐπὶ τοῦ τηγάνου
Ὁ θεοῖσιν ἐχθρὸς Μυρτίλος,

ι γὰρ οὐδὲν τούτων πριάμενός ποτε ἔφαγεν, εὖ οἶδα, τῶν νος οἰκετῶν αὐτοῦ εἰπόντος μοί ποτε τὰ ἐκ Πορνοβοσκοῦ ὐβούλου ἰαμβεῖα τάδε·

Τρέφει με Θετταλός τις ἄνθρωπος βαρὺς,
Πλουτῶν, φιλάργυρος δὲ, κ' ἀλιτήριος,
Ὀψοφάγος, ὀψωνῶν δὲ μέχρι τριωβόλου.

καὶ δὲ πεπαιδευμένος ἦν ὁ νεανίσκος, καὶ οὐχὶ παρὰ τῷ Μυρτίλῳ γε, ἀλλὰ παρὰ ἄλλῳ τινὶ, ὡς ἐπυνθανόμην αὐτοῦ, ὡς εἰς τὸν Μυρτίλον νέον ἔπεσεν **), ἔφη μοι τὰ ἐκ Νεοττίδος Ἀντιφάνους τάδε·

†) γρ. — πᾶσα δ' εὔμορφος γυνὴ Ἐρῶσα φοιτᾷ, τηγάνῳ τε σύντροφα Τριβαλλοπανόθρεπτα μειρακύλλια. ††) γρ. Ἀίσσει. *) γρ. Δήμητρος κόρη. **) γρ. εἰς τὸν Μυρτίλον νέος ἔπεσε.

Πῶς ὢν μετ᾽ ἀδελφῆς εἰς Ἀθήνας ἐνθάδε
Ἀφικόμην ἀχθεὶς ὑπό τινος ἐμπόρου,
Σύρος τὸ γένος ὤν. περιτυχὼν δ᾽ ἡμῖν ὅδε
Κηρυττομένοις, ὀβολοστάτης ὤν, ἐπρίατο,
Ἄνθρωπος ἀνυπέρβλητος εἰς πονηρίαν,
Τοιοῦτος, οἷος μηδὲν εἰς τὴν οἰκίαν,
Μηδ᾽ ὧν ὁ Πυθαγόρας ἐκεῖνος ἤσθιεν,
Ὁ τρισμακαρίτης εἰσφέρειν, ἔξω θύμου.

C. 26. Ἔτι τοῦ Οὐλπιανοῦ τοιαῦτά τινα παίζοντος, ὁ Κύνουλκος ἀνέκραγεν· Ἄρτου δεῖ, καὶ οὐ τοῦ Μεσαπίων βασιλέως. λέγω τοῦ ἐν Ἰαπυγίᾳ, περὶ οὗ καὶ σύγγραμμά ἐστι Πολέμωνι. μνημονεύει δ᾽ αὐτοῦ καὶ Θουκυδίδης ἐν ἑβδόμῃ, καὶ Δημήτριος ὁ κωμῳδοποιὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Σικελίᾳ διὰ τούτων·

p. 109. Κἀκεῖθεν εἰς τὴν Ἰταλίαν ἀνέμῳ νότῳ
Διεβάλομεν τὸ πέλαγος εἰς Μεσσαπίους·
Ἄρτος δ᾽ ἀναλαβὼν ἐξένιζ᾽ ἡμᾶς καλῶς,
Ξένος χαρίεις ἐκεῖ μέγας καὶ λαμπρὸς ἦν.

οὐ τούτου οὖν τοῦ Ἄρτου ὁ νῦν καιρὸς ἦν, ἀλλὰ τῶν εἰρημένων ὑπὸ τῆς Σιτοῦς καλουμένης Δήμητρος καὶ Σιμαλίδος. οὕτως γὰρ ἡ θεὸς παρὰ Συρακουσίοις τιμᾶται, ὡς αὐτὸς Πολέμων ἱστορεῖ ἐν τῷ περὶ τοῦ Μωρύχου. ἐν δὲ τῷ πρώτῳ τῶν πρὸς Τίμαιον ἐν Σκώλῳ φησὶ τοῦ Βοιωτιακοῦ Μεγαλάρτου καὶ Μεγαλομάζου ἀγάλματα ἱδρύσθαι.

Ἐπεὶ δὲ ἤδη ἄρτοι εἰσεκομίζοντο, καὶ πλῆθος ἐπ᾽ αὐτοῖς παντοδαπῶν βρωμάτων, ἀποβλέψας εἰς αὐτὰ ἔφη·

Τοῖς ἄρτοις ὅσας ἱστᾶσι παγίδας οἱ ταλαίπωροι βροτοί *),

φησὶν Ἄλεξις ἐν τῷ Εἰς τὸ Φρέαρ. ἡμεῖς οὖν εἴπωμέν τι καὶ περὶ ἄρτων. προφθάσας δ᾽ αὐτὸν ὁ Ποντιανὸς ἔφη· Τρύφων ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τοῖς Φυτικοῖς ἐπιγραφομένοις ἄρτων ἐκτίθεται γένη, εἴ τι κἀγὼ μέμνημαι, ζυμίτην, ἄζυμον, σεμιδαλίτην, χονδρίτην, συγκομιστόν· τοῦτον δ᾽ εἶναί φησι καὶ διαχωρητικώτερον τοῦ καθαροῦ· τὸν ἐξ ὀλυρῶν, τὸν ἐκ τιφῶν, τὸν ἐκ μελινῶν. γίνεται μὲν, φησὶν, ὁ χονδρίτης ἐκ τῶν ζειῶν· ἐκ γὰρ κριθῆς χόνδρον μὴ γίνεσθαι. παρὰ

*) γρ. — τοῖς ἄρτοις ὅσας Ἱστᾶσι παγίδας οἱ τ. β.

ὲ τὰς ὀπτήσεις ὀνομάζεσθαι ἰπνίτην, ὧ μνημονεύει Τιμο-
λέα ἐν Ψευδολῃσαῖς ὅτως·

Καταμαθὼν δὲ κειμένην θερμὴν σκάφην,
Θερμῶν ἰπνιτῶν εἴσθιον.

ἰσχαρίτης. τύτε μνημονεύει Ἀντίδοτος ἐν Πρωτόχρῳ·

Λαβόντα θερμὰς ἐσχαρίτας, πῶς γὰρ ὔ;
Ταύτας ἀνειλίττοντα βάπτειν εἰς γλυκύν.

αἰ Κρωβύλος ἐν Ἀπαγχομένῳ·

καὶ σκάφην λαβών τινα
Τῶν ἰσχαριτῶν τῶν καθαρῶν.

λυγκεὺς δ' ὁ Σάμιος ἐν τῇ πρὸς Διαγόραν ἐπιςολῇ, συγκρίνων
ὰ Ἀθήνησι γινόμενα τῶν ἐδωδίμων πρὸς τὰ ἐν Ῥόδῳ, Φησίν·
Ἔτι δὲ σεμνυνομένων παρ' ἐκείνοις τῶν ἀγοραίων ἄρτων, ἀρχο-
μένε μὲν τῦ δείπνυ καὶ μεσοῦντος, ὔθὲν λειπομένες ἐπιφέρου-
σιν· ἀπειρηκότων δὲ καὶ πεπληρωμένων, ἡδίςην ἐπεισάγεσι
κατριβὴν τὸν διάχρησον ἐσχαρίτην καλύμενον, ὃς ὕτω κέκρα-
ται τοῖς μειλίγμασι καὶ τῇ μαλακότητι, καὶ τοιαύτην ἐν-
θρυπτόμενος ἔχει πρὸς τὸν γλυκὺν συναυλιασμὸν προσβια-
ζόμενος, θαυμαςόν τι συντελεῖ, καθάπερ †) ἀνανήφειν
πολλάκις γίνεται τὸν μεθύοντα, τὸν αὐτὸν τρόπον ὑπὸ τῆς
ἡδονῆς ἀναπεινῆν γίνεται τὸν ἐσθίοντα. Ταβαρίτης. Σώπα-
ρος ἐν Κνιδίᾳ· Ταβαρίτης δ' ἄρτος ἦν πλησίγναθος. Ἀχαΐ-
νας. τύτου τῦ ἄρτου μνημονεύει Σῆμος ἐν ὀγδόῳ Δηλιάδος,
λέγων ταῖς θεσμοφόροις γίνεσθαι. εἰσὶ δὲ ἄρτοι μεγάλοι, καὶ
ἑορτὴ καλεῖται Μεγαλάρτια, ἐπιλεγόντων τῶν φερόντων·
Ἀχαΐνην ςέατος ἔμπλεον τράγον. κριβανίτης. τύτου μνη-
μονεύει Ἀριςοφάνης ἐν Γήρᾳ· ποιεῖ δὲ λέγουσαν ἀρτόπωλιν,
διηρπασμένων αὐτῆς τῶν ἄρτων ὑπὸ τῶν τὸ γῆρας ἀποβα-
λόντων·

Τυτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα; θερμὰς, ὦ τέκνον.
Ἀλλ' ἢ παραφρονεῖς. κριβανίτας πάνυ λευκὰς, ὦ τέκνον.

ἐγκρυφίας. τύτε μνημονεύει Νικόςρατος ἐν Ἱεροφάντῃ, καὶ p.110.
ὁ ὀψοδαίδαλος Ἀρχέςρατος, ὗ κατὰ καιρὸν τὸ μαρτύριον
παραθήσομαι. δίπυρος. Εὔβυλος ἐν Γανυμήδει· Διπύρυς τε

†) γρ. συναυλίαν, ὁμῦ προσβιαζόμενος, ὡς θαυμαςόν τι συν-
τελεῖ· καὶ καθ.

Πῶς ὢν μετ' ἀδελφῆς εἰς Ἀθήνας ἐνθάδε
Ἀφικόμην ἀχθεὶς ὑπό τινος ἐμπόρου,
Σύρος τὸ γένος ὤν. περιτυχὼν δ' ἡμῖν ὅδε
Κηρυττομένοις, ὀβολοστάτης ὤν, ἐπρίατο,
Ἄνθρωπος ἀνυπέρβλητος εἰς πονηρίαν,
Τοιοῦτος, οἷος μηδὲν εἰς τὴν οἰκίαν,
Μηδ' ὧν ὁ Πυθαγόρας ἐκεῖνος ἤσθιεν,
Ὁ τρισμακαρίτης εἰσφέρειν, ἔξω θύμου.

C. 26. Ἔτι τοῦ Οὐλπιανοῦ τοιαῦτά τινα παίζοντος, ὁ Κύνουλκος ἀνέκραγεν· Ἄρτου δεῖ, καὶ οὐ τοῦ Μεσαπίων βασιλέως. λέγω τοῦ ἐν Ἰαπυγίᾳ, περὶ οὗ καὶ σύγγραμμά ἐστι Πολέμωνι. μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Θουκυδίδης ἐν ἑβδόμῃ, καὶ Δημήτριος ὁ κωμῳδοποιὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Σικελίᾳ διὰ τούτων·

p. 109. Κἀκεῖθεν εἰς τὴν Ἰταλίαν ἀνέμῳ νότῳ
Διεβάλομεν τὸ πέλαγος εἰς Μεσσαπίους·
Ἄρτος δ' ἀναλαβὼν ἐξένιζ' ἡμᾶς καλῶς,
Ξένος χαρίεις ἐκεῖ μέγας καὶ λαμπρὸς ἦν.

οὐ τούτου οὖν τοῦ Ἄρτου ὁ νῦν καιρὸς ἦν, ἀλλὰ τῶν εἰρημένων ὑπὸ τῆς Σιτοῦς καλουμένης Δήμητρος καὶ Σιμαλίδος. ὅτι ως γὰρ ἡ θεὸς παρὰ Συρακουσίοις τιμᾶται, ὡς αὐτὸς Πολέμων ἱστορεῖ ἐν τῷ περὶ τοῦ Μωρύχου. ἐν δὲ τῷ πρώτῳ τῶν πρὸς Τίμαιον ἐν Σκώλῳ φησὶ τοῦ Βοιωτικοῦ Μεγαλάρτου καὶ Μεγαλομάζου ἀγάλματα ἱδρύσθαι.

Ἐπεὶ δὲ ἤδη ἄρτοι εἰσεκομίζοντο, καὶ πλῆθος ἐπ' αὐτοῖς παντοδαπῶν βρωμάτων, ἀποβλέψας εἰς αὐτὰ ἔφη·

Τοῖς ἄρτοις ὅσας ἱστᾶσι παγίδας οἱ ταλαίπωροι βροτοί *),

φησὶν Ἄλεξις ἐν τῷ Εἰς τὸ Φρέαρ. ἡμεῖς οὖν εἴπωμέν τι καὶ περὶ ἄρτων. προφθάσας δ' αὐτὸν ὁ Ποντιανὸς ἔφη· Τρύφων ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τοῖς Φυτικοῖς ἐπιγραφομένοις ἄρτων ἐκτίθεται γένη, εἴ τι κἀγὼ μέμνημαι, ζυμίτην, ἄζυμον, σεμιδαλίτην, χονδρίτην, συγκομιστόν· τοῦτον δ' εἶναί φησι καὶ διαχωρητικώτερον τοῦ καθαροῦ· τὸν ἐξ ὀλυρῶν, τὸν ἐκ τιφῶν, τὸν ἐκ μελινῶν. γίνεται μέν, φησίν, ὁ χονδρίτης ἐκ τῶν ζειῶν· ἐκ γὰρ κριθῆς χόνδρον μὴ γίνεσθαι. παρὰ

*) γρ. — τοῖς ἄρτοις ὅσας Ἴσασι παγίδας οἱ τ. β.

τὰς ὀπτήσεις ὀνομάζεσθαι ἰπνίτην, οὗ μνημονεύειν Τιμο-
λέα ἐν Ψευδολῃσταῖς οὕτως·

> Καταμαθὼν δὲ κειμένην θερμὴν σκάφην,
> Θερμῶν ἰπνιτῶν εἴσθιεν.

σχαρίτης. τούτου μνημονεύει Ἀντίδοτος ἐν Πρωτοχόρῳ·

> Λαβόντα θερμοὺς ἐσχαρίτας, πῶς γὰρ οὔ;
> Τούτους ἀνειλίττοντα βάπτειν εἰς γλυκύν.

αὶ Κρωβύλος ἐν Ἀπαγχομένῳ·

> καὶ σκάφην λαβών τινα
> Τῶν ἐσχαριτῶν τῶν καθαρῶν.

υγκεὺς δ' ὁ Σάμιος ἐν τῇ πρὸς Διαγόραν ἐπιστολῇ, συγκρίνων τὰ Ἀθήνησι γινόμενα τῶν ἐδωδίμων πρὸς τὰ ἐν Ῥόδῳ, φησίν· ἔτι δὲ σεμνυνομένων παρ' ἐκείνοις τῶν ἀγοραίων ἄρτων, ἀρχομένου μὲν τοῦ δείπνου καὶ μεσοῦντος, οὐθὲν λειπομένους ἐπιφέρουσιν· ἀπειρηκότων δὲ καὶ πεπληρωμένων, ἡδίστην ἐπεισάγουσι τρίβην τὸν διάχρηστον ἐσχαρίτην καλούμενον, ὃς οὕτω κέκραται τοῖς μειλίγμασι καὶ τῇ μαλακότητι, καὶ τοιαύτην ἐντρυπτόμενος ἔχει πρὸς τὸν γλυκὺν συναυλιασμὸν προσβιαζόμενος, θαυμαστόν τι συντελεῖ, καθάπερ †) ἀνανήφειν πολλάκις γίνεται τὸν μεθύοντα, τὸν αὐτὸν τρόπον ὑπὸ τῆς ἡδονῆς ἀναπεινῆν γίνεται τὸν ἐσθίοντα. Ταβαρίτης. Σώπατρος ἐν Κνιδίᾳ· Ταβαρίτης δ' ἄρτος ἦν πλησίγναθος. Ἀχαΐνας. τούτου τοῦ ἄρτου μνημονεύει Σῆμος ἐν ὀγδόῳ Δηλιάδος, λέγων ταῖς θεσμοφόροις γίνεσθαι, εἰσὶ δὲ ἄρτοι μεγάλοι, καὶ ἑορτὴ καλεῖται Μεγαλάρτια, ἐπιλεγόντων τῶν φερόντων· Ἀχαΐνην στέατος ἔμπλεον τράγον. κριβανίτης. τούτου μνημονεύει Ἀριστοφάνης ἐν Γήρᾳ· ποιεῖ δὲ λέγουσαν ἀρτόπωλιν, διηρπασμένων αὐτῆς τῶν ἄρτων ὑπὸ τῶν τὸ γῆρας ἀποβαλόντων·

> Τουτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα; θερμούς, ὦ τέκνον.
> Ἀλλ' ἦ παραφρονεῖς. κριβανίτας πάνυ λευκούς, ὦ τέκνον.

ἐγκρυφίας. τούτου μνημονεύει Νικόστρατος ἐν Ἱεροφάντῃ, καὶ p. 110.
ὁ ὀψοδαίδαλος Ἀρχέστρατος, οὗ κατὰ καιρὸν τὸ μαρτύριον παραθήσομαι. δίπυρος. Εὔβουλος ἐν Γανυμήδει· Διπύρους τε

†) γρ. συναυλίαν, ὁμοῦ προσβιαζόμενος, ὡς θαυμαστόν τι συντελεῖ· καὶ καθ.

θερμοὺς. οἱ δίπυροι δ' εἰσὶν τίνες; Ἄρτοι τρυφῶντες. Ἀλ-
καῖος Γανυμήδει. λάγχνον. τοῦτο ἐλαφρόν τ' ἐστὶ καὶ ἄτροφον,
καὶ μᾶλλον αὐτοῦ ἔτι ἡ ἀπανθρακὶς καλουμένη. μνημονεύει δὲ
τοῦ μὲν Ἀριστοφάνης ἐν Ἐκκλησιαζούσαις, φάσκων· Λάγανα
πέττεται. τῆς δ' ἀπανθρακίδος Διοκλῆς ὁ Καρύστιος ἐν πρώτῃ
Ὑγιεινῶν, οὑτωσὶ λέγων· Ἡ δ' ἀπανθρακίς ἐστι τῶν λαγάνων
ἁπαλωτέρα. ἔοικε δὲ καὶ οὗτος ἐπ' ἀνθράκων γίνεσθαι, ὥσπερ
καὶ ὁ παρ' Ἀττικοῖς ἐγκρυφίας. ὃν καὶ Ἀλεξανδρεῖς τῷ Κρόνῳ
ἀφιεροῦντες προστιθέασιν ἐσθίειν τῷ βουλομένῳ ἐν τῷ τοῦ Κρόνου
C.27. ἱερῷ. Ἐπίχαρμος δὲ ἐν Ἥβης γάμῳ κἀν Μούσαις, (τοῦτο δὲ
τὸ δρᾶμα διασκευή ἐστι τοῦ προκειμένου) ἄρτων ἐκτίθεται γένη,
C.28. κριβανίτην, ὅμορον, στaιτίτην, ἐγκρίδα, ἀλειφατίτην, ἡμιάρ-
τιον. ὧν καὶ Σώφρων ἐν Γυναικείοις Μίμοις μνημονεύει,
λέγων οὕτως· Δεῖπνον ταῖς θείαις κριβανίτας, καὶ ὁμόρους
καὶ ἡμιάρτιον ἐκ.... αται †). οἶδα δὲ, ἄνδρες φίλοι, ὅτι
Ἀττικοὶ μὲν διὰ τοῦ ρ στοιχείου λέγουσι καὶ κρίβανον καὶ κρι-
βανίτην· Ἡρόδοτος δ' ἐν δευτέρᾳ τῶν ἱστοριῶν ἔφη· Κλιβά-
νῳ διαφανεῖ. καὶ ὁ Σώφρων δὲ ἔφη· Τίς σταιτίτας, ἢ κλι-
βανίτας, ἡμιάρτια πέσσει. ὁ δ' αὐτὸς μνημονεύει καὶ πλα-
κίτα τινὸς ἄρτου ἐν Γυναικείοις· Εἰς νύκτα μ' αἰτίᾳ σὺν ἄρ-
τῳ πλακίτᾳ ††). καὶ τυρῶντος δ' ἄρτου μνημονεύει ὁ Σώ-
φρων ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Πενθερᾷ οὕτως· Συμβουλεύω τ' ἐμ-
φαγεῖν ἄρτον γ' ἄρτι τυρῶντα τοῖς παιδίοισιν.... αλη *). Νί-
κανδρος δ' ὁ Κολοφώνιος ἐν ταῖς Γλώσσαις τὸν ἄζυμον ἄρτον
καλεῖ δάρατον. Πλάτων δ' ὁ κωμῳδοποιὸς ἐν Νυκτὶ Μακρᾷ
τοὺς μεγάλους ἄρτους καὶ ῥυπαροὺς Κιλικίους ὀνομάζει διὰ τούτων·

Κᾆτ' ἄρτους ἧκε πριάμενος, μὴ τῶν καθαρυλλῶν, ἀλλὰ
μεγάλους Κιλικίους.

ἐν δὲ τῷ Μενελάῳ ἐπιγραφομένῳ ἀγελαίους τινὰς ἄρτους κα-
λεῖ. αὐτοπύρου δ' ἄρτου μέμνηται Ἄλεξις ἐν Κυπρίῳ·

Τὸν δ' αὐτόπυρον ἄρτον ἀρτίως φαγών.

Φρύνιχος δ' ἐν Ποαστρίαις αὐτοπυρίτας αὐτοὺς καλῶν φησιν·

Αὐτοπυρίταισί τ' ἄρτοις, καὶ λιπῶσι στεμφύλοις.

†) γρ. καὶ ἡμιάρτιον καὶ σταιτίταν. ††) γρ. Εἰς νύκτα μ' ἑστίᾳ σὺν ἄρτῳ πλ. *) γρ. τοῖς παιδίοισι νεαλῆ.

ὀρυίδου *) δ' ἄρτου μέμνηται Σοφοκλῆς ἐν Τριπτολέμῳ, ἤτοι τοῦ ἐξ ὀρύζης γινομένου, ἢ ἀπὸ τοῦ ἐν Αἰθιοπίᾳ γιγνομένου σπέρματος, ὅ ἐςιν ὅμοιον σησάμῳ. κολλάβους δ' ἄρτους ὁ Ἀριςοφάνης ἐν Ταγηνιςαῖς· Λαμβάνετέ τε κόλλαβον ἕκαςος. καὶ πάλιν· Ἡ δέλφακος ὀπωρινῆς, ἢ τρώγαλα φέρετε δεῦρο μετὰ κολλάβων χλιαρῶν. γίνονται δ' οἱ ἄρτοι οὗτοι ἐκ νέου πυροῦ, ὡς Φιλύλλιος ἐν Αὔγῃ παρίςησιν· Αὐτὸς φέρων πάρειμι πυρῶν ἐκγόνους τριμήνων, γαλακτοχρῶτας κολλάβους θερμούς. μακωνίδων δ' ἄρτων μνημονεύει Ἀλκμὰν ἐν τῷ πεντεκαιδεκάτῳ οὕτως· Κλῖναι μὲν ἑπτὰ, καὶ τόσαι τράπεσδαι μακωνίδων ἄρτων ἐπιςεφοῖς σελίνῳ τε, σασάμῳ τε, κὴν πελίχναις πέδαισι. χρυσοκόλλα ἐςὶ βρωμάτιον διὰ μέλιτος καὶ λίνου. τῆς δὲ κολλύρας καλουμένου ἄρτου Ἀριςοφάνης ἐν Εἰρήνῃ· p.111.

Κολύραν μεγάλην, καὶ κόνδυλον ὄψον ἐπ' αὐτῇ.

καὶ ἐν Ὁλκάσι·

Καὶ κολύραν τοῖς περῶσι διὰ τὴν Μαραθῶνι τρόπαιον.

ὁ δὲ ὀβελίας ἄρτος κέκληται, ἤτοι ὅτι ὀβολοῦ πιπράσκεται, ὡς ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ, ἢ ὅτι ἐν ὀβελίσκοις ὀπτᾶται. Ἀριςοφάνης Γεωργοῖς·

Εἶτ' ἄρτων ὀπτῶν τυγχάνει τις ὀβελιῶν.

Φερεκράτης Ἐπιλήσμονι· ὅλην ὀβελίαν σποδιῇ, ἄρτου δὲ μὴ προτιμᾶν. ἐκαλοῦντο δὲ καὶ ὀβελιαφόροι οἱ ἐν ταῖς πομπαῖς παραφέροντες αὐτοὺς ἐπὶ τῶν ὤμων. Σωκράτης ἐν ἕκτῳ ἐπικλήσεως τὸν ὀβελίαν φησὶν ἄρτον Διόνυσον εὑρεῖν ἐν ταῖς ςρατιαῖς. εὐνίτας ἄρτος ὁ προσαγορευόμενος λεκιθίτας, ὥς φησιν Εὐκράτης. πανὸς ἄρτος. Μεσσάπιοι καὶ τὴν πλησμονὴν πανίαν, καὶ πάνια τὰ πλήσματα. Βλαῖσος ἐν Μεσοτρίβᾳ, καὶ Ἀρχίλοχος ἐν Τηλέφῳ, Ῥίνθων τε ἐν Ἀμφιτρύωνι, καὶ Ῥωμαῖοι δὲ πᾶνα τὸν ἄρτον καλοῦσι. νασὸς ἄρτος ζυμίτης καλεῖται μέγας, ὥς φησι Πολέμαρχος καὶ Ἀρτεμίδωρος· Ἡρακλέων δὲ πλακοῦντος εἶδος. Νικόςρατος δ' ἐν Κλίνῃ·

Νασὸς τὸ μέγεθος τηλικοῦτος, δέσποτα,
Λευκός· τὸ γὰρ πάχος ὑπερέκυπτε τοῦ κανοῦ.

*) γρ. ὀρίνδου.

'Οσμὴ δὲ, τὐπίβλημ' ἐπεὶ περιῃρέθη,
'Εβάδιζ' ἄνω, καὶ μέλιτι μεμιγμένη
'Ατμίς τις εἰς τὰς ῥῖνας· ἔτι γὰρ θερμὸς ἦν.

C. 29. κνηςὸς ἄρτος ποιὸς παρὰ Ἴωσιν, Ἀρτεμίδωρος ὁ Ἐφέσιός φησι ἐν Ἰωνικοῖς Ὑπομνήμασι. θρόνος ἄρτε ὄνομα. Νεάνθης ὁ Κυζικηνὸς ἐν δευτέρῳ τῶν Ἑλληνικῶν γράφων ὅτως· Ὁ δὲ Κόδρος τόμον ἄρτε τὸν καλέμενον θρόνον *) λαμβάνει, καὶ κρέας, καὶ τῷ πρεσβυτάτῳ νέμησι **). βάκχυλος δ' ἐςιν ἄρτος σποδίτης παρ' Ἠλείοις καλέμενος, ὡς Νίκανδρος ἐν δευτέρῳ Γλωσσῶν ἱςορεῖ. μνημονεύει δ' αὐτε καὶ Δίφιλος ἐν Διαμαρτανέσῃ ὅτως·

Ἄρτες σποδίτας χρυσειρήτας περιφέρει.

ἄρτε δ' εἶδός ἐςι καὶ ὁ ἀποπυρίας καλέμενος, ἐπ' ἀνθράκων δ' ὀπτᾶται. καλεῖται δ' ὅτος ὑπό τινος ζυμίτης. Κρατῖνος Μαλθακοῖς· Πρῶτον ἀποπυρίαν ἔχω ζυμιταμιάδε πλέες κνέφαλον †). Ἀρχέςρατος δ' ἐν τῇ Γαςρονομίᾳ περὶ ἀλφίτων καὶ ἄρτων ὅτως ἐκτίθεται·

Πρῶτα μὲν οὖν δώρων μεμνήσομαι ἠϋκόμοιο
Δήμητρος, φίλε Μόσχε, σὺ δ' ἐν φρεσὶ βάλλεο σῇσι.
Ἔςι γὰρ τὰ κράτιςα λαβεῖν βέλτιςά τε πάντων,
Εὐκάρπε κριθῆς καθαρῶς ἠσκημένα πάντα,
Ἐν Λέσβῳ, κλεινῆς Ἐρέσε περικύμονι ††) μαςῷ,
Λευκότερ' αἰθερίας χιόνος. θεοὶ εἴπερ ἔδεσιν
p. 112. Ἄλφιτ', ἐκεῖθεν ἰὼν Ἑρμῆς αὐτοῖς ἀγοράζει.
Ἔςι δὲ κἀν Θήβαις ταῖς ἑπταπύλοις ἐπιεικῆ,
Κἀν Θάσῳ, ἔν τ' ἄλλαις πόλεσίν τισιν, ἀλλὰ γίγαρτα
Φαίνονται πρὸς ἐκεῖνα. σαφεῖ τάδ' ἐπίςασο δόξῃ.
Στρογγυλοδίνητος δὲ, τετριμμένος εὖ κατὰ χεῖρας,
Κόλλιξ Θεσσαλικός σοι ὑπαρχέτω, ὃν καλέουσι
Κεῖνοι κριμματίαν, οἱ δ' ἄλλοι χόνδριβον ἄρτον.
Εἶτα τὸν ἐν Τεγέαις σεμιδάλεος υἱὸν ἐπαινῶ,
Ἐγκρυφίαν. τὸν δ' εἰς ἀγορὰν ποιεύμενον ἄρτον
Αἱ κλειναὶ παρέχεσι βροτοῖς κάλλιςον Ἀθῆναι.
Ἐν δὲ φερεςαφύλοις Ἐρυθραῖς ἐκ κλιβάνε ἐλθὼν
Λευκὸς ἁβραῖς θάλλων ὥραις τέρψει παρὰ δεῖπνον.

*) γρ. τε καλεμένε θρόνε. **) γρ. νέμει. †) γρ. ἀποπυρίαν ἔχω ζυμίταν, μὰ Δί', ε πλέων κεκρύφαλον.
††) γρ. Ἐν Λέσβῳ κλεινῇ, κ' Ἐρέσε π.

ταῦτ' εἰπὼν ὁ τένθης Ἀρχέστρατος, καὶ τὸν τοῦ ἄρτου ποιητὴν ἔχειν συμβουλεύει Φοίνικα ἢ Λυδόν· ἠγνόει γὰρ τοὺς ἀπὸ τῆς Καππαδοκίας ἀρτοποιοὺς ἀρίστους ὄντας. λέγει δ' οὕτως·

Ἔστω δή σοι ἀνὴρ Φοῖνιξ ἢ Λυδὸς ἐν οἴκῳ,
Ὅστις ἐπιστήμων νόου ἔσται τοῖο κατ' ἦμαρ,
Παντοίας ἰδέας τεύχων, ὡς ἂν σὺ κελεύῃς.

τῶν δὲ Ἀττικῶν ἄρτων ὡς διαφόρων μνημονεύει καὶ Ἀντιφάνης ἐν Ὀμφάλῃ οὕτως·

Πῶς γὰρ ἄν τις εὐγενὴς γεγὼς
Δύναιτ' ἂν ἐξελθεῖν ποτε τῆσδ' ἐκ στέγης,
Ὁρῶν μὲν ἄρτους τούσδε λευκοσωμάτους,
Ἰπνὸν κατεμπέχοντας ἐν πυκναῖς διεξόδοις,
Ὁρῶν δὲ μορφὴν κριβάνοις ἠλλαγμένους,
Μίμημα χειρὸς Ἀττικῆς, οὓς δὴ γονεῖς
Θεαρίων ἔδειξεν.

οὗτός ἐστι Θεαρίων ὁ ἀρτοποιός, οὗ μνημονεύει Πλάτων ἐν Γοργίᾳ, συγκαταλέγων αὐτῷ καὶ Μίθαικον, οὕτως γράφων· Οἵτινες ἀγαθοὶ γεγόνασιν, ἢ εἰσὶ σωμάτων θεραπευταί, ἔλεγές μοι πάνυ σπουδάζων, Θεαρίων, ὁ ἀρτοκόπος, καὶ Μίθαικος, ὁ τὴν ὀψοποιΐαν συγκαταγεγραφὼς τὴν Σικελικήν, καὶ Σάραμβος ὁ Κάραβος, ὁ κάπηλος *), ὅτι οὗτοι θαυμάσιοι γεγόνασι σωμάτων θεραπευταί, ὁ μὲν ἄρτους θαυμαστοὺς παρασκευάζων, ὁ δὲ ὄψον, ὁ δὲ οἶνον. Ἀριστοφάνης ἐν Γηρυτάδῃ καὶ Αἰολοσίκωνι διὰ τούτων·

Ἥκω Θεαρίων οὗ ἀρτοπώλιον λιπὼν,
Ἵν' ἐστὶ κριβάνων ἑδωλία **).

Κυπρίων δὲ ἄρτων μνημονεύει Εὔβουλος ὡς διαφόρων ἐν Ὀρθάνῃ διὰ τούτων·

Δεινὸν μὲν, ἰδόντα παριππεῦσαι Κυπρίους ἄρτους·
Μαγνῆτις γὰρ λίθος ὣς ἕλκει τοὺς πεινῶντας.

τῶν δὲ κολλαβίων ἄρτων, (οἱ αὐτοὶ δ' εἰσὶ τοῖς κολλάβοις) Ἔφιππος ἐν Ἀρτέμιδι μνημονεύει οὕτως· Παρ' Ἀλεξάνδρου δ' ἐκ Θετταλίας κόλλικα φαγὼν κρίβανος ἄρτων ***). Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ἀχαρνεῦσιν·

Ὦ χαῖρε κολλικοφάγε Βοιωτίδιον.

*) γρ. ἢ Σάραμβος, ὁ κάπηλος. **) γρ. ἑδώλια. ***) fort. κριβάνιον ἄρτον, vel ἐκ κριβάνου ἄρτον.

p.113. Τούτων οὕτως λεχθέντων, ἔφη τις τῶν παρόντων γραμματικῶν, Ἀῤῥιανὸς ὄνομα· Ταῦτα σιτία Κρονικά ἐστιν, ὦ ἑταῖροι. ἡμεῖς γὰρ οὔτ᾽ ἀλφίτοισι χαίρομεν, (πλήρης γὰρ ἄρτων ἡ πόλις) οὔτε τῷ τῶν ἄρτων τούτων καταλόγῳ. ἐπεὶ δὲ καὶ ἄλλῳ *) Χρυσίππου τοῦ Τυανέως συγγράμματι ἐνέτυχον ἐπιγραφομένῳ Ἀρτοποιϊκῷ, καὶ πεῖραν ἔσχον τῶν αὐτόθι ὀνομασθέντων παρὰ πολλοῖς τῶν φίλων, ἔρχομαι καὶ αὐτὸς λέγων **) τι περὶ ἄρτων. ὁ ἀρτοπτικίνος ἄρτος καλούμενος κλιβανικίου καὶ φουρνακίου διαφέρει· ἐὰν δὲ καὶ σκληρᾶς ζύμης ἐργάζῃ αὐτὸν, ἔσται καὶ λαμπρὸς καὶ εὔβρωτος πρὸς ξηροφαγίαν· εἰ δ᾽ ἐξ ἀνειμένης, ἔσται μὲν ἐλαφρὸς, οὐ λαμπρὸς δέ. κλιβανίκιος δὲ καὶ φουρνίκιος χαίρουσι ἁπαλωτέρᾳ τῇ ζύμῃ. παρὰ δὲ τοῖς Ἕλλησι καλεῖταί τις ἄρτος ἁπαλὸς, ἀρτυόμενος γάλακτι ὀλίγῳ καὶ ἐλαίῳ καὶ ἁλσὶν ἀρκετοῖς· δεῖ δὲ τὴν ματερίαν ἀνειμένην ποιεῖν. οὗτος δὲ ὁ ἄρτος λέγεται Καππαδόκιος, ἐπειδὴ ἐν Καππαδοκίᾳ κατὰ τὸ πλεῖστον ἁπαλὸς ἄρτος γίνεται. τὸν δὲ τοιοῦτον ἄρτον οἱ Σύροι λαχμὰν προσαγορεύουσι, καὶ ἔστιν οὗτος ἐν Συρίᾳ χρηστότατος γινόμενος, διὰ τὸ θερμότατος τρώγεσθαι· καὶ ἔστιν ἄνθει παραπλήσιος. ὁ δὲ βωλητῖνος καλούμενος ἄρτος πλάττεται μὲν, ὡς βωλίτης, καὶ ἀλείφεται ἡ μάκτρα ὑποπασσομένης μήκωνος, ἐφ᾽ ἧς ἐπιτίθεται ἡ ματερία, καὶ ἐν τῷ ζυμοῦσθαι οὐ κολλᾶται τῇ καρδόπῳ· ἐπειδὰν δ᾽ ἐμβληθῇ εἰς τὸν φοῦρνον, ὑποπάσσεται τῷ κεράμῳ χόνδρος τις, καὶ τότε ἐπιτίθεται ὁ ἄρτος, καὶ ἕλκει χρῶμα ἄριστον, οἷον τοῦ φουμώσου τυροῦ. ὁ δὲ στρεπτίκιος ἄρτος συναναλαμβάνεται γάλακτι ὀλίγῳ, καὶ προσβάλλεται πέπερι καὶ ἔλαιον ὀλίγον· εἰ δὲ μὴ, στέαρ. εἰς δὲ τὸ καλούμενον ἀρτολάγανον ἐμβάλλεται οἰνάριον ὀλίγον καὶ πέπερι, γάλα τε καὶ ἔλαιον ὀλίγον, ἢ στέαρ. εἰς δὲ τὰ καπυρίδια καλούμενα τράκτα μίξεις, ὥσπερ καὶ εἰς ἄρτον. ταῦτ᾽ ἐκθεμένου τ᾽ Ἀριστάρχεια δόγματα τοῦ Ῥωμαίων μεγαλοσοφιστοῦ, ὁ Κύνουλκος ἔφη· Δάματερ σοφίας! οὐκ ἐτὸς ἄρα ψαμμακοσίους ἔχει μαθητὰς ὁ θαυμάσιος Βλεψίας, καὶ πλοῦτον ἀπηνέγκατο τοσοῦτον ἐκ τῆς καλῆς ταύτης σοφίας ὑπὲρ Γοργίαν καὶ Πρωταγόραν. ὅθεν ὀκνῶ, μὰ τὰς θεὰς, εἰπεῖν, πότερον αὐτὸς οὐ βλέπει, ἢ οἱ τοὺς μαθητὰς αὐτῷ

*) γρ. ἐπεὶ κἀγώ. **) γρ. λέξων.

παραδιδόντες πάντες ἕνα ἔχουσιν ὀφθαλμὸν, ὡς μόλις διὰ τὸ πλῆθος ὁρᾶν. μακαρίους οὖν αὐτούς. μᾶλλον δὲ μακαρίτας εἶναί φημι, τοιαύτας δείξεις τῶν διδασκάλων ποιουμένων. πρὸς ὃν ὁ Μάγνος, φιλοτράπεζος ὢν, καὶ τὸν γραμματικὸν τοῦτον ὑπερεπαινῶν διὰ τὴν ἐκτένειαν, ἔφη· C. 30.

Οὗτοι ἀνιπτόποδες, χαμαιευνάδες, ἀερίοικοι.

κατὰ τὸν κωμικὸν Εὔβουλον ἀνόσιοι, λάρυγγες, ἀλλοτρίων κτεάνων παραδειπνίδες. οὐχ ὁ προπάτωρ ὑμῶν Διογένης, πλακοῦντά ποτε ἐσθίων ἐν δείπνῳ λάβρως, πρὸς τὸν πυνθανόμενον ἔλεγεν, ἄρτον ἐσθίειν καλῶς πεποιημένον; ὑμεῖς δ', ὦ λοπαδάγχναι †), κατὰ τὸν αὐτὸν ποιητὴν Εὔβουλον λευκῶν ὑπογαστριδίων ἑτέροις οὐ παραχωροῦντες φθέγγεσθε, τὰς ἡσυχίας οὐκ ἄγετε, ἕως ἄν τις ὑμῖν ὡς κυνιδίοις ἄρτων ἢ ὀστέων προσρίψῃ. πόθεν ὑμῖν εἰδέναι, ὅτι καὶ κύβοι, οὓς ἀεὶ μεταχειρίζεσθε, ἄρτοι εἰσὶ τετράγωνοι, ἡδυσμένοι ἀνήθῳ, καὶ τυρῷ, καὶ ἐλαίῳ, ὥς φησιν Ἡρακλείδης ἐν Ὀψαρτυτικῷ. παρεῖδεν δὲ τοῦτον ὁ Βλεψίας, ὥσπερ καὶ τὸν θάργηλον, ὅντινες καλοῦσι θαλύσιον. Κράτης δ' ἐν δευτέρᾳ Ἀττικῆς διαλέκτου, θάργηλον καλεῖσθαι τὸν ἐκ τῆς συγκομιδῆς πρῶτον γινόμενον ἄρτον, καὶ τὸν σαμίτην ††). οὐχ ἑώρακε δὲ οὐδὲ τὸν νάστον καλούμενον, ὃς ταῖς ἀρρηφόροις γίνεται †††). ἔστι δὲ καὶ ὁ πυραμοῦς ἄρτος διὰ σησάμων πεττόμενος, καὶ τάχα ὁ αὐτὸς τῷ σησαμίτῃ ὤν. μνημονεύει δὲ πάντων τούτων Τρύφων ἐν πρώτῳ Φυτικῶν, καθάπερ καὶ τῶν θιαγόνων ὀνομαζομένων· οὗτοι δ' εἰσὶν ἄρτοι θεοῖς πεττόμενοι ἐν Αἰτωλίᾳ. δράμικες δὲ καὶ ἄραξις παρ' Ἀθάμασιν ἄρτοι τινὲς οὕτως καὶ δηλοῦνται *). καὶ οἱ γλωσσογράφοι δὲ ἄρτων ὀνόματα καταλέγουσι. Σέλευκος μὲν δρᾶμιν ὑπὸ Μακεδόνων, οὕτως καλούμενον δ' ἄρτον ὑπὸ Θεσσαλῶν. ἐνίταν **) δέ φησιν ἄρτον εἶναι λεκιθίτην, ἐρικίταν ***) τε καλεῖσθαι τὸν ἐξ ἐρηρειγμένου καὶ ἀσήστου πυροῦ γιγνόμενον καὶ χονδρώδους. Ἀμερίας δὲ καλεῖ ξηροπυρίταν τὸν αὐτόπυρον ἄρτον· ὁμοίως δὲ καὶ Τιμαχίδας. Νίκαν p.114.

†) γρ. λοπαδάγχαι. ††) γρ. καὶ τὸν σησαμίτην. †††) γρ. ὃς ταῖς ἀρρηφόροις γίνεται. *) γρ. εἰσί τε καὶ δηλοῦνται. **) γρ. ἐνίταν. ***) γρ. ἐρεικίταν.

δρος δὲ θιαγόνας φησὶν ἄρτους ὑπ' Αἰτωλῶν καλεῖσθαι τοὺς τοῖς θεοῖς γινομένους. Αἰγύπτιοι δὲ τὸν ὑποξίζοντα ἄρτον κυλλάστιν καλοῦσιν. μνημονεύει δ' αὐτοῦ Ἀριστοφάνης ἐν Δαναΐσι· Καὶ τὸν κυλλάστιν φθέγγου καὶ τὸν πετόσιριν. μνημονεύουσιν αὐτοῦ καὶ Ἑκαταῖος, καὶ Ἡρόδοτος, καὶ ὁ Φανόδημος ἐν ἑβδόμῃ Ἀτθίδος. ὁ δὲ Θυατειρηνὸς Νίκανδρος τὸν ἐκ τῆς κριθῆς ἄρτον γινόμενον ὑπὸ Αἰγυπτίων κύλλαστίν φησι καλεῖσθαι. τοὺς δὲ ῥυπαροὺς ἄρτους φαιοὺς ὠνόμασεν Ἄλεξις ἐν Κυπρίῳ οὕτως·

Ἔπειτα πῶς ἦλθες; μόλις γ' ὀπτωμένους
Κατέλαβον. ἐξόλοι'. ἀτὰρ πόσους φέρεις;
Ἑκκαίδεκ' οἴσω δεῦρο, λευκοὺς μὲν ὀκτώ, τῶν δὲ φαιῶν
τοὺς ἴσους.

βλῆμα †) δέ φησι καλεῖσθαι τὸν ἐντεθρυμμένον ἄρτον καὶ θερμὸν Σέλευκος. Φιλήμων δ' ἐν πρώτῳ παντοδαπῶν χρηστηρίων πυρνόν φησι καλεῖσθαι τὸν ἐκ πυρῶν ἀσήστων γινόμενον ἄρτον, καὶ πάντα ἐν ἑαυτῷ ἔχοντα. βλωμιαίους τε ἄρτους ὀνομάζεσθαι λέγει τοὺς ἔχοντας ἐντομάς, οὓς Ῥωμαῖοι κοδράτους λέγουσι. βρωτίμην ††) τε καλεῖσθαι τὸν πιτυρίτην ἄρτον, ὃν εὔκονον ἢ τεύκονον ὀνομάζουσιν Ἀμερίας καὶ Τιμαχίδας. Φιλητᾶς δ' ἐν τοῖς Ἀτάκτοις, σπολέα καλεῖσθαί τινα ἄρτον, ὃν ὑπὸ τῶν συγγενῶν μόνον καταναλίσκεσθαι. καὶ μάζας δ' ἔστιν εὑρεῖν ἀναγεγραμμένας παρά τε τῷ Τρύφωνι, καὶ παρ' ἄλλοις πλείοσιν. παρ' Ἀθηναίοις μὲν φύστην τὴν μὴ ἄγαν τετριμμένην. ἔτι δὲ καρδαμάλην †††), καὶ βήρακα, καὶ τολύπας, καὶ Ἀχίλλειον· καὶ ἴσως αὕτη ἐστὶν ἡ ἐξ Ἀχιλλείων κριθῶν γινομένη· θριδακίνας τε καὶ οἰνοῦτταν, καὶ μελιτοῦτταν, καὶ κρίνον, καλούμενον καὶ σχῆμά τι χορικῆς ὀρχήσεως παρ' Ἀπολλοφάνει ἐν Δαλίσι. αἱ δὲ παρ' Ἀλκμᾶνι θριδακίσκαι λεγόμεναι αἱ αὐταί εἰσι ταῖς Ἀττικαῖς θριδακίναις. λέγει δὲ οὕτως ὁ Ἀλκμάν· Θριδακίσκας τε καὶ κριβανωτάς *). Σωσίβιος δ' ἐν τρίτῳ περὶ
p.115. Ἀλκμᾶνος κρίβανά φησι λέγεσθαι πλακοῦντάς τινας τῷ σχήματι μαστοειδεῖς. ὑγεία δὲ καλεῖται ἡ διδομένη ἐν ταῖς

†) γρ. βλῆθα. ††) γρ. βρωμίτην. †††) γρ. καρδαμύλην. *) γρ. Θριδακίσκα τε καὶ κριβανωτός.

σίαις μᾶζα, ἵνα ἀπογεύσωνται. καὶ Ἡσίοδος δὲ μᾶζάν
ια ἀμολγαίαν καλεῖ·

Μᾶζά τ' ἀμολγαίη, γάλα τ' αἰγῶν σβεννυμενάων,

ἣν ποιμενικὴν λέγων καὶ ἀκμαίαν· ἀμολγὸς γὰρ τὸ ἀκμαιό-
ιτον. παραιτητέον δὲ καταλέγειν, ἐδὲ γὰρ ἔτως εὐτυχῶς
ιήμης ἔχω, ἃ ἐξέθετο πόπανα καὶ πέμματα Ἀρισομένης
Ἀθηναῖος ἐν τρίτῳ τῶν πρὸς τὰς ἱερεργίας. ἔγνωμεν
καὶ ἡμεῖς τὸν ἄνδρα τῦτον νεώτεροι πρεσβύτερον. ὑπο-
ιτὴς δὲ ἦν ἀρχαίας κωμῳδίας, ἀπελεύθερος τῦ μεσικω-
ίτε βασιλέως Ἀδριανῦ, καλέμενος ὑπ' αὐτῦ Ἀττικοπέρδιξ.
ὴ ὁ Οὐλπιανὸς ἔφη· Ὁ δ' ἀπελεύθερος παρὰ τίνι κεῖται;
τόντος δέ τινος, καὶ δρᾶμα ἐπιγράφεσθαι Φρυνίχε Ἀπε-
ύθερος, Μένανδρον δ' ἐν Ῥαπιζομένῳ καὶ ἀπελευθέραν
ηκέναι, καὶ ἐπισυνάπτοντος, πάλιν ἔφη· Τίνι δὲ διαφέ-
ι ἐξελευθέρου; ταῦτα μὲν οὖν ἔδοξε κατὰ τὸ παρὸν ἀνα-
αλέσθαι. καὶ ὁ Γαληνὸς, μελλόντων ἡμῶν ἐφάπτεσθαι τῶν
οτων, οὐ πρότερον, ἔφη, δειπνήσομεν, ἕως ἂν καὶ παρ'
ιῶν ἀκέσητε, ὅσα εἰρήκασι περὶ ἄρτων ἢ πεμμάτων, ἔτι
ι ἀλφίτων Ἀσκληπιαδῶν παῖδες. Δίφιλος μὲν ὁ Σίφνιος
τῷ περὶ τῶν προσφερομένων τοῖς νοσῦσι καὶ τοῖς ὑγιαί-
σιν, ἄρτοι, φησὶν, οἱ ἐκ πυρῶν κριθίνων εἰσὶ πολυτρο-
ύτεροι, καὶ εὐοικονομητότεροι, καὶ τὸ ὅλον κρείττονες.
θ' οἱ σεμιδαλῖται, μεθ' ἒς οἱ ἀλευρῖται, εἶθ' οἱ συγκομι-
οὶ ἐξ ἀσήςων ἀλεύρων γενόμενοι· ἔτοι γὰρ πολυτροφώτε-
οι εἶναι δοκῦσι. Φιλιςίων δ' ὁ Λοκρὸς τῶν χονδριτῶν τὲς
ιμιδαλίτας πρὸς ἰσχὺν φησι μᾶλλον πεφυκέναι, μεθ' ἒς
ὶς χονδρίτας τίθησιν, εἶτα τὲς ἀλευρίτας. οἱ δὲ ἐκ γυ-
ίως ἄρτοι γινόμενοι κακοχυλώτεροί τέ εἰσι, καὶ ὀλιγοτρο-
ώτεροί τε. πάντες δὲ οἱ θερμοὶ τῶν ἐψυγμένων εὐοικονο-
ητότεροι, πολυτροφώτεροί τε καὶ εὐχυλώτεροι, ἔτι δὲ
ευματικοὶ, καὶ εὐανάδοτοι· οἱ δ' ἐψυγμένοι πλήσμιοι, δυσ-
κονόμητοι. οἱ δὲ τελέως παλαιοὶ καὶ κατεψυγμένοι ἀτρο-
ώτεροι, ςατικοί τε κοιλίας, καὶ κακοχυλοι. ὁ δ' ἐγκρυ-
ίας ἄρτος βαρὺς, δυσοικονόμητός τε, διὰ τὸ ἀνωμάλως ὀ-
τᾶσθαι. ὁ δὲ ἰπνίτης καλέμενος καὶ καμινίτης δύσπεπτος
κὶ δυσοικονόμητος· ὁ δ' ἐσχαρίτης καὶ ἀπὸ τηγάνε διὰ τὴν

τῷ ἐλαίῳ ἐπίμιξιν εὐεκκριτώτερος, διὰ δὲ τὸ κνισὸν, κακοσομαχώτεροι γάρ. ὁ δὲ κλιβανίτης πάσαις ταῖς ἀρεταῖς περιττεύει· εὔχυλος γὰρ, καὶ εὐστόμαχος, καὶ εὔπεπτος, καὶ πρὸς ἀνάδοσιν ῥᾷστος· οὔτε γὰρ ἱστάνει κοιλίαν, οὔτε παρατείνει. Ἀνδρέας δὲ ὁ ἰατρὸς ἄρτους τινάς φησιν ἐν Συρίᾳ γίνεσθαι ἐκ συκαμίνων, ὧν τοὺς φαγόντας τριχορρυεῖν. Μνησίθεός φησι, τὸν ἄρτον τῆς μάζης εὐπεπτότερον εἶναι, καὶ τοὺς ἐκ τῆς τίφης μᾶλλον ἱκανῶς τρέφειν· πέττεσθαι γὰρ αὐτοὺς, καὶ οὐ μετὰ πολλοῦ πόνου. τὸν δ' ἐκ τῶν ζειῶν ἄρτων ἅδην φασὶν ἐσθιόμενον βαρὺν εἶναι καὶ δύσπεπτον, διὸ οὐχ
p.116. ὑγιαίνειν τοὺς αὐτὸν ἐσθίοντας. εἰδέναι δὲ ἡμᾶς δεῖ, ὅτι τὰ μὴ πυρωθέντα ἢ τριφθέντα σιτία φύσας, καὶ βάρη, καὶ στρόφους, καὶ κεφαλαλγίαν ποιεῖ.

C.31. Μετὰ τοσαύτας διαλέξεις ἔδοξεν ἤδη ποτὲ καὶ δειπνεῖν. καὶ περιενεχθέντος τοῦ καλουμένου ὡραίου, ὁ Λεωνίδης ἔφη· Εὐθύδημος ὁ Ἀθηναῖος, ἄνδρες φίλοι, ἐν τῷ περὶ ταρίχων Ἡσίοδόν φησι περὶ πάντων τῶν ταριχευομένων τάδ' εἰρηκέναι·

Ἄμφακες μὲν πρῶτον τόμια, καὶ κριταίαν, καὶ θιόφη,
Γναθμῶν ἠνδάξαντο δυσείμονες, ἰχθυβολῆες,
Οἷς ὁ ταρικόλεως, ἅδε Βόσπορος *), οἱ πυθόγαστροι **)
Τμήσσοντες, τετράγωνα τὰ χητρία τεκταίνονται ***).
Ναὶ μὴν οὐκ ἀδαλὲς θνητοῖς γένος ὀξυρύγχου,
Ὃν καὶ ὅλον καὶ τμητὸν ἀλεστρηχεῖς †) ἐκόμισαν.
Θύννων δ' ὡραίων Βυζάντιον ἔπλετο μήτηρ,
Καὶ σκόμβρων βυθίων τε, καὶ εὐχόρτου λιβιβάττου,
Καὶ Πάριον κολίων ††) κυδρὴ τροφὸς ἔσκε πολίχνη.
Ἰόνιον δ' ἀνὰ κῦμα φυγὸν Γαδείραθεν ἄξει.
Βρέττιος †††), ἢ Καμπανὸς, ἢ ἐξ ἀγαθοῖο Τάραντος,
Ὀρκύνοιο τρίγωνα, τά τ' ἐν στάμνοισι τεθέντα, ἀμφαλλὰξ † δείπνοισιν ὀπηδεῖ ††††).

ταῦτα ἔπη ἐμοὶ μὲν δοκεῖ τινος μαγείρου εἶναι μᾶλλον, ἢ τοῦ μουσικωτάτου Ἡσιόδου. πόθεν γὰρ εἰδέναι δύναται Πάριον, ἢ

*) γρ. ταριχόπλεως ἅδε Βόσπ. **) γρ. πιθόγαστροι. ***) γρ. τετράγωνα ταρίχη τεκταίνονται, vel τὰ ἤτρια τ. †) γρ. ἁλιτρυχεῖς. ††) γρ. κολιῶν. †††) γρ. φυγὼν Γαδείραθεν ἄξει Βρέττιος. ††††) γρ. τά τ' ἐν στάμνοισι τεθέντα Ἀμφαλλὰξ . . . . . δ. ἐπ.

ἀντιου, ἔτι δὲ Τάραντα, καὶ Βρεττίους, καὶ Καμπανοὺς, ιοῖς ἔτεσιν τούτων πρεσβύτερος ὤν. δοκεῖ οὖν ἐμοὶ αὐτοῦ τοῦ υδήμου εἶναι τὰ ποιήματα. καὶ ὁ Διονυσιοκλῆς ἔφη· Ὅτου ἐστὶ τὰ ποιήματα, ὦ ἀγαθὲ Λεωνίδη, ὑμῶν ἐστι κρίνειν δοκιμωτάτων γραμματικῶν. ἀλλ' ἐπεὶ περὶ ταρίχων ἐστὶν γος, περὶ ὧν οἶδα καὶ παροιμίαν μνήμης ἠξιωμένην ὑπὸ Σολέως Κλεάρχου,

Σαπρὸς τάριχος τὴν ὀρίγανον φιλεῖ,

μαι κἀγὼ λέξων τι περὶ αὐτῶν, τὰ τῆς τέχνης. Διο-μὲν ὁ Καρύστιος ἐν τοῖς Ὑγιεινοῖς ἐπιγραφομένοις τῶν χων φησὶ τῶν ἀπιμέλων κράτιστα εἶναι τὰ ὡραῖα, τῶν ιόνων τὰ θύννια. Ἱκέσιος δ' ἱστορεῖ, οὐκ εἶναι εὐεκκρι-κοιλίαις οὔτε πηλαμίδας, οὔτε τὰ ὡραῖα· τὰ δὲ νεώτερα θυννίων τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν ἔχειν τοῖς κυβίοις· μεγά-τε εἶναι διαφορὰν πρὸς πάντα τὰ ὡραῖα λεγόμενα. ις δὲ λέγει καὶ τῶν Βυζαντίων ὡραίων πρὸς τὰ ἀφ' ων τόπων λαμβανόμενα, καὶ οὐ μόνον τῶν θυννίων, ἀλ-ιαὶ τῶν ἄλλων τῶν ἁλισκομένων ἐν Βυζαντίῳ. τούτοις ἐθηκεν ὁ Ἐφέσιος Δάφνος· Ἀρχέστρατος μὲν, ὁ περι-σας τὴν οἰκουμένην τῆς γαστρὸς ἕνεκα καὶ τῶν ὑπὸ τὴν ια, φησί·

Καὶ Σικελοῦ θύννου τέμαχος — —
Τμηθὲν, ὅ τ' ἐν βίκοισι ταριχεύεσθαι ἔμελλεν.
Σαπέρδῃ δ' ἐνέπω κλαίειν μακρὰ, Ποντικῷ ὄψῳ, p.117.
Καὶ τοῖς κεῖνον ἐπαινοῦσιν· παῦροι γὰρ ἴσασιν
Ἀνθρώπων, ὅτι φαῦλον ἔφυ καὶ ἀκιδνὸν ἔδεσμα.
Ἀλλὰ τριταῖον ἔχειν σκόμβρον, πρὶν ἐς ἁλμυρὸν ὕδωρ
Ἐλθεῖν, ἀμφορέως ἐντὸς νέον ἡμιτάριχον.
Ἂν δ' ἀφίκῃ κλεινοῦ Βυζαντίου εἰς πόλιν ἁγνὴν,
Ὡραίου φάγε μοι τέμαχος πάλιν· ἔστι γὰρ ἐσθλὸν
Καὶ μαλακόν.

ιπεν ὁ τένθης Ἀρχέστρατος συγκαταλέξαι ἡμῖν καὶ ιρὰ Κράτητι τῷ κωμῳδοποιῷ ἐν Σαμίοις λεγόμενον ἐλε-ινον τάριχος, περὶ οὗ φησιν· Σκυτίνῃ ποτ' ἐν χύτρᾳ ιος ἐλεφάντινον ἧψε Ποντιὰς χελώνη πευκίνοισι κύ-*), καρκίνοι ποδάνεμοί τε, καὶ ταχύπτεροι λύκοι ὑσο-

γρ. πυκινοῖσι κ.

τοῦ ἐλαίου ἐπίμιξιν εὐεκκριτώτερος, διὰ δὲ τὸ κνισὸν, κακοστομαχώτεροι γάρ. ὁ δὲ κλιβανίτης πάσαις ταῖς ἀρεταῖς περιττεύει· εὔχυλος γὰρ, καὶ εὐστόμαχος, καὶ εὔπεπτος, καὶ πρὸς ἀνάδοσιν ῥᾷστος· οὔτε γὰρ ἱστάνει κοιλίαν, οὔτε παρατείνει. Ἀνδρέας δὲ ὁ ἰατρὸς ἄρτους τινάς φησιν ἐν Συρίᾳ γίνεσθαι ἐκ συκαμίνων, ὧν τοὺς φαγόντας τριχορρυεῖν. Μνησίθεός φησι, τὸν ἄρτον τῆς μάζης εὐπεπτότερον εἶναι, καὶ τοὺς ἐκ τῆς τίφης μᾶλλον ἱκανῶς τρέφειν· πέπτεσθαι γὰρ αὐτοὺς, καὶ οὐ μετὰ πολλοῦ πόνου. τὸν δ' ἐκ τῶν ζειῶν ἄρτων ἄδην φασὶν ἐσθιόμενον βαρὺν εἶναι καὶ δύσπεπτον, διὸ οὐχ

p.116. ὑγιαίνειν τοὺς αὐτὸν ἐσθίοντας. εἰδέναι δὲ ἡμᾶς δεῖ, ὅτι τὰ μὴ πυρωθέντα ἢ τριφθέντα σιτία φύσας, καὶ βάρη, καὶ στρόφους, καὶ κεφαλαλγίαν ποιεῖ.

C.31. Μετὰ τοσαύτας διαλέξεις ἔδοξεν ἤδη ποτὲ καὶ δειπνεῖν. καὶ περιενεχθέντος τοῦ καλουμένου ὡραίου, ὁ Λεωνίδης ἔφη· Εὐθύδημος ὁ Ἀθηναῖος, ἄνδρες φίλοι, ἐν τῷ περὶ ταρίχων Ἡσίοδόν φησι περὶ πάντων τῶν ταριχευομένων τάδ' εἰρηκέναι·

> Ἄμφακες μὲν πρῶτον στόμα, καὶ κριταίαν, καὶ θύννη,
> Γναθμῶν ἠνδάξαντο δυσείμονες, ἰχθυβολῆες,
> Οἷς ὁ ταριπόλεως, ἅδε Βόσπορος *), οἱ πυθόγαστροι **)
> Τμήσσοντες, τετράγωνα τὰ χητρία τεκταίνονται ***).
> Ναὶ μὴν οὐκ ἀδαλὲς θνητοῖς γένος ὀξυρύγχου,
> Ὃν καὶ ὅλον καὶ τμητὸν ἀλεστρηχεῖς †) ἐκόμισαν.
> Θύννων δ' ὡραίων Βυζάντιον ἔπλετο μήτηρ,
> Καὶ σκόμβρων βυθίων τε, καὶ εὐχόρτου λιβιβάττου,
> Καὶ Πάριον κολίων ††) κυδρὴ τροφὸς ἔσκε πολίχνη.
> Ἰόνιον δ' ἀνὰ κῦμα φυγὸν Γαδείραθεν ἄξει.
> Βρέττιος †††), ἢ Καμπανὸς, ἢ ἐξ ἀγαθοῖο Τάραντος,
> Ὀρκύνοιο τρίγωνα, τά τ' ἐν στάμνοισι τεθέντα, ἀμφαλλὰξ † δείπνοισιν ὀπηδεῖ ††††).

ταῦτα ἔπη ἐμοὶ μὲν δοκεῖ τινος μαγείρου εἶναι μᾶλλον, ἢ τοῦ μουσικωτάτου Ἡσιόδου. πόθεν γὰρ εἰδέναι δύναται Πάριον, ἢ

*) γρ. ταριχόπλεως ἅδε Βόσπ. **) γρ. πιθόγαστροι. ***) γρ. τετράγωνα ταρίχη τεκταίνονται, vel τὰ ἤτρια τ. †) γρ. ἀλιτρυχεῖς. ††) γρ. κολιῶν. †††) γρ. φυγὼν Γαδείραθεν ἄξει Βρέττιος. ††††) γρ. τά τ' ἐν στάμνοισι τεθέντα Ἀμφαλλὰξ . . . . . δ. ὀπ.

ζάντιον, ἔτι δὲ Τάραντα, καὶ Βρεττίυς, καὶ Καμπανὺς,
λοῖς ἔτεσιν τύτων πρεσβύτερος ὤν. δοκεῖ οὖν ἐμοὶ αὐτῦ τῦ
ἰυδήμυ εἶναι τὰ ποιήματα. καὶ ὁ Διονυσιοκλῆς ἔφη· Ὅτυ
ἐςι τὰ ποιήματα, ὦ ἀγαθὲ Λεωνίδη, ὑμῶν ἐςι κρίνειν
δοκιμωτάτων γραμματικῶν. ἀλλ' ἐπεὶ περὶ ταρίχων ἐςὶν
όγος, περὶ ὧν οἶδα καὶ παροιμίαν μνήμης ἠξιωμένην ὑπὸ
Σολέως Κλεάρχυ,

Σαπρὸς τάριχος τὴν ὀρίγανον φιλεῖ,

ομαι κἀγὼ λέξων τι περὶ αὐτῶν, τὰ τῆς τέχνης. Διο-
ς μὲν ὁ Καρύςιος ἐν τοῖς Ὑγιεινοῖς ἐπιγραφομένοις τῶν
ίχων φησὶ τῶν ἀπιμέλων κράτιςα εἶναι τὰ ὡραῖα, τῶν
γιόνων τὰ θύννια. Ἱκέσιος δ' ἱςορεῖ, οὐκ εἶναι εὐεκκρί-
κοιλίαις ὔτε πηλαμίδας, ὔτε τὰ ὡραῖα· τὰ δὲ νεώτερα
θυννίων τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν ἔχειν τοῖς κυβίοις· μεγά-
τε εἶναι διαφορὰν πρὸς πάντα τὰ ὡραῖα λεγόμενα.
ως δὲ λέγει καὶ τῶν Βυζαντίων ὡραίων πρὸς τὰ ἀφ'
ων τόπων λαμβανόμενα, καὶ ὐ μόνον τῶν θυννίων, ἀλ-
καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἁλισκομένων ἐν Βυζαντίῳ. τύτοις
τέθηκεν ὁ Ἐφέσιος Δάφνος· Ἀρχέςρατος μὲν, ὁ περι-
σας τὴν οἰκουμένην τῆς γαςρὸς ἕνεκα καὶ τῶν ὑπὸ τὴν
ρα, φησί·

Καὶ Σικελῦ θύννου τέμαχος — —
Τμηθὲν, ὅ τ' ἐν βίκοισι ταριχεύεσθαι ἔμελλεν.
Σαπέρδῃ δ' ἐνέπω κλαίειν μακρὰ, Ποντικῷ ὄψῳ, p.117.
Καὶ τοῖς κεῖνον ἐπαινῦσιν· παῦροι γὰρ ἴσασιν
Ἀνθρώπων, ὅτι φαῦλον ἔφυ καὶ ἀκιδνὸν ἔδεσμα.
Ἀλλὰ τριταῖον ἔχειν σκόμβρον, πρὶν ἐς ἁλμυρὸν ὕδωρ
Ἐλθεῖν, ἀμφορέως ἐντὸς νέον ἡμιτάριχον.
Ἂν δ' ἀφίκῃ κλεινῦ Βυζαντίυ εἰς πόλιν ἁγνὴν,
Ὡραῖυ φάγε μοι τέμαχος πάλιν· ἔςι γὰρ ἐσθλὸν
Καὶ μαλακόν.

λιπεν ὁ τένθης Ἀρχέςρατος συγκαταλέξαι ἡμῖν καὶ
αρὰ Κράτητι τῷ κωμῳδοποιῷ ἐν Σαμίοις λεγόμενον ἐλε-
ινον τάριχος, περὶ ὗ φησιν· Σκυτίνῃ ποτ' ἐν χύτρᾳ
χος ἐλεφάντινον ἧψε Ποντικὰς χελώνη πευκίνοισι κύ-
*), καρκῖνοι ποδάνεμοί τε, καὶ ταχύπτεροι λύκοι ὑσσο-

γρ. πυκινοῖσι κ.

τῦ ἐλαίυ ἐπίμιξιν εὐεκκριτώτερος, διὰ δὲ τὸ κνισὸν, κακοστομαχώτεροι γάρ. ὁ δὲ κλιβανίτης πάσαις ταῖς ἀρεταῖς περιττεύει· εὔχυλος γὰρ, καὶ εὐςόμαχος, καὶ εὔπεπτος, καὶ πρὸς ἀνάδοσιν ῥᾷςος· ὔτε γὰρ ἱςάνει κοιλίαν, ὔτε παραλύει. Ἀνδρέας δὲ ὁ ἰατρὸς ἄρτυς τινάς φησιν ἐν Συρίᾳ γίνεσθαι ἐκ συκαμίνων, ὧν τὺς φαγόντας τριχοῤῥυεῖν. Μνησίθεός φησι, τὸν ἄρτον τῆς μάζης εὐπεπτότερον εἶναι, καὶ τὺς ἐκ τῆς τίφης μᾶλλον ἱκανῶς τρέφειν· πέττεσθαι γὰρ αὐτὺς, καὶ ὐ μετὰ πολλῦ πόνου. τὸν δ' ἐκ τῶν ζειῶν ἄρτον ἄδην φασὶν ἐσθιόμενον βαρὺν εἶναι καὶ δύσπεπτον, διὸ ὐχ
p.116. ὑγιαίνειν τὺς αὐτὸν ἐσθίοντας. εἰδέναι δὲ ἡμᾶς δεῖ, ὅτι τὰ μὴ πυρωθέντα ἢ τριφθέντα σιτία φύσας, καὶ βάρη, καὶ ςρόφυς, καὶ κεφαλαλγίαν ποιεῖ.

C.31. Μετὰ τοσαύτας διαλέξεις ἔδοξεν ἤδη ποτὲ καὶ δειπνεῖν. καὶ περιενεχθέντος τῦ καλυμένυ ὡραίυ, ὁ Λεωνίδης ἔφη· Εὐθύδημος ὁ Ἀθηναῖος, ἄνδρες φίλοι, ἐν τῷ περὶ ταρίχων Ἡσίοδόν φησι περὶ πάντων τῶν ταριχευομένων τάδ' εἰρηκέναι·

> Ἄμφακες μὲν πρῶτον ςόμα, καὶ κριταίαν, καὶ θύννη
> Γναθμῶν ἠνδάξαντο δυσείμονες, ἰχθυβολῆες,
> Οἷς ὁ ταριπόλεως, ἅδε Βόσπορος *), οἱ πυθόγαςροι **)
> Τμήσσοντες, τετράγωνα τὰ χητρία τεκταίνονται ***).
> Ναὶ μὴν οὐκ ἀδαλὲς θνητοῖς γένος ὀξυῤῥύγχυ,
> Ὃν καὶ ὅλον καὶ τμητὸν ἀλεςρηχεῖς †) ἐκόμισαν.
> Θύννων δ' ὡραίων Βυζάντιον ἔπλετο μήτηρ,
> Καὶ σκόμβρων βυθίων τε, καὶ εὐχόρτυ λιβιβάττυ,
> Καὶ Πάριον κολίων ††) κυδρὴ τροφὸς ἔσκε παλίχνη.
> Ἰόνιον δ' ἀνὰ κῦμα φυγὸν Γαδείραθεν ἄξει.
> Βρέττιος †††), ἢ Καμπανὸς, ἢ ἐξ ἀγαθοῖο Τάραντος,
> Ὀρκύνοιο τρίγωνα, τά τ' ἐν ςάμνοισι τεθέντα, ἀμφαλλὰξ † δείπνοισιν ὀπηδεῖ ††††).

ταῦτα ἔπη ἐμοὶ μὲν δοκεῖ τινος μαγείρυ εἶναι μᾶλλον, ἢ τῦ μυσικωτάτυ Ἡσιόδυ. πόθεν γὰρ εἰδέναι δύναται Πάριον, ἢ

*) γρ. ταριχόπλεως ἅδε Βόσπ. **) γρ. πιθόγαςροι. ***) γρ. τετράγωνα ταρίχη τεκταίνονται, vel τὰ ἧτρια τ. †) γρ. ἁλιτρυχεῖς. ††) γρ. κολιῶν. †††) γρ. φυγὼν Γαδείραθεν ἄξει Βρέττιος. ††††) γρ. τά τ' ἐν ςάμνοισι τεθέντα Ἀμφαλλὰξ . . . . . δ. ὀπ.

ζάντιον, ἔτι δὲ Τάραντα, καὶ Βρεττίους, καὶ Καμπανοὺς, λλοῖς ἔτεσιν τούτων πρεσβύτερος ὤν. δοκεῖ οὖν ἐμοὶ αὐτοῦ τοῦ Θυδήμου εἶναι τὰ ποιήματα. καὶ ὁ Διονυσιοκλῆς ἔφη· Ὅτου ν ἐςι τὰ ποιήματα, ὦ ἀγαθὲ Λεωνίδη, ὑμῶν ἐςι κρίνειν ν δοκιμωτάτων γραμματικῶν. ἀλλ᾽ ἐπεὶ περὶ ταρίχων ἐςὶν όγος, περὶ ὧν οἶδα καὶ παροιμίαν μνήμης ἠξιωμένην ὑπὸ Σολέως Κλεάρχου,

Σαπρὸς ταρίχους τὴν ὀρίγανον φιλεῖ,

ομαι κἀγὼ λέξων τι περὶ αὐτῶν, τὰ τῆς τέχνης. Διος μὲν ὁ Καρύσιος ἐν τοῖς Ὑγιεινοῖς ἐπιγραφομένοις τῶν ίχων φησὶ τῶν ἀπιμέλων κράτιςα εἶναι τὰ ὡραῖα, τῶν πιόνων τὰ θύννια. Ἱκέσιος δ᾽ ἱςορεῖ, οὐκ εἶναι εὐεκκριοιλίαις οὔτε πηλαμίδας, οὔτε τὰ ὡραῖα· τὰ δὲ νεώτερα θυννίων τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν ἔχειν τοῖς κυβίοις· μεγάτε εἶναι διαφορὰν πρὸς πάντα τὰ ὡραῖα λεγόμενα. ίως δὲ λέγει καὶ τῶν Βυζαντίων ὡραίων πρὸς τὰ ἀφ᾽ ιων τόπων λαμβανόμενα, καὶ οὐ μόνον τῶν θυννίων, ἀλκαὶ τῶν ἄλλων τῶν ἁλισκομένων ἐν Βυζαντίῳ. τούτοις σέθηκεν ὁ Ἐφέσιος Δάφνος· Ἀρχέςρατος μὲν, ὁ περιύσας τὴν οἰκουμένην τῆς γαςρὸς ἕνεκα καὶ τῶν ὑπὸ τὴν ίρα, φησί·

Καὶ Σικελοῦ θύννου τέμαχος — —
Τμηθὲν, ὅ τ᾽ ἐν βίκοισι ταριχεύεσθαι ἔμελλεν.
Σαπέρδῃ δ᾽ ἐνέπω κλαίειν μακρὰ, Ποντικῷ ὄψῳ, p.117.
Καὶ τοῖς κεῖνον ἐπαινοῦσιν· παῦροι γὰρ ἴσασιν
Ἀνθρώπων, ὅτι φαῦλον ἔφυ καὶ ἀκιδνὸν ἔδεσμα.
Ἀλλὰ τριταῖον ἔχειν σκόμβρον, πρὶν ἐς ἁλμυρὸν ὕδωρ
Ἐλθεῖν, ἀμφορέως ἐντὸς νέον ἡμιτάριχον.
Ἂν δ᾽ ἀφίκῃ κλεινοῦ Βυζαντίου εἰς πόλιν ἁγνὴν,
Ὡραίου φάγε μοι τέμαχος πάλιν· ἔςι γὰρ ἐσθλὸν
Καὶ μαλακόν.

ίλιπεν ὁ τένθης Ἀρχέςρατος συγκαταλέξαι ἡμῖν καὶ αρὰ Κράτητι τῷ κωμῳδοποιῷ ἐν Σαμίοις λεγόμενον ἐλετινον τάριχος, περὶ οὗ φησιν· Σκυτίνῃ ποτ᾽ ἐν χύτρᾳ χος ἐλεφάντινον ἧψε Ποντιὰς χελώνη πευκίνοισι κύι *), καρκῖνοι ποδάνεμοί τε, καὶ ταχύπτεροι λύκοι ὑσο-

γρ. πυκινοῖσι κ.

ριμαχεῖν ἄνδρες οὐρανοῦ καττύματα παῖε ἐκεῖνον, ἄγχε
νον, ἐγκαιῷ τις ἡμέρα. ὅτι δὲ διαβόητον ἦν τὸ τοῦ Κρ
τος ἐλεφάντινον τάριχος, μαρτυρεῖ Ἀριστοφάνης ἐν Θε
φοριαζούσαις διὰ τούτων· Ἡ μέγα τι βρῶμ᾽ ἐστιν ἡ τρ
δοποιομουσική. Ἣν Κράτητι *) τάριχος ἐλεφάντινον
πρὸν ἐνόμιζεν **) ἀπόνως παραβεβλημένον, Ἄλλα τε
αὖθ᾽ ἕτερα μυρί᾽ ἐκιχλίζετο. ὠμοτάριχον δέ τινα κέκλ
Ἄλεξις ἐν Ἀπεγλαυκωμένῳ. ὁ δ᾽ αὐτὸς ποιητὴς ἐν Πο
περὶ σκευασίας ταρίχων μάγειρόν τινα παράγει λέγοντα

Ὅμως λογίσασθαι πρὸς ἐμαυτὸν βούλομαι,
Καθεζόμενος ἐνταῦθα, τὴν ὀψωνίαν,
Ὁμοῦ τε συντάξαι, τί πρῶτον οἰσέον,
Ἡδυντέον τε πῶς ἕκαστόν ἐστί μοι.
Τάριχός ἐστι πρῶτον ὡραῖον τοδί,
Ὀβολοῦ μόνον τοῦτ᾽ ἐστι, πλυτέον εὖ μάλα,
Εἶτ᾽ εἰς λοπάδιον ὑποπάσας ἡδύσματα,
Ἐνθεὶς τὸ τέμαχος, λευκὸν οἶνον ἐπιχέας,
Ἐπεσκέδασα τοὔλαιον· εἶθ᾽ ἕψων ποτὲ
Μυελὸν, ἀφεῖλον †), ἐπιγανώσας σιλφίῳ.

C.32. ἐν δὲ τῷ Ἀπεγλαυκωμένῳ σύμβολά τις ἀπαιτούμενός φ

C.33. Παρ᾽ ἐμοῦ [illegible], ἐὰν μὴ καθ᾽ ἓν ἕκαστον πάντα δῷς,
Χαλκοῦ μέρος δωδέκατον οὐκ ἂν ἀπολάβοις.
Δίκαιος ὁ λόγος· ἀβάκιον ψῆφον λέγε ††).
Ἔστ᾽ ὠμοτάριχος πέντε χαλκῶν. λέγ᾽ ἕτερον.
Μῦς ἑπτὰ χαλκῶν. οὐδὲν ἀσεβεῖς οὐδέπω.
Λέγε τῶν ἐχίνων ὀβολός· ἁγνεύεις ἔτι †††).
Ἆρ᾽ ἦν μετὰ ταῦθ᾽ ἡ ῥάφανος, ἣν ἐβόα χρη-
στὴν, οὐ γὰρ ἦν· ἔδωκα ταύτης δύ᾽ ὀβολούς.
Τί γὰρ ἐβοῶμεν; τὸ κύβιον τριωβόλου
p.118. Ὠνεῖν † κεχειρῶν γε οὐκ ἔπραξατ᾽ οὐδὲ ἓν ††††),
Οὐκ οἶσθά γ᾽, ὦ μακάριε, τὴν ἀγοράν; ὅτι
Κατεδηδόκασιν τὰ λάχανα τρωξαλλίδες,
Διὰ τοῦτο τάριχος τέθεικας διπλασίου.
Ὁ ταριχοπώλης ἐστὶν ἐλθὼν πυνθάνου;
Γόγγρος δέκ᾽ ὀβολῶν. οὐχὶ πολλοῦ. λέγ᾽ ἕτερον.

*) γρ. Ἣ Κράτητι. **) γρ. ἐκόμιζεν. †) γρ. ἕψων
ἐς Πύελον ἀφ. ††) γρ. ἀβακίου ψῆφον λαβέ. ††
Λέγε. τῶν ἐχίνων ὀβολός. ἁγν. ἔ. ††††) γρ. Τῶν γοῦν
ρείων οὐκ ἔπραξά σ᾽ οὐδὲ ἕν.

Τὸν ὀπτὸν ἰχθὺν ἐπριάμην δραχμῆς. παπαί,
Ὥσπερ πυρετὸς ἀνῆκεν, εἶτ' ἐν ἐπιτέλει *),
Πρόσθες τὸν οἶνον, ὃν μεθυόντων προσέλαβον
Ὑμῶν, χόας τρεῖς, δέκ' ὀβολῶν ὁ χοῦς.

:έσιος δ' ἐν δευτέρῳ περὶ ὕλης πηλαμίδας κύβια εἶναί
σι μεγάλα. κυβίων δὲ μνημονεύει Ποσείδιππος ἐν Μετα-
ρομένῳ. Εὐθύδημος ἐν τῷ περὶ ταρίχων τὸν δελκανόν φη-
ἰχθὺν ὀνομάζεσθαι ἀπὸ Δέλκωνος τοῦ ποταμοῦ, ἀφ' οὗπερ καὶ
ίσκεσθαι καὶ ταριχευόμενον εὐςομαχώτατον εἶναι. Δωρίων
ἐν τῷ περὶ ἰχθύων τὸν λεπτινὸν λεβιανὸν ὀνομάζων
ησί, λέγειν τινάς, ὡς ὁ αὐτός ἐςι τῷ δελκανῷ, τόν τε
ρακῖνον ὑπὸ πολλῶν λέγεσθαι σαπέρδην, καὶ εἶναι κρά-
ιον τὸν ἐκ τῆς Μαιώτιδος λίμνης· θαυμαςούς τε εἶναι λέ-
ι καὶ τοὺς περὶ Ἄβδηρα ἀλισκομένους κεςρεῖς, μεθ' οὓς τὲρ
νώπην **), καὶ ταριχευομένους εὐςομάχους ὑπάρχειν. τοὺς
προσαγορευομένους Φησὶ μύλλους ὑπὸ μέν τινων καλεῖ-
ται γνωτίδια, ὑπὸ δέ τινων πλατιςακοὺς, ὄντας τοὺς αὐ-
ὶς, καθάπερ καὶ τὸν χελλάρην· καὶ γὰρ τοῦτον, ἕνα ὄν-
ι ἰχθὺν, πολλῶν ὀνομασιῶν τετυχηκέναι· καλεῖσθαι γὰρ
ιὶ βάκχον, καὶ ὀνίσκον, καὶ χελλάρην. οἱ μὲν οὖν μεί-
ονες αὐτῶν ὀνομάζονται πλατιςακοί· οἱ δὲ μέσην ἔχοντες
ικίαν μύλλοι· οἱ δὲ βαιοὶ τοῖς μεγέθεσιν ἀγνωτίδια. μνη-
ονεύει δὲ τῶν μύλλων καὶ Ἀριςοφάνης ἐν Ὁλκάσι· Σκόμ-
ροι, κολίαι, λέβιοι, μύλλοι, σαπέρδαι, θυννίδες. ἐπὶ τού-
οις σιωπήσαντος τοῦ Διονυσιοκλέους, ὁ γραμματικὸς ἔφη
Ὕδρος· Ἀλλὰ μὴν καὶ Ἀντιφάνης ὁ ποιητὴς ἐν Δευκα-
ίωνι ταρίχων τῶνδε μέμνηται·

Τάριχος ἀντακαῖον εἴτις βούλεται,
Ἢ Γαδειρικὸν, Βυζαντίους δὲ θυννίδος
Ὀσμαῖσι χαίρει.

καὶ ἐν Παρασίτῳ· Τάριχος ἀντακαῖον ἐν μέσῳ, πῖον, ὁλό-
λευκον, θερμόν. Νικόςρατός τε ἢ Φιλέταιρος ἐν Ἀντύλλῳ·

Βυζάντιον τέμαχος ἐπιβακχευσάτω,
Γαδειρικόν θ' ὑπογάςριον παρεισίτω.

*) γρ. ἔτεινέν τ' ἐπὶ τέλει. **) γρ. μεθ' οὓς τοὺς περὶ Σ.

ριμαχεῖν ἄνδρες ὀρανῦ καττύματα παῖε ἐκεῖνον, ἄγχε
νον, ἐγκαιῷ τις ἡμέρα. ὅτι δὲ διαβόητον ἦν τὸ τῦ Κρ
τος ἐλεφάντινον τάριχος, μαρτυρεῖ Ἀριςοφάνης ἐν Θε
Φοριαζέσαις διὰ τέτων· Ἦ μέγα τι βρῶμ' ἐςιν ἡ τρ
δοποιομεσική, Ἣν Κράτητι *) τάριχος ἐλεφάντινον
πρὸν ἐνόμιζεν **) ἀπόνως παραβεβλημένον, Ἄλλα τε
αὖθ' ἕτερα μυρί' ἐκιχλίζετο. ὠμοτάριχον δέ τινα κέκλ
Ἄλεξις ἐν Ἀπευγλαυκωμένῳ. ὁ δ' αὐτὸς ποιητὴς ἐν Πο
περὶ σκευασίας ταρίχων μάγειρόν τινα παράγει λέγοντα:

Ὅμως λογίσασθαι πρὸς ἐμαυτὸν βέλομαι,
Καθεζόμενος ἐνταῦθα, τὴν ὀψωνίαν,
Ὁμῦ τε συντάξαι, τί πρῶτον οἰςέον,
Ἡδυντέον τε πῶς ἕκαςόν ἐςί μοι.
Τάριχός ἐςι πρῶτον ὡραῖον τοδὶ,
Ὀβολῦ μόνον τῦτ' ἔςι, πλυτέον εὖ μάλα,
Εἶτ' εἰς λοπάδιον ὑποπάσας ἡδύσματα,
Ἐνθεὶς τὸ τέμαχος, λευκὸν οἶνον ἐπιχέας,
Ἐπεσκέδασα τἔλαιον· εἶθ' ἕψων ποτὲ
Μυελὸν, ἀφεῖλον †), ἐπιγανώσας σιλφίῳ.

C.32. ἐν δὲ τῷ Ἀπευγλαυκωμένῳ σύμβολά τις ἀπαιτέμενός

C.33. Παρ' ἐμῦ δὲ, ἐὰν μὴ καθ' ἓν ἕκαςον πάντα δῷς,
Χαλκοῦ μέρος δωδέκατον οὐκ ἂν ἀπολάβοις.
Δίκαιος ὁ λόγος· ἀβάκιον ψῆφον λέγε ††).
Ἔςʼ ὠμοτάριχος πέντε χαλκῶν. λέγ' ἕτερον.
Μῦς ἑπτὰ χαλκῶν. ἐδὲν ἀσεβεῖς οὐδέπω.
Λέγε τῶν ἐχίνων ὀβολός· ἁγνεύεις ἔτι †††).
Ἆρ' ἦν μετὰ ταῦθ' ἡ ῥάφανος, ἣν ἐβόα χρη-
σὴν, ἐ γὰρ ἦν· ἔδωκα ταύτης δύ' ὀβολές.
Τί γὰρ ἐβοῶμεν; τὸ κύβιον τριωβόλε
p.118. Ὠνεῖν † κεχειρῶν γε οὐκ ἐπράξατ' ἐδὲ ἓν ††††),
Οὐκ οἶσθά γ', ὦ μακάριε, τὴν ἀγοράν; ὅτι
Κατεδηδόκασιν τὰ λάχανα τρωξαλλίδες,
Διὰ τῦτο τάριχος τέθεικας διπλασίε.
Ὁ ταριχοπώλης ἐςὶν ἐλθὼν πυνθάνε;
Γόγγρος δέκ' ὀβολῶν. ἐχὶ πολλῦ. λέγ' ἕτερον.

*) γρ. Ἣ Κράτητι. **) γρ. ἐκόμιζεν. †) γρ. ἕψω
ἐς Πύελον ἀφ. ††) γρ. ἀβακίε ψῆφον λαβέ. ††
Λέγε. τῶν ἐχίνων ὀβολός. ἁγν. ἔ. ††††) γρ. Τῶν γοῦν
ρείων ἐκ ἔπραξά σ' ἐδὲ ἕν.

Τὸν ὀπτὸν ἰχθὺν ἐπριάμην δραχμῆς. παπαὶ,
Ὥσπερ πυρετὸς ἀνῆκεν, εἶτ' ἐν ἐπιτέλει *),
Πρόσθες τὸν οἶνον, ὃν μεθυόντων προσέλαβον
Ὑμῶν, χόας τρεῖς, δέκ' ὀβολῶν ὁ χοῦς.

Ικέσιος δ' ἐν δευτέρῳ περὶ ὕλης πηλαμίδας κύβια εἶναι φησι μεγάλα. κυβίων δὲ μνημονεύει Ποσείδιππος ἐν Μεταφερομένῳ. Εὐθύδημος ἐν τῷ περὶ ταρίχων τὸν δελκανόν φησιν ἰχθὺν ὀνομάζεσθαι ἀπὸ Δέλκωνος τοῦ ποταμοῦ, ἀφ' οὗπερ καὶ ἁλίσκεσθαι καὶ ταριχευόμενον εὐστομαχώτατον εἶναι. Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων τὸν λεπτινὸν λεβιανὸν ὀνομάζων φησί, λέγειν τινὰς, ὡς ὁ αὐτός ἐστι τῷ δελκανῷ, τόν τε κορακῖνον ὑπὸ πολλῶν λέγεσθαι σαπέρδην, καὶ εἶναι κράτιστον τὸν ἐκ τῆς Μαιώτιδος λίμνης· θαυμαστοὺς τε εἶναι λέγει καὶ τοὺς περὶ Ἄβδηρα ἁλισκομένους κεστρεῖς, μεθ' οὓς περὶ Σινώπην **), καὶ ταριχευομένους εὐστομάχους ὑπάρχειν. τοὺς δὲ προσαγορευομένους φησὶ μύλλους ὑπὸ μέν τινων καλεῖσθαι γνωτίδια, ὑπὸ δέ τινων πλατιστακοὺς, ὄντας τοὺς αὐτοὺς, καθάπερ καὶ τὸν χελλάρην· καὶ γὰρ τοῦτον, ἕνα ὄντα ἰχθὺν, πολλῶν ὀνομασιῶν τετυχηκέναι· καλεῖσθαι γὰρ καὶ βάκχον, καὶ ὀνίσκον, καὶ χελλάρην. οἱ μὲν οὖν μείζονες αὐτῶν ὀνομάζονται πλατιστακοί· οἱ δὲ μέσην ἔχοντες ἡλικίαν μύλλοι· οἱ δὲ βαιοὶ τοῖς μεγέθεσιν ἀγνωτίδια. μνημονεύει δὲ τῶν μύλλων καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ὁλκάσι· Σκόμβροι, κολίαι, λέβιοι, μύλλοι, σαπέρδαι, θυννίδες. ἐπὶ τούτοις σιωπήσαντος τοῦ Διονυσιοκλέους, ὁ γραμματικὸς ἔφη Οὔλπιος· Ἀλλὰ μὴν καὶ Ἀντιφάνης ὁ ποιητὴς ἐν Δευκαλίωνι ταρίχων τῶνδε μέμνηται·

Τάριχος ἀνταχαῖον εἴτις βούλεται,
Ἢ Γαδειρικὸν, Βυζαντίας δὲ θυννίδος
Ὀσμαῖσι χαίρει.

καὶ ἐν Παρασίτῳ· Τάριχος ἀνταχαῖον ἐν μέσῳ, πῖον, ὁλόλευκον, θερμόν. Νικόστρατός τε ἢ Φιλέταιρος ἐν Ἀντύλλῳ·

Βυζάντιον τέμαχος ἐπιβακχευσάτω,
Γαδειρικόν θ' ὑπογάστριον παρεισίτω.

*) γρ. ἔτεινέν τ' ἐπὶ τέλει. **) γρ. μεθ' οὓς τοὺς περὶ Σ.

ριμαχεῖν ἄνδρες οὐρανοῦ καττύματα παῖς ἐκεῖνον, ἄγχε
νον, ἐγκαιῷ τις ἡμέρα. ὅτι δὲ διαβόητον ἦν τὸ τοῦ Κρ
τος ἐλεφάντινον τάριχος, μαρτυρεῖ Ἀριστοφάνης ἐν Θε
Φοριαζούσαις διὰ τούτων· Ἢ μέγα τι βρῶμ' ἐστιν ἢ τρ
δοποιομουσική, Ἣν Κράτητι *) τάριχος ἐλεφάντινον
πρὸν ἐνόμιζεν **) ἀπόνως παραβεβλημένον. Ἄλλα τε
αὔθ' ἕτερα μυρί' ἐκιχλίζετο. ὠμοτάριχον δέ τινα κέκλ
Ἄλεξις ἐν Ἀπευγλαυκωμένῳ. ὁ δ' αὐτὸς ποιητὴς ἐν Ποι
περὶ σκευασίας ταρίχων μάγειρόν τινα παράγει λέγοντα

Ὅμως λογίσασθαι πρὸς ἐμαυτὸν βούλομαι,
Καθεζόμενος ἐνταῦθα, τὴν ὀψωνίαν,
Ὁμοῦ τε συντάξαι, τί πρῶτον οἰστέον,
Ἡδυντέον τε πῶς ἕκαστόν ἐστί μοι.
Τάριχός ἐστι πρῶτον ὡραῖον τοδί,
Ὀβολοῦ μόνον τοῦτ' ἐστι, πλυτέον εὖ μάλα,
Εἶτ' εἰς λοπάδιον ὑποπάσας ἡδύσματα,
Ἐνθεὶς τὸ τέμαχος, λευκὸν οἶνον ἐπιχέας,
Ἐπεσκέδασα τοὔλαιον· εἶθ' ἕψων ποτὲ
Μυελὸν, ἀφεῖλον †), ἐπιγανώσας σιλφίῳ.

C.32. ἐν δὲ τῷ Ἀπευγλαυκωμένῳ σύμβολά τις ἀπαιτούμενός φ

C.33. Παρ' ἐμοῦ δὲ, ἐὰν μὴ καθ' ἓν ἕκαστον πάντα δῷς,
Χαλκοῦ μέρος δωδέκατον οὐκ ἂν ἀπολάβοις.
Δίκαιος ὁ λόγος· ἀβάκιον ψῆφον λέγε ††).
Ἔστ' ὠμοτάριχος πέντε χαλκῶν. λέγ' ἕτερον.
Μῦς ἑπτὰ χαλκῶν. οὐδὲν ἀσεβεῖς οὐδέπω.
Λέγε τῶν ἐχίνων ὀβολός· ἁγνεύεις ἔτι †††).
Ἆρ' ἦν μετὰ ταῦθ' ἡ ῥάφανος, ἣν ἐβόα χρη-
στὴν, οὐ γὰρ ἦν· ἔδωκα ταύτης δύ' ὀβολούς.
Τί γὰρ ἐβοῶμεν; τὸ κύβιον τριωβόλου
p.118. Ὠνεῖν † κεχειρῶν γε οὐκ ἐπράξατ' οὐδὲ ἕν ††††),
Οὐκ οἶσθά γ', ὦ μακάριε, τὴν ἀγοράν; ὅτι
Κατεδηδόκασιν τὰ λάχανα τρωξαλλίδες,
Διὰ τοῦτο τάριχος τέθεικας διπλασίου.
Ὁ ταριχοπώλης ἐστὶν ἐλθὼν πυνθάνου;
Γόγγρος δέκ' ὀβολῶν. οὐχὶ πολλοῦ. λέγ' ἕτερον.

*) γρ. Ἢ Κράτητι. **) γρ. ἐκόμιζεν. †) γρ. ἕψω εἰς Πύελον ἀφ. ††) γρ. ἀβακίῳ ψῆφον λαβέ. †† Λέγε. τῶν ἐχίνων ὀβολός. ἁγν. ἔ. ††††) γρ. Τῶν γοῦν ρείων οὐκ ἔπραξά σ' οὐδὲ ἕν.

Τὸν ὀπτὸν ἰχθὺν ἐπριάμην δραχμῆς. παπαῖ,
Ὥσπερ πυρετὸς ἀνῆκεν, εἶτ' ἐν ἐπιτέλει *),
Πρόσθες τὸν οἶνον, ὃν μεθυόντων προσέλαβον
Ὑμῶν, χόας τρεῖς, δέκ' ὀβολῶν ὁ χοῦς.

ιέσιος δ' ἐν δευτέρῳ περὶ ὕλης πηλαμίδας κύβια εἶναί φσι μεγάλα. κυβίων δὲ μνημονεύει Ποσείδιππος ἐν Μεταιρομένῳ. Εὐθύδημος ἐν τῷ περὶ ταρίχων τὸν δελκανόν φη- ι ἰχθὺν ὀνομάζεσθαι ἀπὸ Δέλκωνος τοῦ ποταμοῦ, ἀφ' οὗπερ καὶ ιίσκεσθαι καὶ ταριχευόμενον εὐστομαχώτατον εἶναι. Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων τὸν λεπτινὸν λεβιανὸν ὀνομάζων ησί, λέγειν τινὰς, ὡς ὁ αὐτός ἐστι τῷ δελκανῷ, τόν τε ρακῖνον ὑπὸ πολλῶν λέγεσθαι σαπέρδην, καὶ εἶναι κράστον τὸν ἐκ τῆς Μαιώτιδος λίμνης· θαυμαστούς τε εἶναι λέι καὶ τοὺς περὶ Ἄβδηρα ἁλισκομένους κεστρεῖς, μεθ' οὓς περὶ υώπην **), καὶ ταριχευομένους εὐστομάχους ὑπάρχειν. τοὺς προσαγορευομένους φησὶ μύλλους ὑπὸ μέν τινων καλεῖθαι γνωτίδια, ὑπὸ δέ τινων πλατιστακοὺς, ὄντας τοὺς αὐὺς, καθάπερ καὶ τὸν χελλάρην· καὶ γὰρ τοῦτον, ἕνα ὄνκ ἰχθὺν, πολλῶν ὀνομασιῶν τετυχηκέναι· καλεῖσθαι γὰρ κὶ βάκχον, καὶ ὀνίσκον, καὶ χελλάρην. οἱ μὲν οὖν μείονες αὐτῶν ὀνομάζονται πλατισακοί· οἱ δὲ μέσην ἔχοντες ικίαν μύλλοι· οἱ δὲ βαιοὶ τοῖς μεγέθεσιν ἀγνωτίδια. μνηονεύει δὲ τῶν μύλλων καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ὁλκάσι· Σκόμροι, κολίαι, λέβιοι, μύλλοι, σαπέρδαι, θυννίδες. ἐπὶ τούοις σιωπήσαντος τοῦ Διονυσιοκλέους, ὁ γραμματικὸς ἔφη ὕδρος· Ἀλλὰ μὴν καὶ Ἀντιφάνης ὁ ποιητὴς ἐν Δευκαίωνι ταρίχων τῶνδε μέμνηται·

Τάριχος ἀντακαῖον εἴτις βούλεται,
Ἢ Γαδειρικὸν, Βυζαντίας δὲ θυννίδος
Ὀσμαῖσι χαίρει.

κὶ ἐν Παρασίτῳ· Τάριχος ἀντακαῖον ἐν μέσῳ, πῖον, ὁλόευκον, θερμόν. Νικόστρατός τε ἢ Φιλέταιρος ἐν Ἀντύλλῳ·

Βυζάντιον τέμαχος ἐπιβακχευσάτω,
Γαδειρικόν θ' ὑπογάστριον κρεισσίτω.

*) γρ. ἔτεινέν τ' ἐπὶ τέλει. **) γρ. μεθ' οὓς τοὺς περὶ Σ.

καὶ προελθών·

> Ἀλλ' ἐπριάμην παρ' ἀνδρὸς, ὦ γῆ καὶ θεοὶ,
> Ταριχοπώλου πάνυ καλοῦ τε κἀγαθοῦ
> Τίλτον μέγιστον ἄξιον δραχμῆς, δυοῖν
> Ὀβολοῖν, ὃν οὐκ ἂν καταφάγοιμεν ἡμερῶν τριῶν,
> Ἤδη κατεσθίοντες, οὐ δώδεκά γ', ὑπερμέγεθες γάρ
> ἐστιν †).

ἐπὶ τούτοις ὁ Οὐλπιανὸς ἀποβλέψας εἰς τὸν Πλούταρχον ἔφη· Μήποτ' οὖν τις ἐν τούτοις, ὦ οὗτος, τοὺς παρ' ὑμῖν τοῖς Ἀλεξανδρεῦσι κατέλεξε Μενδησίους, ὧν οὐδ' ἂν μαινόμενος κύων γεύσαιτο ἄν ποτε, ἢ τῶν καλῶν ἡμινίρων, ἢ τῶν ταριχηρῶν σιλούρων. καὶ ὁ Πλούταρχος, ὁ μὲν ἡμί-
p.119. νιρος, ἔφη, τί διαφέρει τοῦ προκατειλεγμένου ἡμιταρίχου, ὃ καλὸς ὑμῶν Ἀρχέστρατος *) μέμνηται. ἀλλ' ὅμως ὠνόμασεν ἡμίνιρον ὁ Πάφιος Σώπατρος ἐν Μυσάκου Θητείῳ οὕτως·

> Ἐδέξατ' ἀντακαῖον, ὃν τρέφει μέγας
> Ἴστρος, Σκύθαισιν ἡμίνιρον ἡδονήν.

καὶ τὸν Μενδήσιον οὕτως ὁ αὐτὸς καταλέγει·

> Μενδήσιός θ' ὡραῖος ἀκρόπαστος εὖ,
> Ξανθαῖσιν ὀπτὸς κέφαλος ἀκτῖσιν πυρός.

ταῦτα δὲ τὰ βρώματα ὅτι πολλῷ ἡδίω ἐστὶ τῶν παρὰ σοὶ περισπουδάστων κοττάνων καὶ λεπιδίων, πειραθέντες ἴσασι. λέγε οὖν ἡμῖν καὶ σὺ, εἰ καὶ ἀρσενικῶς ὁ τάριχος λέγεται παρ' Ἀττικοῖς· παρὰ γὰρ Ἐπιχάρμῳ οἴδαμεν. ὃν ζητοῦντα προφθάσας ὁ Μυρτίλος ἔφη· Κρατῖνος μὲν ἐν Διονυσαλεξάνδρῳ·

> Ἐν σαργανοῖσιν ἄξω ταρίχους Ποντικούς.

Πλάτων Διῒ κακουμένῳ· Ὤσθ', ἅττ' ἔχω, ταῦτ' ἐστι, ταρίχους ἀπολέσω. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν·

> Οὐκ αἰσχυνοῦμαι τὸν τάριχον τουτονὶ
> Πλύνων ἅπασιν, ὅσα σύνοιδ' αὐτῷ κακά.

Κράτης Θηρίοις· Καὶ τῶν ῥαφάνων ἕψειν χρὴ, ἰχθῦς τ'

†) γρ. — δυοῖν Τ' ὀβολοῖν, ὅ γ' οὐκ ἂν καταφάγοιμεν ἡμερῶν Τριῶν, ἀεὶ κατεσθίοντες. οὐ δυώ — δεκά γε. ὑπερμέγεθες γάρ ἐστι. *) γρ. ὃ ὁ καλὸς ὑμῶν Ἀρχ.

πτῶν, τὰς τε ταρίχας, ἡμῶν δ' ἀπὸ χεῖρας ἔχεσθαι. Ἰδίως ἐσχημάτισαι παρ' Ἑρμίππῳ ἐν Ἀρτοπώλισι· Καὶ τάριχος πίονα. Σοφοκλῆς τ' ἐν Φινεῖ ἔφη·

Νεκρὸς τάριχος, εἰσορᾷν Αἰγύπτιος.

ὑποκοριστικῶς δ' εἴρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Εἰρήνῃ·

Ἀγόρασόν τι χρηστὸν εἰς ἀγρὸν ταρίχιον.

καὶ Κηφισόδωρος ἐν Ὑΐ·

Κρεάδιόν τι φαῦλον ἢ ταρίχιον.

Φερεκράτης ἐν Αὐτομόλοις· Ἡ γυνὴ δ' ἡμῶν ἑκάστῳ λέκιθον ἑψούσῃ φακῆν Ἀναμένει, καὶ σμικρὸν ὀπτῶσ' ὀρφανὸν ταρίχιον. καὶ Ἐπίχαρμος δ' ἀρσενικῶς εἴρηκεν ὁ τάριχος. Ἡρόδοτος δ' ἐν ἐννάτῃ οὕτως· Οἱ τάριχοι ἐπὶ τῷ πυρὶ κείμενοι ἐπάλλοντο καὶ ἤσπαιρον. καὶ αἱ παροιμίαι δὲ κατὰ τὸ ἄῤῥεν λέγουσι·

Τάριχος ὀπτὸς εὐθὺς, ἂν ἴδῃ τὸ πῦρ.

Σαπρὸς τάριχος τὴν ὀρίγανον φιλεῖ.

Οὐκ ἂν πάθοι τάριχος, ὥσπερ ἄξιος.

Ἀττικοὶ δὲ οὐδετέρως λέγουσι, καὶ γίνεται ἡ γενικὴ τοῦ ταρίχους. Χιωνίδης Πτωχοῖς·

Ἆρ' ἂν φάγοιτ' ἂν καὶ ταρίχους, ὦ θεοί.

καὶ ἐπὶ δοτικῆς·

Ἐπὶ τῷ ταρίχει τῷδε τοίνυν κοπτέον.

ἡ δὲ δοτικὴ ταρίχει, ὡς ξίφει. Μένανδρος Τρέπουσιν C.34.

Ἐπίπασ' ἐπὶ τὸ τάριχος ἅλας, ἂν οὕτω τύχῃ.

ὅτε δὲ ἀρσενικόν ἐστιν, ἡ γενικὴ οὐκέτι ἕξει τὸ σ. τοσαύτην δ' Ἀθηναῖοι σπουδὴν ἐποιοῦντο περὶ τὸ τάριχος, ὡς καὶ πολίτας ἀναγράψαι τοὺς Χαιρεφίλου τοῦ ταριχοπώλου υἱοὺς, ὥς φησιν Ἄλεξις ἐν Ἐπιδαύρῳ οὕτως·

Τοὺς Χαιρεφίλου δ' υἱεῖς Ἀθηναίους, ὅτι
Εἰσήγαγε τάριχος, οὓς καὶ Τιμοκλῆς p.120.
Ἰδὼν ἐπὶ τῶν ἵππων, δύο σκόμβρους ἔφη
Ἐν τοῖς Σατύροις εἶναι.

καὶ προελθών·

'Αλλ' ἐπριάμην παρ' ἀνδρὸς, ὦ γῆ καὶ θεοὶ,
Ταριχοπώλου πάνυ καλοῦ τε κἀγαθοῦ
Τίλτον μέγιστον ἄξιον δραχμῆς, δυοῖν
'Οβολοῖν, ὃν οὐκ ἂν καταφάγοιμεν ἡμερῶν τριῶν,
Ἤδη κατεσθίοντες, οὐ δώδεκά γ', ὑπερμέγεθες γάρ
ἐστιν †).

ἐπὶ τούτοις ὁ Οὐλπιανὸς ἀποβλέψας εἰς τὸν Πλούταρχον ἔφη· Μήποτ' οὖν τις ἐν τούτοις, ὦ οὗτος, τοὺς παρ' ὑμῖν τοῖς 'Αλεξανδρεῦσι κατέλεξε Μενδησίους, ὧν οὐδ' ἂν μαινόμενος κύων γεύσαιτο ἄν ποτε, ἢ τῶν καλῶν ἡμινίρων, ἢ τῶν ταριχηρῶν σιλούρων. καὶ ὁ Πλούταρχος, ὁ μὲν ἡμί-
p.119. νιρος, ἔφη, τί διαφέρει τοῦ προκατειλεγμένου ἡμιταρίχου, οὗ καλὸς ὑμῶν 'Αρχέστρατος *) μέμνηται. ἀλλ' ὅμως ὠνόμασεν ἡμίνιρον ὁ Πάφιος Σώπατρος ἐν Μυστάκου Θητίῳ οὕτως·

'Εδέξατ' ἀντακαῖον, ὃν τρέφει μέγας
Ἴστρος, Σκύθαισιν ἡμίνιρον ἡδονήν.

καὶ τὸν Μενδήσιον οὕτως ὁ αὐτὸς καταλέγει·

Μενδήσιός θ' ὡραῖος ἀκρόπαστος εὖ,
Ξανθαῖσιν ὀπτὸς κέφαλος ἀκτῖσιν πυρός.

ταῦτα δὲ τὰ βρώματα ὅτι πολλῷ ἡδίω ἐστὶ τῶν παρ' ὑμῖν περισπουδάστων κοττάνων καὶ λεπιδίων, πειραθέντες ἴσμεν. λέγε οὖν ἡμῖν καὶ σὺ, εἰ καὶ ἀρσενικῶς ὁ τάριχος λέγεται παρ' 'Αττικοῖς· παρὰ γὰρ 'Επιχάρμῳ οἴδαμεν. ὃν ζητοῦντα προφθάσας ὁ Μυρτίλος ἔφη· Κρατῖνος μὲν ἐν Διονυσαλεξάνδρῳ·

'Εν σαργανοῖσιν ἄξω ταρίχους Ποντικούς.

Πλάτων Διὶ κακουμένῳ· Ὥσθ', ἅττ' ἔχω, ταῦτ' ἐστὶ, ταρίχους ἀπολέσω. 'Αριστοφάνης Δαιταλεῦσιν·

Οὐκ αἰσχυνοῦμαι τὸν τάριχον τουτονὶ
Πλύνων ἅπασιν, ὅσα σύνοιδ' αὐτῷ κακά.

Κράτης Θηρίοις· Καὶ τῶν ῥαφάνων ἕψειν χρὴ, ἰχθῦς τ'

†) γρ. — δυοῖν τ' ὀβολοῖν, ὅ γ' οὐκ ἂν καταφάγοιμεν ἡμερῶν τριῶν, ἀεὶ κατεσθίοντες. οὐ δυώ — δεκά γε. ὑπερμέγεθες γάρ ἐστι. *) γρ. οὗ ὁ καλὸς ὑμῶν 'Αρχ.

...τρᾶξιν, τὰς τε ταρίχας, ἡμῶν δ' ἀπὸ χεῖρας ἔχεσθαι. ἰδίως ... ἐσχημάτισαι παρ' Ἑρμίππῳ ἐν Ἀρτοπώλισι· Καὶ τάριχος ...ίονα. Σοφοκλῆς τ' ἐν Φινεῖ ἔφη·

Νεκρὸς τάριχος, εἰσορᾶν Αἰγύπτιος.

ὑποκοριστικῶς δ' εἴρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Εἰρήνῃ·

Ἀγόρασόν τι χρηστὸν εἰς ἀγρὸν ταρίχιον.

καὶ Κηφισόδωρος ἐν Ὑΐ·

Κρεάδιόν τι φαῦλον ἢ ταρίχιον.

Φερεκράτης ἐν Αὐτομόλοις· Ἡ γυνὴ δ' ἡμῶν ἑκάστῳ λέκιθον ἐψεύσῃ φακῆν Ἀναμένει, καὶ σμικρὸν ὀπτῶσ' ὀρφανὸν ταρίχιον. καὶ Ἐπίχαρμος δ' ἀρσενικῶς εἴρηκεν ὁ τάριχος. Ἡρόδοτος δ' ἐν ἐννάτῃ οὕτως· Οἱ τάριχοι ἐπὶ τῷ πυρὶ κείμενοι ἐπάλλοντο καὶ ἤσπαιρον. καὶ αἱ παροιμίαι δὲ κατὰ τὸ ἄρρεν λέγουσι·

Τάριχος ὀπτὸς εὐθὺς, ἂν ἴδῃ τὸ πῦρ.

Σαπρὸς τάριχος τὴν ὀρίγανον φιλεῖ.

Οὐκ ἂν πάθοι τάριχος, ὥσπερ ἄξιος.

Ἀττικοὶ δὲ οὐδετέρως λέγουσι, καὶ γίνεται ἡ γενικὴ τοῦ ταρίχους. Χιωνίδης Πτωχοῖς·

Ἆρ' ἂν φάγοιτ' ἂν καὶ ταρίχους, ὦ θεοί.

καὶ ἐπὶ δοτικῆς·

Ἐπὶ τῷ ταρίχει τῷδε τοίνυν κοπτέον.

ἡ δὲ δοτικὴ ταρίχει, ὡς ξίφει. Μένανδρος Τρέφουσιν C.34.

Ἐπίπασ' ἐπὶ τὸ τάριχος ἅλας, ἂν οὕτω τύχῃ.

ὅτε δὲ ἀρσενικόν ἐστιν, ἡ γενικὴ οὐκέτι ἕξει τὸ σ. τοσαύτην δ' Ἀθηναῖοι σπουδὴν ἐποιοῦντο περὶ τὸ τάριχος, ὡς καὶ πολίτας ἀναγράψαι τοὺς Χαιρεφίλου τοῦ ταριχοπώλου υἱοὺς, ὥς φησιν Ἄλεξις ἐν Ἐπιδαύρῳ οὕτως·

Τοὺς Χαιρεφίλου δ' υἱεῖς Ἀθηναίους, ὅτι
Εἰσήγαγε τάριχος, οὓς καὶ Τιμοκλῆς p.120.
Ἰδὼν ἐπὶ τῶν ἵππων, δύο σκόμβρους ἔφη
Ἐν τοῖς Σατύροις εἶναι.

μνημονεύει αὐτῶν καὶ Ὑπερίδης ὁ ῥήτωρ. Εὐθύνου δὲ τοῦ ταριχοπώλου μέμνηται Ἀντιφάνης ἐν Κουρίδι οὕτως·

Ἐλθών τε πρὸς τὸν τεμαχοπώλην περίμενε,
Παρ' οὗ φέρειν εἴωθα. κἂν οὕτω τύχῃ
Εὔθυνος ἀπολογίζων αὐτόθι *),
Χρηστόν τι περίμεινον, κέλευσον μὴ τεμεῖν.

Φειδίππου δὲ, (καὶ γὰρ οὗτος ταριχοπώλης) Ἄλεξις δ' ἐν Ἱππίσκῳ·

Κἂν συράκοσι,
Φείδιππος ἕτερός τις ταριχηγὸς ξένος.

Ἐσθιόντων δ' ἡμῶν τὸ τάριχος, καὶ πολλῶν ὁρμὴν ἐχόντων ἐπὶ τὸ πίνειν, ὁ Δάφνος ἔφη ἀνατείνας τὼ χεῖρε Ἡρακλείδης ὁ Ταραντῖνος, ἄνδρες φίλοι, ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Συμποσίῳ φησὶ, ληπτέον σύμμετρον τροφὴν πρὸ τοῦ πίνειν, καὶ μάλιστα τὰς εἰθισμένας προπαρατίθεσθαι περιφοράς· ἐκ διαστήματος γὰρ εἰσφερομένας ἐναλλάττειν τὰ ἀπὸ τοῦ οἴνου προσκαθίζοντα τῷ στομάχῳ καὶ δηγμῶν αἴτια καθιστάμενα. οἴονται δέ τινες, ταῦτα εἶναι καὶ κακοστόμαχα, λέγω δὴ λαχάνων καὶ ταρίχων γένη, δηκτικόν τι κεκτημένα, εὐθετεῖν δὲ τὰ κολλώδη, καὶ ἐπιστύφοντα βρώματα, ἀγνοοῦντες, ὅτι πολλὰ τῶν τὰς ἐκκρίσεις ποιούντων εὐλύτους ἐκ τῶν ἐναντίων εὐστόμαχα καθέστηκεν, ἐν οἷς ἐστι καὶ τὸ σίσαρον καλούμενον, οὗ μνημονεύει Ἐπίχαρμος ἐν Ἀγρωστίνῳ, ἐν Γῇ καὶ Θαλάσσῃ. καὶ Διοκλῆς ἐν πρώτῳ Ὑγιεινῶν, ἀσπάραγος, τεῦτλον τὸ λευκόν· τὸ γὰρ μέλαν καθεκτικόν ἐστιν ἐκκρίσεως **)· κόγχαι, σωλῆνες, μύες θαλάττιοι, χῆμαι, κτένες, τάριχος τέλειος καὶ μὴ βρομώδης, καὶ ἰχθύων εὐχύλων γένη. προπαρατίθεσθαι δ' ἐστιν ὠφέλιμον τὴν λεγομένην φυλλίδα καὶ τευτλίον, ἔτι δὲ τάριχος, εἰς τὰς ὁρμὰς εἰς ταῦτα μὴ ὁμοίως †) τῶν πολυτρόφων ἀπολαύειν. τὰς δὲ ἀθρόους ἐν ἀρχῇ πόσεις ἐκκλιτέον· δύσκλητον γὰρ εἰς πλείονα τῶν ὑγρῶν προσφοράν. Μακεδόνες δ', ὥς φησιν Ἔφιππος ὁ Ὀλύνθιος ἐν τῷ περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου

*) γρ. κἂν ἔπω τύχῃ Παρὼν Εὔθυνος ἀπολογίζων αὐτόθι.
**) γρ. ἐκκρίσεων. †) γρ. εἰς τὸ τὰς ὁρμὰς εἰς ταῦτα ἀποπαύειν, καὶ μὴ ὁμ.

καὶ Ἡφαιςίωνος ταφῆς, οὐκ ἠπίςαντο πίνειν εὐτάκτως,
ἀλλ' εὐθέως ἐχρῶντο μεγάλαις προπόσεσιν, ὥςε μεθύειν
ἔτι παρακειμένων τῶν πρώτων τραπεζῶν, καὶ μὴ δύνασθαι
τῶν σιτίων ἀπολαύειν. Δίφιλος δ' ὁ Σίφνιός φησι· Τὰ
ταρίχη τὰ ἐκ τῶν θαλασσίων καὶ λιμναίων καὶ ποταμίων
γινόμενά ἐςιν ὀλιγότροφα, ὀλιγόχυλα, καυσώδη, εὐκοί-
λια, ἐρεθιςικὰ ὀρέξεως. κράτιςα δὲ τῶν μὲν απιόνων
κύβια, καὶ ὡραῖα, καὶ τὰ τούτοις ὅμοια γένη· τῶν δὲ πιό-
νων τὰ θυννάα, καὶ κορδύλη. τὰ δὲ παλαιὰ κρείσσονα
καὶ δριμύτερα, καὶ μάλιςα τὰ Βυζάντια. τὸ δὲ θύννιον,
φησὶ, γίνεται ἐκ τῆς μείζονος πηλαμίδος, ὧν τὸ μικρὸν
ἀναλογεῖ τῷ κυβίῳ, ἐξ οὗ γένους ἐςὶ καὶ τὸ ὡραῖον. ἡ δὲ
σάρδα προσέοικεν τῷ κολίου μεγέθει. ὁ δὲ σκόμβρος κοῦφως *) p.121.
καὶ ταχέως ἀποχωρῶν τοῦ ςομάχου. ὁ κολίας δὲ κολλοσκιλ-
λωδέςερος **), ὀηκτικώτερος, καὶ κακοχυλώτερος, τρόφι-
μος. κρείσσων δὲ ὁ Ἀμύκλανος, καὶ Ἱσπανὸς ὁ Σεξιτανὸς
λεγόμενος· λεπτότερος γὰρ καὶ γλυκύτερος. Στράβων δ'
ἐν τρίτῳ Γεωγραφικῶν πρὸς ταῖς Ἡρακλέους φησὶ νήσοις
κατὰ Καρχηδόνα τὴν καινὴν πόλιν εἶναι Σεξιτανίαν, ἐξ
ἧς καὶ τὰ ταρίχη ἐπωνύμως λέγεσθαι, καὶ ἄλλην Σκομ-
βροαρίαν, ἀπὸ τῶν ἁλισκομένων σκόμβρων, ἐξ ὧν τὸ ἄρι-
ςον σκευάζεσθαι γάρον. οἱ δὲ λεγόμενοι μελανδρύαι, ὧν καὶ
Ἐπίχαρμος μνημονεύει ἐν Αὐτομόλῳ Ὀδυσσεῖ οὕτως· Ποτὶ
φόρμιμον †) τὸ τέμαχος ἦν ὑπομελανδρυῶδες. μέλανδρυς δὲ
τῶν μεγίςων θύννων εἶδός ἐςιν, ὡς Πάμφιλος ἐν τῷ περὶ
ὀνομάτων παρίςησι. καὶ ἔςι τὰ τεμάχη αὐτοῦ λιπαρώτερα.
τὸ δὲ ὠμοτάριχον, φησὶν ὁ Δίφιλος, κήτημά τινες λέγουσι,
καὶ ἔςι βαρὺ καὶ γλοιῶδες, προσέτι δὲ καὶ δύσπεπτον. ὁ
δὲ ποτάμιος κορακῖνος, ὃν πέλτην τινὲς καλοῦσιν, οἱ ἀπὸ
τοῦ Νείλου, ὃν οἱ κατὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἰδίως ἡμίνηρον
ὀνομάζουσιν, ὑποπίμελος μέν ἐςι καὶ ἥκιςα κακόχυλος, σαρ-
κώδης, τρόφιμος, εὔπεπτος, εὐανάδοτος, κατὰ πάντα
τοῦ μύλλου κρείσσων. τὰ μέντοι τῶν ἰχθύων καὶ τῶν ταρίχων
ὠὰ πάντα δύσπεπτα, δύσφθαρτα· μᾶλλον δὲ τὰ τῶν λιπα-
ρωτέρων καὶ μειζόνων. σκληρότερα γὰρ μένει καὶ ἀδιαίρετα.

*) γρ. κοῦφος. **) γρ. σκιλλωδέςερος. †) γρ. Ποτιφό-
ρειμον.

γίνεται δὲ εὔστομα μετὰ ἁλῶν σβεσθέντα καὶ ἀποπτηθέντα. πάντας δὲ δεῖ τὰς ταρίχους πλύνειν, ἄχρις ἂν τὸ ὕδωρ ἄνοσμον καὶ γλυκὺ γένηται. ὁ δ' ἐκ θαλάττης ἑψόμενος τάριχος γλυκύτερος γίνεται· θερμοί τε οἱ τάριχοι ἡδίονές εἰσιν. Μνησίθεος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ ἐδεστῶν, οἱ ἁλυκοί, φησί, καὶ γλυκεῖς χυμοὶ πάντες ὑπάγουσι τὰς κοιλίας. οἱ δ' ὀξεῖς καὶ δριμεῖς λύουσι τὴν οὔρησιν. οἱ δὲ πικροὶ μᾶλλον μέν εἰσιν οὐρητικοί· λύουσι δ' αὐτῶν ἔνιοι καὶ τὰς κοιλίας, οἱ δὲ στρυφνοὶ τὰς ἐκκρίσεις *). Ξενοφῶν δὲ ὁ μουσικώτατος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἱέρωνι ἢ Τυραννικῷ, διαβάλλων τὰ τοιαῦτα βρώματα, φησί· Τί γάρ, ἔφη ὁ Ἱέρων, τὰ πολλὰ ταῦτα μηχανήματα κατανενόηκας, ἃ παρατίθεται τοῖς τυράννοις, ὀξέα, καὶ δριμέα, καὶ στρυφνά, καὶ τὰ τούτων ἀδελφά; πάνυ μὲν οὖν, ἔφη ὁ Σιμωνίδης, καὶ πάνυ γέ μοι δοκοῦντα παρὰ φύσιν εἶναι ταῦτα ἀνθρώποις. ἄλλο τι οἴει, ἔφη ὁ Ἱέρων, ταῦτα τὰ ἐδέσματα εἶναι, ἢ μὴ μαλακῆς καὶ ἀσθενούσης τρυφῇ ψυχῆς ἐπιθυμήματα; ἐπεὶ οἵ γε ἡδέως ἐσθίοντες, καὶ σύ που οἶσθα, ὅτι οὐδὲν προσδέονται τούτων τῶν σοφισμάτων.

Ἐπὶ τούτοις λεχθεῖσιν ὁ Κύνουλκος πιεῖν ᾔτησε δικόνταν, δεῖν λέγων ἁλμυροὺς λόγους γλυκέσιν ἀποκλύζεσθαι νάμασιν. πρὸς ὃν ὁ Οὐλπιανὸς σχετλιάσας καὶ τύψας τῇ χειρὶ τὸ προσκεφάλαιον ἔφη· Μέχρι πότε βαρβαρίζοντες οὐ παύεσθε; ἢ ἕως ἂν καταλιπὼν τὸ συμπόσιον οἴχωμαι, φέρειν τοιούτους †) λόγους οὐ δυνάμενος; καὶ ὅς· Ἐν Ῥώμῃ τῇ βασιλευούσῃ διατρίβων τὰ νῦν, ὦ λῷστε, ἐπιχωρίῳ κέχρημαι κατὰ τὴν συνήθειαν φωνῇ. καὶ γὰρ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ποιηταῖς καὶ συγγραφεῦσι τοῖς σφόδρα ἑλληνίζουσίν ἐστιν
p.122. εὑρεῖν καὶ Περσικὰ ὀνόματα κείμενα διὰ τὴν τῆς χρήσεως συνήθειαν, ὡς τοὺς παρασάγγας, καὶ τοὺς ἀστάρους ††). καὶ τὴν σχοῖνον ἢ τὸν σχοῖνον· μέτρον δ' ἐστὶ τοῦτο ὁδοῦ, μέχρι νῦν οὕτω παρὰ πολλοῖς καλούμενον. μακεδονίζοντάς τ' οἶδα πολλοὺς τῶν Ἀττικῶν διὰ τὴν ἐπιμιξίαν. βέλτιον δ' ἦν μοι αἷμα ταύρειον πιεῖν· ὁ Θεμιστοκλέους γὰρ θάνατος αἱρετώτερος, ἢ εἰς σὲ ἐμπεσεῖν. οὐ γὰρ ἂν εἴποιμι ταύρειον ὕδωρ

*) γρ. τὰς ἐκκρίσεις ἴσχουσι. †) γρ. πίπτειν τ. ††) γρ. ἀγγάρους vel ἀστάνδας.

ν, ὅπερ σὺ οὐκ οἶσθα, τί ἐστιν. οὐδὲ γὰρ ἐπίστασαι, ὅτι παρὰ τοῖς ἀρίστοις τῶν ποιητῶν καὶ συγγραφέων εἴρηται : καὶ φαῦλα. Κηφισόδωρος γοῦν, ὁ Ἰσοκράτους τοῦ ῥή- C. 35.
ος μαθητής, ἐν τῷ τρίτῳ τῶν πρὸς Ἀριστοτέλην λέγει, εὕροι τις ἂν ὑπὸ τῶν ἄλλων ποιητῶν ἢ καὶ σοφιστῶν ἓν ὁ γ' οὖν πονηρῶς εἰρημένα· οἷα παρὰ μὲν Ἀρχιλόχῳ τὸ, τ' ἄνδρ' ἀποσκολύπτειν· Θεοδώρῳ δὲ τὸ, κελεύειν μὲν ον ἔχειν, ἐπαινεῖν δὲ τὸ ἴσον· Εὐριπίδην τε τὸ, τὴν ττα ὀμωμοκέναι, φάναι· καὶ Σοφοκλεῖ τὸ ἐν Αἰθίο- εἰρημένον·

Τοιαῦτα τοῖσι πρὸς χάριν τε κ' ἐ βίᾳ
Λέγω, σὺ δ' αὐτὸς, ὥσπερ οἱ σοφοὶ,
Τὰ μὲν δίκαι' ἐπαίνει, τῶ δὲ κερδαίνειν ἔχα.

ἀλλαχοῦ δ' ὁ αὐτὸς ἔφη, μηδὲν εἶναι ῥῆμα σὺν κέρδει ἰν. Ὁμήρῳ δὲ τὸ, τὴν Ἥραν ἐπιβουλεῦσαι τῷ Διὶ, τὸν Ἄρη μοιχεύειν. ἐφ' οἷς πάντες κατηγοροῦσιν αὐτῶν. ὖν κἀγώ τι ἥμαρτον, ὦ καλλίστων ὀνομάτων καὶ ῥημά- θηρευτὰ, μὴ χαλέπαινε. κατὰ γὰρ τὸν Μιλήσιον Τι- εον, τὸν ποιητὴν,

Οὐκ ἀείδω τὰ παλαιά·
Καινὰ γὰρ ἅμα κρείσσω.
Νέος ὁ Ζεὺς βασιλεύει·
Τὸ παλαιὸν δ' ἦν Κρόνος ἄρχων.
Ἀπίτω μοῦσα παλαιά.

ιφάνης τ' ἐν Ἀλκήστιδι ἔφη·

Ἐπεὶ τὸ καινουργεῖν φέρη,
Οὕτως ἐκεῖνος τοῦτο γινώσκων †), ὅτι
Ἓν καινὸν ἐγχείρημα, κἂν τολμηρὸν ᾖ,
Πολλῶν παλαιῶν ἐστι χρησιμώτερον.

δὲ καὶ οἱ ἀρχαῖοι οἴδασι τὸ οὕτω λεγόμενον ὕδωρ, ἵνα πάλιν ἀγανακτήσῃς, διώκταν μου λέγοντος, δείξω. κα- γὰρ τὸν Φερεκράτους Ψευδηρακλέα εἴποι τις ἂν τῶν πά- οκησιδεξίων· —

Ἐγὼ δ' ἂν ἀντείποιμι, μὴ πολυπραγμόνει,
Ἀλλ', εἰ δοκεῖ σοι, πρόσεχε τὸν νοῦν κ' ἀκροῶ.

γρ. — ἐπεὶ τὸ καινουργεῖν φέρῃ; Οὕτως ἐκεῖνος, τοῦτο γ.

ἀλλὰ μὴ φθονήσῃς, ἔφη ὁ Οὐλπιανὸς, δέομαι, μηδὲ τῦ ταυρείυ ὕδατος, ὁποῖόν ἐςι, δηλῶσαι. τῶν γὰρ τοιύτων φωνῶν ἐγὼ διψῶ. καὶ ὁ Κύνυλκος, ἀλλὰ προπίνω σοι. ἔφη, φιλοτησίαν. διψῆς γὰρ λόγων παρ' Ἀλέξιδος *) λαβὼν ἐν Πυθαγοριζύσης,

"Ὕδατος ἀπέφθου κύαθον· ἂν δ' ὠμὸν πίῃ,
Βαρὺ καὶ κοπῶδες.

τὸ δὲ ταύρειον ὕδωρ ὠνόμασεν, ὦ φίλε, Σοφοκλῆς ἐν γαι . . . ἀπὸ **) τῦ περὶ Τροιζῆνα ποταμῦ Ταύρου, παρ'
p.123. ᾧ καὶ κρήνη τις Ὑόεσσα καλεῖται. ἐπίςανται δ' οἱ παλαιοὶ καὶ τὸ πάνυ ψυχρὸν ὕδωρ ἐν ταῖς προπόσεσιν. ἀλλ' οὐκ ἐρῶ, ἐὰν μὴ καὶ σύ με διδάξῃς, εἰ ἔπινον θερμὸν ὕδωρ ἐν ταῖς εὐωχίαις οἱ ἀρχαῖοι. εἰ γὰρ οἱ κρατῆρες ἀπὸ τῦ συμβεβηκότος τῆς ὀνομασίας ἔτυχον, ἤτοί τε κερασθέντες παρέκειντο πλήρεις, ἢ ζέον τὸ ποτὸν παρεῖχον, λεβήτων τρόπον ὑποκαιόμενοι. ὅτι γὰρ οἴδασι θερμὸν ὕδωρ, Εὔπολις μὲν ἐν Δήμοις παρίςησιν· Τὸ χαλκίειον θερμαίνεθ' ἡμῖν καὶ θύη τινὰ Πέττειν κέλευ', ἵνα σπλάγχνοισι συγγενώμεθα †). Ἀντιφάνης δ' ἐν Ὀμφάλῃ·

Ἐν χύτρᾳ δέ μοι
"Ὅπως ὕδωρ ἕψοντα μηδέν' ὄψομαι.
Οὐ γὰρ κακὸν ἔχω, μηδ' ἔχοιμ'. ἐὰν δ' ἄρα
Στρέφῃ με περὶ τὴν γαςέρα ἢ τὸν ὀμφαλὸν,
Παρὰ Φερτάτου δακτύλιός ἐςί μοι δραχμῆς.

ἐν δὲ Ἀλειπτρίᾳ, (φέρεται τὸ δρᾶμα καὶ ὡς Ἀλέξιδος)· Ἐὰν δὲ τὐργαςήριον ποιῆτε περιβόητον, κατασκεδῶ, νὴ τὴν φίλην Δήμητρα, τὴν μεγίςην ἀρύταιναν ὑμῶν, ἐκ μέσυ βάψασα τῦ λέβητος ζέοντος ὕδατος. εἰ δὲ, μηδέποθ' ὕδωρ πίοιμ'
C.36. ἐλευθέριον ††). Πλάτων δ' ἐν πρώτῳ Πολιτείας· Ἐπιθυμία ἐν τῇ ψυχῇ εἴη, οἷον δίψα ἐςίν. δίψα ἄρα γε θερμῦ ποτῦ ἢ ψυχρῦ, ἢ πολλῦ ἢ ὀλίγυ, ἢ καὶ ἑνὶ ὀλίγῳ ποιῦ τινος πόματος, ἢ ἐὰν μέν τις θερμότης τῷ δίψει προσείη, τὴν τῦ ψυχρῦ

*) γρ. φιλοτησίαν, (διψῆς γὰρ λόγων) παρ' Ἀλέξ. **) γρ. Σοφοκλῆς ἐν Αἰγεῖ ἀπό. †) γρ. — τὸ χαλκίον θέρμαινέ θ' ἡμῖν, καὶ θύη πέπτειν τινὰ Κέλευ', ἵνα σπλ. σ.
††) γρ. εἰ δὲ μὴ, μηδέποθ' ὕδωρ π. ἐλ.

θυμίαν προσπαρέχοι ἄν; ἐὰν δὲ ψυχρότης, τὴν τοῦ ρμοῦ· ἐὰν δὲ διὰ πλήθους παρουσίαν πολλὴ ἡ δίψα, ἢ ὅτι ν τοῦ πολλοῦ παρέξεται, ἐὰν δὲ ὀλίγη, τὴν τοῦ ὀλίγου; τὸ δὲ τὸ διψῆν οὐ μή ποτε ἄλλου γένηται ἐπιθυμία, ἤ ερ πέφυκεν, αὐτοῦ πόματος, καὶ αὐτὸ πεινῆν βρώματος. Σῆμος δὲ ὁ Δήλιος ἐν δευτέρῳ Νησιάδος ἐν Κιμώλῳ νήσῳ φησὶ ψυχία κατεσκευάσθαι θέρους ὀρυκτὰ, ἔνθα μικροῦ ὕδατος πλήρη κεράμια καταθέντες ὕδατος, κομίνται χιόνος οὐδὲν διάφορα. τὸ δὲ χλιαρὸν ὕδωρ Ἀθηναῖοι τάκερας καλοῦσιν, ὡς Σώφιλος ἐν Ἀνδροκλεῖ. Ἄλεξις ἐν Λοκροῖς·

> Αἱ δὲ παῖδες παρέχειν,
> Ἡ μὲν τὸ θερμὸν, ἡ δὲ ἑτέρα μετάκερας.

ὶ Φιλήμων ἐν Κορινθίᾳ. Ἄμφις δ' ἐν Βαλανείῳ·

> — — ἀνεβόησεν,
> Ὕδωρ ἐνεγκεῖν θερμὸν, ἄλλος μετάκερας.

ἐλλοντος δὲ τοῦ Κυνικοῦ τούτοις ἐπισωρεύειν τινὰ, ὁ Ποντιακὸς ἔφη· Οἴδασιν, ὦ φίλτατοι ἀνδρῶν, οἱ ἀρχαῖοι καὶ ὴν τοῦ πάνυ ψυχροῦ πόσιν. Ἄλεξις γοῦν ἐν Παρασίτῳ φησί·

> Καὶ γὰρ βούλομαι
> Ὕδατός σε γεῦσαι. πρᾶγμα δ' ἐστι μοι μετὰ
> Φρέατος ἔνδον ψυχρότερον ἀραρότος †).

ομάζει δὲ καὶ Ἕρμιππος ἐν Κέρκωψι φρεατιαῖον ὕδωρ ως· † ὅτι δὲ καὶ χιόνας ἔπινον, ἐν Μανδραγοριζομένῃ φη Ἄλεξις·

> Εἶτ' οὐ περίεργόν ἐστιν ἄνθρωπος φυτὸν,
> Ὑπεναντιωτάτοις τε πλείστοις χρώμενον;
> Ἐρῶμεν ἀλλοτρίων, παρορῶμεν συγγενεῖς.
> Ἔχοντες οὐδὲν, εὐποροῦμεν. τοῖς πέλας p.124.
> Ἐράνους φέροντες, οὐ φέρομεν ἀλλ' ἢ κακῶς.
> Ἀκτῆς τροφῆς δὲ τῆς καθ' ἡμέραν *) πάλιν
> Γλιχόμεθα τὴν μάζαν, ἵνα λευκὴ παρῇ,
> Ζωμὸν δὲ ταύτῃ μέλανα μηχανώμεθα,
> Τὸ καλὸν δὲ χρῶμα τῷ δευσοποιῷ χρώζομεν.

†) γρ. ψυχροτέρου Ἀραρότος. *) γρ. Κἀκ τῆς τροφῆς δὲ τῆς καθ' ἡμ. vel: Κἂν τῇ τροφῇ δὲ τῇ καθ' ἡμ.

Καὶ χιόνα μὲν πίνειν παρασκευάζομεν,
Τὸ δ' ὄψον ἐὰν μὴ θερμὸν ᾖ, διασύρομεν.
Καὶ τὸν μὲν ὀξὺν οἶνον ἐκπιτίζομεν,
Ἐπὶ ταῖς ἀβυρτάκαισι δ' ἐκβακχεύομεν.
Οὐκοῦν τὸ πολλοῖς τῶν σοφῶν εἰρημένον,
Τὸ μὴ γενέσθαι μὲν κράτιστον ἔστ' ἀεὶ,
Ἐπὰν γένηται δ', ὡς τάχιστ' ἔχειν τέλος.

Δεξικράτης δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ὑφ' ἑαυτῶν πλανώμενοι φησιν· Εἰ δὲ μεθύω, καὶ χιόνα πίνω, καὶ μύρον ἐπὶ σόματος κράτιστον Αἴγυπτος ποιεῖ. Εὐθυκλῆς δ' ἐν Ἀσώτοις ἢ Ἐπισολῇ·

Πρῶτος μὲν εἶδεν, εἰ χιὼν ἔστ' ὠνία,
Πρῶτον δ' ἐκεῖνον σχαδόνα δεῖ πάντως φαγεῖν.

οἶδεν δὲ καὶ ὁ καλὸς Ξενοφῶν ἐν Ἀπομνημονεύμασι τὴν διὰ χιόνος πόσιν. Χάρης δ' ὁ Μιτυληναῖος ἐν ταῖς περὶ Ἀλέξανδρον ἱσορίαις, καὶ ὅπως δεῖ χιόνα διαφυλάσσεσθαι, εἴρηκεν, διηγέμενος περὶ τῆς πολιορκίας τῆς ἐν Ἰνδοῖς πόλεως Πέτρας, ὀρύξαι φάσκων τὸν Ἀλέξανδρον ὀρύγματα τριάκοντα συχνὰ, ἃ πληρώσαντα χιόνος παρεμβαλεῖν δρυὸς κλάδυς· ὕτω γὰρ παραμενεῖν πλείω χρόνον τὴν χιόνα. ὅτι δὲ καὶ τὸν οἶνον ἔψυχον ὑπὲρ τῦ ψυχρότερον αὐτὸν πίνειν, Στράττις φησὶν ἐν Ψυχασαῖς·

Οἶνον γὰρ πιεῖν οὐκ ἂν εἷς
Δέξαιτο θερμὸν, ἀλλὰ πολὺ τοὐναντίον
Ψυχόμενον ἐν τῷ φρέατι, χιόνι μεμιγμένον.

καὶ ὁ Λύσιππος ἐν Βάκχαις·

Ἕρμων τί ἐστι; πῶς ἔχομεν; τί δ' ἄλλο γ', ἢ
Ὁ πατὴρ ἄνωθεν ἐς τὸ φρεῖαρ μὴ δοκεῖ
Ὥσπερ τὸν οἶνον τῦ θέρυς καθεικέναι.

Δίφιλος δ' ἐν Μνηματίῳ φησί·

Ψύξον τὸν οἶνον, Δωρίων.

Πρωταγορίδης δ' ἐν δευτέρῳ τῶν Κωμικῶν Ἱσοριῶν τὸν Ἀντιόχυ τῦ βασιλέως κατὰ τὸν ποταμὸν διηγέμενος πλοῦν, λέγει τι καὶ περὶ ἐπιτεχνήσεως ψυχρῶν ὑδάτων ἐν τύτοις· Τὴν γὰρ ἡμέραν ἀνηλιάζοντες αὐτὸ, τῆς νυκτὸς ἀπηθοῦντες τὸ παχύτατον, τὸ λοιπὸν ἐξαιθριάζυσιν ἐν ὑδρείαις κα-

ραμείαις ἐπὶ τῶν μετεωροτάτων μερῶν τῆς οἰκήσεως. δι' ὅλης τῆς νυκτὸς δύο παῖδες ὕδατι τὰ τεύχη καταῤῥαίνουσιν. ὄρθρου δὲ καθαιροῦντες, καὶ τὴν ὑποστάθμην πάλιν ὑποσπῶντες, λεπτόν τε ποιοῦντες αὐτὸ καὶ πρὸς ὑγίειαν οἷον ἄριστον, ἐν ἀχύροις τιθέασι τὰς ὑδρείας. εἶθ' οὕτως χρῶνται, χιόνος οὐδ' ἥντιν' οὖν χρείαν ἔχοντες. λακκαίου δὲ ὕδατος μνημονεύει Ἀναξίλας ἐν Αὐλητῇ οὕτως·

> Ὕδατός τε λακκαίου παρ' ἐμοῦ τουτί γέ σοι γίνοιθ' ὑπάρχειν.

καὶ πάλιν· Ἴσως τὸ λακκαῖόν γε ὕδωρ ἀπόλωλεν. Ἀπολλό- p.125.
δωρος δ' ὁ Γελῷος καὶ τοῦ λάκκου αὐτοῦ, ὥσπερ ἡμεῖς λέγομεν, μνημονεύει ἐν Ἀπολιπούσῃ †) οὕτως·

> Ἀγωνιῶσα τόν τε τοῦ λάκκου κάδον
> Λύσασα καὶ τὸν τοῦ φρέατος εὐτρεπεῖς
> Τὰς ἱμονιὰς πεποίηκας.

τούτων ὁ Μυρτίλος ἀκούσας ἔφη· Ἐγὼ δ' ὢν φιλοτάριχος, ὦ ἑταῖροι, χιόνος πιεῖν βούλομαι κατὰ Σιμωνίδην. καὶ ὁ Οὐλπιανὸς, κεῖται μὲν ὁ φιλοτάριχος, ἔφη, παρ' Ἀντιφάνῃ ἐν Ὀμφάλῃ οὕτως·

> Οὐ φιλοτάριχος οὐδαμῶς εἰμ', ὦ κόρη.

Ἄλεξις δ' ἐν Γυναικοκρατείᾳ καὶ ζωμοτάριχόν τινα κέκληκεν ἐν τούτοις·

> — — ὁ δὲ Κίλιξ,
> Ὁδ' Ἱπποκλῆς ὁ ζωμοτάριχος ὑποκριτής.

τὸ δὲ κατὰ Σιμωνίδην τί ἐστιν, οὐκ οἶδα. οὐ γάρ μέλει σοι, ἔφη ὁ Μυρτίλος, ἱστορίας, ὦ γάστρων. κνισολοῖχος γάρ τις εἶ κατὰ τὸν Σάμιον ποιητὴν Ἄσιον, τὸν παλαιὸν ἐκεῖνον, καὶ κνισσοκόλαξ *). Καλλίστρατος ἐν ἑβδόμῳ Συμμίκτων φησὶν, ὡς ἑστιώμενος παρά τισι Σιμωνίδης ὁ ποιητὴς κραταιοῦ καύματος ὥραν, καὶ τῶν οἰνοχόων τοῖς ἄλλοις μισγόντων εἰς τὸ ποτὸν χιόνος, αὐτῷ δὲ οὐ, ἀπεσχεδίασε τόδε τὸ ἐπίγραμμα·

> Τήν **) ῥά ποτ' Οὐλύμποιο περὶ πλευρὰς ἐκάλυψεν
> Ὠκὺς ἀπὸ Θρήκης ὀρνύμενος Βορέης,

†) fort. Ἀπολιπούσῃ. *) γρ. κνισολοιχὸς γάρ τις εἶ, καὶ κατὰ τὸν Σάμιον ποιητὴν Ἄσιον, τὸν παλαιὸν ἐκεῖνον, κνισοκόλαξ. **) γρ. Τῇ.

Καὶ χιόνα μὲν πίνειν παρασκευάζομεν,
Τὸ δ' ὄψον ἐὰν μὴ θερμὸν ᾖ, διασύρομεν.
Καὶ τὸν μὲν ὀξὺν οἶνον ἐκπιτίζομεν,
Ἐπὶ ταῖς ἀβυρτάκαισι δ' ἐκβακχεύομεν.
Οὐκοῦν τὸ πολλοῖς τῶν σοφῶν εἰρημένον,
Τὸ μὴ γενέσθαι μὲν κράτισον ἐς' ἀεὶ,
Ἐπὰν γένηται δ', ὡς τάχις' ἔχειν τέλος.

Δεξικράτης δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ὑφ' ἑαυτῶν πλανώμενοί φησιν· Εἰ δὲ μεθύω, καὶ χιόνα πίνω, καὶ μύρον ἐπὶ σόματος κράτισον Αἴγυπτος ποιεῖ. Εὐθυκλῆς δ' ἐν Ἀσώτοις ἢ Ἐπισολῇ·

Πρῶτος μὲν εἶδεν, εἰ χιὼν ἐς' ὠνία,
Πρῶτον δ' ἐκεῖνον σχαδόνα δεῖ πάντως φαγεῖν.

οἶδεν δὲ καὶ ὁ καλὸς Ξενοφῶν ἐν Ἀπομνημονεύμασι τὴν διὰ χιόνος πόσιν. Χάρης δ' ὁ Μιτυληναῖος ἐν ταῖς περὶ Ἀλέξανδρον ἱσορίαις, καὶ ὅπως δεῖ χιόνα διαφυλάσσεσθαι, εἴρηκεν, διηγούμενος περὶ τῆς πολιορκίας τῆς ἐν Ἰνδοῖς πόλεως Πέτρας, ὀρύξαι φάσκων τὸν Ἀλέξανδρον ὀρύγματα τριάκοντα συχνὰ, ἃ πληρώσαντα χιόνος παρεμβαλεῖν δρυὸς κλάδους· ὅτω γὰρ παραμενεῖν πλείω χρόνον τὴν χιόνα. ὅτι δὲ καὶ τὸν οἶνον ἔψυχον ὑπὲρ τοῦ ψυχρότερον αὐτὸν πίνειν, Στράττις φησὶν ἐν Ψυχασαῖς·

Οἶνον γὰρ πιεῖν οὐκ ἂν εἷς
Δέξαιτο θερμὸν, ἀλλὰ πολὺ τοὐναντίον
Ψυχόμενον ἐν τῷ φρέατι, χιόνι μεμιγμένον.

καὶ ὁ Λύσιππος ἐν Βάκχαις·

Ἕρμων τί ἐςι; πῶς ἔχομεν; τί δ' ἄλλο γ', ἢ
Ὁ πατὴρ ἄνωθεν ἐς τὸ φρέαρ μὴ δοκεῖ
Ὥσπερ τὸν οἶνον τοῦ θέρους καθεικέναι.

Δίφιλος δ' ἐν Μνηματίῳ φησί·

Ψύξον τὸν οἶνον, Δωρίων.

Πρωταγορίδης δ' ἐν δευτέρῳ τῶν Κωμικῶν Ἱσοριῶν τὸν Ἀντιόχου τοῦ βασιλέως κατὰ τὸν ποταμὸν διηγούμενος πλοῦν, λέγει τι καὶ περὶ ἐπιτεχνήσεως ψυχρῶν ὑδάτων ἐν τούτοις· Τὴν γὰρ ἡμέραν ἀνηλιάζοντες αὐτὸ, τῆς νυκτὸς ἀπηθοῦντες τὸ παχύτατον, τὸ λοιπὸν ἐξαιθριάζουσιν ἐν ὑδρείαις κε-

ραμείαις ἐπὶ τῶν μετεωροτάτων μερῶν τῆς οἰκήσεως. δι᾽ ὅλης τῆς νυκτὸς δύο παῖδες ὕδατι τὰ τεύχη καταῤῥαίνουσιν. ὄρθρου δὲ καθαιροῦντες, καὶ τὴν ὑποςάθμην πάλιν ὑποσπῶντες, λεπτόν τε ποιοῦντες αὐτὸ καὶ πρὸς ὑγίειαν οἷον ἄριςον, ἐν ἀχύροις τιθέασι τὰς ὑδρείας. εἶθ᾽ οὕτως χρῶνται, χιόνος οὐδ᾽ ἥντιν᾽ οὖν χρείαν ἔχοντες. λακκαίου δὲ ὕδατος μνημονεύει Ἀναξίλας ἐν Αὐλητῇ οὕτως·

> Ὑδατός τε λακκαίου παρ᾽ ἐμοῦ τουτί γέ σοι γίνοιθ᾽ ὑπάρχειν.

καὶ πάλιν· Ἴσως τὸ λακκαῖόν γε ὕδωρ ἀπόλωλεν. Ἀπολλό- p.125.
δωρος δ᾽ ὁ Γελῷος καὶ τοῦ λάκκου αὐτοῦ, ὥσπερ ἡμεῖς λέγομεν, μνημονεύει ἐν Ἀπολιπούσῃ †) οὕτως·

> Ἀγωνιῶσα τόν τε τοῦ λάκκου κάδον
> Λύσασα καὶ τὸν τοῦ Φρέατος εὐτρεπεῖς
> Τὰς ἱμονιὰς πεποίηκας.

τούτων ὁ Μυρτίλος ἀκούσας ἔφη· Ἐγὼ δ᾽ ὢν Φιλοτάριχος, ὦ ἑταῖροι, χιόνος πιεῖν βούλομαι κατὰ Σιμωνίδην. καὶ ὁ Οὐλπιανὸς, κεῖται μὲν ὁ Φιλοτάριχος, ἔφη, παρ᾽ Ἀντιφάνῃ ἐν Ὀμφάλῃ οὕτως·

> Οὐ Φιλοτάριχος οὐδαμῶς εἰμ᾽, ὦ κόρη.

Ἄλεξις δ᾽ ἐν Γυναικοκρατείᾳ καὶ ζωμοτάριχόν τινα κέκληκεν ἐν τούτοις·

> — — ὁ δὲ Κίλιξ,
> Ὁδ᾽ Ἱπποκλῆς ὁ ζωμοτάριχος ὑποκριτής.

τὸ δὲ κατὰ Σιμωνίδην τί ἐςιν, οὐκ οἶδα. οὐ γὰρ μέλει σοι, ἔφη ὁ Μυρτίλος, ἱςορίας, ὦ γάςρων. κνισολοῖχος γάρ τις εἶ κατὰ τὸν Σάμιον ποιητὴν Ἄσιον, τὸν παλαιὸν ἐκεῖνον, καὶ κνισσοκόλαξ *). Καλλίςρατος ἐν ἑβδόμῳ Συμμίκτων φησὶν, ὡς ἑςιώμενος παρά τισι Σιμωνίδης ὁ ποιητὴς καυματώδους ὥραν, καὶ τῶν οἰνοχόων τοῖς ἄλλοις μισγόντων εἰς τὸ ποτὸν χιόνος, αὐτῷ δὲ οὔ, ἀπεσχεδίασε τόδε τὸ ἐπίγραμμα·

> Τὴν **) ῥά ποτ᾽ Οὐλύμποιο περὶ πλευρὰς ἐκάλυψεν
> Ὠκὺς ἀπὸ Θρήκης ὀρνύμενος Βορέης,

†) fort. Ἀπολιπούσῃ. *) γρ. κνισολοιχὸς γάρ τις εἶ, καὶ κατὰ τὸν Σάμιον ποιητὴν Ἄσιον, τὸν παλαιὸν ἐκεῖνον, κνισοκόλαξ. **) γρ. Τῇ.

Ἀνδρῶν δ' ἀχλαίνων ἔδακε φρένας, αὐτὰρ ἐκάμφθη
Ζωὴ Πιερίην γῆν ἐπιεσσαμένη,
Ἕν τις ἐμοί γ' αὐτῆς χείτω μέρος. ἐ γὰρ ἔοικε,
Θερμὴν βαστάζειν ἀνδρὶ φίλῳ πρόποσιν.

πιόντος οὖν αὐτῦ πάλιν, ἐζήτει ὁ Οὐλπιανὸς, πῦ κεῖται ὁ κνισολοῖχος, καὶ τίνα ἐςὶ τὰ τῦ Ἀσίυ ἔπη τὰ περὶ τῦ κνισοκόλακος. τὰ μὲν ὖν τῦ Ἀσίυ, ἔφη ὁ Μυρτίλος, ἔπη ταῦτά ἐςι·
C. 37.

Χωλὸς, ςιγματίης, πολυγήραος, ἶσος ἀλήτῃ
Ἦλθεν ὁ κνισοκόλαξ, εὖτε Μέλης ἐγάμει,
Ἄκλητος, ζωμῦ κεχρημένος, ἐν δὲ μέσοισιν
Ἥρως εἱςήκει βορβόρυ ἐξαναδύς.

ὁ δὲ κνισολοῖχός ἐςι παρὰ μὲν Σωφίλῳ ἐν Φιλάρχῳ ὕτως

Ὀψοφάγος εἶ καὶ κνισολοῖχος.

ἐν δὲ τοῖς ἐπιγραφομένοις Συντρέχυσι κνισολοιχίαν εἴρηκεν ἐν τύτοις·

Ὁ πορνοβοσκὸς γάρ μ' ὑπὸ κνισολοιχίας
Χορδήν τιν' αἱματιάτιν αὐτῷ σκευάσαι
Ἐκέλευσε ταυτηνὶ ἐμέ.

τῦ κνισολοίχυ δὲ καὶ Ἀντιφάνης μνημονεύει ἐν Βομβυλιῷ. ὅτι δ' ἔπινον καὶ γλυκὺν οἶνον μεταξὺ ἐσθίοντες, Ἄλεξίς φησιν ἐν Δρωπίδῃ·

Εἰσῆλθεν ἡ ἑταίρα φέρυσα τὸν γλυκὺν
Ἐν ἀργυρῷ ποτηρίῳ πενταδραχμιαίῳ τινὶ *),
Ἀςειοτάτῳ τὴν ὄψιν, ὔτε τρυβλίῳ,
Οὔτε φιάλῃ, μετεῖχ' ἀμφοῖν τοῖν ῥυθμοῖν.

Ἑξῆς ἐπεισηνέχθη πλακῦς ἐκ γάλακτος, ἰτρίων τε
p. 126. καὶ μέλιτος, ὃν Ῥωμαῖοι λίβον καλῦσι. καὶ ὁ Κύνυλκος ἔφη· Ἐμπίπλασο, Οὐλπιανὲ, χεδροπλάψυ πατρίς, ὃς παρ' ὐδενὶ τῶν παλαιῶν, μὰ τὴν Δήμητρα, γέγραπται, πλὴν εἰ μὴ ἄρα παρὰ τοῖς τὰ Φοινικὰ **) συγγεγραφόσι, Σουνιαίθωνι †) καὶ Μώχῳ, τοῖς σοῖς πολίταις. καὶ ὁ Οὐλπιανὸς, ἀλλ' ἐμοὶ μὲν, ἔφη, ὦ κυνόμυια, μελιπήκτων ἅλις. ἡδέως δ' ἂν χόνδρυ φάγοιμι τῶν ὀςρακίδων, ἢ τῶν κοκκάλων, ἀφθό-

*) γρ. πετάχνῳ τινί. **) γρ. Φοινικικά. †) γρ. Σαγχυνιάθωνι.

νως ἔχοντος καὶ κομισθέντος. δότε, ἔφη, μυϛιλλήν †)· οὐ γὰρ ἂν εἴποιμι μύϛρον, παρ' οὐδενί γε τῶν πρὸ ἡμῶν εἰρημένου. ἐπιλήσμων εἶ, ἔφη, ὦ θαυμάσιε, ὁ Αἰμιλιανός. οὐ σὺ μέντοι τὸν Κολοφώνιον Νίκανδρον ἀεὶ τεθαύμακας τὸν ἐποποιὸν ὡς φιλάρχαιον καὶ πολυμαθῆ, καὶ ὡς τὸ πεπέριον ††) ὀνομάσαντα παρέθου; οὗτος τοίνυν αὐτὸς ἐν τῷ προτέρῳ τῶν Γεωργικῶν ἐμφανίζων τὴν τοῦ χόνδρου χρῆσιν, καὶ μύϛρον ὠνόμασε διὰ τούτων·

'Αλλ' ὁπότ' ἢ ἐρίφοιο νεοσφάγος, ἠὲ κεν ἀρνός,
Ἢ αὐτοῦ ὄρνιθος ἐφοπλίζεσθαι ἐδωδήν,
Χύδρα *) μὲν ἐκτρίψειας, ὑποϛρώσας δ' ἐνὶ κοίλοις
Ἄγγεσιν, εὐώδει δὲ μιγῇ ἅμα φῦρσον ἐλαίῳ·
Ζωμὸν δὲ βρομέοντα καταντλάς, πνῖγε δὲ πῶμα
'Αμφιβαλὼν **), φωκτὸν γὰρ ἀνοιδαίνει βαρὺ κρῖμνον·
Ἠρέμα δ' ἐν χλιάων κοίλοις ἐκδαίνεο μύϛροις ***).

Διὰ τούτων, ὦ θαυμασιώτατε, ὑπογράφει ὁ Νίκανδρος τὴν χρείαν τοῦ τε χόνδρου καὶ τῆς ἐπτισμένης κριθῆς, ἐπιχεῖν κελεύων ἀρνὸς ἢ ἐρίφου ζωμόν, ἢ ὄρνιθος. τὰ μὲν οὖν χίδρα, φησίν, ἔκτριψον μὲν ἐν θυείᾳ, μίξας δ' ἔλαιον αὐτοῖς ἀναφύρασον. ἡνίκ' ἂν ἕψηται, τὸν ἐκ τῆς τοιᾶσδε σκευῆς ἀναβρομοῦντα ζωμὸν πυκνότερον τῇ ζωμηρύσει καταμίγνυε, μηδ' ἕτερον ἐπεγχέων, ἀλλ' αὐτὸν ἀπ' αὐτοῦ ἀρυόμενος, πρὸς τὸ μηδὲν ὑπερζέσαι τοῦ πιμελεςέρου. διὸ καὶ φησί, κατάπνιγε τὸ ὑπερζέον ἐπιθεὶς πῶμα· τὸ κρῖμνον οὕτω φωκτὸν γινόμενον διοιδεῖ. τελευταῖον δὲ πράως χλιαρὸν γενόμενον κοίλοις προσφέρου τοῖς μύϛροις. ἀλλὰ μὴν καὶ Ἱππόλοχος ὁ Μακεδὼν ἐν τῇ πρὸς Λυγκέα ἐπιϛολῇ, δι' ἧς ἐμφανίζει Μακεδονικόν τι δεῖπνον πολυτελείᾳ τὰ πάντα πανταχοῦ γενόμενα ὑπερβαλόν, μνημονεύει. ὡς ἑκάϛῳ τῶν δειπνούντων δοθέντων μύϛρων χρυσῶν. ἐπεὶ δὲ φιλάρχαιος εἶναι θέλεις, καὶ οὐδὲν ψῆς φθέγξασθαι, ὃ μὴ τῆς Ἀττικῆς ἐϛὶ φωνῆς, ὦ φίλτατε, τί ἐϛιν, ὃ λέγει Νικοφῶν, ὁ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιητής, ἐν τοῖς Χειρογάϛορσιν; ἐγὼ γὰρ

†) γρ. μυϛίλην. ††) γρ. πέπερι. *) γρ. Χίδρα. **) γρ. Ζωμὸν δὲ βρομέοντα κατάντλασον αὐτὸν ἀπ' αὐτοῦ Ἀφυσσάμενος, ἵνα μηδὲν ὑπερζῇ· πνῖγε δὲ πῶμα Ἀμφιβ. ***) γρ. Ἠρέμα δὲ χλιαρὸν (vel λιαρὸν) κοίλοις ἐξαίρεο μύϛροις.

καὶ τοῦτον εὑρίσκω μνημονεύοντα τῶν μύστρων, ὅταν λέγῃ· Μεμβραδοπώλαις, ἀκρατοπώλαις, ἰσχαδοπώλαις, διφθεροπώλαις, ἀλφιτοπώλαις, μυστριοπώλαις, βιβλιοπώλαις, κασκινοπώλαις, ἐγκριδοπώλαις, σπερματοπώλαις. τίνες γὰρ ἂν εἶεν οἱ μυστριοπῶλαι, ἢ οἱ τὰ μύστρα πωλοῦντες; μαθὼν οὖν ἐκ τούτων, ὦ καλέ μου Συραττικὲ, τὴν τοῦ μύστρου χρῆσιν, ἐμφοροῦ τοῦ χόνδρου, ἵνα μὴ λέγῃς· Ἀκικύς εἰμι καὶ ὀλιγοδρανέω. τεθαύμακα δὲ καὶ, πῶς οὐκ ἐζήτησας, ὁ δὲ χόνδρος πόθεν,
p.127. Μεγαρόθεν ἢ Θετταλικὸς, ὅθεν καὶ Μυρτίλος ἐστίν. καὶ ὁ Οὐλπιανὸς, παύομαι, ἔφη, ἐσθίων, ἂν με διδάξῃς, παρὰ τίσιν εἴρηνται οὗτοι οἱ χόνδροι. καὶ ὁ Αἰμιλιανὸς ἔφη· Ἀλλ' οὐ φθονήσω σοι. ὁρῶν γὰρ λαμπροτάτην δείπνου παρασκευὴν, βούλομαι σε δίκην ἀλεκτρυόνος ἐμφορηθέντα τοῦ χόνδρου κορύξασθαι †), καὶ διδάσκειν ἡμᾶς, περὶ ὧν μέλλομεν ἐδεσμάτων μεταλαμβάνειν. καὶ ὃς δυσχεράνας ἔφη· Πόθεν σοι καὶ τὰ ἐδέσματα; μὴ γὰρ ἀναπαύσασθαι ἐστὶ ζητοῦντα ἀεί τι πρὸς τοὺς ὀψιμαθεῖς τούτους σοφιστάς. ἀλλὰ μὴν ἔφη, καὶ περὶ τούτου σοι τὸν λόγον, ὁ Αἰμιλιανὸς, ἀποδώσω. λέξω δὲ πρῶτον περὶ τοῦ χόνδρου, Ἀντιφάνους παραθέμενος ἐξ Ἀντείας τάδε·

Ἐν ταῖς σπυρίσι δὲ τί ποτ' ἔστι, φίλτατε;
Ἐν ταῖς τρισὶ μὲν χόνδρος ἀγαθὸς Μεγαρικὸς,
Οὐ Θετταλικὸν τὸν χρηστὸν εἶναι, φασὶ δὲ ††).
Τῆς Φοινίκης σεμίδαλις ἐκ πολλῆς σφόδρα
Ἐξητημένη *).

τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο δρᾶμα φέρεται καὶ ὡς Ἀλέξιδος, ἐν ὀλίγοις σφόδρα διαλλάττον. ἐν δὲ Πονήρᾳ πάλιν ὁ Ἄλεξις·

Καὶ χόνδρος ἔνδον ἐστὶ Θετταλικὸς πολύς.

χόνδρου δὲ εἴρηκε τὸ ῥόφημα Ἀριστοφάνης ἐν Δαιταλεῦσιν οὕτως·

Ἢ χόνδρον ἕψων, εἶτα μυῖαν ἐμβαλὼν
Ἐδίδου ῥοφεῖν ἄν.

†) γρ. κοκκύξασθαι. ††) γρ. χρηστὸν εἶναί φασι δέ;
*) γρ. Τῆς Φοινίκης σεμίδαλις ἐκ πολλῆς σφόδρ' ἐξ — ητημένη.

καὶ σεμιδάλεως δὲ μέμνηται, καὶ εἰ μὴ τὰ μαρτύρια κρατῶ, Στράττις ἐν Ἀνθρωπορέστῃ, καὶ Ἄλεξις ἐν Ἰσοστασίῳ. τὴν γενικὴν δὲ σεμιδάλιδος εἴρηκεν ὁ Στράττις ἐν τῷ αὐτῷ δράματι οὕτως·

> Τῶν δὲ διδύμων ἐκγόνων σεμιδάλιδος.

τὰ δὲ ἐδέσματα ὠνόμασεν Ἀντιφάνης ἐν Διδύμοις οὑτωσί·

> Ἀπέλαυσα πολλῶν καὶ καλῶν ἐδεσμάτων,
> Πιών τε προπόσεις τρεῖς ἴσως ἢ τέτταρας,
> Ἐσχηνίων πως καταβεβρωκὼς σιτία
> Ἴσως ἐλεφάντων τεττάρων.

Ἐχέτω τέλος ἤδε ἡ βίβλος, ἐπὶ τοῖς λόγοις τοῖς περὶ τῶν ἐδεσμάτων †) ἔχουσα τὴν καταστροφήν· ἀρχὴν γὰρ τοῦ δείπνου ἀπὸ τῶν ἑξῆς ποιησόμεθα. οὐ πρότερόν γε, ὦ Ἀθήναιε, πρὶν ἡμῖν διελθεῖν καὶ τὸ τοῦ Ἱππολόχου τὸ Μακεδονικὸν συμπόσιον. ἀλλ' εἰ τοῦτό σοι φίλον, ὦ Τιμόκρατες, ποιῶν παρασκευαζόμεθα.

†) γρ. περὶ τῶνδε τῶν ἐδεσμάτων.

ΑΘΗΝΑΙΟΥ

ΤΩΝ ΔΕΙΠΝΟΣΟΦΙΣΤΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

p.128. C. 1. Ἱππόλοχος ὁ Μακεδὼν, ἑταῖρε Τιμόκρατες, τοῖς χρόνοις μὲν γέγονε κατὰ Λυγκέα καὶ Δοῦριν τοὺς Σαμίους, Θεοφράστου δὲ τοῦ Ἐρεσίου μαθητής· συνθήκας δ' εἶχε ταύτας πρὸς τὸν Λυγκέα, ὡς ἐκ τῶν αὐτοῦ ἐστι μαθεῖν ἐπιστολῶν, πάντως αὐτῷ δηλοῦν, εἴ τινι συμπεριενεχθείη δείπνῳ πολυτελεῖ, τὰ ὅμοια κἀκείνου ἀντιπροπίνοντος αὐτῷ. ἑκατέρων οὖν σώζονται δειπνητικαί τινες ἐπιστολαί, Λυγκέως μὲν τὸ Λαμίας τῆς Ἀττικῆς αὐλητρίδος ἐμφανίζοντος δεῖπνον Ἀθήνησι γινόμενον Δημητρίῳ τῷ βασιλεῖ, ἐπίκλην δὲ Πολιορκητῇ, (ἐρωμένη δ' ἦν ἡ Λάμια τοῦ Δημητρίου) τοῦ δ' Ἱππολόχου τοὺς Καράνου τοῦ Μακεδόνος ἐμφανίζοντος γάμους. καὶ ἄλλαις δὲ περιετύχομεν τοῦ Λυγκέως ἐπιστολαῖς πρὸς τὸν αὐτὸν γεγραμμέναις Ἱππόλοχον, δηλούσαις τό τε Ἀντιγόνου τοῦ βασιλέως δεῖπνον Ἀφροδίσια ἐπιτελοῦντος Ἀθήνησι, καὶ τὸ Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως. δώσομεν δέ σοι ἡμεῖς καὶ αὐτὰς τὰς ἐπιστολάς. ἐπεὶ δὲ ἡ τοῦ Ἱππολόχου σπανίως εὑρίσκεται, ἐπιδραμοῦμαί σοι τὰ ἐν αὐτῇ γεγραμμένα διατριβῆς ἕνεκα νῦν καὶ ψυχαγωγίας. ἐν Μακεδονίᾳ, ὡς ἔφην, τοῦ Καράνου γάμους ἑστιῶντος, οἱ μὲν συγκεκλημένοι ἄνδρες ἦσαν εἴκοσιν *), οἷς καὶ κατακλιθεῖσιν εὐθέως ἐδόθησαν φιάλαι ἀργυραῖ ἑκάστῳ μία δωρεά †)· προεστεφανώθη δὲ καὶ ἕκαστος, πρὶν εἰσελθεῖν, στλεγγίδι χρυσῇ, πέντε δ' ἦν χρυσῶν ἑκάστη τὸ

*) γρ. ἦσαν ρ' καὶ εἴκοσι. †) γρ. δωρεάν.

τίμημα. ἐπεὶ δ' ἐξέπιον τὰς φιάλας, ἐν χαλκῷ πίνακι τῶν Κορινθίων κατασκευασμάτων ἄρτος ἑκάστῳ ἰσόπλατος ἐδόθη, ὄρνεις τε καὶ νῆσσαι, προσέτι δὲ καὶ φάτται, καὶ χὴν, καὶ τοιαύτη τις ἄλλη ἀφθονία σεσωρευμένη· καὶ ἕκαστος λαβὼν σὺν αὐτῷ πίνακι, τοῖς κατόπιν οἰκέταις διεδίδου παισίν· ἄλλα δ' ἐδέστεα περιεφέρετο πολλὰ καὶ ποικίλα. καὶ μετὰ ταῦτα ἀργυροῦς πίναξ ἕτερος, ἐφ' ᾧ πάλιν ἄρτος μέγας, καὶ χῆνες, καὶ λαγωοὶ, καὶ ἔριφοι, καὶ ἕτεροι ἄρτοι πεπονημένοι, καὶ περισεραὶ, καὶ τρυγόνες, πέρδικές τε, καὶ ὅσον ἄλλο πτηνῶν πλῆθος ἦν. ἐπεδώκαμεν οὖν, φησὶ, καὶ ταῦτα τοῖς δούλοις, καὶ ὡς ἄδην εἴχομεν βρώσεως, ἐχερνιψάμεθα. καὶ ςέφανοι εἰσενέχθησαν πολλοὶ παντοδαπῶν ἀνθέων· ἐπὶ πᾶσί τε χρυσαῖ ςλεγγίδες, ὁλκὴν ἴσαι τῷ πρώτῳ ςεφάνῳ. ἐπὶ δὲ τούτοις εἰπὼν Ἱππόλοχος, ὡς Πρωτέας, ἀπόγονος p.129. ἐκείνου Πρωτέου, Λακίννης υἱοῦ, ἥτις ἐγεγόνει τροφὸς Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως. ἐπιπλεῖςον ἦν γὰρ πολυπότης †), καὶ ὡς ὁ πάππος αὐτοῦ Πρωτέας ὁ συγγενόμενος Ἀλεξάνδρῳ, καὶ ὅτι πᾶσι προὔπιεν, ἑξῆς γράφει καὶ ταῦτα· Ἤδη δὲ ἡμῶν ἡδέως ἀπηλλοτριωμένων τοῦ σωφρονεῖν, ἐπεισβάλλουσιν αὐλητρίδες καὶ μουσουργοὶ καὶ σαμβυκίςριαί τινες Ῥόδιαι, ἐμοὶ μὲν γυμναὶ δοκῶ *), πλὴν ἔλεγόν τινες, ἔχειν χιτῶνας. ἀπαρξάμεναί τε ἀπῆλθον, καὶ ἐπεισῆλθον ἄλλαι φέρουσαι ληκύθους μύρου ἑκάςη δύο, συνδεδεμένας ἱμάντι χρυσῷ, τὴν μὲν ἀργυροῦν, τὴν δὲ χρυσῆν, κοτυλιαίας, καὶ ἑκάςῳ προσέδωκαν. ἔπειτ' εἰσφέρεται πλοῦτος ἀντὶ δείπνου, πίναξ ἀργυροῦς ἐπὶ πάχος οὐκ ὀλίγον περίχρυσος ὅσος. ὥςε δέξασθαι μέγεθος χοίρου τινὸς ὀπτοῦ, καὶ σφόδρα μεγάλου, ὃς ὕπτιος ἐπέκειτο, τὴν γαςέρα δεικνὺς ἄνω πλήρη οὖσαν πολλῶν ἀγαθῶν. ἦσαν γὰρ ἐν αὐτῷ συνωπτημέναι κίχλαι, καὶ μῆτραι, καὶ συκαλλίδων πλῆθος ἀπείρων, καὶ ὠῶν ἐπικεχυμέναι λέκιθοι, καὶ ὄςρεα, καὶ κτένες. καὶ ἑκάςῳ πεπυρωμένος αὐτοῖς πίναξιν ἐδόθη. μετὰ δὲ ταῦτα πιόντες ἐλάβομεν ἕκαςος ἔριφον ζέοντα ἐφ' ἑτέρῳ πάλιν πίνακι τοιούτῳ σὺν μύςροις χρυσοῖς. ὁρῶν οὖν τὴν δυσχωρίαν ὁ Κάρανος, κελεύει σπυρίδας ἡμῖν καὶ ἀρτοφόρα διὰ ἱμάντων ἐλεφαν-

†) γρ. ἐπὶ πλεῖςον ἔπινεν· ἦν γὰρ π. vel: ἔπινε πλεῖςον· ἦν γ. π.
*) γρ. ἐμοὶ μὲν δοκῶ, γυμναί.

τίνας πεπλεγμένας δοθῆναι, ἐφ' οἷς ἡσθέντες ἀνεκροτήσαμεν τὸν νυμφίον, ὡς καὶ τῶν δοθέντων ἡμῖν ἀνασεσωσμένων· ἔπειτα στέφανον πάλιν, καὶ ἐιλήκυθον μύρου χρυσοῦν καὶ ἀργυροῦν, ἰσοσταθμον τοῖς προτέροις. ἡσυχίας δὲ γενομένης, ἐπεισβάλλουσιν ἡμῖν οἱ κἀν τοῖς Χύτροις τοῖς Ἀθήνησι λειτουργήσαντες. μεθ' οὓς εἰσῆλθον ἰθύφαλλοι. καὶ σκληροπαῖκται, καί τινες καὶ θαυματουργοὶ γυναῖκες. εἰς ξίφη κυβιστῶσαι, καὶ πῦρ ἐκ τοῦ στόματος ἐκριπίζουσαι, γυμναί. ἐπεὶ δὲ καὶ τούτων ἀπηλλάγημεν, ἐκλαμβάνει πάλιν ἡμᾶς θερμός τις καὶ ζωρότερος ποτὸς οἴνων ὄντων ἡμῖν Θασίων, καὶ Μενδαίων, καὶ Λεσβίων, χρυσίδων πάνυ μεγάλων ἑκάστῳ προσ-
C. 2. ενεχθεισῶν. καὶ μετὰ τὸν πότον ὑέλους πίναξ δίπηχυς τὴν διάμετρον, ἐν θήκῃ κατακείμενος ἀργυρᾷ, πλήρης ἰχθύων ὀπτῶν πάντα γένη συνηθροισμένων, ἅπασί τε προσεδόθη, καὶ ἀργυροῦν ἀρτοφόρον ἄρτων Καππαδοκίων· ὧν τὰ μὲν ἐφάγομεν, τὰ δὲ τοῖς θεράπουσιν ἀποδεδώκαμεν †). καὶ νιψάμενοι τὰς χεῖρας ἐστεφανούμεθα. καὶ πάλιν στλεγγίδας ἐλάβομεν χρυσᾶς, διπλασίους τῶν πρότερον, καὶ ἄλλο διλήκυθον μύρου. ἡσυχίας δὲ γενομένης, ἐξαλλόμενος τῆς κλίνης ὁ Πρωτέας αἰτεῖ σκύφον χοαῖον, καὶ πληρώσας οἴνου Θασίου, ὀλίγον τε ἐπιῤῥάνας ὕδατος, ἐξέπιεν, ἐπειπών·

Ὁ πλεῖστα πίνων πλεῖστα κ' εὐφρανθήσεται.

καὶ ὁ Κάρανος ἔφη· Ἐπεὶ πρῶτος ἔπιες, ἔχε πρῶτος καὶ τὸν σκύφον δῶρον. τοῦτο δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις, ὅσοι ἂν πίωσιν, ἔσται γέρας. ἐφ' οἷς λεχθεῖσιν

— — οἱ δ' ἐννέα πάντες ἀνέσαν

ἁρπάζοντες κἄλλος ἄλλον φθάνοντες. εἷς δὲ τῶν συνδειπνούντων ἡμῖν, ἄθλιος, οὐ δυνάμενος πιεῖν, ἀνακαθίσας ἔκλαιεν ἄσκυφος γενόμενος. καὶ ὁ Κάρανος αὐτῷ χαρίζεται κενὸν τὸ
p.130. ἔκπωμα. ἐπὶ τούτοις χορὸς εἰσῆλθεν ἀνθρώπων ἑκατὸν ἐμμελῶς ᾀδόντων γαμικὸν ὕμνον· μεθ' οὓς ὀρχηστρίδες διεσκευασμέναι τρόπον Νηρηΐδων, αἱ δὲ Νυμφῶν. τοῦ ποτοῦ δὲ *) προϊόντος, καὶ τῆς ὥρας ὑποσκιαζούσης, ἀναπεταννύουσι τὸν οἶκον, ἐν ᾧ κύκλῳ ὀθόναις διείληπτο πάντα λευκαῖς. καὶ

†) γρ. ἐπιδεδώκαμεν. *) γρ. πότε δέ.

ἀναπετασθεισῶν, δᾷδες ἐφάνησαν, λάθρα κατὰ μηχανὰς σχασθέντων τῶν φραγμάτων, καὶ Ἔρωτες, καὶ Ἀρτέμιδες, καὶ Πᾶνες, καὶ Ἑρμαῖ, καὶ τοιαῦτα πολλὰ εἴδωλα, ἀργυροῖς δᾳδουχοῦντα λαμπτῆρσι. θαυμαζόντων δ' ἡμῶν τὴν τεχνιτείαν, Ἐρυμάνθειοι τῷ ὄντι σύαγροι κατὰ πινάκων τετραγώνων χρυσομίτρων σιγύναις ἀργυραῖς διαπεπερονημένοι περιεφέροντο ἑκάστῳ. καὶ τὸ θαυμάσιον, ὅτι παρειμένοι καὶ καρηβαροῦντες ὑπὸ τῆς μέθης, ὁπότε τι τῶν ἀγομένων θεασαίμεθα, πάντες ἐξενήφομεν, ὀρθοί, τὸ δὴ λεγόμενον, ἀνιστάμενοι. ἔνασσον οὖν οἱ παῖδες εἰς τὰς εὐτυχεῖς σπυρίδας, ἕως ἐσάλπισε τὸ εἰωθὸς τοῦ τελευταίου δείπνου σημεῖον· οὕτω γὰρ τὸ Μακεδονικὸν οἶσθα ἔθος ἐν ταῖς πολυανθρώποις εὐωχίαις γινόμενον. καὶ ὁ Κάρανος, ἄρξας ποτοῦ μικροῖς ἐκπώμασι, περισοβεῖν ἐκέλευε τοῖς παισίν. ἐπίνομεν οὖν εὐμαρῶς, ὥσπερ ἀντίδοτον ἐκ τῆς προτέρας ἀκρατοποσίας λαμβάνοντες. ἐν τούτῳ δὲ ὁ γελωτοποιὸς εἰσῆλθε Μανδρογένης, ἐκείνου Στράτωνος τοῦ Ἀττικοῦ, ὥς φασιν, ἀπόγονος, καὶ πολλοὺς κατέῤῥηξεν ἡμῶν γέλωτας. καὶ μετὰ ταῦτα ὠρχεῖτο μετὰ τῆς γυναικὸς ἔτη ἤδη οὔσης ὑπὲρ τὰ ὀγδοήκοντα. καὶ τελευταῖαι ἐπεισῆλθον ἐπιδόρπιαι τράπεζαι· τραγήματά τ' ἐν πλεκτοῖς ἐλεφαντίνοις ἐπεδόθη πᾶσι, καὶ πλακοῦντες ἕκαστα γένη Κρητικῶν καὶ τῶν σῶν, ἑταῖρε Λυγκεῦ, Σαμιακῶν καὶ Ἀττικῶν, αὐταῖς ταῖς ἰδίαις τῶν πεμμάτων θήκαις. μετὰ δὲ ταῦτα ἐξαναστάντες ἀπηλλαττόμεθα νήφοντες, νὴ τοὺς θεούς, διὰ τὸν φόβον τοῦ πλούτου, ὃν ἐλάβομεν. σὺ δὲ μόνον ἐν Ἀθήναις μένων εὐδαιμονίζεις *), τὰς Θεοφράστου θέσεις ἀκούων, θύμα καὶ εὔζωμα καὶ τοὺς καλοὺς ἐσθίων στρεπτούς, Λήναια καὶ Χύτρους θεωρῶν. ἡμεῖς δ' ἐκ τοῦ Καράνου δείπνου πλοῦτον ἀντὶ μερίδων εὐωχηθέντες, νῦν ζητοῦμεν, οἱ μὲν οἰκίας, οἱ δὲ ἀγρούς, οἱ δὲ ἀνδράποδ' ὠνήσασθαι. εἰς ταῦτα, ὦ ἑταῖρε Τιμόκρατες, ἀποβλέπων, τίνι συγκρῖναι ἔχεις τῶν Ἑλληνικῶν δείπνων τὸ προκείμενον τοῦτο συμπόσιον; ὁπότε καὶ Ἀντιφάνης ὁ κωμῳδοποιὸς ἐν Οἰνομάῳ ἢ Πέλοπι διαπαίζων ἔφη·

> Τί δ' ἂν Ἕλληνες μικροτράπεζοι φυλλοτρῶγες δράσειαν; C. 9.
> ὅπου τέτταρα λήψῃ

*) γρ. σεαυτὸν εὐδαιμονίζεις.

Κρέα μικρὰ ὀβολοῦ. παρὰ δ' ἡμετέροις προγόνοισιν ὅλους βοῦς
Ὀπτῶσιν, ἐλάφους, ἄρνας. τὸ τελευταῖον δ' ὁ μάγειρος
ὅλον
Τέρας ὀπτήσας μεγάλῳ βασιλεῖ, θερμὴν παρέθηκε κάμηλον.

Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ἀχαρνεῦσι, καὶ αὐτὸς τῶν βαρβάρων ἐμφανίζων τὴν μεγαλειότητα, φησίν·

Εἶτ' ἐξένιζε, παρετίθει δ' ἡμῖν ὅλους.
p.131. Ἐκ κριβάνου βοῦς. καὶ τίς εἶδεν πώποτε
Βοῦς κριβανίτας; τῶν ἀλαζονευμάτων!
Καὶ, ναὶ μὰ Δί', ὄρνιν τριπλάσιον Κλεωνύμου
Παρέθηκεν ἡμῖν· ὄνομα δ' ἦν αὐτῷ· φέναξ.

Ἀναξανδρίδης δ' ἐν Πρωτεσιλάῳ, διασύρων τὸ τῶν Ἰφικράτους γάμων συμπόσιον, ὅτε ἤγετο τὴν Κότυος τοῦ Θρᾳκῶν βασιλέως θυγατέρα, φησί· Κἂν ταῦτα ποιῇς, ὥσπερ φράζω, λαμπροῖς δείπνοις δέχεθ' ὑμᾶς *), οὐδὲν ὁμοίως Τοῖς Ἰφικράτους τοῖς ἐν Θρᾴκῃ. καί τοι φασὶ φιλοκάλως αὐτὰ γενέσθαι· Κατὰ τὴν ἀγορὰν μὲν ὑπεστρῶσθαι στρώματα μὲν ἁλουργὰ μέχρι τῆς ἄρκτου· Δειπνεῖν δ' ἄνδρας βουτυρόφαγους αὐχμηροκόμας μυριοπληθεῖς· Τοὺς δὲ λέβητας χαλκοῦς εἶναι μείζους λάκκων δωδεκακλίνων· Αὐτὸν δὲ Κότυν περιεζῶσθαι, ζωμόν τε φέρειν ἐν χοῒ χρυσῇ, Καὶ γευόμενον τῶν κρατήρων, πρότερον μεθύειν τῶν πινόντων· Αὐλεῖν δ' αὐτοῖς Ἀντιγενίδαν, Ἀργᾶν δ' ᾄδειν, καὶ κιθαρίζειν Κηφισόδοτον τὸν Ἀχαρνῆθεν· μέλπειν δ' ᾠδαῖς τοτὲ μὲν Σπάρτην Τὴν εὐρύχορον, τοτὲ δ' αὖ Θήβας τὰς ἑπταπύλους, τὰς ἁρμονίας μεταβάλλειν **). Φερνάς τε λαβεῖν δύο μὲν ξανθῶν ἵππων ἀγέλας, χρυσοῦν τε σάκος, φιάλην τε λεπαστὴν †), χιόνος τε πρόχουν, κέγχρων τε χύτραν, βολβῶν τε σιρὸν ††) δωδεκάπηχυν, Καὶ πολυπόδων ἑκατόμβην. ταῦτα μὲν οὕτως φασὶ ποιῆσαι Κότυν ἐν Θρᾴκῃ γάμον Ἰφικράτει. τούτων δ' ἔσται πολὺ σεμνότερον καὶ λαμπρότερον παρὰ δεσποσύνοις τοῖς ἡμετέροις. τί γὰρ ἐκλείπει δόμος ἡμέτερος; ποίων ἀγα-

*) γρ. δέξεθ' ὑμᾶς, vel fort. ἡμᾶς. **) γρ. τάς θ' ἁρμονίας μ. †) γρ. φιάλην τε καὶ λεπ. ††) γρ. σειράν.

ν; ϰ σμύρνης καὶ Συρίας †) ὀδμαὶ, λιβάνϰ τε πνοιαὶ,
ρενοχρῶτες μαζῶν ὄψεις, ἄρτων, ἀμύλων, πολυποδείων,
ολίκων, δημϰ͂, φυσκῶν, ζωμϰ͂, τεύτλων, θρίων, λεκί-
ς, σκορόδων. ἀφύης, σκόμβρων, ἐνθρυμματίδων, πτι-
νης, ἀθάρης, κυάμων, λαθύρων ὤχρων, δολίχων μέλι-
; ††), τυρϰ͂, χορίων, πυρῶν, καρύων, χόνδρϰ. κάραβοι ὀ-
οὶ, τευθίδες ὀπταὶ, κεςρεὺς ἑφθὸς, σηπίαι ἑφθαὶ, μύραινα
θὴ, κωβιοὶ ἑφθοὶ, θυννίδες ὀπταὶ, φυκίδες ἑφθαὶ, βά-
αχοι, πέρκαι, συνόδοντες, ὄνοι, βατίδες, ψῆτται, γα-
ὸς, κόκκυξ, θρίσσαι, νάρκαι, ῥείνης τεμάχη, σχαδό-
ς, βότρυες, σῦκα, πλακοῦντες, μῆλα, κράνειαι ῥοαὶ,
πυλλος, μήκων, ἀχράδες, κνῆκος, ἐλάαι, ςέμφυλα, ἄ-
ιτες, πράσα, γήτεια, κρόμμυα, φύση, βολβοὶ, καυ-
ὶ, σίλφιον, ὄξος, μάραθρον, φακῆ, τέττιγες ὀπτοὶ, κάρ-
μα, σήσαμα, κήρυκες, ἅλες, πίνναι, λεπάδες, μύες,
ρεα, κτένες, ὄρκυνες· καὶ πρὸς τϰ́τοις ὀρνιθαρίων ἀφά-
ον πλῆθος, νηττῶν, φαττῶν, χῆνες, ςρϰθοὶ, κίχλαι,
ρυδοι, κίτται, κύκνοι, πελεκὰν, κίγκλοι, γέρανος, τϰ-
ἰ τϰ͂ χάσκοντος διατειναμένη διὰ τϰ͂ πρωκτϰ͂ καὶ τῶν πλευ-
ῶν διακόψειε τὸ μέτωπον. οἶνος δέ σοι λευκὸς, γλυκὺς,
θιγενὴς, ἡδὺς, καπνίας. Λυγκεὺς δ' ἐν Κενταύρῳ δια- C. 4.
ίζων τὰ Ἀττικὰ δεῖπνά φησι·

> Μάγειρ', ὁ θύων ἐςὶν ὁ δειπνίζων τ' ἐμὲ
> Ῥόδιος· ἐγὼ δ' ὁ κεκλημένος Περίνθιος.
> Οὐδέτερος ἡμῶν ἥδεται τοῖς Ἀττικοῖς
> Δείπνοις· ἀηδία γάρ ἐςιν Ἀττικὴ,
> Ὥσπερ ξενική *). παρέθηκε πίνακα γὰρ μέγαν p.132.
> Ἔχοντα μικρὰς πέντε πινακίσκας, ἐν ᾧ
> Τϰ́των ὁ μὲν ἔχει σκόροδον, ὁ δ' ἐχίνϰς δύο,
> Ὁ δὲ θρυμματίδα γλυκεῖαν, ὁ δὲ κόγχας δέκα,
> Ὁ δ' ἀντακαίϰ μικρόν. ἐν ὅσῳ δ' ἐσθίω,
> Ἕτερος ἐκεῖν', ἐν ὅσῳ δ' ἐκεῖνος, τϰ͂τ' ἐγὼ
> Ἠφάνισα. βϰ́λομαι δ' ἐγὼ, βέλτιςε, συγκαμεῖν
> Καὶ τϰ͂τό γ'. ἀλλ' ἀδύνατα βϰ́λομαι·
> Οὔτε ςόματα γὰρ, ϰ͂τε χείλη πέντ' ἔχω.
> Ὄψιν μὲν ἔχει τὰ τοιαῦτα ποικίλην,

†) γρ. σμύρνης Συρίας. ††) γρ. λαθύρων, ὤχρων, δολίχων, μέλ. *) γρ. Ὡς πὰρ ξένοις γε.

Ἀλλ' οὐθὲν ἐστι τοῦτο πρὸς τὴν γαστέρα.
Κατέπλησα γὰρ τὸ χεῖλος, οὐκ ἐνέπλησα δέ.
Τί οὖν, ἔχεις ὄστρεια πολλά; πίνακά μοι
Τούτων παραθήσεις αὐτὸν ἐφ' ἑαυτοῦ μέγαν.
Ἔχεις ἐχίνους; ἕτερος ἔσαι σοι πίναξ.
Αὐτὸς γὰρ αὐτὸν ἐπριάμην ὀκτὼ ὀβολῶν.
Ὀψάριον αὐτὸ τοῦτο παραθήσεις μόνον,
Ἵνα ταυτὰ πάντες, μὴ τὸ μὲν ἐγώ, τὸ δ' ἕτερος.

Δρομέας δ' ὁ παράσιτος, ἐρωτήσαντός τινος αὐτὸν, ὥς φησιν ὁ Δελφὸς Ἡγήσανδρος, πότερον ἐν Ἄστει γίνεται βελτίω δεῖπνα, ἢ ἐν Χαλκίδι, τὸ προοίμιον εἶπε τῶν ἐν Χαλκίδι δείπνων χαριέστερον εἶναι τῆς ἐν Ἄστει παρασκευῆς· τὸ πλῆθος τῶν ὀστρέων καὶ τὴν ποικιλίαν προοίμιον εἰπὼν δείπνου. Δίφιλος δ' ἐν Ἀπολειπούσῃ μάγειρόν τινα παράγων ποιεῖ τάδε λέγοντα·

Πόσοι τὸ πλῆθός εἰσιν οἱ κεκλημένοι
Εἰς τοὺς γάμους, βέλτιστε, καὶ πότερ' Ἀττικοὶ
Ἅπαντες; ἢ κἀκ τοῦ ἐμπορίου τινές; τί δὲ
Τοῦτ' ἐστι πρός σε τὸν μάγειρον τῆς τέχνης;
Ἡγεμονία τίς ἐστιν αὐτῆς, ὦ πάτερ,
Τὸ τῶν ἐδομένων †) τὰ στόματα προειδέναι.
Οἷον, Ῥοδίους κέκληκας; εἰσιοῦσι δὸς
Εὐθὺς ἀπὸ θερμοῦ τὴν μεγάλην αὐτοῖς σπάσαι
Ἀποζέσας σίλουρον ἢ λεβίαν, ἐφ' ᾧ
Χαιρῇ πολὺ μᾶλλον, ἢ μυρίνην προσεγχέας.
Ἀστεῖον ὁ σιλουρισμός.. ἂν Βυζαντίους
Ἀψινθίῳ σφοῖν δεῦσον ὅσ' ἄγαν παρατίθῃς ††),
Κάθαλα ποίησον πάντα κ' ἐσκοροδισμένα.
Διὰ γὰρ τὸ πλῆθος τῶν παρ' αὐτοῖς ἰχθύων
Πάντες βλιχανώδεις εἰσὶ καὶ μεστοὶ λάπης †††).

Μένανδρος δ' ἐν Τροφωνίῳ·

Ξένου τὸ δεῖπνόν ἐστιν ὑποδοχῆς τινος.
Ποδαποῦ; διαφέρει τῷ μαγείρῳ τοῦτο γάρ.
Οἷον τὰ μὲν νησιωτικὰ ταυτὶ ξενύδρια,

†) γρ. — τί δὲ Τοῦτ' ἐστι πρός σε τὸν μάγειρον; τῆς τέχνης Ἡγεμονία τίς ἐστιν αὕτη γ', ὦ πάτερ, Τὸ τῶν ἐδ. ††) γρ. σφι δεῦσον, ὅσα γ' ἂν παρατιθῇς. †††) γρ. βλιχώδεις εἰσὶ καὶ μεστοὶ λάπης.

Ἐν προσφάτοις ἰχθυδίοις τεθραμμένα
Καὶ παντοδαποῖς, τοῖς ἁλμίοις μὲν οὐ πάνυ
Ἁλίσκετ', ἀλλ' οὕτως παρέργως ἅπτεται·
Τὰς δ' ἐνθυλεύσεις καὶ τὰ κεκαρυκευμένα
Μᾶλλον προσεδέξατ'. εἰ δέ τις ἔρχεται
Ἀρκαδικὸς τἀναντίον.
Ἀθάλασσος *) ἐν τοῖς λοπαδίοις ἁλίσκεται.
Ἰωνικὸς πλέταξ ὑποστάσεις ποιῶν,
Κάνδαυλον ὑποβινητιῶντα βρώματα.

ἐχρῶντο γὰρ οἱ παλαιοὶ καὶ τοῖς εἰς ἀναστόμωσιν βρώμασιν, p.133. ὥσπερ ταῖς ἁλμάσιν ἐλάαις, ἃς κολυμβάδας καλοῦσιν. Ἀριστοφάνης γοῦν ἐν Γήρᾳ φησίν·

Ὦ πρεσβῦτα, πότερα φιλεῖς τὰς δρυπετεῖς
Ἑταίρας, ἢ τὰς ὑποπαρθένας, ἁλμάδας ὡς ἐλάας στιφράς;

Φιλήμων δ' ἐν Μετιόντι ἢ Ζωμίῳ·

Ἰχθύς τίς σοι ἐφαίνεθ' ἑφθὸς, μικρὸς, ἣν ἀκήκοας,
Ἅλμη τε λευκὴ καὶ παχεῖ' ὑπερβολῇ,
Κοὐχὶ λοπάδος προσῶζεν, οὐδ' ἡδυσμάτων.
Ἐβόων ἅπαντες, ὡς ἀγαθὴν ἅλμην ποιεῖς!

εἴσθιον δὲ καὶ τέττιγας καὶ κέρκωπας ἀναστομώσεως χάριν. Ἀριστοφάνης Ἀναγύρῳ· Πρὸς θεῶν, ἐρᾷς τέττιγα φαγεῖν καὶ κερκώπην θηρευσαμένη καλάμῳ λεπτῷ. ἔστι δ' ἡ κερκώπη ζῶον ὅμοιον τέττιγι καὶ τρυγονίῳ, ὡς Σπεύσιππος παρίστησιν ἐν τετάρτῳ Ὁμοίων. μνημονεύει αὐτῶν Ἐπίλυκος ἐν Κωραλίσκῳ. Ἄλεξις ἐν Θράσωνί φησι·

Σοῦ δ' ἐγὼ λαλιστέραν
Οὐπώποτ' εἶδον οὔτε κερκώπην, γύναι,
Οὐ κίτταν, οὐκ ἀηδόν', οὐ τρυγόν', οὐ τέττιγα.

Νικόστρατος δ' ἐν Ἄβρᾳ·

Πίναξ ὁ πρῶτος τῶν μεγάλων ἡγήσεται,
Ἔχων ἐχῖνον, ὠμοτάριχον, κάππαριν,
Θρυμματίδα, τέμαχος, βολβὸν ἐν ὑποτρίμματι.

ὅτι δ' εἴσθιον διὰ τὴν ἀναστόμωσιν καὶ τὰς δι' ὄξους καὶ νά-

*) γρ. Ἐκ τῆς ὀρεινῆς, Ἀρκαδικὸς, τἀναντίον Ἀθάλασσος.

'Αλλ' οὐθὲν ἐστι τοῦτο πρὸς τὴν γαστέρα.
Κατέπλησα γὰρ τὸ χεῖλος, οὐκ ἐνέπλησα δέ.
Τί οὖν, ἔχεις ὄστρεια πολλά; πίνακά μοι
Τούτων παραθήσεις αὐτὸν ἐφ' ἑαυτοῦ μέγαν.
Ἔχεις ἐχίνους; ἕτερος ἔσται σοι πίναξ.
Αὐτὸς γὰρ αὐτὸν ἐπριάμην ὀκτὼ ὀβολῶν.
'Οψάριον αὐτὸ τοῦτο παραθήσεις μόνον,
Ἵνα ταυτὰ πάντες, μὴ τὸ μὲν ἐγὼ, τὸ δ' ἕτερος.

Δρομέας δ' ὁ παράσιτος, ἐρωτήσαντός τινος αὐτὸν, ὥς φησιν ὁ Δελφὸς Ἡγήσανδρος, πότερον ἐν Ἄστει γίνεται βελτίω δεῖπνα, ἢ ἐν Χαλκίδι, τὸ προοίμιον εἶπε τῶν ἐν Χαλκίδι δείπνων χαριέστερον εἶναι τῆς ἐν Ἄστει παρασκευῆς τὸ πλῆθος τῶν ὀστρέων καὶ τὴν ποικιλίαν προοίμιον εἰπὼν δείπνου. Δίφιλος δ' ἐν Ἀπολειπούσῃ μάγειρόν τινα παράγων ποιεῖ τάδε λέγοντα·

Πόσοι τὸ πλῆθός εἰσιν οἱ κεκλημένοι
Εἰς τοὺς γάμους, βέλτιστε, καὶ πότερ' Ἀττικοὶ
Ἅπαντες, ἢ κἀκ τοῦ ἐμπορίου τινές; τί δὲ
Τοῦτ' ἐστι πρός σε τὸν μάγειρον τῆς τέχνης;
Ἡγεμονία τίς ἐστιν αὐτῆς, ὦ πάτερ,
Τὸ τῶν ἐδομένων †) τὰ στόματα προειδέναι.
Οἷον, Ῥοδίους κέκληκας; εἰσιοῦσι δὸς
Εὐθὺς ἀπὸ θερμοῦ τὴν μεγάλην αὐτοῖς σπάσαι
Ἀποζέσας σίλουρον ἢ λεβίαν, ἐφ' ᾧ
Χαρίῃ πολὺ μᾶλλον, ἢ μυρίνην προσεγχέας.
Ἀστεῖον ὁ σιλουρισμός.. ἂν Βυζαντίους
Ἀψινθίῳ σφοῖν δεῦσον ὅσ' ἄγαν παρατίθης ††),
Κάθαλα ποίησον πάντα κ' ἐσκοροδισμένα.
Διὰ γὰρ τὸ πλῆθος τῶν παρ' αὐτοῖς ἰχθύων
Πάντες βλιχανώδεις εἰσὶ καὶ μεστοὶ λάπης †††).

Μένανδρος δ' ἐν Τροφωνίῳ·

Ξένου τὸ δεῖπνόν ἐστιν ὑποδοχῆς τινος.
Ποδαποῦ; διαφέρει τῷ μαγείρῳ τοῦτο γάρ.
Οἷον τὰ μὲν νησιωτικὰ ταυτὶ ξενύδρια,

†) γρ. — τί δὲ Τοῦτ' ἐστι πρός σε τὸν μάγειρον; τῆς τέχνης Ἡγεμονία τίς ἐστιν αὕτη γ', ὦ πάτερ, Τὸ τῶν ἐδ. ††) γρ. σφι δεῦσον, ὅσα γ' ἂν παρατιθῇς. †††) γρ. βλιχώδεις εἰσὶ καὶ μεστοὶ λάπης.

Ἐν προσφάτοις ἰχθυδίοις τεθραμμένα
Καὶ παντοδαποῖς, τοῖς ἁλμίοις μὲν ὂ πάνυ
Ἁλίσκετ', ἀλλ' ὕτως παρέργως ἅπτεται·
Τὰς δ' ἐνθυλεύσεις καὶ τὰ κεκαρυκευμένα
Μᾶλλον προσεδέξατ'. εἰ δέ τις ἔρχεται
Ἀρκαδικὸς τἀναντίον.
Ἀθάλασσος *) ἐν τοῖς λοπαδίοις ἁλίσκεται.
Ἰωνικὸς πλέταξ ὑποστάσεις ποιῶν,
Κάνδαυλον ὑποβινητιῶντα βρώματα.

;ρῶντο γὰρ οἱ παλαιοὶ καὶ τοῖς εἰς ἀνασόμωσιν βρώμασιν, p.133.
περ ταῖς ἁλμάσιν ἐλάαις, ἃς κολυμβάδας καλῦσιν. Ἀρι-
φάνης γοῦν ἐν Γήρᾳ φησίν·

Ὦ πρεσβῦτα, πότερα φιλεῖς τὰς δρυπετεῖς
Ἑταίρας, ἢ τὰς ὑποπαρθένας, ἁλμάδας ὡς ἐλάας στιφράς;

λήμων δ' ἐν Μετιόντι ἢ Ζωμίῳ·

Ἰχθύς τίς σοι ἐφαίνεθ' ἑφθὸς, μικρὸς, ἣν ἀκήκοας,
Ἅλμη τε λευκὴ καὶ παχεῖ' ὑπερβολῇ,
Κἀχὶ λοπάδος προσῶζεν, ἀδ' ἡδυσμάτων.
Ἐβόων ἅπαντες, ὡς ἀγαθὴν ἅλμην ποιεῖς!

;θιον δὲ καὶ τέττιγας καὶ κέρκωπας ἀνασομώσεως χάριν.
ρισοφάνης Ἀναγύρῳ· Πρὸς θεῶν, ἐρᾷς τέττιγα φαγεῖν
ὶ κερκώπην θηρευσαμένη καλάμῳ λεπτῷ. ἔσι δ' ἡ κερκώ-
ζῶον ὅμοιον τέττιγι καὶ τρυγονίῳ, ὡς Σπεύσιππος παρ-
ησιν ἐν τετάρτῳ Ὁμοίων. μνημονεύει αὐτῶν Ἐπίλυκος ἐν
ωραλίσκῳ. Ἄλεξις ἐν Θράσωνί φησι·

Σῦ δ' ἐγὼ λαλιστέραν
Οὐπώποτ' εἶδον ὔτε κερκώπην, γύναι,
Οὐ κίτταν, οὐκ ἀηδόν', ὂ τρυγόν', ὂ τέττιγα.

;κόστρατος δ' ἐν Ἅβρᾳ·

Πίναξ ὁ πρῶτος τῶν μεγάλων ἡγήσεται,
Ἔχων ἐχῖνον, ὠμοτάριχον, κάππαριν,
Θρυμματίδα, τέμαχος, βολβὸν ἐν ὑποτρίμματι.

δ' ἐσθιον διὰ τὴν ἀνασόμωσιν καὶ τὰς δι' ὄξυς καὶ να-

*) γρ. Ἐκ τῆς ὀρεινῆς, Ἀρκαδικὸς, τἀναντίον Ἀθάλασσος.

πυος γογγυλίδας, σαφῶς παρίστησιν Νίκανδρος ἐν δευτέρῳ Γεωργικῶν, λέγων οὕτως·

Γογγυλίδος δισσὴ γὰρ ἰδ' ἐκ ῥαφάνοιο γενέθλη,
Μακρή τε; στιφρή τε, φαείνεται ἐν πρασιῇσι.
Καὶ τὰς μὲν καύκοσον ἀποβλήνας βορέῃσι
Προσφιλέας χειμῶνι καὶ οἰκυροῖσιν ἀεργοῖς.
Θερμοῖς δ' ἐκμανθεῖσαι ἀναζώουσ' ὑδάτεσσι.
Τμῆγε δὲ γογγυλίδος ῥίζας καὶ ἀκαρφέα φλοιὸν,
Ἦκα καθηράμενος λεπτουργίας, ἠελίῳ δὲ
Αὐήνας ἐπὶ τυτθὸν, ὅτ' ἐν ζεστῷ ἀποβάπτων
Ὕδατι ἰδρυμένῃ, πολέας ἐμβάπτισον ἅλμῃ.
Ἄλλοτε δ' αὖ λευκὸν γλεῦκος συστάμνισον ὄξει,
Ἶσον ἴσῳ· τὰς δ' ἐντὸς ἐπιστύψας ἁλὶ κρύψαις.
Πολλάκι δ' ἀσταφίδος προχέας τριπτῆρι λεήνας,
Σπέρματά τ' ἐνδάκνοντα σινήπυος. εἰν ἑνὶ δὲ τρὺξ
Ὄξεος ἐκμάξασα, καὶ ὠμοτέρην ἐπὶ κόρσην.
Ὥριον ἁλμαίην ἄμυσαι *) κεχρηόσι δαίτης.

Δίφιλος δ' ἢ Σώσιππος ἐν Ἀπολειπούσῃ·

Ἔστιν ἓν δ' ὄξος ὀξύ σοι,
Ὑπολαμβάνω, παιδάριον, ὁπὸν εἰλήφαμεν,
Ἄριστα τούτοις πάντα πιέσω, καὶ πυκνά,
Ἢ φυλὰς, ἢ δριμεῖα περιοισθήσεται.
Τῶν πρεσβυτέρων γὰρ ταῦτα τῶν ἡδυσμάτων
Ἀνασομεῖ τάχιστα τ' αἰσθητήρια,
Τό τε νωκαρῶδες καὶ κατημβλυωμένον
Ἐσκέδασε, κἀποίησεν ἡδέως φαγεῖν.

p.134. Ἄλεξις δ' ἐν Ταραντίνοις ἐν τοῖς συμποσίοις φησὶ τοὺς Ἀττικοὺς καὶ ὀρχεῖσθαι ὑποπιόντας·

Τοῦτο γὰρ νῦν ἐστί σοι
Ἐν ταῖς Ἀθήναις ταῖς καλαῖς ἐπιχώριον·
Ἅπαντες ὀρχοῦντ' εὐθὺς, ἂν οἴνου μόνον
Ὀσμὴν ἴδωσιν. συμφορὰν λέγεις, ἆρ' ἂν
Φαίνης ἂν, εἰς συμπόσιον εἰσελθὼν ἄφνω **).
Καὶ τοῖς μὲν ἀγενείοις ἴσως ἔπεστί τις
Χάρις· ἀλλ' ἐπὰν δὴ τὸν γόητα Θεόδοτον,
Ἢ τὸν παραμασύντην ἴδω τὸν ἀνόσιον,

*) γρ. ἄρυσαι. **) γρ. συμφορὰν σέ γ' εἰσορᾶν Φαίης ἂν εἰς συμπόσιον εἰσελθὼν ἄφνω.

Καυκιζόμενοι τὰ λευκά, τὸν ἄβαλλόν θ' ἅμα †)
Ἥδιστον, ἀναπήξαιμ' ἂν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ ξύλου λαβών.

οτε δὲ καὶ Ἀντιφάνης ἐν Καρσὶ κατὰ τὸ Ἀττικὸν ἔθος ὀρχήσεως κωμῳδεῖ τινα τῶν σοφῶν, ὡς παρὰ δεῖπνον ἔμενον, λέγων οὕτως·

— οὐχ ὁρᾷς ὀρχούμενον
Ταῖς χερσὶ τὸν βάκηλον; οὐδ' αἰσχύνεται,
Ὁ τὸν Ἡράκλειτον πᾶσιν ἐξηγούμενος,
Ὁ τὴν Θεοδέκτου μόνος ἀνευρηκὼς τέχνην,
Ὁ τὰ κεφάλαια συγγράφων Εὐριπίδῃ.

ις οὐδ' ἀναρμόστως ἄν τις ἐπενέγκαι τὰ Ἐρίφῳ τῷ κω-
ῖ ἐν Αἰόλῳ εἰρημένα τάδε·

Λόγος γάρ ἐστ' ἀρχαῖος οὐ κακῶς ἔχων·
Οἶνον λέγουσι τοὺς γέροντας, ὦ πάτερ,
Πείθειν χορεύειν οὐ θέλοντας.

ξις δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἰσοστάσιόν φησιν·

Ἀπὸ συμβολῶν ἔπινον, ὀρχεῖσθαι μόνον
Βλέποντες, ἄλλο δ' οὐδέν, ὄψων ὀνόματα,
Καὶ σιτίων ἔχοντες ὄψον, κάραβος ††),
Καὶ κωβιός, καὶ σεμίδαλις.

Ἀττικὸν δὲ δεῖπνον οὐκ ἀχαρίστως διαγράφει Μάτρων C. 5.
κρῳδὸς, ὅπερ διὰ τὸ σπάνιον οὐκ ἂν ὀκνήσαιμι ὑμῖν,
ες φίλοι, ὁ Πλούταρχος ἔφη, ἀπομνημονεῦσαι·

Δεῖπνά μοι ἔννεπε, Μοῦσα, πολύτροφα καὶ μάλα πολλά,
Ἃ Ξενοκλῆς ῥήτωρ ἐν Ἀθήναις δείπνισεν ἡμᾶς.
Ἦλθον γὰρ κἀκεῖσε, πολὺς δέ μοι ἕσπετο λιμός.
Οὗ δὴ καλλίστους ἄρτους ἴδον ἠδὲ μεγίστους,
Λευκοτέρους χιόνος, ἔσθειν δ' ἀμύλοισιν ὁμοίους·
Τάων καὶ Βορέης ἠράσσατο πεπτομενάων.
Αὐτὸς δὲ Ξενοκλῆς ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν.
Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών, σχεδόθεν δέ οἱ ἦν παράσιτος
Χαιρεφόων, πεινῶντι λάρῳ ὄρνιθι ἐοικώς,
Νήστης *), ἀλλοτρίων εὖ εἰδὼς δειπνοσυνάων.
Τῷ δὲ μάγειροι μὲν φόρεον πλῆσάν τε τραπέζας,
Οἷς ἐπιτετράφαται μέγας οὐρανὸς ὀπτανιάων,

) γρ. τὸ νάβλον θ' ἅμα. ††) γρ. ἄλλο δ' οὐδέν. ὄψων ὀνόματα Καὶ σιτίων ἔχοντες, οἷον Κάραβος. *) γρ. Νῆστις.

πυος γογγυλίδας, σαφῶς παρίστησιν Νίκανδρος ἐν δευτέρῳ Γεωργικῶν, λέγων οὕτως·

Γογγυλίδος δισσὴ γὰρ ἰδ' ἐκ ῥαφάνοιο γενέθλη,
Μακρή τε, στιφρή τε, φαείνεται ἐν πρασιῇσι.
Καὶ τὰς μὲν καύκοσον ἀποβλήνας βορέῃσι
Προσφιλέας χειμῶνι καὶ οἰκουροῖσιν ἀεργοῖς.
Θερμοῖς δ' ἰκμανθεῖσαι ἀναζώουσ' ὑδάτεσσι.
Τμῆγε δὲ γογγυλίδος ῥίζας καὶ ἀκαρφέα φλοιὸν,
Ἦκα καθηράμενος λεπτουργέας, ἠελίῳ δὲ
Αὐήνας ἐπὶ τυτθὸν, ὅτ' ἐν ζεστῷ ἀποβάπτων
Ὕδατι ἱδρυμένῃ, πολέας ἐμβάπτισον ἅλμῃ.
Ἄλλοτε δ' αὖ λευκὸν γλεῦκος συστάμνισον ὄξει,
Ἶσον ἴσῳ· τὰς δ' ἐντὸς ἐπιστύψας ἁλὶ κρύψαις.
Πολλάκι δ' ἀσταφίδος προχέας τριπτῆρι λεήνας,
Σπέρματά τ' ἐνδάκνοντα σινήπυος. εἰν ἑνὶ δὲ τρὺξ
Ὄξεος ἰκμάζουσα, καὶ ὠμοτέρην ἐπὶ κόρσην.
Ὥριον ἁλμαίην ἄμυσαι *) κεχρηόσι δαίτης.

Δίφιλος δ' ἢ Σώσιππος ἐν Ἀπολειπούσῃ·

Ἔστιν ἓν δ' ὄξος ὀξύ σοι,
Ὑπολαμβάνω, παιδάριον, ὁπὸν εἰλήφαμεν,
Ἄριστα τούτοις πάντα πιέσω, καὶ πυκνά,
Ἢ φυλὰς, ἢ δριμεῖα περιοισθήσεται.
Τῶν πρεσβυτέρων γὰρ ταῦτα τῶν ἡδυσμάτων
Ἀναστομεῖ τάχιστα τ' αἰσθητήρια,
Τό τε νωκαρῶδες καὶ κατημβλυωμένον
Ἐσκέδασε, κἀποίησεν ἡδέως φαγεῖν.

p.134. Ἄλεξις δ' ἐν Ταραντίνοις ἐν τοῖς συμποσίοις φησὶ τοὺς Ἀττικοὺς καὶ ὀρχεῖσθαι ὑποπιόντας·

Τοῦτο γὰρ νῦν ἐστί σοι
Ἐν ταῖς Ἀθήναις ταῖς καλαῖς ἐπιχώριον·
Ἅπαντες ὀρχοῦντ' εὐθὺς, ἂν οἴνου μόνον
Ὀσμὴν ἴδωσιν. συμφορὰν λέγεις, ἆρ' ἂν
Φαίνης ἂν, εἰς συμπόσιον εἰσελθὼν ἄφνω **).
Καὶ τοῖς μὲν ἀγενείοις ἴσως ἔπεστί τις
Χάρις· ἀλλ' ἐπὰν δὴ τὸν γόητα Θεόδοτον,
Ἢ τὸν παραμασύντην ἴδω τὸν ἀνόσιον,

*) γρ. ἄρυσαι. **) γρ. συμφοράν σέ γ' εἰσορᾷν φαίης ἂν εἰς συμπόσιον εἰσελθὼν ἄφνω.

Καυκιζόμενον τὰ λευκά, τὸν ἄβαλλόν θ' ἅμα †)
Ἥδιστον, ἀναπήξαιμ' ἂν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ ξύλου λαβών.

οτε δὲ καὶ Ἀντιφάνης ἐν Καρσὶ κατὰ τὸ Ἀττικὸν ἔθος ὀρχήσεως κωμῳδεῖ τινα τῶν σοφῶν, ὡς παρὰ δεῖπνον ούμενον, λέγων οὕτως·

— οὐχ ὁρᾷς ὀρχούμενον
Ταῖς χερσὶ τὸν βάκηλον; οὐδ' αἰσχύνεται,
Ὁ τὸν Ἡράκλειτον πᾶσιν ἐξηγούμενος,
Ὁ τὴν Θεοδέκτου μόνος ἀνευρηκὼς τέχνην,
Ὁ τὰ κεφάλαια συγγράφων Εὐριπίδῃ.

ις οὐδ' ἀναρμόστως ἄν τις ἐπενέγκαι τὰ Γρίφῳ τῷ κω-
ῦ ἐν Αἰόλῳ εἰρημένα τάδε·

Λόγος γάρ ἐστ' ἀρχαῖος οὐ κακῶς ἔχων·
Οἶνον λέγουσι τοὺς γέροντας, ὦ πάτερ,
Πείθειν χορεύειν οὐ θέλοντας.

εξῆς δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἰσοστάσιόν φησιν·

Ἀπὸ συμβολῶν ἔπινον, ὀρχεῖσθαι μόνον
Βλέποντες, ἄλλο δ' οὐδέν, ὄψων ὀνόματα,
Καὶ σιτίων ἔχοντες ὄψον, κάραβος ††),
Καὶ κωβιός, καὶ σεμίδαλις.

Ἀττικὸν δὲ δεῖπνον οὐκ ἀχαρίστως διαγράφει Μάτρων C. 5.
αρῳδός, ὅπερ διὰ τὸ σπάνιον οὐκ ἂν ὀκνήσαιμι ὑμῖν,
ρες φίλοι, ὁ Πλούταρχος ἔφη, ἀπομνημονεῦσαι·

Δεῖπνά μοι ἔννεπε, Μοῦσα, πολύτροφα καὶ μάλα πολλά,
Ἃ Ξενοκλῆς ῥήτωρ ἐν Ἀθήναις δείπνισεν ἡμᾶς.
Ἦλθον γὰρ κἀκεῖσε, πολὺς δέ μοι ἕσπετο λιμός.
Οὗ δὴ καλλίστους ἄρτους ἴδον ἠδὲ μεγίστους,
Λευκοτέρους χιόνος, ἔσθειν δ' ἀμύλοισιν ὁμοίους·
Τῶν καὶ Βορέης ἠράσσατο πεπτομενάων.
Αὐτὸς δὲ Ξενοκλῆς ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν.
Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών, σχεδόθεν δέ οἱ ἦν παράσιτος
Χαιρεφόων, πεινῶντι λάρῳ ὄρνιθι ἐοικώς,
Νήστης *), ἀλλοτρίων εὖ εἰδὼς δειπνοσυνάων.
Τῷ δὲ μάγειροι μὲν φόρεον πλῆσάν τε τραπέζας,
Οἷς ἐπιτετράφαται μέγας οὐρανὸς ὀπτανιάων,

†) γρ. τὸ νάβλον θ' ἅμα. ††) γρ. ἄλλο δ' οὐδέν. ὄψων ὀνόματα Καὶ σιτίων ἔχοντες, οἷον Κάραβος. *) γρ. Νῆστις.

πυος γογγυλίδας, σαφῶς παρίστησιν Νίκανδρος ἐν δευτέρῳ Γεωργικῶν, λέγων οὕτως·

Γογγυλίδος δισσὴ γὰρ ἰδ᾽ ἐκ ῥαφάνοιο γενέθλη,
Μακρή τε, σφυρή τε, φαείνεται ἐν πρασιῇσι.
Καὶ τὰς μὲν καύκοσον ἀποβλήνας βορέῃσι
Προσφιλέας χειμῶνι καὶ οἰκυροῖσιν ἀεργοῖς.
Θερμοῖς δ᾽ ἰκμανθεῖσαι ἀναζώουσ᾽ ὑδάτεσσι.
Τμῆγε δὲ γογγυλίδος ῥίζας καὶ ἀκαρφέα φλοιὸν,
Ἦκα καθηράμενος λεπτουργίας, ἠελίῳ δὲ
Αὐήνας ἐπὶ τυτθὸν, ὅτ᾽ ἐν ζεστῷ ἀποβάπτων
Ὕδατι ἱδρυμένη, πολέας ἐμβάπτισον ἅλμῃ.
Ἄλλοτε δ᾽ αὖ λευκὸν γλεῦκος συστάμνισον ὄξει,
Ἶσον ἴσῳ· τὰς δ᾽ ἐντὸς ἐπιστύψας ἁλὶ κρύψαις.
Πολλάκι δ᾽ ἀσταφίδος προχέας τριπτῆρι λεήνας,
Σπέρματά τ᾽ ἐνδάκνοντα σινήπυος. εἰν ἑνὶ δὲ τρὺξ
Ὄξεος ἰκμάζουσα, καὶ ὠμοτέρην ἐπὶ κόρσην.
Ὥριον ἁλμαίην ἄμυσαι *) κεχρηόσι δαίτης.

Δίφιλος δ᾽ ἢ Σώσιππος ἐν Ἀπολειπούσῃ·

Ἔστιν ἓν δ᾽ ὄξος ὀξύ σοι,
Ὑπολαμβάνω, παιδάριον, ὁπὸν εἰλήφαμεν,
Ἄριστα τούτοις πάντα πιέσω, καὶ πυκνὰ,
Ἢ φυλὰς, ἢ δριμεῖα περιοισθήσεται.
Τῶν πρεσβυτέρων γὰρ ταῦτα τῶν ἡδυσμάτων
Ἀναστομεῖ τάχιστα τ᾽ αἰσθητήρια,
Τό τε νωκαρῶδες καὶ κατημβλυωμένον
Ἐσκέδασε, κἀποίησεν ἡδέως φαγεῖν.

p. 134. Ἄλεξις δ᾽ ἐν Ταραντίνοις ἐν τοῖς συμποσίοις φησὶ τοὺς Ἀττικοὺς καὶ ὀρχεῖσθαι ὑποπιόντας·

Τοῦτο γὰρ νῦν ἐστί σοι
Ἐν ταῖς Ἀθήναις ταῖς καλαῖς ἐπιχώριον·
Ἅπαντες ὀρχοῦντ᾽ εὐθὺς, ἂν οἴνου μόνον
Ὀσμὴν ἴδωσιν. συμφορὰν λέγεις, ἆρ᾽ ἂν
Φαίνης ἂν, εἰς συμπόσιον εἰσελθὼν ἄφνω **).
Καὶ τοῖς μὲν ἀγενείοις ἴσως ἔπεστί τις
Χάρις· ἀλλ᾽ ἐπὰν δὴ τὸν γόητα Θεόδοτον,
Ἢ τὸν παραμασύντην ἴδω τὸν ἀνόσιον,

*) γρ. ἄρυσαι. **) γρ. συμφοράν σέ γ᾽ εἰσορᾶν Φαίνης ἂν εἰς συμπόσιον εἰσελθὼν ἄφνω.

Καυκιζόμενον τὰ λευκά, τὸν ἄβαλλόν θ' ἅμα †)
Ἥδιστ' ἂν, ἀναπήξαιμ' ἂν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ ξύλου λαβών.

οτε δὲ καὶ Ἀντιφάνης ἐν Κωρσὶ κατὰ τὸ Ἀττικὸν ἔθος ὀρχήσεως κωμῳδεῖ τινα τῶν σοφῶν, ὡς παρὰ δεῖπνον ὀμενον, λέγων οὕτως·

— οὐχ ὁρᾷς ὀρχούμενον
Ταῖς χερσὶ τὸν βάκηλον; οὐδ' αἰσχύνεται,
Ὁ τὸν Ἡράκλειτον πᾶσιν ἐξηγούμενος,
Ὁ τὴν Θεοδέκτου μόνος ἀνευρηκὼς τέχνην,
Ὁ τὰ κεφάλαια συγγράφων Εὐριπίδῃ.

ις οὐδ' ἀναρμόστως ἄν τις ἐπενέγκαι τὰ Ἐρίφῳ τῷ κω-
ὶ ἐν Αἰόλῳ εἰρημένα τάδε·

Λόγος γάρ ἐστ' ἀρχαῖος οὐ κακῶς ἔχων·
Οἶνον λέγουσι τοὺς γέροντας, ὦ πάτερ,
Πείθειν χορεύειν οὐ θέλοντας.

εξις δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἰσοστασιέν φησιν·

Ἀπὸ συμβολῶν ἔπινον, ὀρχεῖσθαι μόνον
Βλέποντες, ἄλλο δ' οὐδέν, ὄψων ὀνόματα,
Καὶ σιτίων ἔχοντες ὄψον, κάραβος ††),
Καὶ κωβιός, καὶ σεμίδαλις.

Ἀττικὸν δὲ δεῖπνον οὐκ ἀχαρίστως διαγράφει Μάτρων C. 5.
αρῳδὸς, ὅπερ διὰ τὸ σπάνιον οὐκ ἂν ὀκνήσαιμι ὑμῖν,
ρες φίλοι, ὁ Πλούταρχος ἔφη, ἀπομνημονεῦσαι·

Δεῖπνά μοι ἔννεπε, Μοῦσα, πολύτροφα καὶ μάλα πολλά,
Ἃ Ξενοκλῆς ῥήτωρ ἐν Ἀθήναις δείπνισεν ἡμᾶς.
Ἦλθον γὰρ κἀκεῖσε, πολὺς δέ μοι ἕσπετο λιμός.
Οὗ δὴ καλλίστους ἄρτους ἴδον ἠδὲ μεγίστους,
Λευκοτέρους χιόνος, ἔσθειν δ' ἀμύλοισιν ὁμοίους·
Τῶν καὶ Βορέης ἠράσσατο πεπτομενάων.
Αὐτὸς δὲ Ξενοκλῆς ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν.
Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών, σχεδόθεν δέ οἱ ἦν παράσιτος
Χαιρεφόων, πεινῶντι λάρῳ ὄρνιθι ἐοικώς,
Νήστης *), ἀλλοτρίων εὖ εἰδὼς δειπνοσυνάων.
Τῷ δὲ μάγειροι μὲν φόρτον πλῆσάν τε τραπέζας,
Οἷς ἐπιτετράφαται μέγας οὐρανὸς ὀπτανιάων,

†) γρ. τὸ νάβλον θ' ἅμα. ††) γρ. ἄλλο δ' οὐδέν. ὄψων ὀνόματα Καὶ σιτίων ἔχοντες, οἷον Κάραβος. *) γρ. Νῆστις.

Ἡμὲν ἐπισπεῦσαι δεῖπνα χρόνον, ἠδ' ἀναμεῖναι.
Ἔνθ' ἄλλοι πάντες λαχάνοις ἐπὶ χεῖρας ἴαλλον·
Ἀλλ' ἐγὼ ἐ πιθόμην, ἀλλ' εἴσθιον εἴδατα πάντα,
p.135. Βολβὰς, ἀσπάραγόν τε, καὶ ὄστρεα μυελόεντα,
Ὠμοτάριχον ἐῶν χαίρειν Φοινίκιον ὄψον.
Αὐτὰρ ἐχίνας ῥίψα καρηκομόωντας ἀκάνθαις·
Οἱ δὲ κυλινδόμενοι καναχὴν ἔχον ἐν ποσὶ παίδων,
Ἐν καθαρῷ, ὅθι κύματ' ἐπ' ἠιόνος κλύζεσκε·
Πολλὰς δ' ἐκ κεφαλῆς προθελύμνας εἷλκον ἀκάνθας.
Ἡ δὲ Φαληρικὴ ἦλθ' ἀφύη, Τρίτωνος ἑταίρη,
Ἄντα παρειάων σχομένη ῥυπαρὰ κρήδεμνα.
Τὰς δ' ὁ Κύκλωψ ἐφίλει, καὶ ἐν ὄρεσιν ἐξεπεφύκει,
Πίννας ἦλθε φέρων καὶ ἄμυλα ἠχήεντα †),
Ἃς καταφυγότριχος πέτρης ††) λευκὸν τρέφει ὕδωρ.
Ψῆττά τε χονδροφυὴς καὶ τρίγλη μιλτοπάρῃος·
Τῇ γ' ἐγὼ ἐν πρώτοις ἐπέχον κρατερώνυχα χεῖρα,
Οὐδ' ἔφθην τρώσας ἵνα εἴασε Φοῖβος Ἀπόλλων *).
Ὡς δ' εἶδον Στρατοκλῆ, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο,
Τρίγλης ἱπποδάμοιο κάρη μετὰ χερσὶν ἔχοντα,
Ἄψ δ' ἑλόμην χάρμῃ, λαιμὸν δ' ἄπληστον ἄμυξα.
Ἦλθε δὲ Νηρῆος θυγάτηρ Θέτις ἀργυρόπεζα,
Σηπίη εὐπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα,
Ἣ μόνη ἰχθὺς ἐοῦσα τὸ λευκὸν καὶ μέλαν οἶδε.
Καὶ Τιτυὸν εἶδον, λίμνης ἐρικυδέα γόγγρον,
Κείμενον ἐν λοπάδεσσ'· ὁ δ' ἐπ' ἐννέα κεῖτο τραπέζαις.
Τῷ δὲ μετ' ἴχνια βαῖνε θεὰ λευκώλενος ἰχθὺς
Ἔγχελυς, ἣ Διὸς εὔχετ' ἐν ἀγκοίνῃσι μιγῆναι,
Ἐν κοιτῶν', ὅθεν ἐγχέλεων γένος ἀγροτεράων
Παμμεγέθης· ἦν ἐδὲ δύ' ἀνέρες ἀθλητῆρες,
Οἷοι ἄρ' Ἀστύαναξ τε καὶ Ἀντήνωρ ἐγένοντο,
Ῥηϊδίως ἐφ' ἄμαξαν ἀπ' ἔδεος ὀχλίσσειαν·
Τρισπίθαμοι γὰρ ταίγε, καὶ ἐννεαπήχεες ἦσαν
Εὖρος, ἀτὰρ μῆκός γε γενέσθην ἐννεόργυιοι.
Πολλὰ δ' ἄναντα κάταντα κατὰ στέγας ἦλθ' ὁ μάγειρος,
Σείων ὀψοφόρους πίνακας κατὰ δεξιὸν ὦμον.
Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι χύτραι ἕποντο·
Αὐτὰρ ἐπ' Εὔβοιαν **) λοπάδες τόσαι ἐστιχόωντο.

†) γρ. καὶ τήθη μυελόεντα, vel καὶ ὀσμύλι' ἠχήεντα.
††) γρ. Ἃ κατὰ φυκότριχος π.　　*) γρ. Οὐδ' ἔφθην τρώγε ἐπεὶ ἄασε Φοῖβος Ἀ. … **) γρ. ἀπ' Εὐβοίας.

Ἶρις δ' ἄγγελος ἦλθε ποδήνεμος, ὠκέα τευθὶς,
Πέρκη τ' ἀνθεσίχρως, καὶ ὁ δημοτικὸς μελάνουρος,
Ὃς καὶ θνητὸς ἐὼν ἕπετ' ἰχθύσιν ἀθανάτοισιν.
Οἴη †) δ' αὖ θύννα κεφαλὴ θαλαμηϊάδαο ††)
Νόσφιν ἀφειστήκει κεχολωμένη εἵνεκα τευχέων
Αἰρομένων· τὸ δὲ πῆμα θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισι.
Ῥίνη, τῷ φιλέουσι περισσῶς τέκτονες ἄνδρες,
Τρηχεῖ', ἀλλ' ἀγαθὴ κουροτρόφος· οὐ γὰρ ἔγωγε
Ἧς σαρκὸς δύναμαι γλυκερώτερον ἄλλο ἰδέσθαι.
Ὀπτάλεος δ' εἰσῆλθε πελώριος ἱππότα κεστρεὺς,
Οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε δυώδεκα σαργοὶ ἕποντο.
Κυανόχρως δ' ἀμίας ἐπὶ τοῖς μέγας, ὅς τε θαλάσσης
Πάσης βένθεα οἶδε Ποσειδάωνος ὑποδμώς.
Καρίδες θ', αἳ Ζηνὸς Ὀλυμπίε εἰσὶν ἀοιδοί· p.136
Αἳ δὴ ἰδεῖν κυφαὶ μὲν ἔσαν, χρησαὶ δὲ πάσασθαι.
Χρύσοφρυς, ὃς κάλλιστος ἐν ἄλλοις ἵσταται ἰχθὺς,
Κάραβοι, ἀστακὸς αὖτε λιλαίετο θωρήσσεσθαι
Ἐν μακάρων δείπνοις· τοὺς δαιτυμόνες χέρ' ἐφέντες,
Ἐν στόμασίν τ' ἔθεσαν, καὶ ἀπήγαγον ἄλλυδις ἄλλον.
Τῶν δ' ἄρ' ἔλωψ κρείων δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν,
Οὗ πλήρης περ ἐὼν κρατερὸς †††) παλάμῃ ἐπορέχθη *),
Γεύσασθ' ἱμείρων· τὸ δέ γ' ἀμβροσίη μοι ἔδοξεν
Εἶν', ἣν δαίονται μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες.
Μύραιναν δ' ἐπέθηκε φέρων τὸ κάλυμμα τραπέζης,
Ζώνην δ', ἣν φορέεσκεν ἀγαλλομένη περὶ δειρὴν,
Εἰς λέχος ἡνίκ' ἔβαινε δρακοντιάδῃ μεγαθύμῳ.
Σάνδαλα δ' αὖ παρέθηκαν ἀεὶ γενῆ **) ἀθανατάων,
Ὧν βούγλωσσος ἔναιεν ἐν ἅλμῃ μορμυρέσῃ.
Κίχλας δ' ἑξείης ἡβήτορας ὑψιπετήεις,
Καὶ πέτρας καταβοσκομένας, θυάδας θ' ὑδατίνας.
Ἐν δ' ἀναμὶξ σάργοι τε, καὶ ἵππουροι, γλάνιές τε,
Μορμύρος ἂν τώδ' ἔην, μεγάλη σπάρος, ἧς ὁ μάγειρος ***)
Σίζοντας παρέθηκε φέρων, κνίσσωσε δὲ δῶμα·
Τῶν ἔλεγον δαίνυσθαι, ἐμοὶ δέ γε θηλυτεράων
Εἶναι βρώματ' ἔδοξεν. ἐπεὶ δ' ὥρμαινον ἐπ' ἄλλα,
Κεῖτο δέ τις βοτάνη, ἧς οὐδεὶς ἥπτετο δείπνῳ,
Ἐν καθαρῷ, ὅθι περ λοπάδων διεφαίνετο χῶρος.

†) γρ. Οἴη. ††) γρ. θαλαμωνιάδαο. †††) γρ. κρατερῶς. *) γρ. ἐπορέχθην. **) γρ. ἀειγενῆ. ***) γρ. Μορμύρος, ἄντα δ' ἔην γαλέη, σπάρος, ἃς ὁ μ.

Ἠμὲν ἐπισκεῦσαι δεῖπνα χρόνιν, ἠδ' ἀναμεῖναι.
Ἔνθ' ἄλλοι πάντες λαχάνοις ἐπὶ χεῖρας ἴαλλον·
Ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην, ἀλλ' εἴσθιον εἴδατα πάντα,
p.135. Βολβὰς, ἀσπάραγόν τε, καὶ ὄστρεα μυελόεντα,
Ὠμοτάριχον ἐῶν χαίρειν Φοινίκιον ὄψον.
Αὐτὰρ ἐχίνας ῥίψα καρηκομόωντας ἀκάνθαις·
Οἱ δὲ κυλινδόμενοι καναχὴν ἔχον ἐν ποσὶ παίδων,
Ἐν καθαρῷ, ὅθι κύματ' ἐπ' ἠιόνος κλύζεσκε·
Πολλὰς δ' ἐκ κεφαλῆς προθελύμνους εἷλκον ἀκάνθας.
Ἡ δὲ Φαληρικὴ ἦλθ' ἀφύη, Τρίτωνος ἑταίρη,
Ἄντα παρειάων σχομένη ῥυπαρὰ κρήδεμνα.
Τὰς δ' ὁ Κύκλωψ ἐφίλει, καὶ ἐν ὄρεσιν ἐξεπεφύκει,
Πίννας ἦλθε φέρων καὶ ἄμυλα ἠχήεντα †),
Ἃς καταφυγότριχος πέτρης ††) λευκὸν τρέφει ὕδωρ.
Ψῆττά τε χονδροφυὴς καὶ τρίγλη μιλτοπάρῃος·
Τῇ γ' ἐγὼ ἐν πρώτοις ἐπέχον κρατερώνυχα χεῖρα,
Οὐδ' ἔφθην τρώσας ἵνα εἴασε Φοῖβος Ἀπόλλων *).
Ὡς δ' εἶδον Στρατοκλῆ, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο,
Τρίγλης ἱπποδάμοιο κάρη μετὰ χερσὶν ἔχοντα,
Ἄψ δ' ἑλόμην χάρμῃ, λαιμὸν δ' ἄπληστον ἄμυξα.
Ἦλθε δὲ Νηρῆος θυγάτηρ Θέτις ἀργυρόπεζα,
Σηπίη εὐπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα,
Ἡ μόνη ἰχθὺς ἐοῦσα τὸ λευκὸν καὶ μέλαν οἶδε.
Καὶ Τιτυὸν εἶδον, λίμνης ἐρικυδέα γόγγρον,
Κείμενον ἐν λοπάδεσσ'· ὁ δ' ἐπ' ἐννέα κεῖτο τραπέζαις·
Τῷ δὲ μετ' ἴχνια βαῖνε θεὰ λευκώλενος ἰχθὺς
Ἔγχελυς, ἣ Διὸς εὔχετ' ἐν ἀγκοίνῃσι μιγῆναι,
Ἐν κοιτῶν', ὅθεν ἐγχέλεων γένος ἀγροτεράων
Παμμεγέθης· ἦν οὐδὲ δύ' ἀνέρες ἀθλητῆρες,
Οἷοι ἄρ' Ἀστυάναξ τε καὶ Ἀντήνωρ ἐγένοντο,
Ῥηϊδίως ἐφ' ἅμαξαν ἀπ' οὔδεος ὀχλίσσειαν·
Τρισπίθαμοι γὰρ ταίγε, καὶ ἐννεαπήχεες ἦσαν
Εὖρος, ἀτὰρ μῆκός γε γενέσθην ἐννεόργυιοι.
Πολλὰ δ' ἄναντα κάταντα κατὰ στέγας ἦλθ' ὁ μάγειρος
Σείων ὀψοφόρους πίνακας κατὰ δεξιὸν ὦμον.
Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι χύτραι ἕποντο·
Αὐτὰρ ἐπ' Εὔβοιαν **) λοπάδες τόσαι ἐστιχόωντο.

†) γρ. καὶ τήθη μυελόεντα, vel καὶ ὀσμύλι' ἠχήεντα.
††) γρ. Ἃ κατὰ φυκότριχος π. *) γρ. Οὐδ' ἔφθην τρώγειν ἐπεὶ ἄασε Φοῖβος Ἀ... **) γρ. ἀπ' Εὐβοίας.

Ἶρις δ' ἄγγελος ἦλθε ποδήνεμος, ὠκέα τευθὶς,
Πέρκη τ' ἀνθεσίχρως, καὶ ὁ δημοτικὸς μελάνουρος,
Ὅς καὶ θνητὸς ἐὼν ἕπετ' ἰχθύσιν ἀθανάτοισιν.
Οἴη †) δ' αὖ θύννα κεφαλὴ θαλαμηϊάδαο ††)
Νόσφιν ἀφειστήκει κεχολωμένη ἕνεκα τευχέων
Αἰρομένων· τὸ δὲ πῆμα θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισι.
Ῥίνη, τὴν φιλέουσι περισσῶς τέκτονες ἄνδρες,
Τρηχεῖ', ἀλλ' ἀγαθὴ κουροτρόφος· οὐ γὰρ ἔγωγε
Ἧς σαρκὸς δύναμαι γλυκερώτερον ἄλλο ἰδέσθαι.
Ὀπτάλέος δ' εἰσῆλθε πελώριος ἱππότα κεστρεὺς,
Οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε δυώδεκα σαργοὶ ἕποντο.
Κυανόχρως δ' ἀμίας ἐπὶ τοῖς μέγας, ὅς τε θαλάσσης
Πάσης βένθεα οἶδε Ποσειδάωνος ὑποδμώς.
Καρίδες θ', αἳ Ζηνὸς Ὀλυμπίου εἰσὶν ἀοιδοί· p. 136
Αἳ δὴ ἰδεῖν κυφαὶ μὲν ἔσαν, χρησταὶ δὲ πάσασθαι.
Χρύσοφρυς, ὃς κάλλιστος ἐν ἄλλοις ἵσταται ἰχθὺς,
Κάραβοι, ἀστακὸς αὖτε λιλαίετο θωρήσσεσθαι
Ἐν μακάρων δείπνοις· τοῖς δαιτυμόνες χέρ' ἐφέντες,
Ἐν στόμασίν τ' ἔθεσαν, καὶ ἀπήγαγον ἄλλυδις ἄλλον.
Τῶν δ' ἄρ' ἔλωψ κρείων δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν,
Οὗ πλήρης περ ἐὼν κρατερὸς †††) παλάμη ἐπορέχθη *),
Γεύσασθ' ἱμείρων· τὸ δέ γ' ἀμβροσίη μοι ἔδοξεν
Εἶν', ἣν δαίονται μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες.
Μύραιναν δ' ἐπέθηκε φέρων τὸ κάλυμμα τραπέζης,
Ζώνην δ', ἣν φορέεσκεν ἀγαλλομένη περὶ δειρὴν,
Εἰς λέχος ἡνίκ' ἔβαινε δρακοντιάδη μεγαθύμῳ.
Σάνδαλα δ' αὖ παρέθηκαν ἀεὶ γενῆ **) ἀθανατάων,
Ὧν βούγλωσσος ἔναιεν ἐν ἅλμη μορμυρούση.
Κίχλας δ' ἑξείης ἡβήτορας ὑψιπετήεις,
Καὶ πέτρας καταβοσκομένας, θυάδας θ' ὑδατίνας.
Ἐν δ' ἀναμὶξ σάργοι τε, καὶ ἵππουροι, γλάνιές τε,
Μορμύροι αἰ τινὸς ἔην, μεγάλη σπάρος, ἧς ὁ μάγειρος ***)
Σίζοντας παρέθηκε φέρων, κνίσσωσε δὲ δῶμα·
Τῶν ἔλεγεν δαίνυσθαι, ἐμοὶ δέ γε θηλυτεράων
Εἶναι βρώματ' ἔδοξεν. ἐπεὶ δ' ὥρμαινεν ἐπ' ἄλλα.
Κεῖτο δέ τις βοτάνη, ἧς οὐδεὶς ἥπτετο δείπνῳ,
Ἐν καθαρῷ, ὅθι περ λοπάδων διεφαίνετο χῶρος.

†) γρ. Οἴη. ††) γρ. θαλαμωνιάδαο. †††) γρ. κρατερῶς. *) γρ. ἐπορέχθην. **) γρ. ἀειγενῆ. ***) γρ. Μορμύρος, ἄντα δ' ἔην γαλέη, σκάρος, ἃς ὁ μ.

Ἡμὲν ἐπισπεῦσαι δείπνε χρόνον, ἠδ᾽ ἀναμεῖναι.
Ἔνθ᾽ ἄλλοι πάντες λαχάνοις ἐπὶ χεῖρας ἴαλλον·
Ἀλλ᾽ ἐγὼ ὐ πιθόμην, ἀλλ᾽ εἴσθιον εἴδατα πάντα,
p.135. Βολβὰς, ἀσπάραγόν τε, καὶ ὄςρεα μυελόεντα,
Ὠμοτάριχον ἐῶν χαίρειν Φοινίκιον ὄψον.
Αὐτὰρ ἐχίνας ῥίψα καρηκομόωντας ἀκάνθαις·
Οἱ δὲ κυλινδόμενοι καναχὴν ἔχον ἐν ποσὶ παίδων,
Ἐν καθαρῷ, ὅθι κύματ᾽ ἐπ᾽ ἠιόνος κλύζεσκε·
Πολλὰς δ᾽ ἐκ κεφαλῆς προθελύμνας εἷλκον ἀκάνθας.
Ἡ δὲ Φαληρικὴ ἦλθ᾽ ἀφύη, Τρίτωνος ἑταίρη,
Ἄντα παρειάων σχομένη ῥυπαρὰ κρήδεμνα.
Τὰς δ᾽ ὁ Κύκλωψ ἐφίλει, καὶ ἐν ὄρεσιν ἐξεπεφύκει,
Πίννας ἦλθε φέρων καὶ ἄμυλα ἠχήεντα †),
Ἃς καταφυγότριχος πέτρης ††) λευκὸν τρέφει ὕδωρ.
Ψῆττά τε χονδροφυὴς καὶ τρίγλη μιλτοπάρηος·
Τῇ γ᾽ ἐγὼ ἐν πρώτοις ἐπέχον κρατερώνυχα χεῖρα,
Οὐδ᾽ ἔφθην τρώσας ἵνα εἴασε Φοῖβος Ἀπόλλων *).
Ὡς δ᾽ εἶδον Στρατοκλῆ, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο,
Τρίγλης ἱπποδάμοιο κάρη μετὰ χερσὶν ἔχοντα,
Ἂψ δ᾽ ἑλόμην χάρμῃ, λαιμὸν δ᾽ ἄπληστον ἄμυξα.
Ἦλθε δὲ Νηρῆος θυγάτηρ Θέτις ἀργυρόπεζα,
Σηπίη εὐπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα,
Ἣ μόνη ἰχθὺς ἐῦσα τὸ λευκὸν καὶ μέλαν οἶδε.
Καὶ Τιτυὸν εἶδον, λίμνης ἐρικυδέα γόγγρον,
Κείμενον ἐν λοπάδεσσ᾽· ὁ δ᾽ ἐπ᾽ ἐννέα κεῖτο τραπέζαις.
Τῷ δὲ μετ᾽ ἴχνια βαῖνε θεὰ λευκώλενος ἰχθὺς
Ἔγχελυς, ἣ Διὸς εὔχετ᾽ ἐν ἀγκοίνῃσι μιγῆναι,
Ἐν κοιτῶν᾽, ὅθεν ἐγχέλεων γένος ἀγροτεράων
Παμμεγέθης· ἣν ὐδὲ δύ᾽ ἀνέρες ἀθλητῆρες,
Οἷοι ἄρ᾽ Ἀσυάναξ τε καὶ Ἀντήνωρ ἐγένοντο,
Ῥηϊδίως ἐφ᾽ ἄμαξαν ἀπ᾽ ὔδεος ὀχλίσσειαν·
Τρισπίθαμοι γὰρ ταίγε, καὶ ἐννεαπήχεες ἦσαν
Εὖρος, ἀτὰρ μῆκός γε γενέσθην ἐννεόργυιοι.
Πολλὰ δ᾽ ἄναντα κάταντα κατὰ ςέγας ἦλθ᾽ ὁ μάγειρος,
Σείων ὀψοφόρας πίνακας κατὰ δεξιὸν ὦμον.
Τῷ δ᾽ ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι χύτραι ἕποντο·
Αὐτὰρ ἐπ᾽ Εὔβοιαν **) λοπάδες τόσαι ἐςιχόωντο.

†) γρ. καὶ τήθη μυελόεντα, vel καὶ ὀσμύλι᾽ ἠχήεντα.
††) γρ. Ἃ κατὰ φυκότριχος π. *) γρ. Οὐδ᾽ ἔφθην τρώγε ἐπεὶ ἄασε Φοῖβος Ἀ. **) γρ. ἀπ᾽ Εὐβοίας.

Ἶρις δ' ἄγγελος ἦλθε ποδήνεμος, ὠκέα τευθίς,
Πέρκη τ' ἀνθεσίχρως, καὶ ὁ δημοτικὸς μελάνουρος,
Ὃς καὶ θνητὸς ἐὼν ἕπετ' ἰχθύσιν ἀθανάτοισιν.
Οἴη †) δ' αὖ θύννα κεφαλὴ θαλαμηϊάδαο ††)
Νόσφιν ἀφειστήκει κεχολωμένη εἵνεκα τευχέων
Αἰρομένων· τὸ δὲ πῆμα θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισι.
Ῥίνη, τῷ φιλέουσι περισσῶς τέκτονες ἄνδρες,
Τρηχεῖ', ἀλλ' ἀγαθὴ κουροτρόφος· οὐ γὰρ ἔγωγε
Ἧς σαρκὸς δύναμαι γλυκερώτερον ἄλλο ἰδέσθαι.
Ὀπτάλεος δ' εἰσῆλθε πελώριος ἱππότα κεστρεύς,
Οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε δυώδεκα σαργοὶ ἕποντο.
Κυανόχρως δ' ἀμίας ἐπὶ τοῖς μέγας, ὅς τε θαλάσσης
Πάσης βένθεα οἶδε Ποσειδάωνος ὑποδμώς.
Καρίδες θ', αἳ Ζηνὸς Ὀλυμπίου εἰσὶν ἀοιδοί· p.136
Αἳ δὴ ἰδεῖν κυφαὶ μὲν ἔσαν, χρησταὶ δὲ πάσασθαι.
Χρύσοφρυς, ὃς κάλλιστος ἐν ἄλλοις ἵσταται ἰχθύς,
Κάραβος, ἀσπαστὸς αὖτε λιλαίετο θωρήσσεσθαι
Ἐν μακάρων δείπνοις· τοῖς δαιτυμόνες χέρ' ἐφέντες,
Ἐν στόμασίν τ' ἔθεσαν, καὶ ἀπήγαγον ἄλλυδις ἄλλον.
Τῶν δ' ἄρ' ἔλοψ κρείων δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν,
Οὗ πλήρης περ ἐὼν κρατερὸς †††) παλάμη ἐπορέχθη *),
Γεύσασθ' ἱμείρων· τὸ δέ γ' ἀμβροσίη μοι ἔδοξεν
Εἶν', ἣν δαίονται μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες.
Μύραιναν δ' ἐπέθηκε φέρων τὸ κάλυμμα τραπέζης,
Ζώνην δ', ἣν φορέεσκεν ἀγαλλομένη περὶ δειρὴν,
Εἰς λέχος ἡνίκ' ἔβαινε δρακοντιάδῃ μεγαθύμῳ.
Σάνδαλα δ' αὖ παρέθηκαν ἀεὶ γενῆ **) ἀθανατάων,
Ὧν βούγλωσσος ἔναιεν ἐν ἅλμῃ μορμυρούσῃ.
Κίχλας δ' ἑξείης ἡβήτορας ὑψιπετήεις,
Καὶ πέτρας καταβοσκομένας, θυάδας θ' ὑδατίνας.
Ἐν δ' ἀναμὶξ σάργοι τε, καὶ ἵππουροι, γλάνιές τε,
Μορμύρος ἂν τάδ' ἔην, μεγάλη σπάρος, ἧς ὁ μάγειρος ***)
Σίζοντας παρέθηκε φέρων, κνίσσωσε δὲ δῶμα·
Τῶν ἔλεγεν δαίνυσθαι, ἐμοὶ δέ γε θηλυτεράων
Εἶναι βρώματ' ἔδοξεν. ἐπεὶ δ' ὥρμαινον ἐπ' ἄλλα.
Κεῖτο δέ τις βοτάνη, ἧς οὐδεὶς ἥπτετο δείπνῳ,
Ἐν καθαρῷ, ὅθι περ λοπάδων διεφαίνετο χῶρος.

†) γρ. Οἴη. ††) γρ. θαλαμωνιάδαο. †††) γρ. κρατερῶς. *) γρ. ἐπορέχθην. **) γρ. ἀειγενῆ. ***) γρ. Μορμύρος, ἄντα δ' ἔην γαλέη, σπάρος, ἃς ὁ μ.

Ἑξῆς κόσσυφος ἦλθε μόνος, γεύσασθαι ἑτοῖμος·
Οὐ μὴν οὐδ᾽ ἄρ᾽ ἄθικτος ἔην, πόθεον δὲ καὶ ἄλλοι.
Κωλῆν δ᾽ εἰσεῖδον, πῶς ἔτρεμεν, ἐν δὲ σίναπυ
Κεῖτ᾽ ἀγχοῦ γλυκὺ πλείονα, χρυσὸς ὧν ἀπερύκων †).
Γευσάμενος δ᾽ ἔκλαιον, ὅτ᾽ αὔριον οὐκέτι ταῦτα
Ὄψομαι, ἀλλά με τυρώδει καὶ μάζῃ ὀτρηρῇ.
Νηλὴς δ᾽ οὐχ ὑπέμεινε· βιάζετο γὰρ ῥακίεσσι·
Δάμνα μιν ζωμός τε μέλας ἀκροκώλιά θ᾽ ἑφθά.
Παῖς δέ τις ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν τρεισκαίδεκα νήσσας,
Λίμνης ἐξ ἱερῆς, μάλα πίονας, ἃς ὁ μάγειρος
Θῆκε φέρων, ἵν᾽ Ἀθηναίων κατέκειντο φάλαγγες.
Χαιρεφόων δ᾽ ἐνόησεν ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω,
Ὄρνιθας γνῶναι καὶ ἐναίσιμα σιτίζεσθαι·
Ἤσθιε δ᾽, ὥς τε λέων, παλάμῃ δ᾽ ἔχετο σκέλος αὐτοῦ,
Ὄφρα οἱ οἴκαδ᾽ ἰόντι πάλιν ποτιδόρπιον εἴη.
Χόνδρος δ᾽ ἡδυπρόσωπος, ὃν Ἥφαιστος κάμεν ἕψων
Ἀττικῷ ἐν κεράμῳ πέττων τρεισκαίδεκα μῆνας.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δόρποιο μελίφρονος ἐξ ἔρον ἕντο,
Χεῖρας νιψαμένοισιν ἀπ᾽ Ὠκεανοῖο ῥοάων
Ὡραῖος παῖς ἦλθε φέρων μύρον ἠρινὸν ἡδύ.
p. 137. Ἄλλος δ᾽ αὖ στεφάνους ἐπιδέξια πᾶσιν ἔδωκεν,
Οἳ ῥόδον ἀμφεπλέκοντο, διάνδιχα κοσμηθέντες.
Κρητὴρ δὲ Βρομίου ἐκεράννυτο· πίνετο δ᾽ οἶνος
Λέσβιος, οὗ δὴ πλεῖστον ἀνὴρ ὑπὲρ ἄνδρα πεπώκει.
Δεύτεραι αὖτε τράπεζαι ἐφωπλίζοντο γέμουσαι.
Ἐν δ᾽ αὐταῖσιν ἐπῆν ἄπιοι καὶ πίονα μῆλα,
Ῥοιαί τε, σταφυλαί τε, θεοῦ Βρομίοιο τιθῆναι,
Πρόσφατος, ἥν θ᾽ ἀμάμαξυν ἐπίκλησιν καλέουσι·
Τῶν δ᾽ ἐγὼ οὐδενὸς ἦσθον ἁπλῶς, μεστὸς δ᾽ ἀνεκείμην.
Ὡς δὲ ἴδον ξανθὸν γλυκερὸν μέγαν ἔγκυκλον ἄνδρες
Δήμητρος παῖδ᾽ ὀπτὸν ἐπεισελθόντα πλακοῦντα,
Πῶς ἂν ἔπειτα πλακοῦντος ἐγὼ θείου ἀπεχοίμην;
Οὐδ᾽ εἴ μοι δέκα μὲν χεῖρες, δέκα δὲ στόματ᾽ εἶεν.
Γαστὴρ δ᾽ ἄῤῥηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη.
Πόρναι δ᾽ εἰσῆλθον, πόρναι δύο θαυματοποιοί,
Ἃς Στρατοκλῆς ἤλαυνε ποδώκεας, ὄρνιθας ὥς.

C. 6. Ἄλεξις δ᾽ ἐν Συντρέχουσιν ἐπισκώπτων τὰ Ἀττικὰ δεῖπνά φησιν·

Ἔγωγε δύο λαβεῖν μαγείρους βούλομαι,

†) γρ. Κεῖτ᾽ ἀγχοῦ κύλικι πλείῃ· χέρας ὧν ἀπέρυκον.

Οὓς ἂν σοφωτάτους δύνωμ' ἐν τῇ πόλει,
Μέλλοντα δειπνίζειν †) γὰρ ἄνδρα Θετταλὸν,
Οὐκ Ἀττικηρῶς, οὐδ' ἀπηκριβωμένως
Λιμῷ παρελθεῖν, ἀλλὰ δὴ καθ' ἓν
Ἕκαστον ††) αὐτοῖς παρατιθέντα μεγαλίως.

εὐτράπεζοι δ' εἰσὶν οὕτως †††) οἱ Θετταλοὶ, καθὰ καὶ Ἔριφος φησιν ἐν Πελταστῇ οὕτως·

Τὰ δ' οὐ Κόρινθος, οὔτε Λαῒς, ὦ Σύρε,
Οὐδ' εὐτραπέζων Θετταλῶν ξένων τροφαὶ,
Ὧν οὐκ ἄμοιρος ἥδε χεὶρ ἐγίνετο.

Ὁ δὲ τοὺς εἰς Χιωνίδην ἀναφερομένους Πτωχοὺς ποιήσας τοὺς Ἀθηναίους φησὶν, ὅταν τοῖς Διοσκούροις ἐν Πρυτανείῳ ἄριστον προτιθῶνται, ἐπὶ τῶν τραπεζῶν τιθέναι τυρὸν, καὶ φύστην, δρυπετεῖς τ' ἐλάας, καὶ πράσα, ὑπόμνησιν ποιουμένους τῆς ἀρχαίας ἀγωγῆς. Σόλων δὲ τοῖς ἐν Πρυτανείῳ σιτουμένοις μᾶζαν παρέχειν κελεύει, ἄρτον δὲ ταῖς ἑορταῖς προσπαρατιθέναι, μιμούμενος τὸν Ὅμηρον. καὶ γὰρ ἐκεῖνος τοὺς ἀριστεῖς συνάγων πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα, φύρετο δ' ἄλφιτα, φησίν. ἐν Ἀθήναις δὲ ἱστοροῦσιν οὐ πάνυ ἀρχαίων δυοῖν γενομένων δείπνων ἐν Λυκείῳ τε καὶ Ἀκαδημίᾳ, τοῦ μὲν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν εἰσενέγκαντος ὀψοποιοῦ λοπάδα πρὸς ἑτέραν τινὰ χρείαν, τὸν κέραμον κατάξαι πάντας τοὺς ἱεροποιοὺς, ὡς μακρόθεν οὐκ ἀστείας παρεισδύσεως γινομένης, δέοντος ἀπέχεσθαι τῶν μακρόθεν· τὸν δ' ἐν τῷ Λυκείῳ κρέας ταριχηρὸν εἰς τάριχος διασκευάσαντα μαστιγωθῆναι ὡς παρασοφιζόμενον πονηρῶς. Πλάτων δ' ἐν δευτέρῳ πολι- p.138
τείας οὕτως εἰσάγει τοὺς αὐτοῦ νεοπολίτας, γράφων· Ἄνευ ὄψου, ἔφη, ὡς ἔοικας, ποιεῖς τοὺς ἄνδρας ἑστιωμένους. ἀληθῆ, ἦν δ' ἐγὼ, λέγεις· ἐπελαθόμην, ὅτι καὶ ὄψον ἕξουσιν, ἅλας τε δηλονότι, καὶ ἐλαίας, καὶ τυρὸν, καὶ βολβοὺς, καὶ λάχανά γε, οἷα δὴ ἐν ἀγροῖς· ἑψήματά τε ἑψήσονται, καὶ τραγήματά που παραθήσομεν αὐτοῖς, τῶν τε συκῶν, καὶ ἐρεβίνθων, καὶ κυάμων, καὶ μύρτα, καὶ φηγοὺς σποδιοῦσι πρὸς τὸ πῦρ, μετρίως ὑποπίνοντες, καὶ οὕτως διάγοντες τὸν βίον ἐν εἰρήνῃ ὑγιῶς,

†) γρ. Μέλλοντι δ.

††) γρ. † λιμῷ παρελθεῖν, ἀλλὰ δὴ καθ' ἓν Ἕκαστον.

†††) γρ. ὄντως.

ὡς εἰκὸς, γηραιοὶ τελευτῶντες ἄλλον τοιȣ̃τον βίον τοῖς ἐκγόνοις παραδώσȣσιν.

Ἑξῆς δὲ λεκτέον καὶ περὶ τῶν Λακωνικῶν συμποσίων. Ἡρόδοτος μὲν οὖν ἐν τῇ ἐννάτῃ τῶν ἱϛοριῶν, περὶ τῆς Μαρδονίȣ παρασκευῆς λέγων, καὶ μνημονεύσας Λακωνικῶν συμποσίων, φησί· Ξέρξης φεύγων ἐκ τῆς Ἑλλάδος Μαρδονίῳ τὴν παρασκευὴν κατέλιπε τὴν αὐτȣ̃. Παυσανίαν οὖν ἰδόντα τὴν τȣ̃ Μαρδονίȣ παρασκευὴν χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ καὶ παραπετάσμασι ποικίλοις κατεσκευασμένην, κελεῦσαι τȣ̀ς ἀρτοποιȣ̀ς καὶ ὀψοποιȣ̀ς κατὰ ταὐτὰ, καθὼς Μαρδονίῳ, δεῖπνον παρασκευάσαι. ποιησάντων δὲ τȣ́των τὰ κελευθέντα, τὸν Παυσανίαν ἰδόντα κλίνας χρυσᾶς καὶ ἀργυρᾶς ἐϛρωμένας, καὶ τραπέζας ἀργυρᾶς, καὶ παρασκευὴν μεγαλοπρεπῆ δείπνȣ, ἐκπλαγέντα, καὶ τὰ προκείμενα, κελεῦσαι ἐπὶ γέλωτι τοῖς ἑαυτȣ̃ διακόνοις παρασκευάσαι Λακωνικὸν δεῖπνον. καὶ παρασκευασθέντος, γελάσας ὁ Παυσανίας μετεπέμψατο τῶν Ἑλλήνων τȣ̀ς ϛρατηγȣ́ς. καὶ ἐλθόντων, ἐπιδείξας ἑκατέρȣ τῶν δείπνων τὴν παρασκευὴν, εἶπεν· Ἄνδρες Ἕλληνες, συνήγαγον ὑμᾶς, βȣλόμενος ἐπιδεῖξαι τȣ̃ Μήδων ἡγεμόνος τὴν ἀφροσύνην, ὃς τοιαύτην δίαιταν ἔχων ἦλθεν ὡς ἡμᾶς οὕτω ταλαίπωρον ἔχοντας. Φασὶ δέ τινες, καὶ ἄνδρα Συβαρίτην ἐπιδημήσαντα τῇ Σπάρτῃ καὶ συνεϛιασθέντα ἐν τοῖς φιδιτίοις εἰπεῖν· Εἰκότως ἀνδρειότατοι ἁπάντων εἰσὶ Λακεδαιμόνιοι· ἕλοιτο γάρ τις εὖ φρονῶν μυριάκις ἀποθανεῖν, ἢ οὕτως εὐτελȣ̃ς διαίτης μεταλαβεῖν. Πολέμων δ' ἐν τῷ παρὰ Ξενοφῶντι κανάθρῳ τȣ̃ παρὰ Λάκωσι καλουμένȣ δείπνȣ κοπίδος μνημονεύοντα Κρατῖνον ἐν Πλȣ́τοις λέγει·

> Ἆρ' ἀληθῶς τοῖς ξένοισιν ἐϛιν, ὡς λέγȣσ', ἐκεῖ
> Πᾶσι τοῖς ἐλθȣ̃σιν ἐν τῇ κοπίδι θοινᾶσθαι καλῶς·
> Ἐν δὲ ταῖς λέσχαισι φύσκαι προσπεπατταλευμέναι
> Κατακρέμανται τοῖσι πρεσβύταισιν ἀποδάκνειν ὀδάξ.

καὶ Εὔπολις ἐν Εἵλωσι· Καὶ γένηται τοῖςδε σάμερον κοπίς. δεῖπνον δ' ἐϛιν ἰδίως ἔχον ἡ κοπὶς, καθάπερ καὶ τὸ καλȣ́μενον αἶκλον. ἐπὴν δὲ κοπίζωσι, πρῶτον μὲν δὴ σκηνὰς ποιοῦνται παρὰ τὸν θεόν· ἐν δὲ ταύταις ϛιβάδας ἐξ ὕλης· ἐπὶ δὲ τȣ́των δάπιδας ὑποϛρωννύȣσιν, ἐφ' αἷς τȣ̀ς κατακλιθέντας εὐωχȣ̃σιν, ȣ̓ μόνον τȣ̀ς ἐκ τῆς ἡμεδαπῆς ἀφικνȣ-

μένους, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐπιδημήσαντας τῶν ξένων. θύουσι δ'
ἐν ταῖς κοπίσιν αἶγας, ἄλλο δ' οὐδὲν ἱερεῖον. καὶ τῶν κρεῶν p.139.
διδόασι μοίρας πᾶσι· καὶ τὸν καλούμενον φυσίκιλλον, ὅς ἐστιν
ἀρτίσκος ἐγκρίδι παραπλήσιος, γογγυλώτερος δὲ τὴν ἰδέαν.
διδόασι τῶν συνιόντων ἑκάστῳ τυρὸν χλωρὸν, καὶ γαστρὸς καὶ
φύσκης τόμον, καὶ τραγήματα, σῦκά τε ξηρὰ, καὶ κυάμους, καὶ
φασήλους χλωρούς. κοπίζει δὲ καὶ τῶν ἄλλων Σπαρτιατῶν
ὁ βουλόμενος. ἐν δὲ τῇ πόλει κοπίδας ἄγουσι καὶ τοῖς Τιθη-
νιδίοις καλουμένοις ὑπὲρ τῶν παίδων. κομίζουσι γὰρ αἱ τίτ-
θαι τὰ ἄῤῥενα παιδία κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον εἰς ἀγρὸν, καὶ
πρὸς τὴν Κορυθαλλίαν καλουμένην Ἄρτεμιν, ἧς τὸ ἱερὸν
παρὰ τὴν καλουμένην Τίασσόν †) ἐστιν ἐν τοῖς πρὸς τὴν Κλή-
ταν μέρεσι, τὰς κοπίδας παραπλησίως ταῖς λελεγμέναις
ἐπιτελοῦσι· θύουσι δὲ καὶ τοὺς γαλαθηνοὺς ὀρθαγορίσκους. καὶ
παρατιθέασιν ἐν τῇ θοίνῃ τοὺς ἰπνίτας ἄρτους. τὸ δὲ αἶκλον
καλούμενον ὑπὸ μὲν τῶν ἄλλων Δωριέων καλεῖται δεῖπνον. Ἐπί-
χαρμος γοῦν ἐν Ἐλπίδι φησίν· Ἐκάλεσε γάρ τοί τις ἐπ' αἶκλον
ἑκών· τὸ δὲ ἑκὼν ᾤχετο τρέχων ††). τὰ αὐτὰ εἴρηκεν καὶ ἐν
Περιάλλῳ. ἐν δὲ τῇ Λακεδαίμονι τοῖς εἰσιοῦσιν εἰς τὸ φειδίτιον
μετὰ δεῖπνον τὸ καλούμενον αἶκλον, εἰσφέρουσιν †††) ἄρτους ἐν
ἀῤῥιχίδι καὶ κρέας ἑκάστῳ· καὶ τῷ νέμοντι τὰς μοίρας ἀκολου-
θῶν ὁ διάκονος κηρύττει τὸ αἶκλον, προστιθεὶς τοῦ πέμψαν-
τος τὴν ὀνομασίαν. ταῦτα μὲν ὁ Πολέμων. πρὸς ὃν ἀντιλέ- C. 7.
γων Δίδυμος ὁ γραμματικὸς, (καλεῖ δὲ τοῦτον Δημήτριος ὁ
Τροιζήνιος Βιβλιολάθαν διὰ τὸ πλῆθος, ὧν ἐκδέδωκε συγ-
γραμμάτων· ἔστι γὰρ τρισχίλια πρὸς τοῖς πεντακοσίοις·)
φησὶ τάδε· Πολυκράτης ἐν τοῖς Λακωνικοῖς ἱστορεῖ, ὅτι τὴν
μὲν τῶν Ὑακινθίων θυσίαν οἱ Λάκωνες ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας
συντελοῦσιν, καὶ διὰ τὸ πένθος τὸ γενόμενον περὶ τὸν Ὑά-
κινθον οὔτε στεφανοῦνται ἐπὶ τοῖς δείπνοις, οὔτε ἄρτον εἰσφέ-
ρουσιν, ἀλλὰ πέμματα καὶ τὰ τούτοις ἀκόλουθα διδόασι, καὶ
τὸν εἰς τὸν θεὸν παιᾶνα οὐκ ᾄδουσιν, οὐδ' ἄλλο τι τοιοῦτον
εἰσάγουσιν οὐδὲν, καθάπερ ἐν ταῖς ἄλλαις θυσίαις ποιοῦσιν,
ἀλλὰ μετ' εὐταξίας πολλῆς δειπνήσαντες ἀπέρχονται. τῇ

†) γρ. Τιάσσαν. ††) γρ. Ἐκάλεσε γάρ τύ τις ἐπ' αἶκλον
ἑκών· τὺ δὲ ἑκὼν ᾤχεο τρέχων. †††) γρ. τὸ καλούμενον
αἶκλον εἰσφ.

δὲ μέσῃ τῶν τριῶν ἡμερῶν γίνεται θέα ποικίλη, καὶ πανήγυρις ἀξιόλογος καὶ μεγάλη. παῖδές τε γὰρ κιθαρίζουσιν, ἐν χιτῶσιν ἀνεζωσμένοι, καὶ πρὸς αὐλὸν ᾄδοντες, πάσας ἅμα τῷ πλήκτρῳ τὰς χορδὰς ἐπιτρέχοντες, ἐν ῥυθμῷ μὲν ἀναπαίστῳ, μετ' ὀξέος δὲ τόνου τὸν θεὸν ᾄδουσιν. ἄλλοι δ' ἀφ' ἵππων κεκοσμημένων τὸ θέατρον διεξέρχονται, χοροί τε νεανίσκων παμπληθεῖς εἰσέρχονται, καὶ τῶν ἐπιχωρίων τινὰ ποιημάτων ᾄδουσιν, ὀρχησταί τε ἐν τούτοις ἀναμεμιγμένοι τὴν κίνησιν ἀρχαϊκὴν ὑπὸ τὸν αὐλὸν καὶ τὴν ᾠδὴν ποιοῦνται. τῶν δὲ παρθένων αἱ μὲν ἐπὶ κανάθρων, καμαρωτῶν ξυλίνων ἁρμάτων, φέρονται πολυτελῶς κατεσκευασμένων· αἱ δ' ἐφ' ἁμίλλαις ἁρμάτων ἐζευγμένων πομπεύουσιν. ἅπασα δ' ἐν κινήσει καὶ χαρᾷ τῆς θεωρίας ἡ πόλις καθέστηκεν. ἱερεῖά τε παμπλήθη θύουσι τὴν ἡμέραν ταύτην· καὶ δειπνίζουσιν οἱ πολῖται πάντας τοὺς γνωρίμους καὶ τοὺς δούλους τοὺς ἰδίους. οὐδεὶς δ' ἀπολείπει τὴν θυσίαν, ἀλλὰ κενοῦσθαι συμβαίνει τὴν πόλιν πρὸς τὴν θέαν. τῆς δὲ κοπίδος μνημονεύει
p.140. καὶ Ἀριστοφάνης ἢ Φιλύλλιος ἐν ταῖς Πόλεσιν, Ἐπίλυκός τε ἐν Κωραλίσκῳ, λέγων οὕτως· Πότ' ἂν κοπιδοιώσωμαι ἐναμυκλαῖον, παραγγέλλωσι βάρκες πολλὰ οἱ κάρτα καὶ δωδέμασοι μάλα ἀδεῖς †). διαρρήδην λέγων μάζας ἐν ταῖς κοπίσι παρατίθεσθαι. τοῦτο γὰρ οἱ βάρακες δηλοῦσιν. οὐχὶ τολύπας ὥς φησι Λυκόφρων, ἢ τὰ προφυράματα τῶν μαζῶν, ὡς Ἐρατοσθένης. καὶ ἄρτους δὲ, καὶ ζωμόν τινα καθηδυσμένον περιττῶς. τίς δέ ἐστιν ἡ κοπὶς, σαφῶς ἐκτίθεται Μόλπις ἐν τῇ Λακεδαιμονίων πολιτείᾳ, γράφων οὕτως· Ποιοῦσι δὲ καὶ τὰς καλουμένας κοπίδας. ἔστι δ' ἡ κοπὶς δεῖπνον, μᾶζα, ἄρτος, κρέας, λάχανον ὠμὸν, ζωμὸς, σῦκον, τράγημα, θέρμος.
C. 8. ἀλλὰ μὴν οὐδ' ὀρθαγορίσκοι λέγονται, ὥς φησιν ὁ Πολέμων, οἱ γαλαθηνοὶ χοῖροι, ἀλλ' ὀρθραγορίσκοι, ἐπεὶ πρὸς τὸν ὄρθρον πιπράσκονται, ὥσπερ Σαῖος ἱστορεῖ ἐν τῇ Λακωνικῇ πολιτείᾳ, καὶ Διοσκουρίδης ἐν δευτέρῳ πολιτείας, καὶ Ἀριστοκλῆς ἐν τῷ προτέρῳ καὶ οὗτος τῆς Λακώνων πολιτείας. ἔτι φησὶν ὁ Πολέμων, καὶ τὸ δεῖπνον ὑπὸ τῶν Λακεδαι-

†) γρ. Ὁπόταν κοπίδα οἴσωμαι ἐν Ἀμυκλαῖον ἱερὸν, ὅπερ ἀγγέλλουσι βάρακες πολλοὶ, καὶ ἄρτοι, καὶ ζωμὸς μάλα ἀδύς.

μονίων αἶκλον προσαγορεύεσθαι, παραπλησίως ἁπάντων Δωριέων οὕτως αὐτὸ καλούντων. Ἀλκμὰν μὲν γὰρ οὕτω φησί· Κἤπειτα, μύλαι, δρυφῆται κἠπὶ ταῖς συναικλείαις †). οὕτω τὰ συνδείπνια καλῶν. καὶ πάλιν· Αἶκλον Ἀλκμάων ἁρμόξατο. αἶκλον δ' οὐ λέγουσιν οἱ Λάκωνες τὴν μετὰ τὸ δεῖπνον μοῖραν, ἀλλ' οὐδὲ τὰ διδόμενα τοῖς φειδιτίοις μετὰ τὸ δεῖπνον· ἄρτος γὰρ ἐστι καὶ κρέας. ἀλλ' ἐπάϊκλα μὲν λέγεται ταῦτα, ὄντα οἷον ἐπιχορηγήματα τοῦ συντεταγμένου τοῖς φειδίταις αἴκλου· παρὰ γὰρ τοῦτο οἶμαι τὴν φωνὴν πεποιῆσθαι. καὶ ἔστιν ἡ παρασκευὴ τῶν λεγομένων ἐπαίκλων οὐχ ἁπλῆ, καθάπερ ὁ Πολέμων ὑπείληφεν, ἀλλὰ διττή. ἣν μὲν γὰρ τοῖς παισὶ παρέχουσι, πάνυ τις εὔκολός ἐστι καὶ εὐτελη[illegible] ἄλφιτα γάρ ἐστιν ἐλαίῳ δεδευμένα, ἅ φησι Νικοκλῆς ὁ Λάκων κάπτειν αὐτοὺς μετὰ τὸ δεῖπνον ἐν φύλλοις δάφνης, παρὸ καὶ καμματίδας μὲν προσαγορεύεσθαι τὰ φύλλα, αὐτὰ δὲ τὰ ψαιστὰ κάμματα. ὅτι δὲ ἔθος ἦν τοῖς πάλαι, φύλλα δάφνης τραγηματίζεσθαι, Καλλίας ἢ Διοκλῆς ἐν τοῖς Κύκλωψίν φησιν οὕτως· Φύλλα σὺ δειπνων καταλύσεις. ἡ δὲ καθάπερ σχημάτων ††)· ἣν δ' εἰς τὰ τῶν ἀνδρῶν φειδίτια κομίζουσι, σκευοποιεῖται ἔκ τινων ζώων ὡρισμένων, παραχορηγοῦντος αὐτὰ τοῖς φειδίταις ἑνὸς τῶν εὐπορούντων, ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ πλειόνων. ὁ δὲ Μόλπις καὶ ματτύην φησὶ προσαγορεύεσθαι τὰ ἐπάϊκλα. περὶ δὲ τῶν ἐπαΐκλων Περσεὺς ἐν τῇ Λακωνικῇ πολιτείᾳ οὑτωσὶ γράφει· Καὶ εὐθὺς τοὺς μὲν εὐπόρους ζημιοῖ εἰς ἐπάϊκλα· ταῦτα δ' ἐστὶ μετὰ δεῖπνον τραγήματα· τοῖς δ' ἀπόροις ἐπιτάττει κάλαμον, ἢ στιβάδα, ἢ φύλλα δάφνης φέρειν, ὅπως ἔχωσι τὰ ἐπάϊκλα κάπτειν μετὰ δεῖπνον. γίνεται γὰρ ἄλφιτα ἐλαίῳ ἐῤῥαμένα. τὸ δ' ὅλον ὥσπερ πολίτευμά τι τοῦτο δὴ συνίσταται μικρόν. καὶ γὰρ ὄντινα δεῖ πρῶτον κατακεῖσθαι, ἢ δεύτερον, ἢ ἐπὶ τοῦ σκιμποδίου καθῆσθαι, πάντα τοιαῦτα ποιοῦσιν εἰς ἐπάϊκλα. τὰ ὅμοια ἱστορεῖ καὶ Διοσκουρίδης. περὶ δὲ p.141. τῶν καμματίδων καὶ τῶν καμμάτων Νικοκλῆς οὕτως γράφει· Διακούσας δὲ πάντων ὁ ἔφορος, ἤτοι ἀπέλυσεν, ἢ κατεδίκασεν·

†) γρ. Κἠπὶ τά τ' ἀνδρεῖα φοιτῇ, κἠπὶ τὰς συναικλείας.

††) γρ. Φύλλα σὺ δείπνων καταλύσεις ἡδέα τῶν τραγημάτων;

ὁ δὲ νικήσας ἐζημίωσεν †) ἐλαφρῶς, ἤτοι κάμμασιν, ἢ καμματίσιν. ἔστι δὲ τὰ μὲν κάμματα ψαιστά· αἱ δὲ καμματίδες, αἷς κάπτουσι τὰ ψαιστά. περὶ δὲ τοῦ τῶν Φειδιτίων δείπνου Δικαίαρχος τάδε ἱστορεῖ ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Τριπολιτικῷ· Τὸ δεῖπνον πρῶτον μὲν ἑκάστῳ χωρὶς παρατιθέμενον, καὶ πρὸς ἕτερον κοινωνίαν οὐδεμίαν ἔχον, εἶτα μᾶζαν μέν, ὅσην ἂν ἕκαστος ᾖ βουλόμενος, καὶ πιεῖν πάλιν ὅταν ᾖ θυμὸς ἑκάστῳ, κώθωνα παρακείμενός ††) ἐστι. ὄψον δὲ ταὐτὸν ἀεί ποτε πᾶσίν ἐστιν, ὕειον κρέας ἑφθὸν, ἐνίοτε δέ τι μόνον πλὴν †††) ὄψον τι μικρὸν, ἔχον σταθμὸν ὡς τέταρτον μάλιστα *). καὶ παρὰ τοῦτο ἕτερον οὐδέν· πλὴν ὅ γε ἀπὸ τούτου ζωμὸς, ἱκανὸς ὢν παρ' ἅπαν τὸ δεῖπνον ἅπαντας αὐτοὺς παραπέμπειν· κἂν ἄρα ἐλάα τις, ἢ τυρὸς, ἢ σῦκον· ἀλλὰ κἂν τι λάβωσιν ἐπιδέσιμον ἰχθὺν, ἢ λαγὼν, ἢ φάτταν, ἢ τι τοιοῦτον, εἶτ' ὀξέως ἤδη δεδειπνηκόσιν ὕστερα περιφέρεται ταῦτα τὰ ἐπάϊκλα καλούμενα. συμφέρει δὲ ἕκαστος εἰς τὸ Φειδίτιον ἀλφίτων μὲν ὡς τρία μάλιστα ἡμιμέδιμνα Ἀττικὰ, οἴνου δὲ χόας ἕνδεκά τινας ἢ δώδεκα· παρὰ δὲ ταῦτα τυροῦ σταθμόν τινα καὶ σύκων· ἔτι δὲ εἰς ὀψωνίαν περὶ δέκα τινὰς Αἰγιναίους ὀβολούς. Σφαῖρος δ' ἐν τρίτῳ Λακωνικῆς πολιτείας γράφει· Φέρουσι δὲ καὶ ἐπάϊκλα αὐτοῖς οἱ Φειδῖται, καὶ τῶν μὲν ἀγρευομένων ὑφ' αὐτῶν ἐνίοτε οἱ πολλοί· οὐ μὴν ἀλλ' οἵ γε πλούσιοι καὶ ἄρτον, καὶ ὧν ἐν ὥρα, ἐκ τῶν ἀγρῶν, ὅσον εἰς αὐτὴν τὴν συνουσίαν νομίζοντες, καὶ τὰ πλείονα **) τῶν ἱκανῶν παρασκευάζειν, περιττὸν εἶναι, μὴ μέλλοντά γε προσφέρεσθαι. Μόλπις δέ φησι· Μετὰ δὲ τὸ δεῖπνον εἴωθεν ἀεί τι παρά τινος κομίζεσθαι, (ἐνίοτε δὲ καὶ παρὰ πλειόνων) παρ' αὐτοῖς κατ' οἶκον ἠρτυμένα ματτύην, ὃ καλοῦσιν ἐπάϊκλον ***). τῶν δὲ κομιζομένων οὐδεὶς οὐθὲν ἀγοράσας εἴωθε φέρειν. οὔτε γὰρ ἡδονῆς, οὐδ' ἀκρασίας γαστρὸς ἕνεκεν κομίζουσιν, ἀλλὰ τῆς αὐτῶν

†) γρ. ὁ δὲ νικήσας τὸν νικηθέντα ἐζημ. ††) γρ. κώθων π.
†††) γρ. ἐνίοτε δὲ οὐδ' ὁτιοῦν πλήν. *) γρ. ὡς τέταρτον μνᾶς μ. **) γρ. ὅσον εἰς αὐτὴν ἀρκεῖν τὴν συνουσίαν νομίζονται· τὸ γὰρ πλ. ***) γρ. Μετὰ τὸ δεῖπνον εἴωθεν ἀεὶ παρά τινος κομίζεσθαι, (ἐνίοτε δὲ καὶ παρὰ πλειόνων) παρ' αὐτοῖς κατ' οἶκον ἠρτυμένη ματτύη, ὃ καλοῦσιν ἐπάϊκλον.

ἀρετῆς ἀπόδειξιν τῆς κατὰ τὴν θήραν ποιούμενοι. πολλοὶ δὲ
καὶ ποίμνια αὐτῶν τρέφοντες, ἀφθόνως μεταδιδόασι τῶν
ἐκγόνων. ἔστι δὲ ἡ ματτύα φάτται, χῆνες, τρυγόνες, κί-
χλαι, κόσσυφοι, λαγῶ, ἄρνες, ἔριφοι. οἱ δὲ μάγειροι ση-
μαίνουσι τοὺς ἀεί τι κομίζοντας εἰς μέσον, ἵνα πάντες ἴδωσι
τὴν τῆς θήρας φιλοπονίαν, καὶ τὴν εἰς αὐτοὺς ἐκτένειαν.
Δημήτριος δὲ ὁ Σκήψιος ἐν τῷ πρώτῳ τοῦ Τρωϊκοῦ διακό- C. 9.
σμου τὴν τῶν Καρνείων φησὶ ἑορτὴν παρὰ Λακεδαιμονίοις μί-
μημα εἶναι στρατιωτικῆς ἀγωγῆς. τόπους γὰρ εἶναι ἐννέα μὲν
τῷ ἀριθμῷ· σκιάδες δὲ οὗτοι καλοῦνται, σκηναῖς ἔχοντες πα-
ραπλήσιόν τι· καὶ ἐννέα καθ᾽ ἕκαστον ἄνδρες δειπνοῦσι, πάν-
τα τε ἀπὸ προστάγματος κηρύσσεται· ἔχει τε ἑκάστη σκιὰ
φρατρίας τρεῖς, καὶ γίνεται ἡ τῶν Καρνείων ἑορτὴ ἐπὶ
ἡμέρας ἐννέα. τὴν δὲ τῆς διαίτης τῆς τοιαύτης σκληρότητα
ὕστερον καταλύσαντες οἱ Λάκωνες ἐξώκειλαν εἰς τρυφήν.
Φύλαρχος γοῦν ἐν τῇ πεντεκαιδεκάτῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστο-
ριῶν τάδε γράφει περὶ αὐτῶν· Λακεδαιμόνιοι εἰς μὲν τὰ
φειδίτια οὐκ ἤρχοντο κατὰ τὸ πάτριον ἔθος· ὅτε δὲ καὶ p. 142.
παραγένοιντο, μικρὰ συμπεριενεχθεῖσιν ὅμως χάριν παρε-
σκευάζετο. καὶ πάλιν· Αὐτοῖς στρωμναί *) τε τοῖς μεγέθε-
σιν οὕτως ἐξησκημέναι πολυτελῶς καὶ τῇ ποικιλίᾳ διαφόρως,
ὥστε τῶν ξένων ἐνίους τῶν παραληφθέντων ὀκνεῖν τὸν ἀγ-
κῶνα ἐπὶ τὰ προσκεφάλαια ἐρείδειν· οὐδὲ πρότερον ἐπὶ τοῦ
κλιντηρίου ψιλοῦ διακαρτεροῦντες **) τῆς κλίνης παρ᾽ ὅλην
τὴν συνουσίαν, ὅτε τὸν ἀγκῶνα ἅπαξ ἐρείσειαν. εἰς δὲ τὴν
προειρημένην τρυφὴν ἦλθον, ποτηρίων τε ἐκθέσεις πολλῶν
καὶ βρωμάτων παντοδαπῶν †) πεποιημένων παραθέσεις, ἔτι
δὲ μύρων ἐξηλλαγμένων, ὡς δ᾽ αὔτως οἴνων καὶ τραγημά-
των. καὶ τούτων ἦρξαν οἱ μικρὸν πρὸ Κλεομένους βασιλεύ-
σαντες, Ἀρεὺς καὶ Ἀκρότατος, αὐλικὴν ἐξουσίαν ζηλώσαν-
τες, οὓς τοσοῦτον ὑπερῆράν τινες τῶν ἰδιωτῶν τῶν ἐν Σπάρ-
τῃ γενομένων κατ᾽ ἐκεῖνον τὸν χρόνον τῇ πολυτελείᾳ τῇ
καθ᾽ αὐτοὺς, ὥστε δοκεῖ τὸν Ἀρέα καὶ τὸν Ἀκρότατον εὐτε-

*) γρ. ὅταν δὲ καὶ παραγένοιντο, μικρὰ συμπεριενεχθεῖσι νόμου χάριν παρεσκευάζετο καὶ ἄλλα αὐτοῖς, στρ. **) γρ. διεκαρτέρουν, vel διακαρτεροῦντες ἦσαν. †) γρ. παντοδαποῦς.

λείαν πάντας ὑπερβεβληκέναι τοὺς ἀφελεστάτους τῶν πρότερον. Κλεομένης δὲ, πολὺ διενέγκας τῷ τε συνιδεῖν πράγματα, καίτοι νέος ὢν, καὶ κατὰ τὴν δίαιταν ἀφελέστατος γέγονεν. ἤδη γὰρ τηλικούτων πραγμάτων ἡγούμενος, ἔμφασιν τοῖς παραλαμβανομένοις πρὸς τὴν θυσίαν ἐποίει, διότι τὰ παρὰ ἐκείνοις τῶν παρ' αὐτὸν οὐδὲν καταδεέστερα εἴη παρασκευαζόμενα. πολλῶν δὲ πρεσβειῶν παραγινομένων πρὸς αὐτὸν, οὐδέποτε ἐναρίστερον τοῦ κατειθισμένου συνῆγε καιροῦ, πεντάκλινόν τε διεστρώννυτο, οὐδέποτε πλεῖον· ὅτε δὲ μὴ παρείη πρεσβεία, τρίκλινον· καὶ πρόσταγμα οὐκ ἐγίνετο δι' ἐδεάτρου, τίς εἴσεται, καὶ κατακλιθήσεται πρῶτος, ἀλλ' ὁ πρεσβύτατος ἡγεῖτο ἐπὶ τὰς κλίνας, εἰ μή τιν' αὐτὸς προσκαλέσαιτο. κατελαμβάνετο δὲ ἐπὶ πολὺ μετ' ἀδελφοῦ κατακείμενος. ἢ μετά τινος τῶν ἡλικιωτῶν. ἐπί τε τῷ τρίποδι ψυκτὴρ χαλκοῦς ἐπέκειτο, καὶ κάδος, καὶ σκαφίον ἀργυροῦν δύο κοτύλας χωροῦν, καὶ κύαθος †). ἡ δ' ἐπίχυσις χαλκῆ. πιεῖν δὲ οὐ προσεφέρετο, εἰ μή τις αἰτήσει. ἐνεδίδοτο *) δὲ κύαθος εἷς πρὸ τοῦ δείπνου. τὸ δὲ πολὺ πρῶτον καὶ ὅτε προσνεύσειεν ἐκεῖνος, οὕτως ᾔτουν καὶ οἱ λοιποί **). τὰ δὲ παρατιθέμενα ἐπὶ μὲν τραπεζίου ἦν τοῦ τυχόντος· τὰ δὲ λοιπὰ, ὥστε μὴ ὑπεραίρειν, μήτε λείπειν, ἀλλ' ἱκανὰ ἅπασι γίνεσθαι, καὶ μὴ προσδεῖσθαι τοὺς παρόντας. οὔτε γὰρ οὕτως ᾤετο δεῖν, ὥσπερ ἐν τοῖς φειδιτίοις, δέχεσθαι ζωμῷ καὶ κρεαδίοις ἀφελῶς· οὔτε πάλιν οὕτως ὑπερτείνειν, ὡς εἰς τὸ μηθὲν δαπανᾶν, ὑπερβάλλοντα τὸ σύμμετρον τῆς διαίτης. τὸ μὲν γὰρ ἀνελεύθερον ἐνομίζετο, τὸ δ' ὑπερήφανον. ὁ δ' οἶνος ἦν μικρῷ βελτίων, ὅτε παρείησάν τινες. ἐπεὶ δὲ δειπνήσειαν, ἐσιώπων πάντες. ὁ δὲ παῖς ἐφεστήκει κεκραμένον ἔχων τὸ ποτὸν, καὶ τῷ αἰτοῦντι προσέφερε. τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ μετὰ τὸ δεῖπνον οὐ πλεῖον ἐδίδοτο δύο κυάθων, καὶ τοῦτο προσνεύσαντι προσεφέρετο. ἀκρόαμα δὲ οὐδὲν οὐδέποτε παρεπορεύετο· διετέλει δ' αὐτὸς προσομιλῶν πρὸς ἕκαστον, καὶ πάντας ἐκκαλούμενος εἰς τὸ τὰ μὲν ἀκούειν, τὰ

†) γρ. κύαθοι. *) γρ. αἰτήσειεν. ἐδίδοτο. **) γρ. τὸ δὲ πολὺ πρῶτον αὐτὸς ᾔτει, καὶ ὅτε προσνεύσειεν ἐκεῖνος, οὕτως ᾔτουν καὶ οἱ λοιποί.

δὲ λέγειν αὐτοὺς, ὥστε τεθηρευμένους ἀποτρέχειν ἅπαντας. διακωμῳδῶν δ' Ἀντιφάνης τὰ Λακωνικὰ δεῖπνα ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Ἄρχων, φησὶν οὕτως·

Ἐν Λακεδαίμονι γέγονας; †) ἐκείνων τῶν νόμων μεθεκτέον p.143.
Ἐστίν· βάδιζ' ἐπὶ δεῖπνον εἰς τὰ φειδίτια,
Ἀπόλαυε τοῦ ζωμοῦ, φόρει τοὺς βύστακας,
Μὴ καταφρόνει ††), μηδ' ἕτερ' ἐπιζήτει καλὰ,
Ἐν τοῖς δ' ἐκείνων ἔθεσιν ἴσθ' ἀρχαϊκός.

περὶ δὲ τῶν Κρητικῶν συσσιτίων Δωσιάδας ἱστορῶν ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν Κρητικῶν γράφει οὕτως· Οἱ δὲ Λύκτιοι συνάγουσι μὲν τὰ κοινὰ συσσίτια οὕτως. ἕκαστος τῶν γινομένων καρπῶν ἀναφέρει τὴν δεκάτην εἰς τὴν ἑταιρίαν, καὶ τὰς τῆς πόλεως προσόδους, ἃς διανέμουσιν οἱ προεστηκότες τῆς πόλεως εἰς τοὺς ἑκάστων οἴκους. τῶν δὲ δούλων ἕκαστος Αἰγιναῖον φέρει στατῆρα κατὰ κεφαλήν. διῄρηνται δ' οἱ πολῖται πάντες καθ' ἑταιρίας· τήν τε ἐπιμέλειαν ἔχει τοῦ συσσιτίου γυνὴ, τρεῖς ἢ τέτταρας τῶν δημοτικῶν προσειληφυῖα πρὸς τὰς ὑπηρεσίας. ἑκάστῳ δ' αὐτῶν ἀκολουθοῦσι δύο θεράποντες ξυλοφόροι· καλοῦσι δ' αὐτοὺς καλοφόρους. εἰσὶ δὲ πανταχοῦ κατὰ τὴν Κρήτην οἶκοι δύο ταῖς συσσιτίαις· ὧν τὸν μὲν καλοῦσιν ἀνδρεῖον, τὸν δ' ἄλλον, ἐν ᾧ τοὺς ξένους κοιμίζουσι, κοιμητήριον προσαγορεύουσι. κατὰ δὲ τὸν συσσιτικὸν οἶκον πρῶτον μὲν κεῖνται δύο τράπεζαι ξενικαὶ καλούμεναι, αἷς προκαθίζουσι τῶν ξένων οἱ παρόντες· ἑξῆς δ' εἰσὶν αἱ τῶν ἄλλων· παρατίθεται δὲ τῶν παρόντων ἴσον μέρος ἑκάστῳ, τοῖς δὲ νεωτέροις ἥμισυ δίδοται κρέως, τῶν δ' ἄλλων οὐθενὸς ἅπτονται. εἶτα ποτήριον ἐν ἑκάστῃ τραπέζῃ παρατίθεται κεκραμένον ὑδαροῦς *)· τοῦτο κοινῇ πάντες πίνουσιν οἱ κατὰ τὴν κοινὴν τράπεζαν· καὶ δειπνήσασιν ἄλλο παρατίθεται. τοῖς δὲ παισὶ κοινὸς κέκραται κρατήρ. τοῖς δὲ πρεσβυτέροις, ἐὰν βούλωνται πλεῖον πιεῖν, ἐξουσία δέδοται. ἀπὸ δὲ τῆς τραπέζης τὰ βέλτιστα τῶν παρακειμένων ἡ προεστηκυῖα τῆς συσσιτίας γυνὴ φανερῶς ἀφαιροῦσα παρατίθησι τοῖς κατὰ τὸν C.10.

†) γρ. — ἐν Λακεδαίμονι Γέγονας; ††) γρ. — Φορεῖν τοὺς βύστακας Μὴ κατ. *) γρ. ὑδαρῶς.

πόλεμον ἢ κατὰ σύνεσιν δεδοξασμένοις. ἀπὸ δὲ τοῦ δείπνου πρῶτον μὲν εἰώθασι βουλεύεσθαι περὶ τῶν κοινῶν, εἶτα μετὰ ταῦτα μέμνηνται τῶν κατὰ πόλεμον πράξεων, καὶ τοὺς γενομένους ἄνδρας ἀγαθοὺς ἐπαινοῦσι, προτρεπόμενοι τοὺς νέους εἰς ἀνδραγαθίαν. Πυργίων δ' ἐν τρίτῳ Κρητικῶν Νομίμων, ἐν τοῖς συσσιτίοις, φησὶν, οἱ Κρῆτες καθήμενοι συσιτοῦσι. καὶ ὅτι ἀθαμβάκευτα τοῖς ὀρφανοῖς παρατίθεται· καὶ ὅτι οἱ νεώτατοι αὐτῶν ἐφεστᾶσι διακονοῦντες· καὶ ὅτι μετ' εὐφημίας σπείσαντες τοῖς θείοις μερίζουσι τῶν παρατιθεμένων ἅπασιν. ἀπονέμουσι δὲ καὶ τοῖς υἱοῖς κατὰ τὸν θᾶκον τὸν τοῦ πατρὸς ἐφιζάνουσιν ἐξ ἡμισείας τῶν τοῖς ἀνδράσι παρατιθεμένων. τοὺς δ' ὀρφανοὺς ἰσομερεῖς εἶναι. παρατίθεται δ' αὐτοῖς ἀβαμβάκευτα τῇ κράσει καθ' ἕκαστα τῶν νενομισμένων. ἦσαν δὲ καὶ ξενικοὶ θᾶκοι, καὶ τράπεζα τρίτη δεξιᾶς *) εἰσιόντων εἰς τὰ ἀνδρεῖα, ἣν ξενίου τε Διὸς ξενίαν τε προσηγόρευον. Ἡρόδοτος δὲ συγκρίνων τὰ τῶν Ἑλλήνων συμπόσια πρὸς τὰ παρὰ Πέρσαις φησίν· Ἡμέρην δὲ Πέρσαι ἁπασέων μάλιστα ἐκείνην τιμᾷν νομίζουσι, τῇ ἕκαστος ἐγένετο. ἐν ταύτῃ δὲ πλέω δαῖτα τῶν ἄλλων δικαιοῦσι προτίθεσθαι. ἐν τῇ οἱ εὐδαίμονες αὐτῶν βοῦν καὶ ὄνον καὶ ἵππον
p. 144. καὶ κάμηλον προτιθέαται ὅλους ὀπτοὺς ἐν καμίνοις· οἱ δὲ πένητες αὐτῶν τὰ λεπτὰ τῶν προβάτων τίθενται, σίτοισι δὲ ὀλίγοισι χρέονται, ἐπιφορήμασι δὲ πολλοῖσι καὶ οὐ καλοῖσι. καὶ διὰ τοῦτό φασι Πέρσαι τοὺς Ἕλληνας σιτεομένους πεινῶντας παύεσθαι, ὅτι σφίσιν ἀπὸ δείπνου παραφορέεται οὐδὲν λόγου ἄξιον· εἰ δέ τι παραφέροιτο, ἐσθιόντας ἂν οὐ παύεσθαι. οἴνῳ δὲ κάρτα προσκέαται. καί σφιν οὐκ ἐμέσαι ἔξεστιν, οὐκ οὐρῆσαι ἀντίον ἄλλου. ταῦτα μὲν οὕτω φυλάσσεται. μεθυσκόμενοι δὲ εἰώθασι βουλεύεσθαι τὰ σπουδαιότατα αὐτῶν πράγματα· τὸ δ' ἂν ἅδῃ σφίσι βουλευομένοισι, τοῦτο τῇ ὑστεραίῃ νήφουσι προτιθεῖ ὁ στεγέαρχος, ἐν τοῦ ἂν ἐόντες βουλεύωνται. καὶ ἢν μὲν ἅδῃ καὶ νήφουσι, χρέονται αὐτῷ· εἰ δὲ μὴ, μετιᾶσι. τὰ δ', ἃ νήφοντες προβουλεύσωνται, μεθυσκόμενοι ἐπιδιαγινώσκουσι. περὶ δὲ τῆς τρυφῆς τῶν ἐν Πέρσαις βασιλέων Ξενοφῶν ἐν Ἀγησιλάῳ οὕτω γράφει· Τῷ μὲν γὰρ Πέρσῃ πᾶσαν γῆν περιέρχονται μαστεύοντες, τί ἂν ἡδέως

*) γρ. ἐκ δεξιᾶς, vel ἐν δεξιᾷ.

πίσι, μυρίοι δὲ τεχνῶνται, τί ἂν ἡδέως Φάγοι· ὅπως γε μὴν καταδάρθοι, ὐδ᾽ ἂν εἴποι τις, ὅσα πραγματεύονται. Ἀγησίλαος δὲ, διὰ τὸ Φιλόπονος εἶναι, πᾶν μὲν τὸ παρὸν ἡδέως ἔπινε, πᾶν δὲ τὸ συντυχὸν ἡδέως ἤσθιεν· εἰς δὲ τὸ ἀσμένως κοιμηθῆναι πᾶς τόπος ἱκανὸς ἦν αὐτῷ. ἐν δὲ τῷ Ἱέρωνι ἐπιγραφομένῳ λέγων περὶ τῶν τοῖς τυράννοις παρασκευαζομένων καὶ τῶν τοῖς ἰδιώταις εἰς τροφὰς, Φησὶν ὕτως· Καὶ οἶδά γε, ἔφη, ὦ Σιμωνίδη, ὅτι τύτῳ κρίνυσιν οἱ πλεῖσοι, ἥδιον ἡμᾶς καὶ πίνειν καὶ ἐσθίειν τῶν ἰδιωτῶν, ὅτι δοκῦσι καὶ αὐτοὶ ἥδιον ἂν δειπνῆσαι τὸ ἡμῖν παρατιθέμενον δεῖπνον, ἢ τὸ ἑαυτοῖς. τὸ γὰρ τὰ εἰωθότα ὑπερβάλλειν, τῦτο παρέχει τὰς ἡδονάς. διὸ καὶ πάντες ἄνθρωποι ἡδέως προσδέχονται τὰς ἑορτὰς, πλὴν οἱ τύραννοι. ἔκπλεῳ γὰρ αὐτοῖς ἀεὶ παρεσκευασμέναι ὐδεμίαν ἐν ταῖς ἑορταῖς ἐπίδοσιν ἔχυσιν αὐτῶν αἱ τράπεζαι· ὥσε ταύτῃ πρῶτον τῇ εὐφροσύνῃ τῆς ἐλπίδος μειονεκτῦσι τῶν ἰδιωτῶν. ἔπειτα, ἔφη, ἐκεῖνο εὖ οἶδα, ὅτι καὶ σὺ ἔμπειρος εἶ, ὅτι,, ὅσῳ ἂν τις πλέω παραθῆται τὰ περιττὰ τῶν ἱκανῶν, τοσούτῳ καὶ θᾶσσον κόρος ἐμπίπτει τῆς ἐδωδῆς, ὥσε καὶ τῷ χρόνῳ τῆς ἡδονῆς μειονεκτεῖ ὁ παρατιθέμενος πολλὰ τῶν μετρίως διαιτωμένων. ἀλλὰ, ναὶ μὰ Δία, ἔφη ὁ Σιμωνίδης, ὅσον ἂν χρόνον ἡ ψυχὴ προσίηται, τῦτον πολὺ μᾶλλον ἥδονται οἱ ταῖς πολυτελεσέραις παρασκευαῖς τρεφόμενοι τῶν τὰ εὐτελέσατα παρατιθεμένων. Θεόφρασος δ᾽ ἐν τῷ πρὸς Κάσσανδρον περὶ βασιλείας, (εἰ γνήσιον τὸ σύγγραμμα· πολλοὶ γὰρ αὐτό φασιν εἶναι Σωσιβίυ, εἰς ὃν Καλλίμαχος ὁ ποιητὴς ἐπινίκιον ἐλεγειακὸν ἐποίησεν,) τὺς Περσῶν φησι βασιλεῖς ὑπὸ τρυφῆς προκηρύττειν τοῖς ἐφευρίσκυσί τινα καινὴν ἡδονὴν ἀργυρίυ πλῆθος. Θεόπομπος δ᾽ ἐν τῇ τριακοσῇ καὶ πέμπτῃ τῶν ἱσοριῶν τὸν Παφλαγόνων φησὶ βασιλέα Θῦν ἑκατὸν πάντα παρατίθεσθαι δειπνοῦντα ἐπὶ τὴν τράπεζαν, ἀπὸ βοῶν ἀρξάμενον· καὶ ἀναχθέντα αἰχμάλωτον ὡς βασιλέα καὶ ἐν φυλακῇ ὄντα πάλιν τὰ αὐτὰ παρατίθεσθαι, ζῶντα λαμπρῶς. διὸ καὶ ἀκούσαντα Ἀρταξέρξην εἰπεῖν, ὅτι ἔτος *) αὐτῷ δοκοίη ζῆν, ὡς ταχέως ἀπολύμενος. ὁ δ᾽ αὐτὸς Θεόπομπος ἐν τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τῶν p.145.

*) γρ. ὕτως.

Φιλιππικῶν, ὅταν, φησὶ, βασιλεὺς εἴς τινας ἀφίκηται τῶν ἀρχομένων, εἰς τὸ δεῖπνον αὐτοῦ δαπανᾶσθαι εἴκοσι τάλαντα, ποτὲ δὲ καὶ τριάκοντα· οἱ δὲ καὶ πολὺ πλείω δαπανῶσιν. ἑκάσταις γὰρ τῶν πόλεων κατὰ τὸ μέγεθος, ὥσπερ ὁ φόρος, καὶ τὸ δεῖπνον ἐκ παλαιοῦ τεταγμένον ἐστίν. Ἡρακλείδης δ' ὁ Κυμαῖος, ὁ τὰ Περσικὰ συγγράψας, ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν ἐπιγραφομένων Παρασκευαστικῶν, καὶ οἱ θεραπεύοντες, φησὶ, τοὺς Περσῶν βασιλεῖς δειπνοῦντας ἅπαντες λελουμένοι διακονοῦσιν, ἐσθῆτας καλὰς ἔχοντες, καὶ διατρίβουσι σχεδὸν τὸ ἥμισυ τῆς ἡμέρας περὶ τὸ δεῖπνον. τῶν δὲ τοῦ βασιλέως συνδείπνων οἱ μὲν ἔξω δειπνοῦσιν, οὓς καὶ ὁρᾷν ἔξεστι παντὶ τῷ βουλομένῳ· οἱ δὲ εἴσω μετὰ βασιλέως· καὶ οὗτοι δὲ οὐ συνδειπνοῦσιν αὐτῷ, ἀλλ' ἔστιν οἰκήματα δύο κατ' ἀντικρὺς ἀλλήλων, ἐν ᾧ ὁ βασιλεὺς τὸ ἄριστον ποιεῖται, καὶ ἐν ᾧ οἱ σύνδειπνοι· καὶ ὁ βασιλεὺς ἐκείνους ὁρᾷ διὰ τοῦ παρακαλύμματος τοῦ ἐπὶ τῇ θύρᾳ, ἐκεῖνοι δ' αὐτὸν οὐχ ὁρῶσιν. ἐνίοτε μέντοι, ἐπειδὰν ἑορτὴ ᾖ, ἐν ἑνὶ οἰκήματι ἅπαντες δειπνοῦσιν, ἐν ᾧ καὶ ὁ βασιλεὺς, ἐν τῷ μεγάλῳ οἴκῳ. ὅταν δὲ βασιλεὺς πότον ποιῆται, (ποιεῖ δὲ πολλάκις) συμπόται αὐτῷ εἰσιν ὡς μάλιστα δώδεκα· καὶ ὅταν δειπνήσωσιν, ὅ τε βασιλεὺς αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν καὶ οἱ σύνδειπνοι, καλεῖ τοὺς συμπότας τούτους τις τῶν εὐνούχων, καὶ ὅταν συνέλθωσι, συμπίνουσι μετ' αὐτοῦ, οὐ τὸν αὐτὸν οἶνον κἀκεῖνοι· καὶ οἱ μὲν χαμαὶ καθήμενοι, ὁ δ' ἐπὶ κλίνης χρυσόποδος κατακείμενος· καὶ ὑπερμεθυσθέντες ἀπέρχονται. τὰ δὲ πλεῖστα ὁ βασιλεὺς μόνος ἀριστᾷ καὶ δειπνεῖ. ἐνίοτε δὲ καὶ ἡ γυνὴ αὐτῷ συνδειπνεῖ, καὶ τῶν υἱῶν ἔνιοι, καὶ παρὰ τὸ δεῖπνον ᾄδουσί τε καὶ ψάλλουσιν αἱ παλλακαὶ αὐτῷ· καὶ μία μὲν ἐξάρχει, αἱ δὲ ἄλλαι ἀθρόως ᾄδουσι. τὸ δὲ δεῖπνον, φησὶ, τοῦ βασιλέως καλούμενον ἀκούσαντι μὲν δόξει μεγαλοπρεπὲς εἶναι, ἐξεταζόμενον δὲ φανεῖται οἰκονομικῶς καὶ ἀκριβῶς συντεταγμένον, καὶ τοῖς ἄλλοις Πέρσαις τοῖς ἐν δυναστείᾳ οὖσι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. ἔστι μὲν γὰρ τῷ βασιλεῖ χίλια ἱερεῖα τῆς ἡμέρας κατακοπτόμενα· τούτων δ' εἰσὶ καὶ ἵπποι, καὶ κάμηλοι, καὶ βόες, καὶ ὄνοι, καὶ ἔλαφοι, καὶ τὰ πλεῖστα πρόβατα· πολλοὶ δὲ καὶ ὄρνιθες ἀναλίσκονται, οἵ τε στρουθοὶ οἱ Ἀράβιοι, (ἔστι δὲ τὸ ζῷον μέγα)

καὶ χῆνες, καὶ ἀλεκτρυόνες· καὶ μέτρια μὲν αὐτῶν παρατίθεται ἑκάστῳ τῶν συνδείπνων τοῦ βασιλέως, καὶ ἀποφέρεται ἕκαστος αὐτῶν, ὅ τι ἂν καταλίπηται ἐπὶ τῷ ἀρίστῳ· τὰ δὲ πλεῖστα τούτων τῶν ἱερείων, καὶ τῶν σιτίων, οὓς τρέφει βασιλεὺς, τῶν τε δορυφόρων καὶ τῶν πελταστῶν τούτοις ἐκφέρεται εἰς τὴν αὐλὴν, οὐ ἰδεῖν *) ἅπαντα, μερίδας ποιήσαντες τῶν κρεῶν, καὶ τῶν ἄρτων ἴσας διαιροῦνται. ὥσπερ δὲ οἱ μισθοφόροι ἐν τῇ Ἑλλάδι μισθὸν ἀργύριον λαμβάνουσιν, οὕτως οὗτοι τὰ σιτία παρὰ τοῦ βασιλέως εἰς ὑπόλογον λαμβάνουσιν. οὕτω δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις Πέρσαις τοῖς ἐν δυναστείᾳ οὖσιν ἀθρόα πάντα τὰ σιτία ἐπὶ τὴν τράπεζαν παρατίθεται. ἐπειδὰν δὲ οἱ σύνδειπνοι δειπνήσωσι, τῶν ἀπὸ τῆς τραπέζης παραλειπομένων, (καταλείπεται δὲ τὰ πλεῖστα κρέα καὶ ἄρτοι) ὁ τῆς τραπέζης ἐπιμελούμενος δίδωσιν ἑκάστῳ τῶν οἰκετῶν· καὶ ταῦτα λαβὼν τῆς καθ' ἡμέραν ἔχει τροφήν. παρὰ γὰρ τὸν βασιλέα φοιτῶσιν οἱ ἐντιμότατοι τῶν p.146.
συνδείπνων ἐπὶ τὸ ἄριστον μόνον, διὰ τὸ παρῃτῆσθαι, ἵνα μὴ δὶς πορεύωνται· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ τοὺς συνδείπνους ὑποδέχονται. Ἡρόδοτος δέ φησιν ἐν τῇ ἑβδόμῃ, ὡς οἱ ὑποδεχόμενοι Ἑλλήνων τὸν βασιλέα καὶ δειπνίζοντες Ξέρξην ἐς πᾶν κακὸν ἀφίκοντο οὕτως, ὥστε ἐκ τῶν οἴκων ἀνάστατοι ἐγίνοντο· ὅκου Θασίοισιν ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ Ἠπείρῳ πολίων τῶν σφετέρων δεξαμένοις τὴν Ξέρξεω στρατιὰν καὶ δειπνίσασι, τετρακόσια τάλαντα ἀργυρίου Ἀντίπατρος τῶν ἀστῶν ἀνὴρ ἐδαπάνησε. καὶ γὰρ ἐκπώματα ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ καὶ κρατῆρας παρετίθεντο, καὶ ταῦτα μετὰ τὸ δεῖπνον †). εἰ δὲ Ξέρξης δὶς ἐσιτεύετο μεταλαμβάνων καὶ ἄριστον, ἀνάστατοι ἂν ἐγεγόνεισαν αἱ πόλεις. καὶ ἐν τῇ ἐννάτῃ δὲ τῶν ἱστοριῶν φησι· Βασιλήϊον δεῖπνον βασιλεὺς προτίθεται. τοῦτο δὲ παρασκευάζεται ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἐν ἡμέρῃ, τῇ ἐγένετο ὁ βασιλεύς. οὔνομα δὲ τῷ δείπνῳ Περσιστὶ μὲν τυκτὰ, Ἑλληνιστὶ δὲ τέλειον. τότε καὶ τὴν κεφαλὴν σμᾶται μόνον, καὶ Πέρσαις δωρέεται. ὁ δὲ μέγας Ἀλέξανδρος δειπνῶν ἑκάστοτε μετὰ τῶν φίλων, ὡς ἱστορεῖ Ἔφιππος ὁ Ὀλύνθιος ἐν τῷ περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου καὶ Ἡφαιστίωνος μεταλλαγῆς, ἀνήλι-

*) γρ. οὓς οἱ ἰδιάτροι. †) γρ. καὶ ταῦτα μετὰ τὸ δεῖπνον ἔλαβεν.

σκε τῆς ἡμέρας μνᾶς ἑκατὸν, δειπνούντων ἴσως ἑξήκοντα ἢ ἑβδομήκοντα φίλων. ὁ δὲ Περσῶν βασιλεὺς, ὥς φησι Κτησίας καὶ Δίνων ἐν τοῖς Περσικοῖς, ἐδείπνει μετὰ ἀνδρῶν μυρίων πεντακισχιλίων, καὶ ἀνηλίσκετο εἰς τὸ δεῖπνον τάλαντα τετρακόσια. γίνεται δὲ ταῦτα Ἰταλικοῦ νομίσματος ἐν μυριάσι διακοσίαις τεσσαράκοντα· αὗται δὲ εἰς μυρίους πεντακισχιλίους μεριζόμεναι, ἑκάστῳ ἀνδρὶ γίνονται ἀνὰ ἑκατὸν ἑξήκοντα Ἰταλικοῦ νομίσματος, ὥστ' εἰς ἴσον καθίστασθαι τῷ τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀναλώματι· ἑκατὸν γὰρ μνᾶς ἀνήλισκεν,
C. 11. ὡς Ἔφιππος ἱστόρησεν. Μένανδρος δ' ἐν Μέθῃ τοῦ μεγίστου δείπνου δαπάνημα τάλαντον τίθησιν, λέγων οὕτως·

Εἶτ' οὐχ ὅμοια πράττομεν καὶ θύομεν·
Ὅπου γε τοῖς θεοῖς μὲν ἠγορασμένον
Δραχμῶν ἄγω προβάτιον ἀγαπητὸν δώδεκα *),
Αὐλητρίδας δὲ, καὶ μύρον, καὶ ψαλτρίας
Ταύτας, τὸ Θάσιον, ἐγχέλεις, τυρὸν, μέλι,
Μικροῦ τάλαντον γίνεται τὸ κατὰ λόγον.

ὡς γὰρ ὑπερβολῆς τινος ἀναλώματος τάλαντον ὠνόμασε. καὶ ἐν Δυσκόλῳ δέ φησιν οὕτως·

— ὡς θύουσι δ' οἱ τοιχωρύχοι
Κοίτας **) φέροντες σταμνί' †), οὐχὶ τῶν θεῶν
Ἕνεκ', ἀλλ' ἑαυτῶν. ὁ λιβανωτὸς εὐσεβὲς,
Καὶ τὸ πόπανον. τοῦτ' ἔλαβεν ὁ θεὸς ἐπὶ τὸ πῦρ
Ἅπαν ἐπιτεθέν. οἱ δὲ τὴν ὀσφὺν ἄκραν
Καὶ τὴν χολὴν ἔτ' ἐς τὰ βρώματα τοῖς θεοῖς ††)
Ἐπιθέντες αὐτοὶ τἄλλα καταπίνουσι.

Φιλόξενος δ' ὁ Κυθήριος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Δείπνῳ, (εἴπερ τούτου καὶ ὁ κωμῳδοποιὸς Πλάτων ἐν τῷ Φάωνι ἐμνήσθη, καὶ μὴ τοῦ Λευκαδίου Φιλοξένου) τοιαύτην ἐκτίθεται παρασκευὴν δείπνου· Εἰς δ' ἔφερον διπλόοι παῖδες λιπαρῶπα τράπεζαν, Ἄμμι δ' ἑτέραν δ' ἕτεροι, ἄλλοι δ' ἑτέραν, μέχρι οὗ
p. 147. πλήρωσαν οἶκον, ταὶ δὲ πρὸς ὑψιλύχνους ἔστιλβον αὐγὰς εὐστεφάνοις, λαχάνοις, παροψίσι τε ὀξυβάφων πλήρεις, σύν τε χλιδῶσαι παντοδαποῖς τέχνας εὑρήματι πρὸς βιοτὰν ψυχᾶς, δελεασματίοισι παρέφερον ἐν κανέοισι μάζας χιονοχρόας.

*) γρ. δέκα. **) γρ. Κίστας. †) γρ. καὶ σταμνί'.
††) γρ. Καὶ τὴν χολὴν, ὀστᾶ τ' ἄβρωτα τοῖς θεοῖς.

λοι δ' ἐπεὶ πρῶτα παρῆλθεν ὁ κάκκαβος, ὦ Φιλότας,
λλὰ λοπὰς, ἧς τὸ μέγισον πάντη ἔπεθεν λιπαρόν τ' ἐς
γχέλεις τινες ἄρισον, γογγροιτοιωνητευιῶν πλῆρες θεοτερ-
ές, ἐπ' αὐτᾷ δ' ἄλλο παρῆλθε τό σον βασιτνέην ἰσόκυ-
λος. μικρὰ δὲ κακκάβι' ἔχοιτα· τὸ μὲν γαλεκτινάρκιον
λλε παρῆς ἕτερον. πίων ἀπὸ τευθιάδα, καὶ σηπίε πολυπο-
ίων ἀπαλοπλοκάμων θερμός. μετὰ ταῦτα παρῆλθεν ἰσο-
ράπεζος ὅλος μυίσης συνόδων πυρὸς, ἔπειτα βαθμὲς ἀ-
μίζαν, ἐπὶ τῷ δ' ἐπίπυσαι τευθίδες, ὦ φίλαι, καὶ ξαν-
ταὶ μελικαρίδες αἱ κῦφαι παρῆλθον, θρυμματίδες δ' ἐπὶ
αὐταις εὐπέταλοι, χλωραί τε ἡδυφάρυγγες. πηρίων τε
εγχὶ βύσαι μέγαθος κακκάβε γλυκὺ ὄξιος ὀμφαλὸς θοι-
άας, καλεῖται παράγεμιν κάπιν σαφύριδα † ἐσαδαναιμαθέας
περμέγεθος τίθεμος θυγμῦ μόλεν ὀπτὸν ἐκεῖθεν τερμὸν,
θεν γλυφὶς τέμενον εὐθὺς ἐπ' αὐτὰς τὰς ὑπογασρίδας διαν-
ἑος ἐπάμυνε πέμιντε μελδικαίτιν μάλα κενκεχαροίμεθα, ἀλλ'
θὲν ἐλλείπομεν θοιναπαρέης, ὅτε παλάξαι δύνατ' ἐπικρατέως.
γω γετικῦ, καὶ λέγοι τις, πάντα παρῆν ἑτοίμως ὔμμιν,
αρέπεσσε δὲ θερμὸν σπλάγχον. ἔπειτα δὲ νῆσις δέλφακος
ἰκετικᾶς, καὶ νώτιος εἶληφε, καὶ ὀσφὺς, καὶ μινυρίγματα
ερμὰ, καὶ κεφάλαιον ὅλον διάπτυχες ἐφθὸν, ἀπερπευ-
ηνὸς ἀλεκτοτρόφε, πνικτᾶς ἐρίφε παρέθηκε, εἶτα δίεφθα
ρόκῳ. λασχελίδας τε μετ' αὐτῶν λευκοφορινοχρόες, ῥύγχη,
αὶ κεφαλαὶ, ἄποδος τεχνὰ ματ' ἰόντες ἐσιφωμένον. ἐφθά
' ἔπειτα κρέα, ὀπτὰ ἄλλ' ἐρίφων τε, καὶ ἀρνῶν ἀθυπέρ-
κομα καρὸς χορδή· γλυκὺς ταμιξεριφαρνογένης ἀνδηφιλέοντι
θεοὶ τέτῳ φιλέτας ἔσθοις. καὶ λαγωά τ', ἔπειτ' ἀλεκτρυό-
νων τε νεοσσοὶ, περδίκων, φάσεων τε χύδαν. ἤδη δὲ παρε-
βάλλετο θερμὰ πολλὰ, καὶ μαλακοπτυχέων ἄρτων. ὁ μοσ-
σύζυγα δὲ, ξανθόν τ' ἐπεισῆλθε μέλι, καὶ γάλα σύμπα-
κτον, τὸ καὶ τυρονάπασις, ἢ μὲν ἔφασκεν ἁπαλὸν, κἠγὼν
ἐφάμαν. ὅτε δ' ἤδη βρωτύος ἤδὲ ποτᾶτος ἐς κόρον, ἑταῖ-
ροι, ἦσμεν, τῆνα μὲν ἐξαπαείρεον δμῶες. ἔπειτα δὲ παῖ-
δες νίπτρ' ἔδοσαν κατὰ χειρός. Σωκράτης δὲ ὁ Ῥόδιος ἐν
τρίτῳ Ἐμφυλίε Πολέμε τὸ Κλεοπάτρας ἀναγράφων συμ-
πόσιον, τῆς τελευταίας Αἰγύπτε βασιλευσάσης, γημαμένης
δ' Ἀντωνίῳ Ῥωμαίων σρατηγῷ, ἐν Κιλικίᾳ, φησὶν ὅτως·

Ἀπαντήσασα τῷ Ἀντωνίῳ ἡ Κλεοπάτρα ἐν Κιλικίᾳ, παρεσκεύασεν αὐτῷ βασιλικὸν συμπόσιον, ἐν ᾧ πάντα χρύσεα καὶ λιθοκόλλητα περιττῶς ἐξειργασμένα ταῖς τέχναις. ἦσαν δὲ, φησὶ, καὶ οἱ τοῖχοι ἁλουργέσι καὶ διαχρύσοις ἐμπεπετασμένοι ὕφεσι. καὶ δώδεκα τρίκλινα διαστρώσασα, ἐκάλεσε τὸν Ἀντώνιον, μεθ' ὧν ἐβούλετο, ἡ Κλεοπάτρα. τοῦ
p.148. δὲ τῇ πολυτελείᾳ τῆς ὄψεως ἐκπλαγέντος, ὑπομειδιάσασα, ταῦτ' ἔφη πάντα δωρεῖσθαι αὐτῷ, καὶ εἰς αὔριον παρεκάλει συνδειπνῆσαι πάλιν ἥκοντα μετὰ τῶν φίλων καὶ τῶν ἡγεμόνων· ὅτε καὶ πολλῷ κρεῖττον διακοσμήσασα τὸ συμπόσιον, ἐποίησε φανῆναι τὰ πρῶτα μικρά. καὶ πάλιν καὶ ταῦτα ἐδωρήσατο, τῶν δ' ἡγεμόνων, ἐφ' ᾗ ἕκαστος κατέκειτο κλίνῃ, καὶ τὰ κυλίκια, καθὼς ταῖς στρωμναῖς ἐμεμέριστο, ἑκάστῳ φέρειν ἐπέτρεψε· καὶ κατὰ τὴν ἄφοδον τοῖς μὲν ἐν ἀξιώμασι φορεῖα σὺν τοῖς κομίζουσι, τοῖς πλείοσι δὲ καταργύροις σκευαῖς κεκοσμημένους ἵππους, πᾶσι δὲ λαμπτηροφόρους παῖδας Αἰθίοπας παρέστησε. τῇ δὲ τετάρτῃ τῶν ἡμερῶν ταλαντιαίους εἰς ῥόδα μισθοὺς δέδωκε· καὶ κατεστρώθη ἐπὶ πήχυια βάθη τὰ ἐδάφη ἐμπεπετασμένων δικτύων τοῖς ἕλιξιν †). ἱστορεῖ δὲ καὶ, αὐτὸν τὸν Ἀντώνιον ἐν Ἀθήναις μετὰ

C.12. ταῦτα διατρίψαντα, περίοπτον ὑπὲρ τὸ θέατρον κατασκευάσαντα σχεδίαν χλωρᾷ πεπυκασμένην ὕλῃ, ὥσπερ ἐπὶ τῶν Βακχικῶν ἄντρων γίνεται, ταύτης τύμπανα, καὶ νεβρίδας, καὶ παντοδαπὰ ἄλλα ἀθύρματα Διονυσιακὰ ἐξαρτήσαντα μετὰ τῶν φίλων, ἐξ ἑωθινοῦ κατακλινόμενον μεθύσκεσθαι, λειτουργούντων αὐτῷ τῶν ἐξ Ἰταλίας μεταπεμφθέντων ἀκροαμάτων, συνηθροισμένων ἐπὶ τὴν θέαν τῶν Πανελλήνων. μετέβαινε δ' ἐνίοτε, φησὶ, καὶ ἐπὶ τὴν ἀκρόπολιν, ἀπὸ τῶν τεγῶν λαμπάσι δεδᾳδουχημένης πάσης τῆς Ἀθηναίων πόλεως. καὶ ἐκτοτε ἐκέλευσεν ἑαυτὸν Διονύσιον ἀνακηρύττεσθαι κατὰ τὰς πόλεις ἁπάσας. καὶ Γάϊος δὲ ὁ αὐτοκράτωρ, ὁ Καλλίκολα προσαγορευθεὶς, διὰ τὸ ἐν στρατοπέδῳ γεννηθῆναι, οὐ μόνον ὠνομάζετο νέος Διόνυσος, ἀλλὰ καὶ τὴν Διονυσιακὴν πᾶσαν ἐνδύνων στολὴν προῄει, καὶ οὕτως ἐσκευασμένος ἐδίκαζεν. εἰς ταῦτά ἐστιν ἀποβλέποντα τὰ ὑπὲρ ἡμᾶς ἀγαπᾷν τὴν Ἑλληνικὴν πενίαν, λαμβάνοντα πρὸ ὀφθαλμῶν καὶ τὰ

†) γρ. τοῖς κάλυξι.

παρὰ Θηβαίοις δεῖπνα. περὶ ὧν Κλείταρχος ἐν πρώτῃ τῶν περὶ Ἀλέξανδρον ἱςοριῶν διηγούμενος, καὶ ὅτι πᾶς αὐτῶν πλοῦτος ηὑρέθη μετὰ τὴν ὑπ' Ἀλεξάνδρου τῆς πόλεως κατασκαφὴν ἐν ταλάντοις τετρακοσίοις τεσσαράκοντα, φησὶν, ὅτι τε μικρόψυχοι ἦσαν, καὶ τὰ περὶ τὴν τροφὴν λίχνοι, παρασκευάζοντες ἐν τοῖς δείπνοις θρία, καὶ ἑψητοὺς, καὶ ἀφύας, καὶ ἐγκρασιχόλους, καὶ ἀλλάντας, καὶ σχελίδας, καὶ ἔτνος. οἷσι Μαρδόνιον εἱςίασε μετὰ τῶν ἄλλων πεντήκοντα Περσῶν Αὔταμνος †) ὁ Φρύνωνος, ὅν φησι Ἡρόδοτος ἐν τῇ ἐννάτῃ μεγάλως πλούτῳ παρεσκευάσθαι. ἡγοῦμαι δ', ὅτι οὐκ ἂν περιεγένοντο, οὐδ' ἂν ἐδέησε τοῖς Ἕλλησι περὶ Πλάταιαν παρατάττεσθαι ἀπολωλόσιν ἤδη ὑπὸ τῶν τοιούτων τροφῶν. Ἀρκαδικὸν δὲ δεῖπνον διαγράφων ὁ Μιλήσιος Ἑκαταῖος ἐν τῇ τρίτῃ τῶν Γενεαλογιῶν, μάζας φησὶν εἶναι, καὶ ὕεια κρέα. Ἁρμόδιος δὲ ὁ Λεπρεάτης C. 13.
ἐν τῷ περὶ τῶν κατὰ Φιγάλειαν νομίμων, ὁ καταςαθεὶς, φησὶ, παρὰ Φιγαλεῦσι σίταρχος ἔφερε τῆς ἡμέρας οἴνου τρεῖς χόας, καὶ ἀλφίτων μέδιμνον, καὶ τυροῦ πεντάμνουν, καὶ τἄλλα τὰ πρὸς τὴν ἄρτυσιν τῶν ἱερείων ἁρμόττοντα. ἡ δὲ πόλις παρεῖχεν ἑκατέρῳ τῶν χορῶν τρία πρόβατα, p. 149.
καὶ μάγειρον, ὑδριαφόρον τε, καὶ τραπέζας, καὶ βάθρα πρὸς τὴν καθέδραν, καὶ τὴν τοιαύτην ἅπασαν παρασκευὴν, πλὴν τῶν περὶ τὸν μάγειρον σκευῶν ὁ χορηγός. τὸ δὲ δεῖπνον ἦν τοιοῦτον, τυρὸς, καὶ φύστη, μᾶζα νόμου χάριν ἐπὶ χαλκῶν κανῶν, τῶν παρά τισι καλουμένων μαζονόμων, ἀπὸ τῆς χρείας εἰληφότων τὴν ἐπωνυμίαν. ὁμοῦ δὲ τῇ μάζῃ καὶ τῷ τυρῷ σπλάγχνον καὶ ἅλες προφαγεῖν. καθαγισάντων δὲ ταῦτα, ἐν κεραμείῳ *) κοτταβίδι πιεῖν ἑκάςῳ μικρόν. καὶ ὁ προσφέρων ἂν εἴπεν, εὖ δειπνήσεις **). εἶτα δ' εἰς τὸ κοινὸν ζωμὸς καὶ περίκομμα. πρόσχερα δὲ ἑκάςῳ δύο κρέα. ἐνέμιζον δ' ἐν ἅπασι τοῖς δείπνοις, μάλιςα δὲ τοῖς λεγομένοις μάζωσι, (τοῦτο γὰρ ἔτι καὶ νῦν ἡ Διονυσιακὴ σύνοδος ἔχει τοὔνομα) τοῖς ἐσθίουσι τῶν νέων ἀνδρωδέστερον ζωμόν τ' ἐγχεῖν πλείω, καὶ μάζας καὶ ἄρτους παραβαλεῖν· γενναῖος γὰρ ὁ τοιοῦτος ἐκρίνετο καὶ ἀνδρώδης ὑπάρχειν. θαυμαςὸν γὰρ ἦν καὶ περιβόητον παρ'

†) γρ. Ἀτταγῖνος. *) γρ. κεραμέῳ. **) γρ. δειπνήσειας.

αὐτοῖς ἡ πολυφαγία. μετὰ δὲ τὸ δεῖπνον σπονδὰς ἐποιοῦν-
το οὐκ ἀπονιψάμενοι τὰς χεῖρας, ἀλλ' ἀποματτόμενοι τοῖς
ψωμοῖς, καὶ τὴν ἀπομαγδαλίαν ἕκαστος ἀπέφερε, τοῦτο
ποιοῦντες ἕνεκα τῶν ἐν ταῖς ἀμφόδοις γινομένων νυκτερινῶν
φόβων. ἀπὸ δὲ τῶν σπονδῶν παιὰν ᾄδεται. ὅταν δὲ τοῖς
Ἥρωσι θύωσι, βουθυσία μεγάλη γίνεται, καὶ ἑστιῶνται πάν-
τες μετὰ τῶν δούλων. οἱ δὲ παῖδες ἐν ταῖς ἑστιάσεσι μετὰ
τῶν πατέρων, ἐπὶ λίθων καθήμενοι, γυμνοὶ συνδειπνοῦ-
σιν. Θεόπομπος δ' ἐν τῇ ἕκτῃ καὶ τεσσαρακοστῇ τῶν Φι-
λιππικῶν, οἱ Ἀρκάδες, φησὶν, ἐν ταῖς ἑστιάσεσιν ὑποδέ-
χονται τοὺς δεσπότας καὶ τοὺς δούλους, καὶ μίαν πᾶσι τρά-
πεζαν παρασκευάζουσι, καὶ τὰ σιτία πᾶσιν εἰς τὸ μέσον
παρατιθέασι, καὶ κρατῆρα τὸν αὐτὸν πᾶσι κιρνῶσι. παρὰ
δὲ Ναυκρατίταις, ὥς φησιν Ἑρμείας ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν
περὶ τοῦ Γρυνείου Ἀπόλλωνος, ἐν τῷ Πρυτανείῳ δειπνοῦσι
Γενεθλίοις Ἑστίας Πρυτανίτιδος καὶ Διονυσίοις, ἔτι δὲ τῇ τοῦ
Κωμαίου Ἀπόλλωνος πανηγύρει, εἰσιόντες πάντες ἐν στολαῖς
λευκαῖς, ἃς μέχρι καὶ νῦν καλοῦσι πρυτανικὰς ἐσθῆτας,
καὶ κατακλιθέντες ἐπανίστανται εἰς γόνατα, τοῦ ἱεροκήρυ-
κος τὰς πατρίους εὐχὰς καταλέγοντος, συσπένδοντες. μετὰ
δὲ ταῦτα κατακλιθέντες λαμβάνουσιν ἕκαστος οἴνου κοτύλας
δύο, πλὴν τῶν ἱερέων τοῦ τε Πυθίου Ἀπόλλωνος καὶ τοῦ
Διονύσου· τούτων γὰρ ἑκατέρῳ διπλοῦς ὁ οἶνος μετὰ καὶ
τῶν ἄλλων μερίδων δίδοται. ἔπειτα ἑκάστῳ παρατίθεται ἄρτος
καθαρὸς εἰς πλάτος πεποιημένος, ἐφ' ᾧ ἐπίκειται ἄρτος ἕτε-
ρος, ὃν κριβανίτην καλοῦσι, καὶ κρέας ὕειον, καὶ λεκάριον πτι-
σάνης, ἢ λαχάνου τοῦ κατὰ καιρὸν γινομένου, ᾠά τε δύο, καὶ
τυροῦ τροφαλὶς, σῦκά τε ξηρὰ, καὶ πλακοῦς, καὶ στέφανος. καὶ
ὃς ἂν ἔξω τι τούτων ἱεροποιὸς παρασκευάσῃ, ὑπὸ τῶν τιμού-
χων ζημιοῦται. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τοῖς σιτουμένοις ἐν Πρυτανείῳ
ἔξωθεν προσεισφέρειν τι βρώσιμον ἔξεστι. μόνα δὲ ταῦτα κατα-
p.150. ναλίσκουσιν, τὰ ὑπολειπόμενα τοῖς οἰκέταις μεταδιδόντες. ταῖς
δ' ἄλλαις ἡμέραις πάσαις τοῦ ἐνιαυτοῦ ἔξεστι τῶν σιτουμένων τῷ
βουλομένῳ ἀνελθόντι εἰς τὸ Πρυτανεῖον δειπνεῖν, οἴκοθεν
παρασκευάσαντα αὐτῷ λάχανόν τι, ἢ τῶν ὀσπρίων, καὶ τά-
ριχος, ἢ ἰχθὺν, κρέως δὲ χοιρείου βραχύτατον, καὶ τού-
των μεταλαμβάνων κοτύλην οἴνου. γυναικὶ δὲ οὐκ ἔξεστιν

ιέναι εἰς τὸ Πρυτανεῖον, ἡ μόνη τῇ αὐλητρίδι. ὐκ εἰσ-
ρεται δὲ ὐδὲ ἀμὶς εἰς τὸ Πρυτανεῖον. ἐὰν δέ τις Ναυ-
κτιτῶν γάμυς ἑςιᾷ, ὡς ἐν τῷ γαμικῷ νόμῳ γέγραπται,
εἰρηται ὠὰ καὶ μελίπηκτα δίδοσθαι. τίς δὲ ἡ τύτων αἰ-
;, Οὐλπιανὸς ἡμᾶς διδάσκειν δίκαιος. Λυγκεὺς δ᾽ ἐν
ς Αἰγυπτιακοῖς, προκρίνων τὰ Αἰγυπτιακὰ δεῖπνα τῶν
ρσικῶν, Αἰγυπτίων ἐπιςρατευσάντων, Φησὶν, ἐπὶ Ὦχου
Περσῶν βασιλέα, καὶ νικηθέντων, ἐπεὶ ἐγένετο αἰ-
άλωτος ὁ τῶν Αἰγυπτίων βασιλεὺς, ὁ Ὦχος αὐτὸν Φιλ-
θρώπως ἄγων ἐκάλεσε καὶ ἐπὶ δεῖπνον. τῆς οὖν παρασκευῆς
ομένης λαμπρᾶς, ὁ Αἰγύπτιος κατεγέλα, ὡς εὐτελῶς
Πέρσυ διαιτωμένυ. εἰ δὲ θέλεις, ἔφη, εἰδέναι, ὦ βα-
εῦ, πῶς δεῖ σιτεῖσθαι τὺς εὐδαίμονας βασιλέας, ἐπί-
ψον τοῖς ἐμοῖς ποτε γενομένοις μαγείροις παρασκευάσαι
Αἰγύπτιον δεῖπνον. καὶ κελεύσαντος, ἐπεὶ παρεσκευά-
η, ἡσθεὶς ὁ Ὦχος τῷ δείπνῳ, κακὸν κακῶς σε, ἔφη,
Αἰγύπτιε, ἀπολέσειαν οἱ θεοὶ, ὅςις δεῖπνα τοιαῦτα κα-
λιπὼν ἐπεθύμησας θοίνης εὐτελεςέρας. τίνα δ᾽ ἦν τὰ
γύπτια δεῖπνα, Πρωταγορίδης ἐν τῷ πρώτῳ περὶ Δαφνι-
ν ἀγώνων διδάσκει ἡμᾶς, λέγων ὕτως· Τρίτη δέ ἐςιν
ι δείπνων Αἰγυπτιακὴ, τραπεζῶν μὲν ὐ παρατιθεμένων,
άκων δὲ περιφερομένων. παρὰ δὲ Γαλάταις Φησὶ Φύλαρ-
ς ἐν τῇ ἕκτῃ ἐν ταῖς τραπέζαις ἄρτυς πολλὺς κατα-
ιλασμένυς παρατίθεσθαι χύδην, καὶ κρέατα ἐκ τῶν λε-
των, ὧν ὐδεὶς γεύεται, εἰ μὴ πρότερον θεάσηται τὸν
σιλέα, εἰ ἥψατο τῶν παρακειμένων. ἐν δὲ τῇ τρίτῃ ὁ
τὸς Φύλαρχος Ἀριάμνην Φησὶ τὸν Γαλάτην πλυσιώτατον
α ἀπαγγείλασθαι ἑςιάσαι Γαλάτας πάντας ἐνιαυτὸν, καὶ
το συντελέσαι ποιήσαντα ὕτως. κατὰ τόπυς τῆς χώρας
ς ἐπικαιροτάτυς τῶν ὁδῶν διέλαβε ςαθμοῖς, ἐπί τε τύ-
ις ἐκ χαράκων καὶ τῶν καλάμων τῶν τε οἰσύων ἐπεβάλ-
το σκηνὰς χωρύσας ἀνὰ τετρακοσίυς ἄνδρας, καὶ πλείυς
;, καθὼς ἂν ἐκποιῶσιν οἱ τόποι τέ τε ἀπὸ τῶν πόλεων
ξασθαι καὶ τῶν κωμῶν μέλλον ἐπιῤῥεῖν πλῆθος. ἐνταῦ-
; δὲ λέβητας ἐπέςησε κρεῶν παντοδαπῶν μεγάλυς, ὓς
ὸ ἐνιαυτῦ καὶ πρὸ τῦ μέλλειν †) μεταπεμψάμενος τεχνί-

†) γρ. πρὸ τῦ ἐπαγγέλλειν.

αὐτοῖς ἡ πολυφαγία. μετὰ δὲ τὸ δεῖπνον σπονδὰς ἐποιοῦντο οὐκ ἀπονιψάμενοι τὰς χεῖρας, ἀλλ' ἀποματτόμενοι τοῖς ψωμοῖς, καὶ τὴν ἀπομαγδαλίαν ἕκαστος ἀπέφερε. τοῦτο ποιοῦντες ἕνεκα τῶν ἐν ταῖς ἀμφόδοις γινομένων νυκτερινῶν φόβων. ἀπὸ δὲ τῶν σπονδῶν παιὰν ᾄδεται. ὅταν δὲ τοῖς Ἥρωσι θύωσι, βουθυσία μεγάλη γίνεται, καὶ ἑστιῶνται πάντες μετὰ τῶν δούλων. οἱ δὲ παῖδες ἐν ταῖς ἑστιάσεσι μετὰ τῶν πατέρων, ἐπὶ λίθων καθήμενοι, γυμνοὶ συνδειπνοῦσιν. Θεόπομπος δ' ἐν τῇ ἕκτῃ καὶ τεσσαρακοστῇ τῶν Φιλιππικῶν. οἱ Ἀρκάδες, φησὶν, ἐν ταῖς ἑστιάσεσιν ὑποδέχονται τοὺς δεσπότας καὶ τοὺς δούλους, καὶ μίαν πᾶσι τράπεζαν παρασκευάζουσι, καὶ τὰ σιτία πᾶσιν εἰς τὸ μέσον παρατιθέασι, καὶ κρατῆρα τὸν αὐτὸν πᾶσι κιρνῶσι. παρὰ δὲ Ναυκρατίταις, ὥς φησιν Ἑρμείας ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν περὶ τοῦ Γρυνείου Ἀπόλλωνος, ἐν τῷ Πρυτανείῳ δειπνοῦσι Γενεθλίοις Ἑστίας Πρυτανίτιδος καὶ Διονυσίοις, ἔτι δὲ τῇ τοῦ Κωμαίου Ἀπόλλωνος πανηγύρει, εἰσιόντες πάντες ἐν στολαῖς λευκαῖς, ἃς μέχρι καὶ νῦν καλοῦσι πρυτανικὰς ἐσθῆτας, καὶ κατακλινθέντες ἐπανίστανται εἰς γόνατα, τοῦ ἱεροκήρυκος τὰς πατρίους εὐχὰς καταλέγοντος, συσπένδοντες. μετὰ δὲ ταῦτα κατακλινθέντες λαμβάνουσιν ἕκαστος οἴνου κοτύλας δύο, πλὴν τῶν ἱερέων τοῦ τε Πυθίου Ἀπόλλωνος καὶ τοῦ Διονύσου· τούτων γὰρ ἑκατέρῳ διπλοῦς ὁ οἶνος μετὰ καὶ τῶν ἄλλων μερίδων δίδοται. ἔπειτα ἑκάστῳ παρατίθεται ἄρτος καθαρὸς εἰς πλάτος πεποιημένος, ἐφ' ᾧ ἐπίκειται ἄρτος ἕτερος, ὃν κριβανίτην καλοῦσι, καὶ κρέας ὕειον, καὶ λεκάριον πτισάνης, ἢ λαχάνου τοῦ κατὰ καιρὸν γινομένου, ᾠά τε δύο, καὶ τυροῦ τροφαλίς, σῦκά τε ξηρὰ, καὶ πλακοῦς, καὶ στέφανος. καὶ ὃς ἂν ἔξω τι τούτων ἱεροποιὸς παρασκευάσῃ, ὑπὸ τῶν τιμούχων ζημιοῦται. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τοῖς σιτουμένοις ἐν Πρυτανείῳ ἔξωθεν προσεισφέρειν τι βρώσιμον ἔξεστι. μόνα δὲ ταῦτα κατα-
p.150. ναλίσκουσιν, τὰ ὑπολειπόμενα τοῖς οἰκέταις μεταδιδόντες. ταῖς δ' ἄλλαις ἡμέραις πάσαις τοῦ ἐνιαυτοῦ ἔξεστι τῶν σιτουμένων τῷ βουλομένῳ ἀνελθόντι εἰς τὸ Πρυτανεῖον δειπνεῖν, οἴκοθεν παρασκευάσαντα αὐτῷ λάχανόν τι, ἢ τῶν ὀσπρίων, καὶ τάριχος, ἢ ἰχθὺν, κρέως δὲ χοιρείου βραχύτατον, καὶ τούτων μεταλαμβάνων κοτύλην οἴνου. γυναικὶ δὲ οὐκ ἔξεστιν

εἰσιέναι εἰς τὸ Πρυτανεῖον, ἡ μόνη τῇ αὐλητρίδι. οὐκ εἰσφέρεται δὲ οὐδὲ ἀμὶς εἰς τὸ Πρυτανεῖον. ἐὰν δέ τις Ναυκρατιτῶν γάμους ἑστιᾷ, ὡς ἐν τῷ γαμικῷ νόμῳ γέγραπται, ἀπείρηται ᾠὰ καὶ μελίπηκτα δίδοσθαι. τίς δὲ ἡ τούτων αἰτία, Οὐλπιανὸς ἡμᾶς διδάσκειν δίκαιος. Λυγκεὺς δ᾽ ἐν τοῖς Αἰγυπτιακοῖς, προκρίνων τὰ Αἰγυπτιακὰ δεῖπνα τῶν Περσικῶν, Αἰγυπτίων ἐπιστρατευσάντων, φησὶν, ἐπὶ Ὦχον τὸν Περσῶν βασιλέα, καὶ νικηθέντων, ἐπεὶ ἐγένετο αἰχμάλωτος ὁ τῶν Αἰγυπτίων βασιλεὺς, ὁ Ὦχος αὐτὸν φιλανθρώπως ἄγων ἐκάλεσε καὶ ἐπὶ δεῖπνον. τῆς οὖν παρασκευῆς γενομένης λαμπρᾶς, ὁ Αἰγύπτιος κατεγέλα, ὡς εὐτελῶς τοῦ Πέρσου διαιτωμένου. εἰ δὲ θέλεις, ἔφη, εἰδέναι, ὦ βασιλεῦ, πῶς δεῖ σιτεῖσθαι τοὺς εὐδαίμονας βασιλέας, ἐπίτρεψον τοῖς ἐμοῖς ποτε γενομένοις μαγείροις παρασκευάσαι σοι Αἰγύπτιον δεῖπνον. καὶ κελεύσαντος, ἐπεὶ παρεσκευάσθη, ἡσθεὶς ὁ Ὦχος τῷ δείπνῳ, κακὸν κακῶς σε, ἔφη, ὦ Αἰγύπτιε, ἀπολέσειαν οἱ θεοὶ, ὅστις δεῖπνα τοιαῦτα καταλιπὼν ἐπεθύμησας θοίνης εὐτελεστέρας. τίνα δ᾽ ἦν τὰ Αἰγύπτια δεῖπνα, Πρωταγορίδης ἐν τῷ πρώτῳ περὶ Δαφνικῶν ἀγώνων διδάσκει ἡμᾶς, λέγων οὕτως· Τρίτη δέ ἐστιν ἰδέα δείπνων Αἰγυπτιακὴ, τραπεζῶν μὲν οὐ παρατιθεμένων, πινάκων δὲ περιφερομένων. παρὰ δὲ Γαλάταις φησὶ Φύλαρχος ἐν τῇ ἕκτῃ ἐν ταῖς τραπέζαις ἄρτους πολλοὺς κατακεκλασμένους παρατίθεσθαι χύδην, καὶ κρέατα ἐκ τῶν λεβήτων, ὧν οὐδεὶς γεύεται, εἰ μὴ πρότερον θεάσηται τὸν βασιλέα, εἰ ἥψατο τῶν παρακειμένων. ἐν δὲ τῇ τρίτῃ ὁ αὐτὸς Φύλαρχος Ἀριάμνην φησὶ τὸν Γαλάτην πλουσιώτατον ὄντα ἀπαγγείλασθαι ἑστιάσαι Γαλάτας πάντας ἐνιαυτὸν, καὶ τοῦτο συντελέσαι ποιήσαντα οὕτως. κατὰ τόπους τῆς χώρας τὰς ἐπικαιροτάτους τῶν ὁδῶν διέλαβε σταθμοῖς, ἐπί τε τούτοις ἐκ χαράκων καὶ τῶν καλάμων τῶν τε οἰσύων ἐπεβάλλετο σκηνὰς χωρούσας ἀνὰ τετρακοσίους ἄνδρας, καὶ πλείους ἔτι, καθὼς ἂν ἐκποιῶσιν οἱ τόποι τό τε ἀπὸ τῶν πόλεων δέξασθαι καὶ τῶν κωμῶν μέλλον ἐπιῤῥεῖν πλῆθος. ἐνταῦθα δὲ λέβητας ἐπέστησε κρεῶν παντοδαπῶν μεγάλους, οὓς πρὸ ἐνιαυτοῦ καὶ πρὸ τοῦ μέλλειν †) μεταπεμψάμενος τεχνι-

†) γρ. πρὸ τοῦ ἐπαγγέλλειν.

αὐτοῖς ἡ πολυφαγία. μετὰ δὲ τὸ δεῖπνον σπονδὰς ἐποιοῦντο οὐκ ἀπονιψάμενοι τὰς χεῖρας, ἀλλ' ἀποματτόμενοι τοῖς ψωμοῖς, καὶ τὴν ἀπομαγδαλίαν ἕκαστος ἀπέφερε, τοῦτο ποιοῦντες ἕνεκα τῶν ἐν ταῖς ἀμφόδοις γινομένων νυκτερινῶν φόβων. ἀπὸ δὲ τῶν σπονδῶν παιὰν ᾄδεται. ὅταν δὲ τοῖς Ἥρωσι θύωσι, βαθυσία μεγάλη γίνεται, καὶ ἑστιῶνται πάντες μετὰ τῶν δούλων. οἱ δὲ παῖδες ἐν ταῖς ἑστιάσεσι μετὰ τῶν πατέρων, ἐπὶ λίθων καθήμενοι, γυμνοὶ συνδειπνοῦσιν. Θεόπομπος δ' ἐν τῇ ἕκτῃ καὶ τεσσαρακοστῇ τῶν Φιλιππικῶν, οἱ Ἀρκάδες, φησὶν, ἐν ταῖς ἑστιάσεσιν ὑποδέχονται τοὺς δεσπότας καὶ τοὺς δούλους, καὶ μίαν πᾶσι τράπεζαν παρασκευάζουσι, καὶ τὰ σιτία πᾶσιν εἰς τὸ μέσον παρατιθέασι, καὶ κρατῆρα τὸν αὐτὸν πᾶσι κιρνῶσι. παρὰ δὲ Ναυκρατίταις, ὥς φησιν Ἑρμείας ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν περὶ τοῦ Γρυνείου Ἀπόλλωνος, ἐν τῷ Πρυτανείῳ δειπνοῦσι Γενεθλίοις Ἑστίας Πρυτανίτιδος καὶ Διονυσίοις, ἔτι δὲ τῇ τοῦ Κωμαίου Ἀπόλλωνος πανηγύρει, εἰσιόντες πάντες ἐν στολαῖς λευκαῖς, ἃς μέχρι καὶ νῦν καλοῦσι πρυτανικὰς ἐσθῆτας, καὶ κατακλιθέντες ἐπανίστανται εἰς γόνατα, τοῦ ἱεροκήρυκος τὰς πατρίους εὐχὰς καταλέγοντος, συσπένδοντες. μετὰ δὲ ταῦτα κατακλιθέντες λαμβάνουσιν ἕκαστος οἴνου κοτύλας δύο, πλὴν τῶν ἱερέων τοῦ τε Πυθίου Ἀπόλλωνος καὶ τοῦ Διονύσου· τούτων γὰρ ἑκατέρῳ διπλοῦς ὁ οἶνος μετὰ καὶ τῶν ἄλλων μερίδων δίδοται. ἔπειτα ἑκάστῳ παρατίθεται ἄρτος καθαρὸς εἰς πλάτος πεποιημένος, ἐφ' ᾧ ἐπίκειται ἄρτος ἕτερος, ὃν κριβανίτην καλοῦσι, καὶ κρέας ὕειον, καὶ λεκάριον πτισάνης, ἢ λαχάνου τοῦ κατὰ καιρὸν γινομένου, ὠά τε δύο, καὶ τυροῦ τροφαλὶς, σῦκά τε ξηρὰ, καὶ πλακοῦς, καὶ στέφανος. καὶ ὃς ἂν ἔξω τι τούτων ἱεροποιὸς παρασκευάσῃ, ὑπὸ τῶν τιμούχων ζημιοῦται. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τοῖς σιτουμένοις ἐν Πρυτανείῳ ἔξωθεν προσεισφέρειν τι βρώσιμον ἔξεστι. μόνα δὲ ταῦτα κατα-
p.150. ναλίσκουσιν, τὰ ὑπολειπόμενα τοῖς οἰκέταις μεταδιδόντες. ταῖς δ' ἄλλαις ἡμέραις πάσαις τοῦ ἐνιαυτοῦ ἔξεστι τῶν σιτουμένων τῷ βουλομένῳ ἀνελθόντι εἰς τὸ Πρυτανεῖον δειπνεῖν, οἴκοθεν παρασκευάσαντα αὐτῷ λάχανόν τι, ἢ τῶν ὀσπρίων, καὶ τάριχος, ἢ ἰχθὺν, κρέως δὲ χοιρείου βραχύτατον, καὶ τούτων μεταλαμβάνων κοτύλην οἴνου. γυναικὶ δὲ οὐκ ἔξεστιν

εἰσιέναι εἰς τὸ Πρυτανεῖον, ἢ μόνῃ τῇ αὐλητρίδι. οὐκ εἰσφέρεται δὲ οὐδὲ ἀμὶς εἰς τὸ Πρυτανεῖον. ἐὰν δέ τις Ναυκρατιτῶν γάμους ἑστιᾷ, ὡς ἐν τῷ γαμικῷ νόμῳ γέγραπται, ἀπείρηται ᾠὰ καὶ μελίπηκτα δίδοσθαι. τίς δὲ ἡ τούτων αἰτία, Οὐλπιανὸς ἡμᾶς διδάσκειν δίκαιος. Λυγκεὺς δ' ἐν τοῖς Αἰγυπτιακοῖς, προκρίνων τὰ Αἰγυπτιακὰ δεῖπνα τῶν Περσικῶν, Αἰγυπτίων ἐπιστρατευσάντων, φησίν, ἐπὶ Ὦχον τὸν Περσῶν βασιλέα, καὶ νικηθέντων, ἐπεὶ ἐγένετο αἰχμάλωτος ὁ τῶν Αἰγυπτίων βασιλεύς, ὁ Ὦχος αὐτὸν φιλανθρώπως ἄγων ἐκάλεσε καὶ ἐπὶ δεῖπνον. τῆς οὖν παρασκευῆς γενομένης λαμπρᾶς, ὁ Αἰγύπτιος κατεγέλα, ὡς εὐτελῶς τοῦ Πέρσου διαιτωμένου. εἰ δὲ θέλεις, ἔφη, εἰδέναι, ὦ βασιλεῦ, πῶς δεῖ σιτεῖσθαι τοὺς εὐδαίμονας βασιλέας, ἐπίτρεψον τοῖς ἐμοῖς ποτε γενομένοις μαγείροις παρασκευάσαι σοι Αἰγύπτιον δεῖπνον. καὶ κελεύσαντος, ἐπεὶ παρεσκευάσθη, ἡσθεὶς ὁ Ὦχος τῷ δείπνῳ, κακὸν κακῶς σε, ἔφη, ὦ Αἰγύπτιε, ἀπολέσειαν οἱ θεοί, ὅστις δεῖπνα τοιαῦτα καταλιπὼν ἐπεθύμησας θοίνης εὐτελεστέρας. τίνα δ' ἦν τὰ Αἰγύπτια δεῖπνα, Πρωταγορίδης ἐν τῷ πρώτῳ περὶ Δαφνικῶν ἀγώνων διδάσκει ἡμᾶς, λέγων οὕτως· Τρίτη δέ ἐστιν ἰδέα δείπνων Αἰγυπτιακή, τραπεζῶν μὲν οὐ παρατιθεμένων, πινάκων δὲ περιφερομένων. παρὰ δὲ Γαλάταις φησὶ Φύλαρχος ἐν τῇ ἕκτῃ ἐν ταῖς τραπέζαις ἄρτους πολλοὺς κατακεκλασμένους παρατίθεσθαι χύδην, καὶ κρέατα ἐκ τῶν λεβήτων, ὧν οὐδεὶς γεύεται, εἰ μὴ πρότερον θεάσηται τὸν βασιλέα, εἰ ἥψατο τῶν παρακειμένων. ἐν δὲ τῇ τρίτῃ ὁ αὐτὸς Φύλαρχος Ἀριάμνην φησὶ τὸν Γαλάτην πλουσιώτατον ὄντα ἀπαγγείλασθαι ἑστιάσαι Γαλάτας πάντας ἐνιαυτόν, καὶ τοῦτο συντελέσαι ποιήσαντα οὕτως. κατὰ τόπους τῆς χώρας τὰς ἐπικαιροτάτας τῶν ὁδῶν διέλαβε σταθμοῖς, ἐπί τε τούτοις ἐκ χαράκων καὶ τῶν καλάμων τῶν τε οἰσύων ἐπεβάλλετο σκηνὰς χωρούσας ἀνὰ τετρακοσίους ἄνδρας, καὶ πλείους ἔτι, καθὼς ἂν ἐκποιῶσιν οἱ τόποι τέ τε ἀπὸ τῶν πόλεων δέξασθαι καὶ τῶν κωμῶν μέλλον ἐπιρρεῖν πλῆθος. ἐνταῦθα δὲ λέβητας ἐπέστησε κρεῶν παντοδαπῶν μεγάλους, οὓς πρὸ ἐνιαυτοῦ καὶ πρὸ τοῦ μέλλειν †) μεταπεμψάμενος τεχνί-

†) γρ. πρὸ τοῦ ἐπαγγέλλειν.

τας ἐξ ἄλλων πόλεων ἐχαλκεύσατο. θύματα δὲ καταβάλλεσθαι ταύρων καὶ συῶν καὶ προβάτων τε καὶ λοιπῶν κτηνῶν ἑκάστης ἡμέρας πολλά, πίθους τε οἴνου παρασκευάζεσθαι, καὶ πλῆθος ἀλφίτων πεφυραμένων. καὶ οὐ μόνον, φησὶν, οἱ παραγινόμενοι τῶν Γαλατῶν ἀπὸ τῶν κωμῶν καὶ τῶν πόλεων ἀπήλαυον, ἀλλὰ καὶ οἱ παριόντες ξένοι ὑπὸ τῶν ἐφεστηκότων παίδων οὐκ ἠφίεντο, ἕως ἂν μεταλάβωσι τῶν παρασκευασθέντων. Θρᾳκίων δὲ δείπνων μνημονεύει Ξενοφῶν ἐν ἕκτῃ Ἀναβάσεως, τὸ παρὰ Σεύθῃ
p.151. διαγράφων συμπόσιον ἐν τούτοις· Ἐπειδὴ δὲ εἰσῆλθον ἐπὶ τὸ δεῖπνον πάντες, τὸ δὲ δεῖπνον ἦν καθημένοις κύκλῳ, ἔπειτα δὲ τρίποδες εἰσηνέχθησαν πᾶσιν. οὗτοι δὲ ὅσον εἴκοσι κρεῶν μεστοὶ νενεμημένων, καὶ ἄρτοι ζυμῖται μεγάλοι προσπεπερονημένοι ἦσαν πρὸς τοῖς κρέασι. μάλιστα δὲ τράπεζαι κατὰ τοὺς ξένους ἀεὶ ἐτίθεντο· νόμος γὰρ ἦν. καὶ πρῶτος τοῦτ' ἐποίει Σεύθης· ἀνελόμενος τοὺς παρ' αὐτῷ κειμένους ἄρτους διέκλα κατὰ μικρά· καὶ ἐρρίπτει, οἷς αὐτῷ ἐδόκει, καὶ τὰ κρέα ὡσαύτως, ὅσον μόνον γεύσασθαι, ἑαυτῷ καταλιπών. καὶ οἱ ἄλλοι δὲ κατὰ τὰ αὐτὰ ἐποίουν, καθ' οὓς αἱ τράπεζαι ἔκειντο. Ἀρκὰς δέ τις Ἀρύστας ὄνομα, φαγεῖν δεινὸς, τὸ μὲν διαῤῥιπτεῖν εἴα χαίρειν, λαβὼν δ' εἰς τὴν χεῖρα ὅσον τριχοίνικον ἄρτον, καὶ κρέα θέμενος ἐπὶ τὰ γόνατα, ἐδείπνει. κέρατα δὲ οἴνου περιέφερον, καὶ πάντες ἐδέχοντο. ὁ δὲ Ἀρύστας, ἐπεὶ παρ' αὐτὸν φέρων τὸ κέρας ὁ οἰνοχόος ἦν, εἶπεν, ἰδὼν τὸν Ξενοφῶντα οὐκ ἔτι δειπνοῦντα, ἐκείνῳ, ἔφη, δός· σχολάζει γὰρ ἤδη, ἐγὼ δ' οὔπω. ἐνταῦθα μὲν ἤδη γέλως ἐγένετο. ἐπεὶ δὲ προὐχώρει ὁ πότος, εἰσῆλθεν ἀνὴρ Θρᾷξ, ἵππον ἔχων λευκὸν, καὶ λαβὼν κέρας μεστὸν, προπίνω σοι, ὦ Σεύθη, ἔφη, καὶ τὸν ἵππον τοῦτον δωροῦμαι, ἐφ' οὗ καὶ διώκων, ὃν ἂν ἐθέλῃς, αἱρήσεις, καὶ ἀποχωρῶν οὐ μὴ δείσῃς τὸν πολέμιον. ἄλλος παῖδα εἰσαγαγὼν, οὕτως ἐδωρήσατο προπίνων, καὶ ἄλλος ἱμάτια τῇ γυναικί. καὶ Τιμασίων προπίνων φιάλην τε ἀργυρᾶν, καὶ τάπιδα ἀξίαν δέκα μνῶν. Γνήσιππος δέ τις Ἀθηναῖος ἀναστὰς εἶπεν, ὅτι ἀρχαῖος εἴη νόμος κάλλιστος, τοὺς μὲν ἔχοντας διδόναι τῷ βασιλεῖ τιμῆς ἕνεκα, τοῖς δὲ μὴ ἔχουσι διδόναι τὸν βασι-

λέα. Ξενοφῶν δὲ ἀνέστη θαρσαλέως, καὶ δεξάμενος τὸ κέρας εἶπεν· Ἐγώ σοι, ὦ Σεύθη, δίδωμι ἐμαυτὸν, καὶ τοὺς ἐμοὺς τούτους ἑταίρους φίλους εἶναι πιστοὺς, καὶ οὐδένα ἄκοντα· καὶ νῦν πάρεισιν οὐδὲν προσαιτοῦντες, ἀλλὰ καὶ πονεῖν ὑπὲρ σοῦ καὶ προκινδυνεύειν βουλόμενοι. καὶ ὁ Σεύθης ἀναστὰς συνέπιε, καὶ συγκατεσκέδασε τῷ μετ᾽ αὐτοῦ τὸ κέρας. μετὰ δὲ ταῦτα εἰσῆλθον Κερασουνταῖοι, οἳ αὐλοῖς σημαίνουσιν, καὶ σάλπιγξιν ὠμοβοΐναις, ῥυθμοὺς τε καὶ οἱονεὶ μαγάδι σαλπίζοντες. Ποσειδώνιος δὲ ὁ ἀπὸ τῆς στοᾶς ἐν ταῖς ἱστορίαις, ἃς συνέθηκεν, οὐκ ἀλλοτρίως ἧς προῄρητο φιλοσοφίας πολλὰ παρὰ πολλοῖς ἔθιμα καὶ νόμιμα ἀναγράφων, Κελτοί, φησί, τὰς χοὰς †) προτίθενται, χόρτον ὑποβάλλοντες, καὶ ἐπὶ τραπεζῶν ξυλίνων, μικρὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπηρμένων. ἡ τροφὴ δ᾽ ἐστὶ ἄρτοι μὲν ὀλίγοι, κρέα δὲ πολλὰ ἐν ὕδατι καὶ ὀπτὰ ἐπ᾽ ἀνθράκων ἢ ὀβελίσκων. προσ- p. 152.
φέρονται δὲ ταῦτα καθαρίως μὲν, λεοντωδῶς δὲ, ταῖς χερσὶν ἀμφοτέραις αἴροντες ὅλα μέλη, καὶ ἀποδάκνοντες, ἐὰν δὲ ᾖ τι δυσαπόσπαστον, μαχαιρίῳ μικρῷ παρατέμνοντες, ὃ τοῖς κολεοῖς ἐν ἰδίᾳ θήκῃ παράκειται. προσφέρονται δὲ καὶ ἰχθῦς, οἵ τε παρὰ τοὺς ποταμοὺς οἰκοῦντες, καὶ παρὰ τὴν ἐντὸς καὶ τὴν ἔξω θάλασσαν· καὶ τούτους δὲ ὀπτοὺς μετὰ ἁλῶν, καὶ ὄξους, καὶ κυμίνου. τοῦτο δὲ καὶ εἰς τὸ ποτὸν ἐμβάλλουσιν. ἐλαίῳ δὲ οὐ χρῶνται διὰ σπάνιν, καὶ διὰ τὸ ἀσύνηθες ἀηδὲς αὐτοῖς φαίνεται. ὅταν δὲ πλείονες συνδειπνῶσιν, κάθηνται μὲν ἐν κύκλῳ, μέσος δὲ ὁ κράτιστος, ὡς ἂν κορυφαῖος χοροῦ, διαφέρων τῶν ἄλλων ἢ κατὰ τὴν πολεμικὴν εὐχέρειαν, ἢ κατὰ τὸ γένος, ἢ κατὰ πλοῦτον· ὁ δ᾽ ὑποδεχόμενος παρ᾽ αὐτὸν, ἐφεξῆς δ᾽ ἑκατέρωθε, κατ᾽ ἀξίαν ἧς ἔχουσι ὑπεροχῆς. καὶ οἱ μὲν τοὺς θυρεοὺς ὁπλοφοροῦντες ἐκ τῶν ὄπισω παρεστᾶσιν, οἱ δὲ δορυφόροι κατὰ τὴν ἀντικρὺ καθήμενοι κύκλῳ, καθάπερ οἱ δεσπόται, συνευωχοῦνται. τὸ δὲ ποτὸν οἱ διακονοῦντες ἐν ἀγγείοις περιφέρουσιν, ἐοικόσι μὴν ἀμβίκοις, ἢ κεραμέοις, ἢ ἀργυροῖς· καὶ γὰρ τοὺς πίνακας, ἐφ᾽ ὧν τὰς τροφὰς προτίθενται, τοιούτους ἔχουσιν, οἱ δὲ χαλκοῦς, οἱ δὲ κάνεα ξύλινα καὶ πλεκτά. τὸ

†) γρ. τὰς τροφάς.

δὲ πινόμενόν ἐστι παρὰ μὲν τοῖς πλουτοῦσιν οἶνος ἐξ Ἰταλίας
καὶ τῆς Μασσαλιητῶν χώρας παρακομιζόμενος· ἄκρατος δ'
οὗτος· ἐνίοτε δὲ ὀλίγον ὕδωρ παραμίγνυται· παρὰ δὲ τοῖς
ὑποδεεστέροις ζῦθος πύρινον μετὰ μέλιτος ἐσκευασμένον·
παρὰ δὲ τοῖς πολλοῖς καθ' αὐτὸ καλεῖται δέρκομα†). ἀποῤ-
ῥοφοῦσι δὲ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ποτηρίου κατὰ μικρὸν, οὐ πλεῖον κυά-
θου, πυκνότερον δὲ τοῦτο ποιοῦσι. περιφέρει δὲ ὁ παῖς ἐπὶ
τὰ δεξιὰ καὶ τὰ λαιά. οὕτως διακονοῦνται, καὶ τοὺς θεοὺς
προσκυνοῦσιν ἐπὶ τὰ δεξιὰ στρεφόμενοι. ἔτι ὁ Ποσειδώνιος
διηγούμενος καὶ τὸν Λουερνίου τοῦ Βιτύιτος πατρὸς πλοῦτον,
τοῦ ὑπὸ Ῥωμαίων καθαιρεθέντος, φησὶ, δημαγωγοῦντα αὐ-
τὸν τοὺς ὄχλους ἐν ἅρματι φέρεσθαι διὰ τῶν πεδίων, καὶ
σπείρειν χρυσὸν καὶ ἄργυρον ταῖς ἀκολουθούσαις τῶν Κελ-
τῶν μυριάσι, φράγμα τε ποιεῖν δωδεκαστάδιον τετράγωνον,
ἐν ᾧ πληροῦν ληνοὺς πολυτελοῦς πόματος, παρασκευάζειν τε
τοσοῦτο βρωμάτων πλῆθος, ὥστε ἐφ' ἡμέρας πλείονας ἐξεῖ-
ναι τοῖς βουλομένοις εἰσερχομένοις τῶν παρασκευασθέντων
ἀπολαύειν, ἀδιαλείπτως διακονουμένους. ἀφορίσαντος δ' αὐτοῦ
προθεσμίαν ποτὲ τῆς θοίνης, ἀφυστερήσαντά τινα τῶν βαρ-
βάρων ποιητὴν ἀφικέσθαι, καὶ συναντήσαντα μετὰ ᾠδῆς
ὑμνεῖν αὐτοῦ τὴν ὑπεροχὴν, ἑαυτὸν δ' ὑποθρηνεῖν, ὅτι
ὑστέρηκε· τὸν δὲ τερφθέντα θυλάκιον αἰτῆσαι χρυσίου,
καὶ ῥίψαι αὐτῷ παρατρέχοντι· ἀνελόμενον δ' ἐκεῖνον πά-
λιν ὑμνεῖν λέγοντα, διότι καὶ τὰ ἴχνη τῆς γῆς, ἐφ' ἧς
ἁρματηλατεῖ, χρυσὸν καὶ εὐεργεσίας ἀνθρώποις φέρει. ταῦ-
τα μὲν οὖν ἐν τῇ τρίτῃ καὶ εἰκοστῇ ἱστόρησεν. ἐν δὲ τῇ
πέμπτῃ περὶ Παρθυαίων διηγούμενος, φησίν· Ὁ δὲ καλού-
μενος φίλος τραπέζης μὲν οὐ κοινωνεῖ, χαμαὶ δ' ὑποκαθή-
μενος ἐφ' ὑψηλῆς κλίνης κατακειμένῳ τῷ βασιλεῖ, τὸ
παραβληθὲν ὑπ' αὐτοῦ κυνιστὶ σιτεῖται, καὶ πολλάκις, διὰ
τὴν τυχοῦσαν αἰτίαν ἀποσπασθεὶς τοῦ χαμαιπετοῦς δείπνου,
p.153. ῥάβδοις καὶ ἱμᾶσιν ἀστραγαλώτοις μαστιγοῦται, καὶ γενόμε-
νος αἱμόφυρτος τὸν τιμωρησάμενον ὡς εὐεργέτην ἐπὶ τὸ
ἔδαφος πρηνὴς προσπεσὼν προσκυνεῖ. ἐν δὲ τῇ ἑκκαιδεκά-
τῃ περὶ Σελεύκου διηγούμενος τοῦ βασιλέως, ὡς εἰς Μηδίαν

†) γρ. καθ' αὐτό· καλεῖται δὲ κόρμα.

συνελθὼν καὶ πολεμῶν Ἀρσάκει ᾐχμαλωτίσθη ὑπὸ τοῦ βαρβάρου, καὶ ὡς πολὺν χρόνον παρὰ τῷ Ἀρσάκει διέτριψεν, ἀγόμενος βασιλικῶς, γράφει καὶ ταῦτα· Παρὰ Πάρθοις ἐν τοῖς δείπνοις ὁ βασιλεὺς τήν τε κλίνην, ἐφ' ἧς μόνος κατέκειτο, μετεωροτέραν τῶν ἄλλων καὶ κεχωρισμένην εἶχε, καὶ τὴν τράπεζαν μόνῳ, καθάπερ ἥρῳ †), πλήρη βαρβαρικῶν θοινημάτων παρακειμένων. ἱςορῶν δὲ καὶ περὶ Ἡρακλέωνος τοῦ Βεροιαίου, ὃς ὑπὸ τοῦ Γρυποῦ καλουμένου Ἀντιόχου τοῦ βασιλέως προαχθεὶς μικροῦ δεῖν τῆς βασιλείας ἐξέβαλεν τὸν εὐεργέτην, γράφει ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν ἱςοριῶν τάδε· Ἐποιεῖτό τε τῶν ςρατιωτῶν τὰς κατακλίσεις ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐν ὑπαίθρῳ ἀνὰ χιλίους δειπνίζων. τὸ δὲ δεῖπνον ἦν ἄρτος μέγας καὶ κρέας· τὸ δὲ ποτὸν κεκραμένος οἶνος οἷος δήποτε ὕδατι ψυχρῷ. διηκόνουν δὲ ἄνδρες μαχαιροφόροι, καὶ σιωπὴ ἦν εὔτακτος. ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν τῇ Ῥωμαίων, φησὶ, πόλει ὅταν εὐωχῶνται ἐν τῷ τοῦ Ἡρακλέους ἱερῷ, δειπνίζοντος τοῦ κατὰ καιρὸν θριαμβεύοντος, καὶ ἡ παρασκευὴ τῆς εὐωχίας Ἡρακλεωτική ἐςι. διοινοχεῖται μὲν γὰρ οἰνόμελι, τὰ δὲ βρώματα ἄρτοι μεγάλοι, καὶ καπνιςὰ ἑφθὰ κρέα, καὶ τῶν προσφάτων *) καθιερωθέντων ὀπτὰ δαψιλῆ. παρὰ δὲ Τυῤῥηνοῖς δὶς τῆς ἡμέρας τράπεζαι πολυτελεῖς παρασκευάζονται, ἀνθιναί τε ςρωμναὶ, καὶ ἐκπώματα ἀργυρᾶ παντοδαπὰ, καὶ δούλων πλῆθος εὐπρεπῶν παρέςηκεν, ἐσθήσεσι πολυτελέσι κεκοσμημένων. Τίμαιος ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἱςοριῶν καὶ τὰς θεραπαίνας φησὶ παρ' αὐτοῖς, μέχρις ἂν αὐξηθῶσι, γυμνὰς διακονεῖσθαι. Μεγασθένης δ' ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Ἰνδικῶν τοῖς Ἰνδοῖς φησιν ἐν τῷ δείπνῳ παρατίθεσθαι ἑκάςῳ τράπεζαν· ταύτην δ' εἶναι ὁμοίαν ταῖς ἐγγυθήκαις· καὶ ἐπιτίθεσθαι ἐπ' αὐτῇ τρυβλίον χρυσοῦν, εἰς ὃ ἐμβαλεῖν αὐτοὺς πρῶτον μὲν τὴν ὄρυζαν ἑφθὴν, ὡς ἄν τις ἑψήσειε χόνδρον, ἔπειτα ὄψα πολλὰ κεχειρουργημένα ταῖς Ἰνδικαῖς σκευασίαις. Γερμανοὶ δὲ, ὡς ἱςορεῖ Ποσειδώνιος ἐν τῇ τριακοςῇ, ἄριςον προσφέρονται κρέα μεληδὸν ὠπτημένα, καὶ ἐπιπίνουσι γάλα, καὶ τὸν οἶνον ἄκρατον. Καμπανῶν δέ τινες παρὰ τὰ συμπόσια μονομαχοῦσι. Νικό-

†) γρ. μόνος, καθάπερ ἥρως. *) γρ. προσφάτως.

δὲ πινόμενόν ἐστι παρὰ μὲν τοῖς πλουτοῦσιν οἶνος ἐξ Ἰταλίας καὶ τῆς Μασσαλιητῶν χώρας παρακομιζόμενος· ἄκρατος δ' οὗτος· ἐνίοτε δὲ ὀλίγον ὕδωρ παραμίγνυται· παρὰ δὲ τοῖς ὑποδεεστέροις ζῦθος πύρινον μετὰ μέλιτος ἐσκευασμένον· παρὰ δὲ τοῖς πολλοῖς καθ' αὐτὸ καλεῖται δέρχομα†). ἀποῤῥοφοῦσι δὲ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ποτηρίου κατὰ μικρὸν, οὐ πλεῖον κυάθου, πυκνότερον δὲ τοῦτο ποιοῦσι. περιφέρει δὲ ὁ παῖς ἐπὶ τὰ δεξιὰ καὶ τὰ λαιά. οὕτως διακονοῦνται, καὶ τοὺς θεοὺς προσκυνοῦσιν ἐπὶ τὰ δεξιὰ στρεφόμενοι. ἔτι ὁ Ποσειδώνιος διηγούμενος καὶ τὸν Λουερνίου τοῦ Βιτύιτος πατρὸς πλοῦτον τοῦ ὑπὸ Ῥωμαίων καθαιρεθέντος, φησὶ, δημαγωγοῦντα αὐτὸν τοὺς ὄχλους ἐν ἅρματι φέρεσθαι διὰ τῶν πεδίων, καὶ σπείρειν χρυσὸν καὶ ἄργυρον ταῖς ἀκολουθούσαις τῶν Κελτῶν μυριάσι, φράγμα τε ποιεῖν δωδεκαστάδιον τετράγωνον, ἐν ᾧ πληροῦν ληνοὺς πολυτελοῦς πόματος, παρασκευάζειν τε τοσοῦτο βρωμάτων πλῆθος, ὥστε ἐφ' ἡμέρας πλείονας ἐξεῖναι τοῖς βουλομένοις εἰσερχομένοις τῶν παρασκευασθέντων ἀπολαύειν, ἀδιαλείπτως διακονουμένους. ἀφορίσαντος δ' αὐτοῦ προθεσμίαν ποτὲ τῆς θοίνης, ἀφυστερήσαντά τινα τῶν βαρβάρων ποιητὴν ἀφικέσθαι, καὶ συναντήσαντα μετὰ ᾠδῆς ὑμνεῖν αὐτοῦ τὴν ὑπεροχὴν, ἑαυτὸν δ' ὑποθρηνεῖν, ὅτι ὑστέρηκε· τὸν δὲ τερφθέντα θυλάκιον αἰτῆσαι χρυσίου, καὶ ῥίψαι αὐτῷ παρατρέχοντι· ἀνελόμενον δ' ἐκεῖνον πάλιν ὑμνεῖν λέγοντα, διότι καὶ τὰ ἴχνη τῆς γῆς, ἐφ' ἧς ἁρματηλατεῖ, χρυσὸν καὶ εὐεργεσίας ἀνθρώποις φέρει. ταῦτα μὲν οὖν ἐν τῇ τρίτῃ καὶ εἰκοστῇ ἱστόρησεν. ἐν δὲ τῇ πέμπτῃ περὶ Παρθυαίων διηγούμενος, φησίν· Ὁ δὲ καλούμενος φίλος τραπέζης μὲν οὐ κοινωνεῖ, χαμαὶ δ' ὑποκαθήμενος ἐφ' ὑψηλῆς κλίνης κατακειμένῳ τῷ βασιλεῖ, τὸ παραβληθὲν ὑπ' αὐτοῦ κυνιστὶ σιτεῖται, καὶ πολλάκις, διὰ τὴν τυχοῦσαν αἰτίαν ἀποσπασθεὶς τοῦ χαμαιπετοῦς δεῖπνου,
p. 153. ῥάβδοις καὶ ἱμᾶσιν ἀστραγαλώτοις μαστιγοῦται, καὶ γενόμενος αἱμόφυρτος τὸν τιμωρησάμενον ὡς εὐεργέτην ἐπὶ τὸ ἔδαφος πρηνὴς προσπεσὼν προσκυνεῖ. ἐν δὲ τῇ ἑκκαιδεκάτῃ περὶ Σελεύκου διηγούμενος τοῦ βασιλέως, ὡς εἰς Μηδία

†) γρ. καθ' αὐτό· καλεῖται δὲ κόρμα.

συνελθὼν καὶ πολεμῶν Ἀρσάκει ᾐχμαλωτίσθη ὑπὸ τοῦ βαρβάρου, καὶ ὡς πολὺν χρόνον παρὰ τῷ Ἀρσάκει διέτριψεν, ἀγόμενος βασιλικῶς, γράφει καὶ ταῦτα· Παρὰ Πάρθοις ἐν τοῖς δείπνοις ὁ βασιλεὺς τήν τε κλίνην, ἐφ᾽ ἧς μόνος κατέκειτο, μετεωροτέραν τῶν ἄλλων καὶ κεχωρισμένην εἶχε, καὶ τὴν τράπεζαν μόνῳ, καθάπερ ἥρῳ †), πλήρη βαρβαρικῶν θοινημάτων παρακειμένων. ἱστορῶν δὲ καὶ περὶ Ἡρακλέωνος τοῦ Βεροιαίου, ὃς ὑπὸ τοῦ Γρυποῦ καλουμένου Ἀντιόχου τοῦ βασιλέως προαχθεὶς μικροῦ δεῖν τῆς βασιλείας ἐξέβαλεν τὸν εὐεργέτην, γράφει ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν ἱστοριῶν τάδε· Ἐποιεῖτό τε τῶν στρατιωτῶν τὰς κατακλίσεις ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐν ὑπαίθρῳ ἀνὰ χιλίους δειπνίζων. τὸ δὲ δεῖπνον ἦν ἄρτος μέγας καὶ κρέας· τὸ δὲ ποτὸν κεκραμένος οἶνος οἷος δήποτε ὕδατι ψυχρῷ. διηκόνουν δὲ ἄνδρες μαχαιροφόροι, καὶ σιωπὴ ἦν εὔτακτος. ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν τῇ Ῥωμαίων, φησὶ, πόλει ὅταν εὐωχῶνται ἐν τῷ τοῦ Ἡρακλέους ἱερῷ, δειπνίζοντος τοῦ κατὰ καιρὸν θριαμβεύοντος, καὶ ἡ παρασκευὴ τῆς εὐωχίας Ἡρακλεωτική ἐστι. διοινοχεῖται μὲν γὰρ οἰνόμελι, τὰ δὲ βρώματα ἄρτοι μεγάλοι, καὶ καπνιστὰ ἑφθὰ κρέα, καὶ τῶν προσφάτων *) καθιερωθέντων ὀπτὰ δαψιλῆ. παρὰ δὲ Τυῤῥηνοῖς δὶς τῆς ἡμέρας τράπεζαι πολυτελεῖς παρασκευάζονται, ἀνθιναί τε στρωμναὶ, καὶ ἐκπώματα ἀργυρᾶ παντοδαπὰ, καὶ δούλων πλῆθος εὐπρεπῶν παρέστηκεν, ἐσθήσεσι πολυτελέσι κεκοσμημένων. Τίμαιος ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἱστοριῶν καὶ τὰς θεραπαίνας φησὶ παρ᾽ αὐτοῖς, μέχρις οὗ ἂν αὐξηθῶσι, γυμνὰς διακονεῖσθαι. Μεγασθένης δ᾽ ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Ἰνδικῶν τοῖς Ἰνδοῖς φησιν ἐν τῷ δείπνῳ παρατίθεσθαι ἑκάστῳ τράπεζαν· ταύτην δ᾽ εἶναι ὁμοίαν ταῖς ἐγγυθήκαις· καὶ ἐπιτίθεσθαι ἐπ᾽ αὐτῇ τρυβλίον χρυσοῦν, εἰς ὃ ἐμβαλεῖν αὐτοὺς πρῶτον μὲν τὴν ὄρυζαν ἑφθὴν, ὡς ἄν τις ἑψήσειε χόνδρον, ἔπειτα ὄψα πολλὰ κεχειρουργημένα ταῖς Ἰνδικαῖς σκευασίαις. Γερμανοὶ δὲ, ὡς ἱστορεῖ Ποσειδώνιος ἐν τῇ τριακοστῇ, ἄριστον προσφέρονται κρέα μεληδὸν ὠπτημένα, καὶ ἐπιπίνουσι γάλα, καὶ τὸν οἶνον ἄκρατον. Καμπανῶν δέ τινες παρὰ τὰ συμπόσια μονομαχοῦσι. Νικό-

†) γρ. μόνος, καθάπερ ἥρως. *) γρ. προσφάτως.

δὲ πινόμενόν ἐςι παρὰ μὲν τοῖς πλουτοῦσιν οἶνος ἐξ Ἰταλίας
καὶ τῆς Μασσαλιητῶν χώρας παρακομιζόμενος· ἄκρατος δ'
ἐςτος· ἐνίοτε δὲ ὀλίγον ὕδωρ παραμίγνυται· παρὰ δὲ τοῖς
ὑποδεεςέροις ζύθος πύρινον μετὰ μέλιτος ἐσκευασμένον·
παρὰ δὲ τοῖς πολλοῖς καθ' αὐτὸ καλεῖται δέρκομα †). ἀποῤ-
ῥοφοῦσι δὲ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ποτηρίου κατὰ μικρὸν, οὐ πλεῖον κυά-
θου, πυκνότερον δὲ τοῦτο ποιοῦσι. περιφέρει δὲ ὁ παῖς ἐπὶ
τὰ δεξιὰ καὶ τὰ λαιά. οὕτως διακονοῦνται, καὶ τοὺς θεοὺς
προσκυνοῦσιν ἐπὶ τὰ δεξιὰ ςρεφόμενοι. ἔτι ὁ Ποσειδώνιος
διηγούμενος καὶ τὸν Λουερνίου τοῦ Βιτύιτος πατρὸς πλοῦτον,
τοῦ ὑπὸ Ῥωμαίων καθαιρεθέντος, φησὶ, δημαγωγοῦντα αὐ-
τὸν τοὺς ὄχλους ἐν ἅρματι φέρεσθαι διὰ τῶν πεδίων, καὶ
σπείρειν χρυσὸν καὶ ἄργυρον ταῖς ἀκολουθούσαις τῶν Κελ-
τῶν μυριάσι, φράγμα τε ποιεῖν δυωδεκαςάδιον τετράγωνον,
ἐν ᾧ πληροῦν ληνοὺς πολυτελοῦς πόματος, παρασκευάζειν τε
τοσοῦτο βρωμάτων πλῆθος, ὥςε ἐφ' ἡμέρας πλείονας ἐξεῖ-
ναι τοῖς βουλομένοις εἰσερχομένοις τῶν παρασκευασθέντων
ἀπολαύειν, ἀδιαλείπτως διακονουμένους. ἀφορίσαντος δ' αὐτοῦ
προθεσμίαν ποτὲ τῆς θοίνης, ἀφυςερήσαντά τινα τῶν βαρ-
βάρων ποιητὴν ἀφικέσθαι, καὶ συναντήσαντα μετὰ ᾠδῆς
ὑμνεῖν αὐτοῦ τὴν ὑπεροχὴν, ἑαυτὸν δ' ὑποθρηνεῖν. ὅτι
ὑςέρηκε· τὸν δὲ τερφθέντα θυλάκιον αἰτῆσαι χρυσίου,
καὶ ῥίψαι αὐτῷ παρατρέχοντι· ἀνελόμενον δ' ἐκεῖνον πά-
λιν ὑμνεῖν λέγοντα, διότι καὶ τὰ ἴχνη τῆς γῆς, ἐφ' ἧς
ἁρματηλατεῖ, χρυσὸν καὶ εὐεργεσίας ἀνθρώποις φέρει. ταῦ-
τα μὲν οὖν ἐν τῇ τρίτῃ καὶ εἰκοςῇ ἱςόρησεν. ἐν δὲ τῇ
πέμπτῃ περὶ Παρθυαίων διηγούμενος, φησίν· Ὁ δὲ καλού-
μενος φίλος τραπέζης μὲν οὐ κοινωνεῖ, χαμαὶ δ' ὑποκαθή-
μενος ἐφ' ὑψηλῆς κλίνης κατακειμένῳ τῷ βασιλεῖ, τὸ
παραβληθὲν ὑπ' αὐτοῦ κυνιςὶ σιτεῖται, καὶ πολλάκις, διὰ
τὴν τυχοῦσαν αἰτίαν ἀποσπασθεὶς τοῦ χαμαιπετοῦς δείπνου,
p.153. ῥάβδοις καὶ ἱμᾶσιν ἀςραγαλωτοῖς μαςιγοῦται, καὶ γενόμε-
νος αἱμόφυρτος τὸν τιμωρησάμενον ὡς εὐεργέτην ἐπὶ τὸ
ἔδαφος πρηνὴς προσπεσὼν προσκυνεῖ. ἐν δὲ τῇ ἑκκαιδεκά-
τῃ περὶ Σελεύκου διηγούμενος τοῦ βασιλέως, ὡς εἰς Μηδίαν

†) γρ. καθ' αὐτό· καλεῖται δὲ κόρμα.

ἐνελθὼν καὶ πολεμῶν Ἀρσάκει ᾐχμαλωτίσθη ὑπὸ τῦ βαρβάρυ, καὶ ὡς πολὺν χρόνον παρὰ τῷ Ἀρσάκει διέτριψεν, ἀγόμενος βασιλικῶς, γράφει καὶ ταῦτα· Παρὰ Πάρθοις ἐν τοῖς δείπνοις ὁ βασιλεὺς τήν τε κλίνην, ἐφ' ἧς μόνος κατέκειτο, μετεωροτέραν τῶν ἄλλων καὶ κεχωρισμένην εἶχε, καὶ τὴν τράπεζαν μόνῳ, καθάπερ ἥρῳ †), πλήρη βαρβαρικῶν θοινημάτων παρακειμένων. ἱςορῶν δὲ καὶ περὶ Ἡρακλέωνος τῦ Βεροιαίυ, ὃς ὑπὸ τῦ Γρυπῦ καλυμένυ Ἀντιόχυ τῦ βασιλέως προαχθεὶς μικρῦ δεῖν τῆς βασιλείας ἐξέβαλεν τὸν εὐεργέτην, γράφει ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν ἱςοριῶν τάδε· Ἐποιεῖτό τε τῶν ςρατιωτῶν τὰς κατακλίσεις ἐπὶ τῦ ἐδάφυς ἐν ὑπαίθρῳ ἀνὰ χιλίυς δειπνίζων. τὸ δὲ δεῖπνον ἦν ἄρτος μέγας καὶ κρέας· τὸ δὲ ποτὸν κεκραμένος οἶνος οἷος δήποτε ὕδατι ψυχρῷ. διηκόνουν δὲ ἄνδρες μαχαιροφόροι, καὶ σιωπὴ ἦν εὔτακτος. ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν τῇ Ῥωμαίων, φησὶ, πόλει ὅταν εὐωχῶνται ἐν τῷ τῦ Ἡρακλέυς ἱερῷ, δειπνίζοντος τῦ κατὰ καιρὸν θριαμβεύοντος, καὶ ἡ παρασκευὴ τῆς εὐωχίας Ἡρακλεωτικὴ ἐςι. διοινοχεῖται μὲν γὰρ οἰνόμελι, τὰ δὲ βρώματα ἄρτοι μεγάλοι, καὶ καπνιςὰ ἑφθὰ κρέα, καὶ τῶν προσφάτων *) καθιερωθέντων ὀπτὰ δαψιλῆ. παρὰ δὲ Τυῤῥηνοῖς δὶς τῆς ἡμέρας τράπεζαι πολυτελεῖς παρασκευάζονται, ἄνθιναί τε ςρωμναὶ, καὶ ἐκπώματα ἀργυρᾶ παντοδαπὰ, καὶ δύλων πλῆθος εὐπρεπῶν παρέςηκεν, ἐσθήσεσι πολυτελέσι κεκοσμημένων. Τίμαιος ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἱςοριῶν καὶ τὰς θεραπαίνας φησὶ παρ' αὐτοῖς, μέχρις ἂν αὐξηθῶσι, γυμνὰς διακονεῖσθαι. Μεγασθένης δ' ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Ἰνδικῶν τοῖς Ἰνδοῖς φησιν ἐν τῷ δείπνῳ παρατίθεσθαι ἑκάςῳ τράπεζαν· ταύτην δ' εἶναι ὁμοίαν ταῖς ἐγγυθήκαις· καὶ ἐπιτίθεσθαι ἐπ' αὐτῇ τρυβλίον χρυσῦν, εἰς ὃ ἐμβαλεῖν αὐτὺς πρῶτον μὲν τὴν ὄρυζαν ἑφθὴν, ὡς ἄν τις ἑψήσειε χόνδρον, ἔπειτα ὄψα πολλὰ κεχειρυργημένα ταῖς Ἰνδικαῖς σκευασίαις. Γερμανοὶ δὲ, ὡς ἱςορεῖ Ποσειδώνιος ἐν τῇ τριακοςῇ, ἄριςον προσφέρονται κρέα μεληδὸν ὠπτημένα, καὶ ἐπιπίνυσι γάλα, καὶ τὸν οἶνον ἄκρατον. Καμπανῶν δέ τινες παρὰ τὰ συμπόσια μονομαχῦσι. Νικό-

†) γρ. μόνος, καθάπερ ἥρως. *) γρ. πρασφάτως.

λαος δ' ὁ Δαμασκηνὸς, εἷς τῶν ἀπὸ τοῦ περιπάτου φιλοσόφων, ἐν τῇ δεκάτῃ πρὸς ταῖς ἑκατὸν τῶν ἱστοριῶν Ῥωμαίους ἱστορεῖ παρὰ τὸ δεῖπνον συμβάλλειν μονομαχίας, γράφων οὕτως· Τὰς τῶν μονομάχων θέας οὐ μόνον ἐν πανηγύρεσι καὶ θεάτροις ἐποιοῦντο Ῥωμαῖοι, παρὰ Τυῤῥηνῶν παραλαβόντες τὸ ἔθος, ἀλλὰ κἀν ταῖς ἑστιάσεσιν. ἐκάλουν γοῦν τινες πολλάκις ἐπὶ δεῖπνον τοὺς φίλους ἐπί τε ἄλλοις, καὶ ὅπως ἂν δύο ἢ τρία ζεύγη ἴδοιεν μονομάχων· ὅτε καὶ κορεσθέντες δείπνου καὶ μέθης εἰσεκάλουν τοὺς μονομάχους. καὶ ὁ μὲν ἅμα ἐσφάττετο, αὐτοὶ δ' ἐκρότουν ἐπὶ τούτῳ
p. 154 ἡδόμενοι. ἤδη δέ τις κἀν ταῖς διαθήκαις γέγραφε, γυναῖκας εὐπρεπεστάτας μονομαχῆσαι, ἃς ἐκέκτητο, ἕτερος δὲ, παῖδας ἀνήβους ἐρωμένους ἑαυτοῦ· ἀλλὰ γὰρ οὐκ ἠνέσχετο ὁ δῆμος τὴν παρανομίαν ταύτην, ἀλλ' ἄκυρον τὴν διαθήκην ἐποίησεν. Ἐρατοσθένης δ' ἐν πρώτῳ Ὀλυμπιονικῶν τοὺς Τυῤῥηνούς φησι πρὸς αὐλὸν πυκτεύειν. Ποσειδώνιος δ' ἐν τῇ τρίτῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν, Κελτοὶ, φησὶν, ἐνίοτε παρὰ τὸ δεῖπνον μονομαχοῦσιν· ἐν γὰρ τοῖς ὅπλοις ἀγερθέντες σκιαμαχοῦσι, καὶ πρὸς ἀλλήλους ἀκροχειρίζονται· ποτὲ δὲ καὶ μέχρι τραύματος προΐασιν, καὶ ἐκ τούτου ἐρεθισθέντες, ἐὰν μὴ ἐπισχῶσιν οἱ παρόντες, καὶ ἕως ἀναιρέσεως ἔρχονται. τὸ δὲ παλαιὸν, φησὶν, ὅτι παρατεθέντων κωλήνων τὸ μηρίον ὁ κράτιστος ἐλάμβανεν· εἰ δέ τις ἕτερος ἀντιποιήσαιτο, συνίσταντο μονομαχήσοντες μέχρι θανάτου. ἄλλοι δ' ἐν θεάτρῳ λαβόντες ἀργύριον ἢ χρυσίον, οἱ δὲ οἴνου κεραμίων ἀριθμόν τινα, καὶ πιστωσάμενοι τὴν δόσιν, καὶ τοῖς ἀναγκαίοις φίλοις διαδωρησάμενοι, ὕπτιοι ἐκταθέντες ἐπὶ θυρεῶν κεῖνται· παραστάς δέ τις ξίφει τὸν λαιμὸν ἀποκόπτει. Εὐφορίων δ' ὁ Χαλκιδεὺς ἐν Ἱστορικοῖς Ὑπομνήμασιν οὕτω γράφει· Παρὰ δὲ τοῖς Ῥωμαίοις προτίθεσθαι πέντε μνᾶς τοῖς ὑπομένειν βουλομένοις τὴν κεφαλὴν ἀποκοπῆναι πελέκει, ὥστε τοὺς κληρονόμους κομίσασθαι τὸ ἆθλον· καὶ πολλάκις ἀπογραφομένους πλείους δικαιολογεῖσθαι, καθ' ὃ δικαιότατός ἐστιν ἕκαστος αὐτὸς ἀποτυμπανισθῆναι. Ἕρμιππος δ' ἐν πρώτῳ περὶ νομοθετῶν τῶν μονομαχούντων εὑρετὰς ἀποφαίνει Μαντινεῖς, Δημώνακτος ἑνὸς τῶν πολιτῶν συμβουλεύσαντος, καὶ ζηλωτὰς τούτου γενέσθαι

Κυρηναίους. Ἔφορος δ' ἐν ἕκτῃ ἱςοριῶν, ἤσκουν, φησὶ, τὰ πολεμικὰ οἱ Μαντινεῖς καὶ Ἀρκάδες, τήν τε ςολὴν πολεμικὴν, καὶ τὴν ὅπλισιν τὴν ἀρχαίαν, ὡς εὑρόντων ἐκείνων, ἔτι καὶ νῦν Μαντινικὴν ἀποκαλοῦσι. πρὸς δὲ τούτοις καὶ ὁπλομαχίας μαθήσεις ἐν Μαντινείᾳ πρῶτον εὑρέθησαν, Δημέου τὸ τέχνημα καταδείξαντος. ὅτι δὲ ἀρχαῖον ἦν τὸ περὶ τοὺς μονομάχους, Ἀριςοφάνης εἴρηκεν ἐν Φοινίσσαις οὕτως·

> Ἐς Οἰδίπου δίττω δὲ διπτύχῳ κόρῳ
> Ἄρης κατέσκηψέ τε μονομάχου πάλης, ἀγῶνα νῦν ἑςᾶσιν †).

Ἔοικεν δὲ πεποιῆσθαι τὸ ὄνομα οὐκ ἐκ τοῦ μάχη, ἀλλ' ἐκ τοῦ ῥήματος τοῦ μάχεσθαι μᾶλλον συγκεῖσθαι. ὁπότε γὰρ τὸ μάχη συντιθέμενον τὸ τέλος ἴσως τρέπει, ὡς ἐν τῷ σύμμαχος, πρωτόμαχος, ἐπίμαχος, ἀντίμαχος, Φιλόμαχον γένος ἐκ Περσέως, παρὰ Πινδάρῳ, τηνικαῦτα προπαροξύνεται. ὁπότε δὲ παροξύνεται, τὸ μάχεσθαι ῥῆμα περιέχει, ὡς ἐν τῷ πυγμάχος, ναυμάχος· αὐτόν σε, πυγμάχε, πρῶτον, παρὰ Στησιχόρῳ· ὁπλομάχος, τειχομάχος, πυργομάχος. ὁ δὲ κωμῳδοποιὸς Ποσειδιππος ἐν Πορνοβοσκῷ φησιν·

> Ὁ μὴ πεπλευκὼς οὐδὲν ἑώρακεν κακόν.
> Τῶν μονομαχούντων ἐσμὲν ἀθλιώτεροι. p.155.

ὅτι δὲ καὶ οἱ ἔνδοξοι καὶ οἱ ἡγεμόνες ἐμονομάχουν, καὶ ἐκ προκλήσεως τοῦτ' ἐποίουν, ἐν ἄλλοις εἰρήκαμεν. Διοῦαλος *) δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῇ ἐνάτῃ τῶν ἱςοριῶν φησιν, ὡς Κάσσανδρος ἐκ Βοιωτίας ἐπανιὼν, καὶ θάψας τὸν βασιλέα καὶ τὴν βασίλισσαν ἐν Αἰγαῖς, καὶ μετ' αὐτῶν τὴν Κύνναν, τὴν Εὐρυδίκης μητέρα, καὶ τοῖς ἄλλοις τιμήσας, οἷς προσήκει, καὶ μονομαχίας ἀγῶνα ἔθηκεν, εἰς ὃν κατέβησαν τέσσαρες τῶν ςρατιωτῶν. Δημήτριος δ' ὁ Σκήψιος ἐν τῷ δωδεκάτῳ τοῦ Τρωϊκοῦ διακόσμου, παρὰ Ἀντιόχῳ, φησὶ, τῷ βασιλεῖ, τῷ μεγάλῳ προσα- C.14.

†) — ἐς Οἰδίπου δὲ διπτύχω κόρω Ἄρης κατέσκηψ' · οἵγε μονομάχου πάλης Ἀγῶνα νῦν ἑςᾶσι. *) γρ. Δίυλλος.

γαρευθέντι, ἐν τῷ δείπνῳ πρὸς ὅπλα ὠρχοῦντο ο
οἱ βασιλέως φίλοι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεύς. ἐ
καὶ εἰς Ἡγησιάνακτα τὸν Ἀλεξανδρέα ἀπὸ Τρωάδο
τὰς ἱστορίας γράψαντα, ἡ τῆς ὀρχήσεως τάξις ἐ
ἀναστὰς εἶπεν· Πότερον, ὦ βασιλεῦ, κακῶς ὀρχ
ἐμὲ θεάσασθαι βούλει, ἢ καλῶς ἀπαγγέλλοντός μου ἴδια
ματα θέλεις ἀκροᾶσθαι; κελευσθεὶς οὖν λέγειν, οὕτως
τὸν βασιλέα, ὥστ' ἐράνου τε ἀξιωθῆναι, καὶ τῶν φίλ
γενέσθαι. Δοῦρις δ' ὁ Σάμιος ἐν τῇ τῶν ἱστοριῶν ἑπ
δεκάτῃ Πολυσπέρχοντά φησιν, εἰ μεθυσθείη, καίτ
σβύτερον ὄντα, ὀρχεῖσθαι, οὐδενὸς Μακεδόνων ὄντα
ρον, οὔτε κατὰ τὴν στρατηγίαν, οὔτε κατὰ τὴν ἀξίωσ
ἐνδυόμενον αὐτὸν κροκωτὸν, καὶ ὑποδούμενον Σικυώνι
τελεῖν ὀρχούμενον. Ἀγαθαρχίδης δ' ὁ Κνίδιος ἐν
Ἀσιατικῶν ἱστορεῖ, ὡς οἱ ἑστιῶντες Ἀλέξανδρον τὸν
που τῶν φίλων τὸ μέλλον παρατεθήσεσθαι τῶν τρ
των περιεχρύσουν. ὅτε δὲ θέλοιεν ἀναλίσκειν, περι
τὸν χρυσὸν ἅμα τοῖς ἄλλοις ἐξέβαλον, ἵνα τῆς με
τελείας οἱ φίλοι θεαταὶ γένωνται, οἱ δ' οἰκέται κύρι
λελησμένοι δ' ἦσαν οὗτοι, ὡς καὶ Δοῦρις ἱστορεῖ, ὅτι
λιππος ὁ τοῦ Ἀλεξάνδρου πατὴρ ποτήριον χρυσοῦν,
ἄγον πεντήκοντα δραχμὰς, κεκτημένος, τοῦτο ἀ
κοιμώμενος, ἀεὶ, καὶ πρὸς κεφαλὴν αὐτοῦ κατετίθετ
λευκος δὲ Θρᾳκῶν φησί τινας ἐν τοῖς συμποσίοις α
παίζειν, βρόχον ἀρτήσαντας ἔκ τινος ὕψους στρ
πρὸς ὃν κατὰ κάθετον προστίθεσθαι λίθον εὐπερί
τοῖς ἐπιβαίνουσι. διαλαγχάνειν οὖν αὐτοὺς, καὶ τὸν λ
ἔχοντα δρεπάνιον ἐπιβαίνειν τῷ λίθῳ, καὶ τὸν τράχη
τὸν βρόχον ἐντιθέναι· παρερχόμενον δὲ ἄλλον ἐγείρ
λίθον. καὶ ὁ κρεμάμενος, ἐπιτρέχοντος τοῦ λίθου,
ταχὺ φθάσας ἀποτέμῃ τῷ δρεπάνῳ, τέθνηκε. καὶ
λοι γελῶσι, παιδιὰν ἔχοντες τὸν ἐκείνου θάνατον.
εἰπεῖν εἶχον, ἄνδρες φίλοι καὶ συμπόται, τῶν Ἑ
πολὺ πρῶτοι. περὶ ἀρχαίων συμποσίων ἐπιστάμενοι
κριβῶς δ' ὁ σοφὸς Πλάτων. ἐν τῷ πρώτῳ Νόμων π

*) γρ. ἦσε. †) γρ. ἐπιστάμενοι.

κίων διηγεῖται, λέγων οὕτως· Καὶ οὔτ' ἂν ἐπ' ἀγρῶν ἴδοις ἐν ἄστεσιν, ὅσων Σπαρτιάταις μέλει, συμπόσια, οὐδ' ὅσα τούτοις ξυνεπόμενα πάσας ἡδονὰς κινεῖ κατὰ δύναμιν. ἔστιν ὅστις ἂν ἀπαντῶν κωμάζοντί τινι μετὰ μέθης οὐκ p.156. τὴν μεγίστην δίκην εὐθὺς ἐπιθείη· καὶ οὔτ' ἂν Διονύσια φασιν ἔχοντ' αὐτὸν ῥύσαιτο, ὥσπερ ἐν ἁμάξαις ἴδον ρ' ἡμῖν ἐγώ, καὶ ἐν Τάραντι δὲ παρὰ τοῖς ἡμετέροις οἴκοις πᾶσαν τὴν πόλιν ἐθεασάμην περὶ τὰ Διονύσια μεθυσαν. ἐν Λακεδαίμονι οὐκ ἔστ' οὐδὲν τοιοῦτον. καὶ ὁ Κύνουλς, μᾶλλον ὤφελον, ἔφη, τὴν Θρᾳκίου ταύτην παίξας δίαν διεφθάρην, ἢ τοῦδε παρ' ὑμᾶς ὥσπερ νηστείαν ἄγονς, καὶ περιμένοντας τὸ ἀνατέλλον ἄστρον, οὗ φασι μὴ νέντος οἱ τὴν χρηστὴν ταύτην φιλοσοφίαν εὑρόντες νόμιν εἶναι μηδενὸς γεύσασθαι. ἐγὼ δ' ὁ τάλας κατὰ τὸν κωδοποιὸν Δίφιλον

Κεστρεὺς ἂν εἴην ἕνεκα νηστείας ἄκρας.

ελάθεσθε δὲ καὶ ὑμεῖς τῶν τοῦ ποιητοῦ καλῶν, ὃς ἔφη·

Οὐ μὲν γάρ τι χέρειον ἐν ὥρῃ δεῖπνον ἑλέσθαι.

ἡ ὁ καλὸς δ' Ἀριστοφάνης ἐν Κωκάλῳ ἔφη·

Ἀλλ' ἔστιν, ὦ πάτερ, κομιδῇ μεσημβρία,
Ἡνίκα καὶ τοὺς νεωτέρους δειπνεῖν χρεών.

οί τε πολλῷ ἦν ἄμεινον, κατὰ τὸ Παρμενίσκου τῶν Κυνιῶν συμπόσιον δειπνεῖν, ἢ ἐνθάδε πάντα, ὥσπερ τοὺς πυσσοντας, περιφερόμενα ὁρᾶν. γελασάντων δὲ ἡμῶν, ἔφη ς· Ἀλλ', ὦ λῷστε ἀνδρῶν, μὴ φθονήσῃς ἡμῖν τὸ Παρνίσκειον ἐκεῖνο διελθεῖν συμπόσιον. καὶ ὃς μετέωρον αὑτὸν ἐπαναστήσας ἔφη·

Ὄμνυμι δ' ὑμῖν, ἄνδρες, αὐτὸν τὸν θεὸν *),
Ἐξ οὗ τὸ μεθύειν πᾶσιν ὑμῖν γίνεται,
Ἡμῖν ἑλέσθαι †) τοῦτον ἂν ζῆν τὸν βίον,
Ἢ τὴν Σελεύκου τοῦ βασιλέως ὑπεροχήν.
Ῥοφεῖν φακῆν ἔσθ' ἡδὺ μὴ δεδοικότα·
Μαλακῶς καθεύδειν ἄθλιον δεδοικότα.

*) γρ. ὄμνυμι δ' ὑμῖν, ἄνδρες, κατὰ τὸν ἡδὺν Ἀντιφάνη, ὃς ἐν τῇ Παρεκδιδομένῃ ἔφη, αὐτὸν τὸν θεόν. †) γρ. Ἦ μὴν ἑλ.

ἀλλ᾽ ὅ γε Παρμενίσκος οὕτως ὑπήρξατο· Παρμενίσκος
πιδι, χαίρειν. πλεονάζων ἐν ταῖς προσφωνήσεσι πρ
περὶ τῶν ἐπιφανῶν κλήσεων, ἀγωνιῶ, μή ποτε εἰς πλ
ραν ἐμπεσὼν μεμψιμοιρήσῃς. διὸ καὶ μεταδῦναί σοι β
μαι τοῦ παρὰ Κέβητι τῷ Κυζικηνῷ δείπνου. τηρῶν δ᾽
σώπου τὴν ὥραν, ἐπάναγε ἐπὶ τὴν ἑςίασιν. Διονυσίων
ὄντων Ἀθήνησι, παρελήφθην πρὸς αὐτόν. κατέλαβον
Κυνικοὺς μὲν ἀνακειμένους ἕξ, ἕνα δὲ Κύνουλκον Καρ
τὸν Μεγαρικόν. τοῦ δείπνου δὲ χρονίζοντος, λόγος ἐγέ
ποῖον τῶν ὑδάτων ἥδιςόν ἐςιν. καὶ τῶν μὲν ἐγκωμιαζό
τὸ ἀπὸ τῆς Λέρνης, ἄλλων δὲ τὸ ἀπὸ τῆς Πειρήνη
Καρνεῖος κατὰ Φιλόξενον εἶπεν τὸ κατὰ χειρῶν. κα
τραπέζης παρατεθείσης ἐδειπνοῦμεν, καὶ τὴν μὲν ἐξῆ
μεν φακὴν, ἡ δ᾽ ἐπεισρέει. εἶτα πάλιν φακοῖ πρ
χθησαν ὄξει βεβρεγμένοι, καὶ ὁ διϊτρεφὴς δραξάμενος

Ζεῦ, μὴ λάθοι σε, τῶνδ᾽ ὃς αἴτιος φακῶν.

καὶ ἄλλος ἑξῆς ἀνεβόησε·

Φακός σε δαίμων καὶ φακὴ τύχη λάβοι.

ἐμοὶ δὲ κατὰ τὸν κωμικὸν Δίφιλον, φησὶ δ᾽ οὗτος ἐ
λιάσι,

Τὸ δειπνάριον ἀνθηρὸν, γλαφυρὸν ἦν σφόδρα,
Φακῆς κατ᾽ ἄνδρα τρυβλίον μεςὸν μέγα.
p.157. Πρώτιςον οὐκ ἀνθηρὸν ἐπὶ ταύτῃ φέρων.
Εἰς τὸ μέσον ἐπεχόρευσε σαπέρδης μέγας
Ὑπό τι δυσώδης *) οὗτος ἧρος ἀνθίαν
Ὃν πολλὰ ταῖς κίχλαις †) ἤδη λέγειν.

γέλωτος οὖν ἐπιῤῥαγέντος παρῆν ἡ θεατροτορύνη Μ
καὶ ἡ κυνάμυια Νίκιον· αὗται δ᾽ ἦσαν τῶν οὐκ ἀ
ἑταιρίδων. ἀποβλέψασαι οὖν αὗται εἰς τὰ παρακείμε
θαυμάσασαι, ἐγέλων. καὶ ἡ Νίκιον ἔφη· Οὐδεὶς
ἄνδρες γενειοσυλλεκτάδαι, ἰχθὺν ἐσθίει. ἢ καθά
πρόγονος ὑμῶν, Μελέαγρος ὁ Γαδαρεὺς, ἐν ταῖς Χ

*) γρ. Β. Πρώτιςον οὐκ ἀνθηρόν. Α. ἐπὶ ταύτῃ φέρων
μέσον ἐπεχόρευσε σαπέρδης μέγας, Ὑπό τι δ. †)
πολλὰ χαίρειν ταῖς κ.

ῥαφομένας ἔφη, τὸν Ὅμηρον Σύρον ὄντα τὸ γένος
-ὰ τὰ πάτρια ἰχθύων ἀπεχομένας ποιῆσαι τὰς ἀρχαίας,
ψιλείας πολλῆς ἔσης κατὰ τὸν Ἑλλήσποντον; ἢ μόνον
ἔγνωτε σύγγραμμα αὐτῷ τὸ περιέχον λεκίθου καὶ φακῆς
ἐπαινον; ὁρῶ γὰρ πολλὴν παρ' ὑμῖν τῆς φακῆς τὴν
ὑπήν. εἰς ἣν ἀποβλέπουσα συμβουλεύσαιμ' ἂν ὑμῖν κατὰ
Σωκρατικὸν Ἀντισθένην. ἐξάγειν ἑαυτὰς τοῦ βίου τοι-
ταῖς σιτουμένας. πρὸς ἣν ὁ Καρνεῖος ἔφη· Εὐξίθεος ὁ Πυ-
γόρικος, ὦ Νίκιον, ὥς φησι Κλέαρχος ὁ περιπατητικὸς
δευτέρῳ βίων, ἔλεγεν, ἐνδεδέσθαι τῷ σώματι καὶ τῷ
ἰρο βίῳ τὰς ἁπάντων ψυχὰς τιμωρίας χάριν, καὶ διείπα-
ι τὴν θεὸν *), ὡς, εἰ μὴ μενοῦσιν ἐπὶ τούτοις, ἕως ἂν
ὸν αὐτὰς λύσῃ, πλέοσι καὶ μείζοσιν ἐμπεσοῦνται τότε λύ-
ις. διὸ πάντας εὐλαβουμένους τὴν τῶν κυρίων ἀνάστασιν †)
δεῖσθαι τοῦ ζῆν ἑκόντες ἐκβῆναι, μόνον τε τὸν ἐν τῷ
ιᾳ θάνατον ἀσπασίως προΐεσθαι ††), πεπεισμένους, τὴν
λυσιν τῆς ψυχῆς μετὰ τῆς τῶν κυρίων γίγνεσθαι γνώ-
:. τούτοις τοῖς δόγμασιν ἡμεῖς πειθόμεθα. ὑμῖν δὲ φθό-
ὐδὲ εἷς, ἑλέσθαι ἕν τι τῶν τριῶν ἔχειν κακῶν. οὐ γὰρ
'σασθε, ὦ ταλαίπωροι, ὅτι αἱ βαρεῖαι αὗται τροφαὶ
ἐττουσι τὸ ἡγεμονικὸν, καὶ οὐκ ἐῶσι τὴν φρόνησιν ἐν αὐτῇ
ιι. Θεόπομπος οὖν ἐν πέμπτῳ Φιλιππικῶν φησι· Τὸ γὰρ
ίειν πολλὰ καὶ κρέα φαγεῖν τοὺς μὲν λογισμοὺς ἐξαιρεῖ, καὶ
: ψυχὰς ποιεῖται βραδυτέρας, ὀργῆς δὲ καὶ σκληρότητος
πολλῆς σκαιότητος ἐμπίπλησι. καὶ ὁ θαυμάσιος δὲ Ξενο-
ῶν φησιν, ἡδὺ μὲν μᾶζαν καὶ κάρδαμα φαγεῖν πεινῶντι,
δὲ ὕδωρ ἀρυσάμενον ἐκ ποταμοῦ διψῶντα πιεῖν. Σωκρά-
δὲ καὶ πολλάκις κατελαμβάνετο διαπεριπατῶν ἑσπέρας
θείας πρὸ τῆς οἰκίας· καὶ πρὸς τοὺς πυνθανομένους, τί τη-
ιᾶδε, ἔλεγεν, ὄψον συνάγειν πρὸς τὸ δεῖπνον. ἡμῖν δὲ
'άρκης μερίς, ἣν ἂν παρ' ὑμῶν λάβωμεν, καὶ οὐ χα-
ταίνομεν ὡς ἔλαττον φερόμενοι, καθάπερ ὁ παρὰ Ἀντι-
ἰδῃ Ἡρακλῆς. φησὶ γὰρ οὗτος ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Νό-
, μετὰ τὸ συντελέσαι τοὺς ἄθλους Ἡρακλέα, Εὐρυσθέως
τίαν τινὰ ἐπιτελοῦντος, συμπαρακληθέντα, καὶ τῶν τοῦ

) γρ. τὸν θεόν. †) γρ. ἀνάτασιν. ††) γρ. προσίεσθαι.

Εὐρυσθέως τὰς μερίδας ἑκάστῳ παρατιθέντων, τῷ δ' Ἡρα-
κλεῖ ταπεινοτέρας παραθέντων, ὁ Ἡρακλῆς ἀτιμάζεσθαι
p.158. ὑπολαβὼν ἀπέκτεινε τρεῖς τῶν παίδων, Περιμήδην, Εὐρυ-
βιον, Εὐρύπυλον. ὧ τοιοῦτοι οὖν τὸν θυμὸν ἡμεῖς, εἰ καὶ
C.15. πάντα Ἡρακλέους ζηλωταί. τραγικὸν γὰρ ἡ φακῆ ἐστιν.
Ἀρχάγαθος ἔφη πω γεγραφέναι ῥοφοῦντα Ὀρέστην †) τῆς
νόσου πεπαυμένον, φησὶ Σώφιλος ὁ κωμῳδοποιός. Στωϊ-
κὸν δὲ δόγμα ἐστὶν, ὅτι πάντα εὖ ποιήσει ὁ σοφὸς, καὶ φα-
κῆν φρονίμως ἀρτύσει. διὸ καὶ Τίμων ὁ Φλιάσιος ἔφη·

Καὶ Ζηνώνειόν γε φακῆν ἕψειν, ὃς μὴ φρονίμως μεμά-
θηκεν.

ὡς οὐκ ἄλλως δυναμένης ἑψηθῆναι φακῆς, εἰ μὴ κατὰ τὴν
Ζηνώνειον ὑφήγησιν. ὃς ἔφη·

Εἰς δὲ φακῆν ἔμβαλλε δυωδέκατον κορίαννον.

καὶ Κράτης δ' ὁ Θηβαῖος ἔλεγεν· Μὴ πρὸ φακῆς λοπάδ'
αὔξων εἰς στάσιν ἄμμε βάλῃς. Χρύσιππός τε ἐν τῷ περὶ
τοῦ καλοῦ γνώμας τινὰς ἡμῖν εἰσφέρων φησί· Μή ποτ' ἐλαί-
αν ἔσθι' ἀκαλήφην ἔχων χειμῶνος ὥρα, βολβοφακὴν βα-
βαὶ βαβαὶ, βολβοφακὴ δ' οἷον ἀμβροσίη ψύχους κρυόεν-
τος. ὁ χαρίεις τε Ἀριστοφάνης ἐν Γηρυτάδῃ ἔφη·

Πτισάνην διδάσκεις σαυτὸν ††) ἕψειν ἢ φακῆν.

καὶ ἐν Ἀμφιαράῳ·

Ὅστις φακῆν, ἥδιστον ὄψων, λοιδορεῖς.

Ἐπίχαρμος δ' ἐν Διονύσοις· Χύτρα δὲ φακέας ἥψετο.
Ἀντιφάνης δ' Ὁμοίοις· Εὖ δὲ γίνεθ' ἡ φακῆν ἕψειν με
δίδασκε τῶν ἐπιχωρίων τί εἶς *). οἶδα δὲ καὶ τὴν Ὀδυσσέως
τοῦ φρονιμωτάτου καὶ συνετωτάτου ἀδελφὴν Φακῆν καλεμένην,
ἣν ἄλλοι τινὲς Καλλιστὼ ὀνομάζουσιν, ὡς ἱστορεῖν Μνασέαν
τὸν Πατρέα ἐν τρίτῳ Εὐρωπιακῶν φησι Λυσίμαχος ἐν τρί-
τῳ Νόστων. ἐπὶ τούτοις γελάσαντος πάνυ ἐκλαμπρον τοῦ Πλουτάρ-
χου, οὐκ ἐνέγκας ὁ κύων παροραθεῖσαν τὴν περὶ τῆς φακῆς

†) γρ. τραγικὸν γὰρ ἡ φακῆ ἐστιν, Ἀρχάγαθος ἔφη. ὅς γε καὶ ῥοφοῦντα Ὀρ. ††) γρ. αὐτόν. *) forſ. εὖγε γίνεται. ἢ φακῆν ἕψε, ἢ με δίδασκε, τῶν ἐπιχωρίων τίς εἶ.

πολυμαθίαν, ἀλλ' ὑμεῖς γε, ἔφη, οἱ ἀπὸ τῆς καλῆς Ἀλεξανδρείας, ὦ Πλούταρχε, σύντροφοί ἐστε τῷ φακίνῳ βρώματι, καὶ πᾶσα ὑμῶν ἡ πόλις πλήρης ἐστὶ φακίνων. ὧν καὶ Σώπατρος ὁ Φάκιος παρῳδὸς μέμνηται ἐν δράματι Βακχίδι, λέγων οὕτως·

Οὐκ ἂν δυναίμην εἰσορῶν χαλκήλατον
Μέγαν κολοσσὸν, φάκινον ἄρτον ἐσθίειν *).

ἐπεὶ τί δεῖ βροτοῖσι, κατὰ τὸν σὸν Εὐριπίδην, γραμματικώτατε, πλὴν δυοῖν μόνον;

Δήμητρος ἀκτῆς πώματός θ' ὑδρηχόου,
Ἅπερ πάρεστι, καὶ πέφυχ' ὑμᾶς τρέφειν.
Ὧν οὐκ ἀπαρκεῖ πλησμονῆς, τρυφῇ γέ τοι
Ἄλλων ἐδεστῶν μηχανὰς θηρεύομεν.

κἀν ἄλλοις δὲ φησιν ὁ σκηνικὸς οὗτος φιλόσοφος· Ἀρκεῖ μέτρια βιοτά μοι σώφρονος τραπέζης· τὸ δ' ἄκαιρον ἅπαν ὑπερβάλλον τε μὴ προσείμαν. καὶ ὁ Σωκράτης δ' ἔλεγεν τῶν ἄλλων ἀνθρώπων διαφέρειν, καθόσον οἱ μὲν ζῶσιν, ἵν' ἐσθίωσιν, αὐτὸς δ' ἐσθίει, ἵνα ζῇ. Διογένης τε πρὸς τοὺς ἐγκαλοῦντας αὐτῷ ἀποτριβομένῳ ἔλεγεν· Εἴθ' ἠδυνάμην καὶ τὴν γαστέρα τρίψας τῆς πείνης καὶ τῆς ἐνδείας παύσασθαι. ὁ δ' Εὐριπίδης ἐν Ἱκέτισιν περὶ τοῦ Καπανέως φησίν·

Καπανεὺς ὅδ' ἐστὶν, ᾧ βίος μὲν ἦν πολύς· p.159.
Ἥκιστα δ' ὄλβῳ γαῦρος ἦν, φρόνημα δὲ
Οὐδέν τι μεῖζον εἶχεν, ἢ πένης ἀνὴρ,
Ψέγων, τραπέζαις εἴ τις ἐξογκοῖτ' ἄγαν,
Τ' ἀρκοῦν ἐπαινῶν. οὐ γὰρ ἐν γαστρὸς βορᾷ
Τὸ χρηστὸν εἶναι,, μέτρια δ' ἐξαρκεῖν ἔφη.

οὐκ ἦν γὰρ τοιοῦτος, ὡς ἔοικεν, ὁ Καπανεὺς, οἷον ὁ καλὸς Χρύσιππος διαγράφει ἐν τῷ περὶ τῶν μὴ δι' αὐτὰ αἱρετῶν, λέγων ὧδε· Ἐπὶ τοσοῦτόν τινες ἐκπίπτουσιν πρὸς τὸ ἀργύριον, ὥστε ἱστορῆσθαι πρὸς τῇ τελευτῇ τινα μὲν καταπιόντα οὐκ ὀλίγους χρυσοῦς ἀποθανεῖν, τὸν δὲ ἕτερον ῥαψάμενον εἴς τινα χιτῶνα καὶ ἐνδύντα αὐτὸν, ἐπισκῆψαι τοῖς οἰκείοις, θάψαι οὕτως, μήτε καύσαντας μήτε θεραπεύσαντας.

*) γρ. κολοσσὸν φάκινον, ἄρτ. ἐσθ.

ὗτοι γὰρ καὶ οἱ τοιῦτοι μονονεχὶ βοῶντες ἀποθνήσκουσιν·

Ὦ χρυσὲ, δεξίωμα κάλλιστον βροτοῖς,
Ὡς ὅ-ε μήτηρ ἡδονὰς τοιάσδ' ἔχει,
Οὐ παῖδες ἐν δόμοισιν, ὁ φίλος πατὴρ,
Οἵας σὺ χ' οἱ σὲ δώμασιν κεκτημένοι.
Εἰ δ' ἡ Κύπρις τοιῦτον ὀφθαλμοῖς ὁρᾷ,
Οὐ θαῦμ', ἔρωτας μυρίους αὐτὴν ἔχειν.

τοιαύτη τις ἦν ἡ φιλοχρηματία παρὰ τοῖς τότε, περὶ ἧς Ἀνάχαρσις, πυνθανομένυ τινὸς, πρὸς τί οἱ Ἕλληνες χρῶνται τῷ ἀργυρίῳ, εἶπεν· Πρὸς τὸ ἀριθμεῖν. Διογένης δ' ἐν τῇ ἑαυτῦ πολιτείᾳ νόμισμα εἶναι νομοθετεῖ ἀστραγάλυς. καλῶς δὲ καὶ ταῦτα ὁ Εὐριπίδης εἴρηκε·

Μὴ πλῦτον εἴπῃς. ὀχὶ θαυμάζω θεὸν,
Ὃν χὠ κάκιστος ῥᾳδίως ἐκτήσατο.

Χρύσιππος δ' ἐν τῇ εἰσαγωγῇ τῆς εἰς τὴν †) περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν πραγματείας ††) νεανίσκον φησί τινα ἐκ τῆς Ἰωνίας σφόδρα πλύσιον ἐπιδημῆσαι ταῖς Ἀθήναις πορφυρίδα ἠμφιεσμένον ἔχυσαν χρυσᾶ κράσπεδα· πυνθανομένυ δέ τινος αὐτῦ, ποδαπός ἐστιν, ἀποκρίνασθαι, ὅτι πλύσιος. μή ποτε τῦ αὐτῦ μνημονεύει καὶ Ἄλεξις ἐν Θηβαίοις, λέγων ὅτως·

Ἔστιν δὲ ποδαπὸς τὸ γένος ὗτος; πλύσιος.
Τύτυς δὲ πάντες φασὶν εὐγενεστάτυς.
Πένητας εὐπατρίδας ὀδὲ εἷς ὁρᾷ,

φησί πυ Φερεκράτης. ταῦτ' εἰπὼν ὁ Κυνυλκος, ἐπεὶ μὴ ἐκροταλίσθη, θυμωθεὶς, ἀλλ' ἐπειδὴ ὗτοι, ἔφη, ὦ συμποσίαρχε, ὑπὸ λογοδιαῤῥοίας ἐνοχλύμενοι μὴ πεινῶσιν, ἢ τὰ περὶ τῆς φακῆς λεχθέντα χλευάζυσιν, (ἐν νῷ ἔχοντες τὰ εἰρημένα Φερεκράτει ἐν Κοριαννοῖ·

Φέρε δὴ κατακλινῶ. σὺ δὲ τράπεζαν φέρε,
Καὶ κύλικα, κᾆν τραγεῖν *), ἵν' ἥδιον πίω.
Ἰδὲ κύλιξ σοι καὶ τράπεζα καὶ φακοί.
Μή μοι φακὺς, μὰ τὸν Δί', ὁ γὰρ ἥδομαι.
Ἢν γὰρ τράγῃ τις, τῦ στόματος ὄζει κακόν.)

†) γρ. τῇ εἰς τήν. ††) γρ. πραγματειῶν. *) γρ. κᾆντραγεῖν.

ἐπεὶ οὖν διὰ τοῦτο φυλάττονται οἱ σοφοὶ οὗτοι τὰς φακὰς, C.16.
ἀλλ' ἡμῖν γε ποίησον δοθῆναι ἄρτον, μεθ' οὗ μηδὲν τῶν
πολυτελῶν, ἀλλὰ κἂν τὴν πολυθρύλλητον ἔχῃς φακῆν, ἢ τὸν
καλέμενον κόγχον. γελασάντων δὲ πάντων, καὶ ἐπὶ τῷ κόγχῳ
μάλιστα, ἀπαίδευτοί ἐστε, ἔφη, ἄνδρες δαιτυμόνες, οὐκ ἀ-
ναγινώσκοντες βιβλία, ἃ μόνα παιδεύει τοὺς ἐπιθυμοῦντας p.160.
τῶν καλῶν· λέγω δὲ τὰ Τίμωνος τοῦ Πυῤῥωνίου τῶν Σίλ-
λων. οὗτος γάρ ἐστιν, ὃς καὶ τοῦ κόγχου μνημονεύει ἐν τῷ
δευτέρῳ τῶν Σίλλων, λέγων οὕτως·

Οὔτε μοι ἐκταίη μᾶζ' *) ἁνδάνει, οὔτε καρύκη
Ἡ Λυδῶν, λιτῇ δὲ καὶ αὐσταλέῃ ἐνὶ κόγχῳ
Ἑλλήνων ἡ πᾶσα περισσοτρύφητος ὀϊζύς.

διαφόρων γὰρ οὐσῶν καὶ τῶν ἐκταίων μαζῶν, ὡς καὶ τῶν ἐξ Ἐρετρίας, ὡς Σώπατρος ἐν Βάκχιδος Μνηστῆρσι· φησὶ γάρ·

Ἐρέτρειαν ὡρμήθημεν εἰς λευκάλφιτον·

καὶ τῶν Λυδίων καρυκῶν προκρίνει ἀμφοτέρων ὁ Τίμων τὸν κόγχον. πρὸς ταῦτα ὁ καλὸς ἡμῶν ἑστιάτωρ Λαρήνσιος καὶ αὐτὸς ἔφη· Ὦ ἄνδρες κύνες, οἱ κατὰ τὴν Στράττιδος τοῦ κωμῳδοποιοῦ Ἰοκάστην, ἥτις ἐν ταῖς ἐπιγραφομέναις Φοινίσσαις φησί·

Παραινέσαι σφῷν τι βούλομαι σοφόν·
Ὅτ' ἂν φακῆν ἕψητε, μὴ 'πιχεῖν μύρον.

καὶ ὁ Σώπατρος δὲ, οὗ τὰ νῦν μέμνησαι, ἐν Νεκυίᾳ μνημονεύει οὕτως·

Ἴθακος Ὀδυσσεὺς, τὸ ἐπὶ τῇ φακῇ μύρον
Πάρεστι· θάρσει, θυμέ.

Κλέαρχος δὲ ὁ ἀπὸ τοῦ περιπάτου ἐν τοῖς περὶ παροιμιῶν ὡς παροιμίαν ἀναγράφει τὸ ἐπὶ τῇ φακῇ μύρον· ἧς μέμνηται καὶ ὁ ἐμὸς προπάτωρ Οὐάῤῥων, ὁ Μενίππιος ἐπικαλέμενος. καὶ οἱ πολλοὶ τῶν γραμματικῶν τῶν Ῥωμαϊκῶν, οὐχ ὁμιλήσαντες πολλοῖς Ἑλληνικοῖς ποιηταῖς καὶ συγγραφεῦσιν, οὐκ ἴσασιν, ὅθεν εἴληφεν ὁ Οὐάῤῥων τὸ ἰαμβεῖον. σὺ δέ μοι δοκεῖς, ὦ Κύνουλκε, (τούτῳ γὰρ χαίρεις τῷ ὀνόματι,

*) γρ. ἡ Τηΐη (vel Τεΐη) μ.

ὐ λέγων, ὃ ἐκ γενετῆς σε ἡ μήτηρ κέκληκεν,) καὶ σὸν Τίμωνα εἶναί μοι καλός τε μέγας τε, οὐκ ἐπισ ὅτι κόγχος παρ' ὁποτέρῳ μνήμης τετύχηκεν, Ἐπιχ ἐν τῇ Ἑορτῇ καὶ Νήσοις, Ἀντιφάνει τε τῷ κωμικῷ ὑποκοριστικώτερον αὐτὸν ὠνόμασεν ἐν Γάμῳ ὄτως·

Κογχίον τε μικρὸν, ἀλλᾶντος τε προστετμημένον.

ἐξῆς ἁρπάσας τὸν λόγον ὁ Μάγνος, ὁ μὲν πάντα ἄρισ ἔφη, Λαρήνσιος ὀξέως καὶ καλῶς ἀπήντησεν τῷ γάσρ κυνὶ περὶ τῦ κόγχυ. ἐγὼ δὲ κατὰ τὺς τῦ Παφίυ Σατ τρυ Γαλάτας, παρ' οἷς ἔθος ἐςὶν, ἡνίκ' ἂν προτέρημά ἐν τοῖς πολέμοις λάβωσι, θύειν τοῖς θεοῖς τὺς αἰχμαλ τυς, Γαλάτας μιμύμενος,

Κἀγὼ κατακαύσειν ηὐξάμην τοῖς δαίμοσι
Διαλεκτικὺς τρεῖς τῶν παρεγγεγραμμένων.
Καὶ μὴν φιλοσοφεῖν φιλολογεῖν τ' ἀκηκοὼς
Ὑμᾶς ἐπιμελῶς καρτερεῖν θ' αἱρυμένυς,
Τὴν πεῖραν ὑγιῆ λήψομαι τῶν δογμάτων
Πρόσθ' . . . . τοι, τὸν καπνίζων †) εἶτ' ἐὰν ὀπτωμ
Εἴδω τιν' ὑμῶν συσπάσαντα τὸ σκέλος,
Ζηνωνικῷ πραθήσεθ' ††) ὗτος κυρίῳ
Ἐπ' ἐξαγωγῇ, τὴν φρόνησιν ἀγνοῶν.

μετὰ παῤῥησίας γὰρ ἐρῶ πρὸς αὐτὺς· Εἰ αὐτάρκειαν ἀσ
p.161. ζῃ, φιλόσοφε, τί ὐ τὺς Πυθαγορικὺς ἐκείνυς ζηλ περὶ ὧν φησιν Ἀντιφάνης μὲν ἐν Μνήμασι τάδε·

Τῶν Πυθαγορικῶν δὲ τυχὸν ἄθλιοί τινες
Ἐν τῇ χαράδρᾳ τρώγοντ' ἅλιμμα καὶ κακὰ

C.17. τοιαῦτα συλλέγοντες *). κἀν τῷ Κυρίῳ Καρύκῳ δ' ἐπιγρ φομένῳ φησί·

Πρῶτον μὲν ὥσπερ πυθαγορίζων ἐσθίει
Ἔμψυχον ὐδὲν, τῆς δὲ πλείσης τῦ βέλυ **)
Μάζης μελαγχρῆ μερίδα λαμβάνων λέπει.

Ἄλεξις δ' ἐν Ταραντίνοις·

Οἱ πυθαγορίζοντες γὰρ, ὡς ἀκύομεν,
Οὔτ' ὄψον ἐσθίυσιν, ὔτ' ἄλλ' ὐδὲ ἓν

†) γρ. Πρὸς πῦρ καπνίζων. ††) γρ. πραθήσεθ'.
*) γρ. — ἅλιμα, καὶ κακὰ Τοιαῦτα σ. **) γρ. τῦ 'βολ

Ἔμψυχον, οἶνόν τ' οὐχὶ πίνουσι μόνοι.
Ἐπιχαρίδης μὲν τὰς κύνας κατεσθίει,
Τῶν Πυθαγορείων εἷς, ἀποκτείνας γε νῦ *).
Οὐκ ἔτι γὰρ ἔστ' ἔμψυχον.

ιλθὼν δέ φησι·

Πυθαγορισμοὶ, καὶ λόγοι
Λεπτοὶ, διεσμιλευμέναι τε φροντίδες
Τρέφουσ' ἐκείνους. τὰ δὲ καθ' ἡμέραν τάδε·
Ἄρτος καθαρὸς εἷς ἑκατέρῳ, ποτήριον
Ὕδατος. τοσαῦτα ταῦτα. δεσμωτηρίου
Λέγεις δίαιταν. πάντες οὕτοι γ' οἱ σοφοὶ
Διάγουσι, καὶ τοιαῦτα κακοπαθοῦσί που,
Τρυφῶσιν ἕτεροι πρὸς ἑτέρους. ἆρ' οἶσθ', ὅτι
Μελανιππίδης ἑταῖρός ἐστι, καὶ Φάων,
Καὶ Φυρόμαχος, καὶ Φανός; οἳ δι' ἡμέρας
Δειπνοῦσι πέμπτης ἀλφίτων κοτύλην μίαν.

ἐν Πυθαγοριζούσῃ·

Ἡ δ' ἑστίασις ἰσχάδες, καὶ στέμφυλα,
Καὶ τυρὸς ἔσται· ταῦτα γὰρ θύειν νόμος
Τοῖς Πυθαγορείοις, νὴ Δί' ἱερεῖον μὲν οὖν
Ὁποῖον ἂν κάλλιστον, ὦ βέλτιστ', ἔχῃ.

μετ' ὀλίγα·

Ἔδει δ' ὑπομεῖναι μικρὸν ἀσιτίαν, ῥύπον,
Ῥῖγος, σιωπὴν, στυγνότητ', ἀλουσίαν.

ον δ' ὑμεῖς, ὦ φιλόσοφοι, οὐδὲν ἀσκεῖτε, ἀλλὰ καὶ, τὸ των χαλεπώτερον, λαλεῖτε, περὶ ὧν οὐκ οἴδατε, καὶ ιοσμίως ἐσθίοντες ποιεῖτε τὴν ἔνθεσιν κατὰ τὸν ἥδιστον ιφάνη. οὗτος γὰρ ἐν Δρακενταγωγῷ λέγει·

— κοσμίως ποιῶ τὴν ἔνθεσιν,
Μικρὰν μὲν ἐκ τοῦ πρόσθεν, μεστὴν δ' ἔνδοθεν
Τὴν χεῖρα.

ὥσπερ αἱ γυναῖκες, καταφάγετε πάμπολλα καὶ ταχύτατα. , κατὰ τὸν αὐτὸν τοῦτον ποιητὴν ἐν Θομβυκίανι λέγοντα. ;μῆς ὠνήσασθαι τὰς προσφόρους ἡμῖν τροφὰς, σκόροδα, ν, κρόμμυα, κάππαριν· πάντα ταῦτ' ἐστι δραχμῆς. ;οφάνης δ' ἐν Πυθαγορείοις·

Τί, πρὸς θεῶν, οἰόμεθα, τοὺς πάλαι ποτὲ

*) γρ. μὲν οὖν.

Πυθαγοριστὰς γινομένους ὄντως ῥυπᾶν
Ἑκόντας, ἢ φορεῖν τρίβωνας ἡδέως;
Οὐκ ἔστι τούτων οὐδὲν, ὥς ἐμοὶ δοκεῖ·
Ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης, οὐκ ἔχοντες οὐδὲ ἕν,
Τῆς εὐτελείας πρόφασιν εὑρόντες καλὴν,
Ὅρους ἔπηξαν τοῖς πένησι χρησίμους.
Ἐπεὶ παράθες αὐτοῖς ἰχθῦς, ἢ κρέας,
Κᾂν μὴ κατεσθίωσι καὶ τοὺς δακτύλους,
Ἐθέλω κρέμασθαι δεκάκις,

p. 162. οὐκ ἄκαιρον δ' ἐστι μνημονεῦσαι καὶ τοῦ εἰς ὑμᾶς ποιηθέντος ἐπιγράμματος, ὅπερ παρέθετο ὁ Δελφὸς Ἡγήσανδρος ἐν ἕκτῳ Ὑπομνημάτων·

Ὀφρυανασπασίδαι, ῥινεγκαταπηξιγένειοι,
Σακκογενειοτρόφοι, καὶ λοπαδαρπαγίδαι,
Ἡματανωπερίβαλλοι, νηλιποκαιβλεπέλαιοι,
Νυκτιλαθραιοφάγοι, νυκτιπατειπλάγιοι,
Μειρακιεξαπάται, καὶ συλλαβοπευσιλαβηταί,
Δοξοματαιόσοφοι, ζηταρετησιάδαι,

Ἀρχέστρατός τε ὁ Γελῷος ἐν τῇ Γαστρολογίᾳ, ἣν μόνην ὑμεῖς ῥαψῳδίαν οἱ σοφοὶ ἀσπάζεσθε, μόνον τοῦτο πυθαγορίζοντες τὸ σιωπᾷν, δι' ἀσθένειαν λόγων τοῦτο ποιοῦντες· ἔτι τε τοῦ Σφοδρίου τοῦ Κυνικοῦ τέχνην ἐρωτικὴν, καὶ τὰς Πρωταγορίδου ἀκροάσεις ἐρωτικὰς, Περσαίου τε τοῦ καλοῦ φιλοσόφου συμποτικοὺς διαλόγους, συντεθέντας ἐκ τῶν Στίλπωνος καὶ Ζήνωνος ἀπομνημονευμάτων, ἐν οἷς ζητεῖ, ὅπως ἂν μὴ κατακοιμηθῶσιν οἱ συμπόται, καὶ πῶς ταῖς ἐπιχύσεσι χρηστέον, πηνίκα τε εἰσακτέον τοὺς ὡραίους καὶ τὰς ὡραίας εἰς τὸ συμπόσιον, καὶ πότε αὐτοὺς προσδεκτέον ὡραϊζομένους, καὶ πότε παραπεμπτέον ὡς ὑπερορῶντας, καὶ περὶ προσοψημάτων, καὶ περὶ ἄρτων, καὶ περὶ τῶν ἄλλων, ὅσα τε περιεργότερον περὶ φιλημάτων εἴρηκεν ὁ Σωφρονίσκου φιλόσοφος. ὃς περὶ ταῦτα τὴν διάνοιαν ἀεὶ στρέφων, πιστευθεὶς, ὥς φησιν Ἕρμιππος, ὑπ' Ἀντιγόνου τὸν Ἀκροκόρινθον, κωθωνιζόμενος ἐξέπεσεν καὶ αὐτῆς τῆς Κορίνθου καταστρατηγηθεὶς ὑπὸ Σικυωνίου Ἀράτου· ὁ πρότερον ἐν τοῖς διαλόγοις πρὸς Ζήνωνα διαμιλλώμενος, ὡς ὁ σοφὸς πάντως ἂν εἴη, καὶ στρατηγὸς ἀγαθὸς, μόνος τοῦτο διὰ τῶν ἔργων

διαβεβαιωσάμενος ὁ καλὸς τοῦ Ζήνωνος οἰκιτιεύς. χαριέντως γὰρ ἔφη Βίων ὁ Βορυσθενίτης, θεασάμενος αὐτοῦ χαλκῆν εἰκόνα, ἐφ᾽ ἧς ἐπεγέγραπτο, ΠΕΡΣΑΙ͂ΟΝ ΖΗ΄ΝΩΝΟΣ ΚΙΤΙΕ΄Α, πεπλανῆσθαι εἶπε τὸν ἐπιγράψαντα· δεῖν γὰρ οὕτως ἔχειν, ΠΕΡΣΑΙ͂ΟΝ ΖΗ΄ΝΩΝΟΣ ΟἸΚΙΤΙΕ΄Α. ἦν γὰρ οὕτος οἰκέτης γεγονὼς τοῦ Ζήνωνος, ὡς Νικίας ὁ Νικαεὺς ἱστορεῖ ἐν τῇ περὶ τῶν Φιλοσόφων ἱστορίᾳ, καὶ Σωτίων ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν ταῖς Διαδοχαῖς. δύο δὲ συγγράμμασι τοῦ Περσαίου ἀπηντήκαμεν τῆς σοφῆς ταύτης πραγματείας, τοιοῦτον ἔχουσι τὸ ἐπίγραμμα, Συμποσιακῶν Διαλόγων. Κτησίβιος δ᾽ ὁ Χαλκιδεὺς, ὁ Μενεδήμου γνώριμος, ὥς φησιν Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος ἐν τοῖς Βίοις, ἐρωτηθεὶς ὑπό τινος, τί περιγέγονεν ἐκ φιλοσοφίας αὐτῷ, ἔφη, ἀσυμβόλως δειπνεῖν. διὸ καὶ ὁ Τίμων πυ πρὸς αὐτὸν ἔφη·

Δειπνομανὲς, νεκροῦ ὄμματ᾽ ἔχων, κραδίην δ᾽ ἀκύλιστον.

ἦν δ᾽ εὔστοχος ὁ Κτησίβιος καὶ χαρίεις περὶ τὸ γελοῖον· διὸ καὶ πάντες αὐτὸν ἐπὶ τὰ συμπόσια παρεκάλουν· οὐχ p.163. ὥσπερ σὺ, Κυνικὲ, ὁ μηδέποτε ταῖς Χάρισιν, ἀλλ᾽ οὐδὲ ταῖς Μούσαις θύσας. φυγοῦσα γ᾽ οὖν σὲ καὶ τοὺς σοὶ παραπλησίους ἡ ἀρετὴ ἡδονῇ παρακάθηται, ὥς φησι Μνασάλκης ὁ Σικυώνιος ἐν ἐπιγράμμασιν·

Ἄδ᾽ ἐγὼ ἁ τλάμων ἀρετὰ παρὰ τῇδε κάθημαι
Ἡδονῇ, αἴσχιστως κειραμένη πλοκάμους,
Θυμὸν ἄχει μεγάλῳ βεβολημένα, εἴπερ ἅπασιν
Ἁ κακόφρων τέρψις κρεῖσσον ἐμοῦ κέκριται.

Βάτων δ᾽ ὁ κωμικὸς ἐν Ἀνδροφόνῳ φησί·

Τῶν φιλοσόφων τοὺς σώφρονας ἐνταυθοῖ καλῶ,
Τοὺς ἀγαθὸν αὐτοῖς οὐ διδόντας οὐδὲ ἕν,
Τοὺς τὸν φρόνιμον ζητοῦντας ἐν τοῖς περιπάτοις
Καὶ ταῖς διατριβαῖς ὥσπερ ἀποδεδρακότα.
Ἄνθρωπ᾽ ἀλάστωρ, διὰ τί συμβολὰς ἔχων
Νήφεις; τί τηλικοῦτον ἀδικεῖς θεούς;
Τί τἀργύριον, ἄνθρωπε, τιμιώτερον
Σαυτοῦ τέθεικας, ἢ πέφυκε τῇ φύσει;
Ἀλυσιτελὴς εἶ τῇ πόλει πίνων ὕδωρ·
Τὸν γὰρ γεωργὸν καὶ τὸν ἔμπορον κακοῖς,
Ἐγὼ δὲ τὰς προσόδους μεθύων καλὰς ποιῶ.

Ἐπειθ᾽ ἕωθεν περιάγεις τὴν λήκυθον
Καταμανθάνων τοὔλαιον, ὥστε περιφέρειν
Ὡρολόγιον δόξει τις, οὐχὶ λήκυθον.

Ἀρχέστρατος δὲ, ὦ Κύνουλκε, ὃν ἀντὶ τοῦ Ὁμήρου προσκυνεῖς διὰ τὴν γαστέρα, ἧς οὐ λαμυρώτερον οὐδὲν ὁ Τίμων σου †) περὶ τοῦ κυνὸς τοῦ θαλαττίου ἱστορῶν, γράφει καὶ ταῦτα·

Ἀλλ᾽ οὐ πολλοὶ ἴσασι βροτῶν τόδε θεῖον ἔδεσμα,
Οὐδ᾽ ἔσθειν ἐθέλουσ᾽, ὅσοι κούφην τελεβώδη
Ψυχὴν *) κέκτηνται θνητῶν, εἰσὶν δ᾽ ἀπόπληκτοι,
Ὡς ἀνθρωποφάγου τοῦ θηρίου ὄντος. ἅπας δὲ
Ἰχθὺς σάρκα φιλεῖ βροτέην, ἄνπερ περικύρσῃ.
Ὥστε πρέπει καθαρῶς, ὁπόσοι τάδε μωρολογοῦσι,
Τοῖς λαχάνοις προσάγειν, καὶ πρὸς Διόδωρον ἰόντας
Τὸν σοφὸν ἐγκρατέως μετ᾽ ἐκείνου πυθαγορίζειν.

ἦν δ᾽ ὁ Διόδωρος οὗτος τὸ μὲν γένος Ἀσπένδιος, Πυθαγορικὸς δὲ δόξας εἶναι, ὑμῶν τῶν Κυνικῶν τρόπον ἔζη. κομῶν, καὶ ῥυπῶν, καὶ ἀνυποδητῶν, ὅθεν καὶ Πυθαγορικὸν τὸ τῆς κόμης ἔδοξαν εἶναί τινες ἀπὸ τοῦ Διοδώρου προαχθὲν,
C. 18. ὥς φησιν Ἕρμιππος. Τίμαιος δ᾽ ὁ Ταυρομενίτης ἐν τῇ ἐννάτῃ τῶν ἱστοριῶν περὶ αὐτοῦ γράφει οὕτως· Διοδώρου τοῦ τὸ γένος Ἀσπενδίου τὴν ἐξηλλαγμένην εἰσαγαγόντος κατασκευὴν, καὶ τοῖς Πυθαγορείοις πεπλησιακέναι προσποιηθέντος. πρὸς ὃν ἐπιστέλλων ὁ Στρατόνικος, ἐκέλευσε τὸν ἀπαίροντα τὸ ἡηθὲν ἀπαγγεῖλαι τῷ περὶ θηροπέπλου μανίας, ὕβρεώς τε τέρι, στάσιμον **) στοὰν ἔχοντι Πυθαγόρου πελάτῃ. Σωσικράτης δ᾽ ἐν τρίτῳ Φιλοσόφων Διαδοχῆς βαθεῖ πώγωνι χρήσασθαι τὸν Διόδωρον ἱστορεῖ, καὶ τρίβωνα ἀναλαβεῖν, κόμην τε φορῆσαι, καὶ κατά τινα τύφον τὴν ἐπιτήδευσιν ταύτην προσαγαγόντα τῶν πρὸ αὐτοῦ Πυθαγορικῶν, λαμ-
p.164. πρᾷ τε ἐσθῆτι ἀμφιεννυμένων, καὶ λουτροῖς καὶ ἀλείμμασι κουρᾷ τε τῇ συνήθει χρωμένων. εἰ δ᾽ ὑμεῖς οὕτως, ὦ φιλόσοφοι, τὴν αὐτάρκειαν ἀσπάζεσθε καὶ τὰ τῶν δείπνων εὐτελῆ, τί ἐνταῦθα παραγίνεσθε μηδὲ κληθέντες; ἢ ὡς εἰς ἀσώτιον μαγειρικὰ σκεύη καταλέγειν μαθησόμενοι; ἢ ὡς τὸν

†) γρ. ὁ Τίμων σοῦ φησί που. *) coni. κούφην κ᾽ ἐρεβώδη Ψυχ. vel: οἱ κούφην κ᾽ ἐλλεβορώδη Ψυχ. **) γρ. περιστάσιμον.

Ἀθηνογένους Κεφαλίωνα ἀποσοματιοῦντες; κατὰ γὰρ τὸν Σοφοκλέους Κηδαλίωνα ἐστὲ μαστιγίαι, κέντρωνες, ἀλλοτριοφάγοι. ὅτι δ᾽ ὑμεῖς οἱ φιλόσοφοι περὶ τὰ δεῖπνα ἀεὶ τὸν νοῦν ἔχετε, (δέον ὑμᾶς ἐπιφαγεῖν τι αἰτῆσαι, ἢ ἐπεσθίειν τι τῶν κυνικῶν βρωμάτων· οὔτε γὰρ χαριτογλωσσεῖν ὑμᾶς θέμις) δῆλον. ἐξ ὧν καὶ Ἄλεξις ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Λίνῳ ἱστορεῖ. ὑποτίθεται δὲ τὸν Ἡρακλέα παρὰ τῷ Λίνῳ παιδευόμενον καὶ κελευσθέντα ἀπὸ βιβλίων πολλῶν παρακειμένων λαβόντα ἐντυχεῖν. κεῖνος δ᾽ ὀψαρτυτικὸν λαβὼν βιβλίον ἐν χεροῖν, περισπουδάστως ἐκράτει. λέγει δὲ οὕτως ὁ Λῖνος·

Βιβλίον
Ἐντεῦθεν, ὅ τι βούλει, προσελθὼν γὰρ λάβε,
Ἔπειτ᾽ ἀναγνώσει πάνυ γε διασκοπῶν
Ἀπὸ τῶν ἐπιγραμμάτων ἀτρέμα τε καὶ σχολῇ.
Ὀρφεὺς ἔνεστιν, Ἡσίοδος, τραγῳδία,
Χοίριλλος, Ὅμηρος, Ἐπίχαρμος, συγγράμματα
Παντοδαπά. δηλώσεις γὰρ οὕτω τὴν φύσιν,
Ἐπὶ τί μάλισθ᾽ ὥρμησε. τουτὶ λαμβάνω.
Δεῖξον, τί ἐστι, πρῶτον. ὀψαρτυσία,
Ὥς φησι τοὐπίγραμμα. φιλόσοφός τις εἶ,
Εὔδηλον, ὃς παρεὶς τοσαῦτα γράμματα
Σίμου τέχνην ἔλαβες. ὁ Σῖμος δ᾽ ἐστὶ τίς;
Μάλ᾽ εὐφυὴς ἄνθρωπος. ἐπὶ τραγῳδίαν
Ὥρμηκε νῦν, καὶ τῶν μὲν ὑποκριτῶν πολὺ
Κράτιστός ἐστιν ὀψοποιός, ὡς δοκεῖ
Τοῖς χρωμένοις, τῶν δ᾽ ὀψοποιῶν ὑποκριτὴς
Βέλτιμος ἔστ᾽ ἄνθρωπος ὅ τι βούλει, λέγε.
Πεινῶ γάρ, εὖ τοῦτ᾽ ἴσθι.

ταῦτα τοῦ Μάγνου ἑξῆς καταδραμόντος, ἀποβλέψας ὁ Κύνουλκος εἰς τοὺς παρόντας τῶν φιλοσόφων, ἔφη·

Εἶδες τὴν Θασίαν ἅλμην, οἷ᾽ ἄττα βαΰζει,
Ὡς εὖ καὶ ταχέως ἀπεπίσατο καὶ παραχρῆμα.
Οὐ μέντοι παρὰ κωφὸν ὁ τυφλὸς ἔοικε λαλῆσαι,

ὡς ὁ Κρατῖνος ἐν τοῖς Ἀρχιλόχοις ἔφη. ἐπιλανθανόμενος γάρ, ἐν οἷς ποιεῖται δικαστηρίοις τῶν καλῶν ἰάμβων αὐτοῦ τὰς ἐπιδείξεις, ὑπὸ τῆς ἐμφύτου γαστριμαργίας καὶ ἡδυλογίας κολάρους ἀναγινώσκει, καὶ μέλη πάραυλα, καὶ ἀκρότητα κύμβαλα. καὶ μετὰ τὰς καλὰς ταύτας ἀμουσολογίας

Ἐπειθ᾽ ἔωθεν περιάγεις τὴν λήκυθον
Καταμανθάνων τοὔλαιον, ὥστε περιφέρειν
Ὡρολόγιον δόξει τις, οὐχὶ λήκυθον.

Ἀρχέστρατος δὲ, ὦ Κύνουλκε, ὃν ἀντὶ τοῦ Ὁμήρου προσκυνεῖς διὰ τὴν γαστέρα, ἧς οὐ λαμυρώτερον οὐδὲν ὁ Τίμων σου †) περὶ τοῦ κυνὸς τοῦ θαλαττίου ἱστορῶν, γράφει καὶ ταῦτα·

Ἀλλ᾽ οὐ πολλοὶ ἴσασι βροτῶν τόδε θεῖον ἔδεσμα,
Οὐδ᾽ ἔσθειν ἐθέλουσ᾽, ὅσσοι κέφην τελεβώδη
Ψυχὴν *) κέκτηνται θνητῶν, εἰσὶν δ᾽ ἀπόπληκτοι,
Ὡς ἀνθρωποφάγου τοῦ θηρίου ὄντος. ἅπας δὲ
Ἰχθὺς σάρκα φιλεῖ βροτέην, ἄνπερ περικύρσῃ.
Ὥστε πρέπει καθαρῶς, ὁπόσοι τάδε μωρολογοῦσι,
Τοῖς λαχάνοις προσάγειν, καὶ πρὸς Διόδωρον ἰόντας
Τὸν σοφὸν ἐγκρατέως μετ᾽ ἐκείνου πυθαγορίζειν.

ἦν δ᾽ ὁ Διόδωρος οὗτος τὸ μὲν γένος Ἀσπένδιος, Πυθαγορικὸς δὲ δόξας εἶναι, ὑμῶν τῶν Κυνικῶν τρόπον ἔζη, κομῶν, καὶ ῥυπῶν, καὶ ἀνυποδητῶν, ὅθεν καὶ Πυθαγορικὸν τὸ τῆς κόμης ἔδοξαν εἶναί τινες ἀπὸ τοῦ Διοδώρου προαχθὲν, C. 18. ὥς φησιν Ἕρμιππος. Τίμαιος δ᾽ ὁ Ταυρομενίτης ἐν τῇ ἐνάτῃ τῶν ἱστοριῶν περὶ αὐτοῦ γράφει οὕτως· Διοδώρου τοῦ τὸ γένος Ἀσπενδίου τὴν ἐξηλλαγμένην εἰσαγαγόντος κατασκευὴν, καὶ τοῖς Πυθαγορείοις πεπλησιακέναι προσποιηθέντος. πρὸς ὃν ἐπιστέλλων ὁ Στρατόνικος, ἐκέλευσε τὸν ἀπαίροντα τὸ μηθὲν ἀπαγγεῖλαι τῷ περὶ θηροπέπλου μανίας, ὕβρεώς τε πέρι, στάσιμον **) στοὰν ἔχοντι Πυθαγόρου πελάτῃ. Σωσικράτης δ᾽ ἐν τρίτῳ Φιλοσόφων Διαδοχῆς βαθεῖ πώγωνι χρήσασθαι τὸν Διόδωρον ἱστορεῖ, καὶ τρίβωνα ἀναλαβεῖν, κόμην τε φορῆσαι, καὶ κατά τινα τύφον τὴν ἐπιτήδευσιν ταύτην προσαγαγόντα τῶν πρὸ αὐτοῦ Πυθαγορικῶν, λαμ-
p. 164. πρᾷ τε ἐσθῆτι ἀμφιεννυμένων, καὶ λουτροῖς καὶ ἀλείμμασι κουρᾷ τε τῇ συνήθει χρωμένων. εἰ δ᾽ ὑμεῖς ὄντως, ὦ φιλόσοφοι, τὴν αὐτάρκειαν ἀσπάζεσθε καὶ τὰ τῶν δείπνων εὐτελῆ, τί ἐνταῦθα παραγίνεσθε μηδὲ κληθέντες; ἢ ὡς εἰς ἀσώτιον μαγειρικὰ σκεύη καταλέγειν μαθησόμενοι; ἢ ὡς τὸν

†) γρ. ὁ Τίμων σοῦ φησί που. *) coni. κέφην κ᾽ ἐρεβώδη Ψυχ. vel: οἳ κέφην κ᾽ ἐλλεβορώδη Ψυχ. **) γρ. περιστάσιμον.

Ἀθηνογένες Κεφαλίωνα ἀποσοματιοῦντες; κατὰ γὰρ τὸν Σοφοκλέκς Κηδαλίωνά ἐςε μαςιγίαι, κέντρωνες, ἀλλοτριοφάγοι. ὅτι δ' ὑμεῖς οἱ Φιλόσοφοι περὶ τὰ δεῖπνα ἀεὶ τὸν νοῦν ἔχετε, (δέον ὑμᾶς ἐπιφαγεῖν τι αἰτῆσαι, ἢ ἐπεσθίειν τι τῶν κυνικῶν βρωμάτων· ὅτε γὰρ χαριτογλωσσεῖν ὑμᾶς θέμις) δῆλον ἐξ ὧν καὶ Ἄλεξις ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Λίνῳ ἱςορεῖ. ὑποτίθεται δὲ τὸν Ἡρακλέα παρὰ τῷ Λίνῳ παιδευόμενον καὶ κελευσθέντα ἀπὸ βιβλίων πολλῶν παρακειμένων λαβόντα ἐντυχεῖν. κεῖνος δ' ὀψαρτυτικὸν λαβὼν βιβλίον ἐν χεροῖν, περισπουδάςως ἐκράτει. λέγει δὲ ὅτως ὁ Λῖνος·

Βιβλίον

Ἐντεῦθεν, ὅ τι βόλει, προσελθὼν γὰρ λάβε,
Ἔπειτ' ἀναγνῶς πάνυ γε διασκοπῶν
Ἀπὸ τῶν ἐπιγραμμάτων ἀτρέμα τε καὶ σχολῇ.
Ὀρφεὺς ἔνεςιν, Ἡσίοδος, τραγῳδία,
Χοίριλλος, Ὅμηρος, Ἐπίχαρμος, συγγράμματα
Παντοδαπά. δηλώσεις γὰρ ὅτω τὴν φύσιν,
Ἐπὶ τί μάλισθ' ὥρμησε. τετὶ λαμβάνω.
Δεῖξον, τί ἐςι, πρῶτον. ὀψαρτυσία,
Ὥς φησι τἀπίγραμμα. φιλόσοφός τις εἶ,
Εὔδηλον, ὃς παρεὶς τοσαῦτα γράμματα
Σίμου τέχνην ἔλαβες. ὁ Σῖμος δ' ἐςι τίς;
Μάλ' εὐφυὴς ἄνθρωπος. ἐπὶ τραγῳδίαν
Ὥρμηκε νῦν, καὶ τῶν μὲν ὑποκριτῶν πολὺ
Κράτιςός ἐςιν ὀψοποιός, ὡς δοκεῖ
Τοῖς χρωμένοις, τῶν δ' ὀψοποιῶν ὑποκριτής
Βόλιμός ἐς' ἄνθρωπος ὅ τι βόλει, λέγε.
Πεινῶ γάρ, εὖ τοῦτ' ἴσθι.

ταῦτα τοῦ Μάγνου ἑξῆς καταδραμόντος, ἀποβλέψας ὁ Κύνουλκος εἰς τοὺς παρόντας τῶν Φιλοσόφων, ἔφη·

Εἶδες τὴν Θασίαν ἅλμην, οἷ' ἄττα βαΰζει,
Ὡς εὖ καὶ ταχέως ἀπετίσατο καὶ παραχρῆμα.
Οὐ μέντοι παρὰ κωφὸν ὁ τυφλὸς ἔοικε λαλῆσαι,

ὡς ὁ Κρατῖνος ἐν τοῖς Ἀρχιλόχοις ἔφη. ἐπιλανθανόμενος γὰρ, ἐν οἷς ποιεῖται δικαςηρίοις τῶν καλῶν ἰάμβων αὐτοῦ τὰς ἐπιδείξεις, ὑπὸ τῆς ἐμφύτου γαςριμαργίας καὶ ἡδυλογίας κολάρους ἀναγινώσκει, καὶ μέλη πάραυλα, καὶ ἀκρότητα κύμβαλα. καὶ μετὰ τὰς καλὰς ταύτας ἀμουσολογίας

Ἐπειθ᾽ ἕωθεν περιάγεις τὴν λήκυθον
Καταμανθάνων τοὔλαιον, ὥστε περιφέρειν
Ὡρολόγιον δόξει τις, οὐχὶ λήκυθον.

Ἀρχέστρατος δὲ, ὦ Κύνουλκε, ὃν ἀντὶ τοῦ Ὁμήρου προσκυνεῖς διὰ τὴν γαστέρα, ἧς οὐ λαμυρώτερον οὐδὲν ὁ Τίμων σου †) περὶ τοῦ κυνὸς τοῦ θαλαττίου ἱστορῶν, γράφει καὶ ταῦτα·

Ἀλλ᾽ οὐ πολλοὶ ἴσασι βροτῶν τόδε θεῖον ἔδεσμα,
Οὐδ᾽ ἔσθειν ἐθέλουσ᾽, ὅσσοι κούφην τελεβώδη
Ψυχὴν *) κέκτηνται θνητῶν, εἰσὶν δ᾽ ἀπόπληκτοι,
Ὡς ἀνθρωποφάγου τοῦ θηρίου ὄντος. ἅπας δὲ
Ἰχθὺς σάρκα φιλεῖ βροτέην, ἄνπερ περικύρσῃ.
Ὥστε πρέπει καθαρῶς, ὁπόσοι τάδε μωρολογοῦσι,
Τοῖς λαχάνοις προσάγειν, καὶ πρὸς Διόδωρον ἰόντας
Τὸν σοφὸν ἐγκρατέως μετ᾽ ἐκείνου πυθαγορίζειν.

ἦν δ᾽ ὁ Διόδωρος οὗτος τὸ μὲν γένος Ἀσπένδιος, Πυθαγορικὸς δὲ δόξας εἶναι, ὑμῶν τῶν Κυνικῶν τρόπον ἔζη, κομῶν, καὶ ῥυπῶν, καὶ ἀνυποδητῶν, ὅθεν καὶ Πυθαγορικὸν τὸ τῆς κόμης ἔδοξαν εἶναί τινες ἀπὸ τοῦ Διοδώρου προαχθὲν,
C. 18. ὥς φησιν Ἕρμιππος. Τίμαιος δ᾽ ὁ Ταυρομενίτης ἐν τῇ ἐνάτῃ τῶν ἱστοριῶν περὶ αὐτοῦ γράφει οὕτως· Διοδώρου τοῦ τὸ γένος Ἀσπενδίου τὴν ἐξηλλαγμένην εἰσαγαγόντος κατασκευὴν, καὶ τοῖς Πυθαγορείοις πεπλησιακέναι προσποιηθέντος. πρὸς ὃν ἐπιστέλλων ὁ Στρατόνικος, ἐκέλευσε τὸν ἀπαίροντα τὸ ῥηθὲν ἀπαγγεῖλαι τῷ περὶ θηροπέπλου μανίας, ὕβρεώς τε πέρι, στάσιμον **) στοὰν ἔχοντι Πυθαγόρου πελάτῃ. Σωσικράτης δ᾽ ἐν τρίτῳ Φιλοσόφων Διαδοχῆς βαθεῖ πώγωνι χρήσασθαι τὸν Διόδωρον ἱστορεῖ, καὶ τρίβωνα ἀναλαβεῖν, κόμην τε φορῆσαι, καὶ κατά τινα τῦφον τὴν ἐπιτήδευσιν ταύτην προσαγαγόντα τῶν πρὸ αὐτοῦ Πυθαγορικῶν, λαμ-
p. 164. πρᾷ τε ἐσθῆτι ἀμφιεννυμένων, καὶ λουτροῖς καὶ ἀλείμμασι κουρᾷ τε τῇ συνήθει χρωμένων. εἰ δ᾽ ὑμεῖς οὕτως, ὦ φιλόσοφοι, τὴν αὐτάρκειαν ἀσπάζεσθε καὶ τὰ τῶν δείπνων εὐτελῆ, τί ἐνταῦθα παραγίνεσθε μηδὲ κληθέντες; ἢ ὡς εἰς ἀσώτιον μαγειρικὰ σκεύη καταλέγειν μαθησόμενοι; ἢ ὡς τὸν

†) γρ. ὁ Τίμων σοῦ φησί που. *) coni. κούφην κ᾽ ἐρεβώδη Ψυχ. vel: οἳ κούφην κ᾽ ἐλλεβορώδη Ψυχ. **) γρ. περιστάσιμον.

Ἀθηνογένους Κεφαλίωνα ἀποσοματιοῦντες; κατὰ γὰρ τὸν Σοφοκλέους Κηδαλίωνά ἐστε μαστιγίαι, κέντρωνες, ἀλλοτριοφάγοι. ὅτι δ' ὑμεῖς οἱ φιλόσοφοι περὶ τὰ δεῖπνα ἀεὶ τὸν νοῦν ἔχετε, (δέον ὑμᾶς ἐπιφαγεῖν τι αἰτῆσαι, ἢ ἐπεσθίειν τι τῶν κυνικῶν βρωμάτων· οὔτε γὰρ χαριτογλωσσεῖν ὑμᾶς θέμις) δῆλον ἐξ ὧν καὶ Ἄλεξις ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Λίνῳ ἱστορεῖ. ὑποτίθεται δὲ τὸν Ἡρακλέα παρὰ τῷ Λίνῳ παιδευόμενον καὶ κελευσθέντα ἀπὸ βιβλίων πολλῶν παρακειμένων λαβόντα ἐντυχεῖν. κεῖνος δ' ὀψαρτυτικὸν λαβὼν βιβλίον ἐν χεροῖν, περισπουδάστως ἐκράτει. λέγει δὲ οὕτως ὁ Λῖνος·

Βιβλίον
Ἐντεῦθεν, ὅ τι βούλει, προσελθὼν γὰρ λάβε,
Ἔπειτ' ἀναγνώσῃ πάνυ γε διασκοπῶν
Ἀπὸ τῶν ἐπιγραμμάτων ἀτρέμα τε καὶ σχολῇ.
Ὀρφεὺς ἔνεστιν, Ἡσίοδος, τραγῳδία,
Χοίριλλος, Ὅμηρος, Ἐπίχαρμος, συγγράμματα
Παντοδαπά. δηλώσεις γὰρ οὕτω τὴν φύσιν,
Ἐπὶ τί μάλισθ' ὥρμησε. τουτὶ λαμβάνω.
Δεῖξον, τί ἐστι, πρῶτον. ὀψαρτυσία,
Ὥς φησι τοὐπίγραμμα. φιλόσοφός τις εἶ,
Εὔδηλον, ὃς παρεὶς τοσαῦτα γράμματα
Σίμου τέχνην ἔλαβες. ὁ Σῖμος δ' ἐστὶ τίς;
Μάλ' εὐφυὴς ἄνθρωπος. ἐπὶ τραγῳδίαν
Ὥρμηκε νῦν, καὶ τῶν μὲν ὑποκριτῶν πολὺ
Κράτιστός ἐστιν ὀψοποιός, ὡς δοκεῖ
Τοῖς χρωμένοις, τῶν δ' ὀψοποιῶν ὑποκριτὴς
Βέλτιστος ἐστ' ἄνθρωπος ὅ τι βούλει, λέγε.
Πεινῶ γάρ, εὖ τοῦτ' ἴσθι.

ταῦτα τοῦ Μάγνου ἑξῆς καταδραμόντος, ἀποβλέψας ὁ Κύνουλκος εἰς τοὺς παρόντας τῶν φιλοσόφων, ἔφη·

Εἶδες τὴν Θασίαν ἅλμην, οἷ' ἄττα βαΰζει,
Ὡς εὖ καὶ ταχέως ἀπετίσατο καὶ παραχρῆμα.
Οὐ μέντοι παρὰ κωφὸν ὁ τυφλὸς ἔοικε λαλῆσαι,

ὡς ὁ Κρατῖνος ἐν τοῖς Ἀρχιλόχοις ἔφη. ἐπιλανθανόμενος γάρ, ἐν αἷς ποιεῖται δικαστηρίοις τῶν καλῶν ἰάμβων αὐτοῦ τὰς ἐπιδείξεις, ὑπὸ τῆς ἐμφύτου γαστριμαργίας καὶ ἠδυλογίας κολάρους ἀναγινώσκει, καὶ μέλη πάραυλα, καὶ ἀκρότητα κύμβαλα. καὶ μετὰ τὰς καλὰς ταύτας ἀμουσολογίας

περιέρχεται τὰς οἰκίας, ἐξετάζων, ὅπου δεῖπνα λαμπρὰ παρασκευάζεται, ὑπὲρ τὸν Ἀθηναῖον Χαιρεφῶντα ἐκεῖνον, περὶ οὗ φησιν Ἄλεξις ἐν Φυγάδι·

Ἀεί γ᾽ ὁ Χαιρεφῶν τιν᾽ εὑρίσκει τέχνην,
Καὶ νῦν πορίζεταί γε δεῖπν᾽ ἀσύμβολα.
Ὅπου γάρ ἐστιν ὁ κέραμος μισθώσιμος
Ὁ τοῖς μαγείροις, εὐθέως ἐξ ἑωθινοῦ
Ἕστηκεν ἐλθὼν, κἂν ἴδῃ μισθούμενον
p.165. Εἰς ἑστίασιν, τοῦ μαγείρου πυθόμενος,
Τῶν ἐσθιόντων τῆς θύρας χασμωμένης
Ἂν ἐπιλάβηται, πρῶτος εἰσελήλυθεν.

οὐκ ὀκνεῖ δ᾽ ἀνὴρ οὗτος, καθάπερ καὶ ὁ καλὸς Μάγνος, καὶ ὑπερορίους ἀποδημίας ποιεῖσθαι τῆς γαστρὸς χάριν· ὡς αὐτὸς Ἄλεξις εἴρηκεν ἐν Συναποθνήσκουσιν·

Ἐπὶ δεῖπνον εἰς Κόρινθον ἐλθὼν Χαιρεφῶν
Ἄκλητος· ἤδη γὰρ πέτεται διαπόντιος.
Οὕτω τι τἀλλότρι᾽ ἐσθίειν ἐστὶ γλυκύ.

καὶ Θεόπομπος δ᾽ ἐν Ὀδυσσεῖ ἔφη·

Εὐριπίδου τ᾽ ἄριστον οὐ κακῶς ἔχον,
Τἀλλότρια δειπνεῖν τὸν καλῶς εὐδαίμονα.

γελασάντων οὖν πάντων ἐπὶ τούτοις, ὁ Οὐλπιανὸς ἔφη· Πόθεν δὲ καὶ ἡδυλογία τοῖς ἡδονικοῖς τούτοις ἁμαρτολόγοις; πρὸς ὃν ὁ Κύνουλκος· Ἀλλ᾽, ὦ χοιρίου εὐχάρτυτον, Φρύνιχος ὁ κωμῳδοποιὸς ἐν τῷ Ἐφιάλτῃ μνημονεύει τοῦ ἡδυλόγου διὰ τούτων·

Ἐστι δ᾽ αὐτοὺς γε φυλάττεσθαι τῶν νῦν χαλεπώτατον ἔργον.
Ἔχουσι γάρ τι κέντρον ἐν τοῖς δακτύλοις
Μισάνθρωπον ἄνθος ἥβης. εἶθ᾽ ἡδυλογοῦσιν ἅπασιν
Ἀεὶ κατὰ τὴν ἀγορὰν περιιόντες ἐπὶ τοῖς βάθροις, ὅταν δ᾽ ὦσιν
Ἐκεῖ τούτοις, οἷς ἡδυλογοῦσι, μεγάλας ἀμυχὰς
Καταμύξαντες καὶ συγκρύψαντες, ἅπαντα γελῶσι.

τὸ δὲ χαριτογλωσσεῖν Αἰσχύλος εἴρηκεν ἐν Προμηθεῖ Δεσμώτῃ·

Γνώσει τάδ᾽, ὡς ἔτυμά γ᾽· οὐδὲ γὰρ μάτην
Χαριτογλωσσεῖν ἔνι μοι.

πάλιν τε εἰπόντος τοῦ Οὐλπιανοῦ· Τίνα δ' ἐστιν, ἄνδρες φίλοι, τὰ μαγειρικὰ σκεύη; τούτων γὰρ ἐμνημόνευσαν ἐν τοῖς Ἀρκαδικοῖς δείπνοις μνήμης ἠξιωμένων. καὶ τὸ ἀσώτιον ποῦ κεῖται; ἀσώτους μὲν γὰρ οἶδα διαβοήτους· ἕνα μὲν, οὗ μνημονεύει Ἄλεξις ἐν Κνιδίᾳ·

Διόδωρος οὑπίτριπτος ἐν ἔτεσιν δύο
Σφαῖραν ἀπέδειξε τὴν πατρῴαν οὐσίαν·
Οὕτω ἰταμῶς ἅπαντα κατεμασήσατο.

ἐν δὲ Φαίδρῳ φησίν·

Σχολῇ γε, νὴ τὸν Ἥλιον, σχολῇ λέγεις.
Ἐπιχαρίδης ὁ μικρὸς ἐν πένθ' ἡμέραις
Σφαῖραν ἐποίησεν τὴν πατρῴαν οὐσίαν·
Οὕτω συνεστρόγγυλλεν ἰταμῶς καὶ ταχύ.

καὶ Κτήσιππος δ' ὁ Χαβρίου υἱὸς εἰς τοσοῦτον ἦλθεν ἀσωτίας, ὡς καὶ τοῦ μνήματος τοῦ πατρὸς, εἰς ὃ Ἀθηναῖοι χιλίας ἀνήλωσαν δραχμὰς, τοὺς λίθους πωλῆσαι εἰς τὰς ἡδυπαθείας. Δίφιλος γ' οὖν ἐν τοῖς Ἐναγίζουσί φησιν·

Εἰ μὴ συνήθης Φαιδίμῳ τ' ἐτύγχανεν
Ὁ Χαβρίου Κτήσιππος, εἰσηγησάμην
Νόμον τιν' οὐκ ἄχρηστον, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ·
Ὥστ' ἐπιτελεσθῆναί ποτ' αὐτῷ τοῦ πατρὸς
Τὸ μνῆμα κατ' ἐνιαυτὸν ἕνα λίθον †)
Ἁμαξιαῖον καὶ σφόδρ' εὐτελῆ λέγω.

Τιμοκλῆς δ' ἐν Δημοσατύροις φησίν·

Οὐδ' ὁ Χαβρίου Κτήσιππος ἔτι τρὶς κείρεται,
Ἐν ταῖς γυναιξὶν λαμπρὸς, οὐκ ἐν ἀνδράσιν. p.166.

καὶ Μένανδρος δ' ἐν Ὀργῇ περὶ αὐτοῦ τάδε λέγει·

Καίτοι νέος ποτ' ἐγενόμην κἀγὼ, γύναι,
Ἀλλ' οὐκ ἐλούμην πεντάκις τῆς ἡμέρας.
Τότ', ἀλλὰ νῦν· οὐδὲ χλανίδ' εἶχον, ἀλλὰ νῦν·
Οὐδὲ μύρον εἶχον, ἀλλὰ νῦν· καὶ βάψομαι,
Καὶ παρατιλοῦμαι, νὴ Δία, καὶ γενήσομαι
Κτήσιππος, οὐκ ἄνθρωπος, ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ·
Καθὼς ἐκεῖνος, κατέδομαι καὶ τοὺς λίθους
Ἁπαξάπαντας, οὐ γὰρ οὖν τὴν γῆν μόνην,

†) γρ. Τὸ μνῆμα, κατ' ἐνιαυτὸν ἕνα πωλεῖν λίθον.

τάχ' οὖν διὰ τὴν πολλὴν ταύτην ἀσωτίαν καὶ κιναιδείαν τοὔνομα αὐτοῦ παρέλιπε Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ ἀτελείας. χρὴ δὲ τοὺς πατρῷα κατεδηδοκότας κατὰ τὸν Μενάνδρου Ναύκληρον οὕτως κολάζεσθαι. Φησὶ γάρ·

Ὦ φιλτάτη γῆ μῆτερ, ὡς σεμνὸν σφόδρ' εἶ
Τοῖς νοῦν ἔχουσι κτῆμα, πολλοῦ τ' ἄξιον!
Ὡς δῆτ' ἐχρῆν, εἴ τις πατρῴαν παραλαβὼν
Γῆν καταφάγοι, πλεῖν τοῦτον ἤδη διὰ τέλους,
Καὶ μηδ' ἐπιβαίνειν γῆς, ἵν' οὕτως ᾔσθετο,
Οἷον παραλαβὼν ἀγαθὸν οὐκ ἐφείσατο.

C. 19. Πυθοδήλου δέ τινος ἀσώτου μνημονεύει Ἀξιόνικος ἐν Τυῤῥηνῷ οὕτως·

Ὁ Πυθόδηλος οὗτος ἰσοβαλλίων
Προσέρχετ' ἐπικαλούμενος ἀσωτότατος *).
Μεθύουσά τ' ἐξόπισθεν ἡ σοφωτάτη
Ἀποτυμπανισχὰς κατὰ πόδας πορεύεται.

Πολυεύκτου δ' Ἀναξανδρίδης **) ἐν Τηρεῖ κωμῳδῶν·

Ὄρνις κεκλήσῃ, φησί. διὰ τί, πρὸς τῆς Ἑστίας;
Πότερον καταφαγὼν τὴν πατρῴαν οὐσίαν,
Ὥσπερ Πολύευκτος ὁ καλός; οὐ δῆτ'· ἀλλ' ὅτι
Ἄῤῥην ὑπὸ θηλειῶν κατεκόπης.

Θεόπομπος δ' ἐν τῇ δεκάτῃ τῶν Φιλιππικῶν, ἀφ' ἧς τινες τὸ τελευταῖον μέρος χωρίσαντες †), ἐν ᾧ ἐστι τὰ περὶ τῶν Ἀθήνησι δημαγωγῶν, Εὔβουλόν φησι τὸν δημαγωγὸν ἄσωτον γενέσθαι. τῇ λέξει δὲ ταύτῃ ἐχρήσατο· Καὶ τοσοῦτον ἀσωτίᾳ καὶ πλεονεξίᾳ διενήνοχε τοῦ δήμου τοῦ Ταραντίνων, ὅσον ὁ μὲν περὶ τὰς ἑστιάσεις εἶχε μόνον ἀκρατῶς, ὁ δὲ τῶν Ἀθηναίων καὶ τὰς προσόδους καταμισθοφορῶν διατετέλεκε. Καλλίστρατος δὲ, φησὶν, ὁ Καλλικράτους, δημαγωγὸς καὶ αὐτὸς, πρὸς μὲν τὰς ἡδονὰς ἦν ἀκρατὴς, τῶν δὲ πολιτικῶν πραγμάτων ἦν ἐπιμελής. περὶ δὲ τῶν Ταραντίνων ἱστορῶν ἐν τῇ δευτέρᾳ πεντακοστῇ τῶν ἱστοριῶν γράφει οὕτως· Ἡ πόλις ἡ τῶν Ταραντίνων σχεδὸν καθ' ἕκαστον μῆνα βουθυτεῖ, καὶ δημοσίᾳ ἑστιάσεις ποιεῖται· τὸ δὲ τῶν ἰδιω-

*) γρ. ἀσωτότατος ἐπικαλούμενος. **) γρ. Πολύευκτον δ' Ἀναξ. †) γρ. χωρίσαντές εἰσι.

ῶν πλῆθος ἀεὶ περὶ συνεσίας καὶ πότες ἐςί. λέγεσι δὲ καί τινα τοιῦτον λόγον οἱ Ταραντῖνοι, τὰς μὲν ἄλλες ἀνθρώπες διὰ τὸ φιλοπονεῖσθαι καὶ περὶ τὰς ἐργασίας διατρίβειν παρασκευάζεσθαι ζῆν, αὐτὲς δὲ διὰ τὰς συνεσίας καὶ τὰς ἡδονὰς ἐ μέλλειν, ἀλλ' ἤδη βιῶναι. περὶ δὲ τῆς ἀσωτίας καὶ τῦ βίε Φιλίππε καὶ τῶν ἑταίρων αὐτῦ ἐν τῇ τεσσαρακοςῇ ἐνάτῃ τῶν ἱςοριῶν ὁ Θεόπομπος τάδε γράφει· p.167.
Φίλιππος ἐπεὶ ἐγκρατὴς πολλῶν ἐγένετο χρημάτων, οὐκ ἀνάλωσεν αὐτὰ ταχέως, ἀλλ' ἐξέβαλε καὶ ἔῤῥιψε, πάντων ἀνθρώπων κάκιςος ὢν οἰκονόμος ἐ μόνον αὐτὸς, ἀλλὰ καὶ οἱ περὶ αὐτόν. ἁπλῶς γὰρ ἐδεὶς αὐτῶν ἠπίςατο ζῆν ὀρθῶς, ἐδὲ σωφρόνως οἰκεῖν οἰκίαν. τῦ δ' αὐτὸς αἴτιος ἦν, ἄπληςος καὶ πολυτελὴς ὢν, προχείρως ἅπαντα ποιῶν, καὶ κτώμενος, καὶ διδές. ςρατιώτης γὰρ ὢν καὶ λογίζεσθαι τὰ προσιόντα καὶ τἀναλισκόμενα δι' ἀσχολίαν οὐκ ἠδύνατο. ἔπειτα δ' οἱ ἑταῖροι αὐτῦ ἐκ πολλῶν τόπων ἦσαν συνεῤῥυηκότες· οἱ μὲν γὰρ ἐξ αὐτῆς τῆς χώρας, οἱ δὲ ἐκ Θετταλίας, οἱ δὲ ἐκ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος, οὐκ ἀριςίνδην ἐξειλεγμένοι, ἀλλ' εἴ τις ἦν ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἢ τοῖς βαρβάροις λάςαυρος, ἢ βδελυρὸς, ἢ θρασὺς τὸν τρόπον, ἔτι σχεδὸν ἅπαντες εἰς Μακεδονίαν ἀθροισθέντες ἑταῖροι Φιλίππε προσηγορεύοντο. εἰ δὲ μὴ καὶ τοιῦτός τις ἐληλύθει, ὑπὸ τῦ βίε καὶ τῆς διαίτης τῆς Μακεδονικῆς ταχέως ἐκείνοις ὅμοιος ἐγίνετο. τὰ μὲν γὰρ οἱ πόλεμοι καὶ αἱ ςρατεῖαι καὶ αἱ πολυτέλειαι θρασεῖς αὐτὲς εἶναι προετρέποντο, καὶ ζῆν μὴ κοσμίως, ἀλλ' ἀσώτως καὶ τοῖς λῃςαῖς παραπλησίως. Δῦρις δ' ἐν ἑβδόμῳ Μακεδονικῶν περὶ Πασικύπρου λέγων τῦ ἐν Κύπρῳ βασιλέως, ὅτι ἄσωτος ἦν, γράφει καὶ τάδε· Ἀλέξανδρος μετὰ τὴν Τύρε πολιορκίαν Πνυταγόραν ἀποςέλλων, ἄλλας τε δωρεὰς ἔδωκε, καὶ χωρίον, ὃ ᾐτήσατο. πρότερον δὲ τῦτο Πασίκυπρος ὁ βασιλεύων ἀπέδοτο δι' ἀσωτίαν πεντήκοντα ταλάντων Πυμάτῳ τῷ Κιτιεῖ, ἅμα τὸ χωρίον καὶ τὴν αὐτῦ βασιλείαν· καὶ λαβὼν τὰ χρήματα κατεγήρασεν ἐν Ἀμαθῦντι. τοιῦτος ἐγένετο καὶ Αἰθίοψ ὁ Κορίνθιος, ὥς φησι Δημήτριος ὁ Σκήψιος, ἕ μνημονεύει Ἀρχίλοχος. ὑπὸ φιληδονίας γὰρ καὶ ἀκρασίας καὶ ἔτος μετ' Ἀρχίε πλέων εἰς Σικελίαν, ὅτ' ἔμελλε κτίζειν Συρακύσας, τῷ

ἑαυτοῦ συσσίτῳ μελιτούττης ἀπέδοτο τὸν κλῆρον, ὃν ἐγ
ρακούσαις λαχὼν ἔμελλεν ἕξειν. εἰς τοσοῦτον δ' ἀσωτίας
λῦθαι καὶ Δημήτριος ὁ Δημητρίου τοῦ Φαληρέως ἀπόγονος
φησιν Ἡγήσανδρος, ὥστε Ἀρισταγόραν μὲν ἔχειν τὴν Κορι
ἐρωμένην, ζῆν δὲ πολυτελῶς. ἀνακαλεσαμένων δ' αὐτὸν
Ἀρεοπαγιτῶν, καὶ κελευόντων βέλτιον ζῆν, ἀλλὰ καὶ ν
εἶπεν, ἐλευθερίως ζῶ. καὶ γὰρ ἑταίραν ἔχω τὴν καλλίς
καὶ ἀδικῶ οὐδένα, καὶ πίνω Χῖον οἶνον, καὶ τἄλλα ἀρκούν
παρασκευάζομαι, τῶν ἰδίων μου προσόδων εἰς ταῦτα ἐκπε
σῶν· οὐ, καθάπερ ὑμῶν ἔνιοι, δεκαζόμενος ζῶ, καὶ μ
χεύων. καὶ τῶν τὰ τοιαῦτα πραττόντων καὶ ἐπ' ὀνόματός
νας κατέλεξε. ταῦτα δ' ἀκούσας Ἀντίγονος ὁ βασιλεὺς θεσμ
θέτην αὐτὸν κατέστησεν. τοῖς δὲ Παναθηναίοις ὕπαρχος †)
ἰκρίον ἔστησε πρὸς τοῖς Ἑρμαῖς Ἀρισταγόρᾳ μετεωρότερον τ
Ἑρμῶν, Ἐλευσῖνί τε μυστηρίων ὄντων ἔθηκεν αὐτῇ θρόν
p.168. παρὰ τὸ Ἀνάκτορον, οἰμώξεσθαι φήσας τοὺς κωλύσοντας. ο
δὲ τοὺς ἀσώτους καὶ τοὺς μὴ ἔκ τινος περιουσίας ζῶντας
παλαιὸν ἐκάλουν τε οἱ Ἀρεοπαγῖται καὶ ἐκόλαζον, ἱστόρ
σαν Φανόδημος καὶ Φιλόχορος, ἄλλοι τε πλείους. Μενέδη
μον γοῦν καὶ Ἀσκληπιάδην τοὺς φιλοσόφους, νέους ὄντ
καὶ πενομένους, μεταπεμψάμενοι ἠρώτησαν, πῶς ὅλας τ
ἡμέρας τοῖς φιλοσόφοις συσχολάζοντες, κεκτημένοι δὲ μη
δὲν, εὐεκτοῦσιν οὕτω τοῖς σώμασι. καὶ οἱ ἐκέλευσαν μετα
πεμφθῆναί τινα τῶν μυλωθρῶν. ἐλθόντος δὲ ἐκείνου καὶ εἰ
πόντος, ὅτι νυκτὸς ἑκάστης κατιόντες εἰς τὸν μύλωνα κ
ἀλοῦντες δύο δραχμὰς ἀμφότεροι λαμβάνουσι, θαυμάσαντ
οἱ Ἀρεοπαγῖται διακοσίαις δραχμαῖς ἐτίμησαν αὐτούς. κ
Δημόκριτον δ' Ἀβδηρῖται δημοσίᾳ κρίνοντες ὡς κατεφθαρ
κότα τὰ πατρῷα, ἐπεὶ ἀναγνοὺς αὐτοῖς τὸν μέγαν διάκο
σμον καὶ τὰ περὶ τῶν ἐν Ἅιδου, εἰπὼν ††) εἰς ταῦτα ἀνηλω
κέναι, ἀφείθη. οἱ δὲ μὴ οὕτως ἄσωτοι κατὰ τὸν Ἄμφιν

Πίνουσ' ἑκάστης ἡμέρας δύ' ἡμέρας *),
Διασειόμενοι τοὺς κροτάφους ὑπὸ τοῦ ἀκράτου,

καὶ κατὰ τὸν Δίφιλον κεφαλὰς ἔχοντες τρεῖς, ὥσπερ Ἀρ
τεμίσιον, πολέμιοι τῆς οὐσίας ὑπάρχοντες, ὡς Σάτυρος ἐν

†) γρ. ἵππαρχος. ††) γρ. εἶπεν. *) conj. δι' ἡμέρας.

τοῖς περὶ χαρακτήρων εἴρηκε, κατατρέχοντες τὸν ἀγρὸν, διαρπάζοντες τὴν οἰκίαν, λαφυροπωλοῦντες τὰ ὑπάρχοντα, σκοποῦντες, οὐ τί δεδαπάνηται, ἀλλὰ τί δαπανηθήσεται, οὐδὲ τί περιέσται, ἀλλὰ τί οὐ περιέσται, ἐν τῇ νεότητι τὰ τοῦ γήρως ἐφόδια προκαταναλίσκοντες, χαίροντες τῇ ἑταίρᾳ, οὐ τοῖς ἑταίροις, καὶ τῷ οἴνῳ, οὐ τοῖς συμπόταις. Ἀγαθαρχίδης δ' ὁ Κνίδιος ἐν τῇ ὀγδόῃ πρὸς τῇ εἰκοστῇ τῶν Εὐρωπιακῶν, Γνώσιππον, φησὶν, ἄσωτον γενόμενον ἐν τῇ Σπάρτῃ ἐκώλυον οἱ Ἔφοροι συναναστρέφειν τοῖς νέοις. παρὰ δὲ Ῥωμαίοις μνημονεύεται, ὥς φησι Ποσειδώνιος ἐν τῇ ἐνάτῃ καὶ τεσσαρακοστῇ τῶν ἱστοριῶν, Ἀπίκιόν τινα ἐπὶ ἀσωτίᾳ πάντας ἀνθρώπους ὑπερηκοντικέναι. οὗτος δ' ἐστὶν Ἀπίκιος ὁ καὶ τῆς φυγῆς αἴτιος γενόμενος Ῥουτιλίῳ τῷ τὴν Ῥωμαϊκὴν ἱστορίαν ἐκδεδωκότι τῇ Ἑλλήνων φωνῇ. περὶ δὲ Ἀπικίου τοῦ καὶ αὐτοῦ ἐπὶ ἀσωτίᾳ διαβοήτου ἐν τοῖς πρώτοις εἰρήκαμεν. Διογένης δ' ὁ Βαβυλώνιος ἐν τοῖς περὶ εὐγενείας, τὸν Φωκίωνος υἱὸν, φησὶ, Φῶκον οὐκ ἦν ὃς οὐκ ἐμίσει Ἀθηναίων. καὶ ὁπότε ἀπαντήσειέ τις αὐτῷ, ἔλεγεν· Ὦ καταισχύνας τὸ γένος. πάντα γὰρ ἀνήλωσε τὰ πατρῷα εἰς ἀσωτίαν· καὶ μετὰ ταῦτα ἐκολάκευε τὸν ἐπὶ τῆς Μουνυχίας, ἐφ' ᾧ πάλιν ὑπὸ πάντων ἐρραπίζετο. ἐπιδόσεων δέ ποτε γινομένων, παρελθὼν καὶ αὐτὸς εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἔφη· Ἐπιδίδωμι κἀγώ. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ὁμοθυμαδὸν ἀνεβόησαν· Εἰς ἀκολασίαν. ἦν δ' ὁ Φῶκος καὶ φιλοπότης. νικήσαντος γοῦν αὐτοῦ ἵπποις Παναθηναίοις, ὡς ὁ πατὴρ εἱστία τοὺς ἑταίρους, συνελθόντων εἰς τὸ δεῖπνον, λαμπρὰ μὲν ἦν ἡ παρασκευὴ, καὶ τοῖς εἰσιοῦσι προσεφέροντο ποδονιπτῆρες οἴνου δι' ἀρωμάτων· οὓς ἰδὼν ὁ πατὴρ, καλέσας τὸν Φῶκον, οὐ παύσεις, ἔφη, p.169. τὸν ἑταῖρον διαφθείροντά σου τὴν νίκην; οἶδα δὲ καὶ ἄλλους ἀσώτους πολλοὺς, περὶ ὧν ὑμῖν καταλείπω ζητεῖν, πλὴν Καλλίου τοῦ Ἱππονίκου, ὃν καὶ οἱ τῶν παίδων οἴδασι παιδαγωγοί. περὶ δὲ τῶν ἄλλων, ὧν φθάνω προβεβληκὼς, εἴ C. XXI. τι λέγειν ἔχετε, ἀναπεπταμένας ἔχω τῶν ὤτων τὰς πύλας· ὥστε λέγετε, ἐπιζητῶ γάρ. καὶ Μάγνος εἴρηκε τὸ *) ἐπεσθίειν καὶ τὸ ἐπιφαγεῖν. καὶ Αἰμιλιανὸς ἔφη· Τὸ μὲν ἀσώ-

*) γρ. ἐπιζητῶ γάρ, καὶ ὁ Μάγνος εἴρηκε, τ.

τιον ἔχεις παρὰ Στράττιδι ἐν Χρυσίππῳ λέγοντι ὅτως·

Εἰ μηδὲ χέσαι γ' αὐτῷ σχολὴ γενήσεται,
Μηδ' εἰς ἀσώτιον τραπέσθαι, μηδέ γ', ἂν
Αὐτῷ ξυναντᾷ τις, λαλῆσαι μηδενί.

μαγειρικὰ δὲ σκεύη καταριθμεῖται Ἀνάξιππος ἐν Κιθαρα ὅτως·

Ζωμήρυσιν φέροις, ὀβελίσκας δώδεκα,
Κρεάγραν, θυΐαν, τυρόκνηστιν παιδικήν,
Στελεόν, σκαφίδας τρεῖς, δορίδα, κοπίδας τέτταρ
Οὐ μὴ πρότερον νεύσεις, θεοῖσιν ἐχθρέ. σὺ
Τὸ λεβήτιον κἀκ τᾶ χύτρα πάλιν ὑστερεῖς,
Καὶ τὴν κύβηλον τὴν ἀγωνιστηρίαν.

τὴν χύτραν δ' Ἀριστοφάνης ἐν Σκηναῖς Καταλαμβανό κακκάβην εἴρηκεν ὅτως·

Τὴν κακκάβην γὰρ Καρύστα διδάσκαλον.

κἀν Δαιταλεῦσιν·

Κἄγειν ἐκεῖθεν κακκάβην.

Ἀντιφάνης δ' ἐν Φιλοθηβαίῳ·

Πάντ' ἔστιν ἡμῖν. ἥ τε γὰρ συνώνυμος
Τῆς ἔνδον ὄσης ἔγχελυς Βοιωτίας *),
Μιχθεῖσα κοίλοις ἐν βυθοῖσι κακκάβης,
Χλιαίνετ', αἴρεθ', ἕψεται, παφλάζεται.

βατάνειον δ' εἴρηκεν Ἀντιφάνης ἐν Εὐθυδίκῳ·

Ἔπειτα πολύπας τετμημένος,
Ἐν βατάνοισιν **) ἑφθός.

Ἄλεξις ἐν Ἀσκληπιοκλείδῃ·

Οὕτως δ' ὀψοποιεῖν εὐφυῶς
Περὶ Σικελίαν †) αὐτὸς ἔμαθον, ὥστε τὰς
Δειπνοῦντας εἰς βατάνειά γ' ἐκβαλεῖν ποιῶ
Ἐνίοτε τὰς ὀδόντας ὑπὸ τῆς ἡδονῆς.

πατάνιον δὲ διὰ τὸ π Ἀντιφάνης ἐν Σάμῳ·

Πατάνια, σεῦτλον, σιλφίον, χύτρας, λύχνας,
Κορίαννα, κρόμμυ', ἅλας, ἔλαιον, τρυβλίον.

*) γρ. ἔγχελυς Βοιωτία. **) γρ. βατανείοισιν. †) τὴν Σικ.

ιλέταιρος Οἰνοπίωνι·

> Ὁ μάγειρος οὗτος παταναίων προσελθέτω.

αὶ πάλιν·

> Πλείους Στρατονίκου τοὺς μαθητάς μοι δοκεῖ
> Ἕξειν πατανείων.

δὲ Παρασίτῳ Ἀντιφάνης καὶ τάδε εἴρηκεν·

> Ἄλλος ἐπὶ τούτῳ μέγας
> Ἕξει †) τις ἰσοτράπεζος εὐγενής. τίνα
> Λέγεις; Καρύκη θρέμμα γηγενὴς ζέων.
> Εἶτ' οὐκ ἂν εἴποις; ὕπαγε. κάκκαβον λέγω.
> Σὺ δ' ἴσως ἂν εἴποις λοπάδ'. ἐμοὶ δὲ τοὔνομα
> Οἴει διαφέρειν, εἴτε κάκκαβόν τινες
> Χαίροντες ὀνομάζουσιν, εἴτε σίττυβον;
> Πλὴν ὅτι λέγεις ἀγγεῖον, οἶδα.

ὔβουλος δ' ἐν Ἴωνι καὶ βατάνεια καὶ πατάνεια λέγει ἐν
ὕτοις·

> Τρυβλία δὲ, καὶ βατάνεια, καὶ κακκάβια,
> Καὶ λοπάδια, καὶ πατάνεια πυκινὰ τυρφία,
> Κοὐδ' ἂν λέγων λέξαιμι.

ἠδυσμάτων δὲ κατάλογον Ἄλεξις ἐποιήσατο ἐν Λέβητι οὕτως· p. 170. C. 21.

> Καὶ μὴ προφάσεις ἐνταῦθά μοι, μηδ', Οὐκ ἔχω.
> Ἀλλά γε λέγ', ὧ δεῖ *). λήψομαι γὰρ πάντ' ἐγώ.
> Ὀρθῶς τὸ πρῶτον μὲν λάβ' ἐλθὼν σήσαμα.
> Ἀλλ' ἔστιν ἔνδον. ἀσταφίδα κεκομμένην,
> Μάραθρον, ἄνηθον, νᾶπυ, καυλὸν, σίλφιον,
> Κορίαννον αὖον, ῥοῦν, κύμινον, κάππαριν,
> Ὀρίγανον, γήτειον, σκορόδιον, θύμον, σφακὸν, σί-
> ραιον,
> Σέσελι, πήγανον, πράσον **).

δὲ Παννυχίδι ἢ Ἐρίθοις μάγειρον δὲ ποιεῖ λέγοντα·

> Κύκλῳ δεήσει περιτρέχειν με καὶ βοᾶν,
> Ἄν τι δέωμαι. δεῖπνον αἰτήσεις με σὺ
> Ἤδη παρελθών· οὐκ ἔχων δὲ τυγχάνω

†) γρ. Ἥξει. *) γρ. Ἀλλ' ἄγε, λέγ', οὗ δεῖ. **) γρ. Ὀρίγανον, γήτιον, ἄνισον, θύμον, σφάκον, Τότ' αὖ σίραιον, σέσελι, (vel πέπερι,) πήγανον, πράσον.

Οὐκ ὄξος, οὐκ ἄνηθον, οὐκ ὀρίγανον,
Οὐ θρίον, οὐκ ἔλαιον, οὐκ ἀμυγδαλᾶς,
Οὐ σκόροδον, οὐ σίραιον, οὐχὶ γήτειον,
Οὐ βολβὸν, οὐ πῦρ, οὐ κύμινον, οὐχ ἅλας,
Οὐκ ᾠὸν, οὐ ξύλον, οὐ σκάφην, οὐ τήγανον,
Οὐχ ἱμονιὰν, οὐ λάκκον εἶδον, οὐ φρέαρ,
Οὐ στάμνος ἐστί· διακενῆς δ' ἕστηκ' ἐγὼ
Ἔχων μάχαιραν, προσέτι περιεζωσμένος.

καὶ ἐν Πονηρᾷ·

Τῆς ὀριγάνου
Πρώτιστον ὑποτιθεὶς *) εἰς λοπάδα νεανικὴν,
Τὸ τρίμμ' ἐπιπολῆς εὐρύθμως διειμένον
Ὄξει σιραίῳ χρωματίσας, καὶ σιλφίῳ
Πυκνῷ πατάξας.

ἐπεσθίειν εἴρηκε Τηλεκλείδης Πρυτάνεσιν οὕτως· Τυρίον ἐπεσθίοντα. ἐπιφαγεῖν δ' Εὔπολις Ταξιάρχοις· Ἐπιφαγεῖν μηδὲν, ἀλλ' ἢ κρόμμυον βλέποντα καὶ τρεῖς ἁλμάδας. καὶ Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Πρὸ τοῦ δ' ὑπὸ τῆς πενίας ἅπαντ' ἐπήσθιον.

τῶν δὲ μαγείρων διάφοροί τινες ἦσαν οἱ καλούμενοι τραπεζοποιοί. εἰς ὃ δὲ οὗτοι παρελαμβάνοντο, σαφῶς παρίστησιν Ἀντιφάνης ἐν Μετοίκῳ·

Προσέλαβον ἐλθὼν τουτονὶ
Τραπεζοποιὸν, ὃς πλυνεῖ σκεύη, λύχνους
Θ' ἑτοιμάσει, σπονδὰς ποιήσει τ' ἄλλ' ὅσα.
Τούτοις προσήκει †).

ζητητέον δὲ, εἰ καὶ ὁ τραπεζοκόμος ὁ αὐτός ἐστι τῷ τραπεζοποιῷ. Ἰόβας γὰρ ὁ βασιλεὺς ἐν ταῖς Ὁμοιότησι τὸν αὐτὸν εἶναί φησι τραπεζοκόμον καὶ τὸν ὑπὸ Ῥωμαίων καλούμενον στρούκτορα, παρατιθέμενος ἐκ δράματος Ἀλεξάνδρου ᾧ ἐπιγραφὴ Πότος·

Εἰς αὔριόν με δεῖ λαβεῖν αὐλητρίδα·
Τραπεζοποιὸν δημιουργὸν λήψομαι.
Ἐπὶ τοῦτ' ἀπέστειλ' ἐξ ἀγροῦ μ' ὁ δεσπότης.

*) γρ. ὑποθείς. †) γρ. Θ' ἑτοιμάσει, σπονδὰς ποιήσει, τ' ἄλλ', ὅσα Τούτοις πρ.

ἐκάλουν δὲ τραπεζοποιὸν τὸν τραπεζῶν ἐπιμελητὴν καὶ τῆς ἄλλης εὐκοσμίας. Φιλήμων Παρεισιόντι·

Περὶ τοὐπτανεῖον οὐ γίνεθ' ἡ σκεπτωρία.
Τραπεζοποιός ἐστιν ἐπὶ τοῦ διακονεῖν.

ἔλεγον δὲ καὶ ἐπιτραπεζώματα τὰ ἐπιτιθέμενα τῇ τραπέζῃ βρώματα. Πλάτων Μενελάῳ·

Ὡς ὀλίγα λοιπὰ τῶν ἐπιτραπεζωμάτων. p.171.

ἐκάλουν δὲ καὶ ἀγοραστὴν τὸν τὰ ὄψα ὠνούμενον, νῦν δ' ὀψωνάτορα· ὡς Ξενοφῶν ἐν δευτέρῳ Ἀπομνημονευμάτων οὑτωσὶ λέγων· Διάκονον δ' ἂν καὶ ἀγοραστὴν τὸν τοιοῦτον θέλοιμεν προῖκα λαβεῖν. παρὰ δὲ Μενάνδρῳ ἐστὶ κοινότερον ἐν Φανίᾳ·

Φειδωλὸς ἦν καὶ μέτριος ἀγοραστής *).

ὀψώνην δ' εἴρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς διὰ τούτων·

Ὡς οὐκ ὀψώνης διατρίβειν ἡμῖν τὸ ἄριστον ἔοικε.

παροψωνεῖν δ' ἔφη Κρατῖνος ἐν Κλεοβουλίναις οὕτως ...... παραγοράζειν δ' Ἄλεξις ἐν Δρωπίδῃ. ἐλέατροι δὲ καλοῦνται, ὥς φησι Πάμφιλος, οἱ ἐπὶ τὴν βασιλικὴν καλοῦντες τράπεζαν, παρὰ τὸν ἐλεόν. Ἀρτεμίδωρος δ' αὐτοὺς δειπνοκλήτορας ὀνομάζει. ἐκάλουν δέ, φησί, καὶ τοὺς προγεύστας ἐλεάτρους, ὅτι προήσθιον τῶν βασιλέων πρὸς ἀσφάλειαν· νῦν δὲ ὁ ἐλέατρος ἐπιστάτης γέγονε τῆς ὅλης διακονίας. ἦν δ' ἐπιφανὴς καὶ ἔντιμος ἡ χρεία. Χάρης γοῦν ἐν τῇ τρίτῃ τῶν ἱστοριῶν Πτολεμαῖόν φησι τὸν Σωτῆρα ἐλέατρον ἀποδειχθῆναι Ἀλεξάνδρου. μήποτε δὲ καί, ὃν νῦν καλοῦσιν οἱ Ῥωμαῖοι προγεύστην, τότε οἱ Ἕλληνες προτένθην ὠνόμαζον· ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Προτέραις Νεφέλαις διὰ τούτων·

Πῶς οὐ δέχονται δῆτα τῇ νουμηνίᾳ
Ἀρχαὶ τὰ πρυτανεῖ', ἀλλ' ἔνῃ τε καὶ νέᾳ;
Ὅπερ οἱ προτένθαι γὰρ δοκοῦσί μοι παθεῖν·
Ἵν' ὡς τάχιστα τὰ πρυτανεῖ' ὑφελοίατο,
Διὰ τοῦτο προὐτένθευσαν ἡμέρᾳ μιᾷ.

*) γρ. Φειδωλὸς ἦν τε καὶ ἀγοραστὴς μέτριος.

μνημονεύει αὐτῶν καὶ Φερεκράτης ἐν Ἀγρίοις·

— Μὴ θαυμάσῃς,
Τῶν γὰρ προτενθῶν ἐσμεν. ἀλλ' οὐκ οἶδά σύ *).

καὶ Φιλύλλιος ἐν Ἡρακλεῖ·

Βούλεσθε δῆτ', ἐγὼ φράσω, τίς εἰμ' ἐγώ;
Ἡ τῶν προτενθῶν δορπία καλουμένη.

εὑρίσκω δὲ καὶ ψήφισμα ἐπὶ Κηφισοδώρου ἄρχοντος Ἀθήνησι γενόμενον, ἐν ᾧ ὥσπερ τι σύστημα οἱ προτένθαι εἰσὶ, καθάπερ καὶ οἱ παράσιτοι ὀνομαζόμενοι, ἔχον οὕτως· Φωκος εἶπεν, ὅπως ἂν ἡ βουλὴ ἄγῃ τὰ Ἀπατούρια μετὰ τῶν ἄλλων Ἀθηναίων κατὰ τὰ πάτρια, ἐψηφίσθαι τῇ βουλῇ, ἀφεῖσθαι τοὺς βουλευτὰς τὰς ἡμέρας, ὥσπερ καὶ αἱ ἄλλαι βουλαὶ διαφίενται. ἀπὸ τῆς ἡμέρας, ἧς οἱ προτένθαι ἄγουσι, πέντε ἡμέρας.. ὅτι δ' εἶχον οἱ ἀρχαῖοι καὶ τὰς προγευούσας καλουμένας, Ξενοφῶν ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἱέρωνι ἢ Τυραννικῷ φησιν· Ὁ τύραννος οὔτε σίτοις καὶ ποτοῖς πιστεύων διάγει, ἀλλὰ καὶ τούτων, ἀντὶ τοῦ ἀπάρχεσθαι θεοῖς, τοῖς διακονοῦσι πρῶτον κελεύουσιν ἀπογεύεσθαι, διὰ τὸ ἀπιστεῖν, μὴ ἐν τούτοις κακόν τι φάγωσιν ἢ πίωσιν. Ἀναξίλας δ' ἐν Καλυψοῖ φησιν·

p.172. Προγεύσεταί σοι πρῶτον ἡ γραῦς τοῦ ποτοῦ.

τοὺς **) δὲ τὰ πέμματα, προσέτι τε τοὺς πλακοῦντας ποιοῦντας ***) οἱ πρότερον δημιουργοὺς ἐκάλουν. Μένανδρος Ψευδηρακλεῖ καταμεμφόμενος τοὺς μαγείρους ὡς ἐπιχειροῦντας καὶ οἷς μὴ δεῖ, φησίν·

Μάγειρ', ἀηδής μοι δοκεῖς εἶναι σφόδρα.
Πόσας τραπέζας μέλλομεν ποιεῖν, τρίτον
Ἤδη μ' ἐρωτᾷς. χοιρίδιον ἓν θύομεν.
Ὀκτὼ ποίησον τὰς τραπέζας, δύο, μίαν.
Τί σοι διαφέρει τοῦτο; παράθες σὺ μίαν.
Οὐκ ἔστι κανδύλους ποιεῖν, οὐδ' οἷα σὺ
Εἴωθας, εἰς ταὐτὸν καρυκεύειν μέλι,
Σεμίδαλιν, ᾠά. πάντα γὰρ τἀναντία
Νῦν ἐστιν. ὁ μάγειρος γὰρ ἐν Πικηκέτε ποιεῖ

*) γρ. ἀλλ' οὐκ οἶσθα σύ, vel οἴδασι. **) γρ. τάς. ***) γρ. ποιούσας.

Πλακοῦντας, ὀπτᾷ *), χόνδρον ἕψει, καὶ φέρει
Μετὰ τὸ τάριχος, εἶτα θρίον καὶ βότρυς.
Ἡ δημιουργὸς δ' ἀντιπαρατεταγμένη
Κρεάδι' ὀπτᾷ **), καὶ κίχλας, καὶ τραγήματα.
Ἔπειθ' ὁ δειπνῶν μὲν τραγηματίζεται,
Μυρισάμενος δὲ καὶ στεφανωσάμενος πάλιν
Δειπνεῖ τὰ μελίπηκτα ***) ταῖς κίχλαις.

ὅτι δὲ ἐκεχώριστο τὰ τῆς ὑπουργίας, πεμμάτων μὲν προνοουσῶν τῶν δημιουργῶν, ὀψαρτυτικῆς δὲ τῶν μαγείρων, Ἀντιφάνης διεσάφησεν ἐν Χρύσιδι οὕτως·

Τέτταρες δ' αὐλητρίδες
Ἔχουσι μισθὸν, καὶ μάγειροι δώδεκα,
Καὶ δημιουργοὶ μέλιτος αἰτοῦσαι σκάφας.

Μένανδρος Δημιουργῷ·

Τί τοῦτο, παῖ; διακονικῶς γὰρ νὴ Δία
Προελήλυθας. καί, πλάττομεν γὰρ πλάσματα,
Τὴν νύκτα τ' ἠγρυπνήκαμεν, καὶ νῦν ἔτι
Ἀποίητα πάμπολλ' ἐστὶν ἡμῖν.

πεμμάτων δὲ πρῶτόν φησι μνημονεῦσαι Πανύασιν Σέλευκος, ἐν οἷς περὶ τῆς παρ' Αἰγυπτίοις ἀνθρωποθυσίας διηγεῖται, πολλὰ μὲν ἐπιθεῖναι λέγων πέμματα, πολλὰς δὲ νοσσάδας ὄρνεις· προτέρου Στησιχόρου ἢ Ἰβύκου ἐν τοῖς Ἄθλοις ἐπιγραφομένοις εἰρηκότος·

Φέρεσθε τῇ παρθένῳ δῶρ' ἀσαμίδας †),
Χόνδρον τε καὶ ἐγκρίδας,
Ἄλλα τε πέμματα, καὶ μέλι χλωρόν.

ὅτι δὲ τὸ ποίημα τοῦτο Στησιχόρου ἐστὶν, ἱκανώτατος μάρτυς Σιμωνίδης ὁ ποιητὴς, ὃς περὶ τοῦ Μελεάγρου τὸν λόγον ποιούμενός φησιν·

Ὃς δουρὶ πάντας νίκασε νέους
Δινάεντα βαλὼν Ἄναυρον ὕπερ
Πολυβότρυος ἐξ Ἰωλκοῦ.
Οὕτω γὰρ Ὅμηρος ἠδὲ Στασίχορος ἄεισε λαοῖς.

*) γρ. ὁ μάγειρος γὰρ ἐγχύτους ποιεῖ Πλακοῦντας, ὀπτᾷ.
) vel Κρέα διοπτᾷ. *) γρ. Δειπνεῖ . . . . . τὰ μελ.
†) γρ. Φέρεσθε τῇ παρθένῳ δῶρα σησαμίδας.

ὁ γὰρ Στησίχορος ὅτως εἴρηκεν ἐν τῷ προκειμένῳ ᾄσματι τοῖς Ἄθλοις·

> Θρώσκων μὲν γὰρ Ἀμφιάραος,
> Ἄκοντι δὲ νίκασεν Μελέαγρος.

C. 22. ὐκ ἀγνοῶ δὲ καὶ περὶ Δηλίων ἃ Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος εἴρηκεν, ὅτι μαγείρων καὶ τραπεζοποιῶν παρείχοντο χρείας τοῖς παραγινομένοις πρὸς τὰς ἱερυργίας, καὶ ὅτι ἦν αὐτοῖς p. 173. ἀπὸ τῶν πράξεων ὀνόματα, Μάγαδις καὶ Γόγγυλος. ἐπειδὴ τὰς μάζας, φησὶν Ἀριστοτέλης, ἐν ταῖς θοίναις δι' ἡμέρας τρίβοντες παρεῖχον, ὥσπερ ἐν γυναιξὶ γογγύλας μεμαγμένας*). καλῦνται δὲ καὶ μέχρι νῦν τινες αὐτῶν Χοίρακοι, καὶ Ἀμνοὶ, καὶ Ἀρτυσίλαοι, καὶ Σήσαμοι, καὶ Ἀρτυσίτραγοι, καὶ Νεωκόροι, καὶ Ἰχθυβόλοι· τῶν δὲ γυναικῶν Κυμινάνθαι· κοινῇ δὲ πάντες Ἐλεοδύται, διὰ τὸ τοῖς ἐλεοῖς ὑποδύεσθαι, διακονῦντες ἐν ταῖς θοίναις. ἐλεὸς δ' ἐστιν ἡ μαγειρικὴ τράπεζα. Ὅμηρος·

> Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὤπτησε καὶ εἰν ἐλεοῖσιν ἔθηκε.

ὅθεν καὶ Πολυκράτων ὁ Κρίθωνος Ῥηναίυς δίκην γραφόμενος ὐ Δηλίυς αὐτὺς ὀνομάζει, ἀλλὰ τὸ κοινὸν τῶν ἐλεοδυτῶν ἐπῃτιάσατο. καὶ ὁ τῶν Ἀμφικτυόνων δὲ νόμος κελεύει ὕδωρ παρέχειν ἐλεοδύτας, τὺς τραπεζοποιὺς καὶ τὺς τοιύτυς διακόνυς σημαίνων. Κρίτων δ' ὁ κωμῳδοποιὸς ἐν Φιλοπαίγμονι παρασίτυς τῦ θεῦ καλεῖ τὺς Δηλίυς διὰ τύτων·

> Φοίνικα μεγάλυ κύριον βαλλαντίυ
> Ναύκληρον ἐν τῷ λιμένι ποιήσαι ἄπλουν,
> Καὶ φορμιῶσαι †) ναῦς ἀναγκάσαι δύο,
> Εἰς Δῆλον ἐλθεῖν ἠθέλησεν ἐκ Πειραιῶς,
> Πάντων ἀκύων, διότι παρασίτῳ τόπος
> Οὗτος τρία μόνον ††) ἀγαθὰ κεκτῆσθαι δοκεῖ·
> Εὔοψον ἀγοράν, παντοδαπὸν οἰκοῦντ' ὄχλον,
> Αὐτὺς παρασίτυς τῦ θεῦ τὺς Δηλίυς.

Ἀχαιὸς δ' ὁ Ἐρετριεὺς ἐν Ἀλκμαίωνι τῷ Σατυρικῷ καρυκοποιὺς καλεῖ τὺς Δελφὺς διὰ τύτων·

> Καρυκοποιὺς προβλέπων βδελύττομαι.

*) γρ. ὥσπερ οἱ Γόγγυλοι γογγύλας μ. vel: ὥσπερ καὶ γυναιξὶ Γογγύλυς γογγύλας μ. †) γρ. Καὶ ἀφορμίσασθαι. ††) γρ. μόνος.

παρόσου τὰ ἱερεῖα περιτέμνοντες, δῆλον, ὡς ἐμαγείρευον
αὐτὰ καὶ ἐκαρύκευον. εἰς ταῦτα δὲ ἀποβλέπων καὶ Ἀριστο-
φάνης ἔφη·

> Ἀλλ᾽ ὦ Δελφῶν πλείστας ἀκονῶν Φοῖβε μαχαίρας,
> Καὶ προδιδάσκων τοὺς σοὺς προπόλους.

κἀν τοῖς ἑξῆς δ᾽ ὁ Ἀχαιός φησιν·

> Τίς ὑποκεκρυμμένος μένει σκραβάκων κοπίδων συνωμώνυμε †).

ἐπισκώπτουσι γὰρ οἱ Σατύρειοι ††) τοὺς Δελφοὺς ὡς περὶ τὰς θυ-
σίας καὶ τὰς θοίνας διατρίβοντας. Σῆμος δ᾽ ἐν τετάρτῳ Δη-
λιάδος, Δελφοῖς, φησὶ, παραγινομένοις εἰς Δῆλον παρεῖχον
Δήλιοι ἅλας, καὶ ὄξος, καὶ ἔλαιον, καὶ ξύλα, καὶ στρώματα.
Ἀριστοτέλης δ᾽ ἢ Θεόφραστος ἐν τοῖς Ὑπομνήμασι περὶ Μα-
γνήτων λέγων τῶν ἐπὶ τοῦ Μαιάνδρου ποταμοῦ, ὅτι Δελφῶν
εἰσιν ἄποικοι, τοσαύτας ἐπιτελοῦντας αὐτοὺς ποιεῖ χρείας
τοῖς παραγιγνομένοις τῶν ξένων, λέγων οὕτως· Μάγνητες οἱ
ἐπὶ τῷ Μαιάνδρῳ ποταμῷ κατοικοῦντες, ἱεροὶ τοῦ θεοῦ, Δελ-
φῶν ἄποικοι, παρέχουσι τοῖς ἐπιδημοῦσι στέγην, ἅλας, ἔλαιον,
ὄξος, ἐπίλυχνον, κλίνας, στρώματα, τραπέζας. Δημήτριος
δ᾽ ὁ Σκήψιος ἐν ἑκκαιδεκάτῳ τοῦ Τρωϊκοῦ διακόσμου ἐν τῇ
Λακωνικῇ φησιν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς καλουμένης Ὑακινθίδος ἱδρύ-
σθαι ἥρωας Δαίτωνα καὶ Κεράωνα ὑπὸ τῶν ἐν τοῖς φειδιτίοις p.174.
ποιούντων τε τὰς μάζας καὶ κεραννύντων τὸν οἶνον δια-
κόνων. ὁ δ᾽ αὐτὸς ἱστορεῖ κἀν τῷ τετάρτῳ καὶ εἰκοστῷ τῆς
αὐτῆς πραγματείας Δαίταν ἥρωα τιμώμενον παρὰ τοῖς Τρω-
σὶν, οὗ μνημονεύειν Μίμνερμον. κἀν Κύπρῳ δέ φησι τιμᾶ-
σθαι Ἡγήσανδρος ὁ Δελφὸς Δί᾽ Εἰλαπιναστήν τε καὶ Σπλαγ-
χνοτόμον.

Πολλῶν δὲ τοιούτων λεγομένων, ἐκ τῶν γειτόνων τις C.23.
ἐξηκούσθη ὑδραύλεως ἦχος πάνυ τις ἡδὺς καὶ τερπνὸς,
ὡς πάντας ἡμᾶς ἐπιστραφῆναι θελχθέντας ὑπὸ τῆς ἐμ-
μελείας. καὶ ὁ Οὐλπιανὸς ἀποβλέψας πρὸς τὸν μου-
σικὸν Ἀλκείδην, ἀκούεις, ἔφη, μουσικώτατε ἀνδρῶν, τῆς
καλῆς ταύτης εὐφωνίας, ἥτις ἡμᾶς ἐπέστρεψε πάντας κα-

†) γρ. Τί δ᾽ ὑποκεκρυμμένος μένεις σκαλάκων, κοπίδων σύ γ᾽ ὁμώνυμε; ††) γρ. οἱ Σάτυροι.

τακηληθέντας ὑπὸ τῆς μουσικῆς; καὶ οὐχ ὡς παρ' ὑμῖν τοῖς Ἀλεξανδρεῦσι πολὺς ὁ μόναυλος, ἀλγηδόνα μᾶλλον τοῖς ἀκούουσι παρέχων, ἤ τινα τέρψιν μουσικήν. καὶ Ἀλκεῖδης ἔφη· Ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ ὄργανον τοῦτο ὕδραυλις, εἴτε τῶν ἐντατῶν αὐτὸ θέλεις, εἴτε τῶν ἐμπνευστῶν, Ἀλεξανδρέως ἐστὶν ἡμεδαποῦ εὕρημα, κουρέως τὴν τέχνην· Κτησίβιος δ' αὐτῷ τοὔνομα. ἱστορεῖ δὲ τοῦτο Ἀριστοκλῆς ἐν τῷ περὶ χορῶν, οὑτωσί πως λέγων· Ζητεῖται, πότερα τῶν ἐμπνευστῶν ἐστιν ὀργάνων ἡ ὕδραυλις, ἢ τῶν ἐντατῶν. Ἀριστόξενος μὲν οὖν τοῦτο οὐκ οἶδε. λέγεται δὲ, Πλάτωνα μικράν τινα ἔννοιαν δοῦναι τοῦ κατασκευάσματος, νυκτερινὸν ποιήσαντα ὡρολόγιον ἐοικὸς τῷ ὑδραυλικῷ, οἷον κλεψύδραν μεγάλην λίαν. καὶ τὸ ὑδραυλικὸν δὲ ὄργανον δοκεῖ κλεψύδρας †) εἶναι. ἐντατὸν οὖν καὶ καθαπτὸν οὐκ ἂν νομισθείη. ἐμπνευστὸν δ' ἴσως ῥηθείη διὰ τὸ ἐμπνεῖσθαι τὸ ὄργανον ὑπὸ τοῦ ὕδατος. κατεστραμμένοι γάρ εἰσιν οἱ αὐλοὶ εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ἀρασσομένου τοῦ ὕδατος ὑπό τινος νεανίσκου, ἔτι δὲ διϊκνουμένων ἀξόνων διὰ τοῦ ὀργάνου, ἐμπνέονται οἱ αὐλοὶ, καὶ ἦχον ἀποτελοῦσι προσηνῆ. ἔοικε δὲ τὸ ὄργανον βωμῷ στρογγύλῳ. καί φασι, τοῦτο εὑρῆσθαι ὑπὸ Κτησιβίου κουρέως ἐνταῦθα οἰκοῦντος ἐν τῇ Ἀσπενδίᾳ ††) ἐπὶ τοῦ δευτέρου Εὐεργέτου, διαπρέψαι τέ φασι μεγάλως· τούτου οὖν καὶ τὴν αὐτοῦ διδάξαι γυναῖκα Θαΐδα. Τρύφων δ' ἐν τρίτῳ περὶ ὀνομασιῶν, (ἔστι δὲ τὸ σύγγραμμα περὶ αὐλῶν καὶ ὀργάνων,) συγγράψαι φησὶ περὶ τῆς ὑδραύλεως Κτησίβιον τὸν μηχανικόν. ἐγὼ δὲ οὐκ οἶδα, εἴπερ τὸ ὄνομα †††) σφάλλεται. ὁ μέντοι Ἀριστόξενος προκρίνει τὰ ἐντατὰ καὶ καθαπτὰ τῶν ὀργάνων τῶν ἐμπνευστῶν, ῥᾴδια εἶναι φάσκων τὰ ἐμπνευστά· πολλοὺς γὰρ μὴ διδαχθέντας αὐλεῖν τε καὶ συρίζειν, ὥσπερ τοὺς ποιμένας. καὶ τοσαῦτα μὲν ἔχω σοι ἐγὼ λέγειν περὶ τοῦ ὑδραυλικοῦ ὀργάνου, Οὐλπιανέ. γιγραίνοισι *) γὰρ οἱ Φοίνικες, ὥς φησιν ὁ Ξενοφῶν, ἐχρῶντο αὐλοῖς, σπιθαμιαίοις τὸ μέγεθος, ὀξὺ καὶ γοερὸν φθεγγομένοις. τούτοις δὲ καὶ οἱ Κᾶρες χρῶνται ἐν τοῖς θρήνοις· εἰ μὴ ἄρα καὶ ἡ Καρία Φοινίκη ἐκαλεῖτο, ὡς παρὰ Κορίννῃ καὶ Βακχυλί-

†) γρ. κατὰ κλέψυδραν. ††) γρ. Ἀλεξανδρείᾳ. †††) γρ. εἰ περὶ τὸ ὄν. *) γρ. γιγγραΐνοις.

δὴ ἐςὶν εὑρεῖν. ὀνομάζονται δὲ οἱ αὐλοὶ γίγγροι ὑπὸ τῶν Φοινίκων ἀπὸ τῶν περὶ Ἄδωνιν θρήνων. τὸν γὰρ Ἄδωνιν Γίγγρην καλεῖτε ὑμεῖς οἱ Φοίνικες, ὡς ἱςορεῖ Δημοκλείδης. μνημονεύει τῶν γίγγρων αὐτῶν Ἀντιφάνης ἐν Ἰατρῷ, καὶ p.175. Μένανδρος ἐν Καρίνῃ, Ἄμφις τε ἐν Διθυράμβῳ λέγων οὕτως·

Ἐγὼ δὲ τὸν γίγγραν τε τὸν σοφώτατον.
Τίς δ' ἔσθ' ὁ γίγγρας; καινὸν ἐξεύρημά τι
Ἡμέτερον. ὃν θεάτρῳ μὲν οὐδὲ πώποτ' ἐ-
δείχθη γ' Ἀθήνησιν δὲ κατακεχρημένον
Ἐν συμποσίοις ἥδιςον. διὰ τί δ' οὐχ ἄγεις *)
Εἰς τὸν ὄχλον αὐτό; διότι φυλὴν περιμένω
Σφόδρα φιλονεικοῦσαν λαχεῖν τιν'· οἶδα γάρ,
Ὅτι πάντα πράγματ' ἀνατριαίνωσι †) κρότοις.

καὶ Ἀξιόνικος ἐν Φιλευριπίδῃ·

Οὕτω γὰρ ἐπὶ τοῖς μέλεσι τοῖς Εὐριπίδου
Ἄμφω νοσοῦσιν, ὥςε τἄλλ' αὐτοῖς δοκεῖν
Εἶναι μέλη γιγγραντὰ καὶ κακὸν μέγα.

πόσῳ δὲ κρεῖττον, ὦ Οὐλπιανὲ σοφώτατε, τὸ ὑδραυλικὸν τοῦτο ὄργανον τοῦ καλουμένου νάβλα, ὅν φησι Σώπατρος ὁ παρῳδὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Πύλαι Φοινίκων εἶναι καὶ τοῦτον εὕρημα; λέγει δ' οὕτως·

Οὔτε τοῦ Σιδωνίου νάβλα
Λαρυγγόφωνος ἐκκεχόρδωται τύπος.

καὶ ἐν μυςακοῦ δὲ Θητίῳ φησίν·

Νάβλας ἐν ἄρθροις γραμμάτων, οὐκ εὐμελής,
Ὧι λωτὸς ἐν πλευροῖσιν ἄψυχος παγὶς ††)
Ἔμπνουν ἀνίει μοῦσαν· ἐγρέτου δέ τις
Τὸν ἡδονῆς μελῳδὸν εὐάζων χορόν.

Φιλήμων ἐν Μοιχῷ·

Ἔδει παρεῖναι, Παρμένων, αὐλητρίδ' ἢ
Νάβλαν τιν'. ὁ δὲ νάβλας τί ἐςίν †††);
Οὐκ οἶδας, ἐμβρόντητε σύ; μὰ Δί', οὔ. τί φῄς;

*) γρ. Ἐν συμποσίοις ἐςί. τί δ' οὐκ ἄγ. †) γρ. ἀνατριαινῶσι. ††) γρ. παγείς. †††) γρ. τί ἐςίν; εἰπέ μοι.

Οὐκ οἶσθα νάβλαν; οὐδὲν ἂν οἶσθ' ἀγαθὸν †)
Σύ γ', οὐδὲ σαμβυκίστριαν.

καὶ τὸ τρίγωνον δὲ καλούμενον ὄργανον Ἰόβας ἐν τετάρτῳ Θεατρικῆς Ἱστορίας Σύρων εὕρημά φησιν εἶναι, ὡς καὶ τὴν καλουμένην λυροφοίνικα σαμβύκην. τοῦτο δὲ τὸ ὄργανον Νεάνθης ὁ Κυζικηνὸς ἐν πρώτῳ Ὥρων εὕρημα εἶναι λέγει Ἰβύκου τοῦ Ῥηγίνου ποιητοῦ, ὡς καὶ Ἀνακρέοντος τὸ βάρβιτον. ἐπεὶ δὲ ἡμῶν τῶν Ἀλεξανδρέων κατατρέχεις ὡς ἀμούσων, καὶ τὸν μόναυλον συνεχῶς ὀνομάζεις ἐπιχωριάζοντα παρ' ἡμῖν, ἄκουε καὶ περὶ αὐτοῦ, ἃ νῦν ἔχω σοι λέγειν ἐν προχείρῳ. Ἰόβας μὲν γὰρ ἐν τῷ προειρημένῳ συγγράμματι Αἰγυπτίους φησὶ λέγειν τὸν μόναυλον Ὀσίριδος εἶναι εὕρημα, καθάπερ καὶ τὸν καλούμενον φώτιγγα πλαγίαυλον, οὗ καὶ αὐτοῦ παραστήσομαι μνημονεύοντα ἐλλόγιμον ἄνδρα· ἐπιχωριάζει γὰρ καὶ ὁ φώτιγξ αὐλὸς παρ' ἡμῖν. τοῦ δὲ μοναύλου μνημονεύει Σοφοκλῆς μὲν ἐν Θαμύρᾳ οὕτως

Οἴχωκε γὰρ κροτητὰ πηκτίδων μέλη,
Λύρα μόναυλος, ἥ τε χειμώνων πλέως
Ναὸς στέρημα κωμώσης.

Ἀραρὼς δ' ἐν Πανὸς Γοναῖς·
Ἁρπάσας μόναυλον εὐθύς, πῶς δοκεῖς;
p.176. Κοῦφος ἀνήλλετο.

Ἀναξανδρίδης δ' ἐν Θησαυρῷ·
Ἀναλαβὼν μόναυλον ηὔλει τὸν ὑμέναιον.

καὶ ἐν Φιαληφόρῳ·
Τὸν μόναυλον ποῖ τέτροφας, οὗτος Σύρε;
Ποῖον μόναυλον; τὸν κάλαμον.

Σώπατρος Βακχίδι·
Καὶ τὸν μόναυλον μέλος ἤχησε.

Πρωταγορίδης δ' ὁ Κυζικηνὸς ἐν δευτέρῳ περὶ τῶν ἐπὶ Δάφνῃ πανηγύρεων φησίν· Παντὸς δὲ ὀργάνου κατέμιτον ἧπται κροτάλων ὑπὸ φανοῦ πανδόρου ††), τῷ τε ἡδεῖ μοναύλῳ τὰς ἡδίστας ἁρμονίας ἀναμινυρίζει. Ποσειδώνιος δ' ὁ ἀπὸ

†) γρ. οἶσθα ἀγαθόν. ††) γρ. κατὰ μίτον ἧπται, καὶ κροτάλων, ἡδυφώνου τε πανδόρου.

τῆς ςοᾶς Φιλόσοφος ἐν τῇ τρίτῃ τῶν ἱςοριῶν διηγούμενος περὶ τοῦ Ἀπαμέων πρὸς Λαρισσαίους πολέμου γράφει τάδε· Παραζωνίδια καὶ λογχάρι' ἀνειληφότες ἰῷ καὶ ῥύπῳ κεκρυμμένα, πετασὰ †) δ' ἐπιτεθειμένοι καὶ προσώπια, σκιὰν μὲν ποιοῦντα, καταπνεῖσθαι δ' οὐ κωλύοντα τοὺς τραχήλους, ὄνους ἐφελκόμενοι γέμοντας οἴνου ††) καὶ βρωμάτων παντοδαπῶν, οἷς παρέκειτο Φωτίγγια καὶ μοναύλια, κώμων, οὐ πολέμων ὄργανα. οὐκ ἀγνοῶ δὲ, ὅτι Ἀμερίας ὁ Μακεδὼν ἐν ταῖς Γλώσσαις τιτύρινόν φησι καλεῖσθαι τὸν μόναυλον. ἴδε ἀπέχεις, καλὲ Οὐλπιανὲ, καὶ τὸν τῆς φώτιγγος μνημονεύοντα. ὅτι δὲ ὁ μόναυλος ἦν ὁ νῦν καλούμενος καλαμαύλης, C.24. σαφῶς παρίςησιν Ἡδύλος ἐν τοῖς ἐπιγράμμασιν, οὑτωσὶ λέγων·

Τοῦτο Θέων ὁ μόναυλος ὑπ' ἠρίον ὁ γλυκὺς οἰκεῖ
 Αὐλητὴς, μίμῳ κὴν θυμέλῃσι χάρις,
Τυφλὸς ὑπαὶ γήρως εἶχε, καὶ Σκίρπαλον υἱὸν †††),
 Νήπιόν τ' ἐκάλει Σκίρπαλον εὐπάλαμον
Ἀείδειν αὐτῷ τὰ γενέθλια *)· τοῦτο γὰρ εἶχε
 Πᾶν μαρπᾶν † ἥδυμα σημανέων **).
Ηὔλει δὴ γλαύκης ***) μεμεθυσμένα παίγνια Μουσέων,
 Νὴ τὸν ἐν ἀκρήτοις Βάτταλον ἡδυπότην,
Ἢ καὶ Κώταλον, ἢ καὶ Πάγκαλον. ἀλλὰ Θέωνα
 Τὸν καλαμαυλήτην εἴπατε, Χαῖρε Θέων.

ὥσπερ οὖν τοὺς τῷ καλάμῳ αὐλοῦντας καλαμαύλας λέγουσι νῦν, οὕτως καὶ ῥαπαύλας ****), ὥς φησιν Ἀμερίας ὁ Μακεδὼν ἐν ταῖς Γλώσσαις, τοὺς τῇ καλάμῃ *****) αὐλοῦντας. γιγνώσκειν δὲ βούλομαί σε, ἀνδρῶν λῷςε Οὐλπιανὲ, ὅτι Ἀλεξανδρέων μουσικώτεροι ἄλλοι γενέσθαι οὐχ ἱςόρηνται. καὶ οὐ λέγω περὶ κιθαρῳδίαν μόνην, ἧς καὶ ὁ εὐτελέςατος παρ' ἡμῖν ἰδιώτης, προσέτι τε καὶ ἀναλφάβητος, οὕτως ἐςὶ συνήθης, ὡς τάχιςα ἐλέγχειν τὰ περὶ τὰς κρούσεις ἁμαρτήματα γινόμενα· ἀλλὰ καὶ περὶ αὐλοὺς εἰσι μουσικώτατοι, οὐ μόνον τοὺς παρθενίους καλουμένους καὶ παιδικοὺς, ἀλλὰ καὶ

†) γρ. πετάσους. ††) γρ. καὶ γέμοντας ἀσκοὺς οἴνου.
†††) γρ. Τυφλὸς ὑπαὶ γήρως· εἶχεν τὸν Σκίρπαλος υἱόν. *) γρ. Νηπίαχόν τ' ἐκάλει Σκίρπαλος Εὐπάλαμον, Ἀείδων αὐτῷ τὰ γ. **) γρ. τοῦτο γὰρ εἶπε Τοὔνομα, τῶν μολπῶν ἥδυμα σημανέων. ***) γρ. γλαύκους. ****) γρ. ῥαπταύλας. *****) γρ. ῥαπάτῃ.

τοὺς ἀνδρείους, οἵτινες καλοῦνται τέλειοί τε καὶ ὑπερτέλειοι,
καὶ τοὺς καθαριστηρίους δὲ, καὶ τοὺς δακτυλικούς. τοὺς γὰρ ἐλύ-
μους αὐλοὺς, ὧν μνημονεύει Σοφοκλῆς ἐν Νιόβῃ τε κἀν Τυμ-
πανισταῖς, οὐκ ἄλλους τινὰς εἶναι ἀκούομεν ἢ τοὺς Φρυγίους,
ὧν καὶ αὐτῶν ἐμπείρως ἔχουσιν Ἀλεξανδρεῖς. οἴδασι δὲ καὶ
τοὺς διόπους, ἔτι τε μεσοκόπους, καὶ τοὺς καλουμένους ὑποτρή-
τους. τῶν δ' ἐλύμων αὐλῶν μνημονεύει καὶ Καλλίας ἐν Πε-
p.177. δήταις. Ἰόβας δὲ τούτους Φρυγῶν εἶναι εὕρημα, ὀνομάζε-
σθαι δὲ καὶ σκυταλίας κατ' ἐμφέρειαν τοῦ πάχους. χρῆσθαι
δ' αὐτοῖς καὶ Κυπρίους φησὶ Κρατῖνος ὁ νεώτερος ἐν Θη-
ραμένῃ. οἴδαμεν δὲ καὶ τοὺς ἡμιόπους καλουμένους, περὶ ὧν
φησιν Ἀνακρέων· Τίς ἐρασμίην θρέψας θυμὸν ἐσέβην τέ-
C.25. ρεν' ὡς ἡμίοπον ὑπ' αὐλὸν ὀρχεῖσθαι †). εἰσὶν δ' οἱ αὐλοὶ οὗ-
τοι ἐλάσσονες τῶν τελείων.

C.26. Αἰσχύλος γ' οὖν κατὰ μέτρα σπουδάζοντας εἰσήγαγε·
Ξενοφῶν δὲ καί τινας ἰδιώτας συνανέμιξεν. πολλῷ τοίνυν
κάλλιον Ὅμηρος ἐποίησε, καὶ διάφορα παρατιθέμενος ††)
συμπόσια· πάλιν γὰρ ἐξ ἀντιπαραβολῆς †††) ὁρᾶται μᾶλλον.
ἔστι γὰρ αὐτῷ τὸ μὲν τῶν μνηστήρων, οἷον ἂν γένοιτο νεα-
νίσκων μέθαις καὶ ἔρωσιν ἀνακειμένων· τὸ δὲ τῶν Φαιάκων,
εὐσταθέστερον μὲν τούτων, φιλήδονον δέ. τούτοις δ' ἀντέθηκε
τὰ μὲν ἐπὶ στρατιᾶς, τὰ δὲ πολιτικώτερον τελούμενα σωφρό-
νως. καὶ πάλιν αὖ διεῖλε τὰ μὲν δημοθοινίαν ἔχοντα, τὰ δ'
οἰκείων σύνοδον. Ἐπίκουρος δὲ συμπόσιον φιλοσόφων μόνων
πεποίηται. ἐδίδαξε δ' Ὅμηρος καὶ οὓς οὐ δεῖ καλεῖν, ἀλλ' αὐ-
τομάτους ἰέναι, ἐξ ἑνὸς τῶν ἀναγκαίων δεικνὺς τὴν τῶν ὁ-
μοίων παρουσίαν·

Αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος.

δῆλον γὰρ, ὡς οὔτε ἀδελφὸν, οὔτε γονέας, οὔτε γυναῖκα κλη-
τέον, οὔτ' εἴ τις ἰσοτίμως τινὰς τούτοις ἄγοι· καὶ γὰρ ἂν
ψυχρὸν εἴη καὶ ἄφιλον. καίτοι τινὲς στίχον προσέγραψαν
τὴν αἰτίαν προστιθέντες·

Ἤιδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὡς ἐπονεῖτο.

†) γρ. Τίς ἐρασμίη σ', ὦ θέραψ, θυμὸν ἐσέβη, τερένων ἡ-
μιόπων ὑπ' αὐλῶν ὀρχεῖσθαι; ††) γρ. πολλὰ καὶ διά-
φορα π. †††) γρ. τὸ καλὸν γὰρ ἐξ ἀντ.

ὥσπερ δέον εἰπεῖν αἰτίαν, δι' ἣν ἀδελφὸς αὐτόματος ἂν
ἥκοι πρὸς δεῖπνον, πιθανῆς τῆς αἰτίας ἀποδιδομένης. πότερον
γάρ φησιν, ὡς οὐκ ᾔδει τὸν ἀδελφὸν ἐπιόντα; καὶ πῶς ἐ
γελοῖον, ὁπότε περιφανὴς ἦν βυθυσία καὶ πᾶσι γνώριμος;
πῶς δ' ἂν ἦλθεν, εἰ μὴ ᾔδει; ἤ, νὴ Δία, περισπώμενον. φησίν,
αὐτὸν εἰδὼς, συνεγνωμόνει τῷ †) μὴ κεκληκέναι, καὶ συμ-
περιφερόμενος ἦλθεν αὐτόματος; ὥσπερ ὁ φήσας ††), ἄκλη-
τον ἥκειν, ἵνα μὴ πρωΐας ὑποβλέπωσιν ἀλλήλους, ὁ μὲν αἰδέμε-
νος, ὁ δὲ μεμφόμενος. ἀλλὰ γελοῖον ἦν ἐπιλαθέσθαι τὸν
Ἀγαμέμνονα τοῦ ἀδελφοῦ, καὶ ταῦτα δι' ἐκεῖνον οὐ μόνον εἰς τὸ
παρὸν θύοντα, ἀλλὰ καὶ τὸν πόλεμον ἀναδεδεγμένον, καὶ
κεκληκότα τοὺς μήτε γένει προσήκοντας, μήτε πατρίδι προσ-
ῳκειωμένους. Ἀθηνοκλῆς δ' ὁ Κυζικηνὸς μᾶλλον Ἀριστάρ- C. 27.
χου κατανοῶν τῶν Ὁμηρικῶν ἐπῶν, εὐπαιδευτότερον ἡμῖν
φησὶ τὸν Ὅμηρον καταλιπεῖν, ὡς τῆς ἀνάγκης ὁ Μενέλεως
οἰκειοτέρως ἔχειν †††). Δημήτριος δ' ὁ Φαληρεὺς ἀκριβέστε-
ρον τὴν τοῦ στίχου παράληψιν εἰπὼν καὶ τῆς ποιήσεως ἀλ-
λότριον, τοῦ,

Ἤιδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὡς ἐπονεῖτο,

μικρολογίαν *) ἐμβάλλει τοῖς ἤθεσιν. οἶμαι γὰρ, φησὶν,
ἕκαστον τῶν χαριέντων ἀνθρώπων ἔχειν καὶ οἰκεῖον καὶ P. 178.
φίλον, πρὸς ὃν ἂν ἔλθοι θυσίας οὔσης, τὸν καλοῦντα μὴ
περιμείνας. Πλάτων δ' ἐν τῷ Συμποσίῳ περὶ τῶν αὐτῶν λέ-
γει οὕτως· Ἵνα καὶ τὴν παροιμίαν, φησὶ, διαφθείρωμεν
μεταβάλλοντες, ὡς ἄρα καὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαῖτας ἴασιν αὐτό-
ματοι ἀγαθοί. Ὅμηρος μὲν γὰρ κινδυνεύει οὐ μόνον δια-
φθεῖραι, ἀλλὰ καὶ ὑβρίσαι εἰς αὐτήν. ποιήσας γὰρ τὸν Ἀγα-
μέμνονα ἀγαθὸν τὰ πολέμια, τὸν Μενέλαον δὲ μαλακὸν
αἰχμητὴν, θυσίαν ποιουμένου τοῦ Ἀγαμέμνονος, ἄκλητον
ἐποίησεν ἐλθόντα τὸν χείρονα ἐπὶ τὴν τοῦ ἀμείνονος δίαιταν.
Βακχυλίδης δὲ περὶ τοῦ Κήϋκος οἴκου φησίν·

Ἔστη δ' ἐπὶ λάϊνον οὐδόν·
Τοὶ δὲ θοίνας ἔντυνον· ὧδέ τ' ἔφασ'·

†) γρ. τό. ††) ὡσπερεὶ φ. †††) γρ. εἶχεν.
*) γρ. καὶ ὅτι μικρ.

Αὐτόματοι δ' ἀγαθῶν δαῖτας εὐόχθους
Ἐπέρχονται δίκαιοι φῶτες.

αἱ δὲ παροιμίαι, ἡ μέν φησιν·

Αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαῖτας ἴασιν.

ἡ δέ·

Αὐτόματοι ἀγαθοὶ δειλῶν ἐπὶ δαῖτας ἴασιν.

οὐ δεόντως γοῦν Πλάτων τὸν Μενέλαον ἐνόμισεν εἶναι δειλὸν, ὃν ἀρηΐφιλον Ὅμηρος λέγει, καὶ μόνον ὑπὲρ Πατρόκλου ἀριστεύσαντα, καὶ τῷ Ἕκτορι πρὸ πάντων πρόθυμον μονομαχεῖν, καίπερ ὄντα τῇ ῥώμῃ καταδεέστερον· ἐφ' οὗ μόνου τῶν στρατευσαμένων εἴρηκεν·

Ἐν δ' αὐτὸς κίεν ᾗσι προθυμίῃσι πεποιθώς.

εἰ δὲ ὁ ἐχθρὸς βλασφημῶν αὐτὸν εἴρηκε μαλθακὸν αἰχμητὴν, καὶ διὰ τοῦτο Πλάτων τῷ ὄντι μαλθακὸν αὐτὸν ὑπολαμβάνει, οὐκ ἂν φθάνοι καὶ τὸν Ἀγαμέμνονα τιθεὶς ἐν τοῖς φαύλοις, ὃν αὐτός φησιν εἶναι ἀγαθόν; εἴπερ εἰς αὐτὸν εἴρηται τοῦτο τὸ ἔπος·

Οἰνοβαρὲς, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο.

οὐ γὰρ, εἴ τι λέγεται παρ' Ὁμήρῳ, τοῦθ' Ὅμηρος λέγει. πῶς γὰρ ἂν εἴη μαλθακὸς Μενέλαος, ὁ τὸν Ἕκτορα μόνος ἀπείρξας τοῦ Πατρόκλου καὶ Εὔφορβον ἀποκτείνας τε καὶ σκυλεύσας ἐν μέσοις τοῖς Τρωσί; τὸ δὲ μηδὲ τὸν στίχον, ὃν ᾐτιᾶτο, τελείως κατανοῆσαι, ἄτοπον, δι' οὗ βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος λέγεται. τοῖς γὰρ ἀνδρειοτάτοις Ὅμηρος εἴωθεν ἐπιφωνεῖν, καλούντων τῶν παλαιῶν τὸν πόλεμον βοήν. πάντα δ' ὢν ἀκριβὴς Ὅμηρος, καὶ τὸ μικρὸν τοῦτο οὐ παρέλιπε, τὸ δεῖν θεραπεύσαντα τὸ σωμάτιον καὶ λουσάμενον ἰέναι πρὸς τὸ δεῖπνον. ἐπί τ' οὖν τοῦ Ὀδυσσέως εἶπε πρὸ τῆς παρὰ Φαίαξι θοίνης·

Αὐτόδιον δ' ἄρα μιν ταμίη λούσασθαι ἄνωγεν.

ἐπὶ δὲ τῶν περὶ Τηλέμαχον·

Ἔς ῥ' ἀσαμίνθους βάντες ἐϋξέστας λούσαντο.

ἀπρεπὲς γὰρ ἦν, φησὶν Ἀριστοτέλης, ἥκειν εἰς τὸ συμπό-

σιον σὺν ἱδρῶτι πολλῷ καὶ κονιορτῷ. δεῖ γὰρ τὸν χαρίεντα μήτε ῥυποῦν, μήτε αὐχμεῖν, μήτε βορβόρῳ χαίρειν, καθ' Ἡράκλειτον. δεῖ δὲ καὶ τὸν πρῶτον εἰς ἀλλοτρίαν οἰκίαν ἐρχόμενον ἐπὶ δεῖπνον μὴ γαστρισόμενον εὐθὺς ἐπὶ τὸ p.179.
συμπόσιον χωρεῖν, ἀλλά τι δοῦναι πρότερον τῷ φιλοθεάμονι, καὶ κατανοῆσαι τὴν οἰκίαν. οὐδὲ γὰρ τοῦτο παρέλιπεν ὁ ποιητής·

Αὐτοὶ δ' εἰσῆλθον θεῖον δόμον. οἱ δὲ ἰδόντες,
Θαύμαζον κατὰ δῶμα διοτρεφέος βασιλῆος.
Ὥστε γὰρ ἠελίου αἴγλη πέλεν, ἠὲ σελήνης,
Δῶμα καθ' ὑψιρεφὲς Μενελάου κυδαλίμοιο.

καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Σφηξὶ ποιεῖ τὸν ἄγριον γέροντα καὶ φιλοδικαστὴν καταρυθμιζόμενον εἰς βίον ἥμερον ὑπὸ τοῦ παιδός·

Παῦ', ἀλλὰ δευρὶ κατακλινεὶς προσμάνθανε
Ξυμποτικὸς εἶναι καὶ ξυνουσιαστικός.

διδάξας τε αὐτὸν, ὡς δεῖ κατακλίνεσθαι, φησίν·

Ἔπειτ' ἐπαίνεσόν τι τῶν χαλκωμάτων,
Ὀροφὴν θέασαι, κρεκάδι' αὐλῆς θαύμασον.

καὶ πρὸ τοῦ θοινᾶσθαι δὲ ἃ δεῖ ποιεῖν ἡμᾶς, διδάσκει πάλιν Ὅμηρος, ἀπαρχὰς τῶν βρωμάτων νέμειν τοῖς θεοῖς. οἱ γοῦν περὶ τὸν Ὀδυσσέα, καίπερ ὄντες ἐν τῷ τοῦ Κύκλωπος σπηλαίῳ,

Ἐνθάδε πῦρ κείαντες ἐθύσαμεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
Τυρῶν αἰνύμενοι φάγομεν.

καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς, καίπερ ἐπειγομένων τῶν πρέσβεων, ὡς ἐν μέσαις νυξὶν ἡκόντων, ὅμως

Θεοῖσι δὲ θῦσαι ἀνώγει
Πάτροκλον, ὃν ἑταῖρον· ὁ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάς.

καὶ σπουδοποιεῖταί γε τοὺς δαιτυμόνας·

Κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο,
Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσαντο.

ἅπερ καὶ Πλάτων φυλάσσει κατὰ τὸ συμπόσιον· μετὰ γὰρ τὸ δειπνῆσαι σπονδάς τέ φησιν ποιῆσαι, καὶ τὸν θεὸν παιωνί-

σαντας τοῖς νομιζομένοις γέρασι. παραπλησίως δὲ καὶ Ξενοφῶν. παρὰ δ' Ἐπικούρῳ οὐ σπονδὴ, οὐκ ἀπαρχὴ θεοῖς, ἀλλ', ὥσπερ Σιμωνίδης ἔφη περὶ τῆς ἀκόσμου γυναικὸς,

Ἄθυτα δ' ἱερὰ πολλάκις κατεσθίει.

τὴν γὰρ σύμμετρον κρᾶσιν τοῦ οἴνου ὑπὸ Ἀμφικτύονος βασιλεύσαντος διδαχθῆναί φησιν Ἀθηναίους, καὶ διὰ τοῦτο ἱερὸν Διονύσου Ὀρθοῦ ἱδρύσασθαι. τότε γὰρ ὀρθός ἐστι τῷ ὄντι καὶ οὐ σφαλερὸς, ὅταν συμμέτρως καὶ κεκραμένως πίνηται.

— Οἶνος γὰρ ἀνώγει
Ἠλεὸς, ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ μάλ' ἀεῖσαι,
Καί θ' ἁπαλὸν γελάσαι, καί τ' ὀρχήσασθαι ἀνῆκεν,
Καί τι ἔπος προέηκεν, ὅπερ τ' ἄῤῥητον ἄμεινον.

τὸν γὰρ οἶνον Ὅμηρος οὐκ ἠλεὸν, ὥσπερ ἠλίθιον, καλεῖ, καὶ ματαιοποιὸν, οὐδὲ κελεύει σκυθρωπὸν εἶναι, μήτε ᾄδοντα, μήτε γελῶντα, μήτ' εὐρύθμως ποτὲ καὶ πρὸς ὄρχησιν τρεπόμενον· οὐχ οὕτως ἀγροῖκος, οὐδ' ἐπαρίστερός ἐστι. ἀλλ' ᾔδει τούτων ἑκάστου καὶ ποσότητος καὶ ποιότητος διαφοράν. ὅθεν οὐκ εἶπεν, ὡς ἄρα τὸν πολύφρονα ὁ οἶνος
p.180. ποιεῖ ᾆσαι, ἀλλὰ μάλ' ἀεῖσαι, τοῦτ' ἔστιν ἀμέτρως καὶ ἐπὶ πλεῖον ὥσπερ προσοχλεῖν· οὐδ' ἔτι γελάσαι, μὰ Δί', οὐδ' ὀρχήσασθαι, κοινὸν δ' ἐπ' ἀμφοτέρων λαβὼν τὸ ἁπαλὸν, τὴν ἄνανδρον εἰς τοῦτο πρόπτωσιν ἐπισομίζει.

Καί θ' ἁπαλὸν γελάσαι, καί τ' ὀρχήσασθαι ἀνῆκεν.

παρὰ δὲ τῷ Πλάτωνι τούτων οὐδὲν ἔμμετρον· ἀλλὰ πίνουσι μὲν τοσοῦτον, ὥστε μηδὲ τοῖς ἰδίοις ποσὶν ἵστασθαι. ὅρα γὰρ ἐπὶ κῶμον †) Ἀλκιβιάδην, ὡς ἀσχημονεῖ· οἱ δ' ἄλλοι τὸν ὀκτακότυλον ψυκτῆρα πίνουσι, προφάσεως λαβόμενοι, ἐπείπερ αὐτοὺς προείλκυσεν Ἀλκιβιάδης. οὐχ ὥσπερ οἱ παρ' Ὁμήρῳ·

Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμός.

τούτων οὖν ἃ μὲν καθάπαξ περιγραπτέον, οἷς δὲ συμμέτρως χρηστέον, ὥσπερ ἀναθήμασί τισι μικρὸν προσαποβλέψαντας, καθάπερ Ὅμηρος εἴρηκεν·

Μολπή τ' ὀρχηστύς τε, τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός.

†) γρ. ἐπίκωμον.

τὸ δ' ὅλον τὸ πρὸς τὰ τοιαῦτα νενευκὸς τοῖς μνηστῆρσι καὶ τοῖς Φαίαξιν ἔνειμεν, ἀλλ' οὐχὶ Νέστορι, οὐδὲ Μενελάῳ· οὐ ἐν τῇ γαμοποιΐᾳ μὴ οὐ συνέντες οἱ περὶ Ἀρίσταρχον, ὅτι συνεχοῦς †) οὔσης τῆς ἑστιάσεως καὶ τῶν ἀκμαίων ἡμερῶν παρεληλυθυιῶν, ἐν αἷς παρείληπτο μὲν ἡ γαμουμένη πρὸς τοῦ νυμφίου, πέρας δ' εἶχεν ὁ τοῦ Μεγαπένθους γάμος, αὐτοὶ δὲ μονάζοντες διῃτῶντο, ὅ τε Μενέλαος καὶ ἡ Ἑλένη· μὴ συνέντες, ἀλλ' ἐξαπατηθέντες ὑπὸ τοῦ πρώτου ἔπους,

Τὸν δ' εὗρον δαινύντα γάμον πολλοῖσιν ἔτῃσιν,

προσσυνῆψαν τοιούτους τινὰς στίχους·

Ὣς οἳ μὲν δαίνυντο καθ' ὑψερεφὲς μέγα δῶμα,
Γείτονες ἠδὲ ἔται Μενελάου κυδαλίμοιο,
Τερπόμενοι· μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς
Φορμίζων· δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς
Μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνευον κατὰ μέσσους.

μετενεγκόντες ἐκ τῆς ὁπλοποιΐας σὺν αὐτῷ γε τῷ περὶ τὴν λέξιν ἁμαρτήματι. οὐ γὰρ ἐξάρχοντες οἱ κυβιστητῆρες, ἀλλ' ἐξάρχοντος τοῦ ᾠδοῦ πάντως ὠρχοῦντο. τὸ γὰρ ἐξάρχειν τῆς φόρμιγγος ἴδιον. διόπερ ὁ μὲν Ἡσίοδός φησιν ἐν τῇ Ἀσπίδι·

— θεαὶ δ' ἐξῆρχον ἀοιδῆς
Μοῦσαι Πιερίδες.

καὶ ὁ Ἀρχίλοχος·

Αὐτὸς ἐξάρχων πρὸς αὐλὸν Λέσβιον παιήονα.

καλεῖ δὲ Στησίχορος μὲν τὴν Μοῦσαν ἀρχεσίμολπον, Πίνδαρος δ' ἀγησίχορα τὰ προοίμια. Διόδωρος δ' ὁ Ἀριστοφάνειος ὅλον τὸν γάμον περιέγραψε, τοπάζων πρώτας ἡμέρας εἶναι, καὶ τὸ λῆγον αὐτῶν, ἔτι δὲ καὶ τὸ οὖλον τῆς συμποσίας οὐκ ἐπιλογιζόμενος. ἔπειτα κελεύει γράφειν·

— δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε καθ' αὐτούς·

ἐν τῷ δασεῖ γράμματι σολοικίζειν ἀναγκάζων. τὸ μὲν γὰρ κατ' αὐτοὺς κατὰ σφᾶς ἐστιν αὐτούς· τὸ δὲ λέγειν ἑαυτοὺς σόλοικον. ἀλλ', ὅπερ εἶπον, ἡ τῶν ἀκροαμάτων εἰς τὸ σῶφρον τοῦτο συμπόσιον εἰσαγωγὴ παρέγγραφός ἐστιν, ἐκ τοῦ

†) γρ. οὐκ ἔτι συν,

p.1181. Κρητικοῦ χοροῦ μετενηνεγμένη, περὶ οὗ φησι ἐν ὁπλοποιΐᾳ·

> Ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις,
> Τῷ ἴκελον, οἷόν ποτ᾽ ἐνὶ Κνωσσῷ εὐρείῃ
> Δαίδαλος ἤσκησε καλλιπλοκάμῳ Ἀριάδνῃ·
> Ἔνθα μὲν ἠΐθεοι καὶ παρθένοι ἀλφεσίβοιαι
> Ὀρχεῦντ᾽, ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχουσαι.

τούτοις γὰρ ἐπιβάλλει·

> Πολλὸς δ᾽ ἱμερόεντα χορὸν περιΐσταθ᾽ ὅμιλος
> Τερπόμενος· δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ᾽ αὐτοὺς
> Μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνευον κατὰ μέσσους.

τοῖς μὲν οὖν Κρησὶν ἥ τε ὄρχησις ἐπιχώριος, καὶ τὸ κυβιστᾶν. διό φησι πρὸς τὸν Κρῆτα Μηριόνην·

> Μηριόνη, τάχα κέν σε καὶ ὀρχηστήν περ ἐόντα
> Ἔγχος ἐμὸν κατέπαυσε, διαμπερὲς εἴ σ᾽ ἔβαλόν περ.

ὅθεν καὶ Κρητικὰ καλοῦσι τὰ ὑπορχήματα. Κρῆτα μὲν καλοῦσι τρόπον, τὸ δ᾽ ὄργανον Μολοσσόν. οἱ δὲ λεγόμενοι Λακωνισταὶ, φησὶν ὁ Τίμαιος, ἐν τετραγώνοις χοροῖς ᾖδον. καθόλου δὲ διάφορος ἦν ἡ μουσικὴ παρὰ τοῖς Ἕλλησι, τῶν μὲν Ἀθηναίων τοὺς Διονυσιακοὺς χοροὺς καὶ τοὺς κυκλίους προτιμώντων, Συρακουσίων δὲ τοὺς ἰαμβιστὰς, ἄλλων δ᾽ ἄλλο
C.28. τι. ὁ δ᾽ Ἀρίσταρχος οὐ μόνον εἰς τὸ τοῦ Μενελάου συμπόσιον ἐμβαλὼν, οὓς οὐ προσῆκε στίχους, καὶ τῆς Λακώνων παιδείας ἀλλότριον ἐποίησε, καὶ τῆς τοῦ βασιλέως σωφροσύνης, ἀλλὰ καὶ τοῦ Κρητικοῦ χοροῦ τὸν ᾠδὸν ἐξεῖλεν, ἐπιτεμὼν τὰ ποιήματα τὸν τρόπον τοῦτον·

> Πολλὸς δ᾽ ἱμερόεντα χορὸν περιΐσταθ᾽ ὅμιλος
> Τερπόμενος· δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ᾽ αὐτοὺς
> Μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνευον κατὰ μέσσους.

ὥστ᾽ ἀνίατον γίνεσθαι παντάπασι τὸ ἐξάρχοντες, μηκέτι δυναμένης τῆς ἐπὶ τὸν ᾠδὸν ἀναφορᾶς σώζεσθαι. διότι δὲ οὐ πιθανὸν, ἀκρόαμα παρὰ τῷ Μενελάῳ τυγχάνειν, δῆλον ἐκ τοῦ δι᾽ ὁμιλίας ὅλον τὸ συμπόσιον περαίνεσθαι τῆς πρὸς ἀλλήλους, ὄνομα δὲ μηδὲν εἰρῆσθαι τοῦ ᾠδοῦ, μὴ ᾠδὴν, ἣν ᾖδε, μηδὲ προσέχειν τοὺς περὶ Τηλέμαχον αὐτῷ, καθάπερ δ᾽ ἐν σιωπῇ τινι καὶ ἠρεμίᾳ κατανοεῖν μᾶλλον τὸν οἶκον. καίτοι γε πῶς οὐκ ἀπίθανον, τοὺς τῶν φρονιμωτάτων

ες Ὀδυσσέως καὶ Νέϛορος ἐπαριϛέρες εἰσάγεσθαι, ὥϛε που ἀγροίκων τινῶν μὴ προσέχειν τοῖς παρεσκευασμένοις ροάμασιν; ὁ γοῦν Ὀδυσσεὺς προσέχει τοῖς τῶν Φαιάκων ιατοποιοῖς·

Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Μαρμαρυγὰς θηεῖτο ποδῶν, θαύμαζε δὲ θυμῷ.

'περ ἔχων πολλὰ τὰ περιέλκοντα, καὶ δυνάμενος εἰ-
γ·

Κήδεά μοι καὶ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶν, ἤπερ ἀοιδαί,

ς οὖν οὐκ ἂν ἀβέλτερος εἴη ὁ Τηλέμαχος, ὡδὲ παρ-
ος καὶ κυβιϛητῆρος, προσκύπτων πρὸς τὸν Πεισίϛρα-
ι, καὶ τῶν σκευῶν διατιθέμενος; ἀλλ' Ὅμηρος, ὥσπερ p. 182.
αθὸς ζωγράφος, πάντα ὅμοιον τῷ πατρὶ τὸν Τηλέμα-
ν παρίϛησι. πεποίηκεν γοῦν ἀμφοτέρες, τὸν μὲν τῷ Ἀλ-
όῳ, τὸν δὲ τῷ Μενελάῳ διὰ δακρύων γνωριζομένες. ἐν
τῷ Ἐπικέρε Συμποσίῳ κολάκων ἐϛὶν ἄγυρις ἀλ-
λες ἐπαινούντων, τὸ δὲ Πλάτωνος πλῆρές ἐϛι μυκτηρι-
ν ἀλλήλες τωθαζόντων· τὸν γὰρ περὶ Ἀλκιβιάδε λόγον
πῶ. παρὰ δ' Ὁμήρῳ κεκρότηται τὰ σώφρονα συμπόσια·
ἰ ποτὲ μὲν ἐπήνεσέ τις φήσας πρὸς τὸν Μενέλαον, ὡς
τολμῶ λέγειν

Ἄντα σέθεν, τὲ νῶϊ θεὲ ὣς τερπόμεθ' αὐδῇ.

Γ' ἐπελάβετό τινος τῶν οὐκ ὀρθῶς λεγομένων ἢ γιγνο-
μένων·

Καὶ νῦν, εἴ τι πε ἐϛὶ, πίθοιό μοι· ἐ γὰρ ἔγωγε
Τέρπομ' ὀδυρόμενος μεταδόρπιος.

δὲ πάλιν·

Τηλέμαχε, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;

Κατὰ μεταφορὰν Ἴξίων φησί *)· C. 25.

Τὸν δ' ἡμίοπον καὶ τὸν ἐλάσσονα ταχέως ὁ μέγας κα-
ταπίνει,

ὶ δ' οἱ αὐτοὶ τοῖς παιδικοῖς καλεμένοις, οἷς ἐκ ἔσιν ἐνα-

*) γρ. Ἴων φησί. vel: Ἰξίων φησὶν, εἰρηκέναι Ἴωνα τὸν Χῖον.

γωνίοις πρὸς τὰς εὐωχίας χρῶνται· διὸ καὶ τέρενας αὐτὰς
κέκληκεν ὁ Ἀνακρέων. οἶδα δὲ καὶ ἄλλα γένη αὐλῶν, τρα-
γικῶν τε καὶ λυσιῳδῶν, καὶ κιθαριστηρίων, ὧν μνημονεύου-
σιν Εὔφορός τ' ἐν τοῖς Εὑρήμασι, καὶ Εὐφράνωρ ὁ Πυθα-
γορικὸς ἐν τῷ περὶ αὐλῶν. ὁ δὲ καλάμινος αὐλὸς τιτύρινος
καλεῖται παρὰ τοῖς ἐν Ἰταλίᾳ Δωριεῦσιν, ὡς Ἀρτεμίδωρος
ἱστορεῖ ὁ Ἀριστοφάνειος ἐν δευτέρῳ περὶ Δωρίδος. ὁ δὲ μά-
γαδις καλούμενος αὐλὸς, ὁ καὶ παλαιομάγαδις ὀνομαζόμενος,
ἐν ταὐτῷ ὀξὺν καὶ βαρὺν φθόγγον ἐπιδείκνυται, ὡς Ἀλε-
ξανδρίδης ἐν Ὁπλομάχῳ φησίν·

Μάγαδιν λαλήσω μικρὸν ἅμα σοι καὶ μέγαν*).

οἱ δὲ καλούμενοι λώτινοι αὐλοὶ, οὗτοί εἰσιν οἱ ὑπὸ Ἀλεξανδρέων
καλούμενοι φώτιγγες, κατασκευάζονται δ' ἐκ τοῦ καλουμένου
λωτοῦ· ξύλον δ' ἐστι τοῦτο γινόμενον ἐν Λιβύῃ. Θηβαίων
δ' εὕρημά φησιν εἶναι Ἰόβας τὸν ἐκ νεβροῦ κώλων κατα-
σκευαζόμενον αὐλόν. ὁ δὲ Τρύφων φησὶ, καὶ τοὺς καλουμέ-
νους ἐλεφαντίνους αὐλοὺς παρὰ Φοίνιξιν ἀνατρηθῆναι. οἶδα
δὲ, ὅτι καὶ μάγαδις ὄργανόν ἐστιν ἐντατὸν, καθάπερ καὶ
κιθάρα, λύρα, βάρβιτον. Εὐφορίων δὲ ὁ ἐποποιὸς ἐν τῷ
περὶ Ἰσθμίων, οἱ νῦν, φησὶ, καλούμενοι ναβλισταὶ καὶ
πανδουρισταὶ καὶ σαμβυκισταὶ καινῷ μὲν οὐδενὶ χρῶνται ὀργά-
νῳ. τὸν γὰρ βάρωμον καὶ βάρβιτον, ὧν Σαπφὼ καὶ Ἀνα-
κρέων μνημονεύουσι, καὶ τὴν μάγαδιν καὶ τὰ τρίγωνα καὶ
τὰς σαμβύκας ἀρχαῖα εἶναι. ἐν γοῦν Μιτυλήνῃ μίαν τῶν
Μουσῶν πεποιῆσθαι ὑπὸ Λεσβοθέμιδος ἔχουσαν σαμβύκην.
Ἀριστόξενος δ' ἔκφυλα ὄργανα καλεῖ φοινικικὰς †), καὶ πη-
κτίδας, καὶ μαγαδίδας, σαμβύκας τε, καὶ τρίγωνα, καὶ
κλεψιάμβους, καὶ σκινδαψοὺς, καὶ τὸ ἐννεάχορδον καλούμε-
νον. Πλάτων δ' ἐν τρίτῳ Πολιτείας φησίν· Οὐκ ἄρα, ἦν
δ' ἐγὼ, πολυχορδίας γε οὐδὲ παναρμονίου ἡμῖν δεήσει ἐν ταῖς
p.183. ᾠδαῖς τε καὶ μέλεσιν. οὔ μοι, ἔφη, φαίνεται. τριγώνων ἄρα
καὶ πηκτίδων καὶ πάντων ὀργάνων, ὅσα πολύχορδα καὶ
παναρμόνια. ἔστιν δ' ὁ σκινδαψὸς τετράχορδον ὄργανον, ὡς

*) γρ. Μάγαδις λαλήσω μικρὸν ἅμα σοι καὶ μέγα. †) ἢ
καλεῖ φοίνικας.

ὁ παρῳδός φησι Μάτρων ἐν τούτοις·

> Οὐδ' ὑπὸ πασσαλόφιν κρέματαν, ὅθι περ τετάνυστο
> Σκινδαψὸς τετράχορδος ἀνηλακάτοιο γυναικός.

μνημονεύει αὐτοῦ καὶ Θεόπομπος ὁ Κολοφώνιος ἐποποιὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἁρματίῳ·

> Σκινδαψὸν λυρόεντα μέγαν χείρεσσι τινάσσων
> Ὀξυΐνον *), προμάλοιο τετυγμένον αἰζήεντος.

καὶ Ἀναξίλας ἐν Λυροποιῷ·

> Ἐγὼ δὲ βαρβίτους τριχόρδους, πηκτίδας,
> Κιθάρας, λύρας, σκινδαψοὺς ἐξηρτυόμην.

Σώπατρος δ' ὁ παρῳδὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Μύσται δίχορδον εἶναί φησι τὴν πηκτίδα, λέγων οὕτως·

> Πηκτὶς δὲ Μούσῃ γαυριῶσα βαρβάρῳ
> Δίχορδος, εἰς τὴν χεῖρα πῶς κατεστάθη.

τῶν δὲ παριαμβίδων Ἐπίχαρμος ἐν Περιάλλῳ μνημονεύει οὕτως· Σεμέλα δὲ χορεύει, καὶ ὑπαλίσφιν σοφὸς κιθάρα παριαμβίδας **)· ἁ δὲ γεγαθεῖ πυκινῶν κρεγμῶν ἀκροαζομένα. τὸ δὲ ψαλτήριον, ὥς φησιν Ἰόβας, Ἀλέξανδρος ὁ Κυθήριος συνεπλήρωσε χορδαῖς, καὶ ἐγγηράσας τῇ Ἐφεσίων πόλει, ὡς σοφώτατον τῆς ἑαυτοῦ τέχνης τοῦτο τὸ εὕρημα ἀνέθηκεν ἐν Ἀρτεμίδος. μνημονεύει δ' ὁ Ἰόβας καὶ τοῦ λυροφοίνικος, καὶ τοῦ Ἐπιγονίου, ὃ νῦν εἰς ψαλτήριον ὄρθιον μετασχηματισθὲν διασώζει τὴν τοῦ χρησαμένου προσηγορίαν. ἦν δ' ὁ Ἐπίγονος φύσει μὲν Ἀμβρακιώτης, δημοποίητος δὲ Σικυώνιος· μουσικώτατος δ' ὢν κατὰ χεῖρα, δίχα πλήκτρου ἔψαλλεν. πάντων οὖν τούτων τῶν προειρημένων ὀργάνων καὶ αὐλῶν ἐμπείρως ἔχουσι καὶ τεχνικῶς Ἀλεξανδρεῖς. ἐν οἷς ἂν μου θέλῃς ἀποπειραθῆναι, ἐπιδείξομαί σοι ἐγὼ αὐτὸς, πολλῶν ἄλλων μουσικωτέρων μου ἐν τῇ πατρίδι ὑπαρχόντων. Ἀλέξανδρος δὲ ὁ πολίτης μου, οὗτος δ' οὐ πρὸ πολλοῦ τετελεύτηκε, δημοσίᾳ ἐπιδειξάμενος ἐν τῷ τριγώνῳ ἐπικαλουμένῳ ὀργάνῳ, οὕτως ἐποίησε πάντας Ῥωμαίους μουσομανεῖν, ὡς τοὺς πολλοὺς καὶ ἀπομνημονεύειν αὐτοῦ τὰ κρούσματα. μνημονεύει

*) γρ. Ὀξύϊνον. **) γρ. Σεμέλα δὲ χορεύει ὑπ' αὐλόφιν καὶ κιθάρᾳ καὶ παριαμβίδεσι.

δὲ τοῦ τριγώνου τούτου καὶ Σοφοκλῆς, ἐν μὲν Μυσοῖς οὕτως·

Πολὺς δὲ Φρὺξ τρίγωνος ἀντισπαστά τε †)
Λυδῆς ἐφυμνεῖ πηκτίδος συγχορδία.

καὶ ἐν Θαμύρᾳ, Ἀριστοφάνης δ' ἐν Δαιταλεῦσι, καὶ Θεόπομπος ἐν Πηνελόπῃ. Εὔπολις δ' ἐν Βάπταις φησίν·

Ὃς καλῶς μὲν τυμπανίζει, καὶ διαψάλλει τριγώνοις.

τοῦ δὲ καλουμένου πανδούρου Εὐφορίων μὲν, ὡς προείρηται, καὶ Πρωταγορίδης ἐν δευτέρῳ περὶ τῶν ἐπὶ δάφνῃ πανηγύρεων. Πυθαγόρας δὲ ὁ γεγραφὼς περὶ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης p.184. τοὺς Τρωγλοδύτας φησὶ κατασκευάζειν τὴν πανδούραν ἐκ τῆς ἐν τῇ θαλάσσῃ φυομένης δάφνης. Τυῤῥηνῶν δ' ἐστιν εὕρημα κέρατά τε καὶ σάλπιγγες. Μητρόδωρος δ' ὁ Χῖος ἐν Τρωϊκοῖς, σύριγγα μὲν, φησὶν, εὗρε Μαρσύας καὶ αὐλὸν ἐν Κελαιναῖς, τῶν πρότερον ἑνὶ καλάμῳ συριζόντων. Εὐφορίων δ' ὁ ἐποποιὸς ἐν τῷ περὶ μελοποιῶν, τὴν μονοκάλαμον σύριγγα Ἑρμῆν εὑρεῖν· τινὰς δ' ἱστορεῖν, Σεύθην καὶ Ῥωνάκην τοὺς Μήδους· τὴν δὲ πολυκάλαμον Σιληνόν· Μαρσύαν δὲ τὴν κηρόδετον. ταῦτα ἔχεις παρ' ἡμῶν τῶν Ἀλεξανδρέων, Οὐλπιανὲ ὀνοματοθῆρα, τῶν περὶ τοὺς μονκύλους ἐσπουδακότων. οὐ γὰρ οἶδας ἱστοροῦντα Μενεκλέα τὸν Βαρκαῖον συγγραφέα, ἔτι τε Ἄνδρωνα ἐν τοῖς Χρονικοῖς τὸν Ἀλεξανδρέα, ὅτι Ἀλεξανδρεῖς εἰσιν οἱ παιδεύσαντες πάντας τοὺς Ἕλληνας καὶ τοὺς βαρβάρους, ἐκλειπούσης ἤδη τῆς ἐγκυκλίου παιδείας διὰ τὰς γενομένας συνεχεῖς κινήσεις ἐν τοῖς κατὰ τοὺς Ἀλεξάνδρου διαδόχους χρόνοις; ἐγένετο οὖν ἀνανέωσις πάλιν παιδείας ἁπάσης κατὰ τὸν ἕβδομον βασιλεύσαντα Αἰγύπτου Πτολεμαῖον, τὸν κυρίως ὑπὸ τῶν Ἀλεξανδρέων καλούμενον Κακεργέτην. οὗτος γὰρ πολλοὺς τῶν Ἀλεξανδρέων ἀποσφάξας, οὐκ ὀλίγους δὲ καὶ φυγαδεύσας τῶν κατὰ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐφηβησάντων, ἐποίησε πλήρεις τάς τε νήσους καὶ πόλεις ἀνδρῶν γραμματικῶν, φιλοσόφων, γεωμετρῶν, μουσικῶν, ζωγράφων, παιδοτριβῶν τε καὶ ἰατρῶν, καὶ ἄλλων πολλῶν τεχνιτῶν, οἳ διὰ τὸ πένεσθαι διδάσκοντες, ἃ ἠπίσταντο, πολλοὺς κατεσκεύασαν ἄνδρας ἐλλογίμους. ἔμελε δὲ τοῖς πάλαι πᾶσιν Ἕλλησι μουσικῆς· διόπερ καὶ

†) γρ. ἀντίσπαστά τε.

ἡ αὐλητικὴ περισπούδαστος ἦν. Χαμαιλέων γοῦν ὁ Ἡρακλεώτης ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Προτρεπτικῷ Λακεδαιμονίους φησὶ καὶ Θηβαίους πάντας αὐλεῖν μανθάνειν, Ἡρακλεώτας τε τοὺς ἐν τῷ Πόντῳ καθ' ἑαυτὸν ἔτι, Ἀθηναίων τε τοὺς ἐπιφανεστάτους, Καλλίαν τε τὸν Ἱππονίκου, καὶ Κριτίαν τὸν Καλλαίσχρου. Δοῦρις δ' ἐν τῷ περὶ Εὐριπίδου καὶ Σοφοκλέους Ἀλκιβιάδην φησὶ μαθεῖν τὴν αὐλητικὴν, οὐ παρὰ τοῦ τυχόντος, ἀλλὰ Προνόμου τοῦ μεγίστην ἐσχηκότος δόξαν. Ἀριστόξενος δὲ, καὶ Ἐπαμινώνδαν τὸν Θηβαῖον αὐλεῖν μαθεῖν παρὰ Ὀλυμπιοδώρῳ καὶ Ὀρθαγόρᾳ. καὶ τῶν Πυθαγορικῶν δὲ πολλοὶ τὴν αὐλητικὴν ἤσκησαν; ὡς Εὐφράνωρ τε, καὶ Ἀρχύτας; Φιλόλαός τε, ἄλλοι τε οὐκ ὀλίγοι. ὁ δ' Εὐφράνωρ καὶ σύγγραμμα περὶ αὐλῶν κατέλιπεν· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ Ἀρχύτας. ἐμφανίζει δὲ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Δαιταλεῦσι τὴν περὶ τὸ πρᾶγμα τοῦτο σπουδὴν; ὅταν λέγῃ· Ὅστις δ' αὐτὴν αὐλοῖς *) καὶ λύραις κατατέτριμμαι χρώμενος, εἶτά με σκάπτειν κελεύεις. Φρύνιχος ἐν Ἐφιάλτῃ·

Οὐ τουτονὶ μέντοι σὺ κιθαρίζειν ποτὲ αὐλεῖν τ' ἐδίδαξας.

καὶ τὴν Ἀθηνᾶν δέ φησιν Ἐπίχαρμος ἐν Μούσαις ἐπαυλῆσαι τοῖς Διοσκούροις τὸν ἐνόπλιον. Ἴων δ' ἐν Φοίνικι ἢ Καινεῖ ἀλέκτορα τὸν αὐλὸν καλεῖ ἐν τούτοις·

Ἐπῆδ' αὐλὸς ἀλέκτωρ Λύδιον ὕμνον Ἀχαιῶν.

ἐν δὲ Φρουροῖς τὸν ἀλεκτρυόνα Ἰδαῖον εἴρηκε σύριγγα †) p. 185. διὰ τούτων·

Προθεῖ δέ τοι σύριγξ Ἰδαῖος ἀλέκτωρ.

ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ Φοίνικι ὁ αὐτὸς Ἴων φησίν·

Ἔκτυπον ἄγων βαρὺν αὐλὸν τρέχοντι ῥυθμῷ·

οὕτω λέγων τῷ Φρυγίῳ· βαρὺς γὰρ οὗτος. παρ' ὃ καὶ τὸ κέρας αὐτῷ προσάπτουσιν, ἀναλογοῦν τῷ τῶν σαλπίγγων κώδωνι.

Ἐπὶ τούτοις τέλος ἐχέτω καὶ ἥδε ἡ βίβλος, ἑταῖρε Τιμόκρατες, ἱκανὸν εἰληφυῖα μῆκος.

*) γρ. Ὅστις δ' αὐλοῖς. †) γρ. εἴρηκε καὶ σ.

ΑΘΗΝΑΙΟΥ

ΤΩΝ ΔΕΙΠΝΟΣΟΦΙΣΤΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

C. 1. Ἀλλ' ἐπεὶ πολὺς ἔτως λόγος *) συμποσίων προδιήντληται, ὦ Τιμόκρατες, ἐν τοῖς πρὸ τέτων, παραλίπομεν δὲ αὐτῶν τὰ χρησιμώτατα καὶ ὁ βαροῦντα τὴν ψυχὴν, ὠφελᾶντα δὲ καὶ τρέφοντα κατὰ πανδαισίαν, ἅπερ ὁ θεῖος Ὅμηρος παρεισήγαγε, μνημονεύσω καὶ τὰ περὶ τέτων λεχθέντα ὑπὸ τῦ πάντα ἀρίςυ Μασυρίυ. ἡμεῖς γὰρ κατὰ τὸν καλὸν Ἀγάθωνα

Τὸ μὲν πάρεργον ἔργον ὡς ποιέμεθα,
Τὸ δ' ἔργον ὡς πάρεργον ἐκπονέμεθα.

Φησὶ δ' οὖν ὁ ποιητὴς περὶ τῦ Μενελάε τὸν λόγον ποιέμενος·

Τὸν δ' εὗρον δαινύντα γάμον πολλοῖσιν ἔτησιν
Υἷέος ἠδὲ θυγατρὸς ἀμύμονος ᾧ ἐνὶ οἴκῳ.

ὡς νενόμιςαι ἄγειν συμπόσια περὶ τὰς γάμυς, τῶν τε γαμηλίων θεῶν ἕνεκα καὶ τῆς οἱονεὶ μαρτυρίας. τὸ δὲ πρὸς τὰς ξένυς συμπόσιον ὁ τῆς Λυκίας βασιλεὺς διδάσκει, οἷον εἶναι δεῖ, τὸν Βελλεροφόντην μεγαλοπρεπῶς δεξάμενος·

Ἐννῆμαρ ξείνισσε καὶ ἐννέα βῦς ἱέρευσε.

δοκεῖ γὰρ ἔχειν πρὸς φιλίαν τι ὁ οἶνος ἐλκυςικὸν, παρα-

*) γρ. ετος λ

θερμαίνων τὴν ψυχὴν καὶ διαχέων. διόπερ οὐδὲ πρότερον ἡρώτων, οἵτινες εἶεν. ἀλλ' ὕστερον, ὡς τὴν ξενίαν αὐτὴν τιμῶντες, ἀλλ' οὐ τοὺς ἐν μέρει καὶ καθ' ἕκαστον ἡμῶν. τῶν δὲ νῦν δείπνων προνοοῦντες οἱ νομοθέται τά τε Φυλετικὰ δεῖπνα καὶ τὰ δημοτικὰ προσέταξαν, ἔτι δὲ τοὺς θιάσους, καὶ τὰ Φρατρικὰ, καὶ πάλιν ὀργεωνικὰ λεγόμενα. πολλῶν γοῦν εἰσι Φιλοσόφων ἐν ἄστει σύνοδοι, τῶν μὲν Διογενιστῶν, p.186.
τῶν δὲ Ἀντιπατριστῶν λεγομένων, τῶν δὲ Παναιτιαστῶν. κατέλιπε δὲ καὶ Θεόφραστος εἰς τὴν τοιαύτην σύνοδον χρήματα, μὰ Δί', οὐχ ἵνα ἀκολασταίνωσι συνιόντες, ἀλλ' ἵνα τὰ κατὰ τοῦ συμποσίου λόγου σωφρόνως *) καὶ πεπαιδευμένως διεξάγωσι. συνεδείπνουν δ' ὁσημέραι οἱ περὶ πρύτανιν σώφρο- C. 2
να καὶ σωτήρια τῶν πόλεων σύνδειπνα. πρὸς γοῦν τοιοῦτο συμπόσιόν φησιν ὁ Δημοσθένης ἀνενηνέχθαι τὴν Ἐλατείας κατάληψιν. Ἑσπέρα μὲν γὰρ ἦν, ἧκε δὲ ἀγγέλλων τις ὡς τοὺς πρυτάνεις, ὡς Ἐλάτεια κατείληπται. καὶ τοῖς Φιλοσόφοις δὲ ἐπιμελὲς ἦν συνάγουσι τοὺς νέους μετ' αὐτῶν πρός τινα τεταγμένον νόμον εὐωχεῖσθαι. τοῦ γοῦν Ξενοκράτους ἐν Ἀκαδημίᾳ, καὶ πάλιν Ἀριστοτέλους συμποτικοί τινες ἦσαν νόμοι. τὰ δ' ἐν Σπάρτῃ Φειδίτεια καὶ παρὰ τοῖς Κρησὶν ἀνδρεῖα μετὰ πάσης ἐπιμελείας αἱ πόλεις συνῆγον. διὸ καί τις οὐ κακῶς ἔφη·

> Οὐ χρὴ συμποσίοισι †) φίλους ἀπέχεσθαι ἑταίρους
> Δηρόν· ἀνάμνησις δὲ πέλει χαριεστάτη αὕτη.

Ἀντίπατρος δ' ὁ Φιλόσοφος συμπόσιόν ποτε συνάγων, συνέταξε τοῖς ἐρχομένοις, ὡς περὶ σοφισμάτων ἐροῦσιν. Ἀρκεσίλαον δέ φασιν εἰς συμπόσιον παρακληθέντα καὶ συγκατακλιθέντα ἐνὶ τῶν βορῶς ἐσθιόντων, αὐτὸν δὲ μηδενὸς ἀπολαῦσαι δυνάμενον, ἐπεί τις αὐτῷ τῶν παρόντων ἐξέτεινε, φάναι·

> Εὖ σοὶ γένοιτο, Τηλέφῳ δ', ἃ 'γὼ νοῶ.

ἔτυχε δ' ὁ κατοψοφαγῶν Τήλεφος καλούμενος. ὁ δὲ Ζήνων, ἐπεί τις τῶν παρόντων ὀψοφαγῶν ἀπέσυρεν ἅμα τῷ παρατεθῆναι τὸ ἐπάνω τοῦ ἰχθύος, στρέψας καὶ αὐτὸς τὸν ἰχθὺν,

*) γρ. τοὺς κατὰ τὸ συμπόσιον λόγους σ. †) γρ. συμποσίοιο.

ἀπέσυρεν, ἐπιλέγων·

Ἰνὼ δὲ τἀπὶ θάτερ' ἐξειργάζετο.

Σωκράτης δ' ἰδών τινα ἀμέτρως τῇ ἐποψήσει χρώμενον, ὦ παρόντες, ἔφη, τίς ὑμῶν τῷ μὲν ἄρτῳ ὡς ὄψῳ χρῆται, τῷ δ' ὄψῳ ὡς ἄρτῳ; ἡμεῖς δὲ νῦν περὶ τῶν Ὁμηρικῶν συμποσίων λέξομεν. ἀφορίζει γὰρ αὐτῶν ὁ ποιητὴς χρόνες, πρόσωπα, αἰτίας. τοῦτο δὲ ὀρθῶς ἀπεμάξατο ὁ Ξενοφῶν καὶ Πλάτων, οἳ καταρχὰς τῶν ξυγγραμμάτων ἐκτίθενται τὴν αἰτίαν τοῦ συμποσίου, καὶ τίνες οἱ παρόντες. Ἐπίκουρος δὲ οὐ τόπον, οὐ χρόνον ἀφορίζει, οὐ προλέγει οὐδέν. δεῖ οὖν μαντεύσασθαι, πῶς ποτ' ἄνθρωπος ἐξαπίνης ἔχων κύλικα προβάλλει ζητήματα, καθάπερ ἐν διατριβῇ λέγων Ἀριστοτέλης, ἄλυτον †) καὶ κονιορτοῦ ἥκειν πλήρη τινὰ ἐπὶ τὸ συμπόσιόν φησιν ††). ἔπειθ' ὁ μὲν Ὅμηρος ἐκδιδάσκει, τίνας κλητέον, εἰπών, ὡς τοὺς ἀρίστους τε καὶ ἐντίμους χρὴ καλεῖν·

Κίκλησκεν δὲ γέροντας ἀριστῆας Παναχαιῶν.

οὐχ ὃν τρόπον Ἡσίοδος· οὗτος γὰρ ἀξιοῖ καὶ τοὺς γείτονας μάλιστα καλεῖν,

— ὅστις σέθεν ἐγγύθι ναίει.

τοῦτο γὰρ ὡς ἀληθῶς βρωτικῆς *) ἐστιν ἀναισθησίας συμπόσιον, καὶ τῇ μισανθρωποτάτῃ τῶν παροιμιῶν ἁρμόττον·

p.187. Τηλοῦ φίλοι ναίοντες οὐκ εἰσὶν φίλοι.

πῶς γὰρ οὐκ ἄλογον, τόπῳ τὴν φιλίαν, καὶ οὐ τρόπῳ κρίνεσθαι; τοιγαροῦν παρ' Ὁμήρῳ μετὰ τὸ πιεῖν

Τοῖς δ' ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν.

παρὰ δὲ τοῖς οὐ τὰ σώφρονα συμπόσια συνάγουσι

Τοῖς δ' ὁ κόλαξ πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῶκον.

ἔτι δὲ ὁ μὲν Ὅμηρος ἡλικίαις εἰσάγει διαφέροντας καὶ ταῖς προαιρέσεσι τοὺς κεκλημένους, Νέστορα καὶ Αἴαντα καὶ Ὀδυσσέα· τὸ μὲν καθόλου σύμπαντας τῆς ἀρετῆς ἀντεχομένους, ἤδη δὲ διαφόροις ὁδοῖς ὡρμηκότας ἐπ' αὐτήν. ὁ δ' Ἐπίκου-

†) γρ. ὅς γε ἄλουτον. ††) γρ. ἀπρεπὲς εἶναί φησιν.
*) γρ. ἀροτικῆς.

ρος ἅπαντας εἰσήγαγεν προφήτους ἀτόμων, καὶ ταῦτ', ἔχων
παραδείγματα τήν τε τοῦ ποιητοῦ τῶν συμποσίων ποικιλίαν
καὶ τὴν Πλάτωνός τε καὶ Ξενοφῶντος χάριν· ὧν ὁ μὲν
Πλάτων τὸν μὲν Ἐρυξίμαχον ἰατρὸν, τὸν δὲ Ἀριςοφάνη
ποιητὴν, ἄλλον δ' ἀπ' ἄλλης προαιρέσεως ἐδόντων. οὔτε γὰρ
κόλακα πρέπον ἐςὶν εἶναι, οὔτε μυκτηριςήν. πάλιν Ἐπίκου-
ρος ἐν τῷ Συμποσίῳ ζητεῖ περὶ δυσπεψίας, ὥστ' οἰωνίσα-
σθαι, εἶθ' ἑξῆς περὶ πυρετῶν. τὴν μὲν γὰρ ἐπιτρέχουσαν
τῇ λέξει ἀῤῥυθμίαν τί δεῖ καὶ λέγειν; Πλάτων δὲ τὸν μὲν
ὑπὸ τῆς λυγγὸς ὀχλούμενον καὶ θεραπευόμενον ἀνακογχυλια-
σμοῖς ὕδατος· ἐν δὲ ταῖς ὑποθήκαις τοῦ κάρφους, ἵνα τὴν ῥῖνα
κινήσας πτάρῃ, παρίημι· κωμῳδεῖν γὰρ ἤθελε, καὶ διασύρει,
χλευάζει *) τε τὰ ἰσόκωλα τοῦ Ἀγάθωνος καὶ τὰ ἀντίθε-
τα. καὶ τὸν Ἀλκιβιάδην δὲ παράγει λέγοντα, ὅτι πασχη-
τιοῦ. ἀλλ' ὅμως τοιαῦτα γράφοντες τὸν Ὅμηρον ἐκβάλλουσι
τῶν πόλεων. Ἀλλ' οὔτε ἐκ θύμβρους, ἔφη Δημοχάρης,
λόγχη, οὔτ' ἐκ τοιούτων λόγων ἀνὴρ ἀγαθὸς γίνεται. οὐ μό-
νον δ' Ἀλκιβιάδην διασύρει, ἀλλὰ καὶ Χαρμίδην, καὶ Εὐ-
θύδημον, καὶ ἄλλους πολλοὺς τῶν νέων. τοῦτο δὲ κωμῳδοῦντός C. 3.
ἐςι τὴν Ἀθηναίων πόλιν, τὸ τῆς Ἑλλάδος μουσεῖον, ἣν ὁ μὲν
Πίνδαρος Ἑλλάδος ἔρεισμα ἔφη, Θουκυδίδης δ' ἐν τῷ εἰς
Εὐριπίδην ἐπιγράμματι Ἑλλάδος Ἑλλάδα, ὁ δὲ Πύθιος
ἑςίαν καὶ πρυτανεῖον τῶν Ἑλλήνων. διότι τοίνυν κατέψευ-
σαι τῶν νεανίσκων, πάρεςι σκοπεῖν ἐξ αὐτοῦ τοῦ Πλάτωνος.
τὸν μὲν γὰρ Ἀλκιβιάδην φησὶν ἐν τῷ ὁμωνύμῳ διαλόγῳ
παρακμάσαντα τότε πρῶτον ἄρξαντα Σωκράτει λαλεῖν, ὅτε
πάντες αὐτὸν κατέλιπον οἱ τοῦ σώματος ἐπιθυμηταί· λέγει
γὰρ ταῦτα κατ' ἀρχὰς τοῦ διαλόγου. τὰ δ' ἐν τῷ Χαρμίδῃ
ἐναντιώματα ἐξ αὐτοῦ τοῦ διαλόγου ὁ βουλόμενος εἴσεται. ποι-
εῖ γὰρ αὐτὸν ἀσυμφώνως ποτὲ μὲν σκοτοδινιῶντα, καὶ με-
θυσκόμενον τῷ τοῦ παιδὸς ἔρωτι, καὶ γινόμενον ἔξεδρον,
καὶ καθάπερ νεκρὸν †) ὑποπεπτωκότα λέοντος ἀλκῇ· ἅμα δὲ
καταφρονεῖν φησι τῆς ὥρας αὐτοῦ. ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ Ξενο-

*) γρ. Πλάτων δὲ, (τὸν μὲν γὰρ ὑπὸ τῆς λυγγὸς ὀχλούμενον
καὶ θεραπευόμενον ἀνακογχυλιασμοῖς ὕδατος, σὺν ταῖς ὑπο-
θήκαις τοῦ κάρφους, ἵνα τὴν ῥῖνα κινήσας πτάρῃ, παρίημι·
κωμῳδεῖν γὰρ ἤθελε καὶ διασύρειν) κλ. †) γρ. νεβρόν.

φῶντος Συμπόσιον, καίπερ ἐπαινούμενον, οὐκ ἐλάττους ἔχει τούτων ἐπιλήψεις. Καλλίας μὲν γὰρ συνάγει τὸ συμπόσιον, ἐπειδήπερ τὰ παιδικὰ αὐτοῦ Αὐτόλυκος Παναθήναια παγκράτιον ἐστεφανώθη. καὶ εὐθὺς οἱ κατακλιθέντες τῷ παιδὶ προσέχουσι τὸν νοῦν, καὶ ταῦτα τοῦ πατρὸς παρα-
p.188. καθημένου. ὥσπερ γὰρ, ὅταν φέγγος ἐν νυκτὶ παρῇ, πάντων προσάγεται τὰ ὄμματα, οὕτω καὶ τὸ Αὐτολύκου κάλλος πάντων ἐφέλκεται ὄψεις ἐφ' ἑαυτό. ἔπειτα τῶν παρόντων οὐδεὶς ἦν, ὃς οὐκ ἔπασχέ τι τὴν ψυχὴν ὑπ' ἐκείνου. οἱ μέν γε σιωπηλότεροι ἐγίγνοντο, οἱ δὲ καὶ ἐσχηματίζοντό πως. ἀλλ' οὐχ Ὅμηρος τοιοῦτόν τι εἰπεῖν ἐπεχείρησε. καὶ περὶ †). τῆς Ἑλένης παρούσης περὶ τοῦ κάλλους τις τῶν ἐναντίων αὐτῇ τοιαῦτ' εἶπεν ὑπὸ τῆς ἀληθείας ἐκνικώμενος·

Οὐ νέμεσις, Τρῶάς τε καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς
Τοιῇδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν.
Αἰνῶς ἀθανάτῃσι θεῇς εἰς ὦπα ἔοικεν.

εἶτά φησιν·

Ἀλλὰ καὶ ὧς, τοίη περ ἐοῦσ', ἐν νηυσὶ νεέσθω.

τὰ δὲ μειράκια τὰ ὡς τὸν Μενέλαον παραγενόμενα, ὁ Νέστορος υἱὸς καὶ ὁ Τηλέμαχος, ἐν οἴνῳ ὄντες καὶ ἐν γαμικῷ συμποσίῳ διατρίβοντες, καὶ τῆς Ἑλένης παρακαθημένης, ὡς πρέπον ἐστὶν, ἡσυχίαν ἄγουσι, πρὸς τὸ περιβόητον ἐκκεκωφωμένοι κάλλος. ὁ δὲ Σωκράτης τίνος χάριν τῶν αὐλητρίδων ἀνεχόμενος καὶ τοῦ ὀρχουμένου παιδὸς καὶ κιθαρίζοντος, ἔτι δὲ καὶ τῆς κυβιστώσης γυναικὸς ἀπρεπῶς τὸ μύρον ἀπείπατο; οὐ γὰρ ἂν αὐτοῦ ἀγελαστὶ ἠνέσχετο κατὰ νοῦν ἔχων ταῦτα τὰ ἔπη·

Τοὺς ὠχριῶντας τοὺς ἀνυποδήτους λέγεις,
Ὧν ὁ κακοδαίμων Σωκράτης καὶ Χαιρεφῶν.

καὶ μὴν ἀσύμφωνα καὶ τὰ μετὰ ταῦτα τῇ αὐστηρότητι. ὁ γὰρ δὴ Κριτόβουλος, μειράκιον ἀστεῖον, γέροντα καὶ διδάσκαλον αὐτοῦ τὸν Σωκράτη σκώπτει, πολὺ τῶν Σειληνῶν αἰσχίω λέγων εἶναι· ὁ δὲ αὐτῷ διαμορφοσκοπεῖται, καὶ κριτὰς ἑλόμενος τόν τε παῖδα καὶ τὴν ὀρχηστρίδα, προτι-

†) γρ. καίπερ.

θησι νικητήρια φιλήματα τῶν κριτῶν. τίς οὖν τῶν νέων ἐντυχὼν τούτοις οὐκ ἐπιτριβήσεται μᾶλλον, ἤπερ εἰς ἀρετὴν προαχθείη; παρὰ δ' Ὁμήρῳ ἐν τῷ τοῦ Μενελάου συμποσίῳ προβάλλουσιν ἀλλήλοις, ὥσπερ ἐν διατριβῇ, ζητήματα, καὶ πολιτικῶς ὁμιλοῦντες τέρπουσιν ἀλλήλους καὶ ἡμᾶς. ὁ γοῦν Μενέλαος, παραγενομένων ἐκ τοῦ λουτρῶνος τῶν περὶ τὸν Τηλέμαχον καὶ τῶν περὶ τὴν ἐδωδὴν παρατεθέντων, παρακαλεῖ μεταλαμβάνειν, λέγων τάδε·

Σίτου δ' ἅπτεσθον καὶ χαίρετον· αὐτὰρ ἔπειτα
Δείπνου πασσαμένω εἰρησόμεθ', οἵτινές ἐστον.

ἔπειτα προσεπιδίδωσι τῶν παρακειμένων αὐτῷ φιλανθρωπευόμενος·

Ὣς φάτο, καί σφιν νῶτα βοὸς παρὰ πίονα θῆκεν
Ὄπτ' ἐν χερσὶν ἑλών, τά ῥά οἱ γέρα πάρθεσαν αὐτῷ.

φαγόντες δ' ἐκεῖνοι μετὰ σιωπῆς, ὡς πρέπει νέοις ἀλλήλοις ὁμιλοῦσιν, ἠρέμα προσκύψαντες, οὐ περὶ ἐδεσμάτων, φησὶν, οὐδὲ περὶ θεραπαινῶν τοῦ κεκληκότος, ὑφ' ὧν ἐλούσαντο, περὶ δὲ τῶν κτημάτων τοῦ ὑποδεξαμένου·

Ζηνός που τοιαῦτα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται.

βέλτιον γὰρ οὕτως φησὶν ὁ Σέλευκος γράφεσθαι. Ἀρίσταρχος δὲ οὐ δεόντως γράφει·

Ζηνός που τοιήδε γ' Ὀλυμπίου ἔνδοθεν αὐλή. p.189.

οὐ γὰρ τῆς οἰκίας τὸ κάλλος μόνον ἀποθαυμάζουσι. πῶς γὰρ ἤλεκτρον καὶ ἄργυρος καὶ ἐλέφας ἐν τοῖς τοίχοις ἦν; ἀλλὰ τὰ μὲν περὶ τοῦ οἴκου εἰρήκασιν, ὡς ἐστι δώματα ἠχήεντα· τοιαῦτα γὰρ δὴ τὰ ὑψόροφα καὶ μεγάλα. περὶ δὲ τῶν σκευῶν τὸ,

Χρυσοῦ τ' ἠλέκτρου τε καὶ ἀργύρου, ἠδ' ἐλέφαντος.

οἷς εἰκότως ἐπιφέρεται·

Ζηνός που τοιαῦτα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται,
Ὅσσα τάδ' ἄσπετα πολλά. σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.

οὐκ ἔστιν δ' ἀκόλουθον τῷ,

Ζηνός που τοιήδε γ' Ὀλυμπίου ἔνδοθεν αὐλή.

ἐπιφέρειν·

"Οσσα τάδ' ἄσπετα πολλά — —

σόλοικον ὂν τῷ ἀσυνήθει τῆς ἀναγνώσεως. ἔτι τοίνυν οὐδ' ἡ αὐλὴ ἁρμόττει ἐπὶ τοῦ οἴκου. ὁ γὰρ διαπνεόμενος τόπος αὐλὴ λέγεται· καὶ διαυλωνίζειν φαμὲν τὸ δεχόμενον ἐξ ἑκατέρου πνεῦμα χωρίον. ἔτι δὲ αὐλὸς μὲν τὸ ὄργανον, ᾧ διέρχεται τὸ πνεῦμα, καὶ πᾶν τὸ διατεταμένον εἰς εὐθύτητα σχῆμα αὐλὸν καλοῦμεν· ὥσπερ τὸ ϛάδιον καὶ τὸν κρουνὸν τοῦ αἵματος·

— Αὐτίκα δ' αὐλὸς ἀνὰ ῥῖνας παχὺς ἦλθε·

καὶ τὴν περικεφαλαίαν, ὅταν ἐκ τοῦ μέσου πρὸς ὀρθὸν ἀνατείνῃ, αὐλῶπιν. λέγονται δὲ Ἀθήνησι καὶ ἱεροί τινες αὐλῶνες, ὧν μέμνηται Φιλόχορος ἐν τῇ ἐννάτῃ. καλοῦσι δ' ἀρσενικῶς τοὺς αὐλῶνας, ὥσπερ Θουκυδίδης ἐν τῇ τετάρτῃ, καὶ πάντες οἱ καταλογάδην συγγραφεῖς· οἱ δὲ ποιηταὶ θηλυκῶς. Καρκῖνος μὲν Ἀχιλλεῖ·

Βαθεῖαν εἰς αὐλῶνα περίδρομον ϛρατοῦ.

καὶ Σοφοκλῆς Σκύθαις:

Κρημνούς τε καὶ σήραγγας, ἠδ' ἐπακτίας
Αὐλῶνας,

ἐκδεκτέον οὖν καὶ τὸ παρὰ Ἐρατοσθένει ἐν τῷ Ἑρμῇ θηλυκῶς εἰρῆσθαι·

— Βαθὺς διαφύεται αὐλών·

ἀντὶ τοῦ βαθεῖα, καθάπερ λέγεται θῆλυς ἐέρση. πᾶν οὖν τὸ τοιοῦτον αὐλή τε καὶ αὐλὼν λέγεται. νῦν δὲ τὰ βασίλεια λέγουσιν αὐλάς. ὥσπερ Μένανδρος· Αὐλὰς θεραπεύειν καὶ σατράπας. καὶ Δίφιλος·

Αὐλὰς θεραπεύειν ἐϛὶν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,
Ἢ φυγάδος, ἢ πεινῶντος, ἢ μαϛιγίου,

ἤτοι διὰ τὸ μεγάλους ἔχειν τοὺς πρὸ τῶν οἴκων ὑπαιθρίους τόπους· ἢ τῷ παραυλίζεσθαι καὶ παρακοιμᾶσθαι τοὺς δορυφόρους τοῖς βασιλείοις. Ὅμηρος δὲ τὴν αὐλὴν ἀεὶ τάττει ἐπὶ τῶν ὑπαίθρων τόπων, ἔνθα ἦν ὁ τοῦ Ἑρκείου Ζηνὸς βω-

ὅς. ὁ μέντοι γε Πηλεὺς καταλαμβάνεται

Αὐλῆς ἐν χόρτῳ, ἔχε δὲ χρύσειον ἄλεισον,
Σπένδων αἴθοπα οἶνον ἐπ' αἰθομένοις ἱεροῖσι.

δὲ Πρίαμος

Αὐλῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον.

κὶ ὁ Ὀδυσσεὺς προστάττει τοῖς περὶ τὸν Φήμιον·

Ἀλλ' ἐξελθόντες μεγάρων εὖ ναιετοώντων
Ἐκ φόνε εἰς αὐλήν. p.190.

τι δὲ ὁμῦ τόν τε οἶκον καὶ τὰ κτήματα ἐπήνεσεν ὁ Τηλέμαχος, ἐμφανίζει ὁ Μενέλαος·

Τέκνα φίλ', ἤτοι Ζηνὶ βροτῶν οὐκ ἄν τις ἐρίζοι·
Ἀθάνατοι γὰρ τῶ γε δόμοι καὶ κτήματ' ἔασιν.

λλὰ γὰρ ἐπανιτέον ἐπὶ τὸ συμπόσιον, ἐν ᾧ Ὅμηρος ἐπιξίως ἀφορμὴν εὗρε λόγων, ὥστε κτῆσιν συγκρίναι φίλε. γὰρ ὡς πρόβλημα προτείνει, ἀλλ' ἐπιχαρίτως παρενείς ὁ Μενέλαος, ἐπειδὴ ἤκεσε τῶν ἐπαίνων, τὸ μὲν εἶναι λύσιος οὐκ ἀρνεῖται, κἀνταῦθά γε περιελὼν τὸν φθόνον· λλὰ γάρ φησι παθὼν ἔχειν αὐτόν· ἐ μέντοι ἀξιοῖ ἑαυν θεοῖς συγκρίνειν·

Ἀθάνατοι γὰρ τῶ γε δόμοι καὶ κτήματ' ἔασιν.

δειξάμενος δὲ φιλάδελφον ἦθος καὶ μετ' ἀνάγκης φήσας ἰν τε καὶ πλετεῖν, ἀντιπαρέθηκε τὸν τῆς φιλίας λόγον·

Ὧν ὄφελον τριτάτην περ ἔχων ἐν δώμασι μοῖραν
Ναίειν, οἱ δ' ἄνδρες σόοι ἔμμεναι, οἳ τότ' ὄλοντο
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, ἑκὰς Ἄργεος ἱπποβότοιο.

; ἂν οὖν τῶν ἐκγόνων ἐκείνων τῶν ὑπὲρ τε τοιύτε τε- C. 4. ηκότων οὐκ ἂν ἀνταξίαν †) δόξειεν τὴν ἐπὶ τῇ ςερήσει πατρὸς λύπην τῇ τε πατρὸς εὐχαρίςῳ μνήμῃ διορθενην; ὅπως δὲ μὴ δόξῃ κοινὸς εἶναι πρὸς πάντας τὲς παπλησίως αὐτῷ τὴν εὔνοιαν ἐνδεδειγμένες, ἐπήνεγκεν·

Τῶν πάντων ἐ τόσσον ὀδύρομαι ἀχνύμενός περ,
Ὡς ἑνός, ὅς τέ μοι ὕπνον ἀπεχθαίρει καὶ ἐδωδήν,

†) γρ. ἀντιξίως.

ἵνα δὲ μὴ φαίνηται μηδενὸς τῶν ἐκείνε παραμελῶν, ἐμνήσθη κατ' ὄνομα·

— Ὀδύρονταί νύ πε αὐτὸν
Λαέρτης θ' ὁ γέρων, καὶ ἐχέφρων Πηνελόπεια,
Τηλέμαχός θ', ὃν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ.

τε δὲ δακρύσαντος πρὸς τὴν μνήμην, ὁ μὲν ἐφίςησι. κἂν τοσέτῳ τῆς Ἑλένης ἐπεισόδῳ †), κἀκείνης ἐκ τῆς ὁμοιότητος τεκμηραμένης, (πάνυ γὰρ αἱ γυναῖκες διὰ τὸ παρατηρεῖσθαι τὴν ἀλλήλων σωφροσύνην δειναὶ τὰς ὁμοιότητας τῶν παίδων πρὸς τὲς γονέας ἐλέγξαι,) παρεμβάλλοντός τινα λόγον καὶ τε Πεισιςράτε, (χρὴ γὰρ καὶ τῦτον μὴ παρεῖναι δορυφορήματος τρόπον,) καὶ διαλεχθέντος εὐσχημόνως περὶ τῆς αἰδες τε Τηλεμάχε, πάλιν ἐπιβάλλει ὁ Μενέλαος περὶ τῆς τε Ὀδυσσέως φιλίας, ὅτι μετὰ μόνε καταγηράναι μάλις' ἂν ἤθελε μετ' ἐκείνε. κατὰ δὲ τὸ εἰκὸς οἱ μὲν δακρύεσιν, ἡ δ' Ἑλένη, Διὸς ἕσα θυγάτηρ, καὶ παρὰ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ σοφῶν μεμαθηκυῖα πολλὲς λόγους, εἰς τὸν οἶνον ἐμβάλλει πάνακες τῷ ὄντι φάρμακον, καὶ ἄρχεται διηγεῖσθαι τὰ περὶ τε Ὀδυσσέως μεταξὺ ταλασιεργίας ἁπτομένη, ἐ δι' ἀρέσκειαν τῦτο πράττεσα, ἀλλ' οἴκοθεν ἔχουσα τὴν
p.191. τοιαύτην αἵρεσιν. ἡ γοῦν Ἀφροδίτη ἐρχομένη πρὸς αὐτὴν μετὰ τὸ μονομαχεῖον εἰκάζεται,

Γρηῒ δέ μιν εἰκυῖα παλαιγενέϊ προσέειπεν
Εἰροκόμῳ, ἥ οἱ Λακεδαίμονι ναιεταώσῃ
Ἤσκειν εἴρια καλά.

ἐμφανίζεται δ' αὐτῆς ἐ παρέργως τὸ φίλεργον κἀκ τέτων·

Τῇ δ' ἄρ' ἅμ' Ἀδρήςη κλισίην εὔτυκτον ἔθηκε,
Ἀλκίππη δὲ τάπητα φέρεν μαλακε ἐρίοιο,
Φυλὼ δ' ἀργύρεον τάλαρον φέρε, τόν οἱ ἔδωκεν
Ἀλκάνδρη, Πολύβοιο δάμαρ — —
Τόν ῥά οἱ ἀμφίπολος Φυλὼ παρέθηκε φέρεσα
Νήματος ἀσκητοῖο βεβυσμένον· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
Ἠλακάτη τετάνυστο, ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχεσα.

ἔοικε δὲ καὶ αὐτὴ τὴν ἑαυτῆς φιλοτεχνίαν συνορᾶν. τῷ

†) γρ. κἀν τέτῳ τὸ τῆς Ἑλένης ἐπεισόδιον.

γοῦν Τηλεμάχῳ πέπλον τινὰ δωρουμένη, φησί·

> Δῶρόν τοι καὶ ἐγὼ, τέκνον φίλε, τοῦτο δίδωμι,
> Μνῆμ' Ἑλένης χειρῶν, πολυηράτου εἰς γάμου ὥρην,
> Σῇ δ' ἀλόχῳ φορέειν.

αὕτη δ' ἡ φιλεργία τὴν σωφροσύνην αὐτῆς καταμηνύει· οὐ χλιδῶσα γὰρ οὐδὲ θρυπτομένη διὰ τὸ κάλλος εἰσάγεται. εὑρίσκεται γοῦν περὶ ἱςὸν ὑφαίνουσα καὶ ποικίλλουσα·

> Τὴν δ' εὗρ' ἐν μεγάρῳ· ἡ δὲ μέγαν ἱςὸν ὕφαινε
> Δίπλακα, μαρμαρέην, πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους
> Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
> Οὓς ἕθεν εἵνεκ' ἔπασχον ὑπ' Ἄρηος παλαμάων.

διδάσκει δ' ἡμᾶς Ὅμηρος, ὅτι δεῖ καὶ τοὺς κεκλημένους ἐφ' ἑςίασιν παρακαλεῖν ἀπανίςασθαι τοὺς κεκληκότας. ὁ μὲν Τηλέμαχος τὸν Μενέλαον·

> Ἀλλ' ἄγετ', εἰς εὐνὴν τράπεθ' ἡμέας, ὄφρα καὶ ἤδη
> Ὕπνῳ ὑπὸ γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντες.

ἡ δὲ προσποιουμένη Μέντωρ εἶναι Ἀθηνᾶ πρὸς τὸν Νέςορα·

> Ἀλλ' ἄγε, τάμνετε μὲν γλώσσας, κεράσεσθε δὲ οἶνον,
> Ὄφρα Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν
> Σπείσαντες, κοίτοιο μεδώμεθα· τοῖο γὰρ ὥρη.

ἐν δὲ ταῖς τῶν θεῶν ἑορταῖς οὐδ' ὅσιον εἶναι δοκεῖ πλείω χρόνον παραμένειν. γνωμικῶς γοῦν φησι παρὰ τῷ Ὁμήρῳ ἡ Ἀθηνᾶ·

> Ἤδη γὰρ φάος οἴχεθ' ὑπὸ ζόφον, οὐδὲ ἔοικε
> Δηθὰ θεῶν ἐν δαιτὶ θαασσέμεν, ἀλλὰ νέεσθαι.

καὶ νῦν δὴ νόμος ἔκ θυσιῶν τινῶν πρὸ ἡλίου δύνοντος ἀπιέναι. καὶ παρ' Αἰγυπτίοις δὲ τὸ παλαιὸν σωφρονικῶς διεξήγετο τὸ τῶν συμποσίων γένος, καθάπερ εἴρηκεν Ἀπολλώνιος περὶ τούτων γεγραφώς. καθήμενοι μὲν γὰρ ἐδείπνουν τροφῇ τῇ λιτοτάτῃ καὶ ὑγιεινοτάτῃ χρώμενοι, καὶ οἴνῳ τοσούτῳ, ὅσος ἱκανὸς ἂν γένοιτο πρὸς εὐθυμίαν, ἣν ὁ Πίνδαρος αἰτεῖται παρὰ τοῦ Διός· Τί δ' ἔρδων φίλος σοί τε, καρτεροβρόντα Κρονίδα, φίλος δὲ Μοίσαις εὐθυμίᾳ τε μέλων εἴην, τοῦτ' αἰτοῦμαί σε. τὸ δὲ Πλάτωνος συμπόσιον οὐ συνέδριόν ἐςιν, οὐ βουλευτήριον, οὐ λέσχη φιλοσόφων. Σωκρά- p.192.

της γὰρ οὐδὲ τοῦ συμποσίου ἀποστῆναι θέλει, καίτοι Ἐρυξιμάχου καὶ Φαίδρου καὶ ἄλλων τινῶν ἀποστάντων, ἀλλ' ἐγρήγορε μετ' Ἀγάθωνος καὶ Ἀριστοφάνους, καὶ πίνει ἐξ ἀργυροῦ φρέατος· καλῶς γάρ τις τὰ μεγάλα ποτήρια οὕτως ὠνόμασε· πίνει τ' ἐκ τῆς φιάλης ἐπιδέξια. φησὶ δὲ καὶ μετὰ τοῦτο τοὺς μὲν δύο νυστάζειν, καταδαρθεῖν δὲ πρότερον τὸν Ἀριστοφάνη· ἤδη δὲ ἡμέρας ὑποφαινούσης τὸν Ἀγάθωνα· καὶ τὸν Σωκράτην κατακοιμήσαντα ἐκείνους, ἀναστάντα ἀπιέναι εἰς τὸ Λύκειον, ἐξὸν, φησὶν ὁ Ἡρόδικος, εἰς τοὺς Ὁμήρου Λαιστρυγόνας,

Ἔνθα κ' ἄϋπνος ἀνὴρ δοιοὺς ἐξήρατο μισθούς.

πᾶσα δὲ συμποσίου συναγωγὴ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις τὴν αἰτίαν εἰς θεὸν ἀνέφερε, καὶ στεφάνοις ἐχρῶντο τοῖς οἰκείοις τῶν θεῶν, καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς. καὶ δοῦλος οὐδεὶς ἦν ὁ διακονήσων, ἀλλ' οἱ νέοι τῶν ἐλευθέρων ᾠνοχόουν, ὡς ὁ τοῦ Μενελάου υἱὸς, καίτοι νυμφίος ὑπάρχων, καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς γάμοις. παρὰ δὲ τῇ καλῇ Σαπφοῖ καὶ ὁ Ἑρμῆς οἰνοχοεῖ τοῖς θεοῖς. καὶ τἄλλα δὲ πάντα παρεσκεύαζον τοῖς δειπνοῦσιν ἐλεύθεροι. καὶ οἱ δειπνήσαντες ἀπελύοντο φωτὸς ὄντος. ἐν ἐνίοις δὲ καὶ τῶν Περσικῶν συμποσίων ἐγίνοντό τινες καὶ βουλαὶ, καθάπερ ἐν τῷ τοῦ Ἀγαμέμνονος κατὰ τὴν στρατείαν. τὸ δὲ τοῦ Ἀλκινόου συμπόσιον, πρὸς ὃ ἀποτέταται τοῦ Ὀδυσσέως ὁ λόγος·

Οὐ γὰρ ἔγωγέ τι φημὶ τέλος χαριέστερον εἶναι,
Ἢ ὅταν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ κάτα δῆμον ἅπαντα,
Δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζωνται ἀοιδοῦ·

ξένου ὑποδοχὴν ἔχει, ὄντων καὶ αὐτῶν τῶν Φαιάκων τρυφερῶν. ὅπερ συμβάλλων τις πρὸς τὰ τῶν φιλοσόφων συμπόσια κοσμιώτερον ἂν εὕροι, καίτοι τοῦτο περιέχον καὶ ἱλαρότητα καὶ παιδιὰν εὐσχήμονα. μετὰ γὰρ τὸν ἀγῶνα τὸν γυμνικὸν ᾄδει ὁ ᾠδὸς ἀμφ' Ἄρεως φιλότητα μῦθόν τινα χλεύῃ κεκραμένον, καίτοι εἰς τὴν μνηστηροφονίαν ὑποθηκῶν ὑποτιθεμένων τῷ Ὀδυσσεῖ, ὡς τοῦ Ἡφαίστου καὶ τοῦ Κυλλοποδίωνος τὸν ἀνδρειότατον Ἄρη καταγωνισαμένου. ἐκαθέζοντο δὲ καὶ δειπνοῦντες οἱ τότε. πολλαχοῦ γοῦν ὁ Ὅμηρός φησιν·

Ἑξείης ἕζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε.

ὁ γὰρ θρόνος αὐτὸ μόνον ἐλευθέριός ἐστι καθέδρα σὺν ὑποποδίῳ, ὅπερ θρῆνυν καλοῦντες, ἐντεῦθεν αὐτὸν ὠνόμασαν θρόνον τοῦ θρήσασθαι χάριν, ὅπερ ἐπὶ τοῦ καθέζεσθαι τάσσουσιν, ὡς Φιλητᾶς·

Θρήσασθαι πλατάνῳ γαίῃ ὑπό.

ὁ δὲ κλισμὸς περιττοτέρως κεκόσμηται ἀνακλίσει. τούτων δ' εὐτελέστερος ἦν ὁ δίφρος. τῷ γοῦν Ὀδυσσεῖ ἐπαίτῃ εἶναι δοκοῦντι,

Δίφρον ἀεικέλιον (φησὶ), καταθεὶς ὀλίγην τε τράπεζαν.

οἱ δὲ κρατῆρες αὐτοῖς, ὥσπερ ἔχει καὶ τοὔνομα, κεκραμένοι παρεστήκεσαν. ἐξ ὧν οἱ κοῦροι διακονούμενοι, τοῖς μὲν ἐντιμοτάτοις ἀεὶ πλήρεις παρεῖχον τὸ ποτήριον, τοῖς δ' ἄλλοις ἐξ ἴσου διένεμον. ὁ γοῦν Ἀγαμέμνων πρὸς τὸν Ἰδομενέα φησί·

Σὸν δὲ πλεῖον δέπας αἰεὶ p.193.
Ἕστηχ', ὥσπερ ἐμοί, πιέειν, ὅτε θυμὸς ἀνώγει.

προέπινον δ' ἀλλήλοις οὐχ ὥσπερ ἡμεῖς, (τοῦτο γὰρ προεκπιεῖν ἐστι,) ἀλλὰ μεστὸν τὸν σκύφον·

Πλησάμενος δ' οἴνοιο δέπας δείδεκτ' Ἀχιλῆα.

ὁσάκις δὲ καὶ τροφὰς ἐλάμβανον, προειρήκαμεν ἤδη, ὅτι δὴ τρεῖς ἦσαν, διὰ τὸ τὸ αὐτὸ ποτὲ μὲν ἄριστον, ποτὲ δὲ δεῖπνον ὀνομάζεσθαι. γελοῖοι γάρ εἰσιν οἱ φάσκοντες, ὅτι καὶ τέσσαρας ἐλάμβανον, ἐπεὶ ὁ ποιητὴς ἔφη·

— Σὺ δ' ἔρχεο δειελιήσας·

οὐ νοοῦντες, ὅτι λέγει τὸν δειλινὸν διατρίψας χρόνον. ὅμως δὲ οὐδεὶς δείξει παρὰ τῷ ποιητῇ τρίς †) τινα λαμβάνοντα τροφάς. ἁμαρτάνουσι δὲ οἱ ἐφεξῆς τιθέντες τούτους τοὺς στίχους·

Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα χαριζομένη παρεόντων·
Δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας.

εἰ γὰρ εἴδατα παρέθηκεν ἡ ταμίη, δῆλον ὡς κρεάτων λείψανα τυγχάνοντα τὸν δαιτρὸν οὐκ ἔδει παρεισφέρειν, διόπερ τὸ δίστιχον ἀπαρκεῖ. ἀπαλλαγέντων δὲ τῶν δειπνούντων αἱ

†) γρ. τρεῖς.

τράπεζαι ἐβαστάζοντο, ὥσπερ παρὰ τοῖς μνηστῆρσι καὶ τοῖς Φαίαξιν, ἐφ' ὧν καὶ λέγει·

Ἀμφίπολοι δ' ἀπεκόσμεον ἔντεα δαιτός.

δῆλον ὡς τὰ ἀγγεῖα· καὶ γὰρ τῶν ὅπλων τὰ σκεπαστικὰ, θώρακα καὶ κνημῖδας καὶ τὰ τούτοις ἐμφερῆ, λέγουσιν ἔντη, καθάπερ αἴτια *) τῶν τοῦ σώματος μερῶν ὄντα. τῶν δὲ ἡρωϊκῶν οἴκων τοὺς μείζονας Ὅμηρος μέγαρα καλεῖ καὶ δώματα καὶ κλισίας· οἱ δὲ νῦν ξενῶνας καὶ ἀνδρῶνάς νομίζουσι **. τί οὖν ὀνομάσομεν, ἄνδρες φίλοι, τὸ συμπόσιον, ὅπερ Ἀντίοχος ὁ Ἐπιφανὴς μὲν κληθεὶς, Ἐπιμανὴς δ' ἐκ τῶν πράξεων ὀνομασθεὶς, (βασιλεὺς δ' ἦν οὗτος τῶν Συριακῶν τῶν ἀπὸ Σελεύκου εἷς,) περὶ οὗ φησι Πολύβιος τάδε, ὡς ἀποδιδράσκων ἐκ τῆς αὐλῆς ἐνίοτε τοὺς θεραπεύοντας οὗ τύχοι τῆς πόλεως αὐτῶν ἐφαίνετο †) δεύτερος καὶ τρίτος. μάλιστα δὲ πρὸς τοῖς ἀργυροκοπείοις εὑρίσκετο καὶ χρυσοχοΐοις εὑρησιλογῶν καὶ φιλοτεχνῶν πρὸς τοὺς τορευτὰς καὶ τοὺς ἄλλους τεχνίτας. ἔπειτα καὶ μετὰ δημοτῶν ἀνθρώπων συγκαταβαίνων ὡμίλει, ᾧ τύχοι. καὶ μετὰ τῶν παρεπιδημούντων συνέπινε τῶν εὐτελεστάτων. ὅτε δὲ τῶν νεωτέρων αἴσθοιτό τινας συνευωχουμένους, οὐδεμίαν ἔμφασιν ποιήσας, παρῆν ἐπικωμάζων μετὰ κεραμίου καὶ συμφωνίας, ὥστε τοὺς πολλοὺς διὰ τὸ παράδοξον ἀφισταμένους ††) φεύγειν. πολλάκις δὲ καὶ τὴν βασιλικὴν ἀποθέμενος ἐσθῆτα τήβενναν ἀναλαβὼν περιῄει κατὰ τὴν ἀγορὰν ἀρχαιρεσιάζων, καὶ τοὺς μὲν δεξιούμενος, τοὺς δὲ καὶ περιπτύσσων παρεκάλει φέρειν αὐτῷ τὴν ψῆφον, ποτὲ μὲν ὡς ἀγορανόμος γένηται, ποτὲ δὲ καὶ ὡς δήμαρχος. τυχὼν δὲ τῆς ἀρχῆς καὶ καθίσας ἐπὶ τὸν ἐλεφάντινον δίφρον κατὰ τὸ παρὰ Ῥωμαίοις ἔθος, διήκουε τῶν κατὰ τὴν ἀγορὰν γενομένων συναλλαγμάτων, καὶ διέκρινε μετὰ πολλῆς σπουδῆς καὶ προθυμίας. ἐξ ὧν εἰς ἀπορίαν ἦγε τῶν ἀνθρώπων τοὺς ἐπιεικεῖς· οἱ μὲν γὰρ ἀφε-
C. 5. λῆ τινα αὐτὸν εἶναι ὑπελάμβανον, οἱ δὲ μαινόμενον. καὶ
p.194. γὰρ περὶ τὰς δωρεὰς ἦν παραπλήσιος. ἐδίδου γὰρ τοῖς μὲν

*) γρ. ἀντία. **) γρ. ὀνομάζουσι. †) γρ. ἀλύων ἐφ. ††) γρ. ἀνισταμένους.

ἀστραγάλους δορκαδείους, τοῖς δὲ φοινικοβαλάνους, ἄλλοις δὲ χρυσίον· καὶ ἐξ ἀπαντήσεως δέ τισι τυγχάνων, οὓς μὴ ἑωράκει ποτὲ, ἐδίδου δωρεὰς ἀπροσδοκήτους. ἐν δὲ ταῖς πρὸς τὰς πόλεις θυσίαις καὶ ταῖς πρὸς τοὺς θεοὺς τιμαῖς πάντας ὑπερέβαλλε τοὺς βεβασιλευκότας. τοῦτο δ' ἄν τις τεκμήραιτο ἔκ τε τοῦ παρ' Ἀθηναίοις Ὀλυμπιείου καὶ τῶν περὶ τὸν ἐν Δήλῳ βωμὸν ἀνδριάντων. ἐλούετο δὲ κἀν τοῖς δημοσίοις βαλανείοις, ὅτε δημοτῶν ἦν τὰ βαλανεῖα πεπληρωμένα, κεραμίων εἰσφερομένων αὐτῷ μύρων τῶν πολυτελεστάτων. ὅτε καί τινος εἰπόντος· Μακάριοί ἐστε ὑμεῖς οἱ βασιλεῖς, οἱ καὶ τούτοις χρώμενοι, καὶ ὀδωδότες ἡδύ· καὶ μηδὲν τὸν *) ἄνθρωπον προσειπὼν, ὅπου κεῖνος τῇ ἑξῆς ἐλούετο, ἐπεισελθὼν, ἐποίησεν αὐτοῦ καταχυθῆναι τῆς κεφαλῆς μέγιστον κεράμιον πολυτελεστάτου μύρου, τῆς στακτῆς καλουμένης, ὡς πάντας ἀναστάντας κυλίεσθαι λουομένους τῷ μύρῳ, καὶ διὰ τὴν γλισχρότητα καταπίπτοντας γέλωτα παρέχειν, καθάπερ καὶ αὐτὸν τὸν βασιλέα. ὁ δ' αὐτὸς οὗτος βασιλεὺς ἀκούσας τοὺς ἐν τῇ Μακεδονίᾳ συντετελεσμένους ἀγῶνας ὑπὸ Αἰμιλίου Παύλου τοῦ Ῥωμαίων στρατηγοῦ, βουλόμενος τῇ μεγαλοεργίᾳ δωρεᾷ ὑπερᾶραι τὸν Παῦλον, ἐξέπεμψε πρέσβεις καὶ θεωροὺς εἰς τὰς πόλεις καταγγελοῦντας τοὺς ἐσομένους ἀγῶνας ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Δάφνης· ὡς πολλὴν γενέσθαι τῶν Ἑλλήνων σπουδὴν εἰς τὴν ὡς αὐτὸν ἄφιξιν. ἀρχὴν δ' ἐποιήσατο τῆς πανηγύρεως τὴν πομπείαν οὕτως ἐπιτελεσθεῖσαν. καθηγοῦντό τινες Ῥωμαϊκὸν ἔχοντες καθοπλισμὸν ἐν θώραξιν ἁλυσιδωτοῖς, ἄνδρες ἀκμάζοντες ταῖς ἡλικίαις πεντακισχίλιοι· μεθ' οὓς Μυσοὶ πεντακισχίλιοι συνεχεῖς ἦσαν· Κίλικες δ' εἰς τὸν τῶν εὐζώνων τρόπον καθωπλισμένοι τρισχίλιοι, χρυσοῦς ἔχοντες στεφάνους· ἐπὶ δὲ τούτοις Θρᾷκες τρισχίλιοι, καὶ Γαλάται πεντακισχίλιοι. τούτοις ἐπέβαλλον Μακεδόνες δισμύριοι, καὶ χαλκάσπιδες πεντακισχίλιοι, ἄλλοι δὲ ἀργυράσπιδες· οἷς ἐπηκολούθει μονομάχων ζεύγη διακόσια τεσσαράκοντα. τούτων κατόπιν ἦσαν ἱππεῖς Πισαῖοι †) μὲν χίλιοι, πολιτικοὶ δὲ τρισχίλιοι· ὧν οἱ μὲν πλείους ἦσαν χρυσοφάλαροι καὶ χρυσοστέφανοι, οἱ δ' ἄλλοι

*) γρ. ἡδύ· μηδὲν τ.

†) γρ. Νισαῖοι.

ἀργυροφάλαροι. μετὰ δὲ τούτους ἦσαν οἱ λεγόμενοι ἑταῖροι
ἱππεῖς· οὗτοι δὲ ἦσαν εἰς χιλίους, πάντες χρυσοφάλαροι.
τούτοις συνεχὲς ἦν τὸ τῶν Φίλων σύνταγμα, ἴσον καὶ κατὰ
τὸ πλῆθος καὶ κατὰ τὸν κόσμον. ἐπὶ δὲ τούτοις ἐπίλεκτοι
χίλιοι. οἷς ἐπηκολούθει τὸ καλούμενον ἄγημα, κράτιστον εἶναι
δοκοῦν σύστημα τῶν ἱππέων, περὶ χιλίους. τελευταία δ' ἦν
ἡ κατάφρακτος ἵππος, οἰκείως τῇ προσηγορίᾳ τῶν ἵππων
καὶ τῶν ἀνδρῶν ἐσκεπασμένων τοῖς ὅπλοις· ἦσαν δὲ καὶ
αὐτοὶ χίλιοι καὶ πεντακόσιοι. πάντες δ' οἱ προειρημένοι εἶ-
χον πορφυρᾶς ἐφαπτίδας, πολλοὶ δὲ καὶ διαχρύσους καὶ
ζωωτάς. ἑξίππα μὲν ἦν ἑκατὸν, τέθριππα δὲ τεσσαρά-
κοντα, ἔπειτα ἐλεφάντων ἅρμα καὶ συνωρίς. καθ' ἕνα δὲ
εἵποντο ἐλέφαντες διεσκεδασμένοι τριάκοντα καὶ ἕξ. τὴν
δὲ ἄλλην πομπὴν λέγειν ἐστὶ δυσέφικτον, ὡς ἐν κεφαλαίῳ
p.195. δὲ λεκτέον. ἔφηβοι μὲν γὰρ ἐπόμπευσαν εἰς ὀκτακοσίους,
χρυσοῦς ἔχοντες στεφάνους, βόες δ' εὐτραφεῖς περὶ χιλίους,
θεωρίαι †) δὲ βραχὺ λείπουσαι τριακοσίων, ἐλεφάντων δὲ
ὀδόντες ὀκτακόσιοι. τὸ δὲ τῶν ἀγαλμάτων πλῆθος οὐ δυνα-
τὸν ἐξηγήσασθαι· πάντων γὰρ τῶν παρ' ἀνθρώποις λεγο-
μένων ἢ νομιζομένων θεῶν ἢ δαιμόνων, προσέτι δὲ ἡρώων,
εἴδωλα διήγετο, τὰ μὲν κεχρυσωμένα, τὰ δ' ἠμφιεσμένα
στολαῖς διαχρύσοις· καὶ πᾶσι τούτοις οἱ προσήκοντες μῦθοι
κατὰ τὰς παραδεδομένας ἱστορίας ἐν διασκευαῖς πολυτελέσι
παρέκειντο· εἵπετο δ' αὐτοῖς καὶ Νυκτὸς εἴδωλον καὶ Ἡμέ-
ρας, Γῆς τε καὶ Οὐρανοῦ καὶ Ἠοῦς καὶ Μεσημβρίας. τὸ δὲ
τῶν χρυσωμάτων καὶ ἀργυρωμάτων πλῆθος οὕτως ἄν τις
ὑπονοήσειεν, ὅσον ἦν. ἑνὸς γὰρ τῶν Φίλων Διονυσίου τοῦ
ἐπιστολογράφου χίλιοι παῖδες ἐπόμπευσαν, ἀργυρώματα ἔχον-
τες, ὧν οὐδὲν ἔλαττον ὁλκὴν εἶχε δραχμῶν χιλίων. βα-
σιλικοὶ δὲ παῖδες παρῆλθον ἑξακόσιοι, χρυσώματα ἔχοντες.
ἔπειτα γυναῖκες ἐκ χρυσῶν καλπίδων μύροις ἔρραινον εἰς
διακοσίας. ταύταις δ' ἑξῆς ἐπόμπευον ἐν χρυσόποσι μὲν
φορείοις ὀγδοήκοντα γυναῖκες, ἀργυρόποσι δὲ πεντακόσιαι
καθήμεναι πολυτελῶς διεσκευασμέναι. καὶ τῆς μὲν πομ-
πῆς τὰ ἐπιφανέστατα ταῦτα ἦν. ἐπιτελεσθέντων δὲ τῶν

†) γρ. θεωρίδες.

ἀγώνων καὶ μονομαχιῶν καὶ κυνηγεσίων κατὰ τριάκονθ' ἡμέρας, ἐν αἷς τὰς θέας συνετέλει, πέντε μὲν τὰς πρώτας ἐν τῷ γυμνασίῳ πάντες ἐκ χρυσῶν ὁλκίων ἠλείφοντο κροκίνῳ μύρῳ· ἦν δὲ ταῦτα πεντεκαίδεκα, καὶ κιναμωμίνου τὰ ἴσα καὶ ναρδίνου. παραπλησίως δὲ καὶ ταῖς ἑξῆς εἰσεφέρετο τήλινον, ἀμαράκινον, εἰρινὸν, πάντα διαφέροντα ταῖς εὐωδίαις. ἔστρωτο δὲ εἰς εὐωχίαν ποτὲ μὲν χίλια τρίκλινα, ποτὲ δὲ χίλια πεντακόσια μετὰ τῆς πολυτελεστάτης διασκευῆς. ὁ δὲ χειρισμὸς ἐγίνετο τῶν πραγμάτων δι' αὐτοῦ τοῦ βασιλέως. ἵππον γὰρ ἔχων εὐτελῆ, παρέτρεχε παρὰ τὴν πομπὴν, τοὺς μὲν προάγειν κελεύων, τοὺς δὲ ἐπέχειν· κατὰ δὲ τοὺς πότους αὐτὸς ἐπὶ τὰς εἰσόδους ἐφιστάμενος, οὓς μὲν εἰσῆγεν, οὓς δ' ἀνέκλινε. καὶ τοὺς διακόνους δὲ τοὺς τὰς παραθέσεις φέροντας αὐτὸς εἰσήγαγεν. καὶ περιπορευόμενος, οὗ μὲν προσεκάθιζεν, οὗ δὲ προσανέπιπτε. καὶ ποτὲ μὲν ἀποθέμενος μεταξὺ τὸν ψωμὸν, ποτὲ δὲ τὸ ποτήριον, ἀνεπήδα, καὶ μετανίστατο. καὶ περιῄει τὸν πότον, προπόσεις λαμβάνων ὀρθὸς ἄλλοτε παρ' ἄλλοις, ἅμα δὲ καὶ τοῖς ἀκροάμασι προσπαίζων. προϊούσης δ' ἐπὶ πολὺ τῆς συνουσίας καὶ πολλῶν ἤδη κεχωρισμένων, ὑπὸ τῶν μίμων ὁ βασιλεὺς εἰσεφέρετο ὅλος κεκαλυμμένος, καὶ εἰς τὴν γῆν ἐτίθετο, ὡς εἷς ὢν δῆτα τῶν μίμων· καὶ τῆς συμφωνίας προκαλουμένης, ἀναπηδήσας ὠρχεῖτο, καὶ ὑπεκρίνετο μετὰ τῶν γελωτοποιῶν, ὥστε πάντας αἰσχυνομένους φεύγειν. ταῦτα δὲ πάντα συνετελέσθη, ἐξ ὧν τὰ μὲν ἐκ τῆς Αἰγύπτου ἐνοσφίσατο παρασπονδήσας τὸν Φιλομήτορα βασιλέα παιδίσκον ὄντα, τὰ δὲ καὶ τῶν φίλων συμβαλλομένων· ἱεροσυλήκει δὲ καὶ τὰ πλεῖστα τῶν ἱερῶν.

Θαυμασάντων δὲ τῶν δαιτυμόνων τήν τε τοῦ βασιλέως p.196.
ιάνοιαν, ὡς οὐκ ἐπιφανὴς, ἀλλ' ὄντως ἐπιμανὴς ὑπῆρχε, ροσέθηκεν ὁ Μασούριος περὶ τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γεγενηιένης ὑπὸ τοῦ πάντ' ἀρίστου Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου καὶ ασιλέως πομπῆς Καλλίξενον τὸν Ῥόδιον ἱστοροῦντα ἐν τῷ ετάρτῳ περὶ Ἀλεξανδρείας, ὅς φησι· Πρὸ δὲ τοῦ ἄρξασθαι C. 6.
ὴν κατασκευασθεῖσαν σκηνὴν ἐν τῷ τῆς ἄκρας περιβόλῳ ωρὶς τῆς τῶν στρατιωτῶν καὶ τεχνιτῶν καὶ παρεπιδήμων ποδοχῆς ἐξηγήσομαι· καλὴ γὰρ εἰς ὑπερβολὴν ἀξία τε

ἀκοῆς ἐγενήθη. τὸ μὲν οὖν μέγεθος αὐτῆς ἑκατὸν τριάκοντα κλίνας ἐπιδεχόμενον κύκλῳ, διασκευὴν δὲ ἔχει τοιαύτην. κίονες διεστάθησαν ξύλινοι, πέντε μὲν κατὰ πλευρὰν ἑκάστην, τοῦ μήκους πεντήκοντα πήχεις πρὸς ὕψος, ἑνὶ δὲ ἐλάττους κατὰ πλάτος· ἐφ᾽ ὧν ἐπιστύλιον καθηρμόσθη τετράγωνον ὑπερεῖδον τὴν σύμπασαν τοῦ συμποσίου στέγην. αὕτη δ᾽ ἐνεπετάσθη κατὰ μέσον οὐρανίσκῳ κοκκινοβαφεῖ περιλεύκῳ, καθ᾽ ἑκάτερον δὲ μέρος εἶχε δοκοὺς μεσολεύκους ἐν πετάσμασι †) πυργωτοῖς κατειλημμένας, ἐν αἷς φατνώματα γραπτὰ κατὰ μέσον ἐτέτακτο. τῶν δὲ κιόνων οἱ μὲν τέσσαρες ὡμοίωντο φοίνιξιν, οἱ δ᾽ ἀνὰ μέσον θύρσων εἶχον φαντασίαν. τούτων δ᾽ ἐκτὸς περίστυλος ἐπεποίητο σύριγξ ταῖς τρισὶ πλευραῖς καμαρωτὴν ἔχουσα στέγην, ἐν ᾗ τὴν τῶν κατακειμένων ἀκολουθίαν ἑστάναι συνέβαινεν. ἧς τὸ μὲν ἐντὸς αὐλαίαις περιείχετο φοινικίναις· ἐπὶ δὲ τῶν ἀνὰ μέσον χώρων ††) δοραὶ θηρίων παράδοξοι καὶ τῇ ποικιλίᾳ καὶ τοῖς μεγέθεσιν ἐκρέμαντο. τὸ δὲ περιέχον αὐτὴν ὕπαιθρον μυῤῥίναις τε καὶ δάφναις καὶ ἄλλοις ἐπιτηδείοις ἔρνεσιν ἐγεγόνει συνηρεφές. τὸ δ᾽ ἔδαφος πᾶν ἄνθεσι κατεπέπαστο παντοίοις. ἡ γὰρ Αἴγυπτος καὶ διὰ τὴν τοῦ περιέχοντος ἀέρος εὐκρασίαν καὶ διὰ τοὺς κηπεύοντας τὰ σπανίως καθ᾽ ὥραν ἐνεστηκυῖαν ἐν ἑτέροις φυόμενα τόποις ἄφθονα γεννᾷ καὶ διὰ παντός· καὶ οὔτε ῥόδον, οὔτε λευκόϊον, οὔτ᾽ ἄλλο ῥᾳδίως ἄνθος ἐκλιπεῖν οὐθὲν οὐδέποτ᾽ εἴωθε. διὸ δὴ καὶ κατὰ μέσον χειμῶνα τῆς ὑποδοχῆς τότε γενηθείσης, παράδοξος ἡ φαντασία τότε τοῖς ξένοις κατέστη. τὰ γὰρ εἰς μίαν εὑρεθῆναι στεφάνωσιν οὐκ ἂν δυνηθέντα ἐν ἄλλῃ πόλει ῥᾳδίως, ταῦτα καὶ τῷ πλήθει τῶν κατακειμένων ἐχορηγεῖτο εἰς τοὺς στεφάνους ἀφθόνως, καὶ εἰς τὸ τῆς σκηνῆς ἔδαφος κατεπέπαστο χύδην, θείου τινὸς ὡς ἀληθῶς ἀποτελοῦντα λειμῶνος πρόσοψιν. διέκειτο δὲ ἐπὶ μὲν τῶν τῆς σκηνῆς παραστάδων ζῶα μαρμάρινα τῶν πρώτων τεχνιτῶν, ἑκατόν· ἐν δὲ ταῖς ἀνὰ μέσον χώραις πίνακες τῶν Σικυωνιακῶν ζωγράφων· ἐναλλὰξ δ᾽ ἐπίλεκτοι εἰκασίαι παντοῖοι, καὶ χιτῶνες χρυσοϋφεῖς, ἐφαπτίδες τε κάλλι-

†) γρ. μεσολεύκοις ἐμπ. ††) γρ. χωρῶν.

σαι, τινὲς μὲν εἰκόνας ἔχουσαι τῶν Βασιλέων ἐνυφασμένας,
αἱ δὲ μυθικὰς διαθέσεις. ὑπεράνω δὲ τούτων θυρεοὶ περιέ-
κειντο ἐναλλὰξ ἀργυραῖ τε καὶ χρυσαῖ. ἐν δὲ ταῖς ἐπάνω τού-
των χώραις οὔσαις ὀκταπήχεσιν ἄντρα κατεσκεύαστο, κατὰ
μὲν τὸ μῆκος τῆς σκηνῆς ἓξ ἑκατέρας †) πλευρᾶς, κατὰ
πλάτος δὲ τέτταρα. συμπόσιά τε ἀντία ἀλλήλων αὐτοῖς ††)
τραγικῶν τε καὶ κωμικῶν καὶ σατυρικῶν ζώων, ἀληθινὸν p.197.
ἐχόντων ἱματισμὸν, οἷς παρέκειτο καὶ ποτήρια χρυσᾶ.
κατὰ μέσον δὲ τῶν ἄντρων Νύμφαι ἐλείφθησαν *), ἐν αἷς
ἔκειντο Δελφικοὶ χρυσοῖ τρίποδες, ὑποστήματα ἔχοντες. κα-
τὰ δὲ τὸν ὑψηλότατον τόπον τῆς ὀροφῆς ἀετοὶ κατὰ πρόσ-
ωπον ἦσαν ἀλλήλων χρυσοῖ, πεντεκαιδεκαπήχεις τὸ μέ-
γεθος. ἔκειντο δὲ καὶ κλῖναι χρυσαῖ σφιγγόποδες ἐν ταῖς
δυσὶ πλευραῖς, ἑκατόν· ἡ γὰρ κατὰ πρόσωπον ὄψις ἀφεῖ-
ται ἀναπεπταμένη. ταύταις δ᾽ ἀμφίταποι ἁλουργεῖς ὑπέ-
στρωντο τῆς πρώτης ἐρέας, καὶ περιστρώματα ποικίλα δια-
πρεπῆ ταῖς τέχναις ἐπῆν. ψιλαὶ δὲ Περσικαὶ τὴν ἀνὰ μέ-
σον τῶν ποδῶν χώραν ἐκάλυπτον, ἀκριβῆ τὴν εὐγραμμίαν
τῶν ἐνυφασμένων ἔχουσαι ζωδίων. παρετέθησαν δὲ καὶ τρί-
ποδες τοῖς κατακειμένοις χρυσοῖ, διακόσιοι τὸν ἀριθμὸν,
ὥστ᾽ εἶναι δύο κατὰ κλίνην, ἐπ᾽ ἀργυρῶν διέδρων. ἐκ δὲ
τῶν ὄπισθεν πρὸς τὴν ἀπόψιν ἑκατὸν ἀργυραῖ λεκάναι καὶ
καταχύσεις ἴσαι παρέκειντο. ἐπεπήγει δὲ τοῦ συμποσίου κατ᾽
ἀντικρὺ καὶ ἑτέρα κλίνη πρὸς τὴν τῶν κυλικίων καὶ ποτη-
ρίων τῶν τε λοιπῶν τῶν πρὸς τὴν χρῆσιν ἀνηκόντων καὶ
κατασκευασμάτων **) ἔκθεσιν· ἃ δὴ πάντα χρυσᾶ τε ἦν
καὶ διάλιθα, θαυμαστὰ ταῖς τέχναις. τούτων δὲ τὴν μὲν κα-
τὰ μέρος κατασκευὴν καὶ τὰ γένη μακρὸν ἐπεφαίνετό μοι ***)
δηλοῦν. τὸ δὲ τοῦ σταθμοῦ πλῆθος εἰς μυρία τάλαντα ἀργυ-
ρίου τὴν σύμπασαν εἶχε κατασκευήν. ἐπεὶ δὲ τῆς σκηνῆς C. 7.
τὴν κατασκευὴν διεληλύθαμεν, ποιησόμεθα καὶ τῆς πομπῆς
ἐξήγησιν. ἤγετο γὰρ διὰ τοῦ κατὰ τὴν πόλιν σταδίου. πρώτη
δ᾽ ἐβάδιζεν Ἑωσφόρου· καὶ γὰρ ἀρχὴν εἶχεν ἡ πομπὴ,

†) γρ. ἐν ἑκατ. ††) γρ. ἐν αὐτοῖς, vel παρ᾽ αὐτοῖς.
*) γρ. νυμφαῖ᾽ ἐλείφθ. **) γρ. ἀνηκόντων κατασκ.
***) γρ. διεφαίνετό μοι.

καθ' ὃν ὁ προειρημένος ἀστὴρ φαίνεται χρόνον. ἔπειθ' ἡ
τοῖς τῶν βασιλέων γονεῦσι κατωνομασμένη. μετὰ δὲ ταύτας
αἱ τῶν θεῶν ἁπάντων οἰκείαν ἔχουσαι τῆς περὶ ἑκάστων αὐ-
τῶν ἱστορίας διασκευήν. τὴν δὲ τελευταίαν Ἑσπέρου συνέβαι-
νεν εἶναι, τῆς ὥρας εἰς τοῦτο συναγούσης τὸν καιρόν. τὰ
δὲ κατὰ μέρος αὐτῶν εἴ τις εἰδέναι βούλεται, τὰς τῶν πεντ-
ετηρίδων γραφὰς λαμβάνων ἐπισκοπείτω. τῆς δὲ Διονυσιακῆς
πομπῆς πρῶτοι μὲν προῄεσαν οἱ τὸν ὄχλον ἀνείργοντες Σει-
ληνοὶ πορφυρᾶς χλανίδας, οἱ δὲ φοινικίδας ἠμφιεσμένοι. τού-
τοις δ' ἐπηκολούθουν Σάτυροι καθ' ἕκαστον τοῦ σταδίου μέρος
εἴκοσι, λαμπάδας φέροντες κισσίνας *) διαχρύσους. μεθ'
οὓς Νῖκαι χρυσᾶς ἔχουσαι πτέρυγας· ἔφερον δ' αὗται θυ-
μιατήρια ἑξαπήχη κισσίνοις καὶ χρυσοῖς κλωσὶ † **) διακε-
κοσμημένα, ζωωτοὺς ἐνδεδυκυῖαι χιτῶνας, αὗται δὲ πο-
λὺν κόσμον χρυσοῦν περικείμεναι. μετὰ δὲ ταύτας εἵπετο
βωμὸς ἑξάπηχυς διπλοῦς κισσίνῃ φυλλάδι διαχρύσῳ πεπυ-
κασμένος, ἔχων ἀμπέλινον χρυσοῦν στέφανον μεσολεύκοις
μίτραις κατειλημένον. ἐπηκολούθουν δ' αὐτῷ παῖδες ἐν χι-
τῶσι πορφυροῖς λιβανωτὸν καὶ σμύρναν, ἔτι δὲ κρόκον ἐπὶ
χρυσῶν μαζονόμων φέροντες, ἑκατὸν εἴκοσι. μεθ' οὓς Σά-
τυροι τεσσαράκοντα ἐστεφανωμένοι κισσίνοις χρυσοῖς στεφά-
νοις· τὰ δὲ σώματα οἱ μὲν ἐκέχρωντο ὀστρείῳ, τινὲς δὲ
p.198. μίλτῳ καὶ χρώμασιν ἑτέροις· ἔφερον δὲ καὶ οὗτοι στέφα-
νον χρυσοῦν ἐξ ἀμπέλου καὶ χρυσοῦ εἰργασμένον. μεθ' οὓς
Σειληνοὶ δύο ἐν πορφυραῖς χλαμύσι καὶ κρηπῖσι λευκαῖς· εἶ-
χε δ' αὐτῶν ὁ μὲν πέτασον καὶ κηρύκιον χρυσοῦν, ὁ δὲ σάλ-
πιγγα. μέσος δὲ τούτων ἐβάδιζεν ἀνὴρ μείζων τετράπηχυς ἐν
τραγικῇ διαθέσει καὶ προσώπῳ, φέρων χρυσοῦν ἀμαλθείας
κέρας, ὃς προσηγορεύετο Ἐνιαυτός. ᾧ γυνὴ περικαλλεστά-
τη κατὰ τὸ μέγεθος εἵπετο, πολλῷ χρυσῷ καὶ διαπρεπεῖ
κεκοσμημένη, φέρουσα τῇ μὲν μιᾷ τῶν χειρῶν στέφανον περ-
σαίας, τῇ δ' ἑτέρᾳ ῥάβδον φοίνικος· ἐκαλεῖτο δὲ αὕτη
Πεντετηρίς. ταύτῃ δ' ἐπηκολούθουν Ὧραι τέσσαρες διεσκευα-
σμέναι, καὶ δύο κίσσινα ἐκ χρυσοῦ ἑξαπήχη, καὶ βωμὸς
ἀνὰ μέσον τούτων τετράγωνος χρυσοῦ. καὶ πάλιν Σάτυροι

*) γρ. βυσσίνας. **) coni. κανόσι.

στεφάνους ἔχοντες κισσίνους χρυσοῦς, φοινικίδας περιβεβλημένοι· ἔφερον δ' οἱ μὲν οἰνοχόην χρυσῆν, οἱ δὲ καρχήσιον. μεθ' οὓς ἐπορεύετο Φιλίσκος ὁ ποιητὴς, ἱερεὺς ὢν Διονύσου, καὶ πάντες οἱ περὶ τὸν Διόνυσον τεχνῖται. τούτων δ' ἐφεξῆς ἐφέροντο Δελφικοὶ τρίποδες, ἆθλα τοῖς τῶν ἀθλητῶν χορηγοῖς, ὁ μὲν παιδίσκων, ἐννέα πηχῶν τὸ ὕψος, ὁ δὲ πηχῶν δώδεκα, ὁ τῶν ἀνδρῶν. μετὰ τούτους τετράκυκλος πηχῶν τεσσαρεσκαίδεκα, ὀκτὼ δὲ τὸ πλάτος, ἤγετο ὑπὸ ἀνδρῶν ὀγδοήκοντα καὶ ἑκατόν. ἐπὶ δὲ ταύτης ἐπῆν ἄγαλμα Διονυσίου δεκάπηχυ, σπένδον ἐκ καρχησίου χρυσοῦ, χιτῶνα πορφυροῦν ἔχον διάπεζον,. καὶ ἐπ' αὐτοῦ κροκωτὸν διαφανῆ, περιεβέβλητο δὲ ἱμάτιον πορφυροῦν χρυσοποίκιλον. προέκειτο δὲ αὐτῶν κρατὴρ Λακωνικὸς χρυσοῦς μετρητῶν δεκαπέντε, καὶ τρίπους χρυσοῦς, ἐφ' οὗ θυμιατήριον χρυσοῦν, καὶ φιάλαι δύο χρυσαῖ κασίας μεσταὶ καὶ κρόκου. περιέκειτο δ' αὐτῷ καὶ σκιὰς ἐκ κισσοῦ καὶ ἀμπέλου καὶ τῆς λοιπῆς ὀπώρας κεκοσμημένη. προσήρτηντο δὲ καὶ στέφανοι καὶ ταινίαι καὶ θύρσοι καὶ τύμπανα καὶ μίτραι, πρόσωπά τε Σατυρικὰ καὶ κωμικὰ καὶ τραγικά. τῇ δὲ τετρακύκλῳ ἱερεῖς καὶ ἱέρειαι. καὶ πέρσης τελεταὶ καὶ θίασοι παντοδαποὶ καὶ τὰ λίκνα φέρουσαι †). μετὰ δὲ ταῦτα αἱ Μακέται, αἱ καλούμεναι Μιμαλλόνες, καὶ Βασσάραι, καὶ Λυδαὶ κατακεχυμέναι τὰς τρίχας καὶ ἐστεφανωμέναι, τινὲς μὲν ὄφεσιν, αἱ δὲ σμίλαξι καὶ ἀμπέλῳ καὶ κισσῷ· κατεῖχον δὲ ταῖς χερσὶν αἱ μὲν ἐγχειρίδια, αἱ δὲ ὄφεις. μετὰ δὲ ταύτας ἤγετο τετράκυκλος, πηχῶν ὀκτὼ πλάτος, ὑπὸ ἀνδρῶν ἑξήκοντα, ἐφ' ἧς ἄγαλμα Νύσσης ὀκτάπηχυ καθήμενον, ἐνδεδυκὸς μὲν θάψινον χιτῶνα χρυσοποίκιλον, ἱμάτιον δὲ ἠμφίεστο Λακωνικόν. ἀνίστατο δὴ τοῦτο μηχανικῶς, οὐδενὸς τὰς χεῖρας προσάγοντος, καὶ σπεῖσαν ἐκ χρυσῆς φιάλης γάλα, πάλιν ἐκάθητο. εἶχε δὲ ἐν τῇ ἀριστερᾷ θύρσον ἐστεμμένον μίτραις. αὕτη δ' ἐστεφάνωτο κισσίνῳ χρυσῷ καὶ βότρυσι διαλίθοις πολυτελέσιν, εἶχε δὲ σκιάδα. καὶ ἐπὶ τῶν γωνιῶν τῆς τετρακύκλου κατεπεπήγεσαν λαμπά-

†) γρ. ἱερεῖς καὶ ἱέρειαι, καὶ Ὀρφεοτελεσταὶ, καὶ θίασοι παντοδαποὶ, καὶ αἱ τὰ λίκνα φέρ.

p.199. δες διάχρυσοι τέτταρες. ἑξῆς εἵπετο ἄλλη τετράκυκλος, μῆκος πηχῶν εἴκοσι, πλάτος ἑκκαίδεκα, ὑπὸ ἀνδρῶν τριακοσίων. ἐφεξῆς †) κατεσκεύαστο ληνὸς πηχῶν εἰκοσιτεσσάρων, πλάτος πεντεκαίδεκα, πλήρης σταφυλῆς. ἐπάτουν δὲ ἑξήκοντα Σάτυροι πρὸς αὐλὸν ᾄδοντες μέλος ἐπιλήνιον. ἐφεστήκει δ' αὐτοῖς Σειληνός. καὶ δι' ὅλης τῆς ὁδοῦ τὸ γλεῦκος ἔῤῥει. ἑξῆς ἐφέρετο τετράκυκλος, μῆκος πηχῶν κέ, πλάτος τεσσαρεσκαίδεκα· ἤγετο δὲ ὑπὸ ἀνδρῶν ἑξακοσίων· ἐφ' ἧς ἦν ἀσκὸς τρισχιλίους ἔχων μετρητὰς, ἐκ παρδαλῶν δερμάτων ἐῤῥαμμένος· ἔῤῥει δὲ καὶ οὗτος, κατὰ μικρὸν ἀνιέμενος, κατὰ πᾶσαν τὴν ὁδόν. ἠκολούθουν δ' αὐτῷ Σάτυροι καὶ Σειληνοὶ ἑκατὸν εἴκοσι ἐστεφανωμένοι, φέροντες οἱ μὲν οἰνοχόας, οἱ δὲ φιάλας, οἱ δὲ Θηρικλείους μεγάλας, πάντα χρυσᾶ. ἐχομένως ἤγετο κρατὴρ ἀργυροῦς, ἑξακοσίους χωρῶν μετρητὰς, ἐπὶ τετρακύκλου ἑλκόμενος ὑπὸ ἀνδρῶν ἑξακοσίων· εἶχε δὲ καὶ ὑπὸ τὰ χείλη καὶ τὰ ὦτα καὶ ὑπὸ τὴν βάσιν ζῶα τετορνευμένα, καὶ διὰ μέσου ἐστεφάνωτο χρυσῷ διαλίθῳ. ἑξῆς ἐπεφέρετο κυλίκια ἀργυρᾶ δωδεκαπήχη δύο, ὕψος πηχῶν ἕξ· ταῦτα δ' εἶχεν ἄνω τε ἀκρωτήρια καὶ ἐν ταῖς γάστραις κύκλῳ, καὶ ἐπὶ τῶν ποδῶν ζῶα τρία ἡμιπήχη, καὶ πηχυαῖα πλήθει πολλά. καὶ λουτῆρες μεγάλοι δέκα, καὶ κρατῆρες ἑκκαίδεκα, ὧν οἱ μείζους ἐχώρουν μετρητὰς τριάκοντα, οἱ δ' ἐλάχιστοι πέντε. εἶτα λέβητες ἕξ· βανωτοὶ εἰκοσιτέσσαρες *), ἐπ' ἐγγυθήκαις πέντε, καὶ ληνοὶ ἀργυραῖ δύο, ἐφ' ὧν ἦσαν βῖκοι εἰκοσιτέσσαρες, τράπεζά τε ὁλάργυρος δωδεκάπηχυς, καὶ ἄλλαι ἑξαπήχεις τριάκοντα· πρὸς δὲ τούτοις τρίποδες τέσσαρες, ὧν εἷς μὲν εἶχε τὴν περίμετρον πηχῶν ἑκκαίδεκα, κατάργυρος ὢν ὅλος, οἱ δὲ τρεῖς ἐλάττονες ὄντες διάλιθοι κατὰ μέσον ὑπῆρχον. μετὰ δὲ τούτους ἐφέροντο Δελφικοὶ τρίποδες ἀργυροῖ, ὀγδοήκοντα τὸν ἀριθμὸν, ἐλάττους τῶν προειρημένων, ὧν αἱ γωνίαι τετράμετροι· ὑδρίαι εἴκοσι καὶ ἕξ· ἀμφορεῖς Παναθηναϊκοὶ δεκαέξ· ψυκτῆρες ἑκατὸν ἑξήκοντα· τούτων ὁ μέγιστος ἦν μετρητῶν

†) γρ. ἐφ' ἧς. *) γρ. λέβητες ἕξ ὦτα ἔχοντες (vel ἀμφωτίδες), αὐτοῖς εἰκ.

ἕξ, ὁ δὲ ἐλάχιστος δύο. ταῦτα μὲν οὖν ἦν ἅπαντα ἀργυρᾶ. ἐχόμενα δὲ τούτων ἐπόμπευον οἱ τὰ χρυσώματα φέροντες κρατῆρας Λακωνικοὺς τέτταρας, ἔχοντας στεφάνους ἀμπελίνους. τετραμέτρητοι ἕτεροι, Κορινθιουργεῖς, δύο· οὗτοι δ᾽ εἶχον ἄνωθεν καθήμενα περιφανῆ τετορνευμένα ζῶα, καὶ ἐν τῷ τραχήλῳ καὶ ἐν ταῖς γάστραις πρόστυπα ἐπιμελῶς πεποιημένα, ἐχώρει δ᾽ ἕκαστος μετρητὰς ὀκτὼ, ἐπ᾽ ἐγγυθήκαις. καὶ ληνὸς, ἐν ᾗ ἦσαν βῖκοι δέκα, ὁλκεῖα δύο, ἑκάτερον χωροῦν μετρητὰς πέντε, κωθῶναι διμέτρητοι δύο, ψυκτῆρες εἴκοσι δύο, ὧν ὁ μέγιστος ἐχώρει μετρητὰς τριάκοντα, ὁ δὲ ἐλάχιστος ἐχώρει μετρητήν. ἐπόμπευσαν δὲ τρίποδες χρυσοῖ μεγάλοι τέτταρες, καὶ χρυσωματοθήκη χρυσῆ διάλιθος πηχῶν δέκα, ὕψος ἔχουσα βασμοὺς ἕξ· ἐν οἷς καὶ ζῶα τετραπάλαιστα, ἐπιμελῶς πεποιημένα, πολλὰ τὸν ἀριθμόν· καὶ κυλίκια δύο, καὶ ὑάλινα διάχρυσα δύο. ἐγγυθῆκαι χρυσαῖ τετραπήχεις δύο, ἄλλαι ἐλάττους τρεῖς. ὑδρίαι δέκα, βωμὸς τρίπηχυς, μαζονομίαι †) εἰκοσιπέντε. μετὰ δὲ ταῦτα ἐπορεύοντο παῖδες χίλιοι καὶ ἑξακόσιοι, ἐνδεδυκότες χιτῶνας λευκοὺς, ἐστεφανωμένοι, οἱ μὲν κισσῷ, οἱ δὲ πιτυΐνῳ *). διακόσιοι δὲ καὶ πεντήκοντα χοεῖς εἶχον χρυσοῦς, τετρακόσιοι δὲ ἀργυροῦς, ἕτεροι δὲ τριακόσιοι καὶ εἴκοσι ψυκτήρια ἔφερον χρυσᾶ, οἱ δὲ ἀργυρᾶ. μεθ᾽ οὓς ἄλλοι παῖδες ἔφερον κεράμια πρὸς τὴν τοῦ γλυκισμοῦ χρείαν· ὧν εἴκοσι μὲν ἦν χρυσᾶ, πεντήκοντα δὲ ἀργυρᾶ, τριακόσια δὲ κεκηρογραφημένα χρώμασι παντοίοις. καὶ κερασθέντων ἐν ταῖς ὑδρίαις καὶ πίθοις πάντες κοσμίως ἐγλυκάνθησαν οἱ ἐν τῷ σταδίῳ. ἑξῆς τούτοις καταλέγει τετραπήχεις τραπέζας, ἐφ᾽ ὧν πολλὰ θέας ἄξια πολυτελῶς κατεσκευασμένα περιήγετο θεάματα. ἐν οἷς καὶ ὁ τῆς Σεμέλης θάλαμος, ἐν ᾧ ἔχουσι χιτῶνάς τινες διαχρύσους καὶ λιθοκολλήτους τῶν πολυτιμήτων. οὐκ ἄξιον δ᾽ ἦν παραλιπεῖν τήνδε τὴν τετράκυκλον, μῆκος οὖσαν πηχῶν εἰκοσιδύο, πλάτος δεκατεσσάρων, ὑπὸ ἀνδρῶν ἑλκομένην πεντακοσίων, ἐφ᾽ ἧς ἄντρον ἦν βαθὺ καθ᾽ ὑπερ-

(Margin, beside "μαζονο-": p. 200.)

†) γρ. μαζονόμια. *) γρ. ἐστεφανωμένοι, οἱ μὲν κισσίνῳ, οἱ δὲ π.

βολὴν κισσῷ καὶ μίλτῳ. ἐκ τούτου περιστεραὶ καὶ φάσσαι καὶ
τρυγόνες καθ᾽ ὅλην ἐξίπταντο τὴν ὁδὸν, λιανήσοις *)
τοὺς πόδας δεδεμέναι, πρὸς τὸ ῥᾳδίως ὑπὸ τῶν θεατῶν
ἁρπάζεσθαι. ἀνέβλυζον δὲ ἐξ αὐτοῦ καὶ κρουνοὶ δύο, ὁ
μὲν γάλακτος, ὁ δὲ οἴνου. πᾶσαι δ᾽ αἱ πέρὶ αὐτὸν νύμφαι
στεφάνους εἶχον χρυσοῦς, ὁ δὲ Ἑρμῆς καὶ κηρύκειον χρυ-
σοῦν, ἐσθῆτας δὲ πολυτελεῖς. ἐπὶ δὲ ἄλλης τετρακύκλου,
ἣ περιεῖχε τὴν ἐξ Ἰνδῶν κάθοδον Διονύσου, Διόνυσος ἦν
δωδεκάπηχυς, ἐπ᾽ ἐλέφαντος κατακείμενος, ἠμφιεσμένος
πορφυρίδα καὶ στέφανον κισσοῦ καὶ ἀμπέλου χρυσοῦν ἔχων,
εἶχεν ἐν ταῖς χερσὶ θυρσόλογχον χρυσοῦν, ὑπεδέδετο δὲ
ἐμβάδας χρυσοβαφεῖς †). προσεκάθητο δ᾽ αὐτοῦ ἐπὶ τῷ τρα-
χήλῳ τοῦ ἐλέφαντος Σατυρίσκος πεντάπηχυς, ἐστεφανωμέ-
νος πίτυος στεφάνῳ χρυσῷ, τῇ δεξιᾷ χειρὶ αἰγείῳ κέρατι
χρυσῷ σημαίνων. ὁ δὲ ἐλέφας σκευὴν εἶχε χρυσῆν καὶ
περὶ τῷ τραχήλῳ κίττινον χρυσοῦν στέφανον. ἠκολούθουν
δὲ τούτῳ παιδίσκαι πεντακόσιαι, κεκοσμημέναι χιτῶσι πορ-
φυροῖς, χρυσῷ διεζωσμέναι· ἐστεφάνωντο δὲ αἱ μὲν ἡγού-
μεναι ἑκατὸν εἴκοσι χρυσοῖς πιτυΐνοις στεφάνοις. ἠκολούθουν
δὲ αὐταῖς Σάτυροι ἑκατὸν εἴκοσι, πανοπλίας, οἱ μὲν ἀρ-
γυρᾶς, οἱ δὲ χαλκᾶς, ἔχοντες. μετὰ δὲ τούτους ἐπορεύον-
το ὄνων ἶλαι πέντε, ἐφ᾽ ὧν ἦσαν Σειληνοὶ καὶ Σάτυροι
ἐστεφανωμένοι· τῶν δὲ ὄνων οἱ μὲν χρυσᾶς, οἱ δὲ ἀργυρᾶς
προμετωπίδας καὶ σκευασίας εἶχον. μετὰ δὲ τούτους ἐλεφάν-
των ἅρματα ἀφείθη εἰκοσιτέσσαρα, καὶ συνωρίδες τράγων
ἑξήκοντα, κώλων δεκαδύο, ὀρύγων ἑπτὰ, καὶ βουβάλων δε-
C. 8. καπέντε. στρουθῶν συνωρίδες ὀκτὼ, ἐλάφων ἑπτά. καὶ συν-
ωρίδες τέσσαρες ὄνων ἀγρίων ἅρματα τέσσαρα. ἐπὶ δὲ
πάντων τούτων ἀναβεβήκει παιδάρια, χιτῶνας ἔχοντα ἡνιο-
χικοὺς καὶ πετάσους. παρανεβεβήκει δὲ παιδισκάρια διεσκευ-
ασμένα πελταρίοις καὶ θυρσολόγχοις, κεκοσμημένα ἱμα-
τίοις καὶ χρυσίοις. ἐστεφάνωτο δὲ τὰ μὲν ἡνιοχοῦντα παι-
δάρια πίτυϊ, τὰ δὲ παιδισκάρια κισσῷ. ἐπῆσαν δὲ συνωρί-
p.201. δες καμήλων ἐξ ἑκατέρου μέρους τρεῖς, αἷς ἐπηκολούθουν
ἀπῆναι ὑφ᾽ ἡμιόνων ἀγόμεναι. αὗται δ᾽ εἶχον σκηνὰς βαρ-

*) γρ. λινίσκοις. †) γρ. χρυσογράμμους.

κὰς, ἐφ᾽ ὧν ἐκάθηντο γυναῖκες Ἰνδαὶ καὶ ἕτεραι, κε-
ημέναι ὡς αἰχμάλωτοι. κάμηλοι δ᾽ αἱ μὲν ἔφερον λι-
ιτοῦ μνᾶς τριακοσίας, κρόκου καὶ κασίας καὶ κινναμώμου
εἴριδος καὶ τῶν λοιπῶν ἀρωμάτων διακοσίας. ἐχόμε-
τούτων ἦσαν Αἰθίοπες δωροφόροι, ὧν οἱ μὲν ἔφερον
τας ἑξακοσίους, ἕτεροι δὲ ἐβένου κορμοὺς δισχιλίους, ἄλ-
χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου κρατῆρας ἑξήκοντα, καὶ ψήγματα
σίου. μεθ᾽ οὓς ἐπόμπευσαν κυνηγοὶ δύο ἔχοντες σιβύνας
ρύσους. ἤγοντο δὲ καὶ κύνες δισχίλιοι τετρακόσιοι, οἱ
Ἰνδοί, οἱ λοιποὶ δὲ Ὑρκανοὶ καὶ Μολοσσοί, καὶ ἑτέ-
γενῶν. ἑξῆς ἄνδρες ἑκατὸν πεντήκοντα, φέροντες δέν-
ἐξ ὧν ἀνήρτητο θηρία παντοδαπὰ καὶ ὄρνεα. εἶτ᾽
ιοντο ἐν ἀγγείοις ψιττακοί, καὶ ταοί, καὶ μελεαγρί-
καὶ φασιανοὶ ὄρνιθες, καὶ ἄλλαι Αἰθιοπικαὶ πλήθει
αί. εἰπὼν δὲ καὶ ἄλλα πλεῖστα καὶ καταλέξας ζώων
ας, ἐπιφέρει πρόβατα Αἰθιοπικὰ ἑκατὸν τριάκοντα,
βια τριακόσια, Εὐβοϊκὰ εἴκοσι. καὶ ὅλοι λευκοὶ βόες
κοὶ εἴκοσι ἕξ, Αἰθιοπικοὶ ὀκτώ, ἄρκτος μὲν λευκὴ με-
μία, παρδάλεις δεκατέσσαρες, πάνθηροι *) δεκαέξ,
ία τέσσαρα, ἄρκηλοι †) τρεῖς, καμηλοπάρδαλις μία,
ιερως Αἰθιοπικὸς εἷς. ἑξῆς ἐπὶ τετρακύκλου Διόνυσος
τὸν τῆς Ῥέας βωμὸν καταπεφευγώς, ὅτε ὑπὸ Ἥρας
ιετο, στέφανον ἔχων χρυσοῦν, Πριάπου αὐτῷ παρεστῶ-
ἐστεφανωμένου χρυσῷ κισσίνῳ· τὸ δὲ τῆς Ἥρας ἄγαλ-
στεφάνην εἶχε χρυσῆν. Ἀλεξάνδρου δὲ καὶ Πτολε-
ἀγάλματα ἐστεφανωμένα στεφάνοις κισσίνοις ἐκ χρυσοῦ.
ὲ τῆς Ἀρετῆς ἄγαλμα, τὸ παρεστὸς τῷ Πτολεμαίῳ,
ινον εἶχεν ἐλαίας χρυσοῦν. καὶ Πρίαπος δ᾽ αὐτοῖς συμ-
ἰν ἔχων στέφανον κισσὸν ἐκ χρυσοῦ. Κόρινθος δὲ πόλις,
στῶσα τῷ Πτολεμαίῳ, ἐστεφάνωτο διαδήματι χρυσῷ.
ἔκειντο δὲ πᾶσι τούτοις κυλίκιον μεστὸν χρυσωμάτων, κρα-
τε χρυσοῦς μετρητῶν πέντε. τῇ δὲ τετρακύκλῳ ταύτῃ
ἔθουν γυναῖκες ἔχουσαι ἱμάτια πολυτελῆ καὶ κόσμον·
ηγορεύοντο δὲ πόλεις, αἵ τε ἀπ᾽ Ἰωνίας καὶ λοιπαὶ
ηνίδες, ὅσαι τὴν Ἀσίαν καὶ τὰς νήσους κατοικοῦσαι,

γρ. πάνθηρες. †) γρ. ἄρκιλοι.

ὑπὸ τοὺς Πέρσας ἐτάχθησαν· ἐφέρουν δὲ πᾶσαι στεφάνους χρυσοῦς. ἐφέρετο καὶ ἐπ' ἄλλῃ τετρακύκλῳ θύρσος ἐνενηκοντάπηχυς χρυσοῦς, καὶ λόγχη ἀργυρᾶ ἑξηκοντάπηχυς, καὶ ἐν ἄλλῃ φαλλὸς χρυσοῦς πηχῶν ἑκατὸν εἴκοσι, διαγεγραμμένος καὶ διαδεδεμένος στέμμασι διαχρύσοις, ἔχων ἐπ' ἄκρον ἀστέρα χρυσοῦν, οὗ ἦν ἡ περίμετρος πηχῶν ἕξ. πολλῶν οὖν καὶ ποικίλων εἰρημένων ἐν ταῖς πομπαῖς ταύταις, μόνα ἐξελεξάμεθα, ἐν οἷς ἦν χρυσὸς καὶ ἄργυρος. καὶ γὰρ διαθέσεις πολλαὶ ἀκοῆς ἦσαν ἄξιαι, καὶ θηρίων πλήθη καὶ ἵππων, καὶ λέοντες παμμεγέθεις εἴκοσι καὶ τέσσαρες. ἦσαν δὲ καὶ ἄλλαι τετράκυκλοι, οὐ μόνον εἰκόνας βασιλέων φέρουσαι, ἀλλὰ καὶ θεῶν πολλαί. μεθ' ἃς χορὸς ἐπόμπευσεν ἀνδρῶν ἑξακοσίων, ἐν οἷς κιθαρισταὶ συνεφώνουν τριακόσιοι, ἐπιχρύσους ἔχοντες ὅλας κιθάρας καὶ στεφάνους
p.202. χρυσοῦς. μεθ' οὓς ταῦροι διῆλθον δισχίλιοι, ὁμοιοχρώματοι, χρυσόκερῳ, προμετωπίδας χρυσᾶς καὶ ἀνὰ μέσον στεφάνους, ὅρμους τε καὶ αἰγίδας πρὸ τῶν στηθῶν ἔχοντες· ἦν δ' ἅπαντα ταῦτα χρυσᾶ. καὶ μετὰ ταῦτα Διὸς ἤγετο πομπὴ, καὶ ἄλλων παμπόλλων θεῶν, καὶ ἐπὶ πᾶσιν Ἀλεξάνδρου, ὃς ἐφ' ἅρματος ἐλεφάντων ἀληθινῶν *) ἐφέρετο χρυσοῦς, Νίκην καὶ Ἀθηνᾶν ἐξ ἑκατέρου μέρους ἔχων. ἐπόμπευσαν δὲ καὶ θρόνοι πολλοὶ ἐξ ἐλέφαντος καὶ χρυσοῦ κατεσκευασμένοι, ὧν ἐφ' ἑνὸς ἔκειτο στεφάνη χρυσῆ, ἐπ' ἄλλου δ' ἦν κέρας χρυσοῦν, ἐπ' ἄλλου δὲ ἦν στέφανος χρυσοῦς, καὶ ἐπ' ἄλλου δὲ κέρας ὁλόχρυσον. ἐπὶ δὲ τὸν Πτολεμαίου τοῦ Σωτῆρος θρόνον στέφανος ἐπέκειτο ἐκ μυρίων κατεσκευασμένος χρυσῶν. ἐπόμπευσε δὲ καὶ θυμιατήρια χρυσᾶ τριακόσια καὶ πεντήκοντα, καὶ βωμοὶ δὲ ἐπίχρυσοι ἐστεφανωμένοι χρυσοῖς στεφάνοις, ὧν ἑνὶ παρεπεπήγεσαν δᾷδες χρυσαῖ δεκαπήχεις τέσσαρες. ἐπόμπευσαν δὲ καὶ ἐσχάραι ἐπίχρυσοι δώδεκα, ὧν ἡ μὲν ὡδε ἄπηχυς τῇ περιμέτρῳ, τεσσαρακοντάπηχυς ὕψει, ἡ δὲ πηχῶν δεκαπέντε. ἐπόμπευσαν δὲ καὶ Δελφικοὶ τρίποδες χρυσοῖ ἐννέα, ἐκ πηχῶν τεσσάρων· ἄλλοι ὀκτὼ, πηχῶν ἕξ· ἄλλος πηχῶν τριάκοντα, ἐφ' οὗ ἦν ζῶα χρυσᾶ πενταπήχη, καὶ στέφανος

*) γρ. ἀληθινῶς.

κύκλῳ χρυσοῦς ἀμπέλινος. παρῆλθον δὲ καὶ Φοίνικες ἐπί-
χρυσοι ὀκταπήχεις ἑπτὰ, καὶ κηρύκειον ἐπίχρυσον πηχῶν
τεσσαράκοντα πέντε, καὶ κεραυνὸς ἐπίχρυσος πηχῶν τεσ-
σαράκοντα, ναός τε ἐπίχρυσος, οὗ ἡ περίμετρος πηχῶν τεσ-
σαράκοντα, δίκερας πρὸς τούτοις ὀκτάπηχυ. πολὺ δὲ καὶ
ζώων πλῆθος ἐπιχρύσων συνεπόμπευεν, ὧν ἦν τὰ πολλὰ
δωδεκαπήχη, καὶ θηρία ὑπερέχοντα τοῖς μεγέθεσι, καὶ ἀε-
τοὶ πηχῶν εἴκοσι. στέφανοί τε χρυσοῖ ἐπόμπευσαν τρισχί-
λιοι διακόσιοι, ἕτερός τε μυστικὸς χρυσοῦς, λίθοις πολυτε-
λέσι κεκοσμημένος ὀγδοηκοντάπηχυς· οὗτος δὲ περιετίθετο
τῷ τοῦ Βερενικείου θυρώματι· αἰγίς τε ὁμοίως χρυσῆ. ἐπόμ-
πευσαν δὲ καὶ στέφαναι χρυσαῖ πάνυ πολλαὶ, ἃς ἔφερον
παιδίσκαι πολυτελῶς κεκοσμημέναι, ὧν μία δίπηχυς εἰς
ὕψος, τὴν δὲ περίμετρον ἔχουσα ἑκκαίδεκα πηχῶν. ἐπόμ-
πευσε δὲ καὶ θώραξ χρυσοῦς πηχῶν δώδεκα, καὶ ἕτερος
ἀργυροῦς πηχῶν ὀκτωκαίδεκα, ἔχων ἐφ' ἑαυτὸν κεραυνοὺς
χρυσοῦς δωδεκαπήχεις δύο, καὶ στέφανον δρυὸς διάλιθον, ἀ-
σπίδες χρυσαῖ εἴκοσι, πανοπλίαι χρυσαῖ ἑξήκοντα τέσσα-
ρες, κνημῖδες χρυσαῖ τριπήχεις δύο, λεκάναι χρυσαῖ δυο-
καίδεκα, φιάλαι πολλαὶ πάνυ τὸν ἀριθμὸν, οἰνοχόαι τριά-
κοντα ἕξ, ἀλειπτρα μεγάλα δέκα, ὑδρίαι δώδεκα, μαζονό-
μια πεντήκοντα, τράπεζαι διάφοροι, κυλίκια χρυσωμάτων
πέντε, κέρας ὁλόχρυσον πηχῶν τριάκοντα. ταῦτα δὲ τὰ
χρυσώματα ἐκτὸς ἦν τῶν ἐν τῇ τοῦ Διονύσου πομπῇ διενε-
χθέντων. εἶτ' ἀργυρωμάτων ἅμαξαι τετρακόσιαι, καὶ χρυσω-
μάτων εἴκοσι, ἀρωμάτων δὲ ὀκτακόσιαι. ἐπὶ δὲ πᾶσιν ἐπόμ-
πευσαν αἱ δυνάμεις αἱ ἱππικαὶ καὶ πεζικαὶ πᾶσαι καθω-
πλισμέναι θαυμασίως· πεζοὶ μὲν ἐς πέντε μυριάδας καὶ
ἑπτακισχιλίους καὶ ἑξακοσίους, ἱππεῖς δὲ δισμύριοι τρισχίλιοι
διακόσιοι. πάντες δ' οὗτοι ἐπόμπευσαν τὴν ἁρμόζουσαν ἑκά- p. 203.
στῳ ἠμφιεσμένοι στολὴν, καὶ τὰς προσηκούσας ἔχοντες πανο-
πλίας. ἐκτὸς δ' ὧν πάντες οὗτοι εἶχον πανοπλιῶν, καὶ ἄλ-
λαι πλεῖσται ἦσαν ἀποκείμεναι, ὧν οὐδὲ τὸν ἀριθμὸν ἀνα-
γράψαι ῥᾴδιον. κατέλεξε δ' αὐτὸν ὁ Καλλίξενος. ἐστεφανώ-
θησαν δ' ἐν τῷ ἀγῶνι καὶ στεφάνοις χρυσοῖς εἴκοσι. Πτολε-

μαῖος δὲ ὁ πρῶτος καὶ Βερενίκη εἴκοσι τρισὶν *) ἐφ' ἁρμάτων χρυσῶν καὶ τεμένεσιν ἐν Δωδώνῃ. καὶ ἐγένετο ἀνάλωμα τοῦ νομίσματος τάλαντα δισχίλια διακόσια τριακονταεννέα, μναῖ πεντήκοντα. καὶ ταῦτ' ἠριθμήθη πάντα παρὰ τοῖς οἰκονόμοις διὰ τὴν τῶν στεφανούντων προθυμίαν **) πρὸ τοῦ τὰς θέας παρελθεῖν. ὁ δὲ Φιλάδελφος Πτολεμαῖος υἱὸς αὐτῶν εἴκοσι χρυσαῖς· δυσὶ μὲν ἐφ' ἁρμάτων χρυσῶν, ἐπὶ δὲ κιόνων ἑξαπήχει μιᾷ, πενταπήχεσι πέντε, τετραπήχεσιν ἕξ. ποία οὖν, ἄνδρες δαιτυμόνες, βασιλεία οὕτως γέγονε πολύχρυσος; οὐ γὰρ τὰ ἐκ Περσῶν ***) καὶ Βαβυλῶνος λαβοῦσα μέταλλα ἢ χρήματα ἐργασαμένη, ἢ Πακτωλὸν ἔχουσα χρυσοῦν ψῆγμα καταφέροντα. μόνος γὰρ ὡς ἀληθῶς ὁ Χρυσοῤῥόας καλούμενος Νεῖλος μετὰ τροφῶν ἀφθόνων καὶ χρυσὸν ἀκίβδηλον καταφέρει ἀκινδύνως γεωργούμενον, ὡς πᾶσιν ἐξαρκεῖν ἀνθρώποις, δίκην Τριπτολέμου πεμπόμενον εἰς πᾶσαν γῆν· διόπερ αὐτὸν καὶ ὁ Βυζάντιος ποιητὴς Παρμένων ἐπικαλούμενος, Αἰγύπτιε Ζεῦ, φησὶ,

C. 9. Νεῖλε. πολλῶν δὲ ὁ Φιλάδελφος βασιλέων πλούτῳ διέφερε, καὶ περὶ πάντα ἐσπουδάκει τὰ κατασκευάσματα φιλοτίμως, ὥστε καὶ πλοίων πλήθει πάντας ὑπερέβαλλεν. τὰ γοῦν μέγιστα ἦν τῶν πλοίων παρ' αὐτῷ τριακοντήρεις δύο, εἰκοσήρης μία, τέσσαρες δὲ τρισκαιδεκήρεις, δωδεκήρεις δύο, ἑνδεκήρεις δεκατέσσαρες, ἐννήρεις τριάκοντα, ἑπτήρεις τριάκοντα ἑπτὰ, ἑξήρεις πέντε, πεντήρεις ἑπτακαίδεκα· τὰ δ' ἀπὸ τετρήρους μέχρι τριηρημιολίας διπλάσια τούτων. τὰ δ' εἰς τὰς νήσους πεμπόμενα καὶ τὰς ἄλλας πόλεις, ὧν ἦρχε, καὶ τὴν Λυκίην πλείονα ἦν τῶν τετρακισχιλίων. περὶ δὲ βιβλίων πλήθους καὶ βιβλιοθηκῶν κατασκευῆς καὶ τῆς εἰς τὸ μουσεῖον συναγωγῆς τί δεῖ καὶ λέγειν, πᾶσι τούτων ὄντων κατὰ μνήμην; ἐπεὶ δὲ περὶ νεῶν κατασκευῆς εἰρήκαμεν, φέρ' εἴπωμεν, ἀκοῆς γάρ ἐστιν ἄξια, καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ Φιλοπάτορος βασιλέως κατεσκευασμένα σκάφη, περὶ ὧν ὁ αὐτὸς Καλλίξενος ἱστορεῖ ἐν τῷ πρώτῳ περὶ Ἀλεξανδρείας, ἐν τοῖς

*) γρ. χρυσοῖς, εἴκοσι μὲν Πτολεμαῖος ὁ πρῶτος, ἡ δὲ Βερενίκη εἴκοσι τρισίν. **) γρ. προμήθειαν. ***) γρ. οὐ γάρ ἡ τὰ Π.

λέγων· Τὴν τεσσαρακοντήρη ναῦν κατεσκεύασεν ὁ Φιλοπάτωρ, τὸ μῆκος ἔχουσαν διακοσίων ὀγδοήκοντα πηχῶν, ὀκτὼ δὲ καὶ τριάκοντα ἀπὸ παρόδου ἐπὶ πάροδον, ὕψος δὲ ἕως ἀκροστολίου τεσσαράκοντα ὀκτὼ πηχῶν. ἀπὸ δὲ τῶν πρυμνητικῶν ἀφλάστων ἐπὶ τὸ τῇ θαλάσσῃ *) μέρος αὐτῆς τρεῖς πρὸς τοῖς πεντήκοντα πήχεις. πηδάλια δ' εἶχε τέτταρα, τριακονταπήχη, κώπας δὲ θρανητικὰς ὀκτὼ καὶ τριάκοντα πηχῶν τὰς μεγίστας, αἳ διὰ τὸ μόλυβδον ἔχειν ἐν τοῖς ἐγ- p.204. χειριδίοις καὶ γεγονέναι λίαν εἴσω βαρεῖαι κατὰ τὴν ζύγωσιν, εὐήρεις ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς χρείας. δίπρωρος δ' ἐγεγόνει καὶ δίπρυμνος, καὶ ἔμβολα εἶχεν ἑπτά· τούτων ἓν μὲν ἡγούμενον, τὰ δ' ὑποστέλλοντα· τινὰ δὲ κατὰ τὰς ἐπωτίδας. ὑποζώματα δὲ ἐλάμβανε δώδεκα· ἑξακοσίων δ' ἦν ἕκαστον πηχῶν. εὔρυθμος δ' ἦν καθ' ὑπερβολήν. θαυμαστὸς δ' ἦν καὶ ὁ ἄλλος κόσμος τῆς νεώς. ζῶα μὲν γὰρ εἶχεν οὐκ ἐλάττω δώδεκα πηχῶν κατὰ πρύμναν τε καὶ πρῶραν, καὶ πᾶς τόπος αὐτῆς κηρογραφίᾳ κατεπεποίκιλτο, τὸ δὲ ἐγκώπιον ἅπαν μέχρι τῆς τρόπεως κισσίνην φυλλάδα καὶ θύρσους εἶχε πέριξ. πολὺς δ' ἦν καὶ ὁ τῶν ὅπλων κόσμος· ἀνεπλήρου δὲ τὰ προσδεόμενα **) τῆς νεὼς μέρη. γενομένης δὲ ἀναπείρας, ἐδέξατο ἐρέτας πλείους τῶν τετρακισχιλίων· εἰς δὲ τὰς ὑπηρεσίας τετρακοσίους· εἰς δὲ τὸ κατάστρωμα ἐπιβάτας τρισχιλίους ἀποδέοντας ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα· καὶ χωρὶς ὑπὸ τὰ ζύγια πλῆθος ἀνθρώπων ἕτερον ἐπισιτισμοὺς †) τε οὐκ ὀλίγον. καθειλκύσθη δὲ τὴν μὲν ἀρχὴν ἀπὸ ἐσχαρίου τινός, ὅ φασι παγῆναι πεντήκοντα πλοίων πεντηρικῶν ξυλείᾳ, ὑπὸ δὲ ὄχλου μετὰ βοῆς καὶ σαλπίγγων κατήγετο. ὕστερον δὲ τῶν ἀπὸ Φοινίκης τις ἐπενόησε τὴν καθολκήν, τάφρον ὑποστησάμενος ἴσην τῇ νηῒ κατὰ μῆκος, ἣν πλησίον τοῦ λιμένος ὤρυξε. ταύτῃ δὲ τοὺς θεμελίους κατῳκοδόμησε λίθῳ στερεῷ πρὸς πέντε πήχεις τὸ βάθος, καὶ διὰ τούτων φάλαγγας ἐπικαρσίας κατὰ πλάτος τῆς τάφρου διώσας, συνεχεῖς, τετράπηχυν εἰς βάθος τόπον ἀπολειπούσας, καὶ ποιήσας εἴσρουν ἀπὸ τῆς θαλάσσης, ἐνέ-

*) γρ. ἐπὶ τὸ πρὸς τῇ θ. **) γρ. προσδεόμενα ἀεί.
†) γρ. ἐπισιτισμοῦ vel ἐπισιτισμόν.

πλησεν αὐτῆς πάντα τὸν ὀρυχθέντα τόπον, εἰς ὃν ῥᾳδίως ἀπὸ τῶν τυχόντων ἀνδρῶν εἰσήγαγε τὴν ναῦν, τὸ ἐπαχθὲν *) καταρχὰς ἐμφράξας, μετεξήντλησε πάλιν τὴν θάλασσαν ὀργάνοις. τούτου δὲ γενομένου, ἐδρασθῆναι τὸ πλοῖον ἀσφαλῶς ἐπὶ τῶν προειρημένων φαλάγγων. κατεσκεύασε δὲ ὁ Φιλοπάτωρ καὶ ποτάμιον πλοῖον, τὴν θαλαμηγὸν καλουμένην, τὸ μῆκος ἔχουσαν ἡμισταδίου, τὸ δ' εὖρος, ᾗ πλατύτατον, τριάκοντα πηχῶν· τὸ δὲ ὕψος σὺν τῷ τῆς σκηνῆς ἀναστήματι μικρὸν ἀπέδει **) τεσσαράκοντα πηχῶν. τὸ δὲ σχῆμα αὐτῆς οὔτε ταῖς μακραῖς ναυσὶν, οὔτε ταῖς στρογγύλαις ἐοικὸς, ἀλλὰ παρηλλαγμένον τε καὶ πρὸς τὴν χρείαν τοῦ ποταμοῦ τὸ βάθος. κάτωθεν μὲν γὰρ ἁλιτενὴς καὶ πλατεῖα, τῷ δ' ὄγκῳ μετέωρος, τὰ δ' ἐπὶ τῶν ἄκρων αὐτῆς μέρη καὶ μάλιστα τὰ κατὰ πρώραν παρέτεινεν ἐφ' ἱκανὸν, τῆς ἀνακλάσεως εὐγράμμου φαινομένης. δίπρωρος δὲ ἐγεγόνει καὶ δίπρυμνος, καὶ πρὸς ὕψος ἀνέτεινε διὰ τὸ μετέωρον ἄγαν ἵστασθαι πολλάκις ἐν τῷ ποταμῷ τὸ κῦμα. κατεσκεύαστο δ' αὐτῆς κατὰ μὲν μέσον τὸ κῦτος τὰ συμπόσια καὶ οἱ κοιτῶνες καὶ τὰ λοιπὰ τὰ πρὸς τὴν διαγωγὴν χρηστήρια. πέριξ δὲ τῆς νεὼς περίπατοι κατὰ τὰς τρεῖς πλευρὰς ἐγεγόνεισαν διπλοῖ, ὧν ἡ μὲν περίμετρος ἦν πέντε πλέθρων οὐκ ἐλάττων, ἡ δὲ διάθεσις τοῦ μὲν καταγείου πε-
p.205. ριστύλῳ παραπλήσιος, τοῦ δ' ὑπερῴου κρυπτῇ, φράγμασι καὶ θυρίσι περιεχομένη πάντοθεν. πρώτη δ' εἰσιόντι κατὰ πρύμναν ἐτέτακτο πρὸς ἐξεναντιούμενα ἀναπεπταμένη κύκλῳ δὲ περίπατος †), ἧς ἐν τῷ κατ' ἀντικρὺ τῆς πρώρας μέρει προπύλαιον κατεσκεύαστο δι' ἐλέφαντος καὶ τῆς πολυτελεστάτης ὕλης γεγονός. τοῦτο δὲ διελθοῦσιν ὡσανεὶ προσκήνιον ἐπεποίητο, τῇ διαθέσει κατάστεγον ἄνω πάλιν, ὁμοίως κατὰ μὲν τὴν μέσην πλευρὰν πρὸς τὰ ἕτερα παρέκειτο ὄπισθεν, καὶ τετράθυρος ἔφερεν εἰς αὐτὴν πυλών. ἐξ ἀριστερῶν δὲ καὶ δεξιῶν θυρίδες ὑπέκειντο εὐάειαν παρέχουσαι. συνήγετο δὲ τούτοις ὁ μέγιστος οἶκος. περίπτερος δ' ἦν

*) γρ. καὶ τὸ ἀνοιχθὲν, vel εἶτα τὸ ἀν. **) γρ. μιᾶς ἀπ. †) γρ. πρὸς τὰ ἐξ ἐναντίου μὲν ἀναπεπταμένη κύκλῳ δὲ περίπτερος.

εἴκοσι κλίνας ἐπιδεχόμενος. κατεσκευάσθη δ' αὐτῷ τὰ μὲν πλεῖστα ἀπὸ κέδρου σχιστῆς καὶ κυπαρίσσου Μιλησίας. αἱ δὲ τῆς περιστάσεως θύραι τὸν ἀριθμὸν εἴκοσι οὖσαι θυΐναις κατεκεκόλληντο σανίσιν, ἐλεφαντίνους ἔχουσαι τοὺς κόσμους. ἡ δ' ἐνήλωσις ἡ κατὰ πρόσωπον αὐτῶν καὶ τὰ ῥόπτρα ἐξ ἐρυθροῦ γεγονότα χαλκοῦ τὴν χρύσωσιν ἐκ πυρὸς εἰλήφασιν. τῶν δὲ κιόνων τὰ μὲν σώματα ἦν κυπαρίσσινα, αἱ δὲ κεφαλαὶ Κορινθιουργεῖς, ἐλέφαντι καὶ χρυσῷ διακεκοσμημέναι. τὸ δὲ ἐπιστύλιον ἐκ χρυσοῦ τὸ ὅλον, ἐφ' οὗ διάζωσμα ἐφήρμοστο, περιφανῆ ζώδια ἔχον ἐλεφάντινα, μείζω πηχυαίων, τῇ μὲν τέχνῃ μέτρια, τῇ χορηγίᾳ δ' ἀξιοθαύμαστα. ἐπέκειτο δὲ καὶ στέγη καλὴ τῷ συμποσίῳ τετράγωνος κυπαρισσίνη. γλυπτοὶ δ' αὐτῆς ἦσαν οἱ κόσμοι, χρυσῆν ἔχοντες τὴν ἐπιφάνειαν. παρέκειτο δὲ τῷ συμποσίῳ τούτῳ καὶ κοιτὼν ἑπτάκλινος, ᾧ συνῆπτο στενὴ σύριγξ κατὰ πλάτος τοῦ κύτους χωρίζουσα τὴν γυναικωνῖτιν. ἐν δὲ ταύτῃ συμπόσιον ἐννεάκλινον ἦν, παραπλήσιον τῇ πολυτελείᾳ τῷ μεγάλῳ, καὶ κοιτὼν πεντάκλινος. καὶ τὰ μὲν ἄχρι τῆς πρώτης στέγης κατεσκευασμένα τοιαῦτ' ἦν. ἀναβάντων δὲ τὰς παρακειμένας πλησίον τῷ προειρημένῳ κοιτῶνι κλίμακας, οἶκος ἦν ἄλλος πεντάκλινος, ὀρόφωμα ῥομβωτὸν ἔχων· καὶ πλησίον αὐτῷ ναὸς Ἀφροδίτης θολοειδής, ἐν ᾧ μαρμάρινον ἄγαλμα τῆς θεοῦ. κατεναντίον δὲ τούτου ἄλλο συμπόσιον πολυτελὲς περίπτερον· οἱ γὰρ *) κίονες αὐτῷ ἐκ λίθων Ἰνδικῶν συνέκειντο. παρὰ δὲ καὶ τούτῳ τῷ συμποσίῳ κοιτῶνες ἀκόλουθον τὴν κατασκευὴν τοῖς προδεδηλωμένοις ἔχοντες. προάγοντι δὲ ἐπὶ τὴν πρῷραν οἶκος ὑπέκειτο Βακχικὸς τρισκαιδεκάκλινος, περίπτερος, ἐπίχρυσον ἔχων τὸ γεῖσον ἕως τοῦ περιτρέχοντος ἐπιστυλίου. στέγη δὲ τῆς τοῦ θεοῦ διαθέσεως οἰκεία. ἐν δὲ τούτῳ κατὰ μὲν τὴν δεξιὰν πλευρὰν ἄντρον κατεσκεύαστο, οὗ χρῶμα μὲν ἦν ἔχον τὴν πετροποιΐαν ἐκ λίθων ἀληθινῶν καὶ χρυσοῦ δεδημιουργημένον. ἵδρυτο δ' ἐν αὐτῷ τῆς τῶν βασιλέων συγγενείας ἀγάλματα εἰκονικὰ λίθου λυχνέως. ἐπιτερπὲς δ' ἱκανῶς καὶ ἄλλο συμπόσιον ἦν, ἐπὶ τῇ τοῦ μεγίστου οἴκου στέγῃ

*) γρ. οἱ γοῦν.

κείμενον, σκηνῆς ἔχον τάξιν, ὥστε τῇ μὲν οὐκ ἐπῆι, δια-
τοναίᾳ δὲ τοξοειδεῖ διὰ ποσοῦ τινος ἐνετέτακτο διαπήμα-
p.206, τος *). ἐφ' ὧν αὐλαῖαι κατὰ τὸν ἀνάπλουν ἁλουργεῖς ἐκ-
πετάννυντο. μετὰ δὲ τὸν αἴθριον ἐξεδέχετο τὴν ἐπάνω τῆς
ὑποκειμένης προςάδος τάξιν κατέχον, ᾧ κλίμαξ τε ἑλικτὴ
φέρουσα πρὸς τὸν κρυπτὸν περίπατον παρέκειτο, καὶ συμ-
πόσιον ἐννεάκλινον τῇ διαθέσει τῆς κατασκευῆς Αἰγύπτιον·
οἱ γὰρ γεγονότες αὐτόθι κίονες ἀνήγοντο ςρογγύλοι, διαλ-
λάττοντες τοῖς σπονδύλοις, τοῦ μὲν μέλανος, τοῦ δὲ λευ-
κοῦ, παράλληλα τιθεμένων. εἰσὶ δ' αὐτῶν καὶ αἱ κεφαλαὶ
τῷ σχήματι περιφερεῖς, ὧν ἡ μὲν ὅλη περιγραφὴ παρα-
πλησία ῥόδοις ἐπὶ μικρὸν ἀναπεπταμένοις ἐςίν. περὶ δὲ τὸν
προσαγορευόμενον κάλαθον οὐχ ἕλικες, καθάπερ ἐπὶ τῶν
Ἑλληνικῶν, καὶ φύλλα τραχέα περίκειται, λωτῶν δὲ πο-
ταμίων κάλυκες καὶ φοινίκων ἀρτιβλάςων καρπός· ἔςι δ'
ὅτε καὶ πλειόνων ἄλλων ἀνθέων γέγλυπται γένη. τὸ δ' ὑπὸ
τὴν ῥίζαν, ὃ δὴ τῷ συνάπτοντι πρὸς τὴν κεφαλὴν ἐπίκει-
ται σπονδύλῳ, κιβωρίων ἄνθεσι καὶ φύλλοις ὡσανεὶ κατα-
πεπλεγμένοις ὁμοίαν εἶχε τὴν διάθεσιν. τὰς μὲν οὖν κί-
ονας οὕτως Αἰγύπτιοι κατασκευάζουσι, καὶ τοὺς τοίχους δὲ
λευκαῖς καὶ μελαίναις διαποικίλλουσι πλινθίσιν, ἐνίοτε δὲ
καὶ τοῖς ἀπὸ τῆς ἀλαβαςρίτιδος προσαγορευομένης πέτρας.
πολλὰ δὲ καὶ ἕτερα κατὰ μέσον τῆς νεὼς τὸ κύτος ἐν
κοίλῃ καὶ κατὰ πᾶν αὐτῆς μέρος οἰκήματα ἦν. ὁ δὲ ἱςὸς
ἦν αὐτοῖς ἑβδομήκοντα πηχῶν, βύσσινον ἔχων ἱςίον, ἁ-
λουργεῖ παρασείρῳ κεκοσμημένον. πᾶς δὲ ὁ τοῦ βασιλέως τοῦ
Φιλαδέλφου πλοῦτος φυλαχθεὶς κατελύθη ὑπὸ τοῦ τελευταίου
Πτολεμαίου, τοῦ καὶ τὸν Γαβινιακὸν συςησαμένου πόλεμον,
οὐκ ἀνδρὸς γενομένου, ἀλλ' αὐλητοῦ καὶ μάγου. περὶ δὲ τῆς
ὑπὸ Ἱέρωνος τοῦ Συρακουσίου κατασκευασθείσης νεὼς, ἧς
καὶ Ἀρχιμήδης ἦν ὁ γεωμέτρης ἐπόπτης, οὐκ ἄξιον εἶναι
κρίνω σιωπῆσαι, σύγγραμμα ἐκδόντος Μοσχίωνός τινος, ᾧ
C.10, οὐ παρέργως ἐνέτυχον ὑπογυίως. γράφει οὖν ὁ Μοσχίων οὑ-
τως· Διοκλείδης μὲν ὁ Ἀβδηρίτης θαυμάζεται ἐπὶ τῇ πρὸς

*) γρ. ὥστε τῇ μὲν οὐκ ἐπῆν οὐδὲν, διατοναίᾳ δὲ τοξοειδεῖ
διὰ ποσοῦ τινὸς ἐνετέτακτο (vel ἐνετέτατο) διασ.

τὴν Ῥοδίων πόλιν ὑπὸ Δημητρίου προσαχθείσῃ τοῖς τεί-
χεσιν ἑλεπόλει· Τίμαιος δ' ἐπὶ τῇ πυρᾷ τῇ κατασκευα-
σθείσῃ Διονυσίῳ τῷ Σικελίας τυράννῳ, καὶ Ἱερώνυμος ἐν
τῇ κατασκευῇ τῆς ἁρμαμάξης, ᾗ συνέβαινε κατακομισθῆ-
ναι τὸ Ἀλεξάνδρου σῶμα· Πολύκλειτος δ' ἐπὶ τῷ λυχνίῳ
τῷ κατασκευασθέντι τῷ Πέρσῃ. ὁ δ' Ἱέρων ὁ Συρακουσίων
βασιλεὺς, ὁ πάντα Ῥωμαίοις φίλος, ἐσπουδάκει μὲν καὶ
περὶ ἱερῶν καὶ γυμνασίων κατασκευάς· ἦν δὲ καὶ περὶ ναυ-
πηγίας φιλότιμος, πλοῖα σιτηγὰ κατασκευαζόμενος, ὧν
ἑνὸς τῆς κατασκευῆς μνησθήσομαι. εἰς ὕλην μὲν ξύλων ἐκ
τῆς Αἴτνης παρεσκεύασε ἑξήκοντα τριηρικῶν σκαφῶν πλῆ-
θος ἐξεργάσασθαι δυναμένην. ὡς δὲ ταῦτα ἡτοιμάσατο,
γόμφους τε καὶ ἐγκοίλια καὶ σταμίνας, καὶ τὴν εἰς τὴν ἄλ-
λην χρείαν ὕλην, τὴν μὲν ἐξ Ἰταλίας, τὴν δ' ἐκ Σικε-
λίας, εἰς δὲ σχοινία λευκαίαν *) μὲν ἐξ Ἰβηρίας, κάννα-
βιν δὲ καὶ κίττον ἐκ τοῦ Ῥοδανοῦ ποταμοῦ, καὶ τἄλλα
πάντα τὰ χρειώδη πολλαχόθεν. συνήγαγε δὲ καὶ ναυπη-
γοὺς καὶ τοὺς ἄλλους τεχνίτας, καὶ καταστήσας ἐκ πάντων
Ἀρχίαν τὸν Κορίνθιον ἀρχιτέκτονα, παρεκάλεσε προθύμως
ἐπιλαβέσθαι τῆς κατασκευῆς, προσκαρτερῶν καὶ αὐτὸς τὰς
ἡμέρας. τὸ μὲν οὖν ἥμισυ τοῦ παντὸς τῆς νεὼς ἐν μησὶν p. 207.
ἓξ εἰργάσατο, καὶ ταῖς ἐκ μολίβδου ποιηθείσαις κεραμίσιν
ἀεὶ καθ' ὃ ναυπηγηθείη μέρος προσελαμβάνετο, ὡς ἂν τρια-
κοσίων ὄντων τῶν τὴν ὕλην ἐργαζομένων τεχνιτῶν, χωρὶς
τῶν ὑπηρετούντων. τοῦτο μὲν οὖν τὸ μέρος εἰς τὴν θάλασ-
σαν καθέλκειν προσετέτακτο τὴν λοιπὴν κατασκευὴν, ἵν'
ἐκεῖ λαμβάνῃ. ὡς δὲ περὶ τὸν καθελκυσμὸν αὐτοῦ τὸν εἰς
τὴν θάλασσαν πολλὴ ζήτησις ἦν, Ἀρχιμήδης ὁ μηχανικὸς
μόνος αὐτὸ κατήγαγε δι' ὀλίγων σωμάτων· κατασκευάσας
γὰρ ἕλικα, τὸ τηλικοῦτον σκάφος εἰς τὴν θάλασσαν κατ-
ήγαγε. πρῶτος δ' Ἀρχιμήδης εὗρε τὴν τῆς ἕλικος κατα-
σκευήν. ὡς δὲ καὶ τὰ λοιπὰ μέρη τῆς νεὼς ἐν ἄλλοις ἓξ
μησὶ κατεσκευάσθη, καὶ τοῖς χαλκοῖς ἥλοις πᾶσα περι-
ελήφθη, ὧν οἱ πολλοὶ δεκάμναιοι ἦσαν, οἱ δ' ἄλλοι τού-
των ἡμιόλιοι· διὰ τρυπάνων δ' ἦσαν οὗτοι ἡρμοσμένοι, τὰς

*) γρ. λευκέαν.

ϛαμίνας συνέχοντες· μολυβδίναις δὲ κεραμίσιν ἀπεσταυρῶντο πρὸς τὸ ξύλον ὑποτιθεμένων ὀθονίων μετὰ πίττης· ὡς δ᾽ ἦν τὴν ἐκτὸς ἐπιφάνειαν ἐξειργάσατο, τὴν ἐντὸς διασκευὴν ἐξεπονεῖτο. ἦν δ᾽ ἡ ναῦς τῇ μὲν κατασκευῇ εἰκόσορος, τριπάροδος δὲ, τὴν μὲν κατωτάτω ἔχων ἐπὶ τὸν γόμον, ἐφ᾽ ἣν διὰ κλιμάκων πυκνῶν ἡ κατάβασις ἐγίνετο· ἡ δ᾽ ἑτέρα τοῖς εἰς τὰς διαίτας βυλομένοις εἰσιέναι μεμηχάνητο· μεθ᾽ ἣν ἡ τελευταία τοῖς ἐν τοῖς ὅπλοις τεταγμένοις. ἦσαν δὲ τῆς μέσης παρόδυ παρ᾽ ἑκατέρου τῶν τοίχων δίαιται τετράκλινοι τοῖς ἀνδράσι, τριάκοντα τὸ πλῆθος. ἡ δὲ ναυκληρικὴ δίαιτα κλινῶν μὲν ἦν πεντεκαίδεκα, θαλάμυς δὲ τρεῖς εἶχε τρικλίνυς, ὧν ἦν τὸ κατὰ τὴν πρύμναν ὀπτανεῖον. ταῦτα δὲ πάντα δάπεδον εἶχεν ἐν ἀβακίσκοις συγκείμενον ἐκ παντοίων λίθων, ἐν οἷς ἦν κατεσκευασμένος πᾶς ὁ περὶ τὴν Ἰλιάδα μῦθος θαυμασίως ταῖς τε κατασκευαῖς καὶ ταῖς ὀροφαῖς καὶ θυρώμασι δὲ πάντα ἦν ταῦτα πεποιημένα †). κατὰ δὲ τὴν ἀνωτάτω πάροδον γυμνάσιον ἦν, καὶ περίπατοι σύμμετρον ἔχοντες τὴν κατασκευὴν τῷ τῷ πλοίῳ μεγέθει, ἐν οἷς κῆποι παντοῖοι θαυμασίως ἦσαν περιβάλλοντες ταῖς φυτείαις διὰ κεραμίδων ἢ μολυ-
C. 11. βδίνων *), ἔτι δὲ σκηναὶ κιττοῦ λευκοῦ καὶ ἀμπέλων, ὧν αἱ ῥίζαι τὴν τροφὴν ἐν πίθοις εἶχον γῆς πεπληρωμένοις, τὴν αὐτὴν ἄρδευσιν λαμβάνυσαι, καθάπερ καὶ οἱ κῆποι· αὗται δὲ αἱ σκηναὶ συνεσκίαζον τὺς περιπάτυς. ἑξῆς δὲ τύτων Ἀφροδίσιον κατεσκεύαστο τρίκλινον, δάπεδον ἔχον ἐκ λίθων ἀχατῶν τε καὶ ἄλλων χαριεστάτων, ὅσοι κατὰ τὴν νῆσον ἦσαν· τὺς τοίχυς δ᾽ εἶχε καὶ τὴν ὀροφὴν κυπαρίττυ, τὰς δὲ θύρας ἐλέφαντος καὶ θυίυ γραφαῖς καὶ ἀγάλμασιν, ἔτι δὲ ποτηρίων κατασκευαῖς ὑπερβαλλόντως κατεσκεύαστο. τύτυ δ᾽ ἐφεξῆς σχολαστήριον ὑπῆρχε πεντάκλινον, ἐκ πύξυ τὺς τοίχυς καὶ τὰ θυρώματα κατεσκευασμένον, βιβλιοθήκην ἔχον ἐν αὐτῷ, κατὰ δὲ τὴν ὀροφὴν πόλον, ἐκ τῦ κατὰ τὴν Ἀχραδινὴν ἀπομεμιμημένον ἡλιοτροπίυ. ἦν δὲ

†) γρ. θαυμασίως ταῖς κατασκευαῖς· κἂν ταῖς ὀροφαῖς καὶ θυρώμασι δὲ πάντα ἦν ταυτὰ π. *) γρ. κεραμίδων μολυβδίνων.

καὶ βαλανεῖον τρίκλινον, πυρίας χαλκᾶς ἔχον τρεῖς, καὶ λουτῆρα πέντε μετρητὰς δεχόμενον, ποικίλον, τοῦ Ταυρομενίτου λίθου. κατεσκευάσο δὲ καὶ οἰκήματα πλείω τοῖς ἐπιβάταις καὶ τοῖς τὰς ἀντλίας φυλάττουσι. χωρὶς δὲ τούτων ἱππῶνες ἦσαν ἑκατέρου τῶν τοίχων δέκα. κατὰ δὲ τούτους ἡ τροφὴ τοῖς ἵπποις ἔκειτο, καὶ τῶν ἀναβατῶν καὶ τῶν παίδων τὰ σκεύη. ἦν δὲ καὶ ὑδροθήκη κατὰ τὴν πρώραν p.208. κλειστὴ, δισχιλίους μετρητὰς δεχομένη, ἐκ σανίδων καὶ πίττης καὶ ὀθονίων κατεσκευασμένη. παρὰ δὲ ταύτην κατεσκεύαστο διὰ μολιβδώματος καὶ σανίδων κλειστῶν ἰχθυοτροφεῖον· τοῦτο δ' ἦν πλῆρες θαλάττης, ἐν ᾧ πολλοὶ ἰχθύες εὖ ἐτρέφοντο. ὑπῆρχον δὲ καὶ τῶν τοίχων ἑκατέρωθεν τρόποι προεωσμένοι, διάστημα σύμμετρον ἔχοντες· ἐφ' ὧν κατεσκευασμέναι ἦσαν ξυλοθῆκαι, καὶ κρίβανοι, καὶ ὀπτανεῖα, καὶ μύλοι, καὶ πλείους ἕτεραι διακονίαι. ἄτλαντές τε περιέτρεχον τὴν ναῦν ἐκτὸς ἑξαπήχεις, οἳ τοὺς ὄγκους ὑπειλήφεισαν τοὺς ἀνωτάτω καὶ τὸ τρίγλυφον, πάντες ἐν διαστήματι βεβῶτες. ἡ δὲ ναῦς πᾶσα οἰκείαις γραφαῖς ἐπεπόνητο. πύργοι τε ἦσαν ἐν αὐτῇ ὀκτὼ σύμμετροι τὸ μέγεθος τοῖς τῆς νεὼς ὄγκοις· δύο μὲν κατὰ πρύμναν, οἱ δ' ἴσοι κατὰ πρώραν, οἱ λοιποὶ δὲ κατὰ μέσην ναῦν. τούτων δὲ ἑκάστῳ παρεδέδεντο κεραῖαι δύο, ἐφ' ὧν κατεσκεύαστο φατνώματα, δι' ὧν ἠφίεντο λίθοι πρὸς τοὺς ὑποπλέοντας τῶν πολεμίων. ἐπὶ δὲ τῶν πύργων ἕκαστον ἀνέβαινον τέτταρες μὲν καθωπλισμένοι νεανίσκοι, δύο δὲ τοξόται. πᾶν δὲ τὸ ἐντὸς τῶν πύργων λίθων καὶ βελῶν πλῆρες ἦν. τεῖχος δὲ ἐπάλξεις ἔχον καὶ καταστρώματα διὰ νεὼς ἐπὶ κιλλιβάντων κατεσκεύαστο· ἐφ' οὗ λιθοβόλος ἐφειστήκει *) τριτάλαντον λίθον ἀπ' αὐτοῦ ἀφιεὶς καὶ δωδεκάπηχυ βέλος. τοῦτο δὲ τὸ μηχάνημα κατεσκεύασεν Ἀρχιμήδης· ἑκάτερον δὲ τῶν βελῶν ἔβαλλεν ἐπὶ στάδιον. μετὰ δὲ ταῦτα παρατρήματα †) ἐκ τρόπων παχέων συγκείμενα διὰ ἁλύσεων χαλκῶν κρεμάμενα. τριῶν τε ἱστῶν ὑπαρχόντων, ἐξ ἑκάστου κε-

*) γρ. διὰ νεὼς κατεσκεύαστο· ἐφ' ὧν ἐπὶ κιλλιβάντων λιθοβόλος ἐφ. †) γρ. παραρτήματα, aut παραῤῥύματα.

ραῖαι λιθοφόροι ἐξήρτηντο δύο· ἐξ ὧν ἅρπαγές τε καὶ
πλίνθοι μολίβδου πρὸς τοὺς ἐπιτιθεμένους ἐφίεντο. ἦν δὲ καὶ
χάραξ κύκλῳ τῆς νεὼς σιδήρου πρὸς τοὺς ἐπιχειροῦντας ἐπι-
βαίνειν, κόρακές τε σιδηροῖ κύκλῳ τῆς νεὼς, οἳ δι' ὀργά-
νων ἀφιέμενοι τὰ τῶν ἐναντίων ἐκράτουν σκάφη, καὶ παρ-
έβαλλον εἰς πληγήν. ἑκατέρῳ δὲ τῶν τοίχων ἑξήκοντα
νεανίσκοι πανοπλίας ἔχοντες ἐφειστήκεσαν, καὶ τούτοις ἴσοι
περί τε τοὺς ἱστοὺς καὶ τὰς λιθοφόρους κεραίας. ἦσαν δὲ καὶ
κατὰ τοὺς ἱστοὺς ἐν τοῖς καρχησίοις οὖσι χαλκοῖς· ἐπὶ μὲν
οὖν τοῦ πρώτου τρεῖς ἄνδρες, εἶθ' ἑξῆς καθ' ἕνα λειπόμενοι·
τούτοις δ' ἐν πλεκτοῖς γυργάθοις διὰ τροχηλίων εἰς τὰ θω-
ράκια λίθοι παρεβάλλοντο καὶ βέλη διὰ τῶν παίδων. ἄγ-
κυραι δὲ ἦσαν ξύλιναι μὲν τέτταρες, σιδηραῖ δ' ὀκτώ. τῶν
δὲ ἱστῶν ὁ μὲν δεύτερος καὶ τρίτος εὑρέθησαν· δυσχερῶς δὲ
ὁ πρῶτος εὑρέθη ἐν τοῖς ὄρεσιν τῆς Βρεττανίας *) ὑπὸ συ-
βώτου ἀνδρός. κατήγαγεν δ' αὐτὸν ἐπὶ θάλατταν Φιλέας
ὁ Ταυρομενίτης μηχανικός. ἡ δὲ ἀντλία, καίπερ βάθος
ὑπερβάλλον ἔχουσα, δι' ἑνὸς ἀνδρὸς ἐξηντλεῖτο διὰ κοχλίου,
Ἀρχιμήδους εὑρόντος. ὄνομα δ' ἦν τῇ νηὶ Συρακουσία· ὅτε
δ' αὐτὴν ἐξέπεμπεν Ἱέρων, Ἀλεξάνδρειαν αὐτὴν μετωνό-
μασεν. ἐφόλκια δ' ἦσαν αὐτῇ τὸ μὲν πρῶτον κέρκουρος,
τρισχίλια τάλαντα δέχεσθαι δυνάμενος· πᾶς δ' ἦν οὗτος
ἐπίκωπος· μεθ' ὃν χίλια πεντακόσια βαστάζουσαι ἁλιάδες
τε καὶ σκάφαι πλείους. ὄχλος δ' ἦν οὐκ ἐλάττων μετὰ τοὺς
προειρημένους, ἄλλοι γε ἑξακόσιοι, παρὰ τὴν πρώραν ἐπι-
p. 209 τηροῦντες τὰ παραγγελλόμενα. τῶν δὲ κατὰ ναῦν ἀδικη-
μάτων δικαστήριον καθειστήκει ναύκληρος, κυβερνήτης καὶ
πρωρεὺς, οἵπερ ἐδίκαζον κατὰ τοὺς Συρακουσίων νόμους.
σίτου δὲ ἐνεβάλλοντο εἰς τὴν ναῦν μυριάδας ἕξ, ταρίχων δὲ
Σικελικῶν κεράμια μύρια, ἐρεῶν τάλαντα δισμύρια, καὶ
ἕτερα δὲ φορτία δισμύρια· χωρὶς δὲ τούτων ὁ ἐπισιτισμὸς
ἦν τῶν ἐπιπλεόντων. ὁ δ' Ἱέρων ἐπεὶ πάντας τοὺς λιμένας
ἤκουε τοὺς μὲν, ὡς δυνατοί †) εἰσι τὴν ναῦν δέχεσθαι, τοὺς
δὲ καὶ ἐπικινδύνους ὑπάρχειν, διέγνω δῶρον αὐτὴν ἀποστεῖ-
λαι Πτολεμαίῳ τῷ βασιλεῖ εἰς Ἀλεξάνδρειαν· καὶ γὰρ ἦν

*) γρ. τῆς Βρεττίας. †) γρ. ὡς οὐ δ.

σπάνις σίτου κατὰ τὴν Αἴγυπτον· καὶ οὕτως ἐποίησε. καὶ ἡ ναῦς κατήχθη εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ἔνθα καὶ ἐνεωλκήθη. ὁ δ' Ἱέρων καὶ Ἀρχίμηλον τὸν τῶν ἐπιγραμμάτων ποιητὴν, γράψαντα εἰς τὴν ναῦν ἐπίγραμμα, χιλίοις πυρῶν μεδίμνοις, οὓς καὶ παρέπεμψεν ἰδίοις δαπανήμασιν εἰς τὸν Πειραιᾶ, ἐτίμησεν. ἔχει δ' οὕτως τὸ ἐπίγραμμα·

Τίς τόδε σέλμα πέλωρον ἐπὶ χθονὸς εἵσατο; ποῖος C.12
Κοίρανος ἀκαμάτοις πείσμασιν ἠγάγετο;
Πῶς δὲ κατὰ δρυόχων ἐπάγη σανίς; ἢ τίνι γόμφοι
Τμηθέντες πελέκει τοῦτ' ἔκαμον τὸ κύτος,
Ἢ κορυφαῖς Αἴτνας παρισούμενον, ἤ τινι νάσων,
Ἃς Αἰγαῖον ὕδωρ Κυκλάδας ἐνδέχεται,
Τοίχοις ἀμφοτέρωθεν ἰσοπλατές; ἦ ῥα Γίγαντες
Τοῦτο πρὸς οὐρανίας ἔξεσαν ἀτραπιτούς.
Ἄστρων γὰρ ψαύει καρχήσια, καὶ τριελίκτους
Θώρακας μεγάλων ἐντὸς ἔχει νεφέων.
Πείσμασιν ἀγκύρας ἀπερείδεται, οἷσιν Ἀβύδου
Ξέρξης καὶ Σηστοῦ δισσὸν ἔδησε πόρον.
Μανύει στιβαρᾶς κατ' ἐπωμίδος ἀρτιχάρακτον
Γράμμα, τίς ἐκ χέρσου τάνδ' ἐκύλισσε τρόπιν.
Φασὶ γὰρ, ὡς Ἱέρων Ἱεροκλέος Ἑλλάδι πάσῃ
Καὶ νάσοις καρπὸν πίονα δωροφόρον *),
Σικελίας σκαπτοῦχος, ὁ Δωρικός. ἀλλὰ, Πόσειδον,
Σῶζε κατὰ γλαυκῶν σέλμα τόδε ῥοθίων.

Παρέλιπον δ' ἑκὼν ἐγὼ τὴν Ἀντιγόνου ἱερὰν τριήρη, C.13.
ᾗ ἐνίκησε τοὺς Πτολεμαίου στρατηγοὺς περὶ Λεύκωλλαν **) τῆς Κώας. ἐπειδὴ καὶ †) τῷ Ἀπόλλωνι αὐτὴν ἀνέθηκεν, ἥτις οὐδὲ τὸ τρίτον, τάχα δὲ οὐδὲ τὸ τέταρτον εἶχε τῆς Συρακουσίας ἢ Ἀλεξανδρίδος ταύτης νεώς. τοσαῦτ' οὖν καὶ περὶ τοῦ τῶν νεῶν καταλόγου, οὐκ ἀπὸ Βοιωτῶν ἀρξάμενοι, κατελέξαμεν, ἀλλ' ἀπὸ πανηγυρικῶν πομπῶν. καὶ ἐπεὶ τὸν καλὸν Οὐλπιανὸν οἶδα πάλιν προσβαλοῦντα ††) ἡμῖν, τίς αὕτη ἡ παρὰ τῷ Καλλιξένῳ ἐγγυθήκη, φαμὲν αὐτῷ, ὅτι καὶ λόγος τις εἰς Λυσίαν ἀναφέρεται τὸν ῥήτορα, περὶ ἐγγυθήκης ἐπιγραφόμενος, οὗ ἡ ἀρχή· Εἰ μὲν δίκαιον ἐλε-

*) γρ. δωροφορῶν. **) γρ. Λεύκωλαν. †) γρ. ὕστερον δὲ καί. ††) γρ. προβαλοῦντα.

γειν ἢ μέτριον, ἄνδρες δικασαί, Λυσιμένης. ἐν ᾧ προελθὼν φησιν· Οὐκ ἂν ἐσπέδαζον περὶ αὐτῆς τῆς ἐγγυθήκης
p. 210 δικαιολογεῖσθαι, ἢ οὐκ ἐσιν ἀξία τριάκοντα δραχμῶν. ὅτι δὲ χαλκῆ ἦν ἡ ἐγγυθήκη, ἑξῆς φησι· Πέρυσιν δὲ ἐπισκευάσαι αὐτὴν βουλόμενος, ἐξέδωκα εἴς τι χαλκεῖον. ἔτι γὰρ συνθετὴ καὶ Σατύρων ἔχει πρόσωπα καὶ βουκεφάλεια. ἄλλο ἔτι μέγεθος τὸ αὐτό. ὁ γὰρ αὐτὸς τεχνίτης πολλὰ σκεύη ταὐτὰ καὶ ὅμοια ἐργάζεται. ἐν τούτοις ὁ Λυσίας εἰπὼν, ὅτι καὶ χαλκῆ ἦν ἡ ἐγγυθήκη, σαφῶς παρίστησιν, ὡς καὶ ὁ Καλλίξενος εἴρηκε λεβήτων αὐτὰς ὑποθήματα εἶναι. οὕτως γὰρ καὶ Πολέμων ὁ περιηγητὴς εἶπεν ἐν τρίτῳ τῶν πρὸς Ἀδαῖον καὶ Ἀντίγονον, ἐξηγούμενος διάθεσιν ἐν Φλιοῦντι κατὰ τὴν πολεμάρχειον σοὰν γεγραμμένην ὑπὸ Σίλλακος τοῦ Ῥηγίνου, οὗ μνημονεύουσιν Ἐπίχαρμος καὶ Σιμωνίδης, λέγων οὕτως· Ἐγγυθήκη, καὶ ἐπ᾽ αὐτῆς κύπελλον. Ἡγήσανδρος δὲ ὁ Δελφὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ ὑπομνήματι ἀνδριάντων καὶ ἀγαλμάτων, Γλαύκου, φησὶ, τοῦ Χίου τὸ ἐν Δελφοῖς ὑπόσημα, οἷον ἐγγυθήκην τινὰ σιδηροῦν, ἀνάθημα Ἀλυάττου, οὗ ὁ Ἡρόδοτος μνημονεύει, ὑποκρητηρίδιον *) αὐτὸ καλῶν. καὶ Ἡγήσανδρος ταῦτα λέγει. εἴδομεν δ᾽ αὐτὸ καὶ ἡμεῖς ἀνακείμενον ἐν Δελφοῖς ὡς ἀληθῶς θέας ἄξιον διὰ τὰ ἐν αὐτῷ ἐντετορευμένα ζωδάρια, καὶ ἄλλα τινὰ ζωΰφια, καὶ φυτάρια ἐπιτίθεσθαι ἐπ᾽ αὐτῷ δυνάμενα, καὶ κρατῆρας καὶ ἄλλα σκεύη. ἡ δ᾽ ὑπ᾽ Ἀλεξανδρέων καλουμένη ἀγγοθήκη τρίγωνός ἐσι, κατὰ μέσον κοίλη, δέχεσθαι δυναμένη ἐντιθέμενον κεράμιον. ἔχουσι δὲ ταύτην οἱ μὲν πένητες ξυλίνην, οἱ δὲ πλούσιοι χαλκῆν ἢ ἀργυρᾶν. εἰπόντες οὖν περὶ ἐγγυθήκης, ἑξῆς πάλιν μνησθησόμεθα φιλοδείπνων βασιλέων. ὁ γὰρ τῷ προειρημένῳ Ἀντιόχῳ ὁμώνυμος βασιλεὺς, Δημητρίου δ᾽ υἱὸς, ὡς ἱσορεῖ Ποσειδώνιος, ὑποδοχὰς ποιούμενος καθ᾽ ἡμέραν ὀχλικὰς, χωρὶς τῶν ἀναλισκομένων σωρεύματα ἑκάσῳ ἀποφέρειν ἐδίδου τῶν ἑσιατόρων ὁλομερῆ κρέα χερσαίων τε καὶ πτηνῶν καὶ θαλαττίων ζώων, ἀδιαίρετα, ἐσκευασμένα, ἅμαξαν πληρῶσαι δυνάμενα, καὶ μετὰ ταῦτα μελιπήκτων καὶ σεφάνων

*) γρ. ὑποκρητηρίδιον.

ἐκ σμύρνης καὶ λιβανωτοῦ σὺν ἀνδρομήκεσι λημνίσκων πιλήμασι χρυσοῖς *) πλήθη. καὶ ἄλλος δ' Ἀντίοχος βασιλεὺς ἐπιτελῶν τοὺς ἐν Δάφνῃ ἀγῶνας, ἐποιήσατο καὶ αὐτὸς ὑποδοχὰς λαμπρὰς, ὡς αὐτός φησι Ποσειδώνιος. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον ἀναδόσεις ἐποιήσατο κατ' ἄνδρα ὁλομελῶν βρωμάτων, μετὰ δὲ καὶ ζώντων χηνῶν, λαγωῶν, καὶ δορκάδων. ἀνεδίδοντο δὲ καὶ χρυσοῖ στέφανοι τοῖς δειπνοῦσι, καὶ ἀργυρωμάτων πλῆθος, καὶ θεραπόντων καὶ ἵππων καὶ καμήλων. καὶ ἔδει ἀναβάντα ἐπὶ τὴν κάμηλον πιεῖν ἕκαστον, καὶ λαβεῖν τὴν κάμηλον καὶ τὸν παρεστῶτα παῖδα. καὶ οἱ κατὰ τὴν Συρίαν δὲ πάντες, φησὶ, διὰ τὴν τῆς χώρας εὐβοσίαν ἀπὸ τῆς περὶ τἀναγκαῖα κακοπαθείας συνόδους ἔνεμον πλείους, ἵνα εὐωχοῖντο συνεχῶς, τοῖς μὲν γυμνασίοις ὡς βαλανείοις χρώμενοι, ἀλειφόμενοι δὲ ἐλαίῳ πολυτελεῖ καὶ μύροις, τοῖς δὲ γραμματείοις, (οὕτως γὰρ ἐκάλουν τὰ κοινὰ τῶν συνδείπνων) ὡς οἰκητηρίοις ἐνδιαιτώμενοι, καὶ τὸ πλεῖον μέρος τῆς ἡμέρας γαστριζόμενοι ἐν αὐτοῖς οἴνοις καὶ βρώμασιν· ὥστε προσαποφέρειν πολλὰ, καὶ καταυλέμενοι πρὸς χελιδόνος πολυκρότου ψόφους **), ὥστε τὰς πόλεις ὅλας τοῖς τοιούτοις κελάδοις συνηχεῖσθαι. ἐπαινῶ δέ γε, ὦ p.211. ἄνδρες φίλοι, τὸ γενόμενον παρ' Ἀλεξάνδρῳ τῷ βασιλεῖ τῆς Συρίας συμπόσιον. ὁ δ' Ἀλέξανδρος οὗτος ὢν †) Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς υἱὸς ὑποβληθείς· διὸ ††) εἶχον μῖσος πάντες ἄνθρωποι εἰς Δημήτριον, περὶ οὗ ἱστόρησεν ὁ ἑταῖρος ἡμῶν Ἀθήναιος ἐν τοῖς περὶ τῶν ἐν Συρίᾳ βασιλευσάντων. τὸ οὖν συμπόσιον τοῦτο τοιόνδε τι ἐγένετο. Διογένης ὁ Ἐπικούρειος ἕξιν ἔχων ἱκανὴν ἐν οἷς μετεχειρίζετο λόγοις, τὸ μὲν γένος ἦν ἐκ Σελευκείας τῆς ἐν Βαβυλῶνι, ἀναδοχῆς δ' ἐτύγχανε παρὰ τοῦ βασιλέως καίτοι τοῖς ἀπὸ τῆς στοᾶς λόγοις χαίροντι. ἐπολυώρει οὖν αὐτὸν ὁ Ἀλέξανδρος, καίπερ ὄντα τῷ βίῳ φαῦλον, ἔτι δὲ βλάσφημον καὶ βάσκανον, ἕνεκά τε τοῦ γελοίου μηδὲ τῶν βασιλέων ἀπεχόμενον. καὶ αἰτησαμένῳ αὐτῷ φιλοσοφίας ἀλλοτρίαν αἴτησιν, ὅπως

*) γρ. χρυσῶν. **) γρ. καὶ αὐτοὺς ἀποφέρεσθαι καταυλουμένους πρὸς χελωνίδος ψόφους. †) γρ. ἦν. ††) γρ. δι' ὅ.

πορφυροῦν τε χιτωνίσκον φορῇ καὶ χρυσοῦν στέφανον, ἔχοντα πρόσωπον Ἀρετῆς κατὰ μέσον, ἧς ἱερεὺς ἠξίου προσαγορεύεσθαι, συνεχώρησε, καὶ τὸν στέφανον προσχαρισάμενος· ἅπερ ὁ Διογένης ἐρασθείς τινος Λυσιῳδοῦ γυναικὸς, ἐχαρίσατο αὐτῇ. ἀκούσας δ' ὁ Ἀλέξανδρος καὶ συναγαγὼν φιλοσόφων καὶ ἐπισήμων ἀνδρῶν συμπόσιον, ἐκάλεσε καὶ τὸν Διογένη· καὶ παραγενόμενον ἠξίουν κατακλίνεσθαι ἔχοντα τὸν στέφανον καὶ τὴν ἐσθῆτα. ἄκαιρον δ' εἶναι εἰπόντος, νεύσας εἰσαγαγεῖν ἐκέλευσε τὰ ἀκούσματα, ἐν οἷς καὶ ἡ Λυσιῳδὸς εἰσῆλθεν ἐστεφανωμένη τὸν τῆς Ἀρετῆς στέφανον, ἐνδῦσα καὶ τὴν πορφυρᾶν ἐσθῆτα. γέλωτος οὖν πολλοῦ καταῤῥαγέντος, ἔμενεν ὁ φιλόσοφος, καὶ τὴν Λυσιῳδὸν ἐπαινῶν οὐκ ἐπαύσατο. τοῦτον τὸν Διογένη ὁ μεταλαβὼν τὴν βασιλείαν Ἀντίοχος, οὐκ ἐνέγκας αὐτοῦ τὴν κακολογίαν, ἀποσφαγῆναι ἐκέλευσεν. ὁ δ' Ἀλέξανδρος προσηνὴς ἦν ἐν πᾶσι, καὶ φιλολόγος ἐν ταῖς ὁμιλίαις, καὶ οὐχ ὅμοιος Ἀθηνίωνι τῷ περιπατητικῷ φιλοσόφῳ, τῷ καὶ διατριβῆς προστάντι φιλοσόφου, Ἀθήνησί τε καὶ ἐν Μεσσήνῃ, ἔτι δὲ καὶ ἐν Λαρίσσῃ τῆς Θετταλίας, καὶ μετὰ ταῦτα τῆς Ἀθηναίων πόλεως τυραννήσαντι, περὶ οὗ καθ' ἕκαστον ἱστορεῖ Ποσειδώνιος ὁ Ἀπαμεύς· ἅπερ, εἰ καὶ μακρότερά ἐστιν, ἐκθήσομαι, ἵν' ἐπιμελῶς πάντας ἐξετάζωμεν τοὺς φάσκοντας εἶναι φιλοσόφους, καὶ μὴ τοῖς τριβωνίοις καὶ τοῖς ἀκάρτοις πώγωσι πιστεύωμεν. κατὰ γὰρ τὸν Ἀγάθωνα,

Εἰ μὲν φράσω τἀληθὲς, οὐχί σ' εὐφρανῶ.
Εἰ δ' εὐφρανῶ τί σ', οὐχὶ τἀληθὲς φράσω.

ἀλλὰ, φίλη, φασὶν, ἡ ἀλήθεια, ἐκθήσομαι τὰ περὶ τὸν ἄνδρα, ὡς ἐγένετο. ἐν τῇ Ἐρυμνέως τοῦ περιπατητικοῦ σχολῇ διέτριβέ τις Ἀθηνίων προσκαρτερῶν τοῖς λόγοις, ὅστις Αἰγυπτίαν ὠνησάμενος θεράπαιναν ἐπεπλέκετο αὐτῇ. ταύτης οὖν εἴτ' ἐξ αὐτοῦ τεκούσης, εἴτ' ἐξ ἄλλου τινὸς, ὁμώνυμος Ἀθηνίωνι τῷ δεσπότῃ παρετρέφετο· γράμματα δὲ μαθὼν, καὶ πρεσβύτην γενόμενον τὸν δεσπότην μετὰ τῆς μητρὸς ἐχειραγώγει. καὶ ἀποθανόντα κληρονομήσας παρέγγραφος Ἀθηναίων πολίτης ἐγένετο· γήμας τε παιδισκάριον εὔμορφον, μετὰ τούτου πρὸς τὸ σοφιστεύειν ὥρμησε, μειράκια

σχολαστικὰ θηρεύων. καὶ σοφιστεύσας ἐν Μεσσήνῃ κἀν Λαρίσσῃ τῇ Θετταλικῇ καὶ πολλὰ ἐργασάμενος χρήματα, ἐπανῆλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας. καὶ χειροτονηθεὶς ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων πρεσβευτὴς, ὅτε εἰς Μιθριδάτην τὰ πράγματα μετέῤῥει, ὑποδραμὼν τὸν βασιλέα, τῶν φίλων εἷς ἐγένετο, μεγίστης τυχὼν προσαγωγῆς. διόπερ μετεώριζε τοὺς Ἀθηναίους δι' ἐπιστολῶν, ὡς τὰ μέγιστα παρὰ τῷ Καππαδόκῃ δυνάμενος, ὥστε μὴ μόνον τῶν ἐπιφερομένων ὀφλημάτων ἀπολυθέντας ἐν ὁμονοίᾳ ζῆν, ἀλλὰ καὶ τὴν δημοκρατίαν ἀνακτησαμένους, καὶ δωρεῶν μεγάλων τυχεῖν ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ. ταῦτα οἱ Ἀθηναῖοι διεκόμπουν τὴν Ῥωμαίων ἡγεμονίαν καταλελύσθαι πεπιστευκότες. ἤδη οὖν τῆς Ἀσίας μεταβεβλημένης, ὁ Ἀθηνίων ἐπανῆκεν εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ ὑπὸ χειμῶνος ἐνοχληθεὶς, εἰς τὴν Καρυστίαν κατηνέχθη. τοῦτο μαθόντες οἱ Κεκροπίδαι, ἔπεμψαν ἐπὶ τὴν ἀνακομιδὴν αὐτοῦ ναῦς μακρὰς, καὶ φορεῖον ἀργυρόπουν. ἀλλ' εἰσῄεισιν ἤδη, καὶ σχεδὸν τὸ πλεῖστον μέρος τῆς πόλεως ἐπὶ τὴν ἐκδοχὴν αὐτοῦ ἐξεκέχυτο. συνέτρεχον δὲ πολλοὶ καὶ ἄλλοι θεαταὶ, τὸ παράδοξον τῆς τύχης θαυμάζοντες, εἰ ὁ παρέγγραφος Ἀθηνίων εἰς Ἀθήνας ἐπ' ἀργυρόποδος κατακομίζεται φορείου, καὶ πορφυρῶν στρωμάτων, ὁ μηδέποτε ἐπὶ τοῦ τρίβωνος ἑωρακὼς πορφύραν πρότερον, οὐδενὸς οὐδὲ Ῥωμαίων ἐν τοσαύτῃ φαντασίᾳ καταχλιδῶντος τῆς Ἀττικῆς. συνέτρεχον οὖν πρὸς τὴν θέαν ταύτην ἄνδρες, γυναῖκες, παῖδες, τὰ κάλλιστα προσδοκῶντες παρὰ Μιθριδάτου, ὁπότε Ἀθηνίων ὁ πένης καὶ τὰς ἐρανικὰς ποιησάμενος ἀκροάσεις, διὰ τὸν βασιλέα σιληπορδῶν διὰ τῆς χώρας καὶ πόλεως πομπεύει. συνήντησαν δ' αὐτῷ καὶ οἱ περὶ τὸν Διόνυσον τεχνῖται, τὸν ἄγγελον τοῦ νέου Διονύσου καλοῦντες ἐπὶ τὴν κοινὴν ἑστίαν καὶ τὰς περὶ ταύτην εὐχάς τε καὶ σπονδάς. ὁ δὲ πρότερον ἐκ μισθωτῆς οἰκίας ἐξιὼν εἰς τὴν Διευσοικίαν, τοῦ τότε πλουτοῦντος ἀνθρώπου ταῖς ἐκ Δήλου προσόδοις, εἰσενέχθη κεκοσμημένην στρωμναῖς τε καὶ γραφαῖς καὶ ἀνδριᾶσι καὶ ἀργυρωμάτων ἐκθέσει· ἀφ' ἧς ἐξῄει χλαμύδα λαμπρὰν ἐπισύρων καὶ περικείμενος δακτύλιον χρυσίου ἐγγεγλυμμένην ἔχοντα τὴν Μιθριδάτου εἰκόνα. προεπόμπευον δ' αὐτοῦ καὶ ἐφείποντο θεράποντες πολλοί. ἐν δὲ τῷ τε- p. 212

μένει τῶν τεχνιτῶν θυσίαι τε ἐπετελοῦντο ἐπὶ τῇ Ἀθηνίωνος παρουσίᾳ, καὶ μετὰ κήρυκος προαναφωνήσεως σπονδαί. καὶ τῇ ὑστεραίᾳ πολλοὶ μὲν ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἐλθόντες, ἀνέμενον αὐτοῦ τὴν πρόσοδον *). πλήρης δ' ἦν καὶ ὁ Κεραμεικὸς ἀστῶν καὶ ξένων, καὶ αὐτόκλητος εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν ὄχλων συνδρομή. ὁ δὲ μόλις προῆλθε δορυφορούμενος ὑπὸ τῶν εὐδοκιμεῖν παρὰ τῷ δήμῳ θελόντων, ἑκάστου σπεύδοντος κἂν προσάψασθαι τῆς ἐσθῆτος. ἀναβὰς οὖν ἐπὶ τὸ βῆμα τὸ πρὸ τῆς Ἀττάλου στοᾶς ᾠκοδομημένον τοῖς Ῥωμαίων στρατηγοῖς, στὰς ἐπὶ τούτου καὶ περιβλέψας κυκληδὸν τὸ πλῆθος, ἔπειτα ἀναβλέψας, Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἔφη, τὰ πράγματά με βιάζεται καὶ τὸ τῆς πατρίδος συμφέρον ἀπαγγέλλειν, ἃ οἶδα· τὸ δὲ μέγεθος τῶν μελλόντων λέγεσθαι διὰ τὸ παράδοξον τῆς περιστάσεως ἐμποδίζει με. ἀθρόως δ' ἐπιβοησάντων αὐτῷ τῶν περιεστώτων θαῤῥεῖν
p.213. καὶ λέγειν, Λέγω τοίνυν, ἔφη, τὰ μηδέποτε ἐλπισθέντα, μηδὲ ἐν ὀνείρῳ φαντασθέντα. βασιλεὺς Μιθριδάτης κρατεῖ μὲν Βιθυνίας καὶ τῆς ἄνω Καππαδοκίας· κρατεῖ δὲ τῆς συνεχοῦς Ἀσίας ἁπάσης ἄχρι Παμφυλίας καὶ Κιλικίας. καὶ βασιλεῖς μὲν αὐτῷ Ἀρμενίων καὶ Περσῶν δορυφοροῦσι, δυνάσται δὲ τῶν περὶ τὴν Μαιῶτιν καὶ τὸν ὅλον Πόντον κατ-
C, 14. ῳκισμένων ἐθνῶν ἐν περιμέτρῳ τρισμυρίων σταδίων. Ῥωμαίων δὲ στρατηγὸς μὲν Παμφυλίας Κοΐντος ὁ Ὄππιος παραδοθεὶς ἀκολουθεῖ δέσμιος, Μάνλιος †) δὲ Ἀκύλλιος ὁ ὑπατευκὼς, ὁ τὸν ἀπὸ Σικελίας καταγαγὼν θρίαμβον, συνδέτην ἔχων ἁλύσει μακρᾷ Βαστάρνην πεντάπηχυν, πεζὸς ὑπὸ ἱππέως ἕλκεται. τῶν δ' ἄλλων Ῥωμαίων οἱ μὲν θεῶν ἀγάλμασι προσπεπτώκασιν, οἱ δὲ λοιποὶ μεταμφιεσάμενοι τετράγωνα ἱμάτια, τὰς ἐξ ἀρχῆς πατρίδας πάλιν ὀνομάζουσι. πᾶσα δὲ πόλις ταῖς ὑπὲρ ἄνθρωπον τιμαῖς ὑπαντῶσα καταλεῖται τὸν θεὸν βασιλέα. χρησμοὶ δὲ πάντοθεν τὸ κράτος τῆς οἰκουμένης θεσπιῳδοῦσι. διὸ καὶ πρὸς τὴν Θρᾴκην καὶ τὴν Μακεδονίαν μεγάλα πέμπεται στρατόπεδα, καὶ τὰ τῆς Εὐρώπης ἅπαντα μέρη ἀθρόα εἰς αὐτὸν μεταβέβληται. πάρεισι γὰρ πρὸς αὐτὸν πρέσβεις, οὐ μόνον

*) γρ. πρόοδον. †) γρ. Μάνιος.

ἐκ τῶν Ἰταλικῶν ἐθνῶν, ἀλλὰ καὶ παρὰ Καρχηδονίων, συμμαχεῖν ἀξιοῦντες ἐπὶ τὴν τῆς Ῥώμης ἀναίρεσιν. μικρὸν δ' ἐπισχὼν ἐπὶ τȣ́τοις, καὶ ἐάσας τȣ̀ς πολλȣ̀ς συλλαλῆσαι περὶ τῶν παραδόξως προηγγελμένων, τρίψας τὸ μέτωπον, Τί οὖν, εἶπε, συμβȣλεύω; μὴ ἀνέχεσθαι τῆς ἀναρχίας, ἣν ἡ Ῥωμαίων σύγκλητος ἐπισχεθῆναι πεποίηκεν, ἕως αὐτὴ δοκιμάσῃ περὶ τȣ̃, πῶς ὑμᾶς πολιτεύεσθαι δεῖ. καὶ μὴ περιίδωμεν τὰ ἱερὰ κεκλεισμένα, αὐχμῶντα δὲ τὰ γυμνάσια, τὸ θέατρον ἀνεκκλησίαστον, ἄφωνα δὲ τὰ δικαστήρια, καὶ τὴν θεῶν χρησμοῖς καθωσιωμένην Πνύκα ἀφῃρημένην τȣ̃ δήμȣ. μὴ περιίδωμεν δὲ, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν ἱερὰν τȣ̃ Ἰάκχȣ φωνὴν κατασεσιγασμένην, καὶ τὸ σεμνὸν Ἀνάκτορον τοῖν θεοῖν κεκλεισμένον, καὶ τῶν φιλοσόφων τὰς διατριβὰς ἀφώνȣς. πολλῶν οὖν καὶ ἄλλων τοιȣ́των λεχθέντων ὑπὸ τȣ̃ οἰκότριβος, συλλαλήσαντες αὐτοῖς οἱ ὄχλοι καὶ συνδραμόντες εἰς τὸ θέατρον, εἵλοντο τὸν Ἀθηνίωνα στρατηγὸν ἐπὶ τῶν ὅπλων. καὶ παρελθὼν ὁ περιπατητικὸς εἰς τὴν ὀρχήστραν, ἶσα βαίνων Πυθοκλεῖ, εὐχαρίστησέ τε τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ ἔφη, διότι νῦν ὑμεῖς ἑαυτῶν στρατηγεῖτε, προέστηκα λέγων *), καὶ ἂν συνεπισχύσητε, τοσȣ̃τον δυνήσομαι, ὅσον κοινῇ πάντες ὑμεῖς. ταῦτ' εἰπὼν συγκατέστησεν ἑαυτῷ τȣ̀ς ἄλλȣς ἄρχοντας, ὧν ἠβȣ́λετο, ὑποβάλλων τὰ ὀνόματα. καὶ μετ' ȣ̓ πολλὰς ἡμέρας τύραννον αὐτὸν ἀναδείξας ὁ φιλόσοφος, τὸ τῶν Πυθαγορικῶν ἀναδείξας δόγμα περὶ τῆς ἐπιβȣλῆς, καὶ τί ἠβȣ́λετο αὐτοῖς ἡ φιλοσοφία, ἣν ὁ καλὸς Πυθαγόρας εἰσηγήσατο, καθάπερ ἱστόρησε Θεόπομπος ἐν ὀγδόῃ Φιλιππικῶν, ἀλλ' Ἕρμιππος †) ὁ Καλλιμάχειος, εὐθέως καὶ οὗτος τȣ̀ς μὲν εὖ φρονοῦντας τῶν πολιτῶν παρὰ τὰ Ἀριστοτέλους καὶ Θεο- p.214.
φράστȣ δόγματα, ὡς ἀληθῆ εἶναι τὴν παροιμίαν τὴν λέγȣσαν, Μὴ παιδὶ μάχαιραν, ἐκποδὼν εὐθὺς ἐποιήσατο. φύλακας δ' ἐπὶ τὰς πύλας κατέστησεν, ὡς νύκτωρ πολλȣ̀ς τῶν Ἀθηναίων εὐλαβȣμένους τὸ μέλλον διὰ τῶν τειχῶν αὑτȣ̀ς καθιμήσαντας φεύγειν. καὶ ὁ Ἀθηνίων ἱππέας ἐπαποστεί-

*) γρ. προέστηκα δ' ἐγώ.

†) γρ. καὶ Ἕρμιππος, vel ἄλλοι τε καὶ Ἕρμιππος.

λας, οὓς μὲν ἐφόνευσεν, οὓς δὲ καὶ δεδεμένους κατήγαγεν. δορυφόρους ἔχων πολλοὺς τῶν φρακτικῶν καλουμένων, συνάγων δὲ καὶ ἐκκλησίας, πολλάκις τὰ Ῥωμαίων φρονεῖν προσεποιεῖτο. καὶ πολλοῖς αἰτίας ἐπιφέρων ὡς διαπεμπομένοις πρὸς τοὺς φυγάδας καὶ νεωτερίζουσιν, ἐφόνευσεν αὐτούς. καὶ τὰς πύλας τριάκοντα καταστήσας ἐφ' ἑκάστης *), οὔτ' εἰσιέναι τὸν βουλόμενον, οὔτ' ἐξιέναι εἴα. ἀνελάμβανε δὲ καὶ τὰς οὐσίας πολλῶν, καὶ τοσαῦτα χρήματα συνήθροισεν, ὡς καὶ φρέατα πληρῶσαι πλείονα. ἐξαπέστειλε δὲ καὶ ἐπὶ τὴν χώραν ὥσπερ ὁδοιδόκους τῶν ἀποχωρούντων, οἵτινες αὐτοὺς ἀνῆγον ὡς αὐτὸν, καὶ ἀκρίτους ἀπώλλυε προσβασανίσας καὶ στρεβλώσας. πολλοῖς δὲ καὶ προδοσίας δίκας ἐπῆγεν, ὡς τοῖς φυγάσι περὶ καθόδου συνεργοῦσιν· ὧν οἱ μὲν διὰ τὸν φόβον πρὸ τῆς κρίσεως ἔφευγον, οἱ δ' ἐν τοῖς δικαστηρίοις κατεδικάζοντο, αὐτοῦ καὶ ψήφους φέροντος. ἐνειργάσατο δ' ἐν τῇ πόλει καὶ τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων ἔνδειαν, κριθίδια καὶ πυροὺς ὀλίγους διαμετρῶν. ἐξέπεμπε δὲ καὶ ἐπὶ τῆς χώρας ὁπλίτας τοὺς θηρεύσοντας, εἴ τις τῶν ἀνακεχωρηκότων ἐντός ἐστι τῶν ὅρων, ἢ τῶν Ἀθηναίων τις εἰς ὑπερόριον ἀποδημεῖ, καὶ τὸν ληφθέντα ἀπετυμπάνιζεν· ὧν ἐνίους καὶ προκατηνάλισκε ταῖς βασάνοις. ἐκήρυσσέν τε, δύνοντος ἡλίου πάντας οἰκουρεῖν, καὶ μετὰ λυχνοφόρου μηδένα φοιτᾶν. καὶ οὐ μόνον τὰ τῶν πολιτῶν διήρπαζεν, ἀλλ' ἤδη καὶ τὰ τῶν ξένων, ἐκτείνας τὰς χεῖρας καὶ ἐπὶ τὰ εἰς Δῆλον τοῦ θεοῦ χρήματα. ἐκπέμψας γοῦν εἰς τὴν νῆσον Ἀπελλικῶντα τὸν Τήϊον, πολίτην δὲ Ἀθηναίων γενόμενον, ποικιλώτατόν τινα καὶ ἀψίκορον ζήσαντα βίον. ὁτὲ μὲν γὰρ ἐφιλοσόφει, καὶ τὰ περιπατητικὰ, καὶ τὴν Ἀριστοτέλους βιβλιοθήκην καὶ ἄλλας συνηγόραζε συχνάς· ἦν γὰρ πολυχρήματος. τά τ' ἐκ τοῦ Μητρῴου τῶν παλαιῶν αὐτόγραφα ψηφίσματα ὑφαιρούμενος ἐκτᾶτο. καὶ ἐκ τῶν ἄλλων πόλεων, εἴ τι παλαιὸν εἴη καὶ ἀπόθετον· ἐφ' οἷς φωραθεὶς ἐν ταῖς Ἀθήναις ἐκινδύνευσεν ἄν, εἰ μὴ ἔφυγεν. καὶ μετ' οὐ πολὺ πάλιν κατῆλθε θεραπεύσας πολλοὺς, καὶ συναπεγράφετο τῷ

*) γρ. καὶ τὰς πύλας, τριάκοντα καταστήσας ἐφ' ἑκ.

Ἀθηνίωνι ὡς ἂν ἀπὸ τῆς αὐτῆς δὴ αἱρέσεως ὄντι. Ἀθηνίων δ᾽ ἐπιλαβόμενος *) τῶν δογμάτων τῶν τοῦ περιπάτου χοίνικα κριθῶν εἰς τέσσαρας ἡμέρας διεμέτρει τοῖς ἀνοήτοις Ἀθηναίοις, ἀλεκτορίδων τροφὴν, καὶ οὐκ ἀνθρώπων αὐτοῖς διδούς. Ἀπελλικῶν δὲ μετὰ δυνάμεως ἐξορμήσας εἰς Δῆλον, καὶ πανηγυρικῶς μᾶλλον ἢ στρατιωτικῶς ἀναστρεφόμενος, καὶ προφυλακὴν ἀμελεστέραν πρὸς τὴν Δῆλον μερίσας, μάλιστα δὲ τὰ ἐξόπισθεν τῆς νήσου ἐάσας ἀφύλακτα, καὶ οὐδὲ χάρακα βαλλόμενος, ἐκοιμᾶτο. τοῦτο δὲ ἐπιγνοὺς ὁ Ὀρόβιος, στρατηγὸς Ῥωμαίων, καὶ φυλάσσων p.215. τὴν Δῆλον, φυλάξας ἀσέληνον νύκτα, καὶ ἐκβιβάσας τοὺς ἑαυτοῦ στρατιώτας, κοιμωμένοις καὶ μεθύουσιν ἐπιπεσὼν, κατέκοψε τοὺς Ἀθηναίους καὶ τοὺς μετ᾽ αὐτῶν συστρατευομένους ὡς βοσκήματα, ἑξακοσίους τὸν ἀριθμόν· ἐζώγρησε δὲ καὶ περὶ τετρακοσίους. καὶ ὁ καλὸς στρατηγὸς Ἀπελλικῶν ἔλαθε φυγὼν ἐκ Δήλου. πολλοὺς δὲ καὶ συμφυγόντας κατιδὼν ὁ Ὀρόβιος εἰς ἐπαύλεις, συγκατέφλεξεν αὐταῖς οἰκίαις, καὶ πάντα αὐτῶν τὰ πολιορκητικὰ ὄργανα σὺν τῇ ἑλεπόλει, ἣν εἰς Δῆλον ἐλθὼν κατεσκευάκει. στήσας οὖν τρόπαιον ἐπὶ τῶν τόπων ὁ Ὀρόβιος καὶ βωμὸν, ἐπέγραψε·

Τούσδε θανόντας ἔχει ξείνους τάφος, οἳ περὶ Δῆλον
Μαρνάμενοι ψυχὰς ὤλεσαν ἐν πελάγει,
Τὴν ἱερὰν ὅτε νῆσον Ἀθηναῖοι κεράιζον,
Κοινὸν Ἄρη βασιλεῖ Καππαδόκων θέμενοι.

καὶ Ταρσοῦ δὲ Ἐπικούρειος φιλόσοφος ἐτυράννησε, Λυσίας ὄνομα. ὃς ὑπὸ τῆς πατρίδος στεφανηφόρος αἱρεθεὶς, τοῦτ᾽ ἔστιν ἱερεὺς Ἡρακλέους, οὐκ ἀπετίθετο τὴν ἀρχὴν, ἀλλ᾽ ἐξ ἱματίου τύραννος ἦν, πορφυροῦν μὲν μεσόλευκον χιτῶνα ἐνδεδυκὼς, χλαμύδα δὲ ἐφεστρίδα περιβεβλημένος πολυτελῆ, καὶ ὑποδούμενος λευκὰς Λακωνικὰς, στέφανον δάφνης χρυσῆς ἐστεμμένος, καὶ διανέμων τὰ τῶν πλουσίων τοῖς πένησι, πολλοὺς φονεύων τῶν οὐ διδόντων. τοιοῦτοί εἰσιν οἱ ἀπὸ φιλοσοφίας στρατηγοὶ, περὶ ὧν Δημοχάρης ἢ Κράτης ἔλεγεν· Ὥσπερ ἐκ θύμβρας οὐδεὶς ἂν δύναιτο κατασκευάσαι λόγχην,

*) γρ. ἐπιλαθόμενος.

C.15. οὐδ' ἐκ Σωκράτους στρατιώτην ἄμεμπτον. ὁ γὰρ Πλάτων φησὶ, τρεῖς στρατείας στρατεύσασθαι Σωκράτην· τὴν μὲν εἰς Ποτίδαιαν, τὴν δὲ εἰς Ἀμφίπολιν, τὴν δὲ εἰς Βοιωτοὺς, ὅτε καὶ συνέβη τὴν ἐπὶ Δηλίῳ μάχην γενέσθαι. μηδενὸς δὲ τοῦθ' ἱστορηκότος, αὐτὸς καὶ ἀριστείων φησὶν αὐτὸν τετυχηκέναι, πάντων Ἀθηναίων φυγόντων, πολλῶν δὲ καὶ ἀπολλυμένων. πάντα δὲ ταῦτα ἐψευδολόγηται: ἡ μὲν γὰρ ἐπὶ Ἀμφίπολιν στρατεία γέγονεν ἐπὶ Ἀλκαίου ἄρχοντος, Κλέωνος ἡγουμένου, ἐξ ἐπιλέκτων ἀνδρῶν, ὥς φησι Θουκυδίδης. τούτων οὖν τῶν ἐπιλέκτων ἀνάγκη εἶναι καὶ Σωκράτην, ᾧ πλὴν τρίβωνος καὶ βακτηρίας οὐδὲν ἦν. τίς οὖν εἶπεν ἱστοριογράφος ἢ ποιητὴς, ἢ που Θουκυδίδης τὸν Σωκράτην παρενέχρωσε τὸν Πλάτωνος στρατιώτην; τί γὰρ ἀσπίδι ξύνθημα καὶ βακτηρίᾳ; πότε δὲ καὶ εἰς Ποτίδαιαν ἐστρατεύσατο, ὡς ἐν τῷ Χαρμίδῃ εἴρηκεν ὁ Πλάτων, φάσκων, αὐτὸν καὶ τῶν ἀριστείων τότε Ἀλκιβιάδῃ παραχωρῆσαι. τοῦτο οὔτε Θουκυδίδου, ἀλλ' οὔτ' Ἰσοκράτους εἰρηκότος ἐν τῷ περὶ τοῦ ζεύγους; ποίας δὲ καὶ μάχης γενομένης ἔλαβε τὰ ἀριστεῖα Σωκράτης, καὶ τί πράξας ἐπιφανὲς καὶ διάσημον καθόλου, μάχης μηδεμιᾶς συμπεσούσης, ὡς ἱστόρηκε Θουκυδίδης; οὐκ ἀρκεσθεὶς δὲ ταύτῃ τῇ τερατολογίᾳ ὁ Πλάτων, ἐπάγει καὶ τὴν ἐπὶ Δηλίῳ γενομένην, μᾶλλον δὲ πεπλασμένην ἀνδραγαθίαν. εἰ γὰρ καὶ τὸ Δήλιον ὥρμησε Σωκράτης, ὡς ἱστορεῖ Ἡρόδικος ὁ Κρατήττιος ἐν τοῖς πρὸς τὸν Φιλοσωκράτην, ἅμα τοῖς πολλοῖς ἀσχημόνως ἂν ἔφευγε, Παγώνδου δύο τέλη περιπέμψαντος τῶν ἱππέων ἐκ τοῦ ἀφανοῦς

p.216. περὶ τὸν λόφον. τότε γὰρ οἱ μὲν πρὸς τὸ Δήλιον τῶν Ἀθηναίων ἔφυγον, οἱ δ' ἐπὶ θάλατταν, ἄλλοι δὲ ἐπὶ Ὠρωπὸν, οἱ δὲ Πάρνηθα τὸ ὄρος· Βοιωτοὶ δ' ἐφεπόμενοι ἔκτεινον, καὶ μάλιστα οἱ ἱππεῖς, οἵ τε ἑαυτῶν καὶ Λοκρῶν. τοιούτου οὖν κυδοιμοῦ καὶ φόβου καταλαβόντος τοὺς Ἀθηναίους, μόνος Σωκράτης βρενθυόμενος καὶ τὼ ὀφθαλμὼ παραβάλλων, εἱστήκει ἀνασέλλων τὸ Βοιωτῶν καὶ Λοκρῶν ἱππικόν. καὶ ταύτης τῆς ἀνδρείας αὐτοῦ οὐ Θουκυδίδης μέμνηται, οὐκ ἄλλος οὐδεὶς ποιητής; πῶς δὲ καὶ τῶν ἀριστείων Ἀλκιβιάδῃ παρεχώρει, τῷ μηδ' ὅλως κεκοινωνηκότι ταύτης της στρατείας; ἐν δὲ τῷ Κρίτωνι ὁ τῇ μνημοσύνῃ

του νεωστὶ τετελευτηκότα. εἰ δὲ νεωστὶ τετελεύτηκε Περικλῆς, Ἀρχέλαος οὔπω κύριός ἐστι τῆς ἀρχῆς· εἰ δ' οὗτος βασιλεύει, πρὸ πολλοῦ πάνυ χρόνου ἀπέθανε Περικλῆς. Περδίκκας τοίνυν πρὸ Ἀρχελάου βασιλεύει, ὡς μὲν ὁ Ἀκάνθιός φησι Νικομήδης, ἔτη μά· Θεόπομπος δέ φησι λέ· Ἀναξιμένης μ'· Ἱερώνυμος κή· Μαρσύας δὲ καὶ Φιλόχορος κγ'. τούτων οὖν διαφόρως ἱστορουμένων, λάβωμεν τὸν ἐλάχιστον ἀριθμὸν, τὰ κγ' ἔτη. Περικλῆς δ' ἀποθνήσκει κατὰ τὸ τρίτον ἔτος τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, ἄρχοντος Ἐπαμείνονος, ἐφ' οὗ τελευτᾷ *) Περδίκκας, καὶ τὴν βασιλείαν Ἀρχέλαος διαδέχεται. πῶς οὖν νεωστὶ κατὰ Πλάτωνα τελευτᾷ Περικλῆς; ἐν δὲ τῷ αὐτῷ Γοργίᾳ ὁ Πλάτων τὸν Σωκράτη ποιεῖ λέγοντα· Καὶ πέρυσι βουλεύειν λαχὼν, ἐπειδὴ ἡ φυλὴ ἐπρυτάνευε, καὶ ἔδει με ἐπιψηφίζειν, γέλωτα παρεῖχον, καὶ οὐκ ἠδυνάμην ἐπιψηφίσαι. τοῦτο οὐ Σωκράτης οὐ μᾶλλον κατὰ ἀνδραγαθίαν **)· οὐ γὰρ ἠβούλετο λύειν δημοκρατίας νόμους. παρίστησι δὲ τοῦτο σαφῶς ὁ Ξενοφῶν ἐν πρώτῳ Ἑλληνικῶν ἐκτιθεὶς οὕτως· Τῶν δὲ πρυτανεών τινων οὐ φασκόντων προθήσειν τὴν διαψήφισιν παρὰ τοὺς νόμους, αὖθις Καλλίξεινος ἀναβὰς κατηγορεῖ αὐτῶν. οἱ δὲ ἐβόων καλεῖν τοὺς p.218
οὐ φάσκοντας. οἱ δὲ πρυτάνεις φοβηθέντες, ὡμολόγουν ἅπαντες προθήσειν πλὴν Σωκράτους τοῦ Σωφρονίσκου· οὗτος δὲ οὐκ ἔφη, ἀλλὰ κατὰ τοὺς νόμους πάντα ποιήσειν. οὗτος ἐστιν ὁ διαψηφισμὸς ὁ γενόμενος κατὰ τῶν περὶ Ἐρασινίδην στρατηγῶν, ὅτι τοὺς ἐν Ἀργινούσαις ἐν τῇ ναυμαχίᾳ ἀπολομένους οὐκ ἀνείλοντο. ἐγένετο δὲ ἡ ναυμαχία ἐπὶ ἄρχοντος Καλλίου, τῆς Περικλέους τελευτῆς ὕστερον ἔτεσιν εἴκοσι καὶ τέτταρσιν. ἀλλὰ μὴν καὶ ἐν τῷ Πρωταγόρᾳ διαλόγῳ μετὰ τὴν Ἱππονίκου τελευτὴν γενομένῳ, παρειληφότος ἤδη τὴν οὐσίαν Καλλίου, τοῦ Πρωταγόρου παραγεγονότος †) τὸ δεύτερον οὐ πολλαῖς πρότερον ἡμέραις. ὁ δ' Ἱππόνικος ἐπὶ μὲν

*) γρ. Ἐπαμύνωνος ἄρχοντος, ἐφ' οὗ τελευτᾷ Ἀλέξανδρος, καὶ τὴν βασιλείαν Περδίκκας διαδέχεται· ὃς ἐβασίλευεν ἕως Καλλίου, ἐφ' οὗ τελ. **) γρ. τοῦτο δ' ὁ Σωκράτης οὐ δι' ἄγνοιαν ἐποίει, μᾶλλον δὲ κατ' ἀνδρ. †) γρ. τοῦ Πρωταγόρου μέμνηται παραγ.

Εὐθυδήμου ἄρχοντος στρατηγῶν παρατέτακται μετὰ Νικίου πρὸς
Ταναγραίους καὶ τοὺς παραβοηθοῦντας Βοιωτῶν, καὶ τῇ μά-
χῃ νενίκηκε. τέθνηκε δὲ πρὸ τῆς ἐπ' Ἀλκαίου διδασκαλίας
τῶν Εὐπόλιδος Κολάκων οὐ πολλῷ χρόνῳ κατὰ τὸ εἰκός· πρόσ-
φατον γάρ τινα τοῦ Καλλίου τὴν παράληψιν τῆς οὐσίας ἐμ-
φαίνει τὸ δρᾶμα. ἐν οὖν τούτῳ τῷ δράματι Εὔπολις τὸν
Πρωταγόραν ὡς ἐπιδημοῦντα εἰσάγει. Ἀμειψίας δ' ἐν τῷ
Κοννῷ δύο πρότερον ἔτεσιν διδαχθέντι οὐ καταριθμεῖ αὐτὸν
ἐν τῷ τῶν φροντιστῶν χορῷ. δῆλον οὖν, ὡς μεταξὺ τού-
των τῶν χρόνων παραγέγονεν. ὁ δὲ Πλάτων καὶ τὸν Ἠ-
λεῖον Ἱππίαν συμπαρόντα ποιεῖ ἐν τῷ Πρωταγόρᾳ μετά τι-
νων ἰδίων πολιτῶν, οὓς οὐκ εἰκὸς ἐν Ἀθήναις ἀσφαλῶς δια-
τρίβειν, πρὸ τοῦ τὰς ἐνιαυσίας ἐπὶ Ἰσάρχου ἐλαφηβολιῶνος
συντελεσθῆναι σπονδάς. ὁ δὲ τὸν διάλογον ὑφίσταται γινό-
μενον περὶ τοὺς καιροὺς τούτους, καθ' οὓς προσφάτως ἐγεγόνε-
σαν. λέγει *) γοῦν· Εἰ γὰρ εἶεν ἄνθρωποι ἄγριοι, οἵους
πέρυσι Φερεκράτης ὁ ποιητὴς ἐδίδαξεν ἐπὶ Ληναίῳ **). ἐ-
διδάχθησαν δὲ οἱ Ἄγριοι ἐπ' Ἀριστίωνος ἄρχοντος, ἀφ' οὗ
ἐστι ἄρχων Ἀστύφιλος, πέμπτος ὢν ἀπὸ Ἰσάρχου, καθ' ὃν
αἱ σπονδαὶ ἐγένοντο. Ἴσαρχος γὰρ, εἶτ' Ἀμεινίας, μεθ'
ὃν Ἀλκαῖος, εἶτ' Ἀριστίων, εἶτ' Ἀστύφιλος. παρὰ τὴν ἱστο-
ρίαν οὖν ὁ Πλάτων ἐν τῷ διαλόγῳ εἰς τὰς Ἀθήνας παρά-
γει πολεμίους ὄντας τοὺς περὶ τὸν Ἱππίαν, μὴ τῆς ἐκεχει-
C.19. ρίας αὐτῆς μενούσης. κἂν ἄλλοις δ' ὁ Πλάτων φησὶ, Χαι-
ρεφῶντα ἐρωτῆσαι τὴν Πυθίαν, εἴ τις εἴη Σωκράτους σο-
φώτερος· καὶ τὴν ἀνελεῖν, μηδένα. κἂν τούτοις δὲ μὴ
ξυμφωνῶν Ξενοφῶντί φησι †)· Χαιρεφῶντος γάρ ποτε ἐπ-
ερωτήσαντος ἐν Δελφοῖς ὑπὲρ ἐμοῦ, ἀνεῖλεν ὁ Ἀπόλλων,
παρόντων μηδένα ††) εἶναι ἀνθρώπων ἐμοῦ μήτε δικαιότε-
ρον, μήτε σωφρονέστερον. πῶς οὖν εὔλογον ἢ πιθανὸν, Σω-
κράτη, τὸν ὁμολογοῦντα μηδὲν ἐπίστασθαι, σοφώτατον ἁ-
πάντων ὑπὸ τοῦ πάντα ἐπισταμένου θεοῦ ἀναρρηθῆναι; εἰ γὰρ
τοῦτό ἐστι σοφία, τὸ μηδὲν εἰδέναι, τὸ πάντα εἰδέναι φαυ-

*) γρ. οὐ περὶ τοὺς καιροὺς, καθ' οὓς προσφάτως ἐγεγόνεσαν, ἀλλὰ πολὺ ὕστερον. λ. **) γρ. ἐπὶ Ληναίῳ. †) γρ. Ξενοφῶντι, ὅς φησι. ††) γρ. πολλῶν παρόντων, μ.

φίλος Πλάτων οὐδὲ ποιήσασθαί ποτε ἀποδημίαν τὸν Σω-
κράτην ἔξω τῆς εἰς Ἰσθμὸν πορείας εἴρηκε. καὶ Ἀντισθέ-
νης δ' ὁ Σωκρατικὸς περὶ τῶν ἀριστείων τὰ αὐτὰ τῷ Πλά-
τωνι ἱστορεῖ. οὐκ ἔστιν δ' ἔτυμος ὁ λόγος οὗτος· χαρίζεται
γὰρ καὶ ὁ κύων οὗτος πολλὰ τῷ Σωκράτει. ὅθεν οὐδὲ ἑ-
τέρῳ αὐτῶν δεῖ πιστεύειν σκοπὸν ἔχοντας Θουκυδίδην ὁ
γὰρ Ἀντισθένης καὶ προσεπάγει τῇ ψευδογραφίᾳ, λέγων
οὕτω· Ἡμεῖς δὲ ἀκούομεν κἀν τῇ πρὸς Βοιωτοὺς *) τὰ ἀ-
ριστεῖά σε λαβεῖν. εὐφήμει, ὦ ξένε, Ἀλκιβιάδου τὸ γέ-
ρας, οὐκ ἐμόν. σοῦ γε δόντος, ὡς ἡμεῖς ἀκούομεν. ὁ δὲ
Πλάτωνος Σωκράτης εἰς Ποτίδαιαν λέγει παρεῖναι, καὶ τῶν
ἀριστείων Ἀλκιβιάδῃ παρακεχωρηκέναι. προτερεῖ δὲ κατὰ
πάντας τοὺς ἱστορικοὺς τῆς ἐπὶ Δήλιον στρατείας ἡ περὶ Πο-
τίδαιαν, ἧς Φορμίων ἐστρατήγει. πάντ' οὖν ψεύδονται οἱ C.16.
φιλόσοφοι, καὶ πολλὰ παρὰ τοὺς χρόνους γράφοντες οὐκ
αἰσθάνονται. καθάπερ οὐδ' ὁ καλὸς Ξενοφῶν, ὃς ἐν τῷ C.17.
Συμποσίῳ ὑποτίθεται Καλλίαν τὸν Ἱππονίκου Αὐτολύκου
τοῦ Λύκωνος ἐρῶντα, καὶ νενικηκότος αὐτοῦ παγκράτιον
ἑστίασιν ποιούμενον, καὶ σὺν τοῖς ἄλλοις δαιτυμόσι παρόν-
τα, τὸν ἴσως μηδὲ γεννηθέντα †), ἢ περὶ τὴν παιδικὴν
ἡλικίαν ὑπάρχοντα. ἔστι δὲ οὗτος ὁ καιρὸς, καθ' ὃν Ἀρι-
στίων ἄρχων ἦν· ἐπὶ τούτου γὰρ Εὔπολις τὸν Αὐτόλυκον
διδάξας διὰ Δημοστράτου χλευάζει τὴν νίκην τοῦ Αὐτολύ-
κου. πάλιν ὁ Ξενοφῶν ποιεῖ τὸν Σωκράτην λέγοντα ἐν τῷ
Συμποσίῳ ταυτί· Καίτοι Παυσανίας γε ὁ Ἀγάθωνος τοῦ
ποιητοῦ ἐραστὴς, ἀπολογούμενος ὑπὲρ τῶν ἀκρασίᾳ συγκα-
λινδουμένων, εἴρηκεν, ὡς καὶ στράτευμα ἀλκιμώτατον ἂν
γένοιτο ἐκ παιδικῶν καὶ ἐραστῶν. τούτους γὰρ ἂν ἔφη οἴ-
εσθαι μάλιστα ἂν αἰδεῖσθαι ἀλλήλους ἀπολιπεῖν· θαυμαστὰ
λέγων, εἴγε οἱ ψόγου τε ἀφροντιστεῖν καὶ ἀναισχυντεῖν πρὸς
ἀλλήλους ἐθιζόμενοι, οὗτοι μάλιστα αἰσχύνονται αἰσχρόν
τι ποιεῖν. ὅτι μὲν οὖν τούτων οὐδὲν εἴρηκε Παυσανίας, ἔξ-
εστι μαθεῖν ἐκ τοῦ Πλάτωνος Συμποσίου. Παυσανίου γὰρ
οὐκ οἶδα σύγγραμμα, οὐδ' εἰσῆκται παρ' ἄλλῳ λαλῶν οὕτως

*) γρ. πρὸς Ποτιδαιάτας. †) γρ. παρόντα ἑαυτὸν, ἴσως
μηδὲ γ.

περὶ χρήσεως ἐραςῶν καὶ παιδικῶν, ἢ παρὰ Πλάτωνι. πλὴν
εἴτε κατέψευςαι τῦτο Ξενοφῶν, εἴτ' ἄλλως γεγραμμένῳ τῷ
Πλάτωνος ἐνέτυχε Συμποσίῳ, παρείσθω. τὸ δὲ κατὰ τὺς
χρόνυς ἀσόχημα λεκτέον. Ἀριςίων, ἐφ' ὗ τὸ συμπόσιον
ὑπόκειται ἀνηγμένον *), πρὸ τεσσάρων ἐτῶν Εὐφήμου πρό-
p.217. τερος ἦρξεν, καθ' ὃν Πλάτων τὰ Ἀγάθωνος νικητήρια γέ-
γραφεν, ἐν οἷς Παυσανίας τὰ περὶ τῶν ἐρωτικῶν διεξέρ-
χεται. θαυμαςὸν οὖν καὶ τερατῶδες, εἰ τὰ μήπω ἐπιθέν-
τα, μετὰ δὲ τέτταρα ἔτη ἐπιχειρηθέντα παρ' Ἀγάθωνι,
Σωκράτης παρὰ Καλλίᾳ δειπνῶν εὐθύνει ὡς δεόντως ῥηθέν-
C. 18. τα. ὅλως δὲ λῆρός ἐςι τῷ Πλάτωνι τὸ Συμπόσιον. ὅτε γὰρ
Ἀγάθων ἐνίκα, Πλάτων ἦν δεκατεσσάρων ἐτῶν. ὁ μὲν γὰρ
ἐπὶ ἄρχοντος Εὐφήμου ςεφανῦται Ληναίοις· Πλάτων δὲ
γεννᾶται ἐπὶ Ἀπολλοδώρου τοῦ μετ' Εὐθύδημον ἄρξαντος,
δύο δὲ καὶ ὀγδοήκοντα βιώσας ἔτη, μετήλλαξεν ἐπὶ Θεο-
φίλου τοῦ μετὰ Καλλίμαχον, ὅς ἐςιν ὀγδοηκοςὸς καὶ δεύ-
τερος. ἀπὸ δὲ Ἀπολλοδώρου καὶ τῆς Πλάτωνος γενέσεως
τεσσαρεσκαιδέκατός ἐςιν ἄρχων Εὔφημος, ἐφ' ὗ τὰ ἐπινί-
κια Ἀγάθωνος ἑςιῶνται. καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Πλάτων δηλοῖ τὴν
συνουσίαν ταύτην πρὸ πολλοῦ γεγονέναι, λέγων οὕτως ἐν
τῷ Συμποσίῳ· Εἰ νεωςὶ ἡγῇ τὴν συνουσίαν γεγονέναι, ὥςε
κἀμὲ παραγενέσθαι. ἔγωγε, ἔφη. πόθεν, ἦν δ' ἐγώ,
Λύκων; οὐκ οἶσθ', ὅτι πολλῶν ἐτῶν Ἀγάθων ἐνθάδε οὐκ
ἐπιδεδήμηκε; καὶ προελθών φησιν· Ἀλλ' εἰπέ μοι, πότ' ἐ-
γένετο ἡ συνουσία αὕτη. κἀγὼ εἶπον, ὅτι, παίδων ἔτι ὄν-
των ἡμῶν, ὅτε τῇ τραγῳδίᾳ ἐνίκησεν ὁ Ἀγάθων. ὅτι δὲ
πολλὰ ὁ Πλάτων παρὰ τοὺς χρόνους ἁμαρτάνει, δῆλόν
ἐςιν ἐκ πολλῶν. κατὰ γὰρ τὸν εἰπόντα ποιητὴν, ὅττι κεν
ἐπ' ἀκαιρίμαν γλῶτταν ἔλθῃ, τῦτο μὴ διακρίνας γράφει.
οὐ γὰρ ἀγράφως **) τι ἔλεγεν, ἀλλὰ πάνυ ἐσκεμμένως,
ὡς ἐν τῷ Γοργίᾳ †) γράφων φησίν· Ἄθλιος ἄρα ἔτος ὁ
Ἀρχέλαός ἐςι κατὰ τὸν σὸν λόγον. εἴπερ γε, ὦ φίλε, ἄ-
δικος. εἶτα ῥητῶς εἰπὼν, ὡς κατέχοντος τὴν Μακεδόνων
ἀρχὴν Ἀρχελάυ, προβὰς γράφει τάδε· Καὶ Περικλέα τῦ-

*) γρ. συνηγμένον. **) γρ. ἀκαίρως. †) γρ. ἐ-
σκεμμένως; ὃς ἐν τῷ Γ.

περὶ τὰς ἀλλοτρίας γυναῖκας σπουδάσοντος. Ἀντισθένης δ' ἐν θατέρῳ τῶν Κύρων κακολογῶν Ἀλκιβιάδην καὶ παράνομον εἶναι λέγων καὶ εἰς γυναῖκας καὶ εἰς τὴν ἄλλην δίαιταν· συνεῖναι γάρ φησιν αὐτὸν καὶ μητρὶ καὶ θυγατρὶ καὶ ἀδελφῇ, ὡς Πέρσας. ὁ δὲ πολιτικὸς αὐτοῦ διάλογος ἁπάντων καταδρομὴν περιέχει τῶν Ἀθήνησι δημαγωγῶν, ὁ δ' Ἀρχέλαος Γοργίου τοῦ ῥήτορος, ἡ δ' Ἀσπασία τῶν Περικλέους υἱῶν, Ξανθίππου καὶ Παράλου, διαβολήν. τούτων γὰρ τὸν μὲν Ἀρχεστράτου φησὶν εἶναι συμβιώτην, τοῦ παραπλήσια ταῖς ἐπὶ τῶν μιαρῶν οἰκημάτων ἐργαζομένου, τὸν δ' Εὐφήμου συνήθη καὶ γνώριμον, τοῦ φορτικὰ σκώπτοντος καὶ ψυχρὰ τοὺς συναντῶντας. καὶ Πλάτωνα δὲ μετονομάσας Σάθωνα, ἀκύρως καὶ φορτικῶς τὸν ταύτην ἔχοντα τὴν ἐπιγραφὴν διάλογον ἐξέδωκε κατ' αὐτοῦ. τούτοις γὰρ τοῖς ἀνδράσιν οὐδεὶς ἀγαθὸς σύμβουλος εἶναι δοκεῖ, οὐ στρατηγὸς, οὐ μῖμος *), οὐ σοφιστὴς ἀξιόλογος, οὐ ποιητὴς ὠφέλιμος, οὐ δῆμος εὐλόγιστος, ἀλλὰ Σωκράτης ὁ μετὰ τῶν Ἀσπασίας αὐλητρίδων ἐπὶ τῶν ἐργαστηρίων συνδιατρίβων, καὶ Πίστωνι τῷ θωρακοποιῷ διαλεγόμενος, καὶ Θεοδότην διδάσκων τὴν ἑταίραν, ὡς δεῖ τοὺς ἐραστὰς ἀπολαύειν, ὡς Ξενοφῶν παρίστησιν ἐν δευτέρῳ Ἀπομνημονευμάτων. τοιαῦτα γὰρ ποιεῖ αὐτὸν παραγγέλματα τῇ Θεοδότῃ λέγοντα, ἃ οὔτε Νικὼ ἡ Σαμία, ἢ Καλλιστράτη ἡ Λεσβία, ἢ Φιλαινὶς ἡ Λευκαδία, ἀλλ' οὐδὲ ὁ Ἀθηναῖος Πυθόνικος συνεωράκασι πόθων θέλγητρα· οὗτοι γὰρ περὶ ταῦτα ἠσχόληντο περισσῶς. ἐπιλείποι δ' ἄν με πᾶς χρόνος, εἰ ἐκτίθεσθαι βουληθείην τὰς σεμνὰς τῶν φιλοσόφων μέμψεις. κατὰ γὰρ αὐτὸν δὴ τὸν Πλάτωνα ἐπιῤῥεῖ δή ὄχλος μοι τοιούτων Γοργόνων καὶ Πηγάσων καὶ ἄλλων ἀμηχάνων πλήθει τε καὶ ἀτοπίᾳ τερατολογιῶν τινων φύσεως **). διόπερ κατασιωπήσομαι. p.221.

Τοσαῦτα τοῦ Μασουρίου εἰπόντος, καὶ ὑπὸ πάντων θαυμασθέντος διὰ σοφίαν, ὁ Οὐλπιανὸς, σιωπῆς γενομένης,

*) γρ. οὐ στρατηγὸς νόμιμος vel φρόνιμος. **) γρ. τερατολόγων τινῶν φύσεων.

ἔφη· Δοκεῖτέ μοι, ἄνδρες δαιτυμόνες, σφοδροῖς κατηντλῆσθαι λόγοις παρὰ προσδοκίαν, βεβαπτίσθαι τε τῷ ἀκράτῳ.

'Ανὴρ γὰρ ἕλκων οἶνον, ὡς ὕδωρ ἵππος,
Σκυθιστὶ φωνεῖ, οὐδὲ κόππα γινώσκων,
Κεῖται δ' ἄναυδος *) ἐν πίθῳ κολυμβήσας,
Κάθυπνος, ὡς μήκωνα φάρμακον πίνων,

φησὶν ὁ Βυζάντιος Παρμένων. ἢ ἀπολελίθωσθε ὑπὸ τῶν προειρημένων Γοργόνων, περὶ ὧν, ὡς ὄντως γεγόνασί τινα ζῶα ἀπολιθώσεως ἀνθρώποις αἴτια, ἱστορεῖ Ἀλέξανδρος ὁ Μύνδιος ἐν δευτέρῳ Κτηνῶν Ἱστορίας οὕτως· Τὴν Γοργόνα τὸ ζῶον καλοῦσι οἱ ἐν Λιβύῃ Νομάδες, ὅπου καὶ γίνεται, κάτω βλέπον. ἔστι δὲ, ὡς οἱ μὲν πλεῖστοι λέγουσιν, ἐκ τῆς δορᾶς σημειούμενοι, προβάτῳ ἀγρίῳ ὅμοιον, ὡς δ' ἔνιοί φασι, μόσχῳ. ἔχειν δὲ λέγουσιν αὐτὸ τοιαύτην ἀναπνοὴν, ὥστε πάντα τὸν ἐντυχόντα τῷ ζώῳ διαφθείρειν, φέρειν δὲ χαίτην ἀπὸ τοῦ μετώπου καθημένην ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἣν ὁπόταν μόγις διασεισαμένη διὰ τὴν βαρύτητα ἐμβλέψῃ, κτείνει τὸν ὑπ' αὐτῆς θεωρηθέντα, οὐ τῷ πνεύματι, ἀλλὰ τῇ γιγνομένῃ ἀπὸ τῶν ὀμμάτων φύσεως φορᾷ, καὶ νεκρὸν ποιεῖ. ἐγνώσθη δὲ οὕτως. τῶν μετὰ Μαρίου τινὲς ἐπὶ Ἰουγόρθαν στρατευσαμένων, ἰδόντες τὴν Γοργόνα, δόξαντές τε διὰ τὸ κάτω νενευκέναι βραδέως τε κινεῖσθαι ἄγριον εἶναι πρόβατον, ὥρμησαν ἐπ' αὐτὸ, ὡς κατεργασόμενοι, οἷς εἶχον ξίφεσι. τὸ δὲ, πτοηθὲν διασεισάμενόν τε τὴν τοῖς ὄμμασιν ἐπικειμένην χαίτην, παραχρῆμα ἐποίησε τοὺς ὁρμήσαντας ἐπ' αὐτὸ νεκρούς. πάλιν δὲ καὶ πάλιν τὸ αὐτὸ ποιησάντων ἑτέρων, καὶ νεκρῶν γενηθέντων, ἀεὶ τῶν προσφερομένων ἀπολλυμένων, ἱστορήσαντές τινες παρὰ τῶν ἐπιχωρίων τὴν τοῦ ζώου φύσιν, μακρόθεν ἐνεδρεύσαντες αὐτὸ ἱππεῖς τινες Νομάδες, Μαρίου κελεύσαντος, κατηκόντισαν, ἧκόν τε φέροντες πρὸς τὸν στρατηγὸν τὸ θηρίον. τοῦτο μὲν οὖν ὡς ἦν ἄρα τοιοῦτο, ἥ δορὰ ἥ τε Μαρίου στρατεία μηνύει.

*) γρ. ἄναυλος.

λότης ἂν εἴη. τίς δ' ἦν χρεία τῷ Χαιρεφῶντι παρενοχλεῖν
τὸν θεὸν περὶ Σωκράτους πυνθανόμενον; αὐτὸς γὰρ ἦν ἀ-
ξιόπιστος ὑπὲρ αὐτοῦ λέγων, ὡς οὐκ ἔστι σοφός. βλὰξ γὰρ p.219
τις ἦν τοιαῦτ' ἐρωτῶν τὸν θεὸν, ὡς ἂν εἰ καὶ τοιαῦτά τι-
να· τῶν Ἀττικῶν ἐρίων ἄλλ' ἔστι μαλακώτερα *), ἢ τῶν
ἐν Βάκτροις καὶ Μήδων εἰσί τινες δυνατώτεροι **), ἢ εἰ
Σωκράτους ἐστί τις σιμότερος. τοὺς γὰρ τὰ τοιαῦτα πυνθα-
νομένους, εὐστόχως ἐπιῤῥαπίζει ὁ θεὸς, ὡς καὶ τὸν πυθό-
μενον, ἤτοι Αἴσωπός ἐστι ὁ λογοποιὸς, ἢ ἄλλος τις. πῶς
ἂν πλουτήσαιμι †), Διὸς καὶ Λητοῦς υἱέ; χλευάζων ἀπε-
κρίνατο· Εἰ τὸ μέσον κτήσαιο Κορίνθου καὶ Σικυῶνος. ἀλ-
λὰ μὴν οὐδ' ὧν ὁ Πλάτων εἴρηκε περὶ Σωκράτους, τῶν κω-
μικῶν τις εἴρηκεν, οὔθ' ὅτι μαίας βλοσυρᾶς υἱὸς ἦν, οὔθ'
ὅτι Ξανθίππη χαλεπὴ ἦν γυνή· ἥτις καὶ νιπτῆρας αὐτοῦ
κατέχει τῆς κεφαλῆς· οὔθ' ὡς Ἀλκιβιάδης συνεκοιμήθη ὑπὸ
τὴν αὐτὴν γενόμενος χλαῖναν. καίτοι ἀναγκαῖον ἦν τοῦτο
ἐκκωδωνισθῆναι ὑπὸ Ἀριστοφάνους, τοῦ καὶ ἐν τῷ συμποσίῳ
κατὰ Πλάτωνα· οὐ γὰρ ἂν ἐσίγησε τοῦτ' Ἀριστοφάνης ὡς
τοὺς νέους διαφθείροντος. Ἀσπασία μέντοι, ἡ σοφὴ τοῦ Σω-
κράτους διδάσκαλος τῶν ῥητορικῶν λόγων, ἐν τοῖς φερομέ-
νοις ὡς αὐτῆς ἔπεσιν, ἅπερ Ἡρόδικος ὁ Κρατήτιος παρέ-
θετο, φησὶν οὕτως·

> Σώκρατες, οὐκ ἔλαθές με πόθῳ δηχθεὶς φρένα τὴν σὴν
> Παιδὸς Δεινομάχης καὶ Κλεινίου. ἀλλ' ὑπάκουσον,
> Εἰ βούλει σοι ἔχειν εὖ παιδικὰ, μηδ' ἀπιθήσῃς
> Ἀγγέλῳ, ἀλλὰ πιθοῦ· καί σοι πολὺ βέλτιον ἔσται.
> Κἀγὼ ὅπως ἤκουσα, χαρᾶς ὕπο σῶμα λιπαίνω
> Ἱδρῶτι, βλεφάρων δὲ γόος πέσεν οὐκ ἀθελήτως,
> Στέλλου πλησάμενος θυμὸν μούσης κατόχοιο,
> Ἧι τόνδ' αἱρήσεις ᾠδῶν δεινοῖσι πόθοισιν.
> Ἀμφοῖν γὰρ φιλίας ἥδ' ἀρχή· τῇδε καθέξεις
> Αὐτὸν, προσβάλλων ἀκοαῖς ὀπτήρια θυμοῦ.

κυνηγεῖ οὖν ὁ καλὸς Σωκράτης ἐρωτοδιδάσκαλον ἔχων τὴν
Μιλησίαν, ἀλλ' οὐκ αὐτὸς θηρεύεται, ὡς ὁ Πλάτων ἔφη,

*) γρ. εἰ ἄλλ' ἔστι μαλακώτερα. **) γρ. εἴ εἰσί τινες δ.
†) γρ. (ἤτοι Αἴσωπός ἐστιν ὁ λογοποιὸς, ἢ ἄλλος τις) Πῶς
ἂν πλ.

λινοστατούμενος ὑπὸ Ἀλκιβιάδου. καὶ μὴν οὐ διαλείπει γε δακρύων, ὡς ἄν, οἶμαι, δυσημερῶν. ἰδοῦσα γὰρ αὐτὸν, ἐν οἵῳ ἦν καταστήματι, Ἀσπασία φησίν·

Τίπτε δεδάκρυσαι, φίλε Σώκρατες; ἦ σ' ἀνακινεῖ
Στέρνοις ἐνναίων σκηπτὸς πόθος ὄμμασι θραυσθεὶς
Παιδὸς ἀνικήτου, τὸν ἐγὼ τιθασόν σοι ὑπέστην
Ποιῆσαι;

ὅτι δὲ ὄντως ἤρα τοῦ Ἀλκιβιάδου, δῆλον ποιεῖ Πλάτων ἐν
τῷ Πρωταγόρᾳ, καίτοι μικρὸν ἀπολείποντος τῶν τριάκοντα
ἐτῶν. λέγει δ' οὕτως· Πόθεν, ὦ Σώκρατες, φαίνῃ; ἢ δηλαδὴ
ἀπὸ κυνηγεσίου τοῦ περὶ τὴν Ἀλκιβιάδου ὥραν; καὶ
μὴν μοι καὶ πρώην ἰδόντι καλὸς ἐφαίνετο ὁ ἀνὴρ ἔτι. ἀνὴρ
μέν τοι, ὦ Σώκρατες, ὥς γε ἐν ἡμῖν αὐτοῖς εἰρῆσθαι,
p.220. καὶ πώγωνος ἤδη ὑποπιμπλάμενος. εἶτα τί δὴ τοῦτο; σὺ
μέν τοι Ὁμήρου ἐπαινέτης εἶ, ὃς ἔφη χαριεστάτην ἥβην εἶ-
C.20. ναι τοῦ ὑπηνήτου, ἣν νῦν Ἀλκιβιάδης αὐτὸς ἔχει. πεφύ-
κασι δ' οἱ πλεῖστοι τῶν φιλοσόφων τῶν κωμικῶν κακήγοροι
μᾶλλον εἶναι· εἴγε καὶ Αἰσχίνης ὁ Σωκρατικὸς ἐν μὲν τῷ
Τηλαύγει Κριτόβουλον τὸν Κρίτωνος ἐπ' ἀμαθίᾳ καὶ ῥυπα-
ρότητι βίου κωμῳδεῖ, τὸν δὲ Τηλαύγην αὐτὸν ἱματίου μὲν
φορήσεως καθ' ἡμέραν ἡμιωβόλιον κναφεῖ τελοῦντα μισθὸν,
κωδίᾳ δὲ ἐζωσμένον *), καὶ τὰ ὑποδήματα σπαρτίοις ἐνημ-
μένον **) σαπροῖς. καὶ τελέσαντα †) τὸν ῥήτορα οὐ μετρίως
διαγελᾷ, ἐν δὲ τῇ Ἀσπασίᾳ Ἱππόνικον μὲν τὸν Καλλίου κο-
άλεμον προσαγορεύει, τὰς δὲ ἐκ τῆς Ἰωνίας γυναῖκας συλ-
λήβδην μοιχάδας καὶ κερδαλέας. ὁ δὲ Καλλίας αὐτοῦ περι-
έχει τὴν τοῦ Καλλίου πρὸς τὸν πατέρα διαφορὰν, καὶ τὴν
Προδίκου καὶ Ἀναξαγόρου τῶν σοφιστῶν διαμώκησιν. λέγει
γὰρ, ὡς ὁ μὲν Πρόδικος Θηραμένην μαθητὴν ἀπετέλεσεν,
ὁ δ' ἕτερος Φιλόξενον τὸν Ἐρύξιδος καὶ Ἀριφράδην τὸν
ἀδελφὸν Ἀριγνώτου τοῦ κιθαρῳδοῦ, θέλων ἀπὸ τῆς τῶν δη-
λωθέντων μοχθηρίας καὶ περὶ τὰ φαῦλα λιχνείας ††) ἐμ-
φανίσαι τὴν τῶν παιδευσάντων διδασκαλίαν. ἐν δὲ τῷ Ἀ-
ξιόχῳ πικρῶς Ἀλκιβιάδου κατατρέχει, ὡς οἰνόφλυγος καὶ

*) γρ. κωδίῳ δὲ ἐζ. **) γρ. ἐνημμένον. †) γρ. Τελέσαντα. ††) γρ. σπουδῆς καὶ λ.

ἐκεῖνο μέν τοι τὸ λεγόμενον ὑπὸ τῶ ἱςοριογράφω ἐκ ἔτι πιςὸν, ὥς εἰσί τινες κατὰ τὴν Λιβύην ἐπισθονόμοι καλέμενοι βῶς, διὰ τὸ μὴ ἔμπροσθεν αὐτὰς πορευομένας νέμεσθαι, ἀλλ' εἰς τὀπίσω ὑποχωρῦντας τῦτο ποιεῖν· εἶναι γὰρ αὐτοῖς ἐμπόδιον πρὸς τὴν τῶ κατὰ φύσιν νομὴν τὰ κέρατα ἐκ ἄνω ἀνακεκυφότα, καθάπερ τὰ τῶν λοιπῶν ζώων, ἀλλὰ κάτω νενευκότα καὶ ἐπισκοτῦντα τοῖς ὄμμασι. τῦτο γὰρ ἄπιςόν ἐςιν, ἐδενὸς ἑτέρε ἐπιμαρτυροῦντος ἱςορικῶ.

Ταῦτα τῶ Οὐλπιανῶ εἰπόντος, ἐπιμαρτυρῶν ὁ Λαρήνσιος καὶ συγκατατιθέμενος τῷ λόγῳ ἔφη, τὸν Μάριον τῶν ζώων τέτων δορὰς εἰς τὴν Ῥώμην ἀναπεπομφέναι, ἃς μηδένα εἰκάσαι δεδυνῆσθαι, τίνος εἰσὶ, διὰ τὸ παράδοξον τῆς ὄψεως· ἀνατεθεῖσθαι δὲ τὰς δορὰς ταύτας ἐν τῷ τῶ Ἡρακλέυς ἱερῷ, ἐν ᾧ οἱ τὰς θριάμβυς κατάγοντες ςρατηγοὶ ἑςιῶσι τὰς πολίτας, καθάπερ πολλοὶ τῶν ἡμεδαπῶν ποιηταὶ καὶ συγγραφεῖς εἰρήκασιν. ὑμεῖς οὖν, ὦ γραμματικοὶ, p.222. κατὰ τὸν Βαβυλώνιον Ἡρόδικον, μηδὲν τῶν τοιέτων ἱςοροῦντες,

Φεύγετ', Ἀριςάρχειοι, ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάττης
  Ἑλλάδα, τῆς ξανθῆς δειλότεροι κεμάδος,
Γωνιοβόμβυκες, μονοσύλλαβοι, οἷσι μέμηλε
  Τὸ Σφὶν, καὶ Σφῶϊν, καὶ τὸ Μὶν, ἠδὲ τὸ Νίν.
Τῦθ' ὑμῖν εἴη, δυσπέμφελοι· Ἡροδίκῳ δὲ
  Ἑλλὰς ἀεὶ μίμνοι καὶ θεόπαις Βαβυλών.

κατὰ γὰρ τὸν κωμῳδοποιὸν Ἀναξανδρίδην,

— — — — ἡδονὴν ἔχει,
Ὅταν τις εὕρῃ καινὸν ἐνθύμημά τι,
Δηλοῦν ἅπασιν· οἱ δὲ γ' αὐτοῖσι σοφοὶ
Πρῶτον μὲν ἐκ ἔχεσι τῆς τέχνης κριτὴν,
Εἶτα φθονοῦνται. χρὴ γὰρ εἰς ὄχλον φέρειν
Ἅπανθ', ὅσ' ἄν τις καινότητ' ἔχειν δοκῇ.

Ἐπὶ τούτοις τοῖς λόγοις ἀναχωροῦντες οἱ πολλοὶ λε-θόντως, διέλυσαν τὴν συνουσίαν.

FINIS TOMI I. PARTIS I.